

Date Printed: 04/23/2009

JTS Box Number: IFES_72

Tab Number: 137

Document Title: Civic education and government: your role
in civil society in 21st Century part I

Document Date: 2003

Document Country: Tajikistan

Document Language: Tajik

IFES ID: CE01885

* F F 8 F A 4 4 C - 9 6 6 6 - 4 7 9 C - 9 2 A B - 4 E D F D C 2 4 D 7 1 E *

ШАХРВАНДӢ ВА ИШТИРОК ДАР ИДОРАКУНӢ

НАҚШИ ШУМО ДАР ҶОМЕАИ ШАХРВАНДИИ АСРИ XXI

ШАХРВАНДӢ ВА ИШТИРОК ДАР ИДОРАКУНӢ

НАҚШИ ШУМО ДАР ҶОМЕАИ
ШАХРВАНДИИ АСРИ XXI

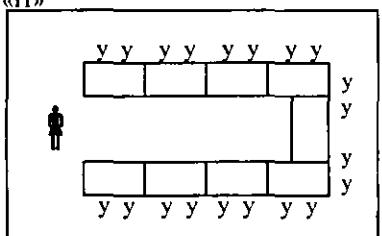
Дастур барои мактабҳои таҳсилоти ҳамагонии Ҷумҳурии Тоҷикистон
ҚИСМИ ЯКУМ - НАШРИ ТАҶРИБАВӢ

ДАСТУР БАРОИ ОМӯЗГОРОН

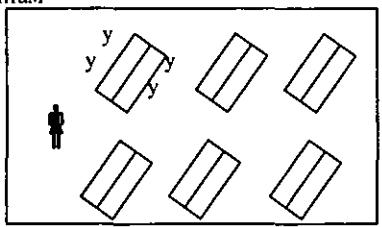
НАШРИ АВВАЛ - ҚИСМИ ЯКУМ

Другие варианты расположения класса:

1. Буквой «П»

2. По группам

Шаҳрвандӣ ва иштирок дар идоракунӣ: нақши шумо дар ҷомеаи шаҳрвандии асри XXI

ДАСТУР БАРОИ ОМӯЗГОРОН

(Нашри аввал)
Қисми якум

Омӯзгорони азиз!

Қисми аввали Дастур барои омӯзгорон бо китоби таълимии хонандагон якҷоя пешниҳод мегардад, ки он низ аз ду қисм иборат аст. Дар раванди таҳиясозии курси мазкур мо саъӣ намудем то ҳама шароит ва имконоти мавҷударо дар мактабҳои чумхӯрӣ ба назар гирем. Боварӣ дорем баъд аз хониш ва дарк намудани мӯҳтавои Дастур ба шумо кор аз рӯи курси мазкур хуш меояд ва савияни дониши шогирдони шумо оид ба ҷомеае, ки дар он зиндагӣ мекунанд, зиёдтар мегардад. Вазорати маориф иҷозат дод, ки аз рӯи дастур барои муаллимон ва дастури таълимии хонандагон дарсхои таҷрибавӣ гузаронида шавад. Агар шарҳу эзоҳе оид ба курси мазкур пайдо шавад, эҳтиромона ҳоҳиш мекунем ба мо бо нишонии дар охири китоб дарҷашта ирсол намоед.

Душанбе – 2003

Изҳори сипос

Фонди байналмилалии системаҳои интихоботӣ ба Вазорати маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон барои ҳамкорӣ сипосгузории худро баён мекунад.

Саҳмгузорон:

1. Сайдамир Чононов
2. Ашурбой Йомомов
3. Амир Катаев
4. Холмаҳмад Ойев
5. Моҳиниссо Ҳорисова
6. Раҳматилло Зоиров
7. Шокирҷон Ҳакимов
8. Чулиана Пилон

Сипосгузории алоҳида:

1. Мунавар Муллочаев
2. Елена Виноградова
3. АбдуллоFaфуров
4. Зарнигор Миршакарова
5. Тони Боузр
6. Чилл Куин
7. Ламар Крейвенс

Сармуҳаррир: Саймон Ченкинс

Муҳаррирон:

1. Самичон Сайфуллоев
2. Саъдулло Намбоеv
3. Абдуразик Ҳомидов
4. Аъзам Ҳудойдодов

ФБСИ Тоҷикистон:

1. Сайёра Грэзова
2. Рамзия Мамадназарова
3. Баҳриддин Шарипов
4. Зумрад Катаева
5. Лайлӣ Раҳматова
6. Фарангис Азизова
7. Раҷабгул Давлатова
8. Муқим Маллаев
9. Салоҳиддин Шамсиддинов
10. Наҷмиддин Гадоев
11. Диљшод Ҳакимов

Тарҷумон: Ҳабиб Мирзоев

Мусаввир: Искандар Дӯстов

Нашр: ОРИ «Статус»

Ба ҳама омӯзгорон ва хонандагон - иштирокчиёни дарсҳои таҷрибавӣ

МУНДАРИЧА

Изҳори сипос
Муқаддима

Фасли якум: ин фан барои чӣ ва чигуна таълим дода мешавад?

1.0	Муқаддима	6
2.0	Ба мо маълумоти шаҳрвандӣ барои чӣ зарур аст?	6
3.0	Ҳадафҳои ин фан	7
4.0	Таълимни ин фан боз чихо дода метавонад?	8
5.0	«Аммо ин сиёsat аст!» – БИХОНЕД!	8
6.0	Таълимни интерактивӣ: ЧӢ, БАРОИ ЧӢ ВА ЧИХЕЛ?	9
6.1	«Методикаи таълимни интерактивӣ» чист?	9
6.2	Методикаи интерактивӣ барои чӣ истифода мешавад?	9
6.3	Оё рафтори интерактивӣ ба методҳои анъанавӣ муқобил гузошта мешавад?	11
6.4	Методҳои нисбатан интерактивӣ кай беҳтар ба кор мераванд? Интихоби лавозимоти дуруст.....	11
7.0	Истифодаи методҳои нисбатан интерактивӣ ва усулҳои кор	13
7.1	Тартиби умумии кор	13
7.2	«Вале хонандагони ман чунон сустанд, ки...» Амалиёти синф	14
7.3	Дар кӯҷо бояд буд	15
7.4	Ташкили синфҳона барои кори гурӯҳӣ	16
7.5	Ҳамкории хонандагони ман муаллим	16
7.6	Ман кистам – ёвар – баранда – ҳакам?	17
7.7	Ташкили кори гурӯҳӣ дар синф	18
7.8	Бурдани мубоҳисаи умумӣ дар синф	20

Фасли дуюм: матнҳо ва супоришҳо

1.0	Истифодаи матнҳо дар бобҳо	22
1.1	Агар мантҳо барои хонандагон душвор бошанд, ман чӣ кор кунам?	22
1.1.1	Роҳҳои гуногуни ташкили нақл	23
2.0	Таҳияи супоришҳо	24
2.1	Агар ба ман саволе диханд, ки ман ҷавобашро намедонам, чӣ мешавад?	24
2.2	Ваколатдорӣ ба вакт: интихоби як супориш ва сарфи назар кардан аз дигарҳо..	25
2.3	Доҳил кардани тағйирот	26
3.0	Навъҳои супоришҳо	26
3.1	Шабеҳӣ ё фарҳият	27
3.2	Тартибот	27
3.3	Ҷустуҷӯи мувофиқатҳо	27
3.4	Нуфуз	28
3.5	Таснифот	28
3.6	Ҷамъбаст	28
3.7	Дуруст/нодуруст	28
3.8	Дуруст аст ё тағйирот меҳоҳад?	28
3.9	Бартариҳо ё камбуҷидҳо	29
3.10	Муайян кардани оқибатҳо	29
3.11	Шумо чӣ андеша доред?	29
3.12	Таҳқиқот ва ҳисобот	29
3.13	Бозии нақшдор	29
3.14	Ангезиши афкор	30
4.0	Гузариш аз супориш ба супориш	30
5.0	Мақсадҳои супоришҳо	32
6.0	Мураттабсозии нақшай машғулиятҳо	33
7.0	Истифодаи Дастан барои муаллим	35
8.0	Баҳои сифати таълим	35
9.0	Пеш аз оғози таълимни фан инро фикр кунед – дар синф демократия аст ё анархий	37
10.0	Соҳтори маводҳои методии минбаъда	38

Боби 1	Маърифати шаҳрвандӣ, шаҳрвандон ва ҷараёни иҷтимоӣ -----	39
Боби 2	Оила ва ҷомеа -----	57
Боби 3	Ҳуқуқҳои инсон ва ҳуқуқҳои байналхалқӣ -----	67
Боби 4	Моликият ва рушди иқтисодӣ -----	79
Боби 5	Муносибатҳои тарафайни ҳуқуқҳои иқтисодӣ ва сиёсӣ -----	98
Боби 6	Пайдоиши давлат ва миллатгарӣ -----	109
Боби 7	Ташаккули соҳти давлатдорӣ дар Тоҷикистон -----	126
Боби 8	Давлат ва ҳокимияти сиёсӣ -----	139
Боби 9	Волоияти қонун -----	157
Боби 10	Волоияти қонун дар Тоҷикистон -----	174
Боби 11	Соҳтори давлат-----	183
Боби 12	Соҳтори ҳукумат дар Тоҷикистон-----	196

Иловахо

Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон -----	209
Конвенсияи Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил оид ба ҳукуқ ва озодиҳои асосии инсон-224	

Фасли сеюм:

1.0	Натиҷаҳо ва арзёбӣ	232
1.1	Эътиомнокӣ ва эътиборнокӣ	233
2.0	Системаи пешниҳодшавандай баҳодиҳӣ оид ба фанни омӯзиши шаҳрвандӣ	236
2.1	Методи арзёбии рафтори мушоҳидашаванд	237
2.2	Баҳодиҳӣ бо ёрии эссе (иншо)	238
2.3	Саволҳо ва ҷавобҳои муҳтасар	241
2.4	Баҳогузорӣ: таҳияи нақша	246
2.4.1	Ҳисоби баҳо	248
3.0	Тавсияҳои иловагӣ оид ба навиштани эссе	248
3.1	Бо корҳои хонандагон чӣ бояд кард?	249
4.0	Барномаҳои ФБСИ, ки ба ин фан марбутанд	252
4.1	Кумитаҳои амали талабагон	252
4.2	Рӯзи иштироки талабагон дар корҳои мақомоти маҷаллии ҳокимият	252
5.0	Бо мо чӣ тавр бояд тамос гирифт?	252
6.0	Лугат	252
7.0	Фехрист	265

Қисми II аз мавзӯъҳои зерин иборат мебошад:

Боби 13	Мақомоти қонунгузорӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар давлатҳо
Боби 14	Мақомоти ҳокимиияти маҷаллӣ
Боби 15	Системаҳои интихоботӣ ва ҳизбҳои сиёсӣ
Боби 16	Системаи интихоботии Ҷумҳурии Тоҷикистон
Боби 17	Зан дар сиёсат
Боби 18	Зан дар ҳаёти сиёсии Тоҷикистон
Боби 19	Афкори омма. Воситаҳои ахбори омма – «ҳокимиияти чорум»-и давлат
Боби 20	Ришваҳӯрӣ (Коррупсия)
Боби 21	Ҷомеаи шаҳрвандӣ – маълумот ва таъриҳ
Боби 22	Иттиҳодияҳои ҷамъиятий дар Тоҷикистон
Боби 23	Барои чӣ ва бо қадом роҳ мо бояд фаъол шавем?

Дўсти азиз!

Бунёди чомеаи демократӣ аз иштироки фаъоли шаҳрвандон дар ҳаёти сиёсию ҷамъиятии чомеа вобастагии қалон дорад. Ин Дастур ба тарбияи шаҳрвандоне нигаронида шудааст, ки онҳо дар оянда дар ҷомеае зиндагӣ мекунанд, ки ҳукуқу озодиҳои шаҳс эҳтиром мешавад, арзишҳои инсонӣ қадр мегарданд ва ба манфиатҳои умум таваҷҷӯҳ зохир мегардад.

Шаҳрванди асил будан дар кишвари хеш масъулият ҳис намудан аст ва дар навбати худ бояд донист, ки дар ҷомеа қадом низом вучуд дорад. Ҳадафи Дастур баланд бардоштани маърифати шаҳрвандӣ, кӯмак ба ҷавонон дар омӯзиши соҳти давлатдорӣ ва ширкати бевоситай онҳо дар ҳаёти ҷамъиятист, ки дар ин замина маориф нақши бузург ҳоҳад дошт.

Сафарали Раҷабов,
Вазири Маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон

Фасли якум: ин фан барои чӣ ва чигуна таълим дода мешавад?

1.0 Муқаддима

Инак, дар назди шумо дастуруламал барои муаллимони фанни “ШАҲРВАНДӢ ВА ИДОРАКУНӢ – Нақши Шумо дар ҷомеаи шаҳрвандии асри XXI”, ки аз ҷониби Фонди байналмилалии системаҳои интихоботӣ (ФБСИ) бо дастгирии молиявии Очонсии Амрико дар баҳши рушди байналмилали (ЮСАИД) тайёр карда шудааст. Агар шумо муаллими мактаби хурдакаки деҳаи аз шаҳр дур ҷойгиршуда бошед ҳам, ин фан аз ҷониби ҳонандагони мактаби шумо низ чун аз ҷониби ҳонандагони мактабҳои шаҳр омӯхта мешавад.

Барои омӯзиши фан маводи зерин пешниҳод шудаанд:

- ❖ Дастури таълимӣ, иборат аз ду қисм, барои ҳонандагон бо забонҳои тоҷикӣ ва русӣ;
- ❖ Дастур барои омӯзгорон, иборат аз ду қисм, оид ба ҳар қадоме аз дастурҳои таълимӣ, ки ҳамчунин ба ду забон нашр шудаанд;
- ❖ Семинари методӣ барои муаллимон.

Дастуруламали мазкур барои муаллимон аз се фасл иборат аст:

1. Дар фасли якум сухан дар бораи соҳти супоришҳои таълимӣ ва умуман ҷӣ навъ бо онҳо кор кардан меравад. Дар ин фасл ба нуктаҳои зерин эътибор дода мешавад: а) супоришҳои интерактивиеро, ки мо истифода мекунем, ҷӣ навъ пешниҳод намудан ва ба иҷрои онҳо ҷӣ тавр роҳбарӣ кардан мумкин аст; б) ба инкишофи малакаҳои таҳлили интиқодии проблемаҳои марбут ба идоракуни ҷамъиятию давлатӣ ҷӣ навъ кӯмак кардан мумкин аст.
2. Дар қисми дуюм, матни китоби дарсӣ ва қайдҳо барои омӯзгор пешниҳод шудаанд. Дар онҳо ё ҷавобҳо ба супоришҳо, ё дар ниҳояти кор, дастурҳо дар ҳусуси ҷӣ навъ сафарбар кардани ҳонандагон ба иҷрои онҳо дода шудаанд (дар бисёр ҳолатҳо ҷавоб танҳо аз фикри шаҳсӣ вобаста аст).
3. Фасли сеюм ба арзёбии натиҷаҳои омӯзиш ва баёни дигар лоиҳаҳои ФБСИ дар ин соҳа баҳшида шудааст.

2.0 Ба мо маълумоти шаҳрвандӣ барои ҷӣ зарур аст?

Дар ҳудуди феълии мамлакати мо тӯли 100 соли охир дигаргуниҳои азиме ба амал омаданд. Ва маҳз аз соли 1990 инҷониб яке аз дигаргуниҳои аз ҳама муҳимтарини системавию сиёсии марбут ба пошхӯрии Иттиҳоди Шӯравӣ ба вуқӯъ пайваст. Ин дигаргуниҳо ҷунин маънӣ доранд, ки давлатро зарур аст, ба дараҷаи беш аз пеш ба инкишофи фаъолмандӣ мусоидат намояд ва ҳоҳиши талаботи шаҳрвандонро дар бобати таъсиррасонӣ ба раванди ташкили ҷомеаи худ эҳтиром кунад.

Яке аз ҳусусиятҳои ин дигаргуниҳо гузариш ба ҳолати нисбатан демократӣ мебошад. Дар давлати демократия инкишофтҳо шаҳрвандон дар интихобот ба тарафдории ин ё он номзад ва ба ин восита ба ҷонибдории сиёсате, ки дар ҳаёт татбик кардан меҳоҳанд, овоз дода, дар ҳаёти ҷамъияти фаъолона ширкат меварзанд. Гайр аз ин, кори мазкур бо роҳи бунёди ҷомеаи шаҳрвандии бо низом инкишофтҳои мегардад, ки иштирокро дар идоракуни ҷамъияти – давлатӣ дастгирӣ менамояд, амалӣ мегардад.

Таваҷҷӯҳ!

Шояд барои Шумо ҳондани танҳо қисми дуюми ин дастуруламал, на ҷизи дигар, шавқангез намояд. Ин иштибоҳи ҷиддист! Мо ба ҳар ҳол ба шумо маслиҳат медиҳем, ки қабл аз оғози таълими ин фан барои ҳондани тамоми қисми якум ва маҳсусан пункти “Аммо ин сиёсат аст!” – “БИХОНЕД!” вақт ҷудо кунед ва баъд бо ҳамаи матнҳои таълимии супоришҳо шинос шавед. Ҳоҳишмандем, дастуруламали мазкурро нахонда, ба таълими ин фан шурӯъ накунед.

Низоми демократӣ ба интихобкунандагоне такя мекунад, ки ҳукуқу ўҳдадориҳои худро медонанд ва қодиранд, дар интихоботҳо қарорҳои бошуурона қабул кунанд. Барои он ки муваффақиятнокии амале арзёбӣ гардад, зарур аст, ки нуқтаи ибтидоии он, захираҳо ва тартиботи мавҷуда, ҳамчунин ҳама гуна қарорҳои имконпазири алтернативиро бояд донист. Вақте мо мулоҳизаҳои худро дар бораи ҳукумат баён медорем (ин дар интихоботҳо дар шакли овоздиҳӣ ба амал меояд), ин чунин маънидорад, ки мо бояд соҳтори мақомоти давлатӣ, чӣ гуна кор кардани онҳо, мавҷудияти захираҳо дар онҳо, ҳамчунин қонунҳо ва урғу одатҳоеро, ки бояд усулҳои фаъолияти онҳоро муайян намоянд, донем.

Бе чунин иттилоот ҷомеа метавонад анарҳӣ гардад, ки дар он ақидаҳои бедалел баён мегарданд ва онҳое қарор қабул мекунанд, ки на ҳамеша дар бораи оқибатҳои имконпазири онҳо фикр менамоянд. Ин, дар ҳақиқат, ҳавфнок аст, зоро талабот гайританзимшаванда, мулоҳизот боғараз мегарданд ва дар ниҳояти кор, ҳамаи ин, метавонад ба таркиши калони иҷтимоӣ расонад. Аз ин рӯ омӯзиши шаҳрвандӣ на танҳо ҷараёни зарурии демократикунӣ, ҳамчунин ҳиссае дар идоракуни ҷаҳон ва раванди инкишоф дар ҳама гуна ҷомеа мебошад.

3.0 Ҳадафҳои ин фан

Азбаски шаҳрванди хуби асри XXI будан маънии иштироқи фаъолона дар равандҳои демократии дар ҷомеаи мо ба амалояндаро дорад, мақсади мо ин аст, ки хонандагон:

- ҳукуқҳо ва ўҳдадориҳои шаҳрвандонро донанду тавсиф карда тавонанд, ҳамчунин ба ҳамаи одамон, аз наздиқон сар карда, дар истифодабарии ин ҳукуқҳо ёрӣ расонанд;
- соҳтор ва равандҳои идоракуни хубро дар сатҳҳои маҳаллию ҷумҳурияйӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон донанд, тавсия карда тавонанд, ҳамчунин ба онҳо сарфаҳм раванд;
- соҳтор ва равандҳои фаъолияти ташкилотҳои гайриҳукуматиро дар сатҳҳои маҳаллий, ҷумҳурияйӣ ва байналхалқӣ донанд, тавсиф карда тавонанд, ҳамчунин ба онҳо сарфаҳм раванд;
- маҳорати ба таври интиқодӣ фикр карданро инкишоф дигаранд, то ин ки бо мақомоти ҳокимијат ва ҷамоати худ нисбатан пурсамар ҳамкорӣ кардан имконпазир гардад;
- оқибатҳои имконпазири сиёсати аз ҳад зиёди миллатчӣӣ ва мавқеъҳои миллатгароиро донанд;
- усулҳои гуногуни худташкилии ҷомеаи моро аз нуқтаи назари тақиҷӣ арзёбӣ кунанд;
- имконпазирии шунидани фикри дигаронро арзёбӣ кунанд ва дар ташаккули ризоияти гурӯҳӣ, сарфи назар аз мансубияти этникии дигар аъзои гурӯҳ, ҳиссагузорӣ намоянд;
- бо мақсади фаъолона иштирок қадан дар идораи ҷамоати хеш ташабbusро ба дасти худ гиранд.

Кӯшиши тағиیر додани рафттору мавқеъ бо роҳи омӯзиши чунин мағҳумҳои муҷаррад (абстракт), ҷун демократия ва шаҳрвандӣ, аз нигоҳи аввал, аз ҳама душвор аст.

Шумо ҳамчун муаллим ҳеч тоҳ ба он мутмаин шуда наметавонед, ки хонандагон маводи дарси шуморо пурра фаҳмидаанд, ё онҳо онро баъди як моҳ ё ҳатто як ҳафта ба хотир оварда метавонанд. Айнан ҳамин тавр, шумо мутмаин буда наметавонед, ки онҳо ин донишҳоро дар ҳаёти ҳамарӯзai худ дар амалия истифода карда метавонанд. Аз ин рӯ зарур аст, ки ин мағҳумҳо ва принсипҳо муддатҳои дуру дароз, то даме, ки аз худ мегарданд ё ба одати аққалан аксарияти на ҷонон калони хонандагон табдил мейбанду дар рафттору амалҳои онҳо падид меоянд, бояд такрор карда шаванд. Ба ин

чүй навъ мұваффақ шудан мүмкін аст? Яке аз ин усулжо күшиш кардан ба ҳамгиро сохтани ин мағұмұқ дақтыңиң менамояд, ба дүши шумо, чун мұаллимон, бор аст. Шумо чүнин фанро таълим дода, барои муайян кардани шакли ояндаи чомеа күмак мерасонед. Гайр аз ин, шумо маводи таълими мавчударо мутобик сохтаву истифода карда, ба ташаккули худи таҳсилот ёрі мерасонед.

4.0 Таълими ин фан боз чиҳо дода метавонад?

- Мо умедворем, ки ичрои аксари супоришқо шавқангез, мұхим ва манфиатбахш мегарданд.
- Хонандагони шумо ин дарсхоро интизорй мекашанд ва шуморо сабақ додани онжо хуш меояд.
- Хонандагон сабабҳо ва оқибатҳои қолабҳо, хурофот ва равандҳои инкишофи низоъхоро бештар мефаҳманд. Ин бошад, мұхити синфи шуморо беҳтар мегардонад.
- Методикаи ин фан барои хонандагони шумо науву шавқангез менамояд ва шумо онро дар таълими дигар фанҳо татбиқ карда метавонед.
- Аксари супоришқо тавре таҳия шудаанд, ки ба шумо ҳамчун мұаллим сарф кардани соатҳо барои тайёрй ё баҳогузорй лозим намешавад.
- Методикаи истифодашаванда аз беҳтарин барномаҳои омӯзиши шаҳрвандии мүосир, ки дар чаҳон истифода мешаванд, гирифта шудаанд. Бинобар ин шумо ба тағиироти минбаъда дар низоми маориф омода мегардед.
- Ба шумо дарки он нұкта хуш ҳоқад омад, ки шумо пешоқанғони насли ояндаро тайёр месозед.
- Сохтори фан имконият медиҳад, ки барои иштироки фаъолонаи хонандагон дар гузаронидани машғулиятхо имкониятхои беҳтарро таъмин намуда, бо синф озодона кор беред.

5.0 "Аммо ин сиёсат аст!!!" – "Б И Х О Н Е Д!!!"

Шояд баъзе мұаллимон аз пайдошавии проблемаҳо бо волидон ва шахсони мансабдор ба сабаби мундарицаи сиёсий доштани ин фан бо ташвиш оянд. Дар хотир доред, ки:

- Яғон супориш аз шумо ё хонандагони шумо арзёбй кардан ё шарғу тағсир додани сиғати идоракунни давлати шумо ё роғи сиёсии ғызбәзи гүногүнро талаб намекунад. Шумо ба ҳең өвч набояд ин корро күнед ва ақидаҳои шахсии сиёсиятқарбанды набояд ба хонандагон маълум созед. Шумо бояд мавқеи бетарағириштік намоед.

- Ҳадағи фан нишон додани он аст, ки низом бояд чүй гуна бошад. Агар, хонандагоң пүрсанд, ки чаро он чүй ки онжо дар асл мүшінде мекунанд, ба фаҳмишои онжо мұвоғиқат намекунад, шумо набояд ба шарғу эзоҳи ин фарқият пардоゼд. Ба хонандагон маслиҳат дихед, ки ин масъаларо дар хона мұхокима күнәнд.

- Ин дастур барои таълим дар мактаб аз ҷониби Вазорати маорифи Қумхурии Тоҷикистон маъқул дониста шудааст.

Ташаккурнома аз ФБСИ

Кисмати зиёди мастьулиятнокій барои он ки насли оянда дар чомеаи шаҳрвандй чүй гуна рафтор менамояд, ба дүши шумо, чун мұаллимон, бор аст. Шумо чүнин фанро таълим дода, барои муайян кардани шакли ояндаи чомеа күмак мерасонед. Гайр аз ин, шумо маводи таълими мавчударо мутобик сохтаву истифода карда, ба ташаккули худи таҳсилот ёрі мерасонед. ФБСИ ба он күмаке, ки омӯзгорони мактабҳои санчишӣ расонданд, баҳои баланд медиҳад. Мо умедворем, ки шумо бо чүнин шавқмандӣ таълими фанни шаҳрвандшиносиро давом дода, нақшаи таълими онро минбаъд ҳам мукаммал месозед. Шояд шумо андешаеро ба худ роҳ дихед, ки кувва ва имкониятҳоятон назар ба дигар одамон камтар аст, аммо ба андешаи мо, дар ин чомеаи ин қадар зуд тағиирёбандда нақши шумо ҳамчун мұаллим аз ҳама мұхим аст.

6.0 Таълими интерактивӣ: ЧӢ, БАРОИ ЧӢ ВА ЧИХЕЛ?

Шумо мебинед, ки барои ичрои аксари супоришҳои фанни мазкур як навъ ҳамкории байніҳамдигарии хонандагон лозим аст. Интихоби чунин методикаи интерактивӣ тасодуфӣ нест. Ин ҷо коркард ва амсиласозии чунин малакаҳои иштирок, ки дар ҷомеи муосири демократӣ заруранд, талаб карда мешавад. Баъдан истилоҳи “Таълими интерактивӣ” тафсир карда, шарҳ дода мешавад, ки барои чӣ ва кай мо бояд ин навъи таълимро истифода кунем, инчунин чӣ навъ ба таври доимӣ ва бозътимодона онро дар машғулиятҳо бе ҳарчи зиёдатӣ (яъне маркерҳо, ватманҳо, сарфи вақт ва гайра) истифода намоем. Шумо мефаҳмед: қисми зиёди он чӣ ки ин ҷо дар борааш сухан меравад, дар таълими ҳамаи фанҳои дигар дар сатҳҳои гуногун истифодашаванда аст.

6.1 “Методикаи таълими интерактивӣ” чист?

МО таълим ва омӯзишеро интерактивӣ меномем, ки агар вақти таълим байни хонандагон, ҳамчунин байни хонандагон ва муаллим дараҷаи баланди ҳамкорӣ мушоҳида шавад. Чунин ҳамкорӣ одатан дар шакли мубоҳиса дар ҳусуси он ки ин ё он проблема бояд чӣ гуна ҳал шавад, ё роҳи ҳалли пешниҳодшуда то чӣ андоза мақбул аст, ба амал меояд.

Ин ҷо дарку фаҳмиши ин нукта муҳим аст: раванди ҳалли проблема ончунон муҳим мешавад, ки шояд аз ҳуди ҷавоб ҳам муҳимтар бошад. Ин вобаста ба он аст, ки ҳадафи методикаи интерактивӣ на танҳо ба таври оддӣ додани иттилоот, балки дар хонандагон ҳосил қунонидани малакаҳои дарёftи мустақилонаи ҷавобҳо мебошад.

Методикаи интерактивӣ доираи васеи вазифаҳо ва навъҳои ҳамкориро фаро мегирад. Аммо усули методӣ ҳар гуна бошад ҳам, таҷрибаи ҳаётин ҳуди хонандагон манбаи асосии омӯзиш маҳсуб мешавад. Дар раванди таълим ҳамкории хонандагон бо инҳо ба амал меояд:

1. бо муаллим (яъне вақте ки хонандагон ба саволҳои муаллим ҷавоб мегӯянд);
2. бо одамони даъватшуда (ё вақте синф метавонад ба ягон ташкилот ё назди одамон равад);
3. бо дигар хонандагон (кори ҷуфт-ҷуфт);
4. бо гурӯҳи хурд (3-5 хонанда);
5. бо гурӯҳи калони хонандагон (аксаран гуногуншаклии бозихо дар нақш); мубоҳиса, муҳокима дар синф ва гайра;
6. гурӯҳи хонандагон бо аҳолӣ (гурӯҳ пурсиши сотсиологӣ мегузаронад);
7. бо баъзе навъҳои техника (масалан, бо компьютер).

Ҳайати микдории гурӯҳ сифати омӯзиш ҳамкориро муайян намекунад. Ҳусусияти асосии усули “ҳамкорӣ” аз ин иборат аст: вай РАВАНДИ КУШОИШро мемонад, ки моҳияти он тавассути ҳамкорӣ азхуд кардани малакаҳои омӯзиш аст.

6.2 Методикаи интерактивӣ барои чӣ истифода мешавад?

Муаллимоне, ки методҳои интерактивиро фаъолона истифода мекунанд, мӯътақиданд: маҳз дар раванди ҳамкорӣ омӯзиши нисбатан муваффақона ба амал омада метавонад. Ба андешаи онҳо, мактаббачагон бо ин роҳ беҳтар таҳсил мекунанд ва он чиро, ки ҳангоми мубоҳиса донистанд, беҳтар дар хотир мегиранд. Ин бо сабабҳои зер ба амал меояд:

- хонандагон на танҳо иттилоот мегиранд, онҳо ҳамчунин маҷбуранд, ташреҳи мантиқӣ диханд, ки ҷаро роҳи ҳали онҳо интихобкарда ва ҳуди ҳал дуруст аст ё ақаллан аз вариантҳои мавҷуда беҳтарин аст;
- хонандагон гояҳоро нисбатан амиқтар коркард месозанд, зоро онҳо медонанд, ки ҳулосаҳои бе асоси мантиқӣ баровардашуда боиси баҳсҳо мегарданд;
- хонандагон вақти ҳалли проблема таҷрибаҳои ҳуд ва бегонаро истифода мекунанд. Чунин ҳазинаи умумии дониш назар ба дониши ҳар гуна хонандагон

алоҳида бештар аст (дар машғулиятқо оид ба омӯзиши шаҳрвандӣ «дениш» аксаран бо таҷрибаи шахсии ҳаётин хонанда пешниҳод мешавад).

Мубодилаи денишҳо

Дар диаграмма дар шакли мудаввар денишҳои дар соҳаҳои муайян азбаркардаи Парвиз, Мавзуна ва Дилшод нишон дода шудаанд. Мо мебинем: ҳарчанд онҳо бисёр денишҳо ва малакаҳои умумӣ дошта бошанд ҳам, денишҳо ҳастанд, ки фақат як ё ду нафари онҳо медонанд. Дар натиҷаи кори гурӯҳӣ баъзе маълумоти иброзкардаи Парвиз метавонанд ба Мавзуна ва Дилшод интиқол гарданд ва баръакс.

Ҳамкорӣ ҳангоми кори ҷуфт-ҷуфт ё дар гурӯҳҳои хурд чунин бартариҳо доранд:
1) хонандагоне, ки фикри худро дар назди аҳли синф баён намекарданд, ё танҳо ба муаллимон

мегуфтанд, акнун гояҳои худро дар назди гурӯҳҳои начандон қалони ҳамсолонашон иброз медоранд:
2) хонандагон мефаҳманд: аксаран дигарон чунин ақидаҳои худро доранд, ки назар ба фикри онҳо аълоторанд.

Муаллимоне, ки методҳои нисбатан интерактивиро истифода мекунанд, чунин меҳисобанд: дар синфе, ки танҳо муаллим гузориш мекунаду баъд бе муҳокимаи онҳо машҳӯ медиҳад,

хонандагон

суханони муаллимро хуб ба хотир гирифта наметавонанд. Чунин муаллимон аксаран ба хонандагон имконият намедиҳанд, ки аз захираҳои мавҷудаи ҳавасмандсозӣ - ақидаҳои ҳамсолони худ истифода кунанд. Аксар вақте чунин изҳоротро шунидан мумкин аст ва тадқиқотҳо низ чунин ақидаҳоро тасдиқ мекунанд: “мо ҳар кореро, ки мекунем 80 фоиз, аз хониш 20 фоиз ва аз он чӣ ки мешунавем, 10 фоизашро дар ёд мегирам”.

Таҷрибаи мо мисоли ин аст. Маълум аст, ки барои аз бар кардани малакаҳои аспсаворӣ нокифоя аст, ки касе чигунагии онро нақл кунад, ё мо дар ин ҳусус аз китобе хонем. Моро лозим аст, ки дар асл болои зини асп шинем ва ин малакаро азхуд намоем. Ин аз он сабаб ба амал меояд, ки мо маҳоратро дар амалия инкишоф дода, иттилоотро аз нав коркард месозем ва онро ба амал табдил медиҳем. Дар ҷараёни ин раванд мо ба хонандагон ба таври оддӣ ҷавобҳои тайёро медиҳем, дараҷаи фаъолмандии ақлонии онҳо баланд нест. Вале вақте моро лозим меояд, ки гояҳои худро дар асл ҳосил кунонида, онҳоро ҳимоя намоем, дараҷаи фаъолмандии ақлонӣ якбора боло меравад. Мо метавонем маҳорати фаҳмишу даркуниро ба дараҷаи малакаҳои зеҳни тақозошаванда тасниф кунем.

Ҳадаф - таҳсил карда тавонистан

Вақте мо аз хонандагон мепурсем: ҷаро мо ба онҳо муҳокима намудани масъалаҳои баҳсталабро медиҳем, ки одатан ҷавобҳои соғ дуруст надоранд, онҳо асосан чунин мегӯянд:

- Ин бовариро ба худ тарбият мекунад;
- Ба ин тарз малакаҳои санъати сухандонӣ тақмил мейбад;
- Ба ин тарз лаёқати шунида тавонистан тақмил мейбад;
- Ин барои фаҳмидани моҳияти дениш (яъне аксаран чунин мешавад, ки ҳақиқати том вучуд надорад) ёрӣ мерасонад;
- Ин малакаҳои тафаккури тақидиро инкишоф медиҳад;
- Ба ин тарз фаҳмиши ҳукуқи худ ба фикри шахсӣ баланд мешавад;
- Ба ин тарз мавҷудияти доираи васеи афкорро мефаҳмӣ ва ғайра.

Ҳамаи гуфтаҳои болоро бо чунин ном гояи “таҳсил карда тавонистан” ҷамъбаст намудан мумкин аст. Мусаллам аст, ки маҳорати таҳсил карда тавонистан малакаи зарурист, зеро он асоси мустақилияти зеҳни буда, аз шаҳрвандони ҳамаи мамолики пешгирифтаю инкишофёбанда талаб карда мешавад.

Дар шакли идеалий барномаи хуби омӯзиший аз ҷониби хонандагон истифодаи амалии ҳамаи маҳоратҳои зеринро пешбинӣ мекунад:

- а) ба хотир гирифтани фактҳо (кӯшишҳои камтарро меҳоҳад);
- б) сарфаҳмравӣ;
- в) истифодаи донишҳо дар вазъияти нав;
- г) таҳлил (вақте мо ҷизро ба қисматҳои таркибӣ ҷудо мекунем);
- ғ) синтез (вақте мо ғояҳоро якҷо месозем, то ин ки ягон ҷизи наве ҳосил қунем);
- д) баҳодиҳӣ (вақте мо дар бораи сифати ҷизе мулоҳиза меронем).

Инкишофи ҷомеа мавҷудияти ҳамаи ин маҳоратҳоро талаб мекунад, вале истифодаи донишҳо, синтез ва арзёбии ғояҳо басо мӯҳим аст. Бинобар ин методҳои интерактивӣ дар омӯзиши шаҳрвандӣ маҳсусан аҳамиятноканд, чунки дар ин маврид хонандагон метавонанд ҳамкорӣ қунанд ва ба ин тарик, ҷунин иштироки демократиро амалий гардонанд, ки маъни саҳмгузории шаҳрвандонро ба инкишофи самараноки ҷомеа дорад.

6.3 Оё рафтори интерактивӣ ба методҳои анъанавӣ муқобил ғузашта мешавад?

Ҷунин фикр, ки танҳо ду методика мавҷуд аст, ғалат мебошад. Ин тавр гуфтан дурусттар аст, ки байни методҳои зиёд интерактивӣ ва кам интерактивӣ методҳои мобайни ҳастанд. Ин ҷунин маънидорад: садҳо методҳо мавҷуданд, ки аз якдигар бо имкониятҳои ҳамкориҳои мӯҳассилин фарқ мекунанд. Фаромӯш накунед: агар шумо ҳатто бо китоби кӯҳнаи дарсӣ кор карда, аз хонандагон ҳоҳиш намоед, ки ҷуфт-ҷуфт ягон маъсалаҳо мӯҳокима қунанд, пеш аз он ки ба вай ҳаттӣ ҷавоб гардонанд, аллакай методи интерактивиро истифода қунед. Агар шумо кори ҳудро аз ҳамин нӯқтаи назар таҳлил қунед, мебинед, ки шумо пештар низ ақаллан дар баъзе мавриди бо истифодаи методи интерактивӣ таълим медодед. Ба таври дигар гӯем, он барои шумо ҷизи соҳи нав нест. Ин ҷизи нав сабаи истифода аст.

Аз интерактивии кам → ба интерактивии зиёд

Баъзе муаллимон мепурсанд: оё лозим нест, ки истифодаи методҳои анъанавӣ қатъ карда шавад? Албатта, не. Зеро мақсади мо ин аст, ки оламамонро бо методҳои гуногуни таълим бой созем. Муалими касбӣ бояд тавонад, ки ҳатто дар ҷараёни як дарс, дар марҳилаҳои гуногуни он аз рӯи зарурат аз методҳои интерактивӣ ба методҳои гайриинтерактивӣ ғузарад. Бале, дар фанни мазкур асосан ҷунин методҳо истифода мешаванд, вале дар фанҳои дигар шояд вазъият дигаргун бошад. Барои равшани андохтан мисоли зеринро меорем: шумо бо самолёт парвоз доред ва аз лётчик мепурсед, ки ба ў дар ин мошин парвоз карданро ҷӣ навъ ёд доданд. Вай ба шумо посух медиҳад, ки ҳамааш дар раванди мӯҳокимаи амалиёт ба вуқӯъ пайвастааст. Зимнан, инструкторҳо ягон маротиба ҷавобҳои дурустӣ тайёр надодаанд, фактҳо ё тартиби амали лётчикро дар вазъиятҳои гуногун шарҳ надодаанд. Шумо шояд афсӯс ҳӯред, ки бо ин самолёт парвоз мекунед. Барои ҷӣ? Барои он ки қисми зиёди вақти тайёр кардани лётчик таълимиро дар асоси донишҳои аниқи назарӣ ва амалий тақозо дорад. Ба ин тарик, муаллимро лозим аст, ки ҷунин ҷавоби вазифаҳои гуногун, аз методҳои гуногун истифода намояд.

6.4 Методҳои нисбатан интерактивӣ кай беҳтар ба кор мераванд? Интихоби василаҳои дуруст

Баъзеҳо ҷунин мөҳисобанд: сабаби асосии истифодаи методҳои интерактивӣ аз он иборат аст, ки онҳо “шавқоваранд”. Ин фикри нодуруст аст. Ҳадафи ҳама гуна машғулият назар ба бедор кардани шавқмандӣ қалонтар аст. Сабаби интихоби методи нисбатан интерактивӣ бояд аз он иборат бошад, ки вай назар ба ҳама гуна ҷизи дигар ӯсули нисбатан самараноктари таълим аст (зери мағҳуми “самаранок” мо ин ҷизи ҷунин методеро мефаҳмем, ки аз нигоҳи вақту таҷҳизот сарфи аз ҳама камтари заҳираҳо ва гайраро тақозо мекунад). Аз ин рӯ, пеш аз он ки метод интихоб гардад, шумо бояд ба ҳуд аниқ тасаввур намоед, ки чиро таълим медиҳед ва ҷаро мекунад ин ҳамаро ба

шогирдон ёд дихед, яъне ҳадафи таълимии шумо чист? Агар шумо хоҳед, муваффақ шавед, ки хонандагон системаси муййини фактҳои мушаххасро аз бар намоянд, он вакт шояд истифодаи методи каминтерактивий самараноктар бошад. Агар ба шумо зарур бошад, ки мактаббачагон малакаву маҳорат ҳосил намоянд (масалан, ба забони хориҷӣ гуфтугӯ кардан), он гоҳ беҳтар аст, ки методи бештар интерактивиро истифода намоед. Ин ҷо мувофиқати ачибе мушоҳида мешавад, ки бисёр вакт методи нисбатан пурсамар барои хонандагон шавқовартар мегардад.

Баъзе маҳоратҳо, ҷун маҳорати ҳалли супоришҳои математикий, бо методи интерактивий беҳтар ҳосил мегарданд (зоро ин ҷо раванд назар ба ҷавоби гирифташуда аҳамияти бештаре дорад), vale баъди он ки хонанда роҳҳои ҳалли супоришҳои математикиро ёд мегирад, беҳтар аст, ки ўхуд дар танҳои машқ кунад.

Амалан истифодай методҳо, назар ба он ки аз ин шарҳи мо тасаввур мешавад, кори хеле мураккабтар аст, зоро дар методҳои гуногун шаклҳои гуногуни ҳамкорӣ истифода мешавад, шаклҳои гуногуни ҳамкорӣ бошанд, барои тарафҳои гуногуни ҷараёни таълим манфиатбахшанд. Масалан, барои амалияи забономӯзӣ ба шумо лозим аст, бештар аз методҳои истифодаи кунед, ки барои истифодай миқдори ҳар ҷой бештари ҳамкориҳо ва кам кардани комплексҳои боздорандай хонандагон имконият медиҳанд. Дар ин ҳолатҳо истифодай корҳои ҷуфт-ҷуфт айни муддаост, зоро дар як вакт дар синфи иборат аз 30 хонанда 15 ҳамкориҳо ба амал меоянд. Агар шумо, фарз кардем, ҳамкории байни муаллим ва хонандаро интихоб намоед, пас дар ҳар лаҳзаи ҷудогона танҳо як ҳамкорӣ ба вуқӯъ мепайвандад. Баръакс, инкишоф додани консепсияи мураккаб дар гурӯҳҳои иборат аз ҷор нафар беҳтар аст, то ки мулоҳизаҳои носаҳеҳу нодуруст дар ин ҳолатҳо ҳамеша зери шубҳа қарор гиранд, vale баъзан ин кор аз ҷониби як одам бе ҳеч гуна ҳамкорӣ беҳтар ба ҷо оварда мешавад. Шумо методҳои гуногунро истифода карда ва дар рафти ҳамкорӣ ба амал омадани ин ё он ҳолатро ғаҳмида, интихоби ҳар ҷой зудтари шаклҳои ҳамкорӣ ва ба ин тарик он методҳоеро ёд мегиред, ки барои муваффақшавӣ ба ҳадафҳо дар ҳамин марҳилаи дарс заруранд.

Аз ин ҳама метавон ҳулоса кард: тасдиқи он ки методҳои интерактивий назар ба методҳои анъанавӣ беҳтаранд ё баръакс, билкулл ҳатост. Ин шабехи он аст, ки яке мегӯяд: барои соҳтани хона болға назар ба арра асбоби беҳтар аст! Дар амал дар зарфи 45 дақиқа шумо метавонед, 5-6 методи гуногунро истифода намоед. Мутахассиси баландихтисос - муаллим ё дурдегар - барои он ки вазифаи дар наздаш истодаро беҳтар иҷро намояд, хуб медонад, ки қадом вакт аз қадом асбоб истифода кунад. Биёед, мисоли амалие мегирем:

Муаллим гузаронидани дарси тригонометрияро ба нақша мегирад.

Қадами аввал: Муаллим дар лавҳа (таҳтаи синф) ҷараёни ҳалли супориши триногометриро нишон медиҳад. (Ин, пеш аз ҳама, марҳалаи нисбатан каминтерактивӣ мешавад).

Қадами дуюм: Муаллим корро дар гурӯҳҳои дунафарӣ ташкил карда, иҷрои панҷ супоришро вазифа медиҳад. (Ин бояд усули дар сатҳи баланд интерактивию пурсамар гардад, зоро дар ин маврид хонандагони нисбатан пурқувват метавонанд ҷуфти хонандагони сустхон шаванд. Ва дар рафти муҳокимаи мақсадноки ҳар як марҳилаи ҳалли супориш ва иҷрои он ҳам хонандаи пурқувват ва ҳам хонандаи сустхон ғаҳмишашонро доир ба раванди иҷрои супориш амиқ месозанд).

Қадами сеюм: Муаллим ҷавобҳои аз ҷуфтҳо гирифтаашро месанҷад ва баъд ба ҳар қадоме аз хонандагон вазифа медиҳад, ки панҷтойи супоришро мустақилона ҳал кунанд. (Ин супориши нисбатан каминтерактивӣ бошад ҳам, барои санчиши маҳоратҳои инфиродӣ басо пурсамар аст).

7.0 Истифодаи методҳои нисбатан интерактивӣ ва усулҳои кор

Бо вуҷуди он ки барои истифодаи методҳои нисбатан интерактивии таълим, алалхусус дар рафти омӯзиши шаҳрвандӣ; сабабҳои ҷиддии водоркунанда мавҷуданд, истифодаи беҳунарони онҳо метавонад, ба чунин оқибатҳои ногувор оварда расонад:

- устуворгардии гояҳо ва тасаввуроти ғалат, алалхусус агар ба баъзе хонандагон бор кардани ироди худ имконпазир гардад;
- маҳрум соҳтани баъзе хонандагони сустирода аз имкониятҳои зоҳир кардани лаёкатмандиҳои худ;
- аз ҷониби волидон, дигар муаллимон ва роҳбарияти мактаб нафаҳмидани он чӣ ки ба амал меояд;
- идора нашудани синф аз ҷониби муаллим. Методикаи интерактивӣ дар амал маҳоратҳои дигари идоракуниро тақозо мекунад, аз ин рӯ минбаъд оид ба ташкили кори гурӯҳӣ баъзе тавсияҳо пешниҳод мешаванд.

Аз ин проблема бо истифода аз методикай бомаҳоратонаи идоракунии синф ва доштани тасаввуроти аниқ дар бораи ҳадафҳои таълимии шумо ва сабабҳои интихоби методҳои истифодашаванд асосан раҳӣ ёфтани мумкин аст. Дар поён мо ҷанбаҳои гуногуни усулҳоро дар истифодаи методҳои нисбатан интерактивӣ таҳлил мекунем. Ба мо зарур аст, ки тартиби умумии кори муаллим, ҷойиркуни хонандагон дар синф ва методҳои идоракунии динамикаи равандҳои иҷтимоиро дар гурӯҳҳо баррасӣ намоем.

7.1 Тартиби умумии кор

Дар зер маҷмӯи амалиётҳое, ки ҳангоми гузаронидани бисёр машғулиятҳои интерактивӣ ва машқҳо дар рафти таълимии ин фан ичро мегарданд, оварда мешаванд.

a). Тайёрӣ

Ба ин қадамҳои зерин мансубанд:

- интихоби супориш(ҳо) бо қаблан муайян кардани он ки хонандагон тавассути иҷрои машқҳои гуногун кадом мағфумҳоро мустаҳкам дар хотир гиранд;
- муайян кардани он, ки оё таркибу соҳти супориш ба имкониятҳои синфи шумо мувоғиқ аст (оё шумо барои иҷрои супориш ба қадри кофӣ заҳираҳои моддӣ доред ва оё хонандагон барои иҷрои он иттилооти кофӣ доранд?).

Баъди он ки шумо ба мавҷудияти ин имкониятҳо боварӣ ҳосил қардед, ба шумо лозим аст, фикр кунед, ки ин супориш дар синф чӣ навъ ичро мешавад. Шумо бо ин роҳ метавонед таассуроти хонандагонро таҳминан пешбинӣ карда, ҷавобҳоятонро тибқи он ба нақша гиред.

b). Нишондодҳо ба хонандагон

Ба хонандагон ҳадафи корро шарҳ дихед (онҳо барои иҷрои кадом кор кӯшиш кунанд ва онро чӣ тавр ба ҷо оранд). Тартиби кор ва вакти барои иҷрои супориш

Дар хотир доред:

Шумо синфи худро назар ба каси дигар хубтар медонед (ин алалхусус нисбати ин фан муҳим аст). Аз ин рӯ дар назар аст, ки шумо ба раванди омӯзиши мавод тағйироти даҳлдор ворид соҳта, он супоришҳоеро интихоб менамоед, ки ният доред, вобаста ба лаёкатмандиҳо ва дарҳостҳои талабагони худ ва ҳарактери ҷамоати маҳалли худ истифода кунед.

Муаллим: Имрӯз мо сифатҳои ба шахси пешоҳанг зарурро баррасӣ мекунем. Ба шумо лозим аст, ба гурӯҳҳои 3-4 нафарӣ тақсим шуда, номгӯи сифатҳоеро, ки дар супориши 5-уми саҳифаи 54 оварда шудааст, муҳокима қунед ва муайян намоед: қадом панҷ сифат аз ҳама муҳимтаранд. Саволҷо ҳастанд?

Хонандагон: Не!

Муаллим: Барот, мо бояд чӣ кор қунем?

(Барот ҷавоб медиҳад)

Муаллим: Хеле ҳуб, ба гурӯҳҳо тақсим шуда, котиби гурӯҳро интихоб намоед ва ба кор шурӯз қунед. Ба шумо барои муҳокима панҷ дақиқа вақт дода мешавад.

чудошударо нишон дихед. Дар ин маврид чунин усули хубро чун хохишҳои марҳилавӣ аз хонандаи тахминан интихобкарда (алалхусус аз ҷумлаи онҳое, ки ба суханони муаллим гӯш намедиҳанд) доир ба такрор кардани дастур барои тамоми аҳли синф истифода кардан мумкин аст.

в). **Муайян кардани ҳайати гурӯҳ** (кӣ бо кӣ дар гурӯҳҳои дукаса, секаса, чоркаса ва гайра кор меқунад).

г). **Хонандагон ба кор шурӯъ меқунанд...**

Баъд шумо метавонед каме дар охири синф интизор шавед.

ғ). **Назорат ба кори гурӯҳҳо**

Агар шумо бинед, ки хонандагон ягон ҷизро намефаҳманд, шояд лозим ояд, ки дикқати тамоми аҳли синф ё гурӯҳро ба он ҷалб намоед. Агар ҳамаи гурӯҳҳо мӯваффақона кор қунанд, шумо метавонед ҳамчун иштирокдор (на муаллим) ба яке аз онҳо ҳамроҳ шавед.

д). **Анҷоми муҳокима дар гурӯҳҳои хурд**

Чун вақти ҷудогардида тамом шуд, ё хонандагон супоришро пеш аз мӯҳлат иҷро карданд ва шумо ҳис кардед, ки муҳокимаи минбаъда дигар ҳеч манфиате надорад, таваҷҷӯҳи аҳли синфро ба худ ҷалб созед.

е). **Марҳилаи ҳулосаҳо/ҷамъбости натиҷаҳо**

Муаллим ба гурӯҳҳо пешниҳод менамояд ҳулосаҳои худро баён карда, он ҷузъҳои умумиеро муайян созанд, ки бо онҳо ҳама розианд. Аммо нақши асосии муаллим ин ҷо аз он иборат аст, ки мунтазам аз хонандагон бипурсад: барои чӣ онҳо дигар хел нею маҳз ин тавр фикр мекунанд. Аксаран ин корро ба фикрҳои мухолифи дар синф баёнгашта такя карда, ба ҷо овардан беҳтар аст. Ба назар гиред, ки ба синфи шумо аз рӯи ҳамаи масъалаҳо ба як фикри умумӣ омадан на ҳамеша муюссар мешавад. Муаллим бояд фаҳмад, ки на ҳамаи супоришҳо ҳулосаи якхеларо тақозо мекунанд.

Баъд муаллим вобаста ба характеристи супоришҳо метавонад аз хонандагон ҳоҳиш намояд, ки дар сари масъалаи зер фикр қунанд: ҳулосаҳо, ки онҳо бароварданд, дар ҳаёти ояндаи онҳо чӣ гуна ба кор меоянд.

7.2 “Вале хонандагони ман чунон сустанд, ки...” Амалиёти синф

Дар синфи муқаррарӣ мақоми муаллим хеле баланд аст, зоро вай сабақдиҳанда мебошад. Дар дарси интерактивӣ мақоми муаллим бояд аз нигоҳи маҳорати идора кардани раванди таълим баланд бошад. Он ки шумо кори идоракуниро дар синф чӣ гуна ба ҷо меоред, барои мӯваффақият пайдо карданатон хеле муҳим аст. Яке аз роҳҳои осонтарини тағирии амал барои муаллим аксар вақт ҳомӯш будан аст. Ба таври дигар гӯем, шарҳу маънидодкуниҳои худро маҳдуд созед ва ба ҷои он қӯшиш қунед, ба он мӯваффақ шавед, ки бештар ҳуди хонандагон фикру андешаҳояшонро баён созанд. Ин вобастагии онҳоро аз шумо кам месозад ва ба онҳо ёрӣ мерасонад, бифаҳманд, ки дар баязе ҳолатҳо ҷавоби ягонаи дуруст буда наметавонад ва андешаҳои онҳо низ муҳиманд. Мо, чун муаллимон, бисёр вақт беихтиёrona фарқиятро дар мақомҳо таъкид месозем (ҳуди хонандагон шояд нафаҳманд, ки ин ба амал меояд).

(Муаллим ба ҷои худ дар рӯ ба рӯи синф бармегардад)

Муаллим: Биёed, ажнун мебинем, ки қадоме аз сифатҳо аз ҳама мӯҳимтаранд. Гурӯҳи 1, шумо қадоме аз сифатҳоро интихоб кардед?

Хонанда: Ба андешаи мо, ростқавлӣ, мӯҳаббат ба Ватан, маҳорати хуб сухан гуфтан ва дороӣ аз ҳама мӯҳиманд.

Муаллим: Гурӯҳи 2?

Хонанда: Ба андешаи мо, ростқавлӣ, таҷриба, маълумот ва синну сол аз ҳама мӯҳиманд.

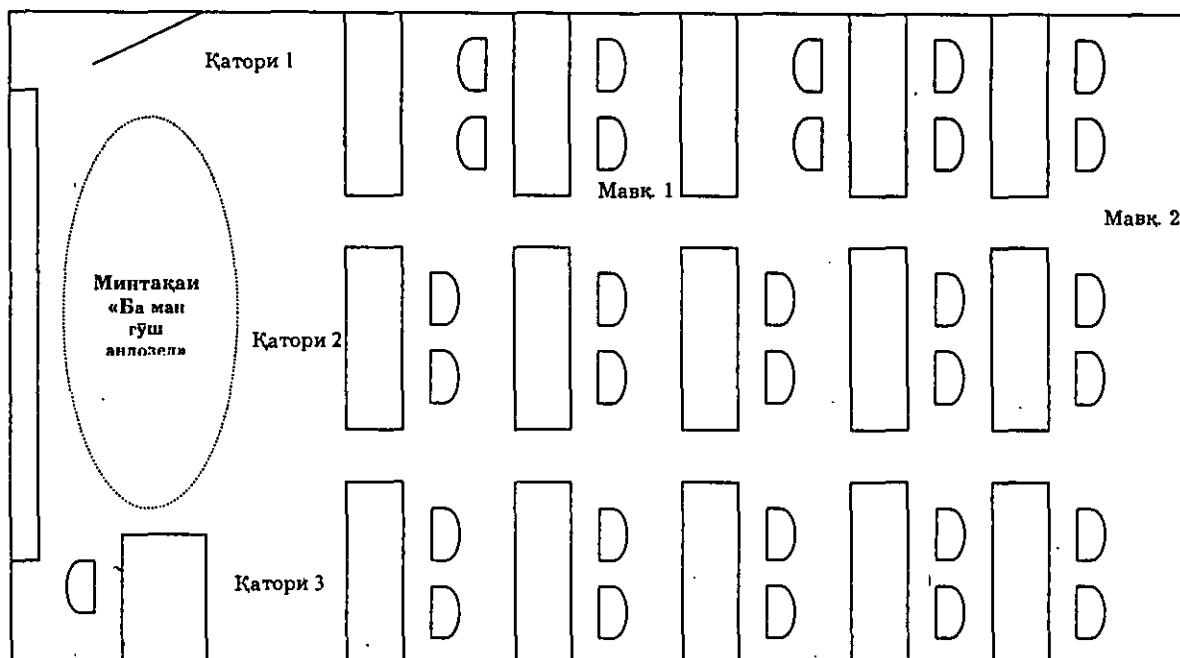
Муаллим: Гурӯҳи 3?

Хонанда: Ба андешаи мо, ростқавлӣ, мӯҳаббат ба Ватан, маълумот ва тансиҳатии ҷисмонӣ аз ҳама мӯҳиманд.

Муаллим: Шумо ҳисбати ростқавлӣ ҳамфирӯзӣ, аммо ду гурӯҳи дигар мегӯянд, ки маълумот мӯҳим аст. Гурӯҳи 1, барои чӣ шумо дороиро мӯҳим мешуморед?

(Хонанда шарҳ медиҳад)

Муаллим: Гурӯҳи 2, ҷаро шумо ба ин роzi нестед? Ба гайра.

7.3 Дар кучо бояд буд?

Дар схемаи дар боло овардашуда мо синфонаи муқаррариро, ба ҷуз қатори аввал, мебинем. (Мебели мактабиро ба тарзҳои гуногун ҷойгир кардан мумкин аст, вале мо ҳамин шаклро баррасӣ мекунем, зоро шумо шояд интихоби дигаре надошта бошед). Дар синфи муқаррарӣ муаллим бисёр вақт дар минтақаи “Ба ман гӯш андозед” меистад. Дар ин ҳолат хонандагон ба пеш ва чун қоида аз поён ба боло ба муаллим нигоҳ мекунанд, зоро муаллим одатан рост меистад. Ин ҳолати солҳои зиёд ташаккулёфта аз ҳукмронии зиёди муаллим, ки бо андешаи “гап назанед ва маро гӯш кунед” ифода мейёбад, шаҳодат медиҳад. Аз ин рӯ, усули хуб ин минтақаро доимо истифода накардан аст. Вақте хонандагон байни ҳам муҳокима меронанд, аз ин минтақа берун истед, дар акси ҳол дар гумон аст, ки хонандагон бо ҳам гуфтугӯ кунанд. Диққат дихед, ки мизи муаллим дар наздикии ин минтақа ҷойгир аст, аз ин рӯ шумо дар паси он нишаста, вазъиятро тағиیر дода наметавонед. Шояд вақти додани супориш мо бояд дар минтақаи “ба ман гӯш андозед” истем, вале баъди он ки оғози баҳс эълон гардад, дар кучо бояд истод? Варианти беҳтарин дар мавзеи 1 будан ё ҳамроҳи ин ё он гурӯҳ нишастан аст, зоро он аз минтақаи “ба ман гӯш андозед” хеле дур мебошад. Ин ҷо муаллим ба гурӯҳе ҳамроҳ мешавад ва барои он ки самараи бештареро ноил гардад, дикак менишинад ё дар паҳлуи хонандагон ҷой мегирад (Шумо мақоми худро бо хонандагон баробар месозед ва қисми зиёди аҳли синф шуморо намебинад). Мавзеи 2 низ басо ҷои хуб аст, вале эҳтиёт бошед, ки онро ба минтақаи “ба ман гӯш андозед” табдил надиҳед. Агар ба шумо лозим ояд, ки диққати ҳамаи аҳли синфро ба худ ҷалб намоед, беҳтараш ба қафо баргардед, то дар рӯ ба рӯи хонандагон қарор гиред.

Баъзе муаллимон, чун хонандагон ҷуфт-ҷуфт ё дар гурӯҳо ба кор шурӯъ намуданд, дар яке аз партаҳо ҳамроҳи онҳо мешинанд ё ба қафои синф мегузаранд. Ин амал барои он иҷро мегардад, ки ба хонандагон имконият дода шавад, то бо якдигар гуфтугӯ кунанд. Вале агар хонандагон супоришро пурра нафаҳмида бошанд, онҳо бетартибӣ мекунанд ё ошуфта мешаванду ба якдигар халал мерасонанд. Фаромӯш нақунед, ки маҳз дар ҷараёни кор дар гурӯҳҳои хурд имкониятҳои беҳтарини ягон ҷиз ёд гирифтан пайдо мешаванд.

Ба муаллим лозим аст, ки аз назди як гурӯҳ ба назди гурӯҳи дигар рафта, кори онҳоро назорат намояд. Шумо зуд пай мебаред, ки маҳз ба шарофати назди гурӯҳҳо рафтан ва раҳнамоиятон дар ҳалли саволҳои пайдошаванда магали хонандагон тез ҳомӯш гашта, онҳо бештар ба иҷрои супориш диққат медиҳанд. Ҳатто агар ҳамаи

гурӯхқо пурра бо ичрои супориш машғул бошанд ҳам, шумо бояд гаштугузоратонро ба назди гурӯхқо давом дихед, то:

- нұқтаи назархой ачибро, ки минбаъд онҳоро ба аҳли синф хотиррасон карда метавонед, шунавед;
- ҳамай хонандагонро ба ибрози ақидаҳои худ ҳавасманд сохта, ба хонандагони алоҳида имконият надихед, ки қайсарй карда, танҳо фикри хешро гузаронанд;
- тасаввурот ҳосил кунед, ки хонандагони андак камгап чй андешаҳо доранд;
- усулҳои минбаъд пешниҳодшударо истифода кунед.

7.4 Ташкили синфхона барои кори гурӯхӣ

Дар схемаи синфхонаи муқаррарӣ дар қатори аввал як қисми хонандагон курсиҳои худро ҷаппа гардонда нишастанд, то дар гурӯхҳои хурд кор кунанд. Фаҳмост, ки шумо дар қаторҳои дигар низ бояд корро ба ин тарз ташкил намоед. Ба он дикқат дихед, ки ҷуфтни дар партай охирии нишаста бе гурӯх монд. Шумо метавонед, бачаҳои дар қатори миёна нишастаро пароканда карда, имконият дихед, ки онҳо дар гурӯхҳои секаса кор кунанд: Вақте хонандагон дар ҳолати пушт ба минтақаи “ба ман гӯш андозед” мешаванд, онҳо мефаҳманд, ки метавонанд байни худ гуфтугӯ намоянд. Аз ин рӯ истифодаи ин усул манфиатбахш аст. Вақте шумо дар минтақаи “ба ман гӯш андозед” меистед, синф бояд ба шумо рӯ орад. Дар ибтидо ин кор сермагал сурат мегирад, vale, agar шумо ба онҳо гӯед, ки “бे шўруғавғо курсиҳоятонро рост гузоред”, хонандагон бе мағал рост гузоштани курсиҳоро зуд ёд мегиранд. Аммо барои ичрои бисёр супоришҳои ин фан хонандагонро лозим меояд, ки танҳо ҷуфт-ҷуфт кор кунанд.

7.5 Ҳамкории хонанда ва муаллим

Дар бисёр синфҳо аксаран чунин мешавад, ки танҳо хонандагони пешқадам ба саволҳо ҷавоб мегүянду дигарон ҳомӯш меистанд. Хонанда бояд ба андозаи кофӣ ба шумо бовар кунад, то ки бо ҳоҳиши худ изҳори дар назди аҳли синф ҷавоб додан намояд, алалкусус вақте савол ба ин ё он факту рӯйдодҳо марбут асту эҳтимоли ҷавоби нодуруст ҳаст. Шояд ботадбир мешуд, agar шумо дар ибтидо, то замоне, ки хонандагон ба саволҳои “Оё шумо медонед?”, “Шумо чй андеша доред?” одат мекунанд, канораҷӯро нисбат ба ҳамкорӣ ҷустан бо онҳо авлотар донед. Ба ҷои ин такя бар ҳамкории байни худи хонандагон оред. Он гоҳ нақши шумо бештар ба нақши танзимгари дар ҷорроҳа истода шабеҳ мегардад. Шумо бояд ҳаракати амвоҳи фикрҳоро танзим намуда, ба он муваффақ шавед, ки вай ба сӯи мақсадҳои таълимиатон равона гардад ва ҳукуқи онҳое, ки изҳори ақида карданианд, химоят шавад.

Бисёр муаллимон бар чунин ақидаанд, ки онҳо бояд ба тамоми раванди мубоҳиса роҳбарӣ намоянд. Ҳарчанд баъзан ин корро ба зимма гирифтан лозим мешавад, шумо вақте фаҳмидед, ки ба муаллим чй қадар сухани бисёр гуфтан лозим меояд, ҳайрон мешавед. Шуморо дар нақши муаллим бошуурона лозим аст, кӯшиши кунед, ки ҳомӯш бошед. Шумо мушоҳида мекунед, ки хонандагон ҳангоми муҳокимаронии ҷуфт-ҷуфт бештар, дар гурӯхҳои чор-панҷкаса андаке камтар ба худ бовар мекунанд, vale, дар назди аҳли синф ин бовариашон ба худ тамоман кам мешавад. Барои он ки хонандагон фикру гояҳои хешро бо майли бештар иброз доранд, муаллим метавонад, аз чунин усулҳои самарарабахш истифода кунад:

- 1). Ҳамеша ба хонандагон барои изҳори андешаашон ташаккур гӯед.
- 2). Нагӯед, ки шумо ҷавоби онҳоро нодуруст мөхисобед, ба ҷои ин пурсед, ки оё бо чунин андеша дигар хонандагон розӣ ҳастанд. Агар маълум шавад, ки тамоми аҳли синф масъалаи муҳокимашавандаро нодуруст фаҳмidaаст, он гоҳ шумо метавонед, нұқтаи назари худро шарҳ дихед.

Муайян кардани афкор

Чунин ҳам мешавад, ки баъзе хонандагон андешаҳои худро бо дили ногоҳам иброз медоранд. Он гоҳ шумо метавонед, чунин методро истифода кунед. Тасаввур кунед, ки шумо аз хонандагон мепурсед: оё тамокукаширо манъ кардан зарур аст? Шумо ба

чои он ки аз хонандагон дар ҷавоби ин савол даст бардоштанро ҳоҳиш кунед, дар тахтаи синф ҷунин шкаларо қашед:

1

2

3

4

5

Комилан розиям Розиям Намедонам Розӣ нестам Тамоман норозиам

Аз хонандагон ҳоҳиш намоед, аз ҷой бархезанду рафта, дар назди нишонаи даҳлдори шкалаи мазкур истанд. Бешак, дар ин ҳолат онҳо ба гурӯҳҳо ҷудо мешаанд. Баъд шумо метавонед, ба онҳо пешниҳод намоед, муҳокима ва муайян кунанд, ки чаро онҳо ин ё он нуқтаи назарро ҷонидоранд. Баъди муҳокима ҳар гурӯҳ метавонад якero интихоб намояд, ки вай далелҳои худро ба тамоми аҳли синф иброз медорад.

7.6 Ман кистам – ёвар – баранда – ҳакам?

Баъзе муаллимонро он ҷиз ба ташвиш меорад, ки дар сурати истифодаи методҳои нисбатан интерактивӣ зарурат ба муаллим аз байн меравад. Ин фикри комилан ҳатост. Ҳарчанд ба шумо дар бораи донишҳои ҳуд ба хонандагон ҳикоят кардан лозим намешавад ва шумо метавонед пассив гардед, шумо мисли пештара ҳамчун ёвар ё роҳбалад нақши бузург мебозед, зоро яке аз мақсадҳои шумо нигоҳдорию афзунсозии сифати ҳамкорӣ мебошад. Барои ин ба шумо лозим аст:

- Муайян кардани шартҳо барои супоришҳои иҷрошаванда;
- Муайян кардани тартиби кор;
- Кӯмак кардан ба муайянсозии баъзе ғояҳо;
- Роҳбарӣ кардан ба ҳосилсозӣ ва табодули ғояҳо байни хонандагон (бо ҳимоя кардани ҳуқуқи ҳар қадоме барои ибрози ақида ва ўро шунидани дигарон);
- Додани саволҳо, ки ба хонандагон барои муайянсозии ғояҳои баррасишаванда ёй мерасонанд.

Дар пункти охири ҷайёрии қаблии муаллим маҳсусан муҳим аст. Агар дар ҷавоби саволҳо ва проблемаҳо, ки хонандагон пеш меоранд мо бо саволҳо ҷавоб дижем, онҳо метавонанд бештар дониш пайдо кунанд ва малакаҳои зеҳни худро зиёдтар вусъат дижанд. Ин вазифаи хеле ҷиддӣ аст, зоро муаллим бояд на танҳо мавзӯъро амиқ фаҳмад, ҳамчунин мантиқи фикри хонандагонро хуб боздошта тавонад (ва вақте зҳосс мекунӣ, ки ақидаҳои хонандагон нодурустанду аз ҳоҳиши баён соҳтани нуқтаи назари хеш ба шӯр меоянд, шояд ҳуддорӣ кардану ҳомӯш истодан боз ҳам душвортар бошад).

Гузаронидани курси омӯзиши шаҳрвандӣ бештар ёд гирифтани велосипедрониро мемонад, ки дар ибтидои ин кор афтидан аз эҳтимол дур нест. Аммо маҳз ҳамин афтиданҳо нигоҳдории мувозинатро ҳангоми велосипедсаворӣ ёд медиҳанд. Ба хонандагон имконият дижед, ҳато кунанд (аз нуқтаи назари шумо).

Шумо ҳамчунин пай мебаред, ки агар ҳудатон аз ҳад зиёд ба мубоҳисаи тамоми аҳли синф дода нашавед, роҳбарӣ кардан ба синф хеле осон аст. Дар акси ҳол шумо тартиботро вайрон мекунед (ҷуноне ки довари бозии футбол ба тӯббозӣ шурӯъ мекунад), зоро хонандагон намедонанд, ки шумо

Муваффақияти ин курс аз бисёр ҷиҳат ба маҳорати хонандагон дар бобати тарзе гузаронидани мубоҳиса вобаста аст, ки дар рафти он ҳуқуқи ҳар кас ба баёни андеша ва шунида шудани ўз ҳадиса аз ҳама душвор идоракунии ҳамкорӣ алалхусус ҳангоми муҳокимаи умумисинфиӣ ва кор дар гурӯҳҳо мебошад. Ин маҳоратро мактаббачагони бисёре бояд аз ҳуд

Фикр кардан меарзад!!!

Муаллимон аксар вақт таъсири худро ба хонандагон дуруст арзёбӣ намекунанд. Ин аз он аст, ки муаллимон ҷунин меҳисобанд: гӯё ба хонандагон таъсири асосиро маводи таълимдиҳанда мерасонад, на рафтори муаллим. Вақте муаллимон рафтори демократӣ зоҳир мекунанд, он назар ба гуфтугӯҳи оддӣ дар ин хусус таъсири бештаре дорад. Дар синфи шумо шояд президенти оянда нишаста бошад.

намоянд, аз ин рӯ ба шумо лозим меояд, ки қоидаҳои мубоҳисаро (баъзан онро “Қоидаҳои тиллой” низ меноманд) таҳия карда, онҳоро ба аҳли синф омӯзонед. Ҳамаи хонандагони синф ин қоидаҳоро бояд аниқ донанд ва маъқул шуморанд. (Шояд агар шумо ба хонандагон пешниҳод кунед, ки худи онҳо ин қоидаҳоро пешниҳод кунанд, шогирдон онҳоро дурусттар дарк кунанд).

7.7 Ташкили кори гурӯҳӣ дар синф

Ташкили кори хонандагон дар гурӯҳҳо дар назари аввал хеле осон менамояд. Аммо барои он ки кор пурсамар сурат гирад, малакаҳои хуби идоракунӣ заруранд. Агар ба кори гурӯҳҳо назорати дақиқкорона набошад, натиҷаҳои он шояд шуморо ошуфта гардонад, гайр аз ин эҳтимолияте зиёд аст, ки дар бобати тартибу интизом дар синф проблемаҳо ба миён меоянд..

Дар зер оид ба ташкили раванди кор дар гурӯҳҳо баъзе пешниҳодҳо оварда мешаванд: а). Ҳайати гурӯҳро мунтазам тавре тағиیر дихед, ки ҳар як хонанда бо ҳамаи дигар шарикдарсонаш кор карда тавонад. Хонандагон набояд танҳо бо дӯстони худ кор кунанд. Гурӯҳи омехта –

писарақону дуктаракон, қӯдакони миллаташон гуногун – одатан натиҷаҳои хуб нишон медиҳад. Ҳайати гурӯҳро бо усулҳои гуногун тағиир додаൻ мумкин аст:

- бо роҳи қаблан эълон кардани рӯйхати гурӯҳҳо (бо ин роҳ шумо тақсимоти дурусти хонандагони пурқувват ва нисбатан сустхонро таъмин карда, аз ҷамъоии қӯдакони пурқувват ё беинтизом дар як гурӯҳ эмин буда

Усули “Адвокати шайтон”

Ин усул барои ҷалб кардани хонандагони суст (пассів) ба кор хеле муфид аст. Муаллим нуқтаи назарero ҷонибдорӣ мекунад, ки ҳарчанд ҳудаш ҳам ба он розӣ набошад, ба ҳама гуна гуфтори шахси дигар мухолиф аст. Масалан, шумо, агар ҳудатон ҳам чунин ҳисоб накунед, ба хонандагон исбот карданӣ мешавед, ки монархия беҳтарин соҳти ҳокимијати давлатӣ мебошад.

Гайр аз ин, вай аз он ҷиҳат муфид аст, ки хонандагонро водор месозад, андешаҳояшонро аз нигоҳи мантиқӣ асоснок созанд (ё аз назари танқидӣ фикр кунанд). Гап дар сари ин аст, ки бисёр хонандагон он нуқтаи назарero интиҳоб мекунанд, ки ба қоидаҳои дигарон шабеҳанд, ё фикри онҳо аксаран ҷавоби эмотсионалӣ ба вазъият аст. Хонандагон мавқеъҳои ҳудро асоснок кунонида, дақиқкорона сабабу оқибатҳои чунин ақидаро фикр мекунанд ва дар раванди он ҷабҳаҳои гуногуни масъалаи баррасишавандаро беҳтар мебаҳманд. Агар хонандагон аз шумо пурсанд, ки “Оё шумо дар ҳақиқат ҳамин ҳел фикр мекунед?” шумо бояд ҷавоб дихед: “Муҳим нест, ки ман ҷо ҳел фикр мекунам. Муҳим аст, ки ҷаро шумо ин ҳел фикр мекунед”. Вале ба огоҳии минбаъда таваҷҷӯҳ кунед.

Дар ҳамаи ҳолатҳо, вакте шумо нақши “адвокати шайтон”-ро ба дӯш гирифтед, бояд бовар дошта бошед, ки хонандагон мақсади ниҳоии шумо – ба фикркуни водорсозии онҳоро мебаҳманд. Дар охири дарс шумо инро метавонед ошкоро гӯед.

Бисёр эҳтиёткор бошед ва вакте нуқтаи назари ҳақиқии ҳешро баён месозед, нақши “адвокати шайтон”-ро мебозед, дар акси ҳол шумо аҳамияти ин усулро дар таълим кам месозед. Агар саволҳое бошанд, ки оид ба онҳо шумо ақидаи қавии ҳешро доред, шумо бояд онро ба хонандагон рӯирост гӯед ва ё онро умуман муҳокима накунед, аммо дар ин сурат усули “адвокати шайтон”-ро истифода набаред.

Қоидаҳои тиллоии намунавӣ:

1. Вакте дигарон сухан мегӯянд, гапи онҳоро набуред. Навбати ҳудро интизор шавед.
2. Агар сухан карданӣ бошед, даст бардоред. Муаллим ҳуд интиҳоб мекунад, ки суханро ба кӣ дихад.
3. Гояҳоро танқид кунед, на одамонеро, ки онҳоро баён мекунанд (Ба шахсият нарасед).
4. Ҳар кас ҳуқуқи сухан гуфтан дорад. Аз ин рӯ гапро қашол надиҳед.
5. Ҳама гуна фикру андешаро пазирӣ кунед.
6. Гояҳои беҳтарин аксаран дар рафти мубоҳиса тавлид мешаванд.
7. Муаллим ҳуқуқҳои моро ҳимоя карда, корамонро роҳнамой мекунад.

метавонед);

- бо роҳи шумурдан (якум-дуюм, сеом-чорум) ва дар гурӯҳ чамъ овардани хонандагони як шумора (ба қои рақамҳо истифодаи калимаҳо мумкин аст, масалан; гирифтани номи меваҷот, моҳҳо ва гайра). Чунин усул, вакте синф дар гурӯҳҳо кор карданро ёд гирифт, хеле хуб аст. Ин ба раванд адолати ошкоро мебахшад (“хеч кас маро водор накардааст, ки бо кӣ кор кунам, худаш ҳамин хел шуд”) ва унсури бозӣ аст, зеро хонандагон намедонанд, ки дар навбати оянда бо кӣ ҳамроҳ кор мекунанд.

б). Мӯътакид шавед, ки ҳар як узви гурӯҳ нақши худро хуб мефаҳмад. Масалан: “Аличон, ту котиб (маърӯзачӣ) мешавӣ” ё “Эраҷ, ту матниро менависӣ”; “Гулҷаҳон, ту саҳифаҳои 5-6-ро оро медиҳӣ”; “Барот, ту ҳатоҳоро санҷида, дар саҳифаи 3 расм мекашӣ...” Шумо мебинед, ки баъди чанде хонандагон ташкили корро дар гурӯҳҳо хуб меомӯзанд, Шумо бояд ин нақшгирию нақшоғарихои хонандагонро табрику таҳният гӯед. Масалан: “Ҳафтаи гузашта маърӯзачӣ Зайнура буд. Ин ҳафта Умеда маърӯзачӣ мешавад”. Вакте синф ба кор кардан дар гурӯҳҳо одат мекунад, фақат хотиррасон кардан кифоя аст, ки дар гурӯҳ бояд нақшҳо (котиб, одами ба вакт назораткунанда, маърӯзачӣ, рассом ва гайра) тақсим ва муайян шаванд.

в). Хонандагон бояд ҳамеша ҳуқуқҳои дигаронро барои баёни андешаҳояшон эҳтиром кунанд.

г). Хонандагонатонро ба кор дар гурӯҳҳо одат кунонида, ҳайати гурӯҳҳоро марҳила ба марҳила зиёд кардан мумкин аст. Вале ба хонандагон дар гурӯҳҳои дукаса кор кардан осонтар аст. Агар гурӯҳҳои 5-6 нафара тавре, ки боястӣ ташкил нашуда бошанд, вазъияте ба миён меояд, ки дар он як қисми хонандагон худро иштирокдор өнамуд месозанду дар асл кор намекунанд.

Қайдҳоро фақат котиб мекунад!!!

Ҳангоми кор дар гурӯҳҳо ба он муваффақ шавед, ки қайдҳоро танҳо котиб кунад. Агар ҳамаи аҳли гурӯҳ ба даст ручка гирад, аксаран онҳо ба кор камтар ҳиссагузорӣ мекунанд. Ҳамчунин аз рӯи миз гирифтани ҳамаи китобҳои зиёдатӣ муфид аст. Шояд барои тамоми аҳли гурӯҳ бοқӣ гузоштани як дастури таълимӣ кифоя аст.

Ое “ҚОИДАҲОИ ТИЛЛОЙ”-и шумо пеши назаранд?

Бисёр муаллимон қоидаҳои тиллоиро дар раванди таълим асос мешуморанд ва баъзе хонандагон сабаби онро чунин шарҳ доданд: “Синфи мо шабеҳи мамлакати хурдакаке аст ва мо як қисми ҳукумат ва ҳамзамон шаҳрвандони он мебошем. Қоидаҳои тиллоӣ Конститутсияи мо аст. Ва агар мо хоҳем, ки корҳои мамлакати хурдакакамон хуб ҷараён гиранд, бояд онро риоя кунем”;

Агар қоидаҳои тиллоии шумо ҳамеша дар девор оvezon истаду шумо риояи ҳатмии онҳоро талаб намоед, шу́мо ба таври оддию беҳтарин ВОЛОИЯТИ ҚОНУНро намоиш медиҳед. Хонандагон дарҳол мебинанд, ки дар натиҷаи риоя нашудан ё эҳтиром нагардидани қоидаҳои тиллоӣ аз ҷониби муаллимону хонандагон чӣ бесарусомониҳое ба амал меоянд.

Қоидаҳои тиллоӣ ҳамчунин ба хонандагон ёрӣ мерасонанд бифаҳманд, ки онҳо бо риояи навбат ҳуқуқҳои дигаронро барои баён кардани андешаҳои худ ҳимоя мекунанд. Муаллим бо ёрии ҚОИДАҲОИ ТИЛЛОӢ, ки аз ҷониби шаҳрвандони ин синф таҳия ва қабул шудааст, ин ҳамаро қонунӣ мегардонад. Ин гуфтаҳо чунин маънӣ доранд, ки шумо ин қоидаҳоро ба сари синфи дигар бор карда наметавонед ва эҳтиром гардидани онҳоро низ умединору нашавед. Дар ҳар синф раванди муҳокимаю таҳияе, ки бо он ҳама розӣ гарданд, бояд сурат бигирад, ҳарчанд дар қоидаҳои ҳамаи синфҳо нукоти якхела мавҷуд буда метавонанд.

Ин гуфтаҳо чунин маънӣ доранд, ки шумо ин қоидаҳоро ба сари синфи дигар бор карда наметавонед ва эҳтиром гардидани онҳоро низ умединору нашавед. Дар ҳар синф раванди муҳокимаю таҳияе, ки бо он ҳама розӣ гарданд, бояд сурат бигирад, ҳарчанд дар қоидаҳои ҳамаи синфҳо нукоти якхела мавҷуд буда метавонанд.

г). Барои он гурӯҳҳо ва аъзои гурӯҳе, ки кори худро пеш аз мӯҳлати муқарраршуда ичро мекунанд, дар заҳира супоришҳои иловагӣ нигоҳ доред.

д). Барои баъзе хонандагон гурӯҳ барои кор муҳити душвор аст. Ин метавонад ба рафтори корноҳоҳамии қисме аз бачагон боис шавад. Чунин хонандагонро ба мушоҳида гиред ва ба кори онҳо назорат баред. Шояд дар ибтидо ба онҳо иҷозат додан лозим бошад, ки танҳо кор кунанд. Вале дар ин сурат шумо бояд барои онҳо супоришҳои тайёр дошта бошед. Ба ин супоришҳо бояд тавре мураттаб гарданд, ки ин бачаҳо худро аз синф ҷудо ҳис накунанд. Аз ҷумла ба онҳо нақшҳои эксперտҳо (коршиносон), оморшиносон, мушоҳидон ва ғайраро супурдан мумкин аст.

е). Бисёр вақт ҳангоми кор дар гурӯҳҳо назар ба машгулиятҳои муқаррарӣ ба сатҳи нисбатан баландтари шӯру мағал зарурат пайдо мешавад. Ҷудо карданни мағали кориро аз мағали муқаррарӣ ёд гиред. Ба он қӯshed, ки ҳамеша мағали корӣ бошад.

ё). Нақши муаллим аз он иборат аст, ки аз назди як гурӯҳ ба назди гурӯҳи дигар равад, бубинад, ки чӣ корҳое ба амал меоянд, диққати хонандагонро ба иҷрои супориш ҷалб созад, саволҳо дижаду ба ҳалли проблема ёрӣ расонад. Ба ин тарик, шумо барои хонандагон дигар одами ҳамадон намешавед, балки ёвару тақсимкунандаи захираҳо ва мушовир мегардед. Дар паҳлӯи хонандагон нишаста, барои ёфтани ҷавоб саволҳо додан назар ба он ки ба ҳамаи саволҳо худ ҷавобгӯи, ғояи хуб аст. Варианти аз ҳама бад дар паси мизи худ нишастан аст. Шуморо зарур аст, ки фаъъол бошед.

ж). Шумо мебинед: дар шумо ба зудӣ маҳорати муайян кардан лаҳзае, ки хонандагон проблемаро аллакай пурра муҳокима карда мешаванд, пайдо мегардад. Барои муайян кардан ин беҳтар аз ҳама он аст, ки дар синф гаштугузор кунеду ба он чӣ ки муҳокима мешавад, гӯш андозед.

з). Хонандагонро ҳаргиз нагузоред, фикр кунанд, ки кор дар гурӯҳҳо бозӣ аст. Бо чунин андеша шумо худи фаъолият ва фикри онҳоро бекурб месозед. Беҳтараш, онро ҳамчун ҳалли проблема арзёбӣ кунед.

и). Ба он муваффақ шавед, ки хонандай муаррифкунандаи натиҷаи кор дар гурӯҳ ақидаи гурӯҳро баён созад, на фикри шахсии худро. Шумо ҳамчунин пай мебаред, ки хонандагон суханронии рафиқи худро бодиққат гӯш мекунанд. Агар намояндае аз гурӯҳ барои муаррифии натиҷаҳои кор ба назди таҳтаи синф барояд, чунин маърӯзагар бояд дар минтақаи “ба ман гӯш андоз” истад.

й). Ба гурӯҳ ҳамроҳ шуда, бо овози баланд сухан нагӯед ва ё ба вай ҳукмфармой нақунед. Нақши шумо асосан аз он иборат аст, ки саволҳо дижед, на ба онҳо ҷавоб гӯед.

к). Бурду боҳтҳои худро бо дигар муаллимоне, ки корро дар гурӯҳҳо ташкил мекунанд, муҳокима намоед, зеро барои одат кардан ба методикаи нав вақт лозим аст.

Фаромӯш нақунед, ки беҳтарин потенсиал дар таълим бояд ғояҳо ва таҷрибаҳои ҳаётии хонандагонатон бошанд. Ҳамаи мо аз якдигар омӯхта метавонем.

7.8 Бурдани мубоҳисаи умумӣ дар синф

Дар зер оид ба идоракуни мубоҳисаи умумӣ дар синф баъзе пешниҳодҳо оварда шудаанд:

1. На гурӯҳро, балки фикри хонандагонро якнафарӣ пурсед. Ҷавоб гирифта, таваҷҷӯҳ кунед, ки оё боз фикрҳои дигар ҳастанд.
2. Аз ҚОИДАҲОИ ТИЛЛОИИ худ истифода кунед.
3. Боварӣ ҳосил кунед, ки хонандагони алоҳида дар мубоҳисаҳо ҳукмронӣ надоранд.

4. Аңдешаҳоро дар тахтай синф нависед (агар онҳо шўрангезона набошанд). Онҳоро дар шакли графика, ҳисоб кардани овозҳо ё чумлаҳои пурра навиштан мумкин аст. Ба ин тарик, хонандагон возеҳу равшан мебинанд, ки якрангии нуқтаи назари онҳо бо дигарон шарт нест. Файр аз ин, навиштан барои инкишоф додани малакаҳои чамъбасту хулосабарорӣ имкониятҳои хуб фароҳам меорад. Ҳар дафъя яке аз хонандагонро чун котиб интихоб намоед, то ки вай ҳамаи маълумоти зуруриро нависад.
5. Мулоҳизаҳоятонро оид ба фикрҳои шахсӣ нагӯед. Ба чои ин саволҳое мисли “чаро?” ва баъзан “агар ин тавр кунем?” дихед. Хонандагонро водор созед, ки фикри якдигарро тавзех диханд: “Адиба, ту дар хусуси он ки Пўлод гуфт, чӣ андеша дорӣ?” ва гайра.
6. Агар бинед, ки хонандагон саволро нафаҳмидаанд ё аз мавзӯъ дур рафтаанд ва агар шумо ҳис кунед, ки ин барои онҳо шавқовар нест, муҳокимаро зуд боздоред.
7. Барои муайянсозии фикрҳо техникаи инъикоскунандаро истифода намоед. Ин техника дар он ифода меёбад, ки сухани хонандаро чамъбаст карда, аз вай мебоист пурсид, ки оё вай ҳаминиро дар назар дошт? Он гоҳ онҳо бисёр вақт ба мантиқи гуфтаҳои худ эътибор медиҳанд.
8. Барои бо навбат баён кардани фикрҳо дикқат дихед. Ҳаргиз роҳ надиҳед, ки хонандае сухани хонандай дигарро бурад. Ба он дикқат дихед, ки хонандагон ба фикри якдигар гӯш андозанд. (Дар ин бобат мисол шудани шумо басо муҳим аст). Техникаи муқаррарии назоратро истифода кунед (агар хонандагон сухан гуфтани бошанд, даст бардоранд).
9. Бисёр саволҳои якхела надиҳед (ба монанди саволҳое, ки ба онҳо фақат ҷавобҳои “ҳа” ё “не” дода мешаванд). Саволҳо бояд аксаран раҳнамосозанда бошанд ва шарҳу муҳокимаро талаб намоянд (“Агар ин хел кунем-чӣ?”, “Барои чӣ?”, “Чӣ тавр?” ва гайра).
10. Ҳудро нигоҳ дошта, ҳамаи чизро пай ҳам шарҳ надиҳед. Ба чои ин саволҳо дихед. Бисёр вақт мебинед, ки ба саволи як хонанда хонандай дигар ҷавоб гуфта метавонад.
11. Вақте ҳамаи гуфтаҳо тавассути муаллим сурат мегиранд, ба чои он ки дар маркази муҳокима бошед, пеш аз баён кардани фикри худ ба хонандагон имконият дихед, ки онро байни худ муҳокима кунанд, вале онҳо ҳатто ҳангоми дар гурӯҳҳои хурд кор кардан ҳам бояд қоидаҳои тиллоиро риоя кунанд (ин имконияти басо ҳуби ҳавасмандсозии хонандагони то андозае ҳомӯш аст. Ҳамчунин нақши хешро ба яке аз хонандагон дода, худ мушоҳидагари оддӣ будан мумкин аст).

Такъи асосӣ ба FОРХО

Δ

Истифодаи методи МСМХ (мавқеъ-сабаб-мисол-хулоса) барои инкишоф додани маҳорати хонандагон дар бобати иштирок намудан дар муҳокима усули беҳтарин аст. Ин метод хонандагонро ба он водор месозад, ки фикри хешро бо ҷалбсозии таваҷҷӯҳ на ба шахсият, балки маҳз ба ғояҳо баён созанд. Аз хонандагон ҳоҳиш намоед, ҳангоми баёни фикри худ (мисоли оддитарини инро мегирем) чунин навбатро риоя кунанд:

1. **Мавқеъ** Хонанда мавқеи ҳудро баён месозад: “Ман бо он розиям, ки тамокукашӣ манъ карда шавад”.
2. **Сабаб** Хонанда сабаб нишон медиҳад, ки чаро вай маҳз ин тавр, балки на ба таври дигар фикр мекунад: “Тамокукашӣ ба саратони шуш сабаб мешавад”.
3. **Мисол** Хонанда мисол меорад: “Амаки ман Толиб соли гузашта аз саратони шуш вафот кард”.
4. **Хулоса** Хонандагон далелҳои ҳудро хулоса мекунанд: “Ана барои ҳамин, ба андешаи ман, барои он ки ҳалқи мо тансиҳат бошад, беҳтараш тамокукаширо манъ кардан лозим аст”.

Фасли дуюм: матнұо барои супоришқо

1.0 Истифодай матнұо дар бобхө

Ин матнұо барои он пешбиній шудаанд, ки хонандагонро бо иттилооти ибтидои барои ичрои супориши зарурй таъмин намоянд ва тафаккури онҳоро инкишоф диханд.

Бисёр хуб мешуд агар хонандагон бо дигар маводи иловагай низ шинос шаванд, зеро ин чо дар мундарица концепсияҳои баррасишаңда күтоҳакак баён шудаанду халос. Аммо хонандагон ба сабаби набудани маводи иловагай барои хониш аз чунин имкониятта маҳрум шуда метавонанд.

Мувофиқи матлаб мешуд, агар ҳар дафъа, вакте шумо ба хонандагон мутолиаи ягон чизро супориши медиҳед, ҳамзамон ба онҳо супориши дихед, ки машқи дар асоси матни хондаашон сохташударо ҳал кунанд. Ин чунин маънӣ дорад, ки шумо аз онҳо масалан, чунин ҳоҳиши карда метавонед: бихонед ва баъд чуфт-чуфт ё дар гурӯжко ва ё бо тамоми аҳли синф мұхокима кунед:

- Ба андешаи онҳо, нұктаҳои асосай дар матн кадомхоянд?
- Чӣ нав буд, ё онҳоро ба ҳайрат овард;
- Онҳо бо чӣ розӣ набуданд;
- Ёфтани ҷавоб ба саволи гузоштаи шумо;
- Ёфтани ҷавобхо ба саволҳо, ки хонандагон тайёр кардаанд;
- ва гайра ва ҳоказо.

Ғайр аз ин, таъкид кардан хуб мебуд, ки хонандагон пеш аз шурӯъ кардан ба ичрои супориши матнро камаш ду маротиба хонанд. Дар хониши аввал онҳо ба матн сатҳи ҷашм медавонанд, то гояи асосиро ёбанд ё муайян кунанд, ки дар боб кадом проблема шарху эзоҳ меёбад. Баъди ин бори дуюм матнро бодиққат меконанд.

Баъзе муаллимони ин маводро дар давраи санчиш истифодакарда пешниҳод кардаанд, ки матнұо тақсим карда ва ҳар як супориши дахлдор баъди ҳар як қисми матн ҷойгир кунонида шавад. Ин гояи бад нест ва дар сари он бояд фикр кард, алалхусус агар хонандагони шумо чунин ҳисобанд, ки матнұо ниҳоят калонанд.

Барои нисбатан пурсамар истифода кардани вакти дарс пешниҳод мегардад, ки хондани матн вазифаи хонагӣ дода шавад. Вале чунин шуданаш ҳам мумкин аст, ки хонандагон дар хона дастури таълими надоранд, ё онҳо матнро хеле душвор мәхисобанд.

1.1 Агар матнұо барои хонандагон душвор бошанд, ман чӣ кор мекунам?

Аввалин, санцидан лозим аст, ки оё хонандагон супоришҳои қаблиро бо машққо оид ба мувофиқати муайянкунандаҳо ва истилоҳот, ичро кардаанд.

Агар ба назари шумо матн ҳоло ҳам хеле душвор намояд, пас күшиш кунед:

- Онро бо мақсади дарёфти калимаҳои нофаҳмо аз назар гузаронед: аз хонандагон ҳоҳиши намоед, хеле зуд (дар 1 дақиқа 3 саҳифа) ба матн ҷашм давонанд ва калимаю ибораҳои барояшон ишиносро ёбанд. Баъд шумо метавонед ба онҳо гӯед, ки маънии ин калимаҳоро аз ҳамсоюи ҳампартаашон пурсида метавонанд. Маънои он калимаву иборотеро, ки онҳо муайян карда натавонистанд, ё ба шарху тағсири маънояш чандон бовар надоранд, ба

Оё ин китоб замонавист?

Яке аз лазжаҳои ҳамеша ба ҳаяҷон оваранда, vale на ҳамеша кулайи ҳёт дар ҷомеаи демократӣ ин аст, ки ин чо ҳамеша имконияти дигаргунсозӣ ҳаст ва дар давлатҳои нави демократӣ чунин дигаргунсозиҳо метавонанд драмавӣ ва пешгӯйинашаванда бошанд. Аз ин рӯ шуморо лозим аст, ки ҳамеша аз рӯйдодҳои сиёсий боҳабар бошед ва ба маводи таълими тағиироти зарурӣ ворид созед.

муҳокимаи тамоми аҳли синф баровардан мумкин аст. Агар аҳли синф ин калимаҳоро надонад, он гоҳ худатон онҳоро шарху эзоҳ дихед.

- **Мундариҷаашро аз назар гузаронед:** аз хонандагон ҳоҳиш намоед, ки матнро сабуқак хонанд. Баъд онҳо - тамоми аҳли синф - бояд гӯянд, ки қадом гояҳои асосии дар ин боб баррасишавандаро қайд кардаанд. Онҳо метавонанд аз нишон додани он ҷумлаҳои матн шурӯъ намоянд, ки онҳоро асосӣ мешуморанд (Одатан ин ҷумлаи аввали ҳар сарҳат мешавад).
- **Ангезиши афкор:** барои он ки хонандагон бобҳои душворро беҳтар фахманд, аксаран муғид аст, ки оид ба ин мавзӯъ то шурӯъ кардан ба хониш ангезиши афкор гузаронида шавад. Савол дихед: “Ба андешаи шумо, дар ин боб аз қадом ҳусус сухан меравад?” Бо ин роҳ хонандагон бо якдигар аз рӯи зажираҳои лугавӣ ва донистани мундариҷа мубодилаи афкор мекунанд.
- **Пешниҳод қунед, саволҳо диханд:** шумо ҳамчунин нисбати саволҳое, ки ба андешаатон, ин боб ба онҳо ҷавоб гӯфта метавонад ва саволҳое, ки аз рӯи ин мавзӯъ ҳар яке аз хонандагон доранд, ангезиши афкор гузаронида метавонед. Шумо метавонед ин саволҳоро дар варақи қалони қофаз навишта, баъд ба онҳо баргардед, то ки баъди анҷоми кор дар сари боб ва супоришиҳои он бисанҷед, ки ёе хонандагон ба ин саволҳо ҷавоб ёфта тавонистанд ё не?
- **Хониши мақсаднок:** бо овози баланд дар назди тамоми аҳли синф параграф аз паси параграф хондани тамоми боб (ин корро хонандагон бо навбат ба ҷо меоранд) бо бозистоданҳои муҳокимаи мундариҷа ва аҳамияти матн дар рафти хониш. Баъди он ки шумо ин корро ба ҷо овардед, аз хонандагон ҳоҳиш намоед, то худашон матнро боз як бори дигар хонанд.

Агар хонандагон ҳатто баъди ин матнро душвор ҳисобанд ҳам, бо вуҷуди ин, дар аксари мавриҷҳо супоришиҳо иҷро карда метавонанд. Супоришиҳо тавре таҳия шудаанд, ки ба дараҷаи зиёд ба матн вобаста нестанд. Онҳо тавре таҳия гаштаанд, ки ҳамзамон ҳам чизи навро меомӯзонанд ва ҳам донишиҳои гирифтари месанҷанд.

1.1.1 Роҳҳои гуногуни ташкили нақл

Бисёр муаллимон аз хонандагон барои беҳтар сарфаҳм рафтани ба мавзӯъ нақл кардани мазмуни ягон матни муайяниро дар назди аҳли синф талаб мекунанд. Усулҳои гуногуни нақл ҳастанд ва шумо мефаҳмад, ки ҳангоми истифодаи методҳои гуногун хонандагон маҳсусан агар надонанд, ки шумо дар ин дарс қадоме аз методҳоро истифода мекунед, хеле шавқманду дақиқназар мешаванд. Дар зер якчанд варианти ин кор оварда мешавад.

- **Ҳулоса баровардан дар назди тамоми аҳли синф** (Эҳтимол, ин корест, ки аксари кулли мо ба ҷо меорем).
- **Барои шарик ҳулоса кардан** (Ин ҷо мӯътадил шунавандаро иваз мекунем). Хонандагонро ба ҷуфтҳо тақсим қунед ва бигузор, онҳо бо навбат ҳар қисматро ҳулоса қунанд. Ҳарчанд шумо ҳамаи ҷавобҳоро назорат карда наметавонед, вале дар хонандагон ба ҳар ҳол ҳаваси хуб хонданду фаҳмидан пайдо мешавад.
- **Ба тамоми аҳли синф ё шарик** шарҳ бояд дод, ки барои шумо ҷой маъқул аст ва шумо бо шарикатон (аҳли синф) дар қадом масъала розӣ ҳастеду дар қадом масъала не.
- **Савол тартиб дихед.** Ҳар як хонанда дар гурӯҳ ва ё ҷуфтҳо кор карда, бояд ягон фаслро хонад ва оид ба он савол тартиб дихад, баъд онро ба гурӯҳ ё шарикаш бояд дихад. Баъди ин онҳо ба саволҳои худ бояд худ ҷавоб гӯянд. Равандро бо ҳавасмандсозии додани саволҳои марбути афкор ва манъ қардани пурсиши ҳар ҷой ки бо донистани фактҳо вобаста аст (санахо, рақамҳо, номҳо ва ғайра) боз ҳам шавқовартар гардондан мумкин аст.
- Тезисҳои асосии матнро кӯтоҳ баён қунед.
- Се нуктаи асосиро, ки муаллиф дастгирӣ мекунад ва се нуктаи асосиро, ки ўзидди онҳост, номбар қунед.

- Нуктаҳоеро, ки аз рӯи онҳо шумо бо муаллиф ҳамфир ҳастед, ё мухолифед, номбар кунед.
- Нуктаҳои дар матн барои шумо навро номбар кунед.

Мақсадҳо нисбати ризоият ва норизоият

Мақсади методикаи интерактивӣ дар фарқият аз бъазе методҳои анъанавии таълим шарт нест, ки ба даст овардани ризоияти умумӣ бошад. Дар асл хонандагон, агар байни онҳо норозигии муайян ҷой дошта бошад, метавонанд чизи бештареро донанд, зеро дар ин ҳолат онҳоро лозим меояд, ки ғояҳои худро асоснок созанд ва тафтиш кунанд. Идеалий аст, агар дар ҷомеа муносабати бурдборона ба гуногунии ақидаҳо бошад, аз ин рӯ шуморо ҳаргиз лозим нест, хонандагонро водор созед, ки ҳулоса бароранд, ё ҳудатон натиҷаҳоро ҷамъбаст карда, бигӯед, ки яке аз фикрҳо, сарфи назар аз он ки онро аксарияти одамон дастгирӣ мекунанд ё не, беҳтарин аст. Фаромӯш накунед, ки демократия асосан дар усулҳои ҳалли низоъҳои марбут ба идеология ё ҳокимијат ифода мегардад, ки на ҳамеша, ҳатто ҳангоми гузаронидани интихоботи аз ҳама шаффоғ ҳам, маънни интихоби ҳокимијати беҳтаринро дорад.

Ягон фикрро беҳтарин донистан ҳавфнок аст. Агар ягон нафар аз хонандагон бисёр вакът шунавад, ки фикри ӯро нодуруст мегӯянд, вай аз баёни фикри худ дар синф ҳуддорӣ мекунад.

Бинобар ин яке аз ҳадафҳои нонавиштаи тамоми фан бояд эътиқодмандии хонандагон ба он бошад, ки байни онҳо метавонад гуногунандешӣ бошад ва ин чизи муқаррасист. Ба таври дигар гӯем, онҳо бояд он ҷизро пурра табии шуморанд, ки дигарон ҳам ба ақидаҳои ҳеш ҳукукҳо доранд (ҳатто агар ин ақидаҳо бо фикрҳои онҳо мувофиқат накунанд ҳам. Файр аз ин, мо бояд аз вазъиятҳои канорачӯй кунем, ки дар онҳо хонандагон фикр мекунанд, гӯё ҳадафи асосии мубоҳиса, бо ёрии далелҳо ғалаба кардан аст.

2.0 Таҳияи супоришҳо

Ба ҳар боб маҷмӯи супоришҳо интихоб шудаанд. Онҳо ба қисматҳои қаблӣ, ки бояд пеш аз хондани боб иҷро шаванд ва онҳое, ки бояд баъди хондани матн иҷро гарданд, тақсим мешаванд. Супоришҳои қаблӣ бояд хонандагонро водор созанд дар сари мавзӯъ фикр кунанд ва кӯмак расонанд, санҷанд, ки онҳо истилоҳот ва мағҳумҳои асосиеро, ки дар матн дучор меоянд, то ҷӣ андоза хуб медонанд. Ин машқҳо бояд то хондани матн иҷро гарданд. Супоришҳо баъд аз хониши матн баҳри он таълини шудаанд, ки консепсияҳои баёншударо мустаҳкам созанд ва нишон диҳанд, ки ин ғояҳо ҷӣ навъ бо ҳаёти ҳамарӯза алоқаманданд ва оид ба тасаввуроти мавҷуда баҳс кунанд. Инҳо супоришҳои назоратию санчишӣ нестанд ва аксаран ҷавобҳои ягонаи дуруст ё нодуруст надоранд.

2.1 Агар ба ман саволе диҳанд, ки ҷавобашро намедонам, ҷӣ мешавад?

На ҳамаи супоришҳо “ҷавобҳои дуруст” доранд, чунки ҷавобҳои дуруст вобаста ба минтақа метавонанд тайғир ёбанд, ё худ ин метавонад, факат ифодаи фикр бошад. Дар ҷунин ҳолатҳо ҳадафи асосӣ бо он ба даст меояд, ки дар раванди иҷрои супориш хонандагон дар сари масъалаҳои марбути ин проблема фикр мекунанд ва мефаҳманд, ки ин ҷо беш аз як ҷавоби дуруст буданаш мумкин аст. Ин ҷунин маънӣ дорад, ки аз муаллим дар ҳар як ҳолат ҷавоби беҳтарин ё дурустро ҷашмдор шудан лозим нест.

Баъзан муаллимонро эҳтимолияти вазъияте ба ташвиш меорад, ки онҳо ба бъазе саволҳои хонандагон ҷавоб гардонида наметавонанд ва ё хонандагон саволҳои метавонанд ба миён оваранд, ки муаллим оид ба онҳо фикри худро иброз кардан намехоҳад. Хонандагон бояд онро, ки шумо ягон ҷизро намедонед ва ё дар ҳусуси ин ё он масъала ҳанӯз ақидаи қавию мустаҳкам надоред, дуруст фаҳманд (дениши ҳар одам маҳдуд аст).

Харчанд мо дар баъзе ҳолатҳо қайдҳо ҳам мекунем, то ки таҳлили танқидии ҷавобҳои хонандагонро таъмин намоем, ҳамаи таассур ва саволҳои онҳоро пешгӯй карда наметавонем. Аз ин рӯ, бо аҳли синф якҷоя муҳокима кардани андешаи зайл оқилона мебуд: “Оё ин дуруст аст, ки ман ҷавоби баъзе саволҳоро намедонам? Оё нақши ман танҳо аз он иборат аст, ки ҷавоби саволро донаму онро ба шумо гӯям?”

Ва инро беҳтараш то он даме кардан лозим аст, ки ба вазъияти ҷавоб дода натавонистан ба хонанда меафтед. Ҳамчунин бояд гуфт, ба чунин савол дар китоби дарсӣ, эҳтимол ҷавоб нест.

Аммо агар шумо ҳис кунед, ки хонандагони шуморо чунин ҷавоб қонеъ намесозад, ҳамеша ба ин монанд гуфтани мумкин аст:

- Фикр/ҷавоби ман муҳим нест”.
- “Ман бовар надорам/ба ман иҷозат дижед, инро аниқ намоям”.
- “Аз ҳама бештар муҳим аст, ки шумо гояҳои худро дошта бошед, на ин ки аз ман ҷавобҳои тайёро гиред”.

Фиреб додан ва худро тавре вонамуд сохтан, ки гӯё шумо ҷавобро медонед, ҳаргиз лозим нест, зеро хонанда ногузир саволе медиҳад, ки ба он шояд шумо ҷавоб надошта бошед. Дар хотир доред, ки раванди ҷустуҷӯ назар ба худи ҷавоб муҳимтар аст. Нақши аввалиндарачаи шумо ҳамчун муаллим, новобаста аз он ки шумо аз қадом метод истифода мекунед, коршиноси методикае будан аст, ки ба хонандагон барои донишгирий кӯмак кунад. Агар ин танҳо маъни ҳазинадори донишҳои ҳама фанҳо буданро медошт, шуморо метавонист китобхона иваз намояд.

2.2 Ваколатдорӣ ба вақт: интиҳоби як супориш ва сарфи назар кардан аз дигарҳо

Мо хуб дарк мекунем ки усули омӯзиш ва давомнокии машгулият аз ҷадвали дарсҳо, лаёқатмандии хонандагон ва ҳоҳиши роҳбарияти болоистода муайян мешаванд. Гайр аз ин, бисёр муаллимон қайд карданд, ки омӯзиши ин фан назар ба нақша вақти зиёдтар талаб мекунад. Ин фан аз рӯи тартиб ба блокҳои баробараҳамият аз рӯи вақти таълим тақсим карда нашуудааст, зеро таваҷҷӯҳи хонандагон дар ҳар синф гуногун аст ва аз ин рӯ, ҳарчанд мо давомнокии

таҳминии иҷрои онро нишон додаем, вале баъзан мо наметавонем муайян созем, ки барои иҷрои ин ё он супориш чӣ қадар вақт сарф мешавад.

Ин фанро кӣ таълим дода метавонад?

Бо дар назардошти он ки ин фан бештар на ба интиқоли дониш, балки ба ташаккули маҳорат ва гояҳо бо истифодаи таҷрибаи ҳаётӣ ба сифати сарчашмаи муҳимтарин асоснок кунонида шудааст, онро ҳар муаллим, ки принсипҳои асосии методикаи истифодашавандаро сарфаҳм меравад, таълим дода метавонад, Барои ин шарт нест, ки шумо мутахассиси сиёсатшинос бошед. Мо санчиши таълими ин фанро аз муаллимаи химия сар карда, дидем, ки вай чун ба методикаи мазкур сарфаҳм рафт, натиҷаҳои хуб нишон дод.

Вақт нокифоя аст?

1. Ба хонандагон дар синф баланд хондани дастури иҷрои супориш ё худи супоришро надиҷед.
2. Қисмҳои супоришро байни аъзои гурӯҳ ё байни гурӯҳҳо тақсим кунед. Масалан, Рустам ва Эраҷ пункҳои 1, 3 ва 5 ва Нозигулӯ Зайнуро пункҳои 2, 4 ва 6-ро иҷро мекунанд.
3. Бигзор, хонандагон иҷрои супоришро дар хона фикр кунанд, вале ин корро на як рӯз қабл аз оне, ки шумо бо онҳо кор мебаред, ба ҷо оранд.
4. Бигзор, баъзе гурӯҳҳо як супориш ва дигар гурӯҳҳо супориши дигарро ба ҷо оранду дар бораи натиҷаҳояшон ба ҳама нақл кунанд.
5. Супоришҳоеро, ки ба ақидави шумо он ҷо ҷизи барои хонандагон аллакай фаҳмӣ ҳаст, сарфи назар кунед.

Мубоқисаҳои гурӯхай бо тиллочүй шабеҳанд. Баъзан аз ҷавоби хонандагон таҳқиқ шудани мантиқи проблема, ҳатто агар онҳо аз нүктаи ба моҳияти масъала дахлдор дур раванд ҳам (яъне мөн мөфаҳмем, ки онҳо дар ҷустуҷуи ғояҳо бояд “кофтуков” кунанд). Вале баъзан чунин ҳам мешавад, ки шумо бефоида будани гуфтугүр дар ин мавзұй мөфаҳмед. Мутаассифона, чунин натицаҳоро пешгүй кардан душвор аст. Аз ин рӯ, шояд баъзан лозим меояд, ки ичрои баъзе супоришҳоро сарфи назар кунед. Қарорро дар хусуси сарфи назар қардан кадом супоришҳо, беҳтараш, дар асоси ҳадафҳои таълимий қабул кунед. Агар шумо чунин ҳисоб кунед, ки хонандагон аллакай ба ҳадафи шумо муайянкарда ноил шудаанд, он гоҳ ичро қардан чунин супоришҳо маънине надорад. Ҳамчунин ба қайд гиред, ки агар тартиби бобҳо аҳамият дошта бошанд, пас тартиби ичрои супоришҳо дар ҳар як боб метавонанд, ба қадри коғи печ дар печ бошанд (баъзе муаллимон супоришҳоро байни гурӯхҳои хонандагон тавре тақсим қардан, ки ҳар як гурӯх супориши аз ҳамдигар фарқдоштаро ичро қарда, баъд ҳулосаҳои ҳудро ба тамоми ахли синф баён қардан). Ин ғояи хубест, ки нисбати баъзе машқҳо хеле хуб ба кор меояд).

Мо вакте мактаббачагон ҳамкории яқжолеро ёд мегиранд, ки ҷавҳари шахрвандиро ташкил медиҳад, бисёр ҳадафҳои марбут ба интиқоли иттилоот ва ба хонандагон пешниҳод қардан имкониятҳои амалан кор қардан ва маҳорати аз нигоҳи таңқидӣ фикр ронданро пеш гузошта метавонем. Аз ин рӯ, агар хонандагони шумо ба мухокимаи шавқоваре оид ба мавзұй машғул шаванд, ҳаргиз онҳоро барои гузаштан ба супориши дигар бознадоред. Супориши интерактивӣ, агар онҳо ба ду марҳилаи вактдор тақсим шаванд (ҳарчанд ки баъзан ин ногузир аст) ё шумо онҳоро саросема кунед, аксаран самараи дилҳоҳ намедиҳад, чунки ҳуди кор дар сари супориши назар ба анҷоми он мухимтар аст. Бинобар ин, агар вакт нарасад, барои ичро қардан ҳамаи супоришҳо накӯshed.

Агар шумо ҳоҳед, ки ичрои баъзе супоришҳоро ба хонандагон ҳамчун вазифаи хонагӣ супоред, шуморо лозим меояд, дастури ичрои баъзе аз онҳоро тағиیر дихед. Нисбати дигар машқҳо шояд ин қобили қабул набошад, ё агар супориши мавҷудияти фикрҳои аз ҳам васеъ фарқкунандаро дар назар дошта бошад, пас ичрои онҳо дар ҳона ҳамаи натицаҳои дилҳоҳро намедиҳад. Гап дар сари он аст, ки шумо ба яке аз ҳадафҳои асосии ҳуд, ки аз шинос қардан хонандагон бо доираи васеи ақидаҳо оид ба масъалаи мазкур иборат аст, ноил намегардед. Вале баробари ин ба сифати вазифаи хонагӣ ба хонандагон супориши додан мумкин аст, дар сари машқҳое, фикр кунанд, ки онҳо дар синф ба ҷо меоранд.

2.3 Дохил қардан тағиирот

Маҷмӯи супоришҳо тавре таҳия шудаанд, ки имконияти бештари печ дар пеҷиро таъмин кунанд, чунки чомеа аз рӯи ҳайати миллии ҳуд, қувваи иқтисодӣ ва ғайра аз ҳамдигар саҳт фарқ мекунанд. Аз ин рӯ шумо ба супоришҳо набояд ҳамчун ба усули ягонаи муваффақшавӣ ба ҳадафҳо муносибат кунед. Аз ин ҷо баробари интихоби он машқҳое, ки медиҳед, шумо дар таҳияи супоришҳои нав ё навсозии машқҳои дар китоби дарсӣ мавҷуда озод ҳастед. Вале шумо ҳар коре накунед, зарур аст, ки дар бораи инҳо тасаввуроти аниқ дошта бошед:

- шумо барои чӣ инро таълим медиҳед - ҳадафи таълимии шумо чӣ гуна аст;
- омӯзиши маводи пешниҳодшуда чӣ медиҳад (хонандагон зарурати Конститутсияро шарҳ дода метавонанд);
- ба хонандагон кадом захираҳо зарур мешаванд;
- натиҷаи ниҳой чӣ гуна сурат мегирад (навиштани иншо, пур қардан таблитса).

3.0 Навъҳои супоришҳо

Навъҳои супоришҳои дар ин фан пешниҳодшаандарда ба ташкили ҳамкорӣ дар гурӯҳ ёрі расонда, онҳоро ба таври зайл тасниф қардан мумкин аст:

- о Шабеҳӣ/фарқият
- о Тартибот (ё ҷобаҷогузорӣ)

- о Чустучүй мувофиқатдо
- о Нуфуз
- о Таснифот
- о Чамъбаст
- о Дуруст/нодуруст
- о Дуруст аст ё тағириот меҳоҳад
- о Бартарихо ва камбутихо
- о Муайян кардани оқибатдо
- о Шумо чӣ андеша доред?
- о Таҳқиқот ва ҳисобот
- о Бозии нақшдор
- о Ангезиши афкор

Ба он диққат дижед, ки бисёр машқҳоро ба як навъ мансуб донистан мумкин аст. Ҳамчунин бисёр навъҳои дигари супоришҳои интерактивӣ мавҷуданд. Масалан, баҳсҳо. Онҳо барои он ба ин рӯйхат дохил нашудаанд, ки мо истифодаашон накардем.

Ин ҷо мисолҳо аз дастури таълими оид ба ҳар қадоме аз навъи супоришҳо оварда шудаанд. Ҳамаи онҳо дар қисми аввали он мавҷуданд.

3.1 Шабеҳӣ ё фарқият

Дар ин супориш ба хонандагон баррасии ду вазъият ва навиштани он пешниҳод мешавад, ки қадом ҷиҳатҳои онҳо якхелаанд (яъне онҳо чӣ умумияте доранд) ва қадом ҷиҳатҳо дар онҳо якхела нестанд (яъне фарқ мекунанд). Ин супоришро барои ба хонандагон нишон додани он ки масалан, мамлакатҳо ё гурӯҳҳои этникии гуногун, нисбат ба оне, ки дар назари аввал аст, бисёр ҷизҳои умумӣ доранд, ба раъъло истифода кардан мумкин аст:

Мисол: **Боби 6 – Супориши 11. Мо қистем?**

3.2 Тартибот

Ҳангоми иҷрои ин супориш аз хонандагон баррасии як қатор муқаррарот ва муҳиммияту арзишмандии нисбии ҳар яке аз онҳо дар муқоиса бо дигарон талаб карда мешавад. Андешаҳои хонандагон аз сабаби гуногуни сатҳи тайёриашон бисёр вакът аз якдигар фарқ мекунанд ва онҳо дар раванди шарҳу тавзехи нуқтаи назари худ ва шиносӣ бо андешаҳои дигарон ба проблемаҳо нисбатан амиқтар сарфаҳм мераванд.

Ҷавобҳо ба саволҳои чунин супоришҳо, чун қоида, ба фикри шахсӣ асос меёбанд ва метавонанд боиси мубоҳисаҳои зиёд шаванд. Чунин машқҳо барои муайян кардани он ки хонандагон то чӣ андоза ба ин масъалаҳо сарфаҳм рафтаанд (аз рӯи мантиқи муҳокимарониашон) метавонанд басо муфид бошанд, аммо онҳо одатан барои баҳо додан ба дониши хонандагон истифода намешаванд.

Мисолҳо: **Боби 5 – Супориши 06 Чӣ аз ҳама муҳим аст?**
Боби 6 – Супориши 03 Оё ташвиш лозим аст?

3.3 Чустучӯи мувофиқатҳо

Ҳангоми иҷрои ин супориш аз хонандагон талаб карда мешавад, ки мувофиқати қалимаҳо ё ибораҳои навиштаҷотро муайян кунанд. Ин барои мустаҳкам қардани маънни мағҳумҳо супориши хуб аст. Агар шумо ҳис кунед, ки қадоме аз ин супоришҳо хеле сабук аст, бо илова қардани вариантҳои зарурӣ ҳамеша метавонед, онҳоро мураккабтар гардонед. Мисол – ҳамаи машқҳои лугатомӯзӣ.

Мисолҳо: **Боби 8 – Супориши 05 Ҳокимијат ва қонунијат аз куҷо пайдо шудаанд?**
Боби 9 - Супориши 05. Қонунҳо барои чӣ лозиманд?

3.4 Нуфуз

Мисли тартибот дар ин супориш аз хонандагон баррасии якчанд муқаррарат ва меъёрҳои нуфузи онҳо, ки дар шакли баҳо пешниҳод гардидаанд, талаб карда мешавад. Онҳо бояд ҳал кунанд, ки ба ҳар кадоме аз муқаррарат чӣ нуфузе диханд. Ҷавобҳо ба чунин навъи супоришҳо аксаран ба фикри шахсӣ асос ёфта, боиси мубоҳисаҳои зиёд мешаванд. Онҳо барои муайян кардани он ки хонандагон ба ин масъалаҳо то кадом андоза сарфаҳм рафтаанд (аз рӯи мантиқи мулоҳизарониашон), басо муфиданд ва албатта, барои баҳо додан ба дониши онҳо истифода намешаванд.

Мисолҳо: **Боби 1 – Супориши 03. Кори якҷоя**
Боби 8 – Супориши 11. Шумо то чӣ андоза демократ ҳастед?

3.5 Таснифот

Дар ин супориш ба хонандагон тибқи меъёрҳо тасниф кардани як силсила муқаррарат пешниҳод мешавад. Дар ин маврид онҳо дар бораи аҳамияти меъёрҳои пешниҳодшуда чизи бисёреро мефаҳманд. Чунин машқҳо бисёр вақт боиси мубоҳисаҳо шуда, барои мустаҳкамшавии мағҳумҳои шабех, vale мухолиф аз ҷониби хонандагон муфиданд.

Мисолҳо: **Боби 1 – Супориши 09 Қабули қарорҳо**
Боби 5 – Супориши 03 Гурӯҳандӣ

3.6 Ҷамъbast

Дар ин супориш хонандагон бояд лаҳзаҳои асосиро муайян карда, онҳоро бо усулҳои гуногун ташаккул диханд ва нависанд. Иттилооти ҷамъbastiro дар шакли рӯйхат, иншо, таблитсаҳо, графики муваққатӣ, схемаҳо ва гайра пешниҳод намудан мумкин аст. Ин усул, агар шакли додани иттилоот тағиyr ёбад, хеле самара баҳаш аст. Масалаи, шумо матнро меҳонед ва дар шакли таблитса ҷамъbast мекунад. Аслан ҳамаи супоришҳо ҳамин тавр ё ба тарзи дигар - ҷун ҷамъbasti иттилооти гирифта арзёй мешаванд. Ин хонандагонро водор месозад, аҳамияти нисбии гояҳро ба таври интерактивӣ баррасӣ намоянд ва ба онҳо ёрӣ мерасонад, ки гояҳои пешниҳодшударо беҳтар сарфаҳм раванд.

Мисолҳо: **Боби 7 – Супориши 02 Таърихи мо**
Боби 11 – Супориши 02 Кӣ чӣ кор мекунад?

3.7 Дуруст / нодуруст

Ҳангоми иҷрои ин супориш хонандагон муқарраратро бодикӣ аз назар гузаронида ҳал мекунанд, ки оё он дуруст аст ё не. Ин усули хуби мустаҳкамсозии мағҳумҳои кӯҳнаву шинос ва сафарбарсозии хонандагон ба ҷустуҷӯи ҷавобҳои зарурӣ ва ҳуҷҷатҳои ибтидоии асосӣ, ҷун Конститутсия ва санҷидани фаҳмиши онҳо мебошад. Дар натиҷа, одатан, мубоҳисаҳои зиёд ба амал меоянд.

3.8 Дуруст аст, ё тағиyrот меҳоҳад

Ҳангоми иҷрои ин супоришҳо хонандагон муқарраратро баррасӣ намуда, ҳал мекунанд, ки оё онҳо дурустанд. Агар не, онҳо вазифадоранд, муқарраратро тарзе нависанд, ки нисбати ҷамоат дуруст бошанд. Ин супориш ба он нигаронида шудааст, ки хонандагон ҳуди маъннии муқарраратро хеле дақиқкорона бисанҷанд. Ин бошад, дар навбати ҳуд, ёрӣ мерасонад, ки назария ва ҳаёт наздик гардонида шаванд.

Мисол: **Боби 10 – Супориши 0.2 Низоми ҳуқуқӣ дар Тоҷикистон**

3.9 Бартариҳо ва камбудиҳо

Дар чунин супоришот аз хонандагон талаб карда мешавад, ки як рӯйдодро бо дигараш муқоиса кунанд ва рӯйхати бартариҳо ва камбудиҳои як силсила гояҳоро тартиб диханд. Ин ҷо шумо метавонед, бо проблемаи пайдошавии тақрорҳо дучор оед, яъне бартарии як гоя метавонад камбудии гояи дигар бошад. Ин нисбатан эҳтимолӣ аст, агар гояҳо мухолиф бошанд.

Ҳангоми муққимаи ин супоришҳо хонандагон вазифадоранд, ки маъни гояҳоро басо дақиқкорона санҷанд.

Мисолҳо: **Боби 1 – Супориши 10 Афзалиятҳо ва камбудиҳо**
Боби 2 – Супориши 05 Мерос

3.10 Муайян кардани оқибатҳо

Ҳангоми иҷрои ин супориш аз хонандагон талаб карда мешавад, ки оқибатҳои амалиёти муайянро фикр кунанд. Ин метавонад, машқи муқоиса бошад, ки ин ҷо аз хонандагон талаб карда мешавад, фақат мувофиқатро ёбанду оқибатҳоро баррасӣ накунанд. Баъзан тамоюлҳои аз ҷониби хонандагон пешниҳод шудани ҳалли нисбатан соддai проблемаҳои мазкур ба мушоҳида мерасад, Ин навъи супоришҳо барои мубориза бурдан бо чунин тамоюлҳо ёрӣ мерасонад. Чунин супоришро дар шакли диаграмма тасвир кардан мумкин аст, ки дар он оқибатҳои амалиётҳои муайян нишон дода шудааст.

Мисол: **Боби 7 – Супориши 03 Ҳодисаҳо ва оқибатҳои онҳо**

3.11 Шумо чӣ андеша доред?

Ҳангоми иҷрои ин супориш ба хонандагон лозим меояд, фикр кунанд, ки ба андешаи онҳо бояд чӣ гуна бошад ва ҷаро ин тавр бошад. Мо ба ҷои гузориши муқаррарии савол аксар як силсила афкорро тасаввур мекунем. Баъди ин хонандагон қӯшиш мекунанд, ҳал намоянд, ки қадоме аз инҳо ба фикри шахсии онҳо аз ҳама наздиктар аст. (Албатта, онҳо метавонанд, фикрҳои тамоман дигар дошта бошанд). Мақсади чунин навъи супоришҳо шинос кардани хонандагон бо нуқтаи назарҳо ва проблемаҳои гуногунест, ки бо мавзӯи мазкур вобастаанд ва онҳоро барои он то ин ҷо мерасонанд, то фикри худро ташаккул диханд. Ин усули хеле хуби мустаҳкам кардани консепсия аст.

Мисол: **Боби 1 – Супориши 02 Таҳсилот барои чӣ лозим аст?**
Боби 3 – Супориши 13. Ҳуқуқҳои инсонро дар амал чӣ тавр бояд татбиқ намуд?

3.12 Таҳқиқот ва ҳисбот

Барои иҷрои ин супориш ба хонандагон зарур аст, хуб фаҳманд, ки аз онҳо чӣ талаб карда мешавад, баъд дар ҷомеаи худ таҳқиқот гузаронанд. Аз ҳама беҳтар аст, агар иттилоот аз сӯҳбат бо одамони ҷомеаи худ гирифта шавад. Ҳисботро дар шакли иншо, схема ё гузориши пешниҳод кардан мумкин аст. Ҳарчанд дар ибтидо ба хонандагон бо иттилооти худ баромад кардан шояд маъқул нашавад ҳам (маҳз барои ҳамин ин корро ҷуфт-ҷуфт кардан лозим), чунин навъи супоришот бовариро ба худ қавӣ мегардонанд. Ҳангоми иҷрои чунин навъи супоришот бори авал мувофиқи мақсад аст, ки шакли ҳисбот аниқ муайян карда шавад.

Мисол: **Боби 2 – Супориши 03 Ҷадвали маълумот дар бораи маҳалли зист**
Боби 4 – Супориши 06 Тиҷорати маҳалли

3.13 Бозии нақшдор

Барои амалисозии чунин супоришот ба хонандагон зарур аст, ки нақши муайянро бозанд. Масалан, онҳо метавонанд худро кормандони ҳокимијат тасаввур

кунанд. Ин супориши метавонад душвор бошад ва ичрои он бе шиносоии қаблии пурвусъят бо мавзұъх, нақшұо ва методжои ҳамкорй шояд даст ҳам надиҳад. Пурсамарии ин супориши дар тарзи ичрои он инъикос менгардад ва алалхусус агар дар хотима хонандагон мұхокимаронй ва таҳлил кунанд, ки чи өөкеае ба амал омаду чаро ин тавр шуд.

Дастур барои иштирокдорони бозии нақшдор бояд мұхтасар ва фахмо бошад. Вазъият ва супориши барои иштирокдорон бо овози баланд хонед. Барои тайёрй вакти муайян дихед. Тасаввуроти худро дар бораи он ки “махсулоти” ніхой бояд чи гуна бошад ва барои муаррифии гүрүх чи қадар вақт сарф мешавад ва ғайра бигүед.

Қабл аз муаррифіи иштирокдоронро огоҳ созед: онҳое, ки ба бозй چалб нашудаанд, дар нақши мұшохидон мешаванд ва қисми ба худ мутааллиқи корро бояд ба қоғанда. Масалан: “Мұшохидон бояд ба раванди қабули қарор назорат баранд. Муайян кунед, ки кадоме аз далелҳо аз ҳама ҳалқунанда буд”.

Баъди бозии нақшдор мұхокима гузаронед. Хеле мұхым аст, таваҷҷұхи ахли гүрүх на ба сифати бозии актёрии ин ё он иштирокдор, балки ба он چалб гардад, ки чи ба амал омад. Дар раванди таълим тақлидиро истифода карда, ба иштирокдорон имконияти инъикос кардани ин ё он қабұаҳои өөкеяят (шакли он, шарт нест, ки мұндарицааш бошад) ва баррасии мұносибати байниҳамдигарию ҳамкориро дар вазъияти өөкеи медиҳем.

Мисол: Боби 9 – Супориши 11. Таҳияи Конститутсия

3.14 Ангезиши афкор

Дар ин супориши аз хонандагон пешниҳод кардани ғояҳои худ талаб карда мешавад. Шарти ҳалқунандаи мұваффақият пайдо кардани он қабули ҳамаи ғояҳои баёншуда бе танқид (албатта, агар онҳо таҳқиromez набошанд) мебошад. Ин супориши барои муайян кардани он ки хонандагон то омӯзиши мавод ва мубодилаи иттилоот чиро медонанд, ёрі мерасонад.

Тартиби “Ангезиши афкор”

1. Мавзұъ ва вакти қудошуударо нишон дихед.
2. Ҳар чи бештар ғояҳои баёншударо қамъ оваред ва нависед.

Ханғоми қамъоварй ғояҳо набояд арзёбыи гарданд ва мұхокима шаванд. Агар шумо ба арзёбию мұхокимаи ғояҳо шурұъ кунед, иштирокдорон пеш аз он ки онҳоро гүянд, худ дар бораи арзиши онҳо фикр мекунанд. Ғояҳо ҳар қадар бисёр бошанд, ҳамон қадар хуб аст. Міқдор дар ниҳояти кор ба мұсабақаи даркөриро медиҳад. Ғайр аз ин, вакте ғояҳои зиёд пешниҳод мешаванд, хонандагон аз баёни пешниҳодоти худ шарм намедоранд. Агар ба ду хонанда супориши дихед, ки ҳамаи сұханҳои гүфташуударо дар таҳтаи синф нависанд, ба шумо кор кардан осон мешавад.

3. Чун вакти қудошууда ба охир расид, ғояҳои тақроршударо хат занед.

Шумо ҳамчунин ангезиши афкорро барои таҳияи нақшашо (нақшай корхонаи хурд) истифода бурда метавонед. Дар ин сурат ба шумо лозим меояд, барои арзёбии ғояҳои қамъкара даатон меъёрхои аниқро таҳия созед. Ин меъёрхо бояд ба ҳадағҳои мұвофиқақунонидашудаи нақшай шумо асос ёбанд ва дар кор маҳдудиятқоро бояд ба назар гиранд. (Масалан, ман ҳамаи \$75 сармояи ибтидой дорам, то бизнеси худро шурұъ кунам).

4.0 Гузариш аз супориши ба супориши

Бисёр вакт мұваффақияти супориши аз он вобаста аст, ки гузариш аз супориши қаблій ба супориши оянда чи навъ ташкил карда мешавад. Баъзе мұаллимон ин корро бо роҳи хүлосакунни натижаҳо ва қамъбаст ба қоғанда. Мұвофиқи мақсад будани чүнин мұносибат бебаҳс аст, зеро:

- дар хонандагон дар охирі супориш имконият пайдо мешавад, дикқати худро тибкі нақшай шумо ба лақзақои асосие равона созанд, ки бояд азхуд намоянд;
- нүктай гузариш аз як супориш ба супориши дигар аниқ гардида, аксаран алоқамандии мантиқии байни онҳо возеҳ мегардад.

Вале кій бояд қамъбаст кунад ё хulosса барорад: муаллим ё хонандагон? Мо ба шумо пешниҳод мекунем, күшиш кунед, ки ба ин кор хонандагонро қалб намоед, зеро ин усули оддій ва пурсамаре мегардад барои он ки:

- пешрафти синф арзёбй шавад;
- имконият пайдо шавад, ки концепсияҳои асосий мустаҳкам карда шаванд;
- аз ҷониби хонандагон аниқ фикр кардани супориш таъмин гардад, зеро онҳо мефаҳманд, ки аз эшон дар назди ҳамсолон қамъбаст кардани натиҷаҳои ичрои супоришро ҳошиш карданашон мумкин аст.

Дар натиҷа хulosсаҳои баровардаи хонандагон аз ҷиҳати маънно ба ҳадафҳои таълимие, ки дар Дастан барои муаллим нисбати ин супориш гузошта шудааст, бояд наздик бошад. Вале ба шумо лозим аст, саволҳоро дуруст дихед ва дар хотир дошта бошед, ки хulosсаҳои аз баъзе супоришҳо баровардашуда дар муқоиса бо дигарон ҳарактери барчаста надоранд ва дар охирі кор дар сари супоришҳои алоҳида шумо метавонед хulosса бароред, ки нисбати ин савол як силсила ақидаҳои гуногун мавҷуданд.

Яке аз роҳҳои қамъбасти натиҷаҳо мураттабсозии ҳаритай ақидаҳо ва баъд дар он ҷустуҷӯ кардани мавқеъҳои умумий аст. Эзоҳоти методиј ба супориши З дар боби б мисоли хуби чӣ навъ анҷом додани ин кор аст. Чунин усулҳо шарт нест, ки баъди ҳар як супориш истифода шаванд, вале шумо бояд күшиш кунед, ки онҳоро камаш як маротиба ҳангоми омӯзиши ҳар як боб истифода кунед. Ин усул беҳтар аз ҳама нисбати он супоришҳое ба кор меравад, ки ҳангоми ичрои онҳо пайдо шудани фикрҳои зиёди гуногун мушоҳида мешаванд, дар акси ҳол хонандагон танҳо ҳадафҳои корро баён карда метавонанду бас.

Агар хонандагон ба натиҷагирию хulosсаҳо, ки шумо ҷашмдор будед, наоянд, он вақт шояд шуморо лозим меояд, таҳлил кунед, ки кор дар сари ичрои супориш то чӣ андоза хуб ташкил карда шуда буд. Вале дар баробари ин набояд фаромӯш кард, ки хонандагон аксаран наметавонанд, он чиро, ки медонанд, бо қалимаҳо нависанд. Ҳамчунин дар хотир доред: барои ичрои баъзе машқҳо то ин ки ба ҷавоби ҷашмдошт расед, якчанд соат сарф мешавад.

Истифодай ватманҳо (флипчартҳо) ва маркөрҳо

Ин усули қимати пешбуруди таълим аст, вале он дар сурати дуруст истифода кардан натиҷаҳои хуб дода метавонад: Аммо мо ин маводро бояд на барои он истифода кунем, ки вай шавқмандии хонандагонро афзун месозад. Шавқмандиро бояд мундариҷаи дарс ба амал орад. Баъзан натиҷаҳои беҳтаринро муаллим бо истифодай таҳтаи синфиј ва дафтарҳои талабагӣ ба даст меорад.

Дар зер як силсила нишондодҳо оид ба истифодай самараноки ин мавод оварда мешавад:

1. Фикр нақунед, ки хонандагон бе нишондод ҳам чӣ гуна истифода бурдани ватманро медонанд.

Ба шумо лозим аст, ки ба хонандагон оқилона истифода кардани маводро ёд дихед. Хонандагон инро ёд гирифта, ашёро нисбатан сарфакорона истифода мебаранд. Шояд ба таври схематикӣ ба хонандагон нишон додан лозим аст, ки таҳтаи синфиро чӣ гуна оқилона истифода бурдан мумкин аст. (Шумо ҳатто ба онҳо гуфта метавонед, ки бо пули барои ҳаридани чанд ватман ҷудошууда таҳтаи синфро ранг кардан мумкин аст).

2. Ҳадафи истифодай онҳоро ба худ равшан тасаввур кунед ва бовар ҳосил кунед, ки хонандагон ин ҳадафро медонанд.

Агар шумо ба нақшаша гиред, ки барои пешниҳоди фикру ақидаҳо ба аҳли синф дар зарфи панҷ дақиқа ватман бидихед, он гоҳ сифати ороиши муарриғӣ аҳамияте надорад... вале дар ин сурат истифодай маводе, ки дуру дароз нигоҳ доштан мумкин

аст, барои ҳадафҳои яқдағышына чи лозим. Агар тақтаи синфи шумо бад бошад, он гоҳ дар ниҳояти кор ҳаракат кунед, ки аз варақтой арзону белгүл барои муарриғиҳои турғұй истифода кунед.

Агар шумо хоҳед, ки намоиши доимии ин плакатхоро ташкил кунед (онҳоро дар девор овехтан мүмкін аст), он гоҳ хонандагон инро бояд пешакай донанд. Азбаски тайёр карданы онҳо кори вақтталаб аст, хонандагон метавонанд аввал маводро дар сиёхнавис тайёр кунанд ва баъд муарриғномаро дар ватман ба сифати вазифаи хонагай барои дарси оянда омода созанд. Аз ин сабаб шумо набояд ватманхо ва маркерхоро дар марҳалаи ибтидои ичрои супориш дихед.

Яке аз бартариҳои ташкил карданы намоиши хонандагон аз он иборат аст, ки мактаббачагон мебинанд чи тавр фикрҳои онҳо қадр карда ва инкишоф дода мешаванд. Шумо арзиши фикрҳои онҳоро бо он баланд мебардоред, ки корҳои ичронамудай онҳоро оро дода дар синфхона меовезед.

3. Ба он муваффак шавед, ки ҳар як плакат осон хонда шавад.

а) Калимаҳои аз ҳад зиёд лозим нестанд.

Сарғи назар аз он ки шумо чи мақсад мегузоред, плакатхоро ва ватманхо набояд аз матнҳои калонҳацм иборат бошанд, то ин ки хуш қабул гарданд. Баъзан дар плакатхоро беҳтарин ҳамагай чанд калимае навишта мешаванд, ки пунктҳои асосиро хотиррасон мекунанд. Ин алалхусус нисбати ватманхо, ки мо онҳоро барои дар як муддати күтоҳ пешниҳод карданы якчанд гояҳои асосий истифода бурдан меҳоҳем, қобили қабул аст. Дар варақ бояд танҳо гояҳои асосий бошанд (беҳтар аст, ки онҳо хеле мушаххас, ҳамагай бо чанд калима ифода гарданд).

б) Андозай дуруст.

Он ки хонандагон дар варақ бо ҳуруғи хеле майда навиштаанд ва онро танҳо худи баромадкунанда, алалхусус дар ҳолатхое, ки варақ барои баромади күтоҳ истифода мешавад, хонда метавонад, маънине надорад, Агар хонандагон танҳо бо гояҳои асосий маҳдуд шаванд, он гоҳ барои навиштан бо ҳарфҳои калон онҳо чои бисёре доранд. Он гоҳ дар партаҳои қафо нишаstagон ҳам он навиштахоро хонда метавонанд.

4. Танҳо натиҷаҳои баъзе супоришхоро навиштан лозим аст.

Дар варақҳо натиҷаҳои бисёр супоришхоро навиштан шарт нест. Одатан онҳоро дар дафттар қайд кардан киғоя аст.

5.0. Мақсадҳои супоришҳо

Мо ҳадафҳоро барои тамоми курс, барои бобҳо ва барои ҳар як супориш қайд кардем, зеро мұхим аст, шумо донед, ки хонандагон аслан ба чи бояд муваффак шаванд ва ин корро барои чи кардан лозим аст. Ба супоришҳо мо камаш як ё ду намуди ҳадафҳоро мегузорем.

- Вақте ибора бо калимаҳои “**МКХ**”: Хонандагон метавонанд...” сар мешавад, ин маъниои **мақсади кори хонандагон** дорад. Ба тарзи дигар гүем, ин навиштаот амали хонандагонро дар ичрои супориш (чиғуна маҳоратхоро ба кор баранд) баён менамояд. Ин ба ҳадафи таълимие монанд аст, ки чи гуна донишхо гирифтани мактаббачагонро муайян месозад, vale ғанни мазкур назар ба донишхо бештар ба маҳорат такя мекунад.
- “**МТ**: Ин супориш...” **мақсади таълимир** нишон медиҳад. Ба таври дигар гүем, ин чо шарқ дода мешавад, ки чаро ба хонандагон муваффақона ичро карданы кор мұхим аст. Ин ҳадаф дар Дастани мұаллим ҳамеша нишон дода намешавад, зеро он худ маълум аст.

Чунин ҳадафхое низ ҳастанд, масалан, чун “Хонандагон мефаҳманд, ки ақидаҳои одамон фарқ мекунанд”. Ин ҳадафҳоро қаріб дар ҳар як супориш гузоштан мүмкін аст. Барои он ки онҳоро дар ҳар як супориш тақрор нақунем, мо онҳоро як ё ду дағъя нишон додем.

Мисолдо:**Супориши 01 Маълумот барои чй лозим аст?**

МКХ: Хонандагон фарқиятхоро дар ҳадафҳои маълумот муайян карда метавонанд.

МТ: Ҳадафи супориши ин аст, ки ба хонандагон ёрӣ расонем, то бифаҳманд:

- 1) маълумот ҳам дониш медиҳад ва ҳам маҳорат меомӯзонад;
- 2) супоришҳои маърифатие ҳастанд, ки ҷавобҳои дуруст надоранд;
- 3) фикри хонандагон фарқ мекунад.

Супориши 02 Кори якчоя

МКХ: Хонандагон баъзе малакаҳои кори якчояро, ки барои ичрои супоришҳои интерактивӣ заруранд, қайд карда метавонанд.

МТ: Ҳадафи супориши ба хонандагон нишон медиҳад, ки фанни мазкур дар раванди таълим методикаи нисбатан дигари корро дар назар дорад. Супориши ба муаллим низ ёрӣ мерасонад, зоро дар он аниқ нишон дода шудааст, ки муаллим барои истифодаи чунин метод ҳуқук дорад.

6.0 Мураттабсозии нақшай машғулиятҳо

Азбаски ҳамаи синфҳо аз якдигар фарқ мекунанд, мо пешгӯй карда наметавонем, ки ба хонандагони шумо барои ичрои супориши чй қадар вақт лозим аст. Аз ин рӯ мо тақсимотӣ дарсии фанро намедиҳем. Дар ибтидои мутобиқсозии санчишии фан баъзе муаллимон инро аз ФБСИ хоҳиш карданд. Аммо дар охири он муаллимони синфҳои санчиший фикри ҳудро дигар карданд, зоро муаллимон озодии интихобро аз сабаби гуногуни шароити кор дар синфҳои гуногун авлотар донистанд.

Муаллимони мактабҳои санчишии мо нақшашои умумиеро пешниҳод карданд (ниг. ба зер), ки дар онҳо чй гуна тақсим шудани маводи таълим дар қисматҳои якуму дуюм дар муддати ду сол нишон дода шудааст. Нақшай аввал 17 соатро дарбар мегирад (17 соат дар соли аввал ва 17 соати дигар дар соли дуюми омӯзиши фан), нақшай дуюм – 34 соат ва нақшай сеюм – 68 соат.

Қисми якум - вариантҳои банақшагирий

Боб	Барои 17 соат	Барои 34 соат				Барои 68 соат		
		Варант -1	Вр -1	Вр -2	Вр -3	Вр -4	Вр -1	Вр -2
Боби 1	1 соат	2	2	3	2	3	3	3
Боби 2	2 соат	3	3	2	3	4	5	3
Боби 3	2 соат	2	4	4	3	6	5	6
Боби 4	1 соат	3	3	2	3	5	6	6
Боби 5	2 соат	2	3	3	3	4	6	6
Боби 6	2 соат	2	2	3	2	5	4	5
Боби 7	2 соат	2	3	3	2	7	8	7
Боби 8	1 соат	3	2	2	2	6	5	6
Боби 9	1 соат	4	2	3	3	10	10	10
Боби 10	1 соат	3	2	2	2	4	4	4
Боби 11	1 соат	3	2	2	2	5	5	5
Боби 12	1 соат	4	4	3	3	4	4	4
Чамъбаст	1 соат	1	2	2	4	5	3	3

Дар зер нақшай намунавии дарс оварда шудааст, ки муаллим дар асоси якчанд супоришҳо сохтааст.

Намунаи нақшай дарс

Мавзӯй: “Муносибати байніҳамдигарии ҳуқуқҳои иқтисодӣ ва сиёсӣ”.

Ҳадафҳои методӣ ва вазифаҳои дарс:

1. Хонандагон фахмида метавонанд, ки ҳуқуқҳо ва озодиҳои иқтисодӣ ва сиёсӣ дар ҷомеаи шаҳрвандӣ якдигарро пурра месозанд.
2. Хонандагон проблемаҳои иҷтимоии ҷомеаи маҷаллии ҳудро бо консепсияҳои назарӣ алоқаманд сохта метавонанд.
3. Хонандагон ҳоҷанд донист, ки барои машғул шудан ба бизнес чӣ лозим аст.

Манбаъҳо: матнҳо барои хондан, машқҳо

Методҳои истифодашаванд: муҳокимаи гурӯҳӣ, кори ҷуфт-ҷуфт.

№	Марҳилаи дарс	Мундариҷа	Метод	Вақт
1.	Қисми ташкилии дарс/Такрор/Санчиши вазифаи хонагӣ	<ul style="list-style-type: none"> • Боби 5 ХОНДАН аз саҳ. ҳх – то ҳх. • Консепсияҳои асосӣ 	Муҳокима дар гурӯҳҳои хурд	10 дақиқа
2.	Муаррифӣ	<ul style="list-style-type: none"> • Консепсияҳои нав • Супориши #1 <НОМ> 	Муҳокимаи гурӯҳӣ, кор дар ҷуфтҳо	10 дақиқа
3.	Амалия	<ul style="list-style-type: none"> • Супориши #4 <НОМ> • Супориши #5 <НОМ> 	Муҳокимаи гурӯҳӣ, кор дар ҷуфтҳо	13 дақиқа
4.	Мустаҳкамкуни	<ul style="list-style-type: none"> • Супориши #5 <НОМ> • Такрори консепсияҳои нави дар синф пешниҳодшуда 	Муҳокимаи гурӯҳӣ	10 дақиқа
5.	Баҳогузорӣ/Муҳокимаи вазифаи хонагӣ	<ul style="list-style-type: none"> • Супориши #2,3 <НОМ> 		2 дақиқа

Эзоҳот:

- Накшай дар боло оварда ҷавобгӯйи талаботи аксар шӯъбаҳои маориф аст. Ба ин тарик, то тасдиқ НАмекунем, ки методҳои интерактивӣ бо методикаи анъанавии таълим наметавонанд якҷоя истифода шаванд.
- Вақти барои машқҳо ҷудошударо вобаста ба сатҳи дониш ва шавқмандии хонандагон ба мавзӯй тағйир додан мумкин аст.
- Ба мушоҳида гиред, ки ҳадафҳо ва вазифаҳо аз матни Дастан ғирифта шудаанд. Шумо метавонед ҳамаи ҳадафҳои ин ҷо қайдкарدارо номбар кунед, вале агар шумо ният дошта бошед, ки бо хонандагон чор ё панҷ супоришро иҷро мекунед, онҳо метавонанд хеле зиёд бошанд.

Матрисаи (накшай) дар боло овардашудаи дарс бо таълими интерактивӣ ба андозаи муайян мувофиқат карда, ба шумо ёрӣ мерасонад, ки байни талабҳои маъмурии ба нақшагарии кор ва воқеяни машғулиятҳои сатҳи интерактивиашон баланд пуле гузаронед. Ба таври дигар гӯем, шумо ба зудӣ ҳоҷед дид, ки накшашои шумо фақат самти умумии ба қадом тараф рафтани ва чӣ гуна истифода кардани

вақтро нишон медиҳанд. Вале ин ҳеч гуна проблемаи ҷиддие ба миён намеорад, зоро ба зудӣ маълум мегардад, ки шумо аксаран ба ҳадафҳои зиёде муваффақ мешавед.

Ин чунин маъно дорад, ки мо дар синф бояд барои маънидод қардани маводи нав қӯшем/онро амалан коркард кунем, мустаҳкам созем ва ба кор баҳо диҳем. Вале агар шумо методикаи нисбатан интерактивиро истифода кунед, мебинед, ки аниқ пешгӯй қардани давомнокии марҳилаҳои “амалия” ва “мустаҳкамкунӣ” хеле душвортар мешавад. Дар натиҷа банақшагирии иҷрои ҳамаи марҳилаҳо дар як дарси 45 - дақиқаина гайриреалий мегардад. Ҳамчунин барои шумо рӯйрост баҳо додан ба дониши хонандагонатон дар ҳар як дарс аз эҳтимол дур буда, пештар аз ҳама мувофиқи мақсад нест.

Ғайр аз ин, ин ҷо марҳилаи “гарӯшавии” минбаъда ба мавзӯй вуҷуд надорад. Дар ин давра шумо метавонед фаҳмиши консепсияи навро аз ҷониби хонандагон бо пурра қардани он бо дигар ҳусусиятҳои мураккаб ва таҳлили онҳо дар амалия амиқ созед (дар асл баъзе муаллимон меҳостанд, ки ин марҳиларо ба ду қисм: “амиқсозӣ” ва “истифода бурдан” тақсим кунанд). Чунин мисоли амалиро мегирем. Тасаввур кунед, ки шумо ягон ҷанбаи иқтисодиро муҳокима қардед ва баъд аз хонандагон ҳоҳиш намудед, то аз ҳаёти ҳуд мисолҳо оранд ва таъсири он ҷанбаҳоро ба он ки онҳо чӣ гуна зиндагӣ доранд, муҳокима қардед. Мо медонем, ки дар амалия бисёр муаллимон чунин мекунанд.

7.0 Истифодай Дастан барои муаллим

Ин Дастанро муаллимон бо усулҳои гуногун истифода мекунанд. Баъзеҳо онро пеш аз гузаронидани машғулиятҳои даҳлдор ҳонда, вале ҳамроҳ ба синф намегиранд. Аксари кулли дигарон бошанд, онро ба синф оварда, дар дарси даҳлдор дар назди ҳуд қушода мемонанд. Онҳое, ки роҳнаморо дар ҳона мегузоранд, баъзан аз он ҳавотиранд, ки истифодай он дар пеши ҷашми хонандагон шояд аз кофӣ набудани дониши онҳо оид ба мавзӯй шаҳодат бидиҳад.

Дар ин ҳолат мо пешниҳод мекунем:

Аз хонандагон бипурсед: ба андешаи онҳо оё шуморо лозим аст, ки аз Роҳнамо истифода баред (бешубҳа, ин барои онҳо саволи гайричашиддоште мешавад, ки онҳо метавонанд, ба он ҷавоб нагӯянд). Баъзе ҳонандагон метавонанд бо он чӣ ки дар эҳтимол ҳаст, ризо шаванд. Бояд ба онҳо гӯед, ки ин фанни нав аст ва вақте шумо дар мактаб меҳондед, он таълим дода намешуд. Ба онҳо хотиррасон намоед, ки дар таҳсил на ғуруру ифтихор, балки истифодай ҳар чӣ бештари захираҳои мавҷуда тақозо мешавад.

(Агар шумо дар ин масъала ҳанӯз ногувориҷ ҳис кунед, шояд бо ҳонандагон иҷро қардани супории қаблии 4 дар боби 1 муғид бошад).

Вале шумо ҳар коре накунед, ҲАР дафъа ТО машғулият аз Дастан он қисмеро хонед, ки дарс додан меҳоҳед.

Шумо бояд ҲАМЕША ба синф роҳнамои муаллимро оред (ақаллан оред), зоро ҳамаи нишондодҳои онро дар хотир нигоҳ доштан имконнозазир аст (ба ҳар ҳол ин ба шумо лозим ҳам нест). Тавре ба шумо аллакай маълум аст, ҳини методикаи интерактивии таълим аз хонандагон дар хотир нигоҳ дошта ниҳоя ҷиз талаб қарда намешавад, ин аз муаллимон низ тақозо НАмегардад. Дар хотир дошта бошед, ки хонандагонро дар асл на сатҳи тайёри шумо дар назди онҳо, балки танҳо машғулиятҳои шавқовар мутаваҷҷех месозанд.

8.0 Баҳои сифати таълим

Дар марҳилаи мутобиқсозии ин фан яке аз муаллимон ба мо нақл қард, ки чӣ тавр дар яке аз машғулиятҳои ў комиссияи шӯъбаи маорifi ноҳия иштирок қард. Аз рӯи гуфтаи ў, комиссия ба сифати дарси ў баҳои паст дод, зоро муаллима ба ҳонандагон маводро баён накард, ба онҳо ҷавобҳои тайёр надод, балки ҳонандагонро маҷбур соҳт, ки худашон дар сари мавод кор кунанду проблемаҳои ба миён гузошташударо ҳал

намоянд. Вай метавонист илова кунад, ки ба хонандагон имконият дода шуд, ба хатоҳо роҳ диҳанд ва дар рафти машғулият онҳо бо ҳам гуфтугү карданд.

Он чй ки мо ин чо тасвир кардем, дарси муқаррарй аз рүи методикаи интерактивий аст. Чаро ба дарси ў баҳои паст гузоштанд? Аз афташ, комиссия меъёрҳои баҳодиҳиро барои методи анъанавии таълим истифода кард. Пас кй ноҳақ буд ва чй бояд кард? Ин чо касе ноҳақ нест, зеро комиссия вазифаи худро ба чо овард ва муаллима кори худро ичро кард.

Кормандони шўъбаҳо ва идораҳои маориф ба ҳар навъи таълиме, ки муаллим истифода мекунад, системаи баҳодиҳии худро бо роҳи беҳтарин мутобиқ сохта метавонанд. Дар навбати худ, шумо ҳанӯз то оғози машғулият ба ҳар тафтишгар бояд шарҳ диҳед, ки ҳадафи таълимиатон чист. Дар Дастан ба ҳар як супориш на камтар аз як ҳадафи таълими дода шудааст. Аммо онҳо метавонанд, хеле хос бошанд. Шумо ҳамеша метавонед, ба онҳо ҳадафҳои нисбатан характеристи умумидоштаро чун “тарбияи таҳаммул ва фикру ақидаҳои мухолиф”, “инкишоф додани боварӣ ба худ ҳангоми баёни ақидаҳои хеш” ва гайра илова кунед.

Дар зер саволҳое оварда мешаванд, ки мо вақте ба раванди дарс назорат мебарем, ба худ медиҳем (шумо онҳоро метавонед ба намояндан шўъбаи маориф нишон диҳед).

Сифати ҳамкорӣ

1. Оё ҳамаи хонандагон ба кори фаъолона ҷалб шудаанд?
2. Оё онҳо гояҳои навро тадқиқ кардаанд?
3. Оё онҳо гояҳои худро пешниҳод карданд, ё он чиро, ки дар дастан ҳаст, такрор намуданд?
4. Оё онҳо яқдигарро гӯш карданд ва ба гояҳои яқдигар таваҷҷӯҳ зоҳир намуданд?
5. Оё ба ҳар хонанда нақши ў фахмо буд?
6. Оё хонандагон ҳангоми кор дар гурӯҳҳо хуқуқҳои дигаронро риоя карданд?

Идорақунии синф

1. Оё дар раванди дарс аз сабаби таъмин набудан бо захираҳои моддӣ душвориҳо ба миён наомаданд?
2. Оё возех буд, ки муаллим бо Дастан шинос аст?
3. Оё муаллим таъқид кард, ки ҳангоми муҳокимаи умумисинфи ё баёни мавод хонандагон байни худ гап назада ва ба муаллиму баромадкунанда муроҷиат накарда, бодиққат гӯш андозанд?
4. Оё муаллим вазифаи минималӣ гардондани муроҷиатро ба “нақши муаллим” ба чо оварда тавонист (яъне суханронии муаллим дар дарс ба ҳадди ақал расонида шуд)?
5. Оё муаллим ҳангоми шарҳу эзоҳи дастур ва гояҳо ба усули мулоҳиза кардан муроҷиат намуд?
6. Оё суханрониҳои хонандагони гуногун садо доданд? (Оё муаллим аз пурсиши бисёри (ақсар вақт) ҳамон як хонанда худдорӣ карда, ба талабагони дигар низ муроҷиат намуд).
7. Оё муаллим барои муҳокимаи масъалаҳо вақти кофӣ чудо кард?
8. Оё муаллим аз назди як чуфт/гурӯҳ ба назди чуфти/гурӯҳи дигар рафт, то тафтиш кунад ва санҷад, ки хонандагон дар сари ичрои супориш чй тавр кор мекунанд?
9. Оё муаллим кӯшиш намуд, ки бетараф бошад?

Дар қисмати методӣ мо барьзе проблемаҳои идорақунии синфро аз назар гузаронидем, вале чизи аз ҳама муҳим, ки бояд дар хотир дошт, хеле содда аст: дар синфи байни хонандагон сатҳи баланди ҳамкорӣ вучуддошта муаллим бояд хеле фаъол бошад ва риояни қойдаҳою тартиботро ҳангоми муҳокима бояд қатъиян талаб намоянд. “Ба ин тарик, шумо волоияти қонунро дар синфи худ таъмин мекунед ва барои он ки ҳамкориҳои хонандагон натиҷаҳои назаррас диҳанд, шароитро нигоҳ медоред.

10. Муаллим барои беҳсозии сифати мулоҳизаронии хонандагон фарқиятҳоро дар фикрронӣ то чӣ андоза истифода кард?
11. Оё муаллим шавқмандиро ба фан чун ба як чизи муҳиме, ки бояд тадқиқ шавад, намоиш дода, ба консепсияҳо бо шавқ муносибат кард, ё муаллим пунктҳои кори худро расман ба ҷо оварду ҳалос? Саҳифаи дигари дастурро күшоед ва ба ин саволҳо ҷавоб гӯед супориши мазкурро иҷро кунед, зеро ҳамаи моро лозим аст, ки ин корро дар мактаб кунем. Муносибати муаллим ба кори худ хеле муҳим аст. Муваффақ гаштани хонандагон дар омӯзиш аз ин вобаста аст.
12. Оё муаллим хонандагонро то ба ҳадде расонд, ки онҳо оид ба ҷизҳои фаҳмидаашон ҳулосае бароранд? (Ризоияти умум ҳатмӣ нест ва на ҳар супориш маҷмӯи аниқи ҳулосаҳоро дар назар дорад).
13. Оё хонандагон барои кор дар сарӣ супориш дар синф вакти кофӣ доштанд, то ба ҳадафҳои таълими ноил гарданд?

9.0 Пеш аз оғози таълими фан фикр кунед – дар синф демократия аст ё анархия

Дар мактабҳо гашта, мо боз як проблемаро муайян кардем: муаллимони ба истифодай методҳои интерактивии таълим шурӯъкарда ҳангоми нигоҳдории тартибот дар синф ба душвориҳо дучор меоянд (зимнан, роҳбарияти мактаб истифодай бештари ин методҳоро талаб мекунад).

Проблема асосан дар он зоҳир мешавад, ки хонандагон яқдигарро гӯш намекунанд. Зиёда аз ин, мо шоҳиди зоҳирщавии ҳодисаҳои бехурматии хонандагон нисбати муаллим шудем. Муносибати пешгушишаванди ҳам муаллимон ва ҳам директорони мактабҳо ба ин ҳолат боиси изтироб мешавад.

Мантиқи ин аксулатамал ё таассур чунин садо медиҳад: “Агар хонандагонам дар вакти дарс озодона бо ҳам гуфтугӯ кунанд, ман баъди чанде назоратро дар синф аз даст медиҳам. Пас, агар ман ҳоҳам, ки хонандагон маро эҳтиром ва гӯш кунанд, беҳтар аст ҳазар иштирок дар ин методика даст қашам ва ба методҳои нисбатан муқаррию каминтерактивии таълим баргардам”. Чунин таассурро хеле осон пешгӯй кардан мумкин аст, зеро чунин ҳолатҳо ба андозаи зиёд шудани ҳамкории интерактивии хонандагон дар раванди таълим дар дигар мамлакатҳо низ ба амал омада будаанд. Аммо дар баъзе мамлакатҳо аксаран чунин шуморидаанд, ки сабаби ба амал омадани ин вазъият тамоюли болоравии индивидуализм (фардият) аст, на тағйирот дар методикаи таълим. Бо вуҷуди ин, чунин таассур мантиқӣ нест, зеро ҷавоб ба проблемаи пайдошуда назар ба оне, ки мо дарк мекунем ё иқрор шудан меҳоҳем, бо маҳорати идоракуни синф ва дигаргунҳои асосӣ дар ҷомеа вобаста аст.

Мусаллам аст, ки ба андозаи демократиshawии ҷомеа, ҳатто агар он дар сатҳи маҳаллӣ ба амал ояд ҳам, ҳамаи табақаҳои аҳолӣ барои тамоми корҳо ҳуқуқи овоз талаб мекунанд. Боздории ин раванд бо қувваи ягон гурӯҳи иҷтимоӣ, аз ҷумла, муаллимон, волидон ё ягон мақомоти соҳтори давлатӣ бошад, хеле душвор ва ба дараҷаи олий баҳснок мегардад. Қӯшиши ҳар одами алоҳида дар роҳи муқобилият кардан ба ҳоҳиши яқдилонаи тамоми ҷомеа, албатт, соддалавҳона аст.

Бозгашт ба методҳои кӯҳнаи таълим ба он оварда мерасонад, ки хонандагон шояд муваққатан ором шаванд. Вале дар ин сурат эҳтироми онҳо ба муаллимон боз ҳам камтар мешавад ва шавқмандиашон ба раванди умумии таҳсил, ки онҳо аллакай чӣ навъ шавқовар ва пурҷӯшу ҳурӯш гузаштани онро ҳатто дар сурати мавҷудияти минималии заҳираҳо диданд, коста мегардад. Нобудшавии шавқмандӣ, аз афташ, чӣ барои ҳар хонандаи алоҳида ва чӣ барои мамлакат, умуман, оқибатҳои ҷиддии басо ногувор ба бор ҳоҳад овард.

Ба ин тарик, агар муаллимон иқрор шаванд, ки хонандагон, сарфи назар аз он ки ба онҳо имконияти баён қардани фикри худро медиҳанд ё не, соҳиби ақидаҳои худ буда метавонанд. Онҳо, яъне муаллимон, ҳамчунин ба ин ақида бояд одат кунанд, ки агар тартиботи аниқу муайяншудаи идоракуни раванд, ки ба хонандагон имконияти баёни ақидаҳои худро медиҳанд набошад, дар синф, дар ҳақиқат, анархия ҳукмрон мегардад.

Хулоса, проблемаро на методика (кори чуфт-чуфт, бозиҳои нақшдор ва гайраву ва ҳоказо), балки он ки шумо онро чи гуна истифода мекунед, ба миён меорад. Маҳз ба ҳамин сабаб мо ба чунин методи аз нұқтаи назари ташкилій осон, чун кори чуфт-чуфти хонанда, такаяи асосй овардем. (Агар шумо ба идоракунии бозиҳои нақшдор ё мубоҳисаҳо қодир бошед, он чизеро, ки мо пешниҳод кардем, метавонед, тағирир дихед. Дар ҳама ҳолат дар хотир дошта бошед, ки дар чунин супоришҳо ба хонандагони алоҳида нақши онҳо носаҳеҳ мемонад).

Мо муаллимон, дарк кардан намехоҳем, ки қасби ҳудро пурра аз ҳуд накардаем. Вале шуморо фахмидан мумкин аст, зеро ба шумо то ин вақт зарурате пеш наомада буд, ки бисёре аз ин усулҳои идоракунии синфро донед. Проблемаи идорашаванда будани синф бисёр вақт боиси тезутундшавии мұносибати байни муаллимон ва директорони мактабҳо мегардад. Муаллимон ба ҷои он ки бо мавҷудияти чунин проблема икror шаванд, құшиш мекунанд, чунин вонамуд созанд, ки он умуман вучуд надорад. Ин барои он ба амал меояд, ки директорони мактабҳо ҳама гуна нокомии муаллимиро хатои нобаҳшиданӣ мөхисобанд.

Вале моро лозим аст, баҳсро дар ҳусуси он ки чаро пештар ин методҳои таълимро мө аз ҳуд накардем, як сүгүзорем ва диккәти асосиро ба омұхтани методикаи идоракунии синф дар шароити таълими интерактивий равона созем. Файр аз ин, агар мо бо он розй бошем, ки афзуданы талаботи чомеа дар ҳусуси иштироки зиёди одамон дар ҳалы ҳамаи масъалаҳои ҷамъиятті ногузир ва моҳияттан дуруст аст, он вақт бояд ҳамчунин онро ҳам бинем, ки дар мамлакат имконияти хуби “барзаговро аз шоҳаш доштан” пайдо шуд. Ҳанӯз ки кор бо бачатон нисбатан осонтар аст, бо методҳои нави таълим бояд мусаллаҳ шавем. Дар баъзе мамлакатҳо муаллимон инро хеле дер дарк карданд ва ба ҷои он ки дар ҷомеа қувваи пешбар шаванд, қурбон гардиданд.

Маълум аст, ки ҳама гуна комёбии шумо оид ба ҷорӣ кардани методҳои нисбатан интерактивии таълим хеле ояндадор буда, ба инқишифи минбаъдаи маориф дар тамоми мамлакат ва ба ҳамаи барномаҳои таълим аз фанҳои гуногун таъсир мерасонад. Вале ин дигаргуниҳо танҳо вақте ба амал омада метавонанд, ки маҳоратҳои нави педагогӣ дар ҳама ҷо паҳн мегарданд. Барои паҳн кардани ин маҳоратҳои методӣ зарур аст, ки ҳамкориҳои байни муаллимон ва байни мактабҳо инқишиф дода шавад, зеро рақобат дар ин ҳолат амалан метавонад пешрафтро суст гардонад.

10.0 Соҳтори маводҳои методии минбаъда

Қисматҳои минбаъда, бобҳои китобҳои дарсӣ барои мактаббачагон мебошанд, ки дар онҳо матнҳо ва супоришҳо барои хонандагон мавҷуданд. Бевосита баъди ҳар супориш қайдҳо бо ҳуруфи махсус ҷудокардашуда ҷой гирифтаанд. Ин эзоҳот иттилоотро дар бораи ҷавобҳои имконпазир, ҳадафҳо ва тартиби иҷрои супоришҳо, ки шумо метавонед истифода кунед, фаро мегиранд.

Дар паҳлуи сарлавҳаи супориш вақти таҳминие, ки барои иҷрои он тақозо мешавад, нишон дода шудааст. Аммо ба андешаи мо, давомнокии иҷрои он дар синфҳои гуногун вобаста ба лаёқати мубоҳисаи хонандагон ва шақмандиҳои онҳо гуногун мешавад. Агар шумо бинед, ки дар синф мубоҳисаи басо шавқоваре сурат гирифт, метавонед, корро дар сари иҷрои супориш то анҷом ёфтани он давом дихед.

БОБИ 1

МАЪРИФАТИ ШАҲРВАНДӢ, ШАҲРВАНДОН ВА ҶАРАЁНИ ИЧТИМОЙ

Максади асосии ин боб шинос намудани талабагон бо ақидахое мебошад, ки дар ин фасл муҳокима хоҳанд шуд ва инчунин ҳидояти онҳо ба муҳокимаронӣ дар бораи усулҳо ва воситаҳои зеҳние, ки барои омӯхтани ин мавзӯъ истифода шудаанд.

● Машқҳо пеш аз хониши матн:

Супориши 01: Мувофиқати калимаҳо (5 дакика) Дунафарӣ кор карда муайянкунандаи истилоҳотро муқаррар кунеду, тавассути тирча пайваст намоед. Масалан, демократия → ҳокимияти ҳалқ. Ҳоҳиш мекунем дар китоб ҳат накашед. Қайдҳоро дар дафтаратон гузоред. Китоб танҳо барои хондан аст.

	Истилоҳ	Муайянкунанда
1	Демократия	a). Вазъияти иҷтимоии як шаҳс дар ҷомеа нисбат ба дигарон
2	Мақом	б). Мувофиқае, ки тарафҳо бе фишорорӣ ба даст овардаанд.
3	Ҷомеаи шаҳрвандӣ	в). Ҳокимияти ҳалқӣ, ки тавассути овоздихӣ ташкил меёбад.
4	Ҳамдигарфаҳмӣ (Консенсус)	г). Гурӯҳи одамоне ки дар якҷоягӣ ва бо мақсадҳои муайян (иктисодӣ, миллӣ, фарҳангӣ ва гайра) берун аз фаболияти соҳаҳои давлатӣ созмон мёбанд.

Чавобҳо: 1-в, 2-а, 3-г, 4-д.

МКХ: хонандагон метавонанд муайянкунандаи истилоҳотро муқаррар намуда, онҳоро дуруст муқоиса намоянд.

Боварӣ ҳосил намоед, ки хонандагон дар китоб наменависанд ва расм намекашанд. Хонандагон баъди иҷрои машқ, ки дар аввали ҳар боб оварда шудааст, бояд рӯйхати калимаҳоро тартиб диханд ва якчанд маънои ба он мувофиқро нависанд. Барои ин якчанд дакика лозим аст. Баъди он, ки хонандагон машқро муҳокима намуданд, чавоби онҳоро гирифта, бо ҳалли дар поён овардашуда муқоиса намоед.

Дар бобҳои оянда факат чавобҳо оварда шудаанд.

Супориши 02: Тахсилот барои чӣ лозим аст? (10-30 дакика) Бо ҳамнишинатон нуқтаи назари ҳамсолонатон: «Барои чӣ мо ба мактаб меравем?» - ро фаҳмед. Қадом ҷавоб ба андешаи шумо бештар дуруст аст?

 САИДА:	<p>Мо барои он ба мактаб меравем, ки дониш омӯзэм. Омӯзгорон ва китобҳо тамоми донишҳоро дороянд ва мо бояд онҳоро биомӯзэм.</p>
 ХУРШЕД:	<p>Ман оид ба ин масъала боре ҳам фикр накардаам. Ба мактаб барои он меравам, ки гадару модарам ҳидоят мекунанд. Ба фикрам, барои омӯхтани чизе меравем. Ба ҳар ҳол, ин саволи хуб аст ва ман меҳоҳам оид ба он ҳаматарафа фикр кунам.</p>

- ИКРОМ: Ба мактаб барои он меравем, ки мо метавонем дар он чо хонем, дониш омұзем ва малакаи фикрронй ва мұхокима намудани мавзұъхоро ҳосил намоем. Ман фикр мекунам, ки мактаб барои ҳамин вүчуд дорад.
- ЗУМРАД: Ман ба мактаб барои хондан меравам, то ин ки баъд аз супоридани имтиҳон, соҳиби кори хуб гардам. Муаллим метавонад ба мо дониши васеъ дихад.

Кайдқо барои омұзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд мақсадхой гуногуни маълумотро фарқ намоянд..

МТ: талабагон фахманд, ки:

1. таҳсилот дониш ва маҳорат медиҳад.
2. вазифаҳои таълимие мавҷуданд, ки ҷавобҳои дуруст надоранд.
3. талабагон фикрҳои гуногун доранд.

Шумо бояд ин вазифаро дунафарй ичро намоед ва баъд ба мұхокимай умуми гузаред. Ҳангоми мұхокима ба талабагон имкон дихед, ки нұқтаи назарашонро ба ахли синф гүянд. Күшиш намоед, ки андешаи худро то охири дарс ва ё умуман нагүед.

Дар китоб ва раванди омӯзиши мавзұъхо ин супориши аввалин барои мұхокимронй аст. Омӯзиши он аз бисёр ҷиҳат нікоят мұхим аст. Натижааш ба тарзи фикрронии хонандагон оид ба ҳамаи мавзұъхо таъсир мерасонад. Бинобар ин, хонандагонро шавқманд намоед, ки онҳо андешаҳои худро ба ҳамдигар баён намоянд.

Мүмкин аст, ки тарзи ичрои супоришҳо дар мұқоиса ба он вазифаҳое, ки хонандагон одат кардаанд, тамоман фарқ намоянд, бинобар ин шуморо лозим аст аз хонандагон талаб кунед, то онҳо дастурҳои оид ба супориш пешниҳод шударо тақрор намоянд, масалан:

Муаллим: Ман меҳоҳам, ки шумо супоришҳоро дунафарй ичро намоед. Муколамаро бодиққат хонед ва хулоса намоед, ки қадом нұқтаи назар бо андешаи шумо бештар мұвоғиқ аст. Ба шумо барои хондан ва мұхокима, бо ғафиқатон, 10 дакика вакт дода мешавад. Баъд мо бо ахли синф онро мұхокима хоҳем кард. Чаман, марҳамат карда ба ман бигү ҳозир мо бояд чиј кор кунем?

Чаман: Мо бояд дунафарий аз рўи матн кор кунем ва муколамаҳоро хонем ва баъд андешаҳои худро дар дафтар нависем.

Муаллим: Ташаккур, Чаман. Асосан шуморо лозим нест, ки ягон чизро нависед.

Ин усули хуб аст, зеро талабагон ба дастурҳои шумо гүш медиҳанд ва медонанд, ки ҳар лаҳза метавонед онҳоро пурсед.

Барои ин супориш посухи дуруст вүчуд надорад, зеро ҷавоб аз ақидаи гүйнда ва далелҳои гуногун вобаста аст. Шумо инро бояд пеш аз ичрои машқ ба талабагон аник ғаҳмонед. Мүмкин аст, ки талабагонро ҷавоби дигар қаноат кунонад. Вале дар чунин вазъият ба онҳо лозим меояд, ки созиши намоянд. Зеро мо донистан меҳоҳем, ки дар ин чо қадом ақида ба нұқтаи назари онҳо мұвоғиқат мекунад. Шояд нұқтаи назари Икром усули таълими ин фанро беҳтар инъикос намояд.

Супориши 03. Кори яқчоя (30 дакика) Қисми зиёди машқҳои ин китоб дунафарий ё дар гүрӯҳҳо кор карданро талаб мекунанд. Фаромуш накунед, ки ҳангоми ичрои кор дар яғон чои китоб нишона гузоштан мүмкин нест, зеро баъд аз шумо боз талабагони дигар низ онро истифода ҳоҗанд бурд. Ба мұлоғизаҳои дар поён овардашуда нигаред ва хулоса бароред, ки ба қадоме аз онҳо розӣ ҳастед ва ба қадомашон не? Натижаҳои корро бо ахли синф мұхокима намоед.

Мулоҳизаҳо	Фикри ман
1. Китоби мазкур кори якҷояи зиёдро талаб мекунад.	
2. Кори якҷоя барои омӯзгор шояд бисёр душвор бошад, вале ин хеле шавқовар аст.	
3. Кори якҷоя маъни онро дорад, ки мо бояд андешаи дигар хонандагонро оид ба мавзӯи муҳокимашаванда фахмем.	
4. Кори якҷоя аз талабагон интизоми бештарро талаб мекунад.	
5. Агар мо ҳукуқҳои суханронии дигаронро эҳтиром накунем, дар бъзе мавридиҳо бо ҳам кор кардан душвор аст.	
6. Мо ҳангоми якҷоя кор кардан бояд бештар чидду ҷаҳд кунем.	
7. Кори якҷоя маъни онро дорад, ки мо дар мубодилаи афкор бо ҳамдигар баробархуқӯҳ ҳастем.	
8. Яке аз омилиҳои асосии ҳамкорӣ дигаронро гӯш карда тавонистан аст.	
9. Дар фаъолияти якҷоя мо корҳоро зудтар ба сомон мерасонем, зоро гуфтаанд: «Ақлҳоро ақлҳо ёрӣ дихад....».	
10. Шаҳрванди хуб будан маъни бо маслиҳати якдигар баробар кор карда тавонистанро дорад.	

1

2

3

4

5

Комилан розиям Розиям Намедонам Розӣ нестам Тамоман норозиам

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: талабагон бъзе корҳои якҷояро, ки барои иҷрои супоришҳо заруранд чудо карда метавонанд.

МТ: ба талабагон нишон додани афзалияти усули таълимиест, ки дар ин китоб истифода шудааст. Ин супориш ба муаллим низ қӯмак мерасонад, зоро ба омӯзгор салоҳият медиҳад, ки аз чунин усули таълим истифода барад. Тарзи иҷрои машқи мазкур ба супориши пештара монанд аст.

Шарҳу эзоҳи намояндаи ФБСИ-ро нисбати ин машқ пешниҳод менамоем. Вале ақидаи шумо шояд дигар бошад.

С1. 1- Ҳа.

С2. 3- ин ба ҳуди шумо ҳамчун омӯзгор вобастагӣ дорад, вале чун ба ин усул одат кардед, мебинед, ки он нисбат ба дигар тарзҳои таълим бисёр мушкил бошад ҳам аммо барои шумо ҳамчун омӯзгор бисёр лаззат мебахшад.

С3. 1 -

С4 1- Онҳо бояд дигаронро гӯш кунанд ва имконият диханд, ки фикрҳояшонро баён намоянд.

С5 1- Эҳтироми ҳукуки дигарон, ки фикру ақидаҳои гуногунро изҳор кардаанд, дар ҳама мактабҳо барои хонандагон кори мушкил аст.

С6 1- Шояд аз ин ҳам машқҳои мушкилтар бошанд, зоро ҳамаи онҳо моро водор менамоянд, ки андешаҳоямонро қушуду равшан исбот намоем.

С7 1- Чун хонандагон афзалиятҳои баробариро дарк менамоянд, пас онҳо ба изҳори ақидаҳои мувофиқи арзишашон баҳо медиҳанд, на аз рӯи вазифаи ишғолнамудаи шахси ақидаро пешниҳод намуда. Эйнштейн шахси камгал буд.

С8. 1- Мо бояд ҳам муаллим ва ҳам хонандагонро гӯш кунем. Пешвоёни бузург бо он фарқ доранд, ки кодиранд ба дигарон илҳом бахшанд ва инро тавре мекунанд, ки гӯё ақидаи ўро қадр менамоянд. Роҳи аз ҳама хуби санҷиш ва инкишоф додани ақидаҳо, ин ба дигарон додани имконияти муҳокима кардан аст.

С9 1- Тасаввур кунед, ки ҳангоми якҷоя кор кардани мо иқтидори зеҳни ахли синфчандин баробар меафзояд. Дар бъзе ҳолатҳо ҳамдигарфаҳмӣ охиста ба даст меояд. Вале дар ҳар сурат агар мо бъзе чизҳоро якҷоя муҳокима кунем оид ба ҷӣ хел фикр кардани одамони дигар фахмиши бехтар пайдо менамоем.

С10 1- Ин фахмиши муҳимтарин аст. Ҳеч як роҳбар ҷомеа бунёд намекунад. Ин натиҷаи заҳмати ҳама, ҳатто одамони дар ҷомеа ғайрифаъол ва камбизоат низ мебошад. Ҳатто шахси ғайрифаъол новобаста ба мансубияти миллӣ, нажодӣ ва ҷинсиаш метавонад дар ҷамъият ягон саҳме гузорад ва барои ин кор бояд ҳукуқ дошта бошад.

Супориши 04. Аз чӣ оғоз намоем? (15 дақика)

Ба гурӯҳҳо ҷудо шавед ва нависед, ки «Шаҳрванди хуб будан чӣ маъно дорад?» ва «Ба фикри шумо, ба мағҳуми маърифати шаҳрвандӣ чӣ дохил мешавад?».

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон мавкеи аввалай худро доир ба омӯзиши ҳуқуки шаҳрвандӣ метавонанд муайян намоянд.

МТ: хонандагон бэяд дар охир то чӣ андоза мавзӯъҳои нави аз худ кардаашонро донанд.

Ин корро бектараш дар гурӯҳҳои чернафара ичро намоед. Аниқ намоед, ки талабагон чӣ тавр ташкил намудани гурӯҳҳоро медонанд. (Қаторҳо метавонанд курсиҳояшонро баръакс гузошта ба хонандагони қаторҳои дуввум рӯ ба рӯ нишинанд). Боварӣ ҳосил намоед, ки ҳамаи талабагон ба гурӯҳҳо шомиланд ва ягон кас аз гурӯҳ берун намондааст. Дар ҳар гурӯҳ талабае бояд вазифаи котибро ичро намояд.

Ба онҳо барои муҳокимаи ҳар як мавзӯъ се дақиқа вакт дихед (шаҳрвандӣ ва маълумоти шаҳрвандӣ). Ба назди гурӯҳҳо равед ва санҷед, ки талабагон супоришро дуруст фаҳмидаанд ё не. Азбаски супориш ба гурӯҳи машқҳои «ангезиши афкор» дохил мешавад, хониши фаслеро, ки дар дастури таълими оид ба чӣ тавр ташкил намудани чунин кор оварда шудааст аз хотир набароред ва баъд ба хонандагон тартиби гузаронидани «ангезиши афкор»-ро фаҳмонед.

Баъди тамом шудани вакт аз намояндаи ҳар як гурӯҳ ҳулосаи онҳоро пурсед. Шумо метавонед ба хонандагон гӯед, ки ҳамаи ҳулосаҳои ба ҳар мавзӯъ баровардаи гурӯҳро дар таҳтаи синф ё дар қоғаз нависанд. Дар охири дарс шумо дар ҳайрат мемонед. Мукоиса кардани он, ки хонандагон дар ибтидо оид ба мағҳуми шаҳрвандӣ чӣ ақида доштанд ва дар охир нисбати он ба чӣ ҳулоса омадаанд, мароқовар аст. Муҳим он аст, ки шумо дар ин ҷо нисбати машқ фикри шахсии худро нагӯед.

Пеш аз ичрои ин супориш хуб мешуд, ки талабагон қоидаҳои дар гурӯҳ кор карданро тартиб диханд. Онҳо бояд қоидаҳои зерин: «Мо набояд сухани дигаронро бурэм. Мо бояд ба шунидани ақидаҳои дигарон омода бошем»-ро ба дастурамали сохтаашон дохил намоянд. Баъди анҷоми супориш талабагон метавонанд ин қоидаҳоро аз нав дидা бароянд, ки то чӣ андоза онҳоро риоя намудаанд. Пас аз он маҷмӯи қоидаи ягонаро метавонанд тартиб диханд ва дар қоғазе навишта, ба девор оvezанд.

« Матн барои хониш

1.0 Муқаддима

Дастури Маърифати шаҳрвандӣ шуморо бо ташкилшавии ҷомеа ва вазифаҳои шаҳрвандон ҳамчун шаҳсони алоҳида дар ҷомеа шинос мекунад. Ҷомеа падидай хеле мураккаб аст, бинобар ин дар раванди таҳсили Маърифати шаҳрвандӣ лозим меояд, ки доираи васеъи мавзӯъҳо, аз ҷумла иқтисодӣ, иҷтимоӣ, таъриҳ, сиёsat, фалсафа, ташкил шудани мақомоти идории марказӣ ва маҳалӣ, ҷомеаи шаҳрвандӣ, воситаҳои ахбори омма ва ғайраҳо аз назар гузаронида шаванд. Дар ҳолате, ки мамлакатро дигаргуниҳои ҷиддӣ фаро мегирад эҳтиёҷ ба маърифати шаҳрвандӣ зиёд мешавад. Дар Тоҷикистон аз соли 1991 сар карда то ҳоло ислоҳоти сиёсиву иқтисодӣ бо суръати баланд ба вучӯд омада истодааст.

Ин дастур аз ду қисм иборат буда ба шумо кӯмак мерасонад, ки бâзze хусусиятҳои идоракунии ҷомеа ва давлатро фаҳмед ва муносабати худро нисбати дигарон танзим дихед. Ин барои шумо ва барои дигар ҷавонон хеле муҳим аст, чунки шумо интихобкунандагон ва роҳбарони мамлакат ҳоҳед шуд. Аз ин рӯ, мақсади мо ин аст, ки шумо узви соҳибмâлумоти ҷомеа шуда, дар идора кардани он фаъолона иштирок намоед. Аҳамият надорад, ки иштироки шумо дар сатҳи идораҳои марказӣ ё маҳалӣ сурат мегирад ва ё ин ки шумо дар корҳои ҷамъиятий тавассути идораҳои

давлатӣ иштирок мекунед ё созмонҳои ғайридавлатӣ. Муҳим он аст, ки шумо фаъол шавед ва ба умеди худ аз худ ҳал гаштани масъалаҳо нашавед. Ғайр аз ин фаҳмидан муҳим аст, ки давлат мебоист ба шаҳрвандони худ хизмат кунад, на баръакс.

Дар ин дастур ба ҳуқуқ ва ўҳдадориҳои ҳар як шахс диққати маҳсус дода шудааст, ки дар матн ҳамчун ҳуқуқ ва ўҳдадориҳои шаҳрванд, яъне мову шумо, муқаррар шудаанд. Акнун биёд бубинем худи калимаи «шаҳрванд» чӣ маъно дорад?

2.0 Шаҳрванд ва шаҳрвандӣ

Шаҳрванд шахсест, ки садоқатмандии худро нисбати кишваре, ки зодгоҳаш аст ва ё нисбати кишваре, ки дар он ҷо ҳуқуқи шаҳрвандӣ дорад (натурализатсия - ҷараёни шаҳрванди дигар давлат шудан) нигоҳ медорад ва ҳуқуқҳои ўз тарафи он кишвар таҳти ҳимоя қарор дорад. Аз ин рӯ, шаҳрвандӣ мақомест, ки шахс ба он соҳиб шуда метавонад. Ин мақом шахсро ўҳдадор месозад ва ҳуқуқу бартарӣ медиҳад. Одатан, шаҳрванди ин ё дигар кишварро шиноснома (паспорт) ва ё гувоҳнома дар хусуси таваллуд тасдиқ мекунанд. Ҳукумат ҳуқуқи шаҳрвандиро дар он маврид медиҳад, ки агар кас дар бораи иваз кардани шаҳрвандиаш ариза пешниҳод кунад. Шаҳрвандӣ ҳуқуқест, ки кас баробари ба дунё омаданаш соҳиб мегардад. Дар Конститутсияи мамлакати мо, ки шумо матни онро дар охири китоб ҳоҳед хонд, ҳуқуқ ва вазифаҳои шаҳрванд, инчунин, кӣ ҳуқуқи шаҳрванди мамлакати моро дошта метавонад, аниқ муайян карда шудаанд. Дар аксари мамлакатҳо ба шахс ҳуқуқи шаҳрванди танҳо як мамлакатро медиҳанд.

Дар аксари забонҳо калимаи «шаҳрванд» барои муроҷиат ба шахс истифода мешавад, ки асосан ин муомила дар байни калонсолон маъмул аст. Дар раванди омӯзиши ин дастур ва ё дар Конститутсия калимаи шаҳрванд ба маъни мазкур истифода нашудааст.

Шаҳрвандӣ ба миллат ягон хел умумият надорад (дар аксар мамлакатҳо дар шиноснома миллати соҳиби он нишон дода нашудааст).

Масалан, шаҳрвандони давлатҳои дигар бо дарҳости худ ва мувофиқи Қонуни конститутсионӣ метавонанд шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон гарданд. (Масъалаҳои шаҳрвандиро президент ҳал мекунад). Ҳар тифли дар Тоҷикистон таваллудшуда, агарчӣ волидонаш мақоми шаҳрвандӣ надоранд, метавонад шаҳрванди ин мамлакат бошад. Дар бисёр мамлакатҳо ба кӯдакони дар он ҷо таваллудшуда, ҳатто дар сурати шаҳрванди он ҷо набудани волидонаш, мақоми шаҳрвандӣ дода мешавад.

Айнан бо ҳамин усул шаҳрванди Тоҷикистон метавонад баъди ду соли дар Австралия зиндагӣ кардан ва аз ҷониби мақомоти муҳочиратӣ қабул гаштани аризааш шаҳрванди он кишвар гардад. Дар ҳолати қабул кардани шаҳрвандӣ, шахс ҳама гуна ўҳдадорӣ ва ҳуқуқҳои шаҳрвандии ин мамлакатро ба худ мегирад. Бо вучуди ин, вай аз назари милливу мадани тоҷик мемонад.

Ҳар як шаҳрванди мамлакат, сарфи назар аз миллаташ, бояд дар баробари дигар шаҳрвандон ҳамон ҳуқуқ ва ўҳдадориҳоро дошта бошад. Маҳз ба ҳамин сабаб дар шиносномаи аксар мамлакатҳо миллати соҳиби он навишта намешавад. Ба ҳамин тарик, ақидае гаштаву баргашта тақвият меёбад, ки барои концепсияи шаҳрвандӣ нажод ва ҳалқият аҳамият надорад.

Вале шаҳрвандиро набояд бо ватандӯстӣ омехта кард. Ҳатто онҳое, ки барои содир кардани ҷонояти вазнин ё бо кӯшиши сарнагун кардани ҳукумат маҳбус

шудаанд, аз баъзе бартариятҳо, масалан, ҳукуқи иштирок дар интихобот маҳруманд, vale ҳанұз шаҳрванди он мамлакат мебошанд. Ба ҳамин тарик модоме, ки шумо дар мамлакат ҳамчун сайёх ҳузур надоред ё гуреза нестед, шумо яқин шаҳрванди он ҳастед, ҳатто агар синну солатон ба шумо дар овоздиҳй ширкат варзиданро ичозат надиҳад.

Шаҳрванд ҳуқук дорад ва масъул аст, ки дар ташкили ҷомеа иштирок кунад. Вале ҳангоми қалбсозии шаҳрвандон мо бо ақидаҳои гуногун барменхуре. Чунин вазъият одатан барои мо маълум аст ва дар аксар мавридҳо натиҷаҳои мусбӣ медиҳад. Ба ибораи дигар, баъзан фикру ақидаҳои шумову дигар шаҳрвандон зид мебошанд. Ба ҳар васила, идоракунӣ ин санъатест дар ҳалли чунин мушкилот ва он бояд чунон моҳирона ҳал гардад, ки ҳамаи шаҳрвандон аз он нафъ бардоранд. Аз ин рӯ, пеш аз омӯзиши ин дастур мо бояд дар бораи муноқиша ҳамчун зухуроти иҷтимоӣ тасаввурот дошта бошем.

3.0 Ҳусусияти муноқиша

Муноқишаро мумкин аст ҳамчун ҳолате муайян кард, ки он дар натиҷаи ихтилоф миёни шахсони алоҳида, гурӯҳҳо ва ҳатто мамлакатҳо перомуни қадом як масъалае ба ба вучуд меояд. Масъалаҳо мумкин аст хеле гуногун бошанд: аз ҳукуқи соҳиб шудан ба ҷизе, масалан замин, то мушкилоти нисбатан назарӣ, ба монанди дин ё анъана. Муноқишаро қисман нодуруст мефаҳманд: шакли зухуроти онро ҳамчун сабаб қабул мекунанд. Инро дарк кардан хеле зарур аст, чунки дар ҷомеаи демократӣ вобаста ба инкишофт ёфтани иштироки шаҳрвандон дар ҳалли масъалаҳои рушди ҷамъият нуқтаи назарҳои мухолиф бештар ошкоро ифода мешаванд. Бо мақсади вазифаи худро ичро кардани фании Маърифати шаҳрвандӣ ва шаҳрванди фаъол гаштани шумо, мо меҳоҳем маҳоратеро дар шумо ба вучуд орем, ки ақидаҳои нисбат ба фикру мулоҳизаҳоятон мухолифро гӯш карда ба онҳо дуруст муносибат карданро аз худ кунед. Ба ҳамин тарик, дар шумо маҳорати танзими вазъиятҳои муноқишавӣ ташаккул мейбад. Дар поён якчанд нишонаҳои муноқишаҳо оварда мешаванд:

- Муноқиша раванди табииест, ки ҳар рӯз дар ҳамаи навъҳои ҷомеа ба вучуд меояд. Ин раванд барои баъзе иштироккунандагони муноқиша оқибатҳои ҳам мусбӣ ва ҳам манғӣ оварда метавонад. Натиҷаи муноқиша ҳам ба танзими инкишофи он ва ҳам ба кордонии тарафҳои ба он ҷалбгашта вобаста аст.
- Муноқиша асосан дар ҷое рух медиҳад, ки нисбат ба тақсими ҳокимият, гоя ва ё захираҳо зиддиятҳои ҷиддӣ мавҷуданд ва мумкин аст аз занозании бачаҳо сар карда, то ҷанги шаҳрвандӣ шаклҳои гуногуни фикру мулоҳизоти ба ҳамдигар мухолифро дар бар гирад. Ҳалли муноқиша ба он оварда мерасонад, ки яке аз тарафҳо ва ё ҳар дуи онҳо аз ин ё он ҳукуқи худ гузашт мекунанд. Мо бояд муноқишаро тавре ҳал кунем, ки зӯроварӣ нашавад ва ҷонибҳои ба он гирифтор ҳукуқҳои худро гум накунанд.
- Вазъиятҳои мавҷуданд, ки якбора ҳал кардани масъала имконнопазир аст. Вале ин маъни онро надорад, ки роҳи ягона ва ноилочи ҳалли он зӯроварӣ мебошад.
- Муноқиша на ҳамеша аз сабаби нафаҳмидани ҳамдигар рух медиҳад. Ду кӯдаки барои як бозича талош карда истода, ҳамдигарро хуб мефаҳманд. Мушкилоти онҳо ҳамин аст, ки маҳорати ба яқдигар гузашткунӣ ва ба созиш омаданро надоранд.
- Муноқиша на ҳамеша ошкоро ифода мейбад. Вай баъзан дар назари мушоҳидакунанда ноаён аст ва гоҳо ҳал нашуда менамояд. Ҳамчунин муноқишаҳо мумкин аст баъзан ба таври осоишта чунон ҳал шаванд, ки дигарон ҳатто мавҷудияти онҳоро пай набаранд.
- Хуб мешуд агар ба муноқиша ва тарафҳои муқобил ҳамчун тарафи ғолиб ё мағлуб муносибат карда нашавад. Дар ин ҳол эҳтимол низоъ ба осонӣ ҳал мегашт.

Ба ибораи дигар «бурд кардан» баъзан нисбат ба мушкилоти «ҳаётӣ»-е, ки дар атрофи он муноқиша авҷ гирифтааст, бештар аҳамият дорад. Ҳалли бомуваффакияти низоъ бояд ҳар ду тарафро ба ғолибият оварад. Ин ҳамон ҳолатест, ки ҳалли муноқиша ба ҳамаи ҷонибҳои иштирокдор қабул аст.

- Муноқиша баъзан аз он сар мезанад, ки одамон тариқи ба мансаб омадани касеро пазируфта наметавонанд.
- Мамлакатҳое, ки муноқишаҳои мусаллаҳонаро аз сар гузаронидаанд, тез-тез стратегияни аз низоъҳо канораҷӯро пеш мегиранд. Ин чунин маънно дорад: онҳо намехоҳанд, ки ба мушкилоти дар ҷомеа мавҷуд буда, қашид шаванд. Вале чун одамон ба ҳалли мушкилот ширкат наварзанд, он ба дараҷае тезутунд мешавад, ки баъзеҳо барғалат истифодаи қувваро ягона илоҳӣ аз вазъияти пешомада меҳисобанд. Шумо ҳамчун шаҳрванди мамлакати худ бояд мушкилотеро муҳокима кунед, ки агар сари вақт ҳал карда нашаванд, мумкин аст боиси ба вучуд омадани шаклҳои гуногуни низоъҳои зӯроварона гарданд.

3.1 Муноқишаҳои нисбатан ҷомеаро васеъ фарогиранда

Муноқиша бо истифодаи қувва, маҳсусан, муноқишии васеъандоза мумкин аст ниҳоят ҳаробиовар ва ба ҳеч кас, аз ҷумла ба «ғолибон» фоидай тӯлоние наорад. Дар ин маврид як гурӯҳ роҳбарони ришважӯре, ки аз бесарусомонӣ истифода бурда, беҳад бой шудани ҳастанд, мумкин аст истисно бошанд. Аз ин сабаб ва барои он, ки чунин амалҳо боиси поймолшавии ҳуқуқи инсон нагарданд, аксар мамлакатҳо ва роҳбарони онҳо вазъиятҳои пеш омадаро зуд ба ҳисоб гирифта, истифодаи ҳамагуна нерӯро маҳкум месозанд.

Мисолҳои мавҷуданд, ки мамлакат ва ё ташкилот мутлақо набудани имконияти ба таври осоишта ҳал намудани низоъро изҳор карда, бо мақсади ҳимоя шудани ҳуқуқҳои асосии мардуми мамлакати худ ноилоч қувваро истифода намудаанд. Соли 2000 ба Тимори Шарқӣ ворид шудани низомиёни Созмони миллали муттаҳид (СММ) ба ин мисол шуда метавонад. Вале ба ин ҳодиса ҳамчун истисно бояд нигоҳ кард. Зоро барои ҳалли раванди низоъ усулҳои бисёре мавҷуданд, ки дар натиҷаи онҳо ҳамаи ширкатдорони муноқиша ҳуқуқи асосии одамонро ҳифз намудаанд.

Аксарияти низоъҳои мусаллаҳонае, ки дар байни иттиҳодияҳо ва ё мамлакатҳои гуногун рӯж додаанд, боиси ба вучуд омадани зиддиятҳо дар тақсими ҳокимияти сиёсӣ ва захираҳои иқтисодӣ шудаанд. Ин гуна масъалаҳо ба муноқишаҳои байни одамон монанд аст ва аз онҳо гурехтан ё онҳоро ба эътибор нағирифтан мумкин нест.

3.2 Кор бо муноқишаҳо

Эътирофи мавҷудияти муноқишаҳо ва ҳавасмандии ҷонибҳои дар онҳо ширкат дошта, муҳимтарин қадамест барои бо тариқи осоишта ҳал намудани онҳо. Вале муноқиша дар чӣ андозае, ки набошад, зуд ва ба таври осон ҳал карда намешавад. Барои ин ягон ҷониб қисман бояд аз бартарии пештараи худ даст қашад. Зиёда аз ин ҳалли муноқиша танҳо аз аниқ кардани кӣ ҳаққу кӣ ноҳақ иборат нест, зоро ҳамаи тарафҳо баробари ин ё он камбудӣ содир кардан талабҳои одилона ҳам ба миён мегузоранд.

Мусобиқае аз қабили рақобати иқтисодӣ, ки мо ҳар рӯз дар он ширкат дорем ва ё интихобот дар давлати демократӣ усулҳои дар ҳусуси ҳалли низоъҳо. Вале ин усулҳо дар он маврид муваффакият пайдо мекунанд, ки тарафҳо ба одилона будани раванди мусобиқа нисбати ширкатдорон, яъне ба татбиқи яҳделаи қоида ба ҳамаи ҷонибҳо боварӣ дошта бошанд. Гайр аз ин, мо мусобиқаро, агар он одилона ташкил шуда бошад ҳам, набояд барои аз раванд дур кардани ин ё он кас ва ё гурӯҳе истифода барем.

Муноқишаҳоро инчунин мумкин аст тавассути муваффақ шудан ба ҳамдигарфаҳмӣ (консенсус) ва ё ҳеч набошад мулоҳизакорӣ ҳал бояд намуд. Ин ҳамон

хел раванде аст, ки дар тұлғи он одамон мүшкілотро то дами пайдо шудан роҳи ҳалли барои ҳамаи ҷонибҳо мақбул мұхокима мекунанд.

Баъзан низоъ дар сурати аз тарафи шахси бегонаи холис таҳлил шудани вазъият ва пешниҳод гаштани қарори ба ҳама маъқул беҳтар ҳал мегардад. Вале камбудий ин усул аз он иборат аст, ки дар ин маврид мунозеъ (низоъкунандаҳо) барои амалий шудани қарори пешниҳодшуда на ҳамеша пайгирона муносибат мекунанд. Файр аз ин, одами бегона аз сабаби пурра надоштани ахбори комил мумкин аст қароре пешниҳод кунад, ки ба ягон кас мақбул нест.

Баъзан ҳалли мұноқиша дахолати шахси миёнаравро тақозо мекунад. Мұноқишаро фақат дар он маврид осоишта, ва пойдор ҳал намудан мүмкин аст, ки ширкатдорон чунин масъалаҳоро эътироф кунанд:

- зарурияти тағйирот;
- ҳар гуна тасмим бояд ҳуқуқҳои инсон ва шарафи ўро нигоҳ дорад.

Агар ин тоғыз қабул карда шаванд, хусусияти мұноқиша ба раванди осоиштаи иҷтимоӣ табдил меёбад.

3.3 Мұноқиша ва демократия

Интихобот усули мусобиқавии ҳалли мұноқишаҳо мебошад (моҳияти мұноқиша иборат аз масъалаест, ки кий бояд ҳоқимияти сиёсиру ба даст гирад ва ба паҳн кардани таълимоти сиёсии худ ҳақдор шавад). Интихоботи демократӣ мақсад мегузорад, ки ба таври осоишта гузаштани ҳоқимият чунон таъмин карда шавад, ки барои ҳамаи иштироккунандағон одилона ва воқеъӣ бошад. Осоишта гузаштани ҳоқимият маҳз ба сатҳи боварии ширкатдорон ба одилонауву воқеъӣ сурат гирифтани интихобот вобастагӣ дорад. Агар одамон ҳис кунанд, ки интихобот ноодилона гузашт, онҳо барои ба мақсад ноил шудан усулҳои дигарро чустучӯ мекунанд.

Бо дарназардошти мураккабии раванди демократия ва пайдо шудани одамоне, ки манфиатҳои шахсиро ҳатто аз ҳуқуқҳои инсонии дигарон боло мегузоранд, хеле мұхим аст, ки дар одилона ҳал шудани мұноқишаҳо, аз ҷумла баҳсҳои интихобот ва ё комёб шудан ба консенсус бояд худи шаҳрвандон ҷалб карда шаванд. Чуноне ки шумо дар тұлғи омӯзиши ин фан ҳоҗед донист, раванди демократӣ барои бо роҳи қонунӣ ҳал намудани мұноқишаҳо ба одамон имкониятҳои фаровонеро мұхайё месозад. Ҳоқимият бе дастрии мардум ин равандро одилона таъмин карда наметавонад. Ин маҳсусан ба мамлакатхое ба мисли ҷумҳуриҳои Осиёи марказӣ, ки дар марҳилаи гузариши тез қарор доранду душвориҳои иқтисодии зиёдеро аз сар гузаронида истодаанд, дахл дорад.

4.0 Таҳаммул чист?

Таҳаммулнок (толерант) будан маънои нисбати рафтор ва ё афкори дигарон, ки дар сиришти мо боиси ба вучуд омадани шиддат (стресс)-и муайяне мегардад, мавқеи

Миёнарав чӣ кор мекунад?

Миёнарав шахсест, ки ба вай ҳамаи ҷонибҳои мунозеъ бовар мекунанд ва ў ба ягон тараф майл надорад. Одатан, vale на ҳама вақт, зарур аст, ки миёнарав шахсе бошад, ки бо ягон нафари мунозеъ шинос набошад.

Вай бояд ҳар ду ҷонибро гүш карда, ба онҳо кўмак расонад, ки чӣ будани мақсадҳои ҳамдигарро муайян намуда, дар қадом масъалаҳо розиву дар чӣ хусусҳо норозӣ буданашонро аниқ созанд. Вазифаи миёнарав аз он иборат нест, ки дар ҳалли масъала кий ҳаққу кий ноҳақ буданашро муайян созад. Баъди аниқ гаштани масъалаҳои мазкур миёнарав кўшиши мекунад, ки дар қадом масъалаҳо ба созиш омадани ҷонибҳову истиснои қадом масъалаҳоро низ аниқ кунад.

Миёнаравии бомуваффақият ба чунин принципҳо тақия мекунад: барои он, ки мұноқиша муддати тұлғонӣ ҳалли худро ёбад, тарафҳо бояд то ҳал шудани мүшкілот ҳуқуқи асосии инсонии худро нигоҳ доранд.

Миёнаравӣ вақти бисёрро талаб мекунад ва миёнарав мүмкин аст ба ҳар қадоми ҷонибҳо дар алоҳидагӣ ва ё якчоя вохӯрад.

конструктивӣ (ба вучудорандай замина барои корҳои минбаъда) ишғол намуданро дорад. Ин шиддат аз он сабаб пайдо мегардад, ки андеша ва одатҳои шумо аз фикру мулоҳиза ва ҳулқу атвори шахси дигар фарқ дошта, муҳолифи ҳамдигаранд. Дар асл чунин ҳолат муқаррарӣ ва қобили қабул мебошад. Ба ин маъно, ки мавқеъи таҳаммулноки конструктивиро ишғол намудан муносибатеро ба вучуд меоварад, ки нисбат ба ҳуқуқ, андеша, одат ва тарзҳои рафтore, ки аз фикру мулоҳизот ва ҳулқу атвори шумо фарқ мекунанд, эҳтиром зоҳир карда шавад. Ин ҳолат аз ҳар ду ҷониб тақозо дорад, ки ба хотири эҳтироми ҳамдигарӣ гузаштҳо кунанд.

Ҳаминро фаҳмидан муҳим аст, ки на ба ҳамаи рафтori дигарон пуртоқат будан лозим аст. Масалан, агар мо шоҳиди рафтori бетаҳаммуле, аз қабили қӯдакро задани шахсе шавем, бояд кӯшиш намуда, барои ҳалли мушкилот усули гайризӯрие пайдо кунем, ки кирдори одами дигар ба таври дилҳоҳ тағиیر ёбад. Дар ҳолати ноилочӣ ҳатто мумкин аст қувватро ба кор бурд, то сар задани муносибати бераҳмона пешгирий карда шавад. Таҳаммулро бо эҳтиром ва илтифот набояд омехта кард. Агар хонанда дар тоза намудани таҳтаи синф ба муаллим кӯмак расонад, вай мисоли таҳаммулнокӣ шуда наметавонад.

Мисолҳо барои таҳаммул:

- соҳибхонае, ки дар рӯзи ид меҳмононро қабул мекунад, сабаби гӯшти ҳук наҳӯрдани меҳмонро дуруст мефаҳмад. Соҳибхона дар ин маврид ба маданияти хоси меҳмон, ки бо расму одати ўмувофиқат надорад, тоқат мекунад. Ин ҷо фақат як тараф гузашт карда истодааст;
- ду хонанда барои ишғол кардани ҷои ҳуби нишастан аз якдигар пешдастӣ карда истодаанд, ҷонки як курсии ин парта шикастраву барои нишастан қулаи нест. Ин кор ҷандин рӯз давом мекунад ва ҳамдигарро тела доддану таҳқиҷаро кардан боиси ҳусумат мегардад. Дар охир яке аз ҳамсинфон пешниҳод мекунад, ки ба курсии қулаи бо наебат нишишанд. Ҳар ду ба ин пешниҳод розӣ мешаванд. Дар ин маврид ҳар ду ҷониб ба якдигар гузашт карда, ба муросо ноил мешаванд.

Бояд якдигарро гӯш кунем

5.0 Масъулиятро ба ҳуд бигир

Бо омӯзиши ин дастур шумо зарурати иштироки ҳуд дар идора кардани ҷомеа ва роҳҳои ба вучуд овардани онро фаҳмида мегирд. Дар охир ҳар яки шумо ба ин савол бояд худатон ҷавоб дихед. Вале шумо машғули чӣ коре набошед, ҷизи аз ҳама муҳим он аст: дар ҷомеаи демократӣ ҳар шахс вазифадор аст, ки дар ҳамагуна корҳои ҷамъиятий ширкат варзад. Баъзе одамон ҳанӯз ба мустақилона ҳал кардани мушкилоти ҳуд одат накардаанд ва мунтазиранд, ки идораҳои ҳокимијат ва ё қадом як қувваи беруна ба ҷои онҳо душвориро ҳал менамояд. Вале барои дар ҳақиқат мамлакати демократӣ гаштани Тоҷикистон ҳар яки мо бояд кӯшиш ба ҳарҷ дихем.

Дар ҷомеаи демократӣ ҳама чиз гуногуншакл ва мураккаб аст, ҷонки он ба мавҷудияти бисёр будани гуногуни андешаҳое, ки шунидану эҳтиром карданро тақозо доранд, такя мекунад. Баъзан мавҷудияти гуногуншаклӣ, ки назар ба якфирӣ афзалият дорад, мушкилоти бисёро пеш меорад. Вале он шавқовар буда, мумкин аст сабаб шавад, ки ба ҳаёту ҳониш эҷодкорона муносибат карда шавад. Ин дастур бояд ба ҳонадагон гӯш кардани андешаҳои дигарон, баҳо додан ва эҳтиром намудани онҳоро омӯзонад. Он барои ташаккул ёфтани маҳорате мусоидат мекунад, ки андешаҳо бе истифодаи зўрий дуруст баён карда шаванд ва барои ба ҳамин гуна рафтор бовар кардани дигарон кӯмак расонад. Ҳулоса, мақсади Маърифати шаҳрвандӣ ба он

нигаронида шудааст, ки дар хонандагон маданияти пуртоқатай ва сұлҳпарварай, ки он мөхияти тамаддуни имрұзаро ташкил мекунад ба вұчуд оварад.

~~Жаңы Шүмөдәрлеси XXI~~

● Машқо баъд аз хониши матн:

Супориши 05. Саволхो (15 дақика) Дұнафарй кор карда фикр күнед, ки китоби мазкур дар назди шумо қадом саволхоро мегузорад ва ба қадоме аз онжо ұавоб дода метавонед.

Қайдқо барои омұзгор:

МКХ: 1. Хонандагон хулосай чамъбастии ин фанро дода метавонанд.

2. Хонандагон вобаста ба ин фан баъзе мақсадхой инфириоди омұзишро метавонанд қосыл кунанд.

3. Хонандагон мақсади фанни мазкурро ба масъалахой омұхташаванда нишон дода метавонанд.

МТ: хонандагонро ба омұзиши самтхой мавзұйхой әхтимолай қидоят кунад (шумо ин вазифаро метавонед истиисно намоед).

Дониста бошед, ки дар натицаи ичрои супориш хонандагон бояд баъзе саволхоро нависанд, масалан:

1. Ҳукумат чий хел кор мекунад?
2. Конунхо чий хел таҳия мешаванд?
3. Сарқонун чий тавр тағыйир меёбад?
4. Мағұми «шаһрвандй»-ро чий хел мефаҳмед?

Ҳамаи ин саволхо чамъбаст карда мешаванд ва дар охири омұзиши фан талабагон метавонанд санчанд, ки ба қадом саволхо ұавоб гирифтанд.

Ұавобхо андешаҳои шахсиро ифода мекунанд, vale ин супориш бояд мақсаду мөхияти фанро, ки аз ин боб оғоз мешавад, чамъбаст намояд.

Супориши 06. Навбати шумо (30 дақика) Дұнафарй кор карда саволжои зеринро муҳокима намоед ва барои бо дигар талабагони синф бағс кардан омода бошед:

1. Мо мунокишаеро, ки ба зұроварй меоварад, чий тавр пешгири менамоем?
2. Оё ҳамаи мунокишаҳо зарароваранд? Барои чий?
3. Қадом вакт мунокиша барои ҳамаи тарафхо натицаи мусбат дода метавонад?
4. Қадом аломуатхо нишон медиҳанд, ки мунокиша ҳамаи иштирокчиёнро ба натицаи мусбат өварда расонд?

Қайдқо барои омұзгор:

МКХ: 1. хонандагон метавонанд ба низөй баҳо диханд ва фахманд, ки мунокиша раванди инкишофөбандада ба хисоб меравад;

2. хонандагон метавонанд вазъиятеро баён намоянд, ки дар қадом ҳолатхо мунокиша нақши мусбат дорад;

3. хонандагон метавонанд амалхоеро мұайян намоянд, ки ба рохи ҳалли ғайризұроварона өварда мерасонанд;

4. хонандагон метавонанд шарх диханд, ки барои чий мунокиша ҳодисаи табий аст. Вале иштироки озодона набояд онро ба низои зуроварй табдил дихад.

МТ: талабагон фахманд, ки аз мунокиша наметавон канорачүй кард ва ақидаҳои гүногүн ва музокирот яке аз пахлухои мұхими инкишоф ва сихати чомеа аст.

Мунокиша ҳамеша ба маъни манфиаш мефаҳманд, ки оқибат ба зуроварй өварда мерасонад. Он на ҳама вакт чүнин аст.

Мунокиша метавонад тезутунд гардад, лекин барои ҳамаи иштирокчиён бидуни аз даст додани құкукхояшон бояд натицахой дилхөх дихад. Инро ҳам бояд фахмид, ки мунокиша дар аксар ҳолатқо ногузир аст, vale дар он чое, ки мунокишаи зуроварй пайдо мешавад, онро метавон пешгири намуд.

Ин супориш чавобхои гуногун дорад. Талабагон аз он чавобхое, ки дар поён оварда шудаанд, шояд зиёдтарашро ёбанд. Агар талабагон дар ёфтани ақидақо мушкилй кашанд, як ё ду андешаи ин чо бударо истифода намоед.

Шархи чавобхои әхтимолй

1. Медонем, ки мунокиша раванди суръатнок аст. Бо қабули шартнома дар бораи он ки ҳамагуна қарори ба дастомада бояд ичро гардад, ҳукуқхои ҳамаи иштирокдорони мунокиша әхтиром карда шаванд. Роҳҳо ва усулҳои ғайризӯроварона барои ҳалли мунокиша бояд чустучӯй карда шаванд. Зӯровариро ҳамчун роҳи ҳалли мунокиша набояд қабул намуд. Мавриди дикқат бояд ҳама мушкилот, на ин ки шахсият қарор гирад. Барои ба яқдигар гузашт кардан омода будан лозим аст.
2. Не. Агар ҳукуқҳо әхтиром шаванд, зуроварӣ наҳоҳад шуд. Дар ин сурат ҳар ду тараф бурд мекунад. Чунин ҳодисаҳо дар давраи дигаргуниҳо ба амал меоянд.
3. Чун вазъияти шиддатнок давом меёбад, ҳар ду тараф ба шартномаи одилонае боварӣ доранд, ки дар он тарафҳо баробар гузашт кардаанд. Дар ин маврид ҳама тарафҳо розианд, ки манфиатҳои дигаронро химоя намоянд.
4. Баъзан одамон дар бораи мушкилиҳо, на дар бораи шахсиятҳо сухан мегӯянд ва ҳамин ки ба ҳамдигар гузашт карданд, онҳо аз ин ифтихор менамоянд. Вакте ки одамон дар бораи масъалаи навбатӣ фикр мекунанд, ҳар ду тараф барои ҳамкорӣ тайёранд.

Супориши 07: Мұхокима ва мақоми иштироккунандагон (40 дақиқа)

Матни зеринро хонед:

Ақидаҳои гуногун

Машқҳои ин китоб мұхокимаи зиёдро талаб мекунанд. Дар он چое, ки мұхокима ҳаст, фикрҳои гуногун низ мавҷуданд. Баъзе омилҳои фарҳангие мавҷуданд, ки дар ҳар чомеа бояд ба назар гирифта шаванд. Онҳо тарзи бо ҳамдигар муюшират намудани моро мұайян менамоянд. Дар бисёр ҳалқҳо баъзе одамон пеш аз ибрози андеша дар бораи мақоми худ фикр мекунанд. Одатан, омилҳои зерин ба назар гирифта мешаванд: синну сол, ҷинсият, најод, кассбу кор, муносибати оиласӣ, таҳсилот, қобилияти ҷисмонӣ ва қудрати иқтисодии шахсе, ки бо ў сӯҳбат мекунанд.

Акнун бо ҳамроҳии шарикатон мұколамаро хонед ва ба саволҳо ҷавоб гардонед:

Мұколамаи А:

- Дилшод: Фаҳмидам, ки баъзе ашхос меҳоҳанд шумораи занҳоро дар вазифаҳои интихобии давлатӣ зиёд намоянд.
- Зумрад: Дар баъзе мамлакатҳо имтиёз мавҷуд аст. Мувофиқи он беш аз 35% номзадҳо бояд занон бошанд.
- Дилшод: Ин ҳандаовар аст. Дар натиҷаи интихоботи охирин шумораи занон дар Конгресси ИМА ду баробар зиёд шуд, лекин онҳо имтиёз надоштанд. Дар ҳар сурат, мо сифати номзадҳоро ба назар гирифта, онҳоро интихоб мекунем. Бешубҳа, занҳо бояд баробари мардҳо интихоб шаванд. Ин яке аз ҳусусиятҳои асосии демократия ба ҳисоб меравад.
- Зумрад: Бале, ин дуруст аст, вале то имрӯз имконияти занон барои интихоб шудан бисёр маҳдуд буд.
- Дилшод: Набошад чӣ ҳел шумораи занони Конгресси ИМА дар интихоботи охир зиёд шуд?
- Зумрад: Ман намедонам. Мо бояд ба ҳисоб гирем, ки онҳо қадом вазифаҳоро ишғол кардаанд. Ҳамаи онҳо вазифаҳои пастро ишғол мекунанд.
- Дилшод: Вале дар Зеландия Нав сарвазир ва роҳбари мухолифин зан мебошанд.
- Зумрад: Бале, лекин аз ҷиҳати фоиз...
- Дилшод: Бо ман баҳс накун!

Мүколамаи Б:

- Бредли: Чий бояд кард, ки шумораи занони ба парлумон интихобшавандаро зиёд намоем. (Бредли март аст).
- Маргарет: Ман фикр мекунам, ки бояд имтиёз мавчуд бошад. Ақаллан 35% номзадхоро бояд занон ташкил намоянд. (Маргарет зан аст).
- Бредли: Ин хандаовар аст. Шумораи занон дар Конгресси ИМА дар интихоботи охирин ду баробар афзуд, vale онҳо имтиёз надоштанд. Ба ҳар ҳол, мо сифати номзадхоро ба ҳисоб гирифта интихоб менамоем. Бешубҳа, онҳо бояд танҳо аз рӯи хизматашон интихоб шаванд. Ин яке аз хусусиятҳои демократия мебошад. Шумо демократ ҳастед, ҳамин тавр не-мӣ?
- Маргарет: Оё мамлакати шумо намунавӣ аст? Маро дуруст фаҳм, Бредли. Ту медонӣ, ки имконияти занон ҳамчун номзад дар интихобот ниҳоят маҳдуд шуда истодааст, зеро бештари аъзои ҳизбҳо асосан мардҳо мебошанд.
- Бредли: Онҳо чӣ тавр шумораи занонро дар Конгресси ИМА дар интихоботи охирин ду баробар зиёд карданд? (Овоз баланд мешавад)
- Маргарет: Хуб, онҳо ин корро карданд, vale ба вазифаҳое, ки онҳо ишғол менамоянд, нигоҳ кун. Ҳамаи онҳо вазифаҳои баланд нестанд. Ҳамин тавр не, Бредли? (Аз ҷой хеста)
- Бредли: Вале дар Зеландияи Нав сарвазир ва роҳбари муҳолифин зан мебошанд.
- Маргарет: Дуруст, лекин аз ҷиҳати фоиз...

Саволҳо:

1.	Мақоми қадоме аз ҳамсӯҳбатон баланд аст.
А	
Б	
2.	Дар ин ҳолат қадом омилҳо мақомро муайян менамоянд?
А	
Б	
3	Ҳамсӯҳбатон нисбати яқдигар пеш аз муҳокима, дар ҷараёни он ва баъд аз он чӣ ҳел муносибат доштанд?
А	
Б	

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКТ: хонандагон ба омилҳо, ки нисбати одамони гуногун таъсири ҳархела мерасонанд, баҳо дода метавонанд. Талабагон дарк мекунанд: фикрҳои муҳолифи баёншуда маънои онро надорад, ки иштирокчиён нисбат ба ҳамдигар ҳурмату эҳтиром надошта бошанд.

МТ: талабагон бояд фахманд, ки муносибаташон ба дигарон метавонад боиси маҳдуд шудани саҳми онҳо дар самаранокии омӯзиш гардад. Ба ҷавобҳои эҳтимолии машки оянда нигаред. Албатта, он танҳо нуктаи назари шаҳсиро ифода мекунад.

Супориши 08: Дигар нуктаҳои назар оид ба сұхбат (10 дәқика) Боз як маротиба ба ҷавоби саволҳои супориши гузашта нигаред ва баъд онҳоро бо посухҳои Эрики австралиягӣ муҳқиса намоед.

1.	Мақоми қадоме аз ҳамсӯҳбатон баландтар аст?
А	Хуб, ба андешаи ман, мақоми Дишод аз Зумрад баландтар аст, зеро Зумрад намегӯяд, ки Дишод ҳақ нест.
Б	Асосан мо намедонем. Пас аз он ки ду нафар ба муҳокима шурӯй намуданд, ба фикри ман, ҳар ду фарқиятҳои мақомиро муваққатан ҳангоми муҳокима ба як тараф гузоштанд.
2.	Дар ин ҳолат қадом омилҳо мақомро муайян мекунад?
А	Ба фикрам, Дишод март аст ва Зумрад зан.

B	Онҳо баробархӯкуқанд. Ягон омили муайянкунанда нест.
3.	Одамон нисбати яқдигар пеш аз муҳокима, дар ҷараёни он ва баъд аз он чӣ хел муносибат доштанд?
A	Ин аниқ аст, ки Зумрад аз аксуламали Диљшод метарсад, зеро саволҳо ба вазифа ё салоҳияти ӯ даҳл доранд. Ба андешаи Зумрад Диљшод ба ҳар ҳол фикр мекунад, ки мақом ва дониш бо ҳам алокаманданд.
B	Бредли ва Маргарет аз муҳокима ҳаловат бурданد. Шояд дар баъзе лаҳзаҳо безобита ҳам шуданд, vale ҳурмати ҳамдигарро нигоҳ доштанд.

Эрик аз муколамаи Б ғаҳмид, ки мавзӯи мазкур ҳусусияти шаҳсӣ надорад ва ба муносибати яқдигарашион таъсир намерасонад. Ин ниҳоят муҳим аст, ки одамон нуқтаи назари ҳудро қушоду равшан ва бе ҳеҷӯ тарсу ҳарос иброз медоранд.

Барои мушаҳҳас намудани масъала ҳар ду тараф бояд дарк намоянд, ки дар ҷараёни муҳокима ба яқдигар баробар муносибат кардан зарур аст.

Қобилияти ҷудо кардани нуқтаи назар дар муносибат ба инсон вобаста аст ба:

- a) пешгирий карда тавонистани танқиди шаҳс ва ба мантиқи он диққат додан;
- b) қобилияти асоснок танқид карда тавонистан.

Танқидӣ асоснок чунин тарафҳои муҳим дорад:

1. Риоя намудани таносуби эродҳои мусбат.
2. Риоя намудани таносуби эродҳои манғӣ.
3. Пешниҳод кардани роҳҳои ҳалли масъала - гузаштҳо.

Қабули қарор ҳангоми гуногун будани ақидаҳо: Консенсус

Усули аз ҳама оддии муносибат ин муваффақ шудан ба ҳамдигарфаҳмӣ аст. Ин усул ба якчанд омилҳо такя мекунад:

- ҳамаи нуқтаи назарҳо бе танқид қабул мешаванд;
- ҳамаи тарафҳо барои гузашт кардан вазифадоранд;
- ин ҷараён вақтро талаб мекунад;
- ҳамдигарфаҳмӣ набошад ҳам, ҳалли масъала имконпазир аст;
- ҳар кас дар ақидаи ҳуд мемонад.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: талабагон ҷавобҳои ҳудро бо машки додашуда мукоиса карда, фарқиятҳоро метавонанд муҳокима намоянд.
МТ: ба супориши 03 нигаред.
Ба ҷаҳонӣ гирард, ки барои ин супориши ҷавобҳо мавҷуд нестанд.

Супориши 09 Қабули қарорҳо (20 дақика) Мо усулҳои ҳал намудани қарорро метавонем ба се ғурӯҳ ҷудо намоем. Ҳамаи усулҳои мазкур дар ҷомеаҳои демократӣ вақтҳои гуногун истифода шудаанд ва шумо метавонед онҳоро ба кор баред.

Овоздиҳӣ	(вақте ки мо роҳбарамонро интихоб мекунем).
Ҳамдигарфаҳмӣ	(ба ҷадвали боло нигаред).
Маҷбурий	(ҳангоме ки шахс аз мансаб сӯистеъмол мекунад ва иҷрои онро ба таври маҷбурий ба шахси дигар бор мекунад).

Дар поён рӯйхати ҳолатҳое дода шудааст, ки чӣ гуна амалишавии се усули гуногуни ба қарор омаданро шарҳ медиҳад.

Бо шарикатон муайян намоед, ки қадоме аз ин ҳолатҳо бо якдигар мувоғиҳат мекунанд:

Ҳолатҳо	Овоз	Ҳамдигар-фаҳмӣ	Маҷбурий
1. Ҳар як шахс ба овоз додан ҳуқук дорад.	✓		
2. Як шахс ба ҷои шахси дигар овоз медиҳад. Одатан, овози он ҳалкунанда ба хисоб меравад.			
3. Ҳама имконияти баёни фикри худро доранд ва қарори қабулшударо ҳама мепазиранд, ҳарчанд ки онҳо тавре меҳоҳанд чунин нест.			
4. Шумо фикратонро тавассути даст бардоштан ё барои маҳфӣ мондан метавонед навишта ба қуттӣ партоед.			
5. Эҳтимол, қарор танҳо ҳоҳиши роҳбарро инъикос мекунад. Бо вучуди ин қарори қабул кардаи шахс салоҳияти қонунӣ дорад.			
6. Қарори қабулшуда нуқтаи назари аксариятро инъикос мекунад. Аққалият ба қабули қарор розӣ мешаванд, зоро онҳо боварӣ доранд, ки раванди қабули қарор одилона аст.			
7. Нафаре аз вазифааш истифода бурда, ба хулосае омад, ки қоида вайрон шудааст ва гурӯҳро маҷбур намуд, то барои ҷазодиҳӣ ҷораҳо андешанд.			
8. Одамон то ёфтани роҳи ҳалли масъала, ки ҳамаро қаноат қунонида тавонад, гуфтугӯро давом медиҳанд.			
9. Ҳама масъаларо муҳокима мекунанд, вале шахси аз ҳама қалонсол қарор қабул мекунад			
10. Ширкат вобаста ба он ки ин намуди маҳсулот бештар ба фурӯш меравад, талаботи истеъмолкунандагонро ба назар гирифта қарор қабул мекунад.			
11. Дар қадом мамлакат кор карданро ташкилоти ёрирасон ҳал мекунад.			

Кайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: талабагон хусусиятҳои фарқунандаи овоздиҳӣ, ҳамдигарфаҳмӣ ва маҷбуруниро ҳамчун шаклҳои муқарраршудаи қабули қарор метавонанд муайян намоянд.

МТ: супориш ба талабагон кӯмак мерасонад, ки онҳо хусусиятҳо ва фарқиятҳои гуногуни ҷаравӣ қабули қарорҳоро фахманд. Пеш аз иҷрои ин супориш шояд шумо донистан меҳоҳед, ки вожаҳои асосӣ ба хонандагон фахмо ҳастанд ё не. Аз хонандагон талаб кунед, ки ҳар як мағҳумро шарҳ диханд.

Баъзе ҷавобҳои эҳтимолӣ:

О-овоз, Ҳ-ҳамдигарфаҳмӣ, М-маҷбурий

1. Овоздиҳӣ
2. Маҷбурий (ин ҳалли бе муҳокимаро тақозо дорад)
3. Ҳамдигарфаҳмӣ+Овоздиҳӣ (ҳатто овоз дижем ҳам, мо фикрамонро баён мекунем)
4. Овоздиҳӣ
5. Маҷбурий
6. Овоздиҳӣ
7. Маҷбурий
8. Ҳамдигарфаҳмӣ

9. Мачбурий
10. Овоздихй (истеъмолкунандагон тавассути интихобот ба хариidi маҳсулот овоз мединанд)
11. Мачбурий (аз халқ намепурсанд).

Супориши 10. Афзалиятхо ва камбудихо (40 дақиқа) Се ҳолати дар поён овардашуда барои үсулҳои гуногуни ҳалли муноқиша мисол шуда метавонанд. Мардуми деҳа маҷlis оростанд. Дар маҷlis масъалаи буридан ё набуриданӣ дарахте, ки барои васеъ кардани роҳ ҳалал мерасонад, гузошта шудааст. Муқоламаҳоро хонед, афзалиятхо ва камбудихо се системаро таҳлил намоед.

ОВОЗДИХӢ:

- ЗЕБО: Инак, мо дарахте дорем. Қисме аз шумо меҳоҳед, ки онро буранд ва қисми дигаре бошад тарафдори нигоҳ доштани он аст. Пеш аз он ки ба овоз гузорем, шояд ягон кас фикру андешаи худро иброз намояд.
- МУҲАММАД: Ба андешаи ман, ин дарахт аҳамияти таърихӣ дорад, зеро бобокалони ман дар зери он нишаста шеър эҷод мекард ва шахси обрӯманд шуд.
- ЗЕБО: Боз чӣ фикру андешаҳо ҳастанд?
- ЗАЙНУРА: Ба андешаи ман, мо бояд дарахтро бурем, чунки роҳро банд кардааст ва мо озодона аз он гузашта наметавонем. Ягон рӯз ҳоҳем-наҳоҳем ин дарахт ҳушк мешавад. (Даҳ нафар андешаҳои худро баёни мекунанд. Аз ин даҳ нафар панҷ нафар пешниҳоҳо мекунанд, ки дарахт бурида шавад ва панҷ нафари дигар ба он муқобил мебароянд).
- ЗЕБО: Мо андешаи ҳар ду тарафро шунидем. Биёед, акнун овоз медиҳем. (Овоз медиҳанд).
- Натиҷаи овоздихӣ: 51 нафар тарафдор ва 49 нафар муқобил. Аксарият қарор бароварданд, ки дарахтро буранд.

ҲАМДИГАРФАҲМИЙ:

- ЗЕБО: Хуб, мо дарахте дорем. Гурӯҳе меҳоҳанд онро буранд, вале баъзеҳо ба он муқобиланд. Мо барои буридан ва ё нигоҳ доштани дарахт далелҳои бисёре дорем. Акнун мо бояд ба қароре оем, ки ба ҳама маъқул бошад. Чӣ хел пешниҳоҳот ҳаст?
- ЗАЙНУРА: Чӣ мешуд ҳалли ин масъаларо то соли оянда мавқуф гузорем ва ҳамон вақт ҳалли онро ёбем.
- НОЗИМ: Не, ин фикр қобили қабул нест, зеро кори имрӯзаро ба фардо гузоштан хуб нест. Ман пешниҳоди дигар дорам. Чӣ мешавад, ки агар мо ин дарахтро бурида, ба ҷои он ниҳоли нав шинонем.
- ЧАМАН: Не, ин маъни онро дорад, ки солҳои зиёд ман аз мева ва сояи дарахт маҳрум мёшавам. Ба андешаи ман, мо бояд навдаҳои қисми поёние, ки ба роҳ ҳалал мерасонанд, бурида ва дигарҳояшро нигоҳ дорем.

Акнун дар бораи афзалиятхо ва камбудихо се ҳолат фикр кунед ва ҷадвалро пур намоед

Афзалиятхо	Камбудихо
Овоздихӣ	Овоздихӣ
1.	1.
2.	2.
3.	3.
Ҳамдигарфаҳмӣ	Ҳамдигарфаҳмӣ
1.	1.
2.	2.
3.	3.
Мачбурий	Мачбурий
1.	1.
2.	2.
3.	3.

МАСРУР: Намуди дарахт бисёр безеб шавад ҳам, барои ҳар ду тараф - ҳам барои соҳибхона ва ҳам барои онҳое, ки роҳро истифода мебаранд, қобили қабул аст.

ЗЕБО: Бо пешниҳоди Чаман ҳама розианд? (*Ҳама розӣ мешаванд*).
Хуб. Мо баъзе навдаҳои дарахтро мебуререм.

МАЧБУРИЙ:

ЗЕБО: Хуб, мо дарахт дорем. Баъзехо меҳоҳанд, онро буранд ва гурӯҳе меҳоҳанд нигоҳ доранд. Шояд шумо фикр кунед, ки ман ҳақ нестам, вале бо баъзе сабабҳои муайян ман меҳоҳам дарахтро буранд. Ташаккур барои иштирокатон.

ДАВРОН:

АЛЕКСЕЙ:

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: талабагон афзалиятҳо ва камбудихои тарзҳои гуногуни қабул кардани қарорро муайян карда метавонанд.

Дар аввал талабагон дунафарӣ, ё гурӯҳӣ кор карда, баъд онро дар синф мухокима намуда, ҷавобҳои худро асоснок мекунанд. Максади асосӣ ин аст, ки сифати ҳалли он ба таври кулӣ тавассути овоздихӣ ё ҳамдигарфаҳмӣ бехтар гардад. Дар чунин ҳолат оид ба иштирокдорони ин раванд маълумот ба даст меояд. Барои ин супориш ҷавобҳои аниқ вучуд наҷоранд, баъзе ҷавобҳои эҳтимолӣ дар поён оварда мешаванд.

Афзалиятҳо	Камбудихо
Овоздихӣ	Овоздихӣ
1. Шиддатнокиро метавонад паст кунад.	1. Метавонад ба он расонад, ки 49% овоздиҳандагон натиҷаи дилҳоҳ ба даст намеоранд.
2. Ҳукукҳои одамонро эҳтиром мекунад.	2. Метавонад ҳароҷоти зиёд талаб кунад.
3. Имкон медиҳад то ҳамаи фикрҳо шунида шаванд.	3. Барои амалӣ гаштан вакти зиёд лозим аст.
Ҳамдигарфаҳмӣ	4. Метавонад боиси пайдо шудани гурӯҳҳои мухолиф гардад.
1. Ҳамаи фикрҳо шунида мешаванд.	5. Як ё якчанд тарафҳо метавонанд ҳамчун тарафҳои бойдода арзёбӣ гарданд.
2. Ҳамаи фикрҳо дар қарор инъикос мешаванд.	Ҳамдигарфаҳмӣ
3. Ҳеч кас бой намедиҳад.	1. Кабули қарори устувор метавонад мушкил бошад.
Мачбурий	2. Кабули қарор метавонад хеле суст сурат гирад.
1. Зуд.	3. Дар баъзе ҳолатҳо умуман ҳеч қароре қабул намешавад.
2. Дар ҳаёт осон татбик мешавад.	Мачбурий
3.	1. Дар бисёр ҳолатҳо ҳукукҳо эҳтиром намешаванд.
	2. Бисёриҳо худро дар ин ҷараёни бойдода хисоб мекунанд.
	3. Талаб мекунад, ки ваколатҳои роҳбар қобили қабул бошанд.

Супориши 1.1: Усулҳои мазкур қай бояд истифода шаванд? (30 дакика)

Дар гурӯҳе, ки иборат аз се ё чор нафар аст, ҳолатҳои зеринро ба мухокима гузоред ва ҳulosha бароред, ки қадом усул ё роҳҳо барои қабули қарор мувофиқ мебошанд? Барои шарҳи усули интиҳобкардаатон тайёр шавед. Чаро шумо ин ё он

усулро барои ҳолати муайян интихоб кардед ва кӣ бояд қарор қабул кунад? Шояд одаме, ки дар ин ҳодиса иштироқ дорад, танҳо бояд худаш қарор қабул кунад?

	Вазъияте, ки қабули қарорро талаб мекунад	Овоздихӣ	Ҳамдигарфаҳмӣ	Мачбури
1	Ду шахс фикри онро доранд, ки онҳо барои президент шудан номзадҳон бехтарин мебошанд.		✓	
2	Писари панҷсола меҳоҳад телевизор тамошо кунад, вале модара什 ҳоҳиш дорад, ки ўхб равад.			
3	Сокинони ду маҳал барои як қитъа замин баҳс доранд.			
4	Масъалаи давлатӣ гардидани идораи иқтисодиётро дар байни се гурӯҳи мухолифақида бояд шаҳрвандон ҳал кунанд.			
5	Судя муқаррар мекунад, ки шахс гунаҳкор аст ё не?			
6	Истемоли доруҳоро бояд дуҳтур тавсия дихад			
7	Оила ба кӯдак ном интихоб мекунад.			
8	Ба кӣ ба шавҳар баромадани дуҳтарро волидон ҳал мекунанд.			
9	Бо қадом ранг оро додани деворҳои даруни хонаи шуморо устоҳо бо шумо ҳал мекунанд			

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд дар қадом ҳолат мувофиқат кардани усули дурусти ҳалли масъаларо муайян кунанд.

МТ: ин супориш тавре гузошта шудааст, ки хонандагон бояд донанд: ҳар як усул барои ҳамон як шароити муайян хуб аст, на дар шароитҳои дигар.

Вобаста ба вазъияти мавҷуда фикрҳо шояд фарқ намоянд.

1. Овоздихӣ. 2. Мачбури. 3. Ҳамдигарфаҳмӣ. 4. Овоздихӣ.

5. Мачбури. 6. Мачбури. 7. Ҳамдигарфаҳмӣ ё Овоздихӣ.

8. Ҳамдигарфаҳмӣ. 9. Ҳамдигарфаҳмӣ ё Овоздихӣ.

Талабагони шумо вакте ки аз тарафи хонандагони дигар исботи қарорхояшонро мефахманд, ба завқ меоянд. Аз ин рӯ, ба онҳо имкон дихед, ки дар синф нисбати ин ҳабар табодули афкор намоянд.

Дар аввал талабагон бояд дунафарӣ ва ё ба гурӯҳҳои хурд чудо шуда кор кунанд ва бъади он ба муҳокимаи умумии синф гузоранд.

Супориши 12: Дар шаҳр ноҳия ва дехаи шумо (15 дақика)

Дунафарӣ кор карда дар бораи кай ба вуҷуд омадани ҳамдигарфаҳмӣ дар шаҳр, ноҳия ва дехаи худ фикр кунед. Кӯшиши намоед, ки барои ҳар як усули қабул намудани қарор ду мисол ёбед.

	Овоздихӣ	Ҳамдигарфаҳмӣ	Мачбури
Мисоли 1	Барои мардуми дехаи мо кӯчай марказиро номгузорӣ кардар душвор омад. Якчанд пешниҳод буд ва дар охир барои Гулистон ном мондан овоз доданд.		
Мисоли 2			

Қайдхо барои омұзгор:

МКХ: талабагон кай яке аз ин шаклҳои қарори қабулшударо дар әлемде жаңынан мүайян намоянд?

МТ: ба хонандагон нишон додан лозим аст, ки әлемде үсулҳои қабулкардаи онҳо истифода мешаванд.

Шумо бояд әхтиёткор бошед, то талабагон масъалаҳои ҳассосро ба миён нағузбранд. Шумо ба ин ноил шуда, аз хонандагон ҳохиш намоед, ки ному насаби касеро нишон надиханд. Фахмост, ки дар як деҳаи ҳурд мүмкін аст ин киғоя набошад. Агар шумо хис кунед, ки талабагон супоришро бе рух додани шиддати мүайян дар мұносибатқо ичро карда наметавонанд, лозим аст, ки аз чүнин ғаъволият даст қашед, мисолжоро аз маҳалҳои дигар ё аз китобу телевизор гиред.

Ҳарчанд мәксади машқ ба хонандагон нишон додани үсулҳои қабули қарор аст, шумо метавонед барои тақвияти ин супориш аз хонандагон оид ба вазъияти мұхқима шудаистода пурсед: оё бо дигар рох ин қарорро қабул кардан мүмкін аст (ба таври овоздихй ба қоның мачбұрсызы) ва натижа он чий хел ҳоҳад шуд?

Супориши 13. Ман шаҳрванди күчоям? (25 дақиқа)

Бо шарикатон яқын кор карда, ҳодисаси дар зер бударо баҳс кунед ва ба саволи овардашуда қавоб дихед.

Қиргиззани дар Тоҷикистон таваллудшуда шиносномаи Тоҷикистонро дорад. Ўзбекистандар буда шавҳарашиб марди нигерие мебошад, ки дар Нигерия таваллуд шудааст, лекин шиносномаи ирландың дорад. Онҳо бо тайёраи ширкати ҳавопаймои кореягүй аз Ҷопон ба Австралия парвоз карда истодаанд. Зану шавҳар ба Австралия визаҳои сайёхй доранд. Тахминан баъди чор соати парвоз занро дарди құдак мегирад. Дар ин вақт тайёра аз болои марзи қазираҳои Соломон парвоз дорад. Баъд аз 20 дақиқа зан духтарча таваллуд мекунад.

Духтарча ба шаҳрвандии қадом мамлакат даъвогар аст?

Қайдхо барои омұзгор:

МКХ: Хонандагон күшиш мекунанд то ба ҳулосае оянд, ки шахс ба шаҳрвандии қадом кишвар сохиб шуда метавонад.

МТ: Ин супориш барои хонандагон таҳия гаштааст, то бифахманд, ки мүайянсозии шаҳрванды то чий андоза душвор аст.

Пеш аз ичрои ин машқ шумо метавонед аз хонандагон фарқияти байни шаҳрванды ва шахсро бипурсед.

Чавобжои әхтимол:

Ичрои ин супориш мураккаб аст. Мантиқан құдак дар Корея таваллуд ёфтааст, зеро тайёра аз Корея аст. Лекин, конунғои он кишвар ба құдак метавонанд шаҳрвандии он кишварро рад намоянд. Құдак бе чуну әртүрлі метавонад шаҳрвандии Тоҷикистон ё Ирландияро сохиб бошад. Ҳатто, агар тайёра таъцилан дар қазираҳои Соломон фуруд ояд ҳам, аз әхтимол дур аст, ки құдак шаҳрвандии он кишварро бигирад, зеро ин кишвар дар нақшаи ҳати парвоз набуд. Эхтимол құдак ҳукуқ надорад, ки сохиби шиносномаи Қиргизистон ё Нигерия шавад, vale баъзе кишивархо дар асоси табаияти бобову бобокалонқо ба одамон ичозати шаҳрвандии кишивари хешро медиҳанд. Құдак ҳукуки шаҳрвандии Ҷопон ё Австралияро надорад.

БОБИ 2 ОИЛА ВА ЧОМЕА

Максади умумийн ин боб муайян намуддани алтоматхой асосии оила ва муносибатхой оилавий мебошад.

● Машүхөд пеш аз хониши матн:

Супориши 01: Оила (15 дацка)

Дар гурӯхгои се ё чорнафара кор карда, вазифаходо ба шумо шиноси оиларо номбар күнед ва нависед.

Кайдхо барои омузгор:

МКХ: талабагон вазифаходо асосии оиларо номбар карда метавонанд.

МТ: ин супориш максад мегузорад, ки оянда талабагон фаркиятхой байни оила ва хукуматро дига тавонанд.

Вазифаходо оила:

1. Вазифаходо шахсий – максади он қонунй гардонидани муносибатхой маҳрамонаи марду зан мебошад.

2. Бунёди манзилгох ва шароити зист

3. Таҷдиди оила яке аз вазифаходо асосий дар ҳама гуна чомеа мебошад. Ба ин танзими алоқаи чинсий ва таваллуд дохил мешавад (таҷдид ин таваллуд кардани тифл ва аз чихатой иҷтимоӣ таъмин кардани кӯдак аст).

4. Вазифаи иқтисодӣ. Вазифаи асосии иқтисодии оила пеш аз ҳама бунёди панохгоҳ барои аъзои оила, таъмин бо ғизо, либос, пардохтани маблағ барои хидмати тиббӣ ва маълумоттирии онҳост.

Дар давраи пош хӯрдани муносибатхой қабилавий ва ҳукмрон шудани муносибатхой феодалий оилаҳои патриархалий вүчуд доштанд (оилаҳои калоне, ки ба он якчанд насл дохил мешуданд). Чунин оила асоси истеҳсолқунанда ва истеъмолқунанда чомеа ба хисоб мерафт. Ин вазифаи оила мавҷудияти ҳудро баробари инкишоф ёфтани капитализм қатъ гардонид.

5. Ба камол расонидани шаҳрванд. Маҳз дар оила кӯдак маҳорати асосии муошират ва ҳамкориро бо шахсони дигар меомӯзад. Ба ин маъно оила вазифаи шаҳрвандиро иҷро мекунад.

6. Бунёди шароити мусоиди равонӣ ва хифз. Дар баязе мамлакатҳо, ба монанди Фаронса, Ҳоланд ва Бельгия бисёр оилаҳои хастанд, ки кӯдак надоранд. Барои онҳо ин вазифа аҳамияти маҳсус дорад.

Супориши 02: Мувофиқати муайянкунандаҳо (3-5 дацка)

Бо шарикатон истилоҳотро бо муайянкунандаашон алоқаманд намоед.

Истилоҳ	Муайянкунанда
1. Мерос	а). Издивочи хешони наздик. б). Моликияте, ки ба таври қонунй ва ё васият баъд аз вафоти сохиби он ба дигар шахс дода мешавад.
2. Никоҳи ҳамхунҳо (Инсест)	

Чавобхо: 1-б: 2-а

Максади умумийн ин боб муайян намуддани алтоматхой асосии оила ва муносибатхой оилавий мебошад.

Матн барои хониш

Дар ин боб масъалаҳои зерин диди мешаванд:

- ❖ Намудҳои оила.
- ❖ Вазифаҳои оила.
- ❖ Фаркияти байни оила ва давлат.
- ❖ Оила ва моликияти хусусӣ.
- ❖ Оила ва иқтисодиёт.
- ❖ Муносибати оила ва давлат.

1.0 Намудҳои оила

Оила ячейкаи аввалини чамъият ба шумор меравад. Вақте ки шахс ҳаёти худро бо ҳаёти каси дигар меҳоҳад билайвандад ва мумкин аст, ки фарзанд низ тарбия намояд, дар ин ҳолат оила бунёд мегардад. Оиларо хишти аз ҳама асосӣ барои соҳтмони чомеа меҳисобанд.

Оилаи хурд, ки аз падару модар ва фарзандони онҳо иборат аст, аз ҳама маъмул ба ҳисоб меравад. Баръакси ин, оилаҳо низ мавҷуданд, ки танҳо аз зану шавҳар иборат буда, бо сабабҳои гуногун фарзанд надоранд ва ё соҳиби фарзанд шудан намехоҳанд.

Ба ғайр аз оилаҳои хурд **оилаҳои қалон** ҳам вучуд доранд, ки ба онҳо хешовандон дохил мешаванд: фарзандони оиладоршуда ва наబераву аберако. Чунин оилаҳо дар мамлакатҳои Фарб диди намешаванд. Вале дар Тоҷикистон ин гуна оилаҳо хеле бисёр буда, дар онҳо писари аз ҳама хурдӣ аз рӯи аньана баъди оиладор шудан дар хонаи падару модар зиндагӣ мекунад. Набояд фаромӯш кунем, ки мо дар мамлакати сермиллат зиндагӣ дорем ва ҳар як миллат фарҳанг ва аньанаҳои худро дорад.

Баъзе оилаҳо мавҷуданд, ки дар онҳо падару модарон оид ба хонадоршавии фарзандони худ пешакӣ маслиҳат мекунанд ва арусу домод маҷбуранд, ки ба он розӣ шаванд. Дар дигар оилаҳо бошад марду зан шарники ҳаётиро худашон интиҳоб менамоянд ва баъзан бе розигии падару модар издивоҷ мекунанд.

Дар баъзе мамлакатҳо **бисёрзаний** (полигамия) мавҷуд аст. Дар ин намуди издивоҷ мард метавонад якчанд зан дошта бошад. **Бисёршавҳарӣ** (полиандрия), яъне якбора дар никоҳи якчанд мард будан дар таҷрибаи ҳалқҳои ҷаҳон ҳодисаи хеле кам аст. Ин гуна издивоҷ дар ҳолатҳое мушоҳида карда мешавад, ки занҳо фоизи камро ташкил медиҳанд.

Чомеа зиндагонии якҷояи одамонро бо роҳҳои гуногун бунёд мекунад. Қисме дунафарӣ, дигарон бошанд бо ҳам дар як хона зиндагӣ мекунанд, вале на ҳамаи онҳоро оила номидан мумкин аст. Масалан, донишҷӯёни дар як хона истиқомат доштаро оила гуфтан мумкин нест (ин ҳодиса дар мамлакатҳои гарб ниҳоят маъмул аст). Оила бояд пойдор бошад ва ҳамзистии одамонеро оила номидан мумкин аст, ки онҳо бо ҳам тавассути риштаҳои никоҳӣ, ирсӣ ё бо роҳи писарҳонд (ё духтарҳонд) кардан бо ҳам пайванданд.

Дар мамлакатҳои гуногун оиди муносибати ғайриқонуни марду зан ва талоқ нуқтаи назари гуногун вучуд дорад. Дар баъзе чомеаҳо агар барои хиёнати зану шавҳар ҳукми қатл муайян карда шуда бошад дар дигар мамлакатҳо нисбат ба ин гуна кирдор аз тарафи чомеа шаклҳои гуногуни маҳкумкунӣ мавҷуданд. Масалан, дар байни мардум шармсор кардан аст, то мақоми иҷтимоии худро аз даст дихад.

Ҳарчанд издивоҷ устувор бошад ҳам, дар баъзе чомеаҳо чудошавии оилаҳо ҳодисаи муқаррар буда, баъд аз чудоӣ онҳо шарикони нав пайдо мекунанд. Бисёр

Маърифат низи мухим аст

давлатҳо кӯшиш мисунанд, ки раванди чудошавиро мураккаб гардонанд, то ҳуқуқҳои фарзандони онҳо ҳимоя карда шавад.

Дар ҳақиқат ҳамаи ҷомеаҳо оид ба **издивоҷи ҳамхунҳо** (инсест) ҷораҳои саҳти манъқунада ҷорӣ кардаанд. Никоҳи ҳамхунҳо дар Юнони қадим ва оилаҳои шоҳ дар Аврупои ғарбӣ бештар ба ҷашм мерасид, ки он одатан, ба мушкилиҳои ирсӣ оварда мерасонд.

2.0 Вазифаҳои оила

Оила вазифаҳои шаҳсӣ, иҷтимоӣ ва иқтисодиро иҷро мекунад. Вазифаи шаҳсии оила ин конунӣ гардонидани муносибатҳои маҳрамонаи байни зану мард аст.

Вазифаи асосии оила, ки бунёди сарпаноҳ буда дар он аҳли хонавода ҳудро ҳам аз ҷиҳати ҷисмонӣ ва ҳам аз ҷиҳати рӯйӣ бехатар ҳис мекунанд, вазифаи муҳим мебошад.

Дар байни ширхорон аз ҳама ипотавонтарин ва мӯҳтоҷтарин парвариши фарзанди инсон мебошад. Дар тӯли таърихи инсоният одамон на танҳо кӯдаконро мегӯронданду мепӯшонданд, балки ба онҳо аз ҳама ҷизи муҳим- маърифатро меомӯзониданд. Тарбия ва вориди ҷомеа соҳтани қӯдак аз оила саъю қӯшиши зиёдеро талаб мекунад. Одамон ин масъаларо дар доҳили анъанаҳои як маданият ва як ҷомеа бо роҳҳои гуногун ҳал менамоянд.

Мехвари таркибии ба ҷомеа воридсозӣ, роҳҳои омӯзонидани ҳамкорӣ бо одамони дигар аст. Одатан, ин малакаро қӯдак дар хурдсолиаш тавассути робитаи дутарафа дар оила аз ҳуд мекунад ва ҳар як узви оила бояд ҳукуқҳо, талабот ва манфиатҳои ўро ба инобат гирад.

3.0 Оила аз давлат чӣ фарқ дорад?

Ҳарчанд байни оила ва давлат як қатор ҳусусиятҳои умумӣ вучуд дошта бошанд ҳам, вале дар асл аз яқдигар ба қуллӣ фарқ мекунанд. Мо ҳаргиз набояд роҳбарони сиёсиро ҳамчун волидайн тасаввур кунем. Ҳам шаҳрвандон ва ҳам президентон одатан одамони мулоҳизакор ва маълумотнок мебошанд, ки тамоми вазифаҳои ҳаётро ба дӯш мегиранд ва нисбати онҳо бояд бо эҳтиром муносибат намуд. Фарзандон падарашонро интиҳоб намекунанд, аммо дар соҳти демократӣ шаҳрвандон роҳбарҳояшонро интиҳоб ва иваз менамоянд.

4.0 Оила ва моликият

Гузаштани мерос аз падару модар ба фарзандон ва бунёди расму оинҳои оилаву мақоми аъзоёни он бо ҳам зич алоқаманданд.

Дар оилаҳои тоҷик, одатан, моликият асосан аз падар ба писарон мегузарад. Дар баязе мамлакатҳо моликият ба дуҳтар ва дар дигарашон ба писари калонӣ ва дар баязе ҳолатҳои дигар байни ҳамаи фарзандон баробар тақсим мешавад. Дар аксар ҳолатҳо ин ғуна расму оин, одатан, аз рӯи анъанаҳои динӣ асос ёфтаанд (масалан, дар баязе қишварҳои мусулмонӣ ба навиштаи Куръон оиди ин масала назар мекунанд).

Вақте моликият ба писарҳо дода мешавад, дар ин ҳолат мақоми зан, одатан, паст мешавад. Дар баязе ҷомеаҳо ҳуди занҳо ба моликият табдил мёёбанд ва пардоҳти нарҳи арӯс онро нишон медиҳад, ки дуҳтар моли шавҳараш мебошад. Ҳам низоми Шӯравӣ ва ҳам анъанаҳои демократии Ғарб ақидаи мақоми итоаткунанда доштани занҳоро инкор намуданд. Дар Тоҷикистон қалин баязан дода шавад ҳам, аксари одамон, аз он ҷумла, давлат низ ин ақидаро, ки зан ба моликияти мард табдил мёёбад, инкор мекунанд.

5.0 Оила ва иқтисодиёт

Одатан, оилаҳои тоҷикон серфарзанд мебошанд. Ин вазъият дар натиҷаи ҷонги шаҳрвандӣ тағиیر ёфт ва акунун роҳбарони сиёсии давлат тавсия медиҳанд, ки оилаҳо хурдтар бошанд.

Агар дар баязе мамлакатҳо синну соли миёнаи издивочкунандагон аз 17 солагӣ хурдтар бошад, дар дигар мамлакатҳо, махсусан, дар давлатҳои мутараққии Фарб, одамон одатан дар синни 25 солагӣ ва аз ин ҳам боло хонадор мешаванд. Сабаби ин дар он аст, ки аксари ҷавонон пеш аз издивоҷ меҳоҳанд аввал маълумот гиранд, кори хуб ёбанд ва байд ба бунёди оила шурӯъ намоянд. Умуман, баробари бойшавии мамлакат одамон дертар издивоҷ мекунанд ва дар натиҷа ҷунин оилаҳо камфарзанд мебошанд.

Чун коида дар қишиварҳои ақибмонда оилаҳо фарзандони бисёр доранд, ҷунки:

- Онҳо давраи пиронсолии худро фикр мекунанд.
- Фарзандон кор карда метавонанд ва ба ин восита ба волидонашон ёрӣ мерасонанд.
- Тарбияи фарзандон, нисбатан ба давлатҳои пешрафта, ҳарочоти зиёдро талаб намекунад.

Гарчанде моликияти шаҳсӣ дар мамлакатҳои мутараққӣ мавқеи хос дошта бошад ҳам, барои баязе кӯдакон он қадар муҳим нест, зоро онҳо қодиранд, ки тавассути дониши худ соҳиби боигарие шаванд, ки аз ҳаҷми мерос зиёд бошад.

6.0 Муносабати байни оила ва давлат

Дар баязе мамлакатҳо таъсири давлат аз болои оила он қадар зиёд нест. Бо вучуди ин дар мамлакатҳое, ки қавмҳо вучуд доранд, анъана ва расму онҳо ба оила таъсири қалон доранд.

Дар давраи собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ дар ибтидо давлат ба оила таъсири на ҷандон қалоне дошт, вале байдтар ҷунин таъсир дар асоси ғояҳои марксистӣ ва анъанаву қонунҳои ҷорӣ аврупой зиёд шуд. Байдтар оид ба ҷудошавии оила, тақсимоти моликият ва ҳимояи кӯдакони оилаҳои ҷудошуда қонунҳои таҳия ва тасдиқ карда шуданд.

Қонунҳои ҷорӣ Тоҷикистони муосир оид ба оила дар асоси қонунҳои собиқ Шӯравӣ таҳия шудаанд. Онҳо издивоҷ, ҷудошавӣ, сабти таввалиди кӯдак ва вафот, мерос ва имтиёзҳоеро, ки давлат ба оилаҳо муайян менамояд, танзим мекунанд. Қонунҳое низ мавҷуданд, ки дар онҳо тақдири ояндаи кӯдак дар ҳолати қодир набудани Ҷадору модар ва ё дар ҳакки кӯдак ғамхорӣ накардани онҳо муайян карда шудааст. Қонунҳои Тоҷикистон оид ба оила дар асоси ҷунин ғоя таҳия шудаанд, ки мардон ва занон дар оила баробархукуқанд. Дар бисёр мамлакатҳо анъанаҳо ва қонунҳо муҳолифи яқдигаранд, зоро ҷаҳия намудани маҷмӯъи қонунҳое, ки ба ҳамагон қобили қабул бошанд, имконназар аст.

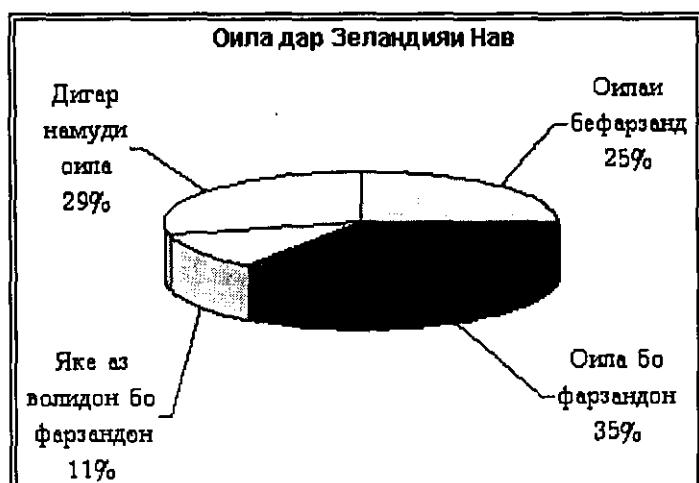
Дар баязе ҷомеаҳо таҳқири таҳдиди фарзандону занон аз ҷониби мардон ҳодисаҳои муқаррарианд. Дар аксари мамлакатҳо ин кор мутобики қонун манъ карда шудааст. Агар одамон ҳамеша дар тарсу ҳарос зиндагӣ қунанд, онҳо ва ҳамаи аъзои оила иқтидори пурраашонро истифода бурда наметавонанд ва ин бошад пешравии як миллатро нигоҳ медорад. Ҷунин зӯроварӣ одамонро аз ҳуқуқҳои асосиашон махрум месозад, ки ин мавзӯъи боби оянда аст.

Супориши 03. Ҷадвали маълумот дар бораи махализист (50 дакика)

Машҳо байд аз ҳониши матн

Дастурҳо:

- ❖ Рӯйхати аққалан 10 оилаеро, ки дар ҳамсоягии шумо зиндагӣ мекунанд, тартиб дихед.
- ❖ Онҳоро ба намудҳои оилаи хурд, қалон (Ҷадор ё модари таҳо ва ғайра) ҷудо намоед. (Барои иҷрои ин кор шуморо лозим аст, ки ба оилаҳо ташриф биёред. Пеш аз додани ҳамагуна савол мақсади

омаданатонро фаҳмонед. Дар хотир доред, ки агар одамон танҳо зиндагӣ кунанд, наметавонед онро оила номид).

Пурсед: дар хона кӣ зиндагӣ мекунад? Чанд кӯдак аст? Бобокалон ва модаркалон бо онҳо зиндагӣ мекунанд?

- Баъди чамъ овардани ин маълумот шумо онро бо ахбори дигари синфатон якҷоя кунед.
- Санҷед, ки мабодо ягон оиларо ду маротиба дар руйхат дохил накарда бошед.
- Ҳар як намуди оиларо аз рӯйи фоиз муайян намоед.
- Ҷадвалеро ба монанди оилаҳои Зеландияи Нав тартиб дихед.
- Ба таври муқоиса се ҷумлае нависед, ки оилаҳоро дар Зеландия Нав ва ҷамоати шумо тасвир кунанд. Шумо ҳатто метавонед сабабҳои ин фарқиятро шарҳ дихед.
- Аз одамони ҷойи истиқомататон пурсед, ки чӣ хел ва барои чӣ соҳтори оила дар даҳ соли охир дигаргун шуд?

Оила дар Зеландияи Нав

Синну соли миёнаи издивоҷ
Мард- 33,5
Зан-30,7
Шумораи миёнаи кӯдакон дар оила 1,95

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: талабагон метавонанд, ки намудҳои гуногуни оилаҳоро дар маҳаллаашон нависанд.

МТ: ғани гардонидани дониши хонандагон оид ба мавҷудияти намудҳои гуногуни оилаҳо.

Барои иҷрои ин супориши талабагонро лозим аст, ки як тадқиқоти хурд гузаронанд. Онҳо бояд дар бораи тарзи гузаронидан ва натиҷаи тадқиқот фахмиши аниқ дошта бошанд.

Марҳилаҳои тадқиқот:

Дастурҳои 1 – 4:

Азбаски супориши мазкур аз талабагон ҷамъ намудани маълумоти муҳим оид ба оилаҳоро тақозо мекунад, онҳоро зарур аст донанд, ки далелҳои ҷамъ овардаашон маҳфӣ аст. Аз ин хотир, онҳо аввал бояд ба оилаҳо дар бораи мақсад ва мароми кори худ, маълумот диханд.

Талабагон бояд таҳминан ҷунин гӯянд: «Мо дар дарсамон намуди оилаҳои кишварамонро омӯхта истодаем. Ман бояд дар бораи оилаҳои деҳаамон маълумот ҷамъ намоям. Барои ман доностани маълумоти шахсӣ ба мисли номҳо ё синну сол шарт нест ва ман ҳеч гуна маълумотро ба ягон ташкилот намедиҳам. Ман меҳоҳам аз шумо дар бораи оилаатон якчанд саволҳоро пурсам».

Талабагони шумо метавонанд маълумоти ҷамъ кардаашонро ба тарзи зерин дар ҷадвал сабт намоянд:

Оила	Ҳузури падару модар	Чанд фарзанд	Бо онҳо боз кӣ зиндагӣ мекунад	Намуди оила
1	Падар, модар	3	Бобокалон ва модаркалон	Оилаи калон
2	Модар	1	Ҳеч кас	Як модар бо кӯдак
3	Падар, модар	4	Бобокалон, ҳоҳари падар	Оилаи калон
4	Падар, модар	3	Ҳеч кас	Оилаи хурд
5	Падар, модар	2	Модаркалон, бародари модар	Оилаи калон
6	Модар	3	Модаркалон	Як модар бо кӯдакон
7	Падар	1	Модаркалон	Як падар бо кӯдакон

8	Падар, модар	7	Хеч кас	Оилаи хурд
9	Падар, модар	6	Бобокалон, бародари падар	Оилаи калон
10	Падар, модар	0	Хеч кас	Оилаи хурд

Баъд аз талабагон пурсед, ки маълумоти чамъ кардаашонро бо ахбори ду талабаи дигари синф якчоя намоянд (дастури 3) ва баъдан шумораи умумии намуди оилаҳоро хисоб карда бароянд.

Дастури панҷум:

Натиҷаҳоро ба таври зайл дар шакли фоиз хисоб намоед.

Мо шумораи ҳар як намуди оиларо ба 100 зарб мезанем ва ба шумораи умумии чамъи оилаҳо тақсим менамоем.

Мисол, $12 \times 100\% = 30 = 40\%$

Намуди оила	Чанд оила	Фоиз
Оилаи хурд	12	40%
Оилаи қалон	10	33,33%
Як волидайн бо фарзандон	8	26,67%
Чамъ	30	100%

Дастури шашум:

Чадвали даврашакли дар китоб додашуда ё дигар намуди онро қашед.

Дастури ҳафтум:

Чавоби эҳтимолӣ:

Дар кишвари мо нисбат ба Зеландия Нав оилаҳои бефарзанд камтаранд. Дар кишвари мо оилаҳои қалон бисёранд. Мо инчунин, мебинем, ки дар мамлакати мо назар ба Зеландия Нав оилаҳое, ки як падар ё як модар ҳаст, каманд.

Сабаби фарқ доштани соҳтори оила дар Зеландия Нав шояд ҳамин бошад, ки дар он ҷо барои оилаҳои қалон имтиёзҳои иқтисодӣ вучуд надоранд ва оилаи серфарзанд ҳарочоти зиёдро талаб менамояд.

Сабаби дигараши ин аст, ки дар муқоиса бо мардуми Тоҷикистон одамони Зеландия Нав хеле дер издивоҷ мекунанд.

Дастури ҳаштум:

Талабагон шояд вобаста ба тағйиротҳои сиёсӣ, иқтисодӣ ва соҳтори давлатӣ ҷавобҳои дигар диханд.

Супориши 04. Оилаҳо барои чӣ позиманд? (15 дақика)

Баъд аз ҳондани

боб дар гурӯҳҳои се ё ҷорнафара кор кунед ва вазифаҳои асосии оила, ба фикри шумо, қадомҳоянд, қависед. Ҷавобҳои аз ин пеш добаатонро баъд аз ҳондани боб муқоиса намоед.

Қайдҳо барои смузгор:

МТ: вазифа тавре таҳия шудааст, ки талабагон метавонанд фикри аввалашонро бо ақидаҳое, ки баъдтар дар бораи вазифаҳои оила ҳосил кардаанд, муқоиса намоянд.

Супориши 05. Мерос (15 дақика)

Афзалиятаҳо ва камбудиҳои шаклҳои гуногуне, ки оилаҳо моликияташонро ба мерос мегузоранд, қадомҳоянд? Ҷадвали зеринро ба дафтаратон рӯйбардор кунед ва бо шарикатон онро пур намоед.

Афзалиятаҳо	Камбудиҳо
а) гузаштани мерос ба писари хурдӣ	
1.	1.
2.	2.

б) меросгузории моликият ба писари калонӣ	
1.	1.
2.	2.
в) ҳамаи фарзандон ҳиссаи баробар доранд	
1.	1.
2.	2.
г) ҳамаи писарон мероси баробар мегиранд	
1.	1.
2.	2.
д) моликият ба духтари калонӣ ё хурдӣ ба мерос гузошта мешавад	
1.	1.
2.	2.
е) ҳамаи моликият ба давлат дода мешавад	
1.	1.
2.	2.
ж) моликият мерос нест, зеро он азони аҳли оила аст	
1.	1.
2.	2.

Кайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: талабагон метавонанд афзалиятҳо ва камбудиҳси роҳҳои гуногуни меросгузарониро муқоиса намуда, оқибатҳои онро нишон диганд.
Чавобҳои эҳтимолӣ мумкин аст чунин: бошанд:

Афзалиятҳо	Камбудиҳо
<p>А) меросгузории моликият ба писари хурдӣ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Моликият ба қисмҳои алоҳида чудо карда намешавад. • Ин имконият медиҳад, ки сармоя дар дасти як меросхӯр бошад ва ин қарздиҳиро бо мақсади васеъ намудани истехсолот ва боигарӣ осон мегардонад. • Ворис ғамхорӣ карданро дар ҳаққи падару модар ба ӯхдаи худ мегирад. • Дигар фарзандон аз ҷиҳати иқтисодӣ мустақилтар мегарданд. <p>Б) Мерос ба воситаи писари калонӣ. Чавобҳои дар қисми а) овардашуда такрор мешаванд.</p> <p>В) Ҳамаи фарзандон ҳиссаи баробар доранд.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ҳеч яке аз ҳукукҳои фарзандон поймол намешавад. • Байни фарзандон барои мунокиша ҳеч гуна сабабҳо вучуд надоранд. <p>Г) Ҳамаи писарон мероси баробар мегиранд.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Дар ҳолате ки ҳамаи фарзандон ҳиссаи баробар доранд саҳмҳо метавонанд калонтар бошанд <p>Д) Моликият ба духтари калонӣ ё хурдӣ ба мерос гузошта мешавад. Чавоб ба мисли қисмҳои а) ва б).</p> <p>Е) Ҳамаи моликият ба давлат дода мешавад</p> <ul style="list-style-type: none"> • Фарзандон пурра аз моликият бенасиб мемонанд. <p>Ж) Моликият мерос гузошта намешавад, зеро он ба ҳамаи аъзои</p>	<p>А) меросгузории моликият ба писари хурдӣ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Дигарон бояд қути лоямутро ҳудашон ёбанд ва ба қўмаки падару модар умед набанданд. • Мумкин аст байни ворис ва бародарону хоҳарон мунокиша сар занад. <p>Б) Меросгузории моликият ба писари калонӣ. Чавобҳои дар қисми а) овардашуда такрор мешаванд.</p> <p>В) Ҳамаи фарзандон ҳиссаи баробар доранд.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Онро ба якчанд қисмҳои тақсим мекунанд. • Ҳеч гуна имконияти ривоҷи соҳибкорӣ намешавад. <p>Г) Ҳамаи писарон мероси баробар мегиранд.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ҳукукҳои духтарон поймол мегарданд <p>Д) Моликият ба духтари калонӣ ё хурдӣ ба мерос гузошта мешавад. Чавоб ба мисли қисмҳои а) ва б).</p> <p>Е) Ҳамаи моликият ба давлат дода мешавад</p> <ul style="list-style-type: none"> • Фарзандон пурра аз моликият бенасиб мемонанд. <p>Ж) Моликият мерос гузошта намешавад, зеро он ба ҳамаи аъзои</p>

<p>мешавад.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Давлат бой мешавад. • Байни фарзандон ҳеч гуна мунокиша ба вучуд намеояд. <p>Ж) Моликият мерос гузашта намешавад, зеро он ба ҳамаи аъзои оила тааллук дорад.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Барои тичорат дар оила шароит фарохам меорад. • Бо ҷойи кор таъмин мекунад. • Муносибатхоро дар оила мустаҳкам мегардонад 	<p>оила тааллук дорад.</p> <p>Аъзои оила мустакилияти иқтисодӣ надоранд.</p>
---	--

Супориши об имтиёзҳои гуногун (30 дакика)

Дар гурӯҳҳои се ё чорнафара кор карда, мушкилиҳо ва имтиёзҳои муқаррар кардаатонро нависед:

- Барои мардҳои зандор дар ҷомеаи шумо.
- Барои занҳои шавҳардор дар ҷомеаи шумо.
- Барои бевазанҳо дар ҷомеаи шумо.
- Барои духтарҳои бешавҳар дар ҷомеаи шумо.
- Барои писарони бе зан дар ҷомеаи шумо.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: талабагон метавонанд мушкилиҳову имтиёзҳои чинҳои гуногун ва намудҳои ҳолатҳои оиласидии ҷамеаи худро қайд намоянд.

МТ: баҷаҳо бояд дарк намоянд: онҳо нисбати духтарон имтиёзҳои зиёд доранд.

Ҷавобҳои эҳтимолӣ:

Ҷавобҳои талабагон мумкин аст, ки вобаста ба анъанаҳо ва расму оинҳои минтақаи зисташон гуногун бошанд.

- Барои духтарони бешавҳари ҷомеаи шумо:

Ӯ озодии камтар дорад, зеро ҳоло оиласи худро бунёд накардааст ва вазифаҳои кам дорад. Ӯ ҳеч гуна маҳдудиятҳои корӣ ва анъанавӣ надорад. Мақоми иҷтимоӣ ба Ӯ вобаста аст, ки ба ҷой кор машғул мебошад. Ӯ мустақил нест ва бояд ба падару модараш итоат кунад. Вай метавонад соҳиби моликият бошад. Дар баъзе ҳолатҳои духтарон наметавонанд шавҳарашонро интиҳоб намоянд. Ҳаёти иҷтимоиашон маҳдуд аст.

- Барои писарони бе занни ҷомеаи шумо:

Ӯ нисбат ба марди зандор масъулияти камтар дорад. Ӯ дар кор ҳеч гуна маҳдудиятҳои ҳукуқӣ ва анъанавӣ надорад. Мақоми иҷтимоии Ӯ аз кораш вобаста аст. Ӯ метавонад соҳиби моликият бошад. Барои иштирок дар ҳаёти иҷтимоӣ маҳдудиятҳо каманд.

- Барои мардони зандори ҷомеаи шумо:

Барои оиласи шахсиаш ҷавобгар аст, ўро ҳурмат мекунанд. Зеро Ӯ мақоми баланддорад ва метавонад моликиятро соҳиби намеояд. Умуман дигар аъзои оила ўро танқид карда наметавонанд.

- Барои занҳои шавҳардори ҷомеаи шумо:

Масъулияти зани ва ҳам модариро бар дӯш дошта, соҳиби эҳтиром аст ва нисбат ба духтар ҳукуқҳои бештаре дорад. Ӯ метавонад моликият дошта бошад. Муҳокимаро оила мегузаронад, лекин мард роҳбарӣ мекунад.

- Барои бевазанҳо ва занҳои аз шавҳар ҷудошудаи ҷомеаи шумо:

Дар оила вазифаи ҳам мард ва ҳам занро иҷро мекунанд. Дар мукоисаи зани шавҳардор мақоми пасттардоранд, лекин аз духтари бешавҳар мақомашон баландтар аст. Аз ҳолати зани шавҳардор фарқияти ҷиддие надорад. Ӯ метавонад моликиятро соҳиби кунад.

Супориши 07. Издивоч бе акди никоҳ (20 дакика)

Дар Тоҷикистон баъзе

ҷавонон издивоч мекунанд, лекин бо сабабҳои гуногун никоҳашонро аз қайд намегузаронанд. Дар гурӯҳатон масъалаҳои зеринро муҳокима намоед:

- Агар издивочи зан сабт нашуда бошад, вай аз кадом ҳуқуқҳо маҳрум мешавад?
- Агар издивоч сабт нашуда бошад, мард аз кадом ҳуқуқҳо маҳрум мегардад?
- Агар шумораи зиёди издивочҳо сабт нашуда бошад ба ҷомеаи шумо чӣ таъсир мерасонад?
- Барои пеши роҳи издивочи беқайдро гирифтан чӣ бояд кард?

Афзалиятҳо ва камбудиҳои издивочи беқайдро барои мардону занон дидা бароед.

Афзалиятҳо	Камбудиҳо

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: талабагон метавонанд, ки баъзе масъалаҳои ҳалталаби издивочи беқайдро номбар кунанд. Ҷавобҳо метавонанд вобаста ба анъанаҳои фарҳангӣ, миллӣ ва динии минтақаи зисти талабагон фарқ намоянд.

Агар издивочи духтар ба қайд гирифта нашуда бошад вай кадом ҳуқуқҳоро аз даст медиҳад?

Ӯ журмату эҳтироми одамони дар атрофаш бударо гум мекунад. Падару модар ўро мумкин аз қӯмаки ҳам молиявӣ ва ҳам маънавӣ маҳрум намоянд ва ҳатто кор ёфтани барояш мушкил гардад. Ҳуқуқҳои Ӯ ва фарзандонаш ба моликият ба таври қонунӣ химоя намешаванд.

Агар издивочи мард ба қайд гирифта нашуда бошад вай кадом ҳуқуқҳоро аз даст медиҳад?

Дар ҷомеа ўро нисбат ба зан камтар танқид мекунанд, лекин падару модараш ҳамеша зидди издивочи бе акди никоҳ ҳастанд ва, одатан, ўро аз қӯмаки молиявӣ ва мерос маҳрум мекунанд. Қонун ҳуқуқҳои Ӯ ва фарзандонашро ба моликият химоя намекунад. Ҳеч гуна химояи ҳуқуқҳои падару модарӣ ҳам нест.

Агар шумораи зиёди издивочҳо бе қайд бошанд, пас он ба ҷомеаи шумо таъсир расонида метавонад?

Ин гуна издивочҳо, одатан, дуру дароз бокӣ намемонанд. Одамон ба осонӣ аз ҳамдигар чудо мешаванд ва аз ин кӯдакон бисёр азоб мекашанд. Оила узви ибтидоии ҷомеа аст ва агар он осуда набошад, ҷамъият ҳам осуда нест.

Барои ҳал намудани мушкилиҳои издивочи бе қайд чӣ кор бояд кард?

Мисол: гузаронидани маърака бо иштироки омма дар робита бо издивоч. Издивоч қимат аст, ҳарочоташро метавон кам кард. Зарур аст, ки оид ба дастгирии оилаҳои ҷавон сиёсати давлатӣ бошад ва душвориҳои қайди издивоч бояд мавриди баррасии доимӣ қарор гирад.

Мавзӯро идома дода шумо метавонед, дар шакли лур кардани ҷадвал оид ба «Афзалиятҳо ва камбудиҳо» машқи ҳаттиро иҷро намоед.

Ҷавобҳои эҳтимолӣ:

Афзалиятҳои издивочи бекайд:

1. Тез ташкил кардан.
2. Ҷудошавӣ осон аст.
3. Шаҳс метавонад аз якто зиёд шарик дошта бошад.
4. Одамон метавонанд дар синни ноболигӣ чунин издивоч кунанд.
5. Шаҳс дар назди ҳамсар ё кӯдакон ягон вазифа ва масъулияти қонунӣ надорад.

Афзалиятҳои издивочи ба қайд гирифташуда:

1. Занон баробари мардон ба моликияти якҷоя ҳуқуқи баробар доранд.
2. Муносибати одамон ҳам аз ҷиҳати қонунӣ ва ҳам ҷамъияти ба расмият дароварда мешавад.
3. Падару модар дар муносибат бо фарзандон ҳуқуқҳои баробар доранд.

4. Оила шаҳодатномаи таваллудро осонтар мегирад.
 5. Аз тарафи конун эътироф мешавад.

Камбудихои издивочи бекайд:

1. Як шарик аз дигараш аз чиҳати молиявй бештар вобаста мешавад.
2. Қонун ҳукуқҳои зану шавҳар ва фарзандҳои онҳоро хифз намекунад.
3. Як шарик наметавонад ба таври қонунй дар ҳолати чудо шудан барои кӯдакон кӯмаки молиявй талаб кунад.
4. Дар ҳолати фавти яке аз шарикон ҳукуқҳои конунни ў ба мерос бекор мешавад.
5. Нобоварӣ барои оянда вучуд дорад, зеро мунёсибатро вайрон кардан бисёр осон аст.
6. Ҷамъият издивочи бекайдро дастгирӣ намекунад.
7. Манфиатҳои оила ва фарзандони он аз тарафи қонун ҳимоя намешавад.
8. Чунин оилаҳо нотинчанд, одамон ба осонӣ аз ҳам чудо мешаванд.
9. Махсусан, кӯдакон дар ин ҳолат аз ҳама бисёр зарар мебинанд.
10. Зан пас аз ба шавҳар баромадан пайхас меқунад, ки шавҳараш аллакай оилаи дигаре доштааст.

Камбудихои издивочи ба қайд гирифташуда:

1. Бекайдгирӣ ҳарочоти калон дорад.
2. Чудо шудан мушкилтар аст.

Супориши 08: Кадом вазифаҳоро шумо дар оила ичро Мекунед? (20 дакика)

Дунафарӣ кор карда, ҳамаи масъулиятаҳоеро, ки шумо барои хоҷар, бародар, модар, падар, хоҷарзода ва дигарон доред, номбар кунед.

Масалан, дар ҷазираҳои Соломон навчавон:

- Шаъну шарафи хоҷарашро бояд ҳимоя кунад.
- Дар таъмини гизо ба оилааш кӯмак расонад.
- Агар ў пул кор кунад, бояд маблаги таҳсили бародарон ва хоҷарони хурдиашро пардоҳт намояд.

Духтари ноболиг:

- Бояд ба модараш дар тайёр кардани ҳӯрок ёрӣ расонад.
- Бародарону хоҷарони хурдиашро нигоҳубин намояд.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: талабагон метавонанд масъулияти дар назди ҳар як аъзои оила доштаашонро қайд намоянд.

МТ: мақсади супориш нишон додани он аст, ки онҳо ба ғайр аз итоат кардан ва ичрои ягон кор (ба монанди дӯшидани ғов) боз масъулиятаҳои дигар низ доранд.

Фояи асосӣ ин аст, ки бачаҳо мӯҳим будани масъулиятаҳои дарк намоянд.

Вале дар асл масъулиятаҳо бояд тарафайн бошанд.

БОБИ 3

ХУҚУҚҲОИ ИНСОН ВА ХУҚУҚҲОИ БАЙНАЛХАЛҚӢ

Максади умумии ин боб фахмонидани асосҳои ҳуқуқи инсон аст ва талабагон бояд дарк кунанд, ки ҳамаи онҳо инсонанд ва дори ҳуқуқҳоянд.

 Машҳо пеш аз хондани матн:

Супориши 01: Шумо ақнун ҷиҳоро медонед? (5 дакика)

Дунафарӣ кор карда, дар бораи ҳуқуқҳои инсон мухокимаронӣ намоед.

Кайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: талабагон метавонанд ҳулоса бароранд, ки оиди ин мавзӯъ онҳо чиро медонанд.

МТ: ҳонандагонро водор месозад, ки донишҳои хешро мубодила намоянд ва ба мавзӯъ таваҷҷӯҳ зохир кунанд.

Ин корро метавон тавассути усули ангезиши афкор ичро кард ва ҳамаи фикрҳоро дар таҳтаи синф навишт. Агар шумо ҳис кунед, ки ҳонандагон оид ба ин мавзӯъ тасаввуроте надоранд пас ин супоришро метавонед кӯтоҳ намоед. Аз аҳли синф бипурсед, ки онҳо оид ба ин мавзӯъ чиро медонанд.

Супориши 02: Мувофиқати муайянкунандаҳо? (3 дакика)

Дунафарӣ кор карда, истилоҳотро шарҳ дигед.

Истилоҳ	Муайянкунанда
1. Ҳукук	a). Ҳуҷҷати аз тарафи давлат тасдиқ шудае, ки муносибати байни давлату шаҳрвандон, инчунин муносибатҳои ҳуқуқии байни давлатҳоро ба танзим медарорад.
2. Ҳуқуқҳои инсон	b). Мачмӯъи вазифаҳо, ки мо дар назди якдигар дорем.
3. Ҳуқуқи байналхалқӣ	c). Ҳуқуқҳое, ки инсон аз рӯзи таваллудааш соҳиб аст.

Ҷавобҳо: 1-б), 2-в), 3-а)

ЖАҲОНӢ ҲУҚУҚҲОИ ИНСОН ВА БАЙНАЛХАЛҚӢ

Матн барои хониш

1.0 Ҳукуқ чист?

Шумо, эҳтимол, дар бораи ҳуқуқҳои инсон шунидаед ва ҳатто нусхай баязе ҳуҷҷатҳои байналхалқиро, ки дар онҳо ҳуқуқҳо номбар шудаанд, дидад. Максади ин боб шарҳу эзоҳ додани ҳуқуқҳои инсон ва чӣ гуна амалий шудани онҳо мебошад. Мо онҳоро дар ин ҷо аз назар мегузаронем:

- ❖ Ҳуқуқҳои инсон чист?
- ❖ Ҳуқуқҳои иқтисодӣ ва сиёсӣ.
- ❖ Барои ҳифзи ҳуқуқҳои инсон кӣ ҷавобгар аст?
- ❖ Ҳуқуқҳои байналхалқӣ ва ташкилотҳои байналмиллаӣ.

Пеш аз шарҳу эзоҳи ҳуқуқҳои инсон, биёд аввал ҳуди маънои онро дода мебароем. Ҳукуқ асосан шартномаи байни одамон дар бораи муносибати якдигар мебошад. Бинобар ин ҳуқуқ ба мо мефаҳмонад, ки аз дигарон нисбат ба худ чиро интизорем ва вазифаи асосии мо аз чӣ иборат аст? Вакте шумо бо ягон қас дар бораи иҷрои коре аҳд мекунад, ин шартномаи мубодилаи ҳуқуқҳо мебошад. Масалан, агар Фарангис аз Амир ҳоҳиш намояд, ки гӯсфандҳои ўро нигоҳубин намояд ва Фарангис бар ивазаш ба вай як миқдор себ медиҳад. Дар ин ҳолат мубодилаи ҳуқуқҳо сурат

мегирад. Фарангис хукуқ дорад аз Амир талаб кунад, ки гүсфандхой ўро нигохубин намояд ва Амир бошад ҳақ дорад аз Фарангис талаб кунад, ки ба ў себ дихад. Мо метавонем ин ҳолатро ўқтадорй номем. Масалан, байд аз шартнома Амир дар назди Фарангис вазифадор аст, ки гүсфандхой ўро нигохубин намояд. Ҳамин тавр, хукуқ маъни талаб намудан ва масъулият доштанро пайдо мекунад.

2.0 Хукуқхой инсон кадомжоянд?

Фояи хукуқхой инсонӣ мутлақо дигар аст. Дар ин асно ба шартнома бастан оид ба арзиши чизи мубодилашаванда зарурат нест, зеро ҳамчун инсон ҳар як шахс ин хукуқхоро дорад. Дар амал, эхтимол, ҳеч гуна мубодила тамоман сурат нагирад. Бо вучуди ин, ба мисли дигар хукуқхо масъулият ҳам ҳаст ва ҳамаи одамон вазифадоранд, ки хукуқхой дигаронро риоя кунанду дар ҳолати поймолшавӣ онҳоро хифз намоянд. Танҳо риоя кардан хукуқхо коғӣ нест. Мо бояд хукуқхой якдигарро ҳатто дар вазъияти зери ҳатар мондани ҳаёти шахсиамон ҳам фаболона ҳимоя намоем. Сухан дар бораи он аст, ки як шахс наметавонад бар зидди давлат ё гурӯҳи одамон муқобилияти худро нишон дихад. Ба ў бояд дигарон ёрӣ расонанд. Вазифаи асосии ҳар як инсон хукуқхой дигаронро ҳимоя кардан аст ва ин ақидаи муҳимест, ки дар зери он маъни хукуқхой инсон нишон аст, зеро бе чунин ақида онҳо арзише нағоранд.

Саргузашти шахсе, ки дар давраи Германияи фашистӣ зиндагӣ ба сар бурдааст, барои чӣ ин тавр рафттор намуданамонро нишон медиҳад:

«Онҳо аввал барои мардуми яхудӣ омаданд. Мардуми яхудиро бурданд ва, ба фикрам, ба қатл расониданд. Ман, ки яхудӣ набудам, барои ҳамин ба ҳеч кас ёрӣ нарасонидам.

Баъдтар барои қатли католикҳо омаданд ва онҳоро гирифта бурданд ва, ба фикрам, ба қатл расониданд. Ман, ки католик набудам, ба ҳеч кас ёрӣ нарасонидам.

Баъдтар барои қатли лӯлиҳо омаданд ва онҳоро гирифта бурданду ба қатл расониданд. Ман, ки лӯлӣ набудам, ба онҳо кӯмак нарасонидам.

Дар охир барои бурдани ман омаданд. Ҳеч кас намонда буд, ки ба ман кӯмак расонад».

Вобаста ба хукуқхой инсон ба чойи пешниҳод намудани маҳсулот ё хизматҳо кафолати асосӣ ҳаёт додан аст. Агар як дақика андеша намоед, шумо мефаҳмедин, ки то чӣ андоза ин ақида васеъ мебошад ва, аз ин рӯ, додани байзе хукуқҳо дар мукоиса бо дигарашон осонтаранд. Агар мо фарқияти байни хукуқхой асосӣ ва ҳатмиро бо якчанд мисолҳое, ки тафовути онҳоро нишон медиҳанд, гурӯҳбандӣ намоем, чӣ будани хукуқхой инсонро хубтар мефаҳмем. (Хотиррасон мекунем, ки истифодаи мисолҳои додашуда барои ҳаёти воқеъ мөхияти амиқ дошта бошанд ҳам, лекин онҳо барои нишон додани фарқиятҳо намунаи хубе мебошанд).

2.1 Хукуқхой асосӣ

Хукуқхой асосӣ зиндагӣ кардан шуморо бе даҳолати дигарон ифода мекунанд. Онҳоро метавон ба хукуқхой ҳимоякунанда, яъне (соҳибихтиёр будан дар ичрои корҳо) ва эмин будан аз амалиёти дигарон гурӯҳбандӣ кард.

а) Шумо ба ичрои ҳар коре ихтиёр доред, то даме қи рафтаратон барои касе зарар наоварад. Ин хукуки шуморо барои амал кардан тасдиқ мекунад. Вай ба шумо дар ичрои корҳо озодӣ медиҳад. Масалан:

- ❖ Хукуки сафар кардан ба ҳар чое, ки шумо хоҳиш доред.
- ❖ Хукуки бо якдигар воҳӯрдан.
- ❖ Хукуки навиштан, сухан кардан, хондан ва шунидани ҳар чиро, ки шумо хоҳиш доред.

Ҳар шахс Ҷар шахс Ҷар сұхбат ақидаи худро дорад

б) Хеч кас ба шумо зарар расонида наметавонад, то даме ки ба касе зарар нарасонед. Ин ҳолатхоеро нишон медиҳад, ки дар қадом маврид шахсे ба ҳуқуқхо шумо дахолат дорад. Дағ асл амали онхоро маҳдуд мегардонад ва табиист, ки шумо аз таъсири дигарон озод буда метавонед. Масалан:

- Ҳуқуқи озод будан аз шиканча.
- Ҳуқуқи озод будан аз ғуломй.

Ҳар як шахс бояд ин ҳуқуқхоро дошта бошад, зеро аз зўроварӣ озод аст. Ин маъни онро дорад, ки ҳар як шахс бояд ҳуқуқхои шахсони дигарро барои озодӣ аз зўроварӣ эҳтиром намояд. Барои иҷрои ин одамон бояд аз баъзе корҳо даст қашанд (даст қашидан аз зўроварӣ). Ин ҳуқуқи асосӣ аст. Он аз одамон талаб мекунад, ки ба баъзе корҳо даст назананд. Илова бар ин, аз онҳо талаб карда намешавад, ки ягон кори мусбатро анҷом диханду чунин намуди ҳуқуқро ҳимоя намоянд. Умуман, ҳимояи ин гуна ҳуқуқҳо аз ҳуқумат, ғайр аз ҳарочоти милиса, ки қонунхоро барои ҳимояи ҳуқуқҳо татбиқ менамояд, хеч гуна маблагро талаб намекунад.

2.2 Ҳуқуқҳои таъминотӣ

Мисоли ҳуқуқи таъминотӣ чунин аст: «Қўдак ҳуқуқ дорад, ки падару модараш ўро ҳӯронад». Ин ҳуқуқ натиҷаи рафтори касе нисбати дигарон буда, маъни бо ҷизе таъмин карданро дорад (дар ин ҳолат қўдак бояд бо ғизо таъмин шавад) ва мо инро ҳуқуқи таъминотӣ меномем. Фарқ дар он аст, ки тавассути бо ҷизе таъмин кардан ва ё кореро иҷро намудан, ҳуқуқи вай таъмин мешавад. Таъмин намудан бо ҷизе ҳамеша ҳарочот дорад. Масалан, соҳибтаҳсил гаштган маблаг талаб мекунад.

Оё танҳо қўдакон ҳуқуқҳои таъминотӣ доранд? Ҳаргиз не. Ҳуқуқҳои таъминотӣ дар ҳамон ҳолатҳо, ки мо оид ба таъмин кардан бо ҷизе ё бар ивази моле шартнома мебандем, пайдо мешаванд. Бар ивази ғизо қўдак (шояд надониста) падару модарашро як вақти муайян аз масъулияти таъмини ҳўрок то гурусна монданаш озод мекунад. Ҳуқуқи мазкур ҳамеша шахси дигарро ўҳдадор мекунад, ки вайро таъмин намояд. Бешубҳа, падару модарон вазифадоранд, ки ба фарзандонашон ҳўрок диханд, ақаллан дар давраи хурдсолиашон. Онҳо ин гуна масъулиятро пеш аз ба дунё омадани қўдак ба зимма гирифтаанд. Дағ он вақт хеч гуна қарордод вучуд надошт. Фақат масъулияти ба қўдак ёри додан ва ба камолот расонидани ў мавҷуд буду ҳалос.

Дар ҷомеаи демократӣ шаҳрвандон дар асоси овоздихӣ намояндагони худро интихоб мекунанд. Ҳуқумат ба қароре меояд, ки онхоро бо баъзе молҳо ва хизматҳо таъмин намояд. Ин дар ҷомеаи демократӣ қобили қабул аст, зеро дар он қисми зиёди мардум, ҳарчанд ки ба пуррагӣ ин тавр нест, иштироқ менамоянд. Ин ба он вобаста аст, ки чӣ тавр қабули қарор сурат мегирад. Агар ҳамин тавр бошад, пас ҳуқуқи таъминоти юридикӣ бунёд мешавад. Ба ибораи дигар, қонун ҳуқуқи шаҳрвандонро ба чунин молҳо ва хизматҳо (барои мисол хизмати тиббӣ) ба инобат мегирад. Ҳуқумат (барои он ки ҳамаи шаҳрвандон дар он давлат аз рӯи талабот андоз месупоранд) масъулиятнок аст, ки бо чунин молҳо онҳоеро, ки ниёзманданд, таъмин намояд. Дағ ин ҷо ду мушкилот мавҷуд аст:

-якум, қонун ба иқтисодиёт мумкин аст, ки барои таъминоти мол бештар кафолат дихад;

-дуюм, на ҳар кас ба истифодаи андозҳо барои таъмини ин молҳо ва ё хизматҳо розӣ шуда метавонад (маҳсусан, он одамоне, ки ба тарафдории қонун овоз надодаанд ва ё онҳое, ки қонунро таъмин мекунанд).

Ин чунин маъни дорад: ҳангоми иҷро намудани вазифаҳоямон тавре ки ҳуқуқҳои таъминотӣ талаб мекунанд, одатан дигар ҳуқуқҳоямонро аз даст медиҳем. Масалан, ҳуқумат ҳамаи шаҳрвандонро андозбандӣ мекунад, то аз ин ҳисоб таҳсилотро маблағгузорӣ кунад ва дар баробари андозбандӣ давлат ҳуқуқи шаҳрвандонро, ки меҳоҳанд, пулашонро мувофиқи ҳоҳишашон сарф намоянд, қашида мегирад. Дағ ҷомеаи демократӣ ба воситаи овоздихӣ мо ба давлат розигии худамонро медиҳем, то ки баъзе ҳуқуқҳои моро тавассути андозбандӣ пас гардонида гирад (ба шарте ки маблағҳои аз андоз ситонидашуда ба шаҳрвандон кафолати таъмини ҳуқуқҳои гуногунашонро диханд ва барои кўмаки аввалини тиббӣ ва таҳсил сарф карда шаванд).

3.0 Ҳуқуқҳои шаҳрвандӣ, иқтисодӣ ва сиёсӣ

Ҳуқуқҳои инсон метавонанд боз ба ҳуқуқҳои шаҳрвандӣ, сиёсӣ ва иқтисодӣ тақсим шаванд. Ҷомеаи шаҳрвандиро ҳамчун ҷамъияте, ки ба он ҳамаи намуди фаъолият, аз ҷумла ақидаронӣ ва сухангӣ, ҳамаи намуди ҳамкорӣ, ҳатто шуғл доҳил мешавад, метавон маънидод кард. Одамон ҳамчун шахсиятҳо чунин ҳуқуқҳои шаҳрвандиро доранд: барои анҷоми ҳар коре, ки ҳоҳанд озод

хастанд; хукукхой дигаронро, ки хохиши анчом додани хамин гуна корхоро доранд, эхтиром менамоянд ва ба қонун итоат мекунанд. Хукукхой сиёсий аз фаъолият ва ҳамкориҳои байни шаҳрвандон ва давлат иборат аст (ба монанди хукуқ ба овоздихӣ ва ғайра). Ҳар як шаҳс бояд барои машғул шудан ба фаъолияти сиёсий озод бошад ва аз таъқибу таҳқир ҳимоя карда шавад. Вақте мо хукуки иқтисодӣ дорем, хукуки истифода намудани моликиятамонро, тавре ки меҳоҳем, низ дорем. Дар озодии мо баъзе маҳдудиятҳо мавҷуданд (масалан, агар моликияти шумо барои беҳбудии чомеа лозим бошад). Дар боби муносабатҳои байни озодиҳои иқтисодӣ ва сиёсий муҳокими ин хукукҳо жарфттар баррасӣ мегардад.

4.0 Барои ҳимояи хукукҳои инсон кӣ масъул аст?

Мо ҳама барои ҳимояи хукукҳои инсон масъулем, хукумат низ ҳамчунин. Масъулияти ҳимояи одамон аз поймолшавии хукукҳояшон сабаби асосии бунёди хукумат аст. Хукумат қонунхое таҳия менамояд, ки онҳо ба ҳама шаҳрвандон баробар даҳл доранд (ин ҳолат чун волоияти қонун маълум аст). Қонунҳо бо мақсади иҷрои ҳатмии шартномаҳои байни одамон таҳия шудаанд ва бо ҳамин восита хукукҳои фардро ҳимоя менамоянд, то онҳо зарар набинанд. Агар милиса аз ўҳдаи кор набарояд ё онро иҷро накунад, пас дар ҷамъият бетартибӣ ва бесарусомонӣ ба вуқӯй меояд. Баъзе вақтҳо шарҳвандон кувваҳои шахсии низомиро бунёд мекунанд. Одатан, ин гуна ҳолатро дар мағозаҳо, ки муҳофизони шахсиро барои ҳимояи моликият киро мекунанд, мушоҳида кардан мумкин аст. Дар баъзе ҳолатҳо новобаста ба ин одамон ҳифзи адолатро ба дасти худ мегиранд ва хукуқвайронкунандагонро худашон ҷазо медиҳанд. Ин хатаринок аст ва метавонад ба осонӣ бесарусомониҳоро ба вучуд биёрад.

Баъзе вақтҳо хукукҳои одамон аз тарафи худи хукумат дагалона поймол карда мешаванд. Одамонро танҳо барои он ки онҳо бо амалҳои расмӣ ва сиёсати онҳо розӣ нестанд, мумкин аст ҳабс кунанд, таъқиб намоянд ва ё ҳатто ба қатл расонанд. Дар ин сурат ҳукумат ба бадтарин поймолкунандагони хукукҳои инсон табдил меёбад. Дар ин ҳолатҳо мумкин аст, ки ба принсипҳои хукуки байналхалқӣ муроҷиат намоем.

5.0 Қонуни байналхалқӣ ва ташкилотҳои байналмиллаӣ

Соли 1995 мамлакатҳои Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил Шартномаеро бо номи Конвесия оид ба хукукҳои озодиҳои асосии инсон ба имзо расонида буд.

Мувоғики хӯҷҷати номбаршуда давлатҳои ба Конвенсия имзо гузошта ўҳдадор шудаанд, ки ҳамаи ин хукукҳоро ҳифз намоянд.

Хукумати Тоҷикистон яке аз имзокунандагони ин Конвесия ба шумор меравад. Давлатҳо, ки ин гуна хӯҷҷатҳоро ба имзо мерасонанд, вазифадор мебошанд, ки ҳангоми татбики сиёсаташон хукукҳои шаҳрвандони худ ва дигар мамлакатҳоро таҳти ҳимояи худ гиранд. Одатан, давлатҳо бо он корҳое, ки на бояд анҷом диханд, розӣ мешаванд. Лекин қабули қарор дар бораи иҷрои баъзе қисмҳои шартнома, ки вайрон карда мешаванд, мушкилтар аст. Аз ҳама хукукҳои маълумтарин, ки аз тарафи аксарияти мамлакатҳо имзо шудааст, ин Эъломияи хукуки башар аст. Он соли 1948 навишта шуда аз тарафи бисёр мамлакатҳо ба имзо расидааст. Номгӯи дигар хукукҳое низ мавҷуданд, ки байни давлатҳо ба имзо расидаанд. Ду хукуки аз ҳама бештар маълум «Конвенсия доир ба барҳам додани ҳамагуна шаклҳои поймолкунии хукуки занон» ва «Конвенсия дар бораи хукукҳои кӯдаю» мебошанд. Афзалияти ҳамаи ин хӯҷҷатҳо дар ин аст, ки онҳо аз ҷониби намояндагони миллатҳои маданияту динҳои гуногундощта навишта шудаанд. Аз ин хотир давлатҳо ба ин хӯҷҷатҳо (бе таҳқири шарҳвандон ва новобаста аз дину фарҳанти «онҳо») имзо гузошта метавонанд.

6.0 Ин ҳуччатҳо чӣ гуна метавонанд ҳукуқҳои инсонро ҳимоя намоянд?

Ҳуччатҳо наметавонанд доимо барои ҳимояи ҳукуқҳо мукаммал бошанд. Шаҳрвандон бояд чӣ тавр истифода бурдани онҳоро донанд ва часорат дошта бошанд, ки дар назди ҷомеаи ҷаҳонӣ масъалаҳои поймолкунии ҳукуқҳои инсонро бардоранд. Истифода бурдани ин ҳуччатҳо ҷунин маъно дорад: мазмuni онҳоро донанд; чӣ тавр амалӣ сохтани онҳоро нисбат ба ҳуд ва дигарон фахманд; аз мутасаддиён талаб намоянд, ки ба қонунвайронкунӣ роҳ надиҳанд. Агар ин коғӣ набошад, пас шаҳрвандон бояд чӣ гуна истифода намудани тартиби ҳуқуқии миллӣ ва мумкин аст байналхалқиро низ барои ҳимояи ҳукуқҳояшон донанд (сохтори ҳукукии мамлакат баъдтар дар ин китоб шарҳ дода мешавад).

Дар Чехославакия ва Полша то пошхӯрии ИҶШС одамон бо ҳам дар зери роҳбаладии қонуни байналхалқӣ бо мақсади дигаргун намудани сохти ҷомеаҳояшон бо ҳам гирд меомаданд. Азбаски давлатҳо ба бисёр шартномаҳои байналхалқии Созмони Милали Муттаҳид имзо гузаштаанд, бинобар ин мувофиқи онҳо шаҳрвандон ҳуқуқ доранд, ки ба таври қонунӣ талаб намоянд, то ҳукуқҳояшон ҳимоя карда шаванд. Дар бисёр мамлакатҳо ташкилотҳо давлатӣ ва ғайридавлатии маҳаллӣ бо ҳам ҳамкорӣ менамоянд, то ин ки шартномаҳои аз ҷониби давлаташон оид ба ҳукуқҳои инсон имзошуда дар амал татбиқ шаванд.

Дар он мамлакатҳо, ки ҳукуқҳои шаҳрвандон ҳимоя намешаванд, бояд ташкилотҳо давлатӣ (марказӣ ва маҳаллӣ) барои ҳимояи онҳо мусоидат намоянд. Қонунҳои байналхалқӣ оид ба ҳукуқҳои инсон ҳамон вакт ҳуб кор мекунанд, ки ҳуди ҳукуматҳо қонунҳои дар ҳусуси ҳукуқҳои инсон қабул намудаашонро ҳимоя намоянд. Муттаасифона, дар баъзе қишварҳои бой ва мутараққӣ ҳуди ҳукумат поймолкунандай ҳукуқҳои шаҳрвандон мебошад. Поймолкунии ҳукуқҳои инсон дар ҷаҳон вассеъ паҳн шудааст ва дар баъзе қишварҳо мунтазам ва шадидан сурат мегирад. Масалан, доимӣ поймол намудани ҳукуқҳои маҳбусон, шиканҷа додан ва аз тарафи милисаю артиши миллӣ ғайриқонунӣ ба қатл расонидани онҳо ба ин мисол мешаванд. Дар ин ҳолат ташкилотҳои байналхалқӣ метавонанд кӯмак расонанд. Вале бояд донист, ки ин ташкилотҳо қувваи милисаи ҷаҳонӣ нестанд.

Созмони Милали Муттаҳид (ташкилоте, ки ба он қариб ҳамаи давлатҳо дохиланд) ва дигар ташкилотҳо, аз ҷумла Созмони Амният ва Ҳамкорӣ дар Аврупо барои он бунёд шудаанд, ки назоратро аз болои муносабати давлатҳо нисбати шаҳрвандони ҳуд таъмин созанд ва аз ҳама муҳим он аст, ки ба давлатҳо кӯмак расонанд, то қишварашонро инкишоф диханду бо ҳамин роҳ ҳукуқҳои ҳалқашонро хубтар хифз намоянд.

Созмони Милали Муттаҳид метавонад тавассути даҳолат намудан ба ғаъволияти давлатҳо поймол шудани ҳукуқҳои инсонро пешгирий намояд. Вай ба ин бо ҷунин роҳҳо ноил шуда метавонанд:

- аз ҷиҳати иқтисодӣ танг намудани мавқеи он давлат ба мақсади қабул қардани санксияҳои иқтисодӣ. Масалан, давлатҳои аъзои Созмони Милали Муттаҳид қарор намуданд: дар Африқои ҷанубӣ, ки дар интиҳобот танҳо сафедпӯстон ҳуқуқи овоздӣҳӣ доранд, то даме ки ҳукумат ислоҳот нагузаронад, ҳариду фурӯшро бо он қатъ намоянд;
- даҳолати ҳарбӣ аз тарафи қувваҳои мусаллаҳи давлатҳои аъзои Созмони Милали Муттаҳид. (Ин одатан ҷораи охирине аст, ки амалӣ мешавад.);
- дар мурофиаи суди байналхалқӣ ба ҷавобгарӣ қашидани шахсоне, ки ҷиноятҳои ҳарбӣ содир намудаанд.

Судҳои байналхалқӣ ва дастовардҳои онҳо

- Дар охири Ҷанги дуюми ҷаҳон миллатчиёни ҷинояткори ҳарбӣ барои хиёнатҳои зидди сулҳ ва инсоният содиркардаашон ҷазо дода шуданд.
- Дар айни ҳол суди байналхалқӣ дар шаҳри Ҳаагаи Ҳолланд ҷойгир аст. Ҳайати он аз 15 судяҳо иборат буда, онҳо мутобики қонуни байналхалқӣ адолатро таъмин мекунанд ва парвандаҳои гуногун - аз масъалаи баҳсноки ҳудуд сар карда то поймолкунии ҳукуқҳо ва ҷиноятҳои зидди инсониро дида мебароянд. Мисол, ҷиноятҳои зидди инсоният дар собиқ Югославия.
- Роҳбарони сиёсӣ ва ҳарбӣ, ки ҳукуқҳои инсонро дар Ҷанги Балкан поймол намудаанд, ҳоло ба трибунали ҳарбии шаҳри Ҳаага қашида шудаанд. Дар баъзе ҳолатҳо шахсони

ба чиноят гунаңкор гашта, аз қониби құвваҳои байналхалқы мәхбус мегарданد ва ба суди байналхалқи Холланд оварда мешаванд.

7.0 Охирсұхан

Тавре таърих нишон медиҳад барои давлатҳои аъзои Созмони Милали Муттахид дар масъалаи дахолати ҳарбӣ, махсусан, дар робита бо ҳуқуқҳои инсон ба мувофиқа омадан мушкил аст. Татбики ҳуқуқҳои инсон дар сатхи Созмони Милали Муттахид мухокимаи сиёсири талаб мекунад. Масалан, дахолати ҳарбии байналхалқы өвоста ба ҳодисаҳои Балкан дар даҳсолаи охири аспи XX ба химояи ҳуқуқҳои ақаллият иртибот дошт. Дигар чунин поймолкунии ҳуқуқҳои ақаллият аз тарфи ҷомеаи ҷаҳонӣ ба эътибор гирифта нашуда буданд.

Дар охир мо гуфта метавонем, ки ҳуқуқҳои инсон масъалаи хело ҳам баҳснок аст. Ҳукуматҳои тамоми дунё чунин шаҳодат доданд: онҳо дар ҳар сурат ўхдадор мешаванд, ки барои риояи ин ҳуқуқҳо мусоидат кунанд. Чӣ тавр амалӣ шудани ин ҳуқуқҳо аз ҷомеаи шаҳрвандӣ, ҳукуматҳо ва ташкилотҳои байналхалқы өвоста аст. Онҳо метавонанд бо якдигар ҳамкорӣ намоянд ва кафолат диханд, ки ҳуқуқҳои инсон танҳо сӯхбати сиёсий нест.

ЖАҢЫН ШАРТТАҒЫ АСПИ XXI

► Машқо байд аз ҳониши матн

Супориши 03. Ҳуқуқи инсонӣ чист? (8 дакика)

Дунафарӣ кор карда, номгӯи ҳуқуқҳоеро ғависед, ки барои инсон аз ҳама мухиманд.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МТ: ҳамаи талабагон қонеъ намудани талаботи одамонро барои зиндагии дуруст ва нигаҳдории шарафи инсонӣ муайян карда тавонанд.

Шумо метавонед ба онҳо баъзан лукма дихед. Баъди мавзӯро мухокима карданни хонандагон ба шумо лозим аст, ки ақидаҳои якчанд турӯҳи ду нафараро ҷамъбаст намуда, баъди тартиб додани рӯихати пурра ба хонандагон тавсия дихед, ки ба дафтарашон ғависанд.

Шумо метавонед ин супоришро бо усули «ангезиши афкор» иҷро намоед.

Супориши 04. Эҳтиёҷҳо ё ҳоҳишҳо? (5 дакика)

Дунафарӣ кор карда, муайян ғависед, ки дар ҷадвали зерин эҳтиёҷҳо дода шудаанд ё ҳоҳишҳо?

Номгӯй	Эҳтиёҷ ё ҳоҳиш?
1 Магнитофон	
2 Ҳаво	
3 Мошини нав	
4 Таҳсилоти ибтидой	
5 Ашёи хона	
6 Пойафзоли зимистона	

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд фаркияти байни талабот ва ҳоҳишҳоро муайян намоянд.

Шумо муайян кунед, ки ҳоҳиши баъзе одамон барои дигарон талабот аст. Ҷавобҳои эҳтимолӣ: 1, 3- ҳоҳиш, бокимонда-талаботашон.

Супориши 05. Қоидаҳо ё ҳуқуқҳо? (7 дакика)

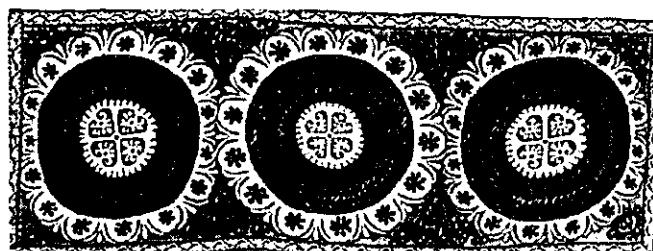
Дунафарӣ кор карда, муайян ғависед, ки ҳар як ҷумла чиро шарҳу эзоҳ медиҳад: қоида ё ҳуқуқи инсонро?

	Изҳорот	Қоида ё ҳуқуқи инсон
1	Дар синф хӯрок хӯрдани шумо манъ аст.	
2	Ҳамаи одамон бояд бо манзилгоҳи мувофиқ таъмин бошанд.	
3	Ҳамаи донишҷӯён барои гирифтани табобати тиббӣ имконият дошта бошанд.	
4	Рондани велосипед дар роҳи пиёдагард манъ аст.	
5	Ҳамаи донишҷӯён рӯзҳои якшанбе бояд кулоҳи кабуд пӯшанд	
6	Шумо бо ҳар касе, ки меҳоҳед, метавонед воҳӯред.	

Қайдҳо барои омӯзгор:

МТ: мақсади ин супориш ба хонандагон кӯмак кардан аст. Онҳо бояд байни ҳуқуқҳои озодии одамонро ҳимояканда ва меъёрхое, ки аҳлоқи муайянро нишон медиҳанд, фарқият гузашта тавонанд.

Бандҳои 1, 2, 3 меъёрхо ва қоидаҳо мебошанд. Дар охири супориш ҷавобҳои аҳли синфро санҷед.

Супориши 06 Ҳуқуқҳои асосӣ ва таъминоти (30 дакика)

Дунафарӯ кор карда, муайян намоед, ки ҳар як изҳорот қадом ҳуқуқ: асосӣ ё таъминотиро шарҳ медиҳад?

	Изҳорот	Асосӣ ё ҳатми
1	Шумо барои дар ҳама ҷойҳои ҷамъиятий будан ҳуқуқ доред.	
2	Шаҳрвандон барои ҳаридани молҳои ҳамаи мамлакатҳо ҳуқуқ доранд.	
3	Ҳамаи шаҳрвандон ҳуқуқи доранд, ки манзилгоҳи мувофиқ дошта бошанд.	
4	Шумо ҳуқуқ доред, ки аз зӯроварӣ натарсида зиндагӣ кунед.	
5	Шумо метавонед ба ҳар дине, ки майл доред, эътиқод кунед.	
6	Шаҳрвандон, ба шарте ки гуфтаашон ҳақ бошад, метавонанд дар бораи ҳама чиз аз ҷазо нотарсида сухан гӯянд ё нависанд.	
7	Ҳар як шаҳрванд ба хизматрасонии бепули тиббӣ ҳуқуқ дорад.	
8	Шаҳрвандон дар интиҳоби ҳамсар озоданд.	

Қайдҳо барои омӯзгор

МТ: мақсади супориш: хонандагон бояд фарқияти ҳуқуқҳои асосӣ ва таъминотиро омӯзанд.

Бандҳои: 1, 2, 4, 5, 6, 8 ҳуқуқҳои асосӣ мебошанд.

Супориши 07. Мо ваъдаҳой бисёр мәдіхем, вале оё метавонем, ки ҳамай онҳоро ичро кунем? (30 дакика)

Дунафары кор карда, муайян намоед, ки оё давлати шумо чүнин ұқықжоро кафолат дода метавонад? Дар хотир доред, ки давлати шумо чиро ичозат мәдиҳад ва чиро не? Қавоби якум ұамчун мисол оварда мешавад.

Хуқуқшо		Воқей ё не?
1	Хар як шахрванд ұқық дорад, ки ба вай چархболи белупул дода шавад.	Не
2	Ҳамаи шахрвандон ұқық доранд, ки бо забони модарии худ сухан гүянд.	
3	Ҳамаи шахрвандон барои ройгон гирифтани либос ұқық доранд.	
4	Ҳамаи шахрвандон ұқық доранд, ки нисфи маблаги барки онҳоро давлат пардохт намояд.	
5	Ҳамаи шахрвандон барои ба моликият соқиб шудан ұқық доранд.	
6	Ҳамаи шахрвандон барои белупул гирифтани хизмати тиббий ұқық доранд.	
7	Ҳамаи шахрвандон ұкуки дар таълимгоҳо белупул таҳсилоти олий гирифтандор даранд.	
8	Хар як шахс бояд ба таври озод бо шахсе, ки меҳоҳад, издивоч намояд.	
9	Ҳамаи шахрвандон бояд кафолати чои кор дошта бошанд	
10	Ҳамаи шахрвандон ба истифодай гармии белупул ұқық доранд.	

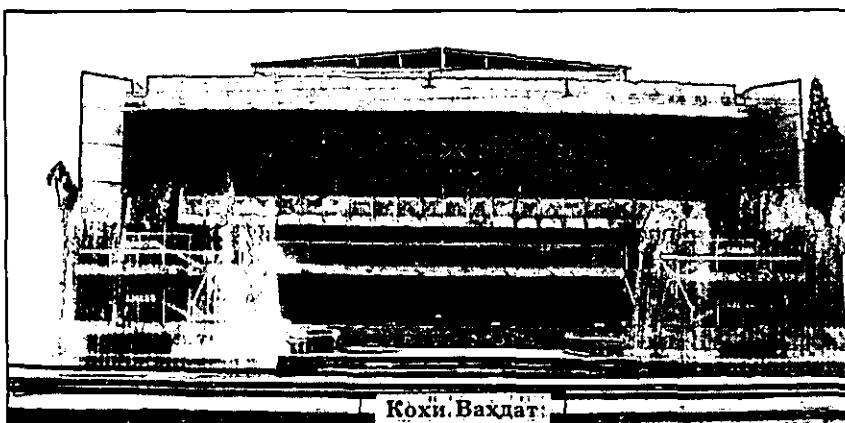
Қайджо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд ұлоса бароранд, ки қадом ұкукхой таъминотй ба таври воқей кафолат дода мешаванд.

МТ: хонандагон водор карда шаванд, ки оид ба мушкилиҳои додани кафолатко барои ұкукхой таъминотй андеша намоянд.

Дар аксар мавриджо қавоб ба ин масъала дар асоси нүқтаи назари шахс муайян карда мешавад, зеро он то қадом дараца барои ҳар як шахс мұхим будани ұкукхоро аник мекунад.

Пас аз ҳалли супориш шояд шумо ташкил намудани мұхокимаи масъаларо дар байни гурӯхко муғид мешуморед. Дар ин ҳолат хонандагон дарк ҳоҳанд кард, ки ҳарчи бештар масъала мұхокима гардад, ҳамон қадар гүногүнфікрай пайдо мешавад. Барои онқо дарк намудани ин чиз мұхим аст, ки кори ичро намешударо ваъда додан маъніне надорад. Ҳуқуқшо бояд воқей ва дар амал татбиқшаванда бошанд.

Супориши 08. Оё назорат аз ҳад зиёд аст? (20 дакика)

Дунафары кор күнед ва муайян намоед, ки оё давлати шумо чүнин ұқықжоро ва озодиҳоро кафолат дода метавонад?

	Хуқуқҳо	Оё ин воқеъ аст?
1	Хукумат муайян мекунад, ки шумо либосҳои чӣ хел ранг доштаро бояд пӯshed.	ҳа
2	Волидон ичозат намедиҳанд, ки кӯдакон то бевақтии шаб дар берун гаданд.	
3	Муаллим муқаррар мекунад, ки қадом вақт шумо бояд вазифаи хонагиро иҷро кунед.	
4	Бо кӣ дӯстӣ кардани шуморо падаратон муайян мекунад.	
5	Милиса аз шумо талаб мекунад, ки кӯчаро аз ҷойҳои муайяншуда гузаред.	
6	Мактаб аз талабагон талаб мекунад, ки ҳар сол аз рентген гузаранд.	

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд оқибатҳои баъзе меъёрхову конунҳо ва таъсири манғии эҳтимолии онҳоро ба ҳуқуқҳои одамон дода бароянд.

МТ: хонандагонро водор намудан аст, ки дар сурати мухолиф будани як ҳуқуқ ба ҳуқуки дигар чӣ ҳодиса рӯх доданро фикр кунанд.

Албатта, ҷавобҳо танҳо хусусияти субъективӣ доранд ва дар асоси нуктаи назари шахсӣ муайян мешаванд. Хонандагон бояд бо ҳолати воқеии ҷизҳо созиш кунанд ва донанд, ки онҳо ҳуқуқ ба нуктаи назари шахсӣ доранд.

Супориши 09. Шумо – муаллиф (30 дақика) Эъломияи Ҳуқуқи башар дар маҷлиси намояндағони мардумии ҳамаи мамлакатҳо соли 1948 қабул гардида буд. Ба гурӯҳҳои 4 ё 5 нафара тақсим шавед ва номгӯи ҳуқуқҳоеро, ки шумо ба ин эъломия доҳил кардан меҳоҷед, тартиб дихед. Вақте ки корро тামом мекунед, барои пешниҳодатонро бо дигар талабагон эълон намудан тайёр шавед.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд рӯйхати ҳуқуқҳои асосии шахсро, ки бо якдигарашон мухолиф нестанд, тартиб диханд.

МТ: такрор кардани мавзӯи гузашта мебошад.

То иҷро кардани супориши хонандагон ичозат надихед, ки ба Конвенсияи ИДМ оид ба ҳуқуқҳои инсон ё ба Сарқонун, ки дар охири китоб дода шудааст нигаранд.

Шуморо лозим аст: ба назди ҳар як гурӯҳ рафта боварӣ ҳосил кунед, ки онҳо супориширо дуруст фахмидаанд. Ҷавобҳо бояд дар ҳуд чунин мағҳумҳоро дошта бошанд: хифзи саломатӣ, маълумоти асосӣ, адолат ва озодӣ.

Супориши 10. Ҳуқуқҳои гурӯҳ ва шаҳс (20 дақика) Дунафарӣ кор карда, нақли зеринро хонед ва ба саволҳои дар поён буда ҷавоби аниқ дихед:

Марде ба қоҳи кино, ки пур аз одам буд, медарояд ва «Сӯхтор!!!» гуфта дод мезанад. Дар асл ҳеч гуна сӯхтор набуд. Ҳама ба воҳима меафтанд ва якчанд одам ҳангоми баромадан маҷрӯҳ мешаванд. Мардро ба ҳабс мегираанд. Дар суд ӯ мегӯяд, ки шӯҳӣ кардааст. Вай инчунин мегӯяд, ки ӯ ҳуқуқи озод сухан гуфтанро дорад.

1. Агар шумо судя мебудед, ба ин чӣ гуна ҷавоб медодед?
2. Шумо оид ба дигар ҳолатҳое, ки дар онҳо ҳуқуқҳои инсонии гурӯҳӣ аз ҳуқуқҳои инсонии шаҳси алоҳида болотар меистанд, мисол оварда метавонед?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: 1. Хонандагон метавонанд чунин хulosae бароранд, ки дар он талаботи фард ва гурӯҳ баробар карда мешаванд.

2. Хонандагон метавонанд дигар ҳолатхөро низ номбар кунанд, ки дар онқо ҳуқуқхои гурүхій ва шахсій бо якдигар рұбарұ мөоянд.

МТ: ба хонандагон күмак расонидан аст, ки фарки байни ҳуқуқхои гурүхій ва шахсира фахманд.

Чавобхо дар ин чо метавонанд чүнин бошанд:

1. Судя метавонад гүяд, ки ҳуқуқи гурүх албатта аз ҳуқуки хама гуна шахси алохіда мұхимтар аст, махсусан, дар шароити пайдо шудани хатари ҳаётій. Лекин ин маъни оно надорад, ки ҳуқуқи аксарият аз ҳуқуқи акқалият мұхимтар аст.

2. Шабнишинихои сермағал. Қоидай ҳаракати рох.

Сұпориши 11. Оздихо (20 дақика)

Дұнафары кор карда, нақты зеринде хонед ва ба саволжои дар поён буда ұавоб дүзед

«Хар коре, ки хоҳам, мекунам!!!»

Моғи февралы соли гузашта тагои ман Равшан қарор дод, ки дар хонааш ба мұносибати рұзи таваллуди дұхтараш шабнишині орояд. Бисёр рағиқонашро дағеват намуд ва дар рүи миз хұрекөрихөз зиёд гүстүрд. Пас аз чанд лағза яке аз рағиқонаш хоҳиши рақс намуд. Равшан фиттаро ба магнитофон гузошт ва овози онро мұғтадил намуд. Бағд аз дағ дағықа касе садо кард, ки овози магнитафонро баланд кунад. Равшан овозор то охир баланд кард. Ондо рақсданро то ба дағлезд омадани ҳамсоя ва шикоят кардани ү давом доданд. Ҳамсоя ба Равшан гүфт, ки овози магнитофонро пасттар кунад. Мо хоб кардан меҳохем. Равшан үро дағеват намуд, ки ба шабнишині ҳамроҳ шавад. Лекин ү радио кард ва Равшан овозор кәмтар паст намуд ва шабнишиниро давом доданд. Новобаста ба ин касе боз аз нав овозор баланд кард. Бағд аз 20 дағықа дар дағлезд овози баланд шунида шуд. Ҳамсоя бо мұомилаи на он қадар хуб ба Равшан гүфт, ки овозор паст кунад ё беҳтараш шабнишиниро қатып намояд, вагарна нохушие мешавад. Равшан ранчыда ба ҳамсояш дод зада гүфт: ман ҳуқуқ дорам, ки шабнишині гузаронам ва метавонам мусиқири, тавре ман меҳохам, баланд кунам. Баргастана ба қойғаҳи хобат рав ва саратро бо болишиш пүшон. Ин ҳуқуқи инсонии ман аст, ки анъанағои фарғангиамро риоя намоям ва бо галогула гузаштани шабнишинихо хоси маданияти мо аст. Ондо бағсашибонро ҳамин тавр идома доданд ва якчанд дағықа пас ҳамаи ҳамсоях барои тамошо ба берун баромаданд. Ногағон барқ ҳомүш шуд. Бағд ҳамаи ондо рағта хоб карданд.

1. Оё ми метавонем, ки ҳар чи ҳоҳем, кунем? Барои чи не?

2. Дар ин маврид чи маҳдудиятқо бояд гузошта шавад?

3. Ба масъулияти Равшан чи дохил мешавад?

Кайдо барои омұзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд мұайян кунанд: кай ва дар қадом ҳолатхо ми озодона ҳар кореро, ки меҳохем, ичро намоем?

МТ: хонандагон бояд дарк намоянд, ки баробар кардани ҳуқуқхо ва үхдадорихо то чи андоза заруранд?

Чавобхо:

1. Не. Ми набояд кореро ичро кунем, ки ба ҳуқуқхои дигарон мұхолиф боланд.
2. Ҳуқуқхои баъзеҳоро маҳдуд намудан - поймол кардани ҳуқуқхои дигарон аст.
3. Ҳуқуқхои одамони дигарро риоя кардан.

Сұпориши 12. Ҳуқуқхо ва вазифаҳо (30 дақика)

Дұнафары кор карда, вазифаҳоро ба ҳар як ҳуқуқ алоқаманд намоед. Ҳуқуқхои номбаршуда ұамыбасты моддаҳои Конвенцияи Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил (ИДМ) оид ба ҳуқуқхо ва озодихои асосии инсон мебошанд. (Мисоли 1-ум ичро карда шудааст).

Хукуқхой инсон		Вазифаҳое, ки бо ин ҳукуқҳо мувофиқат мекунанд
1	Моддаи 2. Хукуқ барои ҳаёт.	a). Мо бояд ба фикрҳои дигарон гӯш дихем. б). Мо бояд ҳақиқатро дар бораи дигарон кушоду равшан гӯем. в). Мо бояд ба дигарон имконият дихем, ки бе тарс аз ҷазо гап зананд.
2	Моддаи 10. Хукуқи озодии вичдон ва дин.	
3	Моддаи 11. Хукуқ ба озодӣ ва боварӣ барои ибрози озоди нуқтаи назар.	
4	Моддаи 12. Хукуқ ба озодӣ барои гузаронидани ҷамъомадҳои осоишта.	
5	Моддаи 20. Ҳама дар назди қонун баробаранд.	
6	Моддаи 24. Хукуқ барои эътироф шудан ҳамчун шаҳрванд.	
7	Моддаи 29. Хукуқи иштирок намудан дар идоракуни давлат.	

Кайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд, ки вазифаҳои мушаххаси бо ҳар як ҳукуқ алоқамандро ҷудо намоянд.

МТ: ба хонандагон нишон медиҳад, ки ба ҳар як ҳукуқ вазифаҳои муайян ҳос аст ва аз ҳама муҳимаш ҳимоя ва эҳтиром намудани ҳукукҳои дигарон мебошад.

Ҷавобҳои эҳтимолӣ:

2. Вақте мо якҷоя мешавем, набояд шӯру мағал бардорем ва коре қунем, ки ба дигарон ҳалал расонад.

3. Шуморо зарур аст, ки масъулияти шаҳрвандиро ба ӯхда гиред. Ин маъни ба қонун итоат кардан, дар рушди ҷомеа иштирок намудан ва эътирофи қонуни роҳбарони интихобшударо дорад.

4. Шумо бояд дар корҳои ҷамъияти ва идоракуни давлатии мамлакат бо истифода аз ҳукуки овоздӣ иштирок намоед.

5. Шумо бояд ҳукукҳои дигаронро ба ҳаёт эътироф намоед ва онро ҳимоя қунед.

6. Шумо бояд ҳукуки дигаронро оид ба эътиқоди мазҳабиашон эҳтиром қунед, ҳатто агар ҳуди шумо бедин бошед ҳам. Шумо набояд дигаронро маҷбур қунед, ки динашонро пайравӣ намоянд.

7. Ҳеч вакт набояд кӯшид, ки бо шумо, новобаста ба мақом ва сарвататон муносабати маҳсус дошта бошанд. Агар шумо қонунро вайрон қунед, бояд барои оқибатҳои он омода бошед.

Супориши №13: Ҳукукҳои инсонро дар ҷамалҷӣ тавр бояд датбик намуд?

(15 дакика)

Саволҳои зеринро дунафарӣ муҳокима намоед ва барои мубодилаи афкор бо хонандагони дигар тайёр шавед.

1. Шумо барои ҳимояи ҳукукҳои инсонии талабагони синфҳои дигар, ҳамсинфон ва ҷамъияти ҳуд ҷӣ корда метавонед?

2. Агар ҳуқуқхој як әлеме мухолифи ҳуқуқхој әлемеи дигар бөшанд, он гоҳ мө чй корда метавонем?
3. Барои чй ҳам масъулият ва ҳам ҳуқуқ доштан зарур аст?
4. Дар әлемеи шұмо роҳбарон ва ташкилотчо чй тавр бояд масъалаҳои душвори ҳуқуқи инсонро таъмин намоянд? Амалй намудани ҳуқуқи дигарон вазифаи кист?
5. Чй тавр мө ба роҳбарон ва созмонҳои әлемеи худ метавонем дар масъалаҳои огоҳи аз ҳуқуқи инсон күмак намоем?

Қайдхо барои омӯзгор:

МТ: хонандагонро ба фикр кардан водор намудан аст, ки чй тавр онҳо метавонанд фахмишаңонро оид ба ҳуқуқи инсон дар ҳаёти шахсии худ истифода намоянд.

Чавобхој эктимолиј метавонанд аз инҳо иборат бошанд:

1. Күшиш кунед, ки онҳо ҳуқуқхој худро донанд. Агар ҳуқуқхој онҳо поймол шаванд, барои химояшон бархезанд.
2. Күшиш намоед, ки қарори созишкаона ёбед, зеро он ҳуқуқи ҳар ду гурӯҳро ҳимоя мекунад. Боварй ҳосил кунед, ки ягон ҳуқуқи асосии инсон, масалан, ҳуқук ба гирифтани таҳсилот бо додани мөшини нав ба касе, иваз карда намешавад. Чунки ин кор ба ҳуқуқи асосии инсон дохил намегардад.
3. Яке аз вазифаҳои мұхим ҳимояи ҳуқуқхој одамони дигар аст ва танҳо дар ин холат ҳуқуқхој шахс ба таври өзекі таъмин мегарданд.
4. Ҳар як шахс ин гуна вазифаҳоро дорад.
5. Ҳимоя кардан ҳуқуқхој дигарон ва пешниҳоди иттилоот оид ба ҳуқуқхој шахс: иброз кардан эродхој мусбій, табрик нимудани онҳо барои муборизай бомувафакиятона дар ҳимояи ҳуқуқхој инсон ва, агар имконият дошта бошем, дар интихобот ба тарафдории онҳо овоз додан.

Тоҷикистон кишвари кӯҳистон буда, дар ҷанубу шарқи Осиёи марказӣ ҷойгир аст. Вай 700 км аз шарқ ба гарб ва 350 км аз шимол ба ҷануб тӯл қашдааст. Ин кишвар бо кӯҳову даштҳо ихота гашта, ба баҳр ва бозори ҷаҳонӣ роҳи мұстақими баромад надорад. Тоҷикистон бо панҷ кишвар: Ӯзбекистон, Қирғизистон, Ҷин, Покистон ва Афғонистон ҳаммарз аст. Марзи он бо Ҷин 430 км, бо Афғонистон 1030 км, бо Ӯзбекистон 950 км ва бо Қирғизистон 590 км густариш дорад.

БОБИ 4

МОЛИКИЯТ ВА РУШДИ ИҚТИСОДӢ

Мақсади умумии ин боб шинос намудани хонандагон бо мағхумҳои асосии иқтисодӣ ва дидা баромадани алоқаи онҳо бо ҳукуқҳои иқтисодӣ.

● Машқ пеш аз хондани матн:

Супориши 01: Мувофиқатӣ истилоҳот ва муайянкунандаҳо (5 дакіка)

Дунафарӣ кор карда, муайянкунандаҳои истилоҳотро аниқ кунед.

Истилоҳот	Муайянкунандаҳо
1. Пул	а). Мубодилаи мустакими як ашё ба ашёи дигар бе истифодаи пул.
2. Бозори озод	б). Микдори пуле, ки фурӯшандагон бар ивази маҳсулот ё хизматаш талаб мекунад.
3. Мубодила	в). Бозоре, ки дар он молҳо танҳо мувофиқи талабот ва ҳоҳишҳо бе маҳдудият ва ракобати озод муайян карда мешаванд.
4. Нарҳ	г). Маҳсулот ва хизматҳое, ки барои фурӯхтан дар бозор истеҳсол ва пешниҳод карда мешаванд.
5. Сармоя	ғ). Ҷизе ба монанди тилло, ки онро метавон бо ҳама гуна мол ё хизматҳо мубодила намуд.
6. Арзиш	д). Истифодаи пул (маблагузорӣ) бо мақсади оғоз ва ё васеъкунонии тичорат.
7. Фоида	е). Микдори даромаде, ки аз фаъолияти соҳибкорӣ баъди ҳисоб намудани ҳамаи хороҷот ба даст омадааст.
8. Хизматҳо	ё). Ченаке, ки бо пул ё дигар ашё ифода шуда, ба он ягон чизи дигар баробар карда мешавад.
9. Молҳо	ж). Фаъолияте, ки ба муштариён бар ивази пардоҳти муайян пешниҳод мегардад.

Чавобҳо: 1-ғ), 2-в), 3-а), 4-б), 5-д), 6-ё), 7-е), 8-ж), 9-г).

Хондани матн барои хониши

Чун шумо қалимаи иқтисодиётро мешунавед, эҳтимол ба мисли аксарияти одамони дунёй андеша намоед, ки вай ҷизест ҳоси соҳтори давлатӣ. Агар шумо чунин фикр дошта бошед, пас иштибоҳ ҳоҳед кард, зеро иқтисодиёт омӯзиши рафтори инсон аст. Вай кӯшиш мекунад фахмонад, ки барои чӣ мо ин ё он кореро дар ҷорҷӯбии муайян иҷро мекунем ва ашёҳоро истеҳсол намуда, истифода мебарем. Агар мо ба иқтисодиёт маҳз аз ҳамин нӯқтаи назар нигоҳ қунем, пас онро ба таври зайл метавон фахмид: вакте ки мо сабзвот парвариш мекунем ё барои ҳӯрок (масалан, барои оши палав пухтан) гӯсфанд мекушем, дар ин ҳолат мо қарори иқтисодӣ қабул менамоем.

Мардуми деҳот асосан таҷрибаи ҳуби ба нақшагирии иқтисодиётро доранд. Онҳо ҳуб дарк мекунанд, ки набояд аз талабот зиёдтар истеҳсол намоянд. Онҳо ҳуб медонанд, ки қадом маҳсулотро чӣ гуна истеҳсол намуд ва ҳамзамон барои истеҳсоли вай қувва ва маблағи камтар сарф кард. Онҳо одатан медонанд, ки маҳсулотро чӣ гуна бо нарҳи арzon ва самаранок истеҳсол кунанд. Барои онҳо аз ҳама муҳим имконияти дастрас намудани дигар захира ва воситаҳо, аз ҷумла нақлиёт аст.

1.0 Маҳсусгардонӣ, кооператсия ва мубодила

Сокинони деҳот бальзе ҷизҳоро тайёр карда метавонанд ё ҳунаре доранд, ки дигарон надоранд. Масалан, Карим нонпаз аст ва барои он таҷхизот ҳам дорад. Малика бошад ҳунари парвариш кардани гандумро дорад ва барои истеҳсоли он таҷхизот низ дорад. Карим агар маҳорату малакаашро истифода намояд, ҳам ба ҳудаш ва ҳам ба ҷамъият дар кори нонпазӣ кӯмак расонда, ба дигарон имконияте фароҳам меовараад, ки гандум парвариш кунанд. Яъне, нонпаз

метавонад нонашро фурӯшад ё нони зиёдатиро бо гандуми зиёдатӣ, ки барои Малика лозим нест, иваз намояд. Ин кор баъзе ақидаҳои муҳими иқтисодиро шарҳу эзоҳ медиҳад, ки маҳсусгардонӣ, кооператсия ва мубодила мебошанд. Агар шумо зинадагии дехаро осон тасаввур кунед, дар асл ин тавр нест. Дар деха доираи васеи маҳорату малакаҳои маҳсуси дар амалия истифодашавандаро пайдо мекунед ва чун аз деха ба нохия меравед, доираи маҳорату малакаҳо боз ҳам вассеттар мешаванд. Шумо инчунин пайхас мекунед, ки баъзе намуди хунарҳо қасб нестанд. Масалан, одамоне ҳастанд, ки духтури ҳайвон набошанд ҳам, қобилияти хуби нигоҳубин кардани чорвои калони шоҳдорро доранд.

Вакте ашёҳоро мубодила мекунанд, барои додугирифташон пули накд истифода нашавад ҳам, онҳо арзиш ва нарҳ доранд. Масалан, агар Карим дар деха ягона касе бошад, ки нони бомазза мепазад ва мардумро таъмин мекунад, мумкин аст, ки одамон нони ўро бо нархи қимматтар ҳам бихаранд. Ҳамин ки Саида аз ин ҳол боҳабар мешаваду дар рақобат бо Карим ба нонпазӣ шурӯй мекунад, дар он сурат нархи нон паст мегардад. Бинобар ин нарҳ ноустувор аст, он метавонад тағиیر ёбад.

Аммо нархи нонро шумораи одамони нонпаз муайян намекунанд. Нархи нон ба шумораи истеъмолкунандагон (талабот ба мол) вобаста аст. Агар шумораи ингұна одамон зиёд бошад, пас нарҳ баланд мешавад. Ин ақида асосии назарияи «талабу тақозо» мебошад.

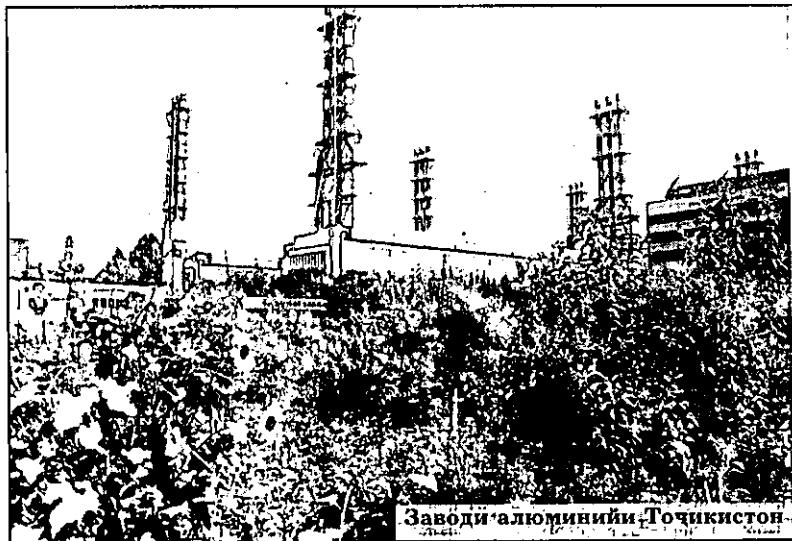
2.0 Сабабҳои водоркунанда (омилҳо) ва рақобат

Инсон ичрои кореро, ки ягон фоида намесоварад, хуш надорад. Фоида бояд арзиши муайянे дошта бошад, дар акси ҳол ҳочати он корро кардан нест. Фояи омилҳо маҳз дар ҳамин аст.

Карим барои давом додани кори нонпазӣ то даме ки фоидай хуб мегирифт, ҳавасманд буд. Агар Саида ба қароре ояд, ки нонпазӣ фоидай хуб дорад ва корашро идома дихад, он гоҳ бо Карим дар рақобат мешавад. Рақобат меафзояд, лекин талабот дар як сатҳ меистад: Мумкин аст акнун дар охири рӯз нонҳои Карим ва Саида зиёдатӣ кунанд, дар ин сурат Карим шояд ба қароре ояд, ки рондани такси ба ў фоидай бештаре меорад (бо ибораи дигар, дар ў сабаби водоркунанда пайдо мешавад). Аммо ў ба ин қарор шурӯй накарда метавонад, ки нархи нонашро арzonтар кунад. Дар ин ҳолат ду вазъият пайдо мешавад: шояд баъзе мизоҷҳои Саида ба назди Карим раванд ва қисме аз онҳо аз ў нони бисёртар бихаранд, яъне зиёдшавии талабот ва пастшавии нархи нон сурат мегирад.

Вакте Карим нархи нонашро баланд мекунад, омили водоркунанда низ зиёд шуда, фоидай бештар мебинад ва ҳачми кораш камтар мегардад. Чунин вазъият ба амал меояд: агар талабот як хел ва шумораи мизоҷон низ мувофиқи он бошад, пас ў аз ҳар як фурӯши нон даромади калон мегирад. Бо вучуди ин, шояд баъзе одамон нон намехаранд ва қудрати бо чунин нарҳ ҳариданро надоранд. Ин маъни кам будани талаботро дорад. Дар он ҳолат Карим нонро камтар мепазад, то ҳачми даромадаш мувофиқи микдори он бошад. Дар ин ҷо мө мебинем, ки маҳз талаботи истеъмолкунандагон барои Карим омили водоркунанда мешавад, то ў нон пазад ва нарҳи мувофиқи нонро муайян намояд.

Дар ин мисол мө мебинем, ки истеъмолкунандагон ба туфайли мавҷуд будани рақобат бурд мекунанд. Чунки молҳо мавҷуданд ва нарҳи онҳо арzon аст. Дар натиҷа шумораи зиёди истеъмолкунандагон пайдо мешаванд, ки ин маъни зиёд шудани талаботро дорад. Дар ин маврид истеҳсолкунандагон низ бурд мекунанд. Истеҳсолкунандагон фоида мебинанд, зеро талабот ба нон сабабори эҳтиёҷ ба орд мегардад. Талабот ба орд омили водоркунанда барои одамоне, низ мегардад, ки барои нонвойхонаро бо орди аълосифат таъмин кардан рақобат мекунанд.

Заводи алюминий Гоҷикистон

Одамон худбин, мумсик ё кутоҳандеш нестанд, зеро онҳо ба омилҳои ҳавасмандкунанда таваҷҷӯҳ зоҳир менамоянд. Якчанд омилҳои водоркунанда мавҷуданд. Баъзан одамон коре, ки маоши кам дорад интиҳоб мекунанд, зеро ба фикри онҳо ин шавқовар ва маъқул аст. Онҳо аз он ки ба дигарон кӯмак мерасонанд, қаноатманд шуда ҳаловат мебаранд. Ҳар ҳадафе ки мо мегузорем як навъ омили водоркунанда аст.

3.0 Моликият

Ҳангоми додугирифти мол дар асл мубодилаи ҳукуқ ба моликият сурат мегирад. Пеш аз он ки Карим нонашро ба Малика мефурӯшад ё бо орд иваз мекунад, бояд боварӣ дошта бошад, ки соҳиби нон аст ва Малика бошад соҳиби орд. Карим инчунин бояд боварӣ дошта бошад, ки пас аз сурат гирифтани мубодила ҳукуки соҳибиятро қабул мекунад. Дар ихтиёр доштани чизро ҳукуки моликият мегӯянд. Агар ин ҳукукҳо ҳимоя нашаванд, низомҳои иқтисодии мамлакатҳои мухталиф наметавонанд амал кунанд. Агар Малика ва одамони дигар баъд аз мубодила молҳои бо нон ивазкардаашонро аз дасти ў гиранд, Карим саъю қӯшиши нонпазӣ, мубодила ва фурӯши нонро намекунад.

Равшан аст, ки Карим бояд на танҳо соҳиби нон бошад. Инчунин бояд ба соҳибияти олотҳои меҳнат, биноҳо ва он заминеро, ки истифода мекунад, ҳукуқ дошта бошад. Карим эҳтимол қарор мекунад, ки ҳарчанд биноҳо ба ў тааллук доранд, бе ягон маҳдудият ба вай ҳукуки пурраи соҳиби замин будан лозим нест. Ў метавонад бар ивази ҳукуқаш заминро дар давоми як сол истифода барад. Вай чунин мубодиларо дар ҳамон ҳолат анҷом дода метавонад, ки ба ҳимоя шудани ҳукуқаш боварӣ дошта бошад.

4.0 Рушди иқтисодӣ

Ҳамаи намудҳои гуногуни гизо, наклиёт, хона, либос ва фароғат, ки ҳаёт имконпазир мегардонад ва қаноатмандиро таъмин менамояд, маҳсули фаъолияти инсон мебошанд. Маҳсулоти ҳушсифат ҳамеша талабот дорад, зеро ҳаридорон дастрасии чунин маҳсулот ва нархи онро хуб медонанд. Ҳарчанд корхона тавассути тарғибу ташвики (реклама) маҳсулоташ диккати одамонро барои ҳаридорӣ ҷалб намояд ҳам, маҳсулоти бадсифат ба фурӯш намеравад. Рушди иқтисодӣ фақат дар натиҷаи заҳмати зиёд ва дуруст баҳоузорӣ кардани талаботи одамон ба даст меояд.

Мо рушди иқтисодиро тавассути муқоиса кардани сатҳи зиндагии худ метавонем муайян намоем. Манбаи асосии инкишофи истеҳсолот ва даромад аз такмили маҳорати коргарон, дастрас будани таҷҳизоти хуб, мукаммалгардонии технологӣ ва ташкили хуби кори корхона вобаста аст. Агар ҳамаи ин такмил дода нашаванд, иқтисодиёт дар сатҳи пешина қарор мегирад ё нишондиҳандаҳои он паст мефароянд.

Ҳукуки моликият ба замин, одатан, тавассути ҳарид, тӯхфа кардан ё ба мерос додани он ба даст оварда мешавад. Яке аз сабабҳои асосии боигарии баъзе мамлакатҳо дар он аст, ки шаҳрвандони ин қишварҳо, бешӯбҳа, ба моликияти ҳусусӣ ҳукуки комил доранд. Дар низоми иқтисодиёти суст тараққикарда ғайриимкон будани ҳукуқ ба моликияти ҳусусӣ ва ҳукуқҳои ба ин баробар маъни онро дорад, ки мардумонашон ҳоҳиши вакт ва пули худро барои инкишофи қудрати истеҳсолӣ (соҳтмони биноҳо ё ҳариди наклиёт) намедиҳанд, зеро онҳо сарвати дошгаашонро аз даст додан намехоҳанд. Бар замми ин, дар ин гуна мамлакатҳо ба одамон аз давлат бо сабабҳои зерин пул қарз гирифтани мушкил аст:

Ҳариду-фурӯшӣ дар бозор

- Микдори ташкилотхои пул қарздиҳанда кам аст.
- Бонкҳо ва дигар ташкилотхои қарздиҳанда ба шарте пул медиҳанд, ки пардохт дар шакли накд сурат гирад. Ҳол он ки дар баъзе кишварҳо одамон танҳо мол доранд (масалан, гүсфанд ё гандум), ки ба пул баргардондани онҳо шояд мушкил орад.
- Бонкҳо ва дигар ташкилотхои қарздиҳанда хоҳиши пул додан надоранд. Онҳо дар сурате пул қарз медиҳанд, ки дар ҳолати пардохт нагаштани маблаги додашуда ба даъвои молӣ кардан ҳуқуки даҳлинопазир дошта бошанд,
- Аз ҳамаи сабабҳои дар боло номбар шуда фоизи қарз ниҳоят баланд аст ва ҳатари онро дорад, ки қарзгиранда қудрати пардохти пулро надорад ва аз он фоида ҳам ба даст оварда наметавонад.

Коргарони лаёқатманд нисбат бо онҳое, ки камлаёқатанд, самараноктар меҳнат мекунанд. Омӯзиш, тачриба ва маълумот ба одамон кўмак мекунанд, ки маҳорату малакаашонро такмил диханд. Агар дастгоҳҳо хуб бошанд, корхона бештар истехсол мекунад. Сармоязури барои инкишофи олоти меҳнат ва киро кардани коргарони лаёқатманд дар аввал ҳарочотро талаб мекунад, вале чун маҳсулот истехсол шуда сифатнок ва фаровон барояд, сипас фоида ба даст меояд.

Яке аз самтҳои мухими рушди иқтисодиёт технологияи нав ва навовариҳо мебошанд. Навовариҳо метавонанд ба роҳҳои самараноки истехсоли молҳо оварда расонанд ё мусоидат кунанд, ки номгӯи маҳсулоти тамоман нав ба вучуд ояд. Масалан, мумқин аст, ки Карим усули нави пухтани нонро пайдо кунад. Ба туфайли ин усул Карим барои танӯрро тафсондан камтар сўзишворӣ сарф мекунад ва ҳарочоташ дар ин ҳолат камтар шуда фоидааш меафзояд. Кори ў, яъне нонпазӣ камхарҷ мешавад.

Агар корхона танҳо ба даромади худ ва ақидаҳои тоза тақия кунад, инкишофт додани он мушкил мегардад. Агар Карим хоҳиши шинонданни танӯри барқӣ кунад ё агар ҳоҳад, ки талаботро ба нон тавассути ҷалб кардани истеъмолкунандағони дигар дехаҳо зиёд намояд, ўро лозим аст, ки барои шинонданни танӯр ва ҳаридани мөшини боркаш пул қарз гирад. Вақте мо дар бораи пуле, ки онро бояд қарз кард, гап занем, сармояро дар назар дорем. Яке аз заминаҳои рушди иқтисодӣ дастрас намудани сармоя дар асоси микдори фоизи қабулшаванда мебошад. Агар микдори фоиз ниҳоят баланд бошад, корхонаҳо қарз наҳоҳанд гирифт ва фаъолияти ҳочагиашон васеъ наҳоҳад шуд.

Тасаввур кунед: Карим аз Нозим ҳоҳиши намуд, ки ба ў 26-ҳазор сомонӣ ба мӯҳлати як сол барои ҳаридани мөшини боркаш қарз дихад. Нозим ба Карим мегӯяд, ки ў бояд баъди як сол 26 ҳазор сомонӣ ва 10 ҳазор сомонии дигар ҳамчун фоизи қарз барои истифодаи сармояаш баргардонад. Каримро лозим меояд, ки ҳам оид ба васеъ гардонидани корхонааш ва ҳам мөшини боркаш ҷораҳо андешад, то даромади кофӣ ба даст орад ва қарзи барои мөшини боркаш гирифтааш ва дигар ҳарочоти мавҷударо низ пардозад. Агар толеи Карим баландӣ кунад, ў метавонад дигар қарздиҳандаҳоеро пайдо намояд, ки онҳо барои ба ў пул додан рақобат кунанд. Дар он ҳолат Карим метавонад аз байни қарздиҳандагон ҳамонеро, ки микдори фоизи қарзаш аз ҳама паст аст, интихоб кунад. Одатан, қарзро бо микдори фоизи паст бониҳо медиҳанд. Зоро онҳо метавонанд ҳатари қарзҳои пардохт нашударо байни қарзҳои зиёд таксим кунанд.

Дар охир такмили соҳти иқтисодии корхона метавонад ба рушди иқтисодӣ оварда расонад. Дар корхонаҳо ҳама бояд меҳнат кунанд то корхона пойдор бошад. Барои онҳо донистани мақсад, ба кӣ ҳисобот додан ва чӣ гуна якҷоя самараноктар кор кардан мухим аст. Чун одамон аз дастгоҳҳо ҳам мураккабтаранд, муайян кардани он ки чӣ бештар ба кори маҳсулнок мусоидат мекунад, мушкил аст. Роҳбаронро зарур аст, ки захираҳои дар корхона бударо ба таври самаранок истифода бааранд. Коргарон дар корхона асосан захирай аввалиндарача ба ҳисоб мераванд. Яке аз омиљҳои ба муваффақият ноил гаштан, мухайё кардани шароите мебошад, ки коргарон ба маҳсали меҳнаташон мароқ зохир мекунанду аз кори худашон қаноатманд мегарданд ва ҳис мекунанд, ки роҳбарони корхона онҳоро ҳамчун коргарони хуб қадр мекунанд.

5.0 Макроиқтисодиёт

Агар ба тамоми муносибатҳои иқтисодии деха назар кунем, мебинем, ки онҳо ниҳоят мураккабанд. Маҳсусан, агар мубодилаҳоеро, ки дар онҳо пул истифода мешаванд, ба инобат гирем. Агар шумо кӯшиш намоед, ки мубодилаҳои дар мамлакат ба амал ояндаро номбар кунед, ин кори ниҳоят мушкил аст. Макроиқтисодиёт маҳз ҳамин корро ба анҷом мерасонад.

Ба омӯзиши макроиқтисодиёт чунин масъалаҳо дохил мешаванд:

- арзиши ҳамаи маҳсулоте, ки мамлакат истехсол мекунад (шояд шумо аз одамон оид ба мағхуми маҷмӯи маҳсулоти дохили давлат шунидаед. Ба ин арзиши маҳсулот, хизматрасониҳои наклиёт, тиб ва гайра дохил мешавад);
- дараҷаи самаранокии (миқдори захираҳо, вақт, мавод, одамон) барои истехсолот ва ё хизмат зарурӣ. Дар ин ҷо сухан дар бораи он меравад, ки бо сарфи ками захираҳо истехсоли маҳсулоти аълосифат ва таъминоти хизматиро ба роҳ монем.
- сатҳи шуғли аҳолӣ ва бекорӣ (фоизи аҳолии қобилияти меҳнатӣ дошта, ки машғули коранд);
- болоравии умумии нарҳҳо дар мамлакат (шумо мумкин дар бораи бекурбашавии пул (инфлятсия) шунидаед. Бекурбашавӣ вакте рух медиҳад, ки нарҳҳои миёнаи ҳамаи молҳо баланд шаванд). Ин ҳодисаи бад аст, зеро қадри пул паст мегардад. Дар баъзе мамлакатҳо баръакс ҳодисаҳои пастравии нарҳ (дефлятсия) ба назар мерасанд, ки мутаассифона, ин ҳодиса низ барои иқтисодиёт зааровар аст. Масалан, дар Ҷопон чунин ҳодиса рух дода буд.
- мавҷудияти сармоя ва миқдори фоизҳо; таносуби байнӣ арзиши молҳое, ки мамлакат аз дигар қишварҳо меҳарад (воридот) ва маҳсулоте, ки ба берун мефурӯшад (содирот).

Тавассути чунин омӯзиш ҳукумат мефаҳмад, ки оё дар иқтисодиёт пешравӣ ҳаст ё не ва оё ин тараққиёт ба усуле, ки ҳукумат мамлакатро идора мекунад, мусоидат дорад? Дар баъзе мамлакатҳо инро муайян кардан кори ниҳоят мушкил аст, масалан, агар шумо розӣ бошед, ки ба рафиқатон барои тайёр намудани ҳезум кӯмак намоед ва ў ба ивази коратон ба шумо гандум дихад, аз чунин мубодилаи байнӣ шумо ҳукумат имконияти боҳабар шудан надорад.

Ҳукумат қӯшиш мекунад, ки истехсолоти баланд, шуғли пурра, инфлятсия, миқдори фоизи паст, содироти бештар ва воридоти кам ба рушди иқтисодӣ оварда мерасонад. Давлат инчунин қӯшиш мекунад, ки ҳукукҳои иқтисодии шаҳсиро бо ҳукукҳои иқтисодии гурӯҳӣ баробар кунад. Масалан, давлатҳо назорат мекунанд, ки дар иқтисодиёт монополия ба вучуд наояд: як ташкилот истехсол, бозори мол, хизматрасонӣ ва баланд бардоштани нарҳҳоро бе ракобат ба дasti ҳуд нагирад. Лекин баъзан давлатҳо бо сабабҳои гуногун ҳудашон монополияи ягон соҳаро ба даст мегиранд.

6.0 Иқтисодиёти Тоҷикистон дар давраи Шӯравӣ

Дар поён оид ба дигаргуниҳои иқтисодӣ, ки дар Тоҷикистон аз давраҳои Иттиҳоди Шӯравӣ то имрӯз ба вуқӯъ омадаанд, маълумоти мухтасар дода мешавад.

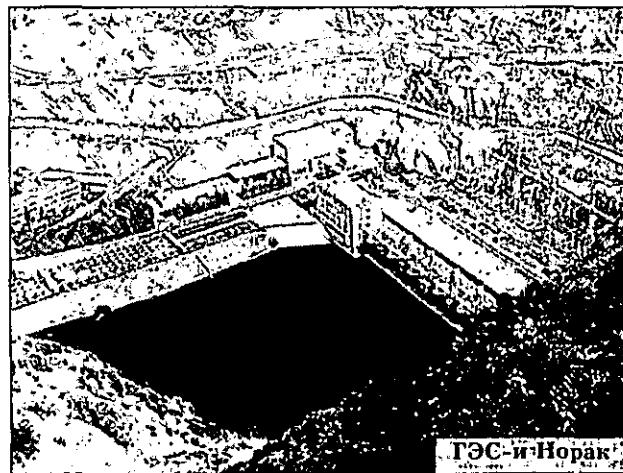
Дар замони Шӯравӣ иқтисодиёти Тоҷикистон бо иқтисодиёти Иттиҳоди Шӯравӣ марказонида шуда буд. Дар ин давра Тоҷикистон асосан ба истехсоли маҳсулоти ҳочагии қишлоқ: пахта, ашёи хом ва барк машғул буд. Қисми зиёди фурӯши мол дар ҳудуди Иттиҳоди Шӯравӣ сурат мегирифт.

Иқтисодиёти тамоми Шӯравӣ ба монанди як корхонаи бутун идора мешуд ва ҳамаи воситаҳои истехсолӣ дар ихтиёри давлат буданд. Азбаски корхонаҳо ба давлат тааллук доштанд, коргарон ва хизматчиён ҳеч вақт наметавонистанд онҳоро соҳиб шаванд ва бинобар ин фоидан ин корхонаҳо танҳо ба бучети давлатӣ ворид мегашт. Илова бар ин, корхонаҳо ҳукуки бо яқдигар тичорат карданро надоштанд.

Дар Масқав аз рӯи нақшай давлатӣ қадом навъ, чӣ намуд, чӣ микдор, қадом нарҳ, дар кучо, кай ва ба кӣ тақсим кардани маҳсулотро ҳал мекарданд. Дар иқтисоди бозори озод соҳибони фирмажо ва корхонаҳо ингуна қарорро ҳудашон қабул мекунанд. Мувоғики нақшай давлатӣ ҳачми маоши коргарон назорат карда мешуд. Идораҳои ба нақшагирий талаботи истеъмолкунандагон, яъне шаҳрвандони қаторӣ ва мамлакатро ба ҳисоб намегирифтанд.

Яке аз камбудиҳои асосии он низом дар ҳамин буд, ки корхонаҳо барои истехсол кардани бехтарин маҳсулот ва коргарон барои бехтар кардани сифати корашон кудрати кам доштанд.

Камбудии дигари он низом ин буд, ки гӯё қарорҳои бехтарини барои истифодаи камхарчи захираҳо мусоидаткунандаро на корхонаҳои алоҳида ва ё истеъмолкунандагон, балки танҳо

ташкilotхое қабул мекарданд, ки ҳамаи захираҳоро дар ихтиёр доранд. Мутаассифона, ин на ҳама вакт дуруст аст. Қарорҳои беҳтаринро, одатан, қасоне таҳия мекунанд, ки бештар чунин қарорҳо ба онҳо таъсир мерасонад ва ин гуна одамон истеъмолкунандагон ва истеҳсолкунандагони маҳсулот мебошанд.

Дар давраи бозсозӣ (солҳои 1987-1990) қонунҳое ба тасвиб расиданд, ки ба корхонаҳо иҷозати бештар мустақилона фаъолият карданро доданд.

6.1 Иқтисодиёти мамлакат баъди соли 1991

Баъд аз ба даст овардани мустақилият, пошхӯрии иқтисодиёти ягонаи Иттиҳоди Шӯравӣ зоҳир гашт, ки аксарияти риштаҳои тиҷоратию иқтисодӣ миёни ин кишварҳо канда шуданд ё суст гардианд. Иқтисодиёти Тоҷикистон, ки ба ҳоли худаш гузошта шуда буд, ниҳоят заиф будани худро нишон дод. Ҳукумат соҳти иқтисодиёти бозоргониро қабул намуд, лекин сатҳи баланди назорат аз тарафи давлат бо мақсади таъмини ҳимояи иҷтимоии мардум нигоҳ дошта шуд.

Ҳукуматро лозим омад, ки:

- ❖ низоми одилонаи гузариши моликияти давлатӣ ба моликияти ҳусусии шаҳрвандонро бунёд намояд;
- ❖ бо мақсади ҳимояи моликияти ҳусусӣ қонунҳоро тағйир дихад;
- ❖ бо мақсади иҷозат додан ба тиҷорати ҳусусӣ қонунҳоро тағйир дихад;
- ❖ аз сабаби қатъ гаштани фаъолият ё ба шахсони алоҳида фурӯҳта шудани аксарияти манбаъҳои даромади давлатӣ, андозро ба танзим дарорад;
- ❖ бо мақсади нигоҳ доштан ва густариш додани муносибатҳо бо шарикони тиҷоратӣ дар ҷаҳон, ба корхонаҳои амалкунанда ё навбунёд кӯмак расонад;
- ❖ барои онҳое, ки ҳеч гуна даромаде надоранд, таъминоти иҷтимоиро танзим намояд;
- ❖ барои иҷрои вазифаҳое, ки дар гузашта аз тарафи ташkilotҳои дар Масқав воқеъбуда иҷро мешуданд, ташkilotҳои нави давлатӣ таъсис дихад;
- ❖ пули худро ба гардиш барорад. Давлат пули худашро надошт (дар аввали соли 1995 ба ҷои рубли русӣ рубли тоҷӣ ҷорӣ карда шуд, вале бекурбашавӣ ба зудӣ қадри онро паст гардонид. Бинобар ин соли 2000-ум пули нав - сомонӣ ба истифода дода шуд);
- ❖ ба шаҳрвандон тағйиротҳои ба вучуд омадаро фаҳмонида дихад, зеро бисёр фаъолиятҳоеро, ки дар шароитҳои гузашта ғайриқонунӣ ҳисоб мешуданд, акнун метавон дар шароитҳои нави иқтисодӣ татбиқ намуд.

Ба роҳбарон ва соҳибони корхонаҳо лозим омад, ки:

- робитаҳояшонро бо шарикони тиҷоратии пешина барқарор намоянд ва бар замми ин шарикони нав пайдо қунанд;
- корхонаҳояшонро ба таври нав ташкил намоянд ва онҳоро барои қаноатманд гардонидани таалоботи истеъмолкунандагон равона созанд. Ин то андозае маънои дигаргун кардани намуди зоҳирӣ ё навъи маҳсулоти истеҳсолшавандаро дошт;
- барои пӯшонидани ҳарочоти таҷдиди корхонаҳои захираҳои молиявӣ пайдо қунанд (пайдо кардани шарики ҳориҷӣ, ки дар натиҷа корхона ба корхонаи муштарак табдил мегашт);

Ба шаҳрвандони оддӣ лозим омад, ки:

- қонунҳои навро омӯзанд;
- корхонаи шаҳсӣ күшоянд;
- кори нав ёбанд.

Ин ҳам барои давлат ва ҳам барои шаҳрвандони ҳамаи гуна давлат вазифаи ниҳоят мушкил буд. Дар Тоҷикистон бошад ин мушкилӣ аз сабаби ҷанг шаҳрвандӣ боз ҳам душвортар гардид.

Ҷанг ба вайроншавии иншооту биноҳои зиёд ғварда расонд. Оилаҳо бошанд хисороти мудҳишро аз сар гузарониданд. Мувоғики маълумотҳо зиёда аз 60 ҳазор одам ба ҳалокат расид. Ин маънои онро дошт, ки захираҳои бокимонда барои истеҳсолот, масалан, пахта ниҳоят кам гардид. Дар давраи солҳои 1991 - 1996 арзиши маҳсулоти истеҳсолшуда (маҷмӯъи маҳсулоти

Фурушандай ширинҳо

дохилӣ) дар мамлакат 60 фоиз паст фаромад. Барои аксарияти мамлакатҳо то 10% пастшавии маҳсулоти дохилӣ дар давоми 5 сол аллакай як ҳодисаи ҷиддӣ ҳисоб мешуд. Оқибати дигаре, ки гӯё назарногир аст, он буд, ки корчаллонҳои мамлакатҳои ҳориҷӣ дар ҷунин шароит барои барқароркуни корхонаҳо, соҳтмон ва бунёди ҷойҳои корӣ сармояя нагузаштанд. Ҳол он ки сармоягузории онҳо хеле зарур буд. Зоро на шаҳрвандон ва на давлат барои анҷом додани ҷунин корҳо маблаги зарурӣ надоштанд.

Ҷанг то андозае сабабгори ҳаробшавии иқтисодӣ гардида. Вай инҷунин роҳи дар мамлакат бунёд намудани соҳти нави иқтисодиро дигаргун кард ва якчанд ислоҳотро боздошт. Яке аз ҷунин ислоҳот ҳусусигардонӣ буд, ки барои инкишофи бозори озоди иқтисодӣ муҳим аст. Барои бомуваффақият гузаронидани ҳусусигардонӣ, таҳия ва қабули як ҷатор қонунҳо, ки тақсимоти одилонаи моликияти ва ноил ғаштан ба натиҷаҳои беҳтаринро таъмин мекунанд, зарур буд. Зарурияти мазкур мебоист:

- ба давлат даромади муайян меовард;
- ба корхонаҳо ва фирмҳо имконият медод, ки барои таҷдиди фаъолияти корхонаашон бо мақсади ба талаботи шароити нави иқтисодӣ ҷавобгӯй шудан кӯмаки молиявӣ (баъзан аз ҳамкорони ҳориҷӣ) гиранд.

Барои мусоидат ба ин раванд ҳукumat низоми фӯрӯни саҳмияҳоро ташкил қард. Ин кори муҳим буд. Он ба корхонаҳо имкон медод, ки оид ба андешаҳои одамон нисбати усулҳои идоракуни муассиса нарҳояшонро баланд ё паст қунанд. Бо мақсади ба шаҳрвандон имконияти ҳариди саҳмияҳоро додан ҳукumat қоғазҳои қимматнок интишор намуд, то онҳоро барои ҳаридани саҳмияҳои корхонаҳо ба ҷой пул истифода баранд.

Азбаски Тоҷикистон мамлакати аграрӣ аст, ислоҳоти замин яке аз масъалаҳои муҳим ба шумор меравад.

6.2 Моҳияти соҳибкории ҳурд

Микдори зиёди корхонаҳое, ки имрӯз фаъолият доранд, дар давраи низоми иқтисоди Шӯравӣ вуҷуд надоштанд. Аксарияташон ҳаҷман қалон нестанд ва онҳоро оилаҳои алоҳида идора мекунанд. Дар хотир доред, ки агар оилаи шумо фақат нон фурӯшад ҳам дар асоси ҳамон принсипҳое амал мекунад, ки ширкатҳои қалонтарини дунё фаъолият доранд. Соҳибкории ҳурд барои иқтисодиёти Тоҷикистон муҳим аст, зоро он:

- даромад ва шуғли ҳазорҳо одамонро таъмин мекунад;
- ба аҳолии мамлакат ҳизматрасонии аз ҷиҳати иқтисодӣ фоиданӯк ва молҳоро пешниҳод мекунад;
- ба таври фаврӣ метавонад, ба ҷойи истеҳсоли як маҳсулоти маҳсулоти дигар ва ё ҳизматрасониҳои гуногунро мувоғики талаботи таѓириёбандан истеъмолқунандагон ба роҳ монад;
- ба давлат аз даромад андоз медиҳад;
- ба соҳибкорон усулҳои корбариро меомӯзонад;
- имконият медиҳад, ки ақидаҳои нав дар соҳибкорӣ озмуда шаванд;
- метавонад ба тиҷорати қалон табдил ёбад;
- ба гардиши пул дар иқтисодиёти мамлакат кӯмак мекунад (ин имкон медиҳад пул ба ҷое равад, ки барои зиёд кардани бойгарӣ самараноктар истифода бурда шавад);
- аз сабаби мавҷуд будани рақобат, корхонаҳои ҳурд бояд ҳарочоти истеҳсолиашонро дар сатҳи ниҳоят паст нигоҳ доранд. Ин бошад имкон медиҳад, ки нарҳҳо ва бекурбашӣ дар сатҳи паст нигоҳ дошта шаванд.

Дар шароити ҳозира аксарияти корхонаҳои ҳурд молҳоро аз дигар мамлакатҳо ворид мекунанд. Ҳол он ки бо роҳи ба бозор ворид шудани молҳои нав ва қонеъ ғаштани талаботи истеъмолқунандагон маҳз корхонаҳои ҳурд метавонанд талаботи мардумро бо маҳсулоти ватаний таъмин намоянд ва бо ин роҳ маҳсулоти ҳудро ба истеъмолқунандагони дигар мамлакатҳо низ фурӯхта ба иқтисодиёти мамлакаташон кӯмаки бештар расонанд.

Давлат метавонад ба корхонаҳои нави соҳибкорӣ бо роҳҳои зерин кӯмак расонад:

- қабули қонунҳое, ки ширкатҳо ва фирмҳо ба иҷрои қарордодҳои ба имзо расида водор месозад;
- ба ширкатҳо тавассути сафоратхонаҳо барои пайдо кардани муштариёни ҳориҷӣ ёрӣ расонад;
- тавассути идораҳои илмии давлатӣ кӯмаки техникий расонад;

- мөйөрхой пасти андозро муайян кунад;
- җавононро бо дониш ва маҳорат, ки барои ширкатҳо заруранд, мусаллаҳ гардонад;
- шаҳрвандонро барои харидорӣ кардани саҳмиҳои ширкатҳо ҳавасманд гардонад.

6.3 Низоми бонкӣ дар Тоҷикистон

Вазифаи асосии Бонки Миллии Тоҷикистон назорат аз болои микдори пули дар гардиш буда мебошад. Бонки Миллий арзиши пули моро назорат мекунад, вале ин бонк мизочони худро надорад.

Барои шумо ва корхонаҳои хусусӣ бонкҳои тичоратӣ аҳамияти бештар доранд, зеро онҳо пулро дар ҷое мегузоранд, ки фоидай бисёртар меорад ва барои ин андешидани ҷорӯрои зерин зарур аст:

- нигоҳ доштани пулҳои озод барои мизочони худ (амонатгузор, одатан, фоизи на ҷандон зиёд аз бонк мегирад);
- додани қарзҳо ба одамон ё ширкатҳо (шахсе, ки аз бонк қарз мегирад, фоизи муайян месупорад).

Бонкҳо, одатан, ба мисли ширкатҳо фаъолият намуда, дар байни худ барои додани қарз аз рӯйи микдори фоизи кам ба муштариён рагбат мекунанд ва аз одамоне, ки пули худро ба суратҳисоби бонк мегузоранд, фоизи бештар медиҳанд.

Бонки Миллии Тоҷикистон

Суратҳисоби 02: Талаботи хоҳишҳо (5 дакика)

Хоҳишҳо ва талаботи худро номбар кунед.

- Аз рӯйхати зерин шумо чиро ҳаридар метавонед?
- Афзалиятҳоро ба тартиб биёред ва ба мисли нақшай зерин ҷадвал қашед.
- Сабабҳо, ки шумо як ҷизро нисбати дигарааш бештар доштан меҳоҳед, қадомжоянд?

Талаботи ман	Фурӯхта мешавад	Хоҳишҳои ман	Фурӯхта мешавад
Ҳӯрок Муҳаббати ҳақиқӣ	Ҳа Не	Телевизион Шокалад	Ҳа Ҳа

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: ҳонандагон метавонанд талаботро аз хоҳишҳо фарқ намоянд.

МТ: хонандагонро водор кардан аст, ки дар бораи чизҳои барои ҳаёт ва истироҳат зарурӣ андеша кунанд. Дар ин ҷо бояд нишон дод, ки одамони камбизоат ба талабот бештар таваҷҷӯҳ доранд. Барои ин супориш ҷавобҳои дуруст вучуд надоранд.

Супориши 03: Мубодила (10 дакика)

Дар гурӯҳҳои ҷорнафара кор карда, ба ҳамдигар бори охир дар мубодила карданни мол аз тарафи одамон шоҳид буданатонро нақл кунед. Онҳо қадом намуди молҳоро мубодила карданд? Барои ҷӣ онҳо мубодиларо интиҳоб карданду пулро не?

Ҷадвали зеринро ба дафтаратон қашед ва онро пур кунед. Дар хоначаҳо афзалият ва камбудиҳои ҳар як низомро нависед.

Пул	Мубодила
Камбудиҳо Пул метавонад арзишашро гум намояд.	Камбудиҳо
Афзалиятҳо	Афзалиятҳо

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд моҳияти мубодила, афзалият ва камбудиҳои онро дар муқоиса бо истифодаи пул фахманд.

МТ: ба хонандагон нишон додани афзалиятҳо ва камбудиҳои мубодила, инчунин мушкилиҳоест, ки ба бекурбашавии пул алоқаманданд.

Ҷавобҳои эҳтимолӣ:

Пул	Мубодила
Камбудиҳо Пул метавонад арзишашро гум намояд. Одамон одатан пулро медузданд. Афзалиятҳо Пулро бо ҳуд гирифта гаштан осон аст. Пулро дар бонк гузоштан мумкин аст. Пул барои вакти зиёд қифоя мекунад.	Камбудиҳо Баъзан арзиши чизҳоро муайян кардан мушкил аст. Нархи молҳо аз талабот ба он мол вобаста аст. Во ҳуд молро гирифта гаштан ниҳоят вазнин аст. Афзалиятҳо Ба бекурбашавӣ камтар дучор меояд. Даромади андозандӣ афзоиш меёбад.

Супориши 04: Талабот ва таъминот (15 дакика)

Дунафарӣ кор карда, оид ба се намуди молҳое, ки барои сокинони минтақаи шумо бештар дастрасанд, андеша кунед (ин молҳо мумкин аст орд, поїафзол ё сабзвот бошанд). Баъд ҷадвали зеринро ба дафтаратон бардошта ба саволҳо ҷавоб дигарӣ. Фаромуш накунед, ки:

- Тагиирот дар таъминоти мол метавонад бо тагиирот дар миқдори таъминкунандаго ё миқдори моли таъмин кардаашон вобаста бошад.
- Тагиир ёфтани талабот ба мол метавонад бо тагиироти шумораи ҳаридорон ё миқдори моле, ки онҳо ҳариданианд тагиир ёбад.

Мол	Қадом омилҳо метавонанд таъминоти ин молро тагиир диганд?	Қадом омилҳо метавонанд талаботро ба ин мол тагиир диганд?
1.		
2.		
3.		

Қайдхо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд сабабҳои тағйирёбии талаботу таъминотро нишон диханд.

Эҳтимол ҷавобҳои хонандагон вобаста ба ҷомеа гуногун бошанд. Ҷавобҳои муқаррарӣ ба таври зайл шуда метавонанд:

Мол	Қадом омилҳо метавонанд таъминоти ин молро тағйир диханд?	Қадом омилҳо метавонанд талаботро ба ин мол тағйир диханд?
Гүшт	Нархи чорвои ба савдо бароварда дар мавсими гузашта.	Мавсими сол. Дар баҳор мардум пули кам доранд ва камтар ҳарид мекунанд, дар тирамоҳ бошад зиёд.
	Микдори савдо дар рӯзи гузашта.	Дар муддати муайян ҷашни барпо мегарданд, ки талаботро ба маҳсулот зиёд менамояд.
	Ҳачми фоида.	Дар зимистон одамон меҳоҳанд зиёдтар гүшт истеъмол намоянд ва сабзавот дар ин фасл нисбатан кам аст.
	Мавсими сол. Дар тирамоҳ дежконон зиёдтар чорворо ба савдо мебароранд, чунки онҳо шояд фикр кунанд, ки гизои кофӣ барои зимистон надоранд.	Муштариён то ҷи андоза пулдоранд.
	Бо назардошти оне, ки чорвои серчарб кам аст дар баҳор нарҳ боло меравад.	

Ин вазифа хеле душвор ба назар мерасад ва шумо шояд тасмим гиред, ки онро сарфи назар кунед. Агар ҳанӯз ҳам меҳоҳед, ки ин вазифаро ичро кунед шумо бояд ҳамроҳи синф баъзе мисолҳо оваред. Масалан, нон – таъминот бояд нисбатан доимӣ бошад, вале агар таъминоти орд ё маҳсулоти сӯзишворӣ тағйир ёбад, он ҳам метавонад фарқ кунад. Таъминот эҳтимол якхела бокӣ мемонад, гарчанде ки дар дар баъзе ҳолатҳо одамон ба нон ҳамчун манбаи гизоӣ, зиёдтар эҳтиёҷдоранд.

Машки иловагие метавон гузаронид ва аз хонандагон пурсид, вакте талабот ва таъминот тағйир меёбад ба нарҳҳои маҳсулот ҷи ҳодиса рӯй медиҳад.

Таъминоти зиёд ва талаботи кам одатан натиҷаи пастравии нарҳҳо мегардад.

ТмЗ – таъминоти зиёд.

ТмК – таъминоти кам.

ТбЗ – талаботи зиёд.

ТбК – талаботи кам.

ПН – пастравии нарҳҳо.

НУ – нарҳи устувор.

БН – баландшавии нарҳҳо.

ТмЗ + ТбK = ПН

ТмK + ТбЗ = Баландшавии Нарҳҳо, ТмK + ТбK = Нарҳи Устувор, ТбЗ + ТмЗ = Пастравии Нарҳҳо чуноне, ки ракӯбат истехсоли босамарро ҳавасманд мегардонад.

Супориши 05: Моликияти мол (10 дакика)

Дар бораи моликияти оилаи ҳуд фикр кунед. Даҳ номгӯи ашёҳоро нависед, ки ба он ашёҳои қалон, ба монанди ҳона ва ашёҳои ҳурд, ба монанди либос доҳил шаванд.

Ба саволҳои зерин ҷавоб дигед:

- Соҳиби ин молҳо буданатонро шумо ҷи гуна исбот мекунед?
- Ин моликиятро бо таври қонунӣ ҷи гуна ба даст овардан мумкин аст?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд оид ба чӣ тавр соҳиби мол ва ба даст даровардани он мисолҳо оранд.

МТ: ба хонандагон имконият додан аст, ки онҳо дар бораи бо усулҳои гуногун, аз ҷумла дар асоси ҳӯҷатҳои қонуни соҳиби мол шудан андеша кунанд.

Хонандагон метавонанд дар ҷадвали соҳтаашон ашёҳо ва ҳӯҷатҳоеро нишон диханд, ки ҷизи моликияти шаҳсӣ будани онҳоро исбот карда тавонанд. Онҳо метавонанд ҷизъҳои майда, аз қабили либос ва ашёҳои қалон, аз қабили автомобил ё китъаи заминро дохил кунанд.

Супориши 06: Кӣ фоида мебинад? (20 дакика)

Бо ҳамсингатон нақлҳоро хонда ба саволҳо ҷавоб гардонед:

Дар деҳаи хурд Исмоил мағоза дорад. Дар он маҳал ӯ ягона шаҳсест, ки фитта мефурӯшад. Вай фиттаҳои навъи «SONY» MX-345-ро бо нархи 1,5 сомонӣ мефурӯшад. Ин аз нархи дар Душанбе буда 30% қимматтар аст. Лекин барои Исмоил фиттаҳо танҳо 5% қимматанд. Ин 5% ҳарочоти нақлиёт аз Душанбе то деҳа аст. Рамзия қарор кард, ки ба Душанбе рафта ҳамин хел фиттаҳоро барои мағозааш ҳарад. Ӯ ният дорад, ки онҳоро бо нархи 1 сомонӣ фурӯшад.

1. Аз амалий Рамзия кӣ фоида мебинад?
2. Исмоил чӣ кор карда метавонад?

Нигина дар деҳа соҳиби нонвойхонаи хурде аст ва нон мепазад. Дар ҳамин деҳа боз як нонвойхонаи дигар мавҷуд аст, ки нонҳояшро бо ҳамон нарҳо мефурӯшад.

Нигина дар як рӯз барои пухтани 250 дона нон 50 кг (як ҳалта) орд сарф мекунад. Ӯ 50 кг ордро бо нархи 35 сомонӣ мекарад. Баъди ҳамаи ҳарочоти фоидаи ӯ дар як рӯз 5 сомонӣ аст. Агар ӯ ба таври яклуҳт 5 ҳалта орд ҳарад, пас ҳар як ҳалтаи орд 33 сомониро ташкил мекунад. Новобаста ба он ки ду нонвойхона фаъолият мекунанд, миқдори нон кифоя нест.

1. Ӯ фоидаашро чӣ кор мекунад?
2. Аз ин кор кӣ фоида мебинад?
3. Бо нарҳҳо чӣ рӯх медиҳад?
4. Боз қадом омилҳо ба кор ҳалал расонида метавонанд?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд дар ҳолати мавҷудияти рақобат чӣ гуна рафтор кардани сектори ҳусусиро гӯянд ва афзалияти онро барои ҳаридор номбар намоянд.

Ҷавобҳои эҳтимолӣ:

Ҳолати якум:

1. Истеъмолқунандагон. Зоро онҳо кам пул сарф мекунанд. Дигар фирмаҳо низ фоида мегиранд, ҷониши ҳаридорон пули заҳирагаштаро аз ҳариди фиттаҳои арzonтар метавонанд ба молҳои дигар сарф кунанд.
2. Исмоил метавонад нархи фиттаро арzon кунад. Вақте ки ҳаридоронаш зиёд мешаванд, вай мисли пештара даромад гирифта метавонад.

Ҳолати дуюм:

1. Ба нархи яклуҳт нигоҳ доштан ва ҳаридани орд.
2. Ҳам вай ва ҳам ҳаридорон бурд мекунанд. Вай баъди ин, тавассути кам кардани сарфи маблаг нарҳро баланд нақунад ҳам, фоида мебинад. Нигина метавонад ба худ ёрдамчиеро киро кунад.

3. Вай метавонад ҳатто дар бораи паст кардани нарх қарор қабул намояд ва бо ин боиси васеъ шудани хиссааш дар бозор гардад.
4. Нархи сүзишворӣ ва дигар ҳарочоти ў мумкин аст, ки афзояд. Ракибон низ метавонанд чунин амал кунанд ва Нигина фоидан дилҳоҳ ба даст надарорад ҳам, бо вучуди ин қарордоди мазкур боиси кам шудани ҳарочоти истехсолот мегардад.

Супориши 07. Тичорати маҳаллӣ (30 дакика)

Бо ҳамсинфатон ба яке аз корхонаҳои маҳаллӣ ташриф биёред (ба магоза ё ягон корхонаи истехсолӣ) ва ба роҳбарони он саволҳои зеринро дода, дар бораи ин корхона ҳисобот нависед. Барои ин ҳисоботро ба аҳли синф пешниҳод қардан омода шавед.

1. Шумо қадом молҳо, маҳсулот ва хизматҳоро мефурӯшед?
2. Тичорати шумо чӣ ном дорад (баъзе корхонаҳои хурд ном надоранд)?
3. Ҷанд вакът боз шумо бо тичорат машғул ҳастед?
4. Мизочони шумо киҳоянд?
5. Молҳои шумо чӣ нархи доранд?
6. Шумо молатонро чӣ гуна истехсол мекунед?
7. Миқдори истехсоли мол ва ҳариди онро шумо чӣ хел муайян мекунед?
8. Нархи фурӯши молро шумо чӣ хел ҳисоб мекунед?
9. Ҳангоми бори охир иваз кардани нархҳо шумо қадом омилҳоро ба инобат гирифтед?
10. Вакти тичорат шумо бо қадом мушкилиҳо рӯ ба рӯ мешавед?
11. Афзалиятҳои тичорат қадомҳоянд?

Усто бо писари худ

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд як корхонаи хусусӣ ва мушкилоти онро шарҳ диханд.
МТ: ба хонандагон кӯмак расонидан аст, ки онҳо донанд: ба тичорат машғул будан ҳатар дорад ва ҳатто корхонаи хурдтарин ҳам бо мушкилоте, ки муассисаи калон дучор меояд, рӯ ба рӯ мешавад. Илова бар ин, хонандагон медонанд, ки тичорат хизматгари чомеа аст.

Чавобҳо метавонанд гуногун бошанд, лекин ба баъзе саволҳо шумо эҳтимол ҷавобҳои зеринро интизор бошед:

- 5- бафқ, ҳариди молҳо ё маводҳо (маош ё андозҳо);
- 7- ҳафтаи гузашта шумо чӣ қадар мол фурӯҳтед: кобилияти истехсол қардан ё ҳаридани маҳсулот дар давоми вакти мавҷудбуда;
- 8- ҳарочотро ба ҳисоб гирифта, нархҳои ракибон ва ҳачми фурӯши маҳсулотро мукоиса намоед;
- 10- ҳатари мӯфлис шудан, даҳолати дигарон, вакти зиёд сарф қардан;
- 11- ман ҳӯҷани худам ҳастам.

Дар ин супориш хонандагонро зарур аст, ки доир ба фаъолияти ширкат маълумоти маҳфӣ ҷамъ оранд. Бинобар ин мо бояд таҳмин намоем, ки сохибони он ширкатҳо метавонанд бе дудилагӣ ба саволҳо ҷавоб диханд. Аз ин хотир шуморо лозим аст, дар навиштани мактубе ба номи роҳбарони корхонаҳои хурд бо хоҳишӣ рад накардани ҳамкорӣ ва кӯмак расонидан ба хонандагон муроҷиат намоед. Дар ҳеч ҳолат роҳбари корхона набояд фишоровариро дар робита ба пешниҳоди иттилоот ҳис кунад.

Намунаи мактуб

Мӯхтарам, роҳбари ширкат!

Қисме аз дарсҳо оид ба ҷомеаи шаҳрвандӣ дар мактаби мо ба омӯзиши фаъолияти корхонаҳои хусусӣ баҳшида шудаанд. Талаба меҳоҳад ба шумо саволҳои

зеринро дихад ва иттилооти ба дастомадаро ба ҳамсинфонаш пешниҳод намояд (11 саволи ин супоришро номбар кунед). Дар ҳама ҳолатхо шумо набояд худатонро үхдадор хисоб карда, ба саволхой дигар чавоб гардонед ва ё ба саволхое, ки ба фикри шумо бар зарари тичорататон ҳастанд, посух дихед. Барои ҳамкориатон ба шумо ташаккур. Шумо ба хонандагони чүмхурии Тоҷикистон кӯмак менамоед, то онҳо донанд, ки чомеаашон чӣ гуна фаъолият дорад ва метавонад амал кунад.

(Имзои муаллим ё мудири мактаб бо мӯҳри мактаб тасдиқ шудааст).

Супориши №83: Чӣ хел метавонимillioner шуд?

Ин вазифаро мумкин аст бо ду роҷ иҷро кард: дар бораи моле, ки шояд барои шумо зарур аст, фикр кунед ва супориши дар поён дода шударо иҷро намоед ё барои ҳалли супориши моли аз тарафи мо пешниҳодшавандаро истифода баред.

Моли пешниҳодшаванда: шумо мошини оддиеро, ки сангро аз биринҷ ҷудо намуда ба таври дастӣ кор мекунад, иҷтироъ намудед. Мехоҳед тичорати худро оғоз кунед ва ин молатонро фурӯшед. Шуморо лозим аст, ки нақшаи кориатонро таҳия намоед. Бо ҳамсинфатон саволҳоро ҳонед ва баъд нақшаи кориатонро нависед. Барои ин нақшаро ба синфатон пешниҳод кардан омода шавед.

- ❖ Махсулоти шуморо кӣ ҳоҳад ҳарид?
- ❖ Одамон дар бораи маҳсулот ва ширкати шумо чӣ хел маълумот пайдо мекунанд?
- ❖ Шумо нархи молатонро чӣ гуна муайян мекунед?
- ❖ Нархи моли шумо ҷанд пул ҳоҳад буд?
- ❖ Вақте ки шумо ба тичорат шурӯъ мекунед, дар муайян кардани миқдори мошинҳои истеҳсолшаванда чиро ба инобат мегиред?
- ❖ Шумо фоидай ба даст овардаатонро чӣ кор мекунед?
- ❖ Барои он ки нархҳоро тағиیر дихед, қадом омилҳо ба шумо метавонанд таъсир расонанд?
- ❖ Тичорати шумо чӣ гуна метавонад фоидай бештаре биёrad?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд нақшаи фаъолияти тичоратии худро тартиб диханд.

МТ: дар хонандагон барангехтани андешаҳо дар бораи душвориҳое, ки тичорати хурд ва қалон ба онҳо рӯ ба рӯ мешаванд. Вай инчунин хонандагонро барои иҷрои супоришиҳои оянда сафарбар менамояд.

Албатта, ҷавобко гуногун ҳоҳанд буд. Санҷед, то хонандагон ба ҳамаи саволҳо ҷавоб диханд. Ин барои хонандагон имконияти хуб аст, ки қобилияти эҷодкории худро намоиш диханд. Шумо метавонед ин супоришро ба тарзи овоздихӣ ба тарафдории нақшаи фаъолияти тичоратӣ анҷом дихед.

Мундариҷаи намунаи нақшаи тичоратӣ

Нақшаи фаъолияти тичоратии инкишифи корхонаи хусусиро муайян намоед.

Шарҳи умумӣ

Дар ин боб асосан шарҳи муҳтасари корхона дода мешавад:

дар кучо воеъ будани корхона, қадом маҳсулот ё хизматҳоро истеҳсол мекунад ва истеъмолкунандагони асосиашон ҳизо ҳоҳанд буд.

Илова бар ин, бисёри нақшаҳои фаъолияти тичоратӣ мақсадҳои дурнамои корхонаҳоро нишон медиҳанд.

Шумо бояд ҷавоб дихед:

Ман ба қадом намуди тичорат машғулам ва мо чӣ истеҳсол мекунем? Ман бо қадом мақсад ин нақшаи тичоратиро менависам.

Ҳар рӯз ман бо ҳоҳаронам дар ҳонаи модарам ҷамъ мешавем ва токӣ медӯзем. Маҳсулотамонро дар бозори «Корвон» мефурӯшем. Агар мо мағозаи шаҳсӣ медоштем, метавонистем ҳаридорони ҳориҷиро ҷалб кунем ва нархи тоқиҳоро баланд бардорем. Миқдори фурӯши онҳоро ҳар моҳ зиёд кунем. Ҳамин тавр, ин нақшаи тичоратӣ мақсади шарҳ додани савдои моро мегузорад. Бо мақсади гирифтани қарз мо бояд дархост пешниҳод намоем. Бо кӯмаки қарз мо мағозаро ба ичора гирифта, онро қонунӣ мекунем ва як фурӯшандаро бо се зани дехаамон, ки барои тайёр

кардани токихо ба мо ёрй мерасонанд, ба кор қабул мекунем. Мағозай «Лайлай» даромадхоро зиёд мекунад ва ба мо имконият медиҳад, ки барои маълумотгирии фарзандонамон пул захира намоем.

Маҳсулот ва хизматҳо

Дар ин боб маҳсулот ва хизматҳои корхона ба таври мушаххас шарҳ дода мешаванд. Илова ба хусусиятҳои қувваи корий шумо бояд оид ба чий гуна истифодабарӣ ва барои ҳаридор диккатчалбунанда будани он маълумот дихед.

Шумо бояд ҷавоб дихед:

Корхонаи ман чий истехсол мекунад? Ин маҳсулот чий гуна истифода мешавад? Барои чий ин маҳсулот ба одамон маъқул аст?

Мисол:

Мо токӣ истехсол мекунем, ки онҳо маҳсули меҳнати дастӣ мебошанд. Токихо аз матоъ ва зардӯзӣ оро дода мешаванд. Чунин токихо маҳсулоти анъанавии дастии ҳунарҳои мардуми Тоҷикистон аст. Аҳолии маҳаллӣ ба ин гуна токихо эҳтиёҷ доранд. Ҳоло бошад онҳо дар байни ҳориҷиён низ маъмул шуда истодааст ва нақшҳои ба таври эҷодкорона оғарида шуда ва ғайриоддии чунин маҳсулот диккаташонро ҷалб менамоянд.

Накшай маркетинг

Накшай маркетинг бояд ба таври мушаххас чий гуна ва ба кий фурӯхтани маҳсулоти шуморо шарҳ дихад. Стратегияи маркетинг бояд асосан, ба тадқиқоти шумо оид ба гурӯҳи истеъмолкунандагон, рақобат ва ҳачми фурӯши маҳсулот дар бозор такя намояд.

Шумо бояд ҷавоб дихед:

Корхонаи ман дар бозор ба кий ва чий қадар маҳсулот мефурӯшад? Ман ин маҳсулотро чий тавр мефурӯшам? Ғайр аз ман боз кий ҳамин гуна маҳсулот мефурӯшад? Ин ба ҳачми фурӯши маҳсулоти ман чий гуна таъсир мерасонад?

Мисол:

Мағозай «Лайлай» ба ҳориҷиён токӣ мефурӯшад. Тадқиқот нишон медиҳад, ки дар Тоҷикистон тақрибан 1500 нафар ҳориҷиён зиндагӣ ва кор мекунанд. Онҳо мутаносибан даромади баланди солонаи шаҳсӣ доранд. Илова бар ин, дар соли 2000-ум 10,000 сайдӯон аз ҳориҷаи дур ва наздик ба Тоҷикистон омаданд. Ҳамаи онҳо ва ҳориҷиёни муқими дар Тоҷикистон ҳаридорони воқеии токихо мебошанд. Тадқиқот нишон дод, ки бисёр занҳо дар хона машғули дӯхтани токихо бошанд ҳам, шумораи ками онҳо тавонистанд фурӯшро тавассути мағозаҳои маҳсус ба роҳ монанд. Дар ин ҳолат, рақобат он қадар зиёд намешавад. Кумитай давлатии омор дар ҳисботи соли гузашта миқдори фурӯши токихоро дар ҳачми 25 ҳазор дона нишон додааст. Ҳозир мо дар як сол токӣ истехсол мекунем, лекин мо чунин фикр дорем, ки ҳар сол мо метавонем 1,500 токӣ фурӯшем.

Накшай фаврӣ

Накшай фаврӣ ҷараёни коркард ва истехсоли маҳсулоти ширкатро шарҳ медиҳад. Дар ин ҷо зарур аст, ки бо таври мушаххас ва аниқ тартиби техникий, нишон додани таҷхизот ва ҷудо кардани ашёи истифодашаванда шарҳу эзоҳ дода шавад.

Шумо бояд ҷавоб дихед:

Маҳсулоти нав чий тавр коркард мешавад? Ҷараёни истехсолот чий гуна марҳилахоро мегузараад? Барои истехсолот қадом ашё ва мавод лозим аст? Онҳо аз кучо гирифта мешаванд? Қадом таҷхизот барои истехсоли ин маҳсулот истифода мешавад?

Мисол:

Мо ягон намуди таҷхизотро истифода намебарем. Ҳама кор дастӣ иҷро карда мешавад. Сӯзанҳо, риштаҳо ва матоъ барои астар аз бозор ҳаридар мешаванд. Риштаҳои заррин бо нарҳи яклухт аз истехсолкунандагони он ҳаридар мешаванд. Агар мо риштаи бисёр истифода бурданӣ шавем, тарафҳои манфиатдор метавонанд моро таъмин намоянд. Мо аз ҳамсаҳоямон рангҳои аз растаниҳои маҳаллӣ тайёркардашударо меҳарем. Ҳозир мо метавонем ҳар моҳ даҳ токӣ дўзэм ва ин

микдор метавонад баъди ба кор қабул кардани коргарони иловагӣ то 50 дона зиёд шавад.

Идоракунӣ ва ташкилот

Дар ин боб ҳайати кормандон ва сохтори ширкат шарҳ дода мешаванд. Он, одатан, аз тарҷумаи ҳоли муҳтасари сохиби корхона, роҳбар ва ҳайати идоракунанда иборат аст. Илова бар ин, шарҳ додан муҳим аст, ки ширкат чӣ тавр масъалаҳои зеринро ҳал менамояд: ашкоси чӣ қасбу кор доштаро қабул мекунанд? Чӣ тавр ин одамонро меомӯзонанд? Онҳоро барои корашон бояд чӣ гуна қадр намоянд? Ин боб қисман ҷадвали сохтори кормандони асосии ширкатро дар бар мегирад. Ин боб инчунин бояд шакли сохтори худи ширкатро шарҳ дихад.

Шумо бояд ҷавоб дихед:

Дар қадом шакли ташкилий ширкат ба қайд гирифта шудааст? Кихо ба сафи кормандони асосии ширкат дохил мешаванд ва дараҷаи таҳассусии онҳо чӣ гуна аст? Кормандони нав чӣ тавр ба кор гирифта омӯзонида мешаванд ва ба онҳо чӣ хел маош дода мешавад? Кӣ ба кӣ итоат мекунад?

Мисол:

Мо се ҳоҳарон дар ширкати «Лайлӣ» шарикони баробарҳукукем ва ширкатро ҳамчун кооператив ба қайд мегирем. Вақте мо мағозаро ба иҷора мегирем, ман барои фурӯши маҳсулот масъул ҳоҳам шуд ва як ёрдамҷӣ дошта метавонам. Яке аз ҳоҳарон барои истехсоли токӣ, омӯзонидан ва назорати коргарони нав масъул мешавад. Ҳоҳари сеюм барои ҳаридани ашё ва мавод, инчунин маблағҳо ва хисобдории ширкат мутассадӣ мешавад. Мо ҳар се токидӯзиро аз модар ва ҳолаамон омӯҳтем, валие мо маълумоти соҳаи тиҷоратро надорем. Мо ба коргарон маоши асосӣ ва ҳавасмандкуниро аз хисоби зиёдшавии истехсолот ва фурӯши он медиҳем.

Накшай молиявӣ

Накши молиявӣ аз якчанд ҷадвалҳо, ки даромад ва ҳарочоти корхонаро нишон медиҳанд, иборат аст. Ин боб дурнамои ҳачми даромади корхона ва ҳачми фурӯши маҳсулотро дар оянда пешбинӣ мекунад. Ҳарчанд ки ҳамаи молҳо нархгузорӣ шудаанд, онҳо бояд асоснок ва воеӣ бошанд. Ин боб талаботи корхонаро ба пул, манбаъҳо ва истифодаи онҳо шарҳ медиҳад.

Шумо бояд ҷавоб дихед:

Барои маблағгузории ин корхона чӣ қадар пул зарур аст? Ин пулҳо аз кучо гирифта мешаванд? Ман чӣ қадар маҳсулотро бо қадом нарҳ мефурӯшам? Ҳарочоти истехсоли ин микдор маҳсулот чӣ қадар маблағро талаб мекунад? Барои ташкили ин кор боз қадом ҳарочот лозиманд (реклама, иҷора).

Мисол:

Пул пеш аз ҳама барои иҷораи мағоза даркор. Барои ин дар шаш моҳи аввал ба мо шаш ҳазор сомонӣ лозим аст. Мо аз ташкилоти байналхалқии молиявӣ қарз мегирем. Бар замми ин барои иҷораи кувваи кории нав ва ҳаридани микдори зиёди ришта маблағҳои иловагӣ лозим мешаванд. Ҳарочоти моро зиёд шудани ҳачми фурӯши маҳсулот ба зудӣ мепӯшонад. Бинобар ин дар айни замон барои пардоҳт қардани ҳарочоти аввал се ғовро мефурӯшем.

Супориши 09: Қоидаҳои аҷойиб (20'дакика) Вазъиятиро тасаввур
кунед, ки ҳукумат ба одамони дар баҳору тобистон таваллудшиуда ба кори муздинок машгул шуданро манӯ мекунад. Онҳо бояд дар хонаҳои худ бимонанд.

Ҳамроҳи шарикатон фикр кунед, ки ин дар иҷтисодиёт ба қадом оқибатҳо оварда мерасонад? Дар мактабҳо, тиҷорат, ҳукумат, беморхонаҳо ва гайра чӣ ҳодисаҳо рӯҳ медиҳанд? Масалан, ин маънои онро дорад, ки профессор ғафат дар боги худ кор карда метавонад, ҳол он ки ўз ӯҳдаи кор ҳам намебарояд, зеро дигар имконият надорад, ки ин корро ёд гирад.

Чавоби саволжоро дар ҳаңми 150 калима нағисед. Шүмө метавонед иншоро ботағлили он ки оё дар мұнисибат ба одамон дар қомегаи шүмө ашхоси аз балыкке фәзологиятқои иқтисодий берунмонда мавчуданд, ба анчом расонед.

Кайджо барои омұзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд оқибаткои иқтисодии аз дөирай тичорат ва дигар соңаюи корчалонй дур кардани занон ва акқалиятқои миллиро нишон диханд.

МТ: ба хонандагон нишон додани он аст, ки агар 50% құввахой кории мамлакат аз ҳаёти иқтисодий дур шаванд, ин ба сиёсати ҳалокатовари иқтисодий оварда мерасонад, зеро он бойси босуръят паст шудани истекхсолот мегардад. Болай ибораи дигар, риоя намудани баъзе тассаввуроти анъанави мумкин аст, ки ба оқибаткои номатлуби иқтисодий оварда расонад.

Супориши 10. Шүмө тамоми рүз ба чиңкор машғулед? (30 дақықа)

Мусохбай хурде сурат мегираид. Иштирокчиён:

З→	ЗАН (соҳибхона)
Ш→	ШАВҲАР
П→	ПИСАР
КО→	КОРКУНИ ОМОР

Оила хўроки шом хўрда истодааст. Касе дарро мекўбад. Писар аз чой хеста, дарро мекушояд.

П: Салом!

КО: Салом, номи ман Баҳтиёр ва ман коргари шўъбаи баҳисобигирии давлатӣ ҳастам. Дар оилаҳо пурсиш мегузаронам. Мехостам ба аҳли оилаи шүмө якчанд савол дижам. Шүмө оё метавонед ба онҳо ҷавоб дижед?

Ш: Ҳа, албатта, дароед. Номи ман Баҳриддин аст. Ин ҳамсарам Гулбаҳор, ин писари ман Мунис. Шинед. Чой меҳоҳед?

КО: Ҳа, марҳамат. Ман ба шүмө саволҳои шахсӣ ё маҳфӣ доданий нестам.

Ш: Марҳамат, саволҳоятонро дижед.

КО: Ман меҳостам донам, ки шүмө ва ҳамсаратон рӯзи дароз ба чиңкорҳо машғулед?

Ш: Ҳамсари ман рӯзи дароз дар хона мешинад. Бинобар ин ягон чизи гуфтаний надорад, саҳар аз хоб хеста ноништа тайёр мекунад, писарро нигоҳубин менамояд, тозагии хонаро нигоҳ медорад, хўроки нисфирузири мепазад ва бо ҳамсояҳо чақ-чақ мекунад.

КО: Умуман, барои ман маълумоти дақиқтар лозим аст. Шүмө зид нестед, агар ман аз худи ҳамсаратон пурсам?

Ш: Марҳамат. Гулбаҳор, ин чо биё! Баҳтиёр меҳоҳад ба ту якчанд савол дижад.

КО: Ҳуб, шүмө метавонед ба ман нақл кунед, ки аз субҳ то шом ба чиңкорҳо машғулед?

З: Ман рӯзамро аз соати панчи субҳ шурӯй мекунам. Аз хоб хеста барои обро гарм кардан оташро мегиронам. Ноништа тайёр карда, писарамро барои ба мактаб рафтани тайёр мекунам. Аҳли оила соати шаш ноништа мекунад ва шавҳарам ба кор меравад. Ман ошхонаро рӯбучин мекунам ва соати ҳафт ба либосшӯй ва тоза кардани хона машғул мешавам. Одатан, барои ин кор ман як соат вақт сарф мекунам, зеро дар хона чангкашак ва мошини чомашӯй надорам. Баъд аз чомашӯй каму беш дар бօғ кор карда, сипас ба бозор меравам. Дар он чо

Оилаҳо

маҳсулоти истеҳсолкардаи худро мефурӯшам ва ба маблағи ба дастомада маҳсулоти заруриро меҳарам. Дар бозор, одатан, ман 8 соат нишаста, соати 5-и бегоҳ ба хона бармегардам. Хўроки бегоҳирӯзӣ тайёр намуда, баъд ба бօғ меравам ва дар он ҷо як муддат кор мекунам. Бегоҳӣ пас аз торик шудан ба хона даромада, ба ягон кор, ба мисли дӯхтган машғул мешавам.

КО: Хуб, боз ба қадом кор машғул мешавед?

З: Ҳамааш ҳамин.

П: Шумо аз дарёча об овардан, говро дӯшидан ва ҳезум чиданро фаромӯш кардед.

З: Ҳа, инҳо ҳам ҳаст.

П: Дар бораи ба дарстайёркуни ман ёрӣ додан ва, инчунин, барои хабаргирии бибиам рафтанин чӣ мегӯед?

З: Инҳо ҳисоб нестанд.

КО: Шояд, лекин ба ҳар ҳол ин вақти шуморо мегирад-ку?

З: Ҳа, ҳамин тавр. Ман доимо вақти кам дорам.

КО: Шумо дар зиндагӣ ягон шавқу рағбат доред?

З: Ҳонданро дӯст медорам, лекин, ба фикрам, шавқу рағбати ман ин оилаи ман аст.

КО: Ташаккур, акнун Бахридин дар бораи рӯзи кории худатон нақл намоед.

Ш: Ман шурӯъ мекунам аз...

Баъд аз гӯи кардани сӯҳбат бо ҳамсимватон кор карда, ба саволҳо ҷавоб диҳед ва барои онҳоро бо аҳли синф муҳокима кардан омода шавед.

1. Ба фикри шумо, нуқтаи назари шавҳар дар бораи вазифаҳои ҳаррӯзаи ҳамсар чӣ гуна аст?
2. Ба фикри шумо, оё ин гуна нуқтаи назар ба баҳодиҳии кори одамон, ки маош намегиранд, таъсир мерасонад?
3. Қадом корҳои бемузд дар маҳалли шумо анҷом дода шудаанд?
4. Онҳо аҳамиятноканд?
5. Агар мо ба кори хона ин тавр баҳо диҳем, пас бо занҳое, ки илова ба кори хона боз дар дигар ҷо кор мекунанд, чӣ рӯх медиҳад? Кори хонаро кӣ анҷом медиҳад?
6. Мо чӣ тавр метавонем нишон диҳем, ки кори ҳар як узви оиларо қадр мекунем?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд қайд намоянд, ки аъзои оила дар рӯзи муқаррарӣ ба қадом намудҳои фаъолият машғуланд.

МТ: ба хонандагон нишон додани он аст, ки ҳарчанд мақоми занҳо нисбат ба мардҳо поёнтар аст, вале онҳо, одатан, барои беҳтаршавии ҳаёти оилавӣ саҳми баробар ва ҳатто бештар мегузоранд.

Дар ин супориш сӯҳбати ҳазломезро хонандагон метавонанд кироат кунанд ё дар саҳна намоиш диҳанд. Дар синф бояд аққалан як дуҳтар бошад. Саҳна дар як кишлӯки оддӣ мегузараад. Мақсад нишон додани ин аст, ки дар назари баъзеҳо соҳибхона гӯё тамоми рӯз дар хона бекор менишинаад. Саволҳоро бояд аҳли синф муҳокима намояд. Сӯҳбат набояд ба муҳокимаи шахсони алоҳида табдил ёбад.

Ҷавобҳои эҳтимолӣ мумкин аст чунин бошанд:

1. Ба фикри шумо нуқтаи назари шавҳар дар бораи вазифаҳои ҳаррӯзаи занаш чӣ гуна аст? Вазифаҳои занаш гӯё ба мисли корҳои худаш душвор нестанд.
2. Ба фикри шумо, чунин нуқтаи назарҳо ба баҳодиҳии кори одамоне, ки маош намегиранд, таъсир мерасонанд? Агар ҳакқи меҳнат пардоҳт нашавад, он меҳнат арзиш ва мушкилӣ надорад.
3. Дар маҳали шумо қадом корҳои бемузд анҷом дода шудаанд. Ҷавобҳои гуногун хоҳанд буд. Ҷавобҳои эҳтимолӣ: кӯмак ба мактабҳои маҳаллӣ, пиронсолон...
4. Онҳо аҳамиятноканд. Ҳа, лекин ҳеч кас тайёр нест, ки ба ин гуна корҳо музд диҳанд.

5. Агар мо ба кори хона баҳо гузорем, пас бо занҳое, ки ба замми соҳибхонагӣ боз ба кори идоравӣ мераванд, чӣ ҳодиса рӯҳ медиҳад? Кӣ кори хонаро иҷро мекунад? Зан маҷбур аст, ки ҳам ин ва ҳам он корҳоро иҷро кунад. Мо чӣ тавр метавонем нишон дижем, ки кори ҳамаи аҳли оиласро қадр мекунем? Ба модарон барои корҳое, ки мекунанд, миннатдорӣ баён мекунем ва кӯмак мерасонем.

Супориши 11. Тиҷорат ва ҷомеаи шаҳрвандӣ (30 дақика)

Бо шарикатон ба саволи зерин ҷавоб нависед:

«Мавқеи тиҷорати ҳусусӣ дар рушди ҷомеа метавонад баробари ҳиссагузории ҳукумат бошад ва ҳатто асосӣ гардад. Барои чӣ ин ҳел аст?»

Қайдҳо барои омӯзгор:

МФТ: хонандагон метавонанд сабабҳои ба тамоми ҷомеа фоида расонидани корхонаҳои ҳусусиро новобаста ба ҳавасмандии соҳибони онҳо, ки мақсади асосиашон ба даст овардани даромад аст, нишон дижанд.

МТ: нишон додани он аст, ки тиҷорати ҳусусӣ мавқеи муҳимро дар инкишофи ҷомеа мебозад ва хонандагонро водор мекунад, ки фикр намоянд; барои чӣ давлат бояд рушди тиҷорати ҳусусиро дастгирӣ намояд?

Ҷавобҳои эҳтимолӣ метавонанд аз бандҳои зерин иборат бошанд:

- Корхонаҳои ҳусусӣ рушд ва афзоиши иқтисодиётро бехтар ба роҳ мемонанд, зеро аксарияти ҳавасмандкуниҳои иқтисодӣ дар сатҳи маҳал бештар самараноктаранд.
- Бахши ҳусусӣ фаъолиятеро, ки аз ҷиҳати иқтисодӣ бесамар аст, анҷом намедиҳад.
- Бахши ҳусусӣ масъалаи шуғли аҳолиро, ки бевосита ба афзоиши иқтисодиёт алоқаманд аст, бехтар ҳал мекунад.
- Бахши ҳусусии пуркӯват метавонад то андозае ҳокимияти идораҳои давлатиро маҳдуд гардонад, зеро тиҷорат талаб мекунад, ки ҳокимияти давлатӣ ва бозор барои ҷомеа бояд кӯшода бошад.
- Бахши ҳусусӣ метавонад хифзи иҷтимоиро тавассути пешниҳод кардани ҷойҳои корӣ ва гузаронидани маъракаҳои ҳайрияйӣ таъмин намояд.
- Аз ҳама муҳим он аст, ки бахши ҳусусӣ ва коргарони кирояи он ба давлат андоз месупоранд, зеро бе он барои давлат таъмин намудани хизматрасониҳои иҷтимоӣ ғайриимкон аст.

Супориши 12. Дигаргуниҳо дар иқтисодиёт (5 дақика)

Дунафарӣ кор карда, якчанд санаҳоеро нависед, ки тағиyrотҳои зиёди дар иқтисодиёт аз соли 1991 то инҷониб рӯҳдодаро инҷикос намоянд.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд рӯйхати ҳодисаҳои муҳимтарини иқтисодиро нависанд.

МТ: ба хонандагон нишон додани чунин масъалаҳо мебошад:

- Канда шудани алоқаҳои зиёди иқтисодиёт дар соли 1991;
- Сарқонуни нав ва дигар қонунҳо, ки ба одамон ҳуқуқи кӯшодани тиҷорати ҳусусиро доданд;
- Девалватсияи рубли русӣ ва бекурбашавии он дар соли 1991;
- Ба муомилот даровардани рубли тоҷикӣ;
- Ҳаробихое, ки ҷангӣ шаҳрвандӣ ба миён овард;
- Ҳароб гардидани саноат ва афзӯдани бекорӣ;

Бозори Ҳуҷанд

- Ба охир расидани чанги шаҳрвандӣ;
- Ба муомилот даровардани пули миллӣ - сомонӣ;
- Батадриҷ баркарор намудани муассисаҳои давлатӣ ва фаъолияти хусусӣ, рушди алоқаҳои тиҷоратӣ.

Сӯпориши 13. Давраи гузариш дар иқтисодӣ эти махали шумо. (15 дакига)

Дар гурӯҳҳои се ё ҷорнафара ба корхонае равед, ки дар замони шӯравӣ мавҷуд буд ва ҳоло шаҳсӣ шудааст. Саволҳои зеринро дигед:

1. Шумо ба мо гуфта метавонед, ки ҳангоми аз корхонаи давлатӣ ба хусусӣ гузаштан чӣ тағииротҳо ба вучуд омаданд?
2. Дар давраи гузариш қадом мушкиниҳои нисбатан душворро паси сар кардед?
3. Агар хусусигардонӣ гузаронида намешуд, ба корхона чӣ ҳодиса рух медод?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКҲ: ҳонандагон метавонанд тағииротҳои дар байни одамони кордон ба вучудомадаро муайян намоянд.

МТ: нишон додани баъзе душвориҳое мебошад, ки дар давраи гузариш ба амал омадаанд.

Чавобҳо гуногун мебошанд.

Алоқаи байни рушди инсон ва рушди иқтисод

Одамони солим ва босавод иқтисодро самаранок мегардонанд. Аммо ин маънӣ онро надорад, ки ҳадафи асосии сарфи маблаг барои инсон бехтар намудани самараи истеҳсолот мебошад. Ҳадафи низҳомӣ он инкишофи имконияти инсон мебошад. Барои пешравии рушди инсон дар маркази дикқат бояд инсон қарор гирад. Захираҳо ва неъматҳо бояд баробар тақсим шавад. Иқтисод барои одамон аст, на одамон барои иқтисод. Болоравии иқтисод ба хотири бой гардонидани ҳайёти одамон аст.

Гузориши дар бораи рушди инсон 2000 саҳ 66

БОБИ 5

МУНОСИБАТХОИ ТАРАФАЙНИ ҲУҚУҚХОИ ИҚТИСОДӢ ВА СИЁСӢ

Максади умумии ин боб шинос намудани хонандагон бо мағхумҳои ҳуқуқҳои сиёсӣ ва дигар баромадани инкишофи тарафайни муносабатҳои ҳуқуқҳои сиёсӣ ва иқтисодӣ мебошад.

➊ Машқҳо пеш аз хондани матн:

Супориши 01: Ҳуқуқҳо ва озодиҳо (10 дақика)

Дар гурӯҳҳои се ё чорнафара кор карда муҳокима намоед, ки агар шахс аз ҷиҳати сиёсӣ озод бошад, пас ӯ чӣ гуна ҳуқуқҳо ва озодиҳои сиёсиро соҳиб аст?

Дар гурӯҳҳои се ё чорнафара кор карда муҳокима намоед, ки агар шахс аз ҷиҳати иқтисодӣ озод бошад, пас ӯ чӣ гуна озодиҳои иқтисодиро соҳиб аст?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон номбар карда метавонанд, ки кадом ҳуқуқҳо ва озодиҳо ба мағхуми озодиҳои иқтисодӣ ва сиёсӣ дохил мешаванд.

Чавобҳои онҳоро дар таҳтаи синф нависед ва баъди матни китобро хондани хонандагон ба рӯйхати мазкур иловахо дохил намоед.

Ин чавобҳоро танҳо баъди аз ҷониби талабагон хонда шудани матн дижед ва пурсед, ки оё онҳо ба номгӯи аввал иловахо дохил карда метавонанд. Дар ин ҳолат дар онҳо шояд фикрҳои наве пайдо шаванд, ки ба ин рӯйхат дохил нашуда бошанд.

Аз ҷиҳати сиёсӣ озод аст: метавонад озодона овоз дихад ё номзад шавад, метавонад хизби сиёсӣ созмон дихад ва ё ба хизби сиёсӣ шомил гардад, метавонад ба таври күшоду равshan ақидаҳои сиёсӣ ё мақсадҳои олиашро тарғибу ташвиқ намояд.

Аз ҷиҳати иқтисодӣ озод аст: метавонад корчалонии худашро оғоз кунад ё дар ҷое, ки меҳоҳад кор кунад, соҳиби моликият шавад, метавонад дар қучое, ки хоҳад, истикомат кунад, метавонад озодона ба тичорат машғул шавад.

Супориши 02: Мувоғиқати муайянкунандаҳо бо истилоҳот (5 дақика)

Дунафарӣ кор карда, муайянкунандаҳои истилоҳотро аниқ намоед.

Истилоҳ	Муайянкунанда
1. Ҳокимият	а). Одатан, муносабатҳои ҳуқуқии даҳлопазири байни шахс ва давлат, ки дар қонун ва ӯҳдадориҳои муносабати байнияқдигарии онҳо ифода мейбанд.
2. Андозҳо	б). Қобилияти таъсир расонидан ба рафткор ва фаъолияти одамон барои ба мақсадҳои муайян нойил гардидан.
3. Ҳуқуқҳои сиёсӣ	в). Фаъолияти иқтисодӣ, ки барои ба даст овардани фоида равона карда шудааст.
4. Тичорат (Соҳибкорӣ)	г). Пардохтҳои ҳатми ба буҷети давлатӣ.
5. Ҳуқуқҳои иқтисодӣ	ғ). Сўнистемол аз мансаб бо мақсади ба даст даровардани ҳамагуна фоидаҳои ғайриқонунӣ.
6. Шаҳрвандӣ	д). Ҳуқуқ ба моликият, соҳибкорӣ ва озодона истифода бурдани кувваи кории худ.
7. Ришваҳӯрӣ	е). Ҳуқуқи шахс барои иштироки фаъол дар ҳаёти сиёсӣ.

Чавобҳо: 1-б, 2-ғ, 3-е, 4-в, 5-д, 6-а, 7-ғ.

Жаңын Шылдағы аспи XXI

Матн барои хониш

Ба шаҳрвандон додани озодӣ ва ҳукукҳои иқтисодӣ муҳимтарин иқдом барои густариши иқтисодиёти мамлакат мебошад, зоро ин ба онҳо имконият медиҳад, ки маҳорати эҷодкорӣ ва шавку рагбаташонро истифода намоянд. Баъзе ашхос чунин мешуморанд: ҳамин ки вазъияти иқтисодии одамон беҳтар шуд, ба ҳукукҳои сиёсӣ зарурият намемонад. Мақсади ин боб сабит намудани нодурустии ин гуна ақидаҳост. Масъалаҳои зеринро баррасӣ мекунем:

- Ҳукукҳои сиёсӣ чист?
- Зарурияти ҳукукҳои сиёсӣ.
- Оё ду намуди ҳукукҳо якбора ба мо лозиманд?

1.0 Ҳукукҳои сиёсӣ чист?

Чуноне ки дар боби ҳукукҳои инсонӣ дида баромадем, ҳукукҳои иқтисодиро дар мавҷуд набудани фишори давлатӣ ё назорат аз болои истеҳсолот, тақсимот ё истеъмоли маҳсулот ва хизматрасониҳо фаҳмидан мумкин аст.

Ҳукукҳои сиёсиро ҳамчун ҳукук доштан барои интихоби роҳбари худ шарҳ додан мумкин аст. Вале мо ҳукукҳоро боз ҳам мушаххастар бо истифода аз рӯйхати меъёрҳои зерин муайян менамоем. Ба ин рӯйхат ҳукукҳои шаҳрвандиро низ дохил менамоем.

Ҳукукҳои сиёсӣ:

1. Оё роҳбари ҳукумат ё дигар мансабдорони воломақом озодона ва одилона интихоб карда мешаванд?
2. Оё намояндагони парлумон озоду одилона интихоб мешаванд?
3. Оё қонунҳои адолатнок дар бораи интихобот мавҷуданд? Имкониятҳои баробар дар маъракаи интихоботӣ таъмин карда мешаванд? Имконияти озодонаи овоздихӣ мавҷуд аст? Овозҳо аз рӯйи адолат ба шумор гирифта мешаванд?
4. Оё интихобкунандагон ба роҳбарони интихобкардаи худ дар асл ваколат дода метавонанд?
5. Оё одамон ҳукуки дар ҳизбҳои гуногуни сиёсӣ муттаҳид шуданро доранд?
6. Оё миқдори овозҳо ба тарафдории муҳолифин зиёд аст ва муҳолифин имконияти воқеии зиёд намудани тарафдоронашро ба воситаи интихобот дорад?
7. Оё ташкилотҳои қасбӣ ва дигар муассисаҳои ҳусусӣ вучуд доранд, ки аз таҳти назорати ҳукумат озод бошанд?
8. Оё корхонаҳои ҳусусӣ ва кооперативӣ мавҷуданд?
9. Оё одамон ҳукуки озодона ба ташкилотҳои динӣ дохил шудан ва ифода намудани ақидаҳои динии худро доранд?
10. Оё озодиҳои иҷтимоӣ мавҷуданд? Ин маъни баробарҳукукӣ, озодона сухан гуфтан бо забони модарӣ, ҳамсари худро интихоб кардан, муайян намудани шумораи кӯдакон дар оила ва гайраҳоро низ дорад.

Президент ҳамроҳӣ мактаббачагон

Ҳукукҳои шаҳрвандӣ:

1. Оё манбаъҳои иттилоотӣ, нуқтаҳои назар (васонти ахбори умум) ва дигар шаклҳои ибрози фарҳангӣ, ки аз назорати ҳукуматӣ озод бошанд, мавҷуданд?
2. Оё мусохибаҳои озоди оммавӣ ва муҳокимаҳои ҳусусӣ вучуд доранд?
3. Оё шумо метавонед озодона сафар кунед, бо якдигар воҳӯйӣ намуда күшоду равшан ва оромона бар зидди сиёсати ҳукумат намоиш барпо намоед?

4. Оё шахрвандон дар назди қонун баробаранд, онҳо имконияти ба судҳо мустакил ва адолатнок мурочиат карданро доранд ва мәкомоти ҳифзи ҳуқуқ низоми ҳуқуқиро риоя мекунанд?
5. Оё химоя аз террори сиёсӣ, ноодилона аз озодӣ маҳрум кардан, бадарға ё шиканчай гурӯҳхое, ки низоми давлатиро дастгирӣ мекунанд ва ё зидди чунин низоманд, таъмин карда мешаванд?
6. Оё иттифоқи касаба ва ташкилотҳои кишоварзон ё ба инҳо монанд усулҳои самараноке, ки коргарон тавассути онҳо шароитҳои ба кор қабул карданашонро дар шакли гурӯҳ химоя намоянд, мавҷуданд?
7. Оё ташкилотҳои касбӣ ва ё ҳусусие, ки дар зери назорати ҳукумат нестанд, вучуд доранд?
8. Оё сохибкории ҳусусӣ ва ё кооперативӣ мавҷуд аст?
9. Оё одамон барои дохил шудан ё нашудан ба созмонҳои динӣ озоданд ва онҳо ҳуқуқи озодона ва мустакилона тоату ибодат карданро доранд?
10. Озодихои шахсии иҷтимоӣ вучуд доранд? Ба ин гуна озодихо баробарии ҳуқуқи занҳо, озодона бо забони модарӣ сӯҳбат кардан, интихоби озодонаи ҳамсар ва муайян намудани шумораи фарзандони оила дохил мешаванд?
11. Оё имкониятҳои баробарӣ вучуд доранд? Масалан, ҳар як шахс имконияти маълумот гирифтан, одилона пардоҳт намудани ҳаққи меҳнат, интихоби сарф кардани пули ҳудро дорад?
12. Оё пешгирии ришваҳӯрӣ имконпазир аст?
13. Оё ҳукумат дар бораи шароити зисту зиндагии ҳалқи худ ғамхорӣ мекунад?

2.0 Зарурияти ҳуқуқҳои сиёсӣ

Давлат метавонад ба зиндагии шахрвандон таъсири қалон расонад. Ба ду саргузашти зерини дар деҳоти Амрикои марказӣ рух дода шинос шавед ва мебинед, ки агар одамон бе ҳуқуқҳои сиёсӣ ҳуқуқҳои иқтисодӣ дошта бошанд, чӣ ҳодиса рӯй медиҳад?

Ҳолати 1. Нӯҳ оила дар ҳоҷагии кооперативӣ зиндагӣ доранд. Ҳамаи онҳо соҳиби ҳоҷагии кооперативӣ мебошанд. Мансабдори ҳукуматӣ яке аз фермерҳо - Микаро раиси кумитаи идорақунии ҳоҷагӣ интихоб менамояд. Ҳарчанд ки онҳо ҳамаи масъалаҳоро дар маҷлиси кумита муҳокима мекунанд, лекин Мика ҳамаи қарорҳоро ҳудаши қабул менамояд. Ў дар соли аввали кораи идорақунии ҳоҷагиро ҳуб ба роҳ мемонад ва ҳоҷагӣ фоидаи муайяне ба даст меорад. Бо вучуди ин, Мика дар соли дуюм ба яке аз фермерҳо - Кита иҷозат намедиҳад, ки ў саҳмиҳояшро фурӯшад, зеро Мика медонист, ки Кита дар байни фермерҳо устои беҳтарини машинаҳои ҳоҷагии деҳот ба шумор меравад. Илова бар ин, ҳоҷагӣ дар он сол фоида ба даст намеорад. Қисми дигари фермерҳо мегӯянд, ки Мика ба ҳатогиҳо роҳ дода истодааст, бинобар ин онҳо пешниҳод менамоянд: маҷлиси нағбатӣ бояд имконияти раиси ҳоҷагӣ шудани шахси дигарро санҷад. Мика, ки маълумотнок буд, мегӯяд: дигар касро шумо интихоб карда наметавонед, зеро танҳо ман шахси аз ҳама арзанд ба ин вазифа мебошам. Қисми дигари фермерҳо дарк мекунанд, ки то Мика розӣ набошад, онҳо наметавонанд роҳбарашонро иваз намоянд. Дар натиҷа шавқу рагбати аксарияти онҳо нисбати корашон дар ҳоҷагӣ коста мегардад ва ҳамзамон боварӣ доранд, ки усулҳои роҳбарикунандай Мика кайҳо боз мавриди истифода нестанд. Даромади ҳоҷагӣ ба сабаби набудани манфиати фермерҳо рӯ ба пастравӣ овард.

Ҳолати 2. Доминго бо оилааш дар ҳоҷагии фермерӣ зиндагонӣ мекунад ва ҳүччате доранд, ки соҳиби замини ҳоҷагӣ будани онҳоро тасдиқ мекунад.

Ҳаҷми истеҳсоли маҳсулоти ҳӯроквории ҳоҷагӣ аз ҳаҷми маҳсулоте, ки барои зиндагии оилаи Доминго зарур аст, зиёд мебошад. Якчанд соли аввал ҳама корҳо ҳуб аст. Доминго метавонад маҳсулоти зиёдатиашро фурӯшад ва ба ивазаш гов ҳарад. Ҳар сол намояндаи бозрасии андоз ба назди Доминго омада мегӯяд, ки ў бояд 20% маблаги аз фурӯши маҳсулоти иловагӣ ба даст овардаширо ба давлат супорад. Доминго ба ин розӣ мешавад. Ў меҳоҳад, ки аз ҳисоби маблаги супоридааш мактаб соҳта шавад, то дуҳтараш дар он таҳсил намояд. Ҳарчанд ки интихобот гузаронида намешавад, лекин барои Доминго ягон фарқият надорад. Ба фикри ў давлат кори дуруст карда истёдааст. Бо вучуди ин, баъд аз панҷ сол ашхоси низомипӯш омада ба Доминго мегӯянд, ки ў бояд 70% даромадашро ба давлат супорад.

Доминго ба чунин сурат гирифтани кор розӣ намешавад, лекин одамони ҳукуматӣ силоҳдоранд. Доминго тамоман рӯҳафтода мешавад ва чун хабардор мешавад, ки аз ҳисоби тули ҷамъшуда барои мансабдорони ҳукуматӣ хона месозанд, ба рӯзномаи ягонай давлатии дар он минтақа буда мактуб менависад. Вақте ки мактуби ўчон намешавад, Доминго ағсӯс мөхӯрад, ки мансабдорон ба ҳукумат тавассути интихобот намеоянд.

Дар саргузашти якум мебинем, ки фермерҳо ҳукуқҳои иқтисодӣ доранд, вале ҳукуқи сиёсӣ (ҳукуқи интихоби роҳбарон) надоранд. Мика кӯшиш мекунад то қўмак расонад, вале дигар фермерҳо рӯҳафтода мешаванд, зоро имконияти интихоб намудан надоранд ва аз ин хотир фаъолияташонро қатъ мекунанд. Фермерҳо шояд, агар чунин имконият медоштанд ба тарафдории раиси нав овоз медоданд. Фикру ақидаҳои раиси нав мумкин аст хуб набошанд, лекин ўро худи фермерҳо интихоб мекарданд, бинобар ин шавқу рағбати онҳо дар хочагӣ барои кор кардан боқӣ мемонд. Мика, агар интихобот доир мешуд, шояд боз голиб меомад.

Дар ҳикояи дуюм фермер Доминго ҳукуқҳои иқтисодӣ дорад, лекин аз сабаби надоштани ҳукуқҳои сиёсӣ ҳукуқҳои иқтисодиашро асосан аз даст медиҳад.

Мушкилӣ ин ҷо дар он аст, ки баъд аз якчанд сол давлат нисбати одамон ягон таваҷҷӯҳ надорад ва ба қашида гирифтани моликияти Мика шурӯй мекунад.

3.0 Оё ҳукуқҳои сиёсӣ ва иқтисодӣ дар як вақт барои мо заруранд?

Ҳукуқҳои сиёсӣ, иқтисодӣ ва озодиҳо бо ҳам зич алоқаманданд. Ҳангоме ки шаҳрвандон қувваи сиёсӣ надоранд, давлат метавонад ба осонӣ ҳукуқҳои ба моликияти доштаи онҳоро очиз гардонад. Агар давлат шаҳрвандонро андозбандӣ намояд, моликияти онҳоро гирад ё истифодашонро бе розигии онҳо бо ягон роҳ маҳдуд намояд, пас наметавон гуфт, ки онҳо озоданд. Вақте давлат даъво мекунад, ки ин гуна ҷорабинӣ барои фоидан ҳамагон андешидӣ шудааст, чунин вазъият қобили қабул нест. Дар баъзе мамлакатҳо агар давлат моликияти касеро ба хотири «барои истифодаи умумӣ» гирифтани шавад, дар он сурат ҷуброни моликияти ба соҳибаш дода мешавад. Ҳарчанд ки маблағи ҷуброн мумкин аст баҳснок бошад.

Дар мамлакатҳои демократӣ, агар ҳукумат истифодаи моликияти шаҳрвандонро маҳдуд кунад ва ҳатто агар шаҳрвандон ба ҳар як ҳодиса розӣ набошанд ҳам, онҳоро озод ҳисобидан мумкин аст. Онҳо метавонанд ҳукуқҳои сиёсии ҳудро истифода бурда, дар интихобот зидди ҳукумат овоз дода қўшиши иваз кардани ҳукуматро дидо бароянд. Ин маънои зарурияти ба шаҳрвандон додани ҳам ҳукуқҳои сиёсӣ ва ҳам ҳукуқҳои иқтисодиро дорад.

Вақте шаҳрвандон ҳукуқҳои сиёсиро пурра соҳибанд ва онҳоро ба пуррагӣ истифода мебаранд, дар он сурат онҳо метавонанд сиёсати иқтисодӣ ва кудрати иқтисодии мамлакатро, ки дар он зиндагӣ доранд, муайян намоянд. Ин собит мекунад, ки ҷаро баъзе мамлакатҳо ба шаҳрвандҳояшон бештар ҳукуқҳои иқтисодӣ ва сиёсӣ фароҳам оварда, дар бисёр ҳолатҳо қишварҳои бой мебошанд. Маҳз дар ҳамин гуна қишварҳо ришваҳӯрӣ камтар ба назар мерасад. Бо вучуди бой будан, баъзе қишварҳо, масалан, Сингапур ва музофоти Ҳонг Конг мамлакатҳои демократии пуркуват нестанд. Ин қишварҳо ба шаҳрвандони худ ҳукуқҳои сиёсии зиёд надода бошанд ҳам, ба онҳо ҳукуқҳои васеи иқтисодӣ додаанд ва ҳукуқҳои қонуни шаҳрвандон хеле хуб ҳимоя карда мешаванд.

Баъзе мамлакатҳо кӯшиш намудаанд, ки ҳукуқҳои сиёсиро назар ба ҳукуқҳои иқтисодӣ тезтар ҷорӣ намоянд ва ё барабар. Барои он ки роҳбарони нав интихобшаванда қонунҳо ва ҳукуқҳои нави иқтисодиёти озодро ҷорӣ намоянд, аввалин бояд интихобот баргузор гардад, баъд соҳтори иқтисодӣ ба вучуд омада, иқтисодиётро ба куллӣ тафийр дихад ва он соҳторро ҳифз намояд. Роҳи пурсамири амалий намудани он ба одамон ҳукуқҳои сиёсӣ додан аст. Роҳбаронеро, ки онҳо интихоб

Овоздихӣ

менамоянд, бояд күшоду равшан фаъолият намоянд ва донанд, ки дар ҳолати зарурӣ онхоро иваз кардан мумкин аст.

Вақте аз шаҳрвандони давлатҳои тозабунёди мустақил оид ба нуктаи назараашон дар бораи демократия, бозори озод ва хусусигардонӣ пурсон мешаванд, ин шаҳрвандон дидою дониста аз он чизе, ки мебинанд, ҳайрон мешаванд. Онҳо одатан роҳгум мезананд, чунки оид ба қтисодиёти дар асоси низоми капиталистӣ бунёдшуда ва навъҳои ҳукукҳои сиёсии он фахмиши дуруст надоранд. Доир ба муваффакияти капитализм ва бозори озод танҳо аз рӯи он чизе, ки дар қишвари ҳуд мебинанд, баҳо медиҳанд. Дар низоми онҳо танҳо баязе ҳукукҳои иқтисодӣ ҳастанд, vale ҳукукҳои сиёсӣ ҳеле маҳдуд шудаанд. Масалан, ба шаҳрвандон фароҳам овардани танҳо ҳукуки овоздихӣ мамлакатро ба давлати демократии пурӯзвват табдил намедиҳад. Яке аз қаҷфаҳмиҳо оид ба низоми давлатии ба шаҳрвандонаш ҳукукҳои сиёсӣ ва иқтисодӣ дода чунин аст, ки созмонҳои мусоидаткунандай ин гуна ҳукуқҳо (ба мисли Созмони Милали Муттаҳид ё ФБСИ) раванди идоракуни давлати демократиро ҳамвор ва осон меҳисобанд. Демократия низоми комил нест, лекин он низоми ягонаест, ки метавонад манфиатҳои рақобатноки одамонро дар мувозинат нигоҳ дорад. Ба одамон додани ҳамаи ҳукукҳои иқтисодию сиёсӣ, ҳанӯз кафолати самаранок истифода бурда тавонистани чунин ҳукукҳо нест, зеро ин кор ба монанди омӯхтани велосипедронӣ ва ё аспсаворӣ, танҳо тавассути машқ кардан омӯхта мешавад. Бинобар ин роҳи ягонае, ки шаҳрвандон метавонанд тавассути он ҳукукҳоро самаранок истифода баранд, ин аст, ки одамон бояд ҳукукҳояшонро дар зинаҳои гуногун, яъне аз шӯрои дехот сар карда, то дастгоҳи президент мавриди истифода қарор диҳанд.

4.0 Чунин ба назар мерасад, ки ҳукукҳои сиёсӣ ба ман кӯмак намерасонанд!

Дар саргузашти якум мебинем, ки фермерҳо ҳукукҳои иқтисодӣ доранду ҳукукҳои сиёсӣ (ҳукуки интихоби роҳбарон) надоранд. Мика қушиши кӯмак кардан дорад, vale дигар фермерҳо рӯҳафтода шуда имконияти интихоб намудан надоранд ва аз ин хотир фаъолияташонро қатъ мекунанд. Фермерҳо, агар имконият медоштанд, шояд ба тарафдории раиси нав овоз медоданд. Фикру ақидаҳои раиси нав мумкин хуб нест, лекин мо мебинем, ки ўро худи фермерҳо интихоб кардаанд, ва шавқу рағбати онҳо дар хочагӣ барои кор кардан бокӣ мемонад. Мика, агар интихобот доир мешуд, эҳтимол дар интихобот ғолиб меомад.

Дар саргузашти дуюм бошад, фермер Доминго ҳукукҳои иқтисодӣ дорад, лекин аз сабаби надоштани ҳукукҳои сиёсӣ ҳукукҳои иқтисодиашро аз даст медиҳад. Мушкилӣ ин ҷо дар он аст, ки баъд аз якчанд сол давлат нисбати одамон ягон таваҷҷӯҳ надорад ва ба қашида гирифтани моликияти Мика шурӯй мекунад.

5.0 Оё ҳамаи мамлакатҳо мебоист якхела бошанд?

Албатта не. Давлатҳои низомҳои гуногундошта, ки ба шаҳрвандонашон ҳукукҳои сиёсӣ ва иқтисодӣ пешниҳод менамоянд бисёранд. Баъзе аз онҳо, ба монанди мамлакатҳои Аврупои гарбӣ, воситаҳое доранд, ки ба ҳаёти шаҳрвандонашон таъсири зиёд мерасонанд. Дар дигар мамлакатҳо, ба монанди Ҷопон ё Иёлоти Муттаҳидаи Амрико давлат ба шаҳрвандон таъсири кам дорад ва воситаҳои таъсиррасониашон ҳам чандон зиёд нест. Новобаста ба ин, дар ин гуна қишварҳо шаҳрвандон ҳукуматро ҳамеша мувоғики хости ҳуд интихоб мекунанд. Гарчанд баъзе роҳбарони қишварҳои Осиё қайд карданд, ки мувоғики усули кории осиёгӣ қарорро бе розигии шаҳрвандони ҳуд қабул мекунанд, лекин чунин нуктаи назар дар ҳолате дуруст аст, ки агар одамон бо ҳоҳиши ҳуд аз ҳукукҳояшон даст қашанд. Ҳодисаҳои солҳои охир дар қисми ҷанубу шарқии Осиё (Индонезия) ва пурсиши омма дар Осиёи марказӣ нишон медиҳад, ки одамон новобаста аз гуфтаҳои роҳбаронашон аз ҳукуки интихобот даст қашиданӣ нестанд.

Доҳили ҳонаи истиқомати дар Помир

6.0 Оё давлат намедонад, ки барои мо чӣ бехтар аст?

Баъзе одамон мегӯянд, ки додани ҳамаи ҳукуқҳои сиёсӣ ба шаҳрвандон дар ҷомеаи нави демократӣ ё дар мамлакате, ки одамон асосан бе маълумотанд, ба бесарусомонӣ ва номутаъдилӣ оварда мерасонад. Дар баъзе мамлакатҳо артиш ва ё гурӯҳҳои таъсирашон зиёд ҳукумати ба таври демократӣ интихобшударо (соли 2000 дар Покистон ва Фичи) аз сари ҳокимијат дур сохтаанд. Ин гурӯҳҳо амалашонро, одатан, ҷунин асоснок мекунанд: гӯё сиёсатмадорони интихобшуда овозҳои интихобкунандагонро хариданд. Дар ҳақиқат, баъзан ҷунин ҳолатҳо рӯх медиҳанд. Ҳатто дар Иёлоти Муттаҳида, ки дар ҷаҳон қишивари аз ҳама демократияи баланд дошта ба ҳисоб меравад, бесалоҳиятӣ ва ё бевичдон будани баъзе шахсони интихобшуда баъдтар маълум мегардад. Бинобар ин мавҷуд будани дигар ҳукуқҳои сиёсӣ, ба монанди воситаҳои ахбори умumi озод ва низоми ҳукуқии адолатнок боиси аз мансабҳояшон озод гаштани роҳбарони нолоиқ мегардад. Давлатҳои Филиппин ва Албания мисоли хуби ин гуфтаҳо шуда метавонанд. Дар ин мамлакатҳо ба сабаби ҳукуқҳои сиёсӣ доштан шаҳрвандон тавонистанд президентҳояшонро интихоб намоянд ва ҷун оғоҳ гаштанд, ки онҳо ришваҳӯранд, ба воситаи намоишҳои эътиrozӣ ва воситаҳои ҳукуқӣ онҳоро аз сари кудрат дур карданд. Дар амал, аксари одамон баҳс мекунанд, ки гӯё маҳз нокифоя будани ҳукуқҳои сиёсӣ ба ҷунин ҳолат оварда мерасонанд. Барои ҳамин барҳам додани ҳукуқҳои сиёсӣ метавонад ба номутаъдилӣ, нодуруст идора кардани иқтисодӣ ва ришваҳӯй оварда расонад ва ҳамин гуна ҳолатҳо метавонанд дар сурати набудани ҳукуқҳои сиёсӣ низ рӯҳ диханд, зеро давлатро мачбур карда намешавад, ки барои амалҳояш ҷаъов дихад.

Ҳар шаҳс медонад, ки аксарияти одамон ҳоҳиши онро доранд, ки худашон интихоб шаванд. Маҳдул намудани озодии шаҳс ҳангоми интихоб кардан, ҳоҳ дар назди қуттии овоздиҳӣ бошад, ҳоҳ дар назди оинаи нилгун ва ё дар бозор маънои маҳрум кардани одам аз «сиришти инсонӣ» аст.

Сиёсати Ҳукуқҳои сиёсӣ

➊ Машқҳо баъд аз ҳониши матн

Супориши: 03. Гурӯҳандӣ (30 дакика) **Бо шарикатон муайян намоед, ки қадоме аз ин ҳукуқҳо ва озодиҳо иқтисодианд ва қадомашон сиёсӣ. Ба инобат гиред, ки баъзе аз онҳо ҳам ба иқтисодӣ ва ҳам ба сиёсӣ даҳл доранд.**

Ҳукуқҳо ва озодиҳо	Сиёсӣ ё иқтисодӣ?
1. Ҳукуқи соҳиби манзил будан.	
2. Ҳукуқи дар интихобот овоз додан.	
3. Ҳукуқи фурӯҳтани замини ҳуд.	
4. Ҳукуқи бо ҳамагуна забон гуфтугӯ кардан.	
5. Ҳукуқи дар радио иброз намудани нуқтаи назари ҳуд.	
6. Ҳукуқи ташвиқ намудани маҳсулоти истеҳсол карда.	
7. Ҳукуқи созмон додани ташкилоте, ки мақсади ба сари давлат омадан дорад.	
8. Ҳукуқи корчалонии ҳудро оғоз кардан.	
9. Ҳукуқи нигаҳ доштани асьори ҳориҷӣ.	
10. Ҳукуқи воҳӯрдан бо шахсоне, ки дар бораи давлат бо шумо ҳамфиранд.	
11. Ҳукуқи рондани мошин.	
12. Ҳукуқи бо ақидаҳои роҳбаратон розӣ нашудан.	
13. Ҳукуқи издивоҷ бо одами дилҳоҳатон.	

Кайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: ҳонандагон омода мешаванд, ки тафовутҳои байни ҳукуқҳои иқтисодӣ ва сиёсиро фарқ намоянд.

МТ: ҳонандагон аз ҷиҳо иборат будани ҳукуқҳо ва озодиҳои иқтисодӣ ва сиёсиро фахманд.

Чавобхой эхтимолай:

1. Озодии иктиносид	7. Сиёсій
2. Сиёсій	8. Иктиносид
3. Иктиносид	9. Иктиносид
4. Сиёсій	10. Сиёсій
5. Сиёсій	11. Иктиносид
6. Иктиносид	12. Сиёсій

Сұлбериши 04: Соғыши түрүхі

(20 дәқика)

Хүкүқи созиши гүрүхі барои коргарон чүнин маъно дорад, ки мувофиқи он ба чойи як коргар ҳамаи коргарони корхона муташаккилона талаб мекунанд, ки маошашон зиёд ва шароитҳои кориашон беҳтар карда шавад. Бо ин восита құдрати онҳо бештар мешавад. Агар кирояқунанда талабашонро рад намояд, онҳо метавонанд корпартой кунанд ё суръати истехсолотро паст намоянд. Ин аст, ки созиши гүрүхі ба таври үйдій дар бисёр кишварҳои демократій ҳимоя карда шавад ҳам, лекин баъзе гүрүхі одамон чүнин фикр доран, ки чүнин ҳүкүқ набояд қо дошта бошад ва ё онро маҳдуд бояд намуд. Шумо чүй фикр доред?

Бо ҳамсинфатон якчоя фикрҳои дар поён овардашударо діда бароед ва муайян намоед, ки кадоме аз онҳо ба нұқтаси назари шумо мувофиқтар аст.

1	2	3	4	5
Ман комилан розиям	Ман розиям	Мумкин	Ман розй нестам	Ман тамоман розй нестам

Мавзуна:

Ман фикр намекунам, ки ин ҳуқүқ бисёр муҳим аст. Роҳбарон доимо медонанд, ки барои одамон чүй хубтар аст ва ҳуқүқҳои одамони оддӣ бе доштани онҳо ҳам маҳдуд аст. Ин ҳаёт аст.

Гулнора:

Ман розй шуда наметавонам. Чүнин созиши гүрүхі ба монанди фермерҳо барои одамон низ даҳл дорад. Агар онҳо якчоя талаб намоянд, метавонанд нархҳои маҳсулоташонро баландтар кунанд ва ин маънои онро дорад, ки тамоми мамлакат аз ин фоида мебинад, чунки фермерҳо маблағи ба даст овардан худро барои харидани молҳо сарф мекунанд. Аз ин кор соҳибони мағозаҳо фоидай бештар мебинанд ва ба давлат андози бештар месупоранд.

Парвиз:

Ин дуруст аст, лекин мушкилии бисёр ҳуқүқҳо, аз ҷумла ҳуқүқи мазкур низ дар он аст, ки одамон ин ҳуқүқи додашударо сўнистеъмол мекунанд. Ман розиям, ки ба коргарон ва истехсолкунандагон ин гуна ҳуқүқ дода шавад, лекин дар навбати худ бояд баъзе маҳдудиятҳо низ мавҷуд бошанд. Масалан, ба духтурон агар шаш ҳафта пештар огоҳинома пешниҳод накарда бошанд, набояд ичозат дод, ки корпартой кунанд. Ҳамдигарфаҳмий бояд дар байни ҳамаи тарафҳо мавҷуд бошад.

Камол:

Мушкилии созиши гүрүхі ба фаҳмиши ман дар он аст, ки коргарон корчалониро дуруст намефаҳманд ва агар маоши баландро талаб намоянд, онҳо бо ин иқдоми худ корхонаро ба шикаст оварда мерасонанд. Чүнин ҳолат бо фермерҳо низ рух доданаш мумкин. Агар мо нархи маҳсулоташонро надиҳем, онҳо метавонанд аз таъмини бозор бо хурокворӣ даст кашанду ҳамаи молҳояшонро ба содирот бароранд.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МТ: хонандагонро бо нуқтаҳои назари гуногун доир ба низомҳои ҳуқуқӣ ва созиҳои гурӯҳии коргарон шинос намудан аст. Чавобҳои дуруст ё нодуруст вучуд надоранд.

Супориши 05: Арзиши озодӣ (30 дакика) Дунафарӣ кор карда дар ҳаҷми 100 калима иншое нағисед, ки дар он сабабҳои «Барои чӣ мо ҳуқуқи иҷозати вайрон кардани қонунҳоро дар ҷомеа наҳдорем?» шарҳ дода шаванд.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд, ки сабабҳои асосии ба ягон ҷомеа наҳодани ҳуқуқҳои пурраро ҷамъбаст намоянд.

Ҷомеа наметавонад ба шаҳрвандон ҳуқуки вайрон кардани қонунро дихад, зеро ин бевосита ба ҳуқуқҳои сиёсии дигарон, масалан, бизнеси қонунӣ ва бехатарии ҳаёту моликияташон таъсир мерасонад. Озодӣ инчунин маъни ҳуқуки интиҳоб намудан ва ба баъзе қонунҳо итоат накарданро дорад, vale дар ҳолати на ҷандон таъсири зиёд доштани ин гуна қонунвайронкуниҳо ба ҳуқуқҳои дигарон ҷомеа одатан ҷазоҳои иқтисодиро истифода мебарад ё озодикоро маҳдуд мегардонад. Агар чунин карорҳо ба дигарон ва ҷомеа таъсири бештар ва ҷиддӣ дошта бошанд, ҷомеа бо максади химояи ҳуқуқҳои асосии одамон ҷораҳои саҳттар ба мисли ба ҳабс гирифтсанро меандешад.

Вале эътиимод доштан лозим аст, ки қонунҳо танҳо барои маҳдуд кардани амалҳои одамон таҳия карда намешаванд. Ингуна қонунҳо ноодилона мебошанд.

Супориши 06: Ҷӣ ҷаҳони мӯҳим аст? (40 дакика) Дар поён мисолҳо аз ҳуқуқҳои иқтисодӣ ва намудҳои хизматрасонӣ оварда шудааст. Ягон намуди корчалониро дар маҷали зистатон интиҳоб намоед. Ба рӯйхат нигаред ва онҳоро аз рӯйи мӯҳимиаташон мувофиқи машгулияти интиҳоб кардаи ҳуд ҷойгир намоед.

Ҳуқуқҳо ва озодиҳо	То чӣ андоза мӯҳиманд?
1. Ҳуқуқи ба моликият ва натиҷаҳои фаъолият соҳиб будан.	
2. Ҳуқуқи фурӯҳтани моликият ва маҳсулот.	
3. Хизматрасониҳои боэътиҳодӣ наклиёт.	
4. Ҳуқуқи ташвиқ намудани моликият ва маҳсулоти истеҳсолкардаи ҳуд.	
5. Ҳуқуқи ворид намудани мол.	
6. Хизматрасониҳои боэътиҳодӣ бонкӣ.	
7. Ҳуқуқи содир намудани мол.	
8. Мавҷудияти ташкилотҳои боэътиҳодӣ ҳифзи ҳуқук ва судӣ.	
9. Ҳуқуқи бо наклиёт қашонидани бор.	
10. Озод будан аз ришваҳӯрӣ.	
11. Ҳуқуқи истифода намудан аз хизматрасониҳои дигарон.	
12. Таҷҳизоти боэътиҳодӣ обтаяминкунӣ.	
13. Ҳуқуқи фурӯши мол дар ҷойҳои ҷамъияти.	
14. Ҳуқуқи истифода намудани ҳама гуна асъор.	
15. Таҷҳизоти боэътиҳодӣ баркӣ.	

Се намуди мӯҳимиатарин ҳуқуқҳо ва хизматҳоро мӯқаррар намуда, сабабҳои интиҳоб намудани чунин машгулиятиҳоро фаҳмонед.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд, ки соҳибкорӣ ва хизматрасониҳоеро, ки барои фаъолонидани корҳои дар маҷалашон муҳимро, чудо намоянд.

МТ: дар хонандагон бедор намудани диккат ва эхтиёчот ба корчалонй.

Чавобхой эхтимолй дар соҳаи пахтакорй:

1. Ҳуқуки соҳибй ба моликият ва маҳсулот.

Ин зарурияти асосий барои ҷалб намудани сармоядорй дар истехсолот мебошад;

2. Ҳизматрасониҳои боэътиими бонкӣ.

Ин барои сармоягузории воеӣ ва самаранок зарур аст.

3. Мавҷудияти тартиботи боэътиими соҳторҳои хифзи ҳуқуқ ва судӣ.

Ин барои таъмини истифодаи усули ягона, баробарии ҳуқуқӣ ва адлия муҳим аст.

Супориши 07: Қонунҳо оид ба соҳибкорӣ (40 дакіқа)

Ҳамроҳи ҳамсинфатон ба

ягон ширкати маҳаллӣ рафта пурсед, ки оё онҳо қонунҳои ба наздикӣ қабулшуда ва аз қонунҳои давраи Шӯравӣ фарқкунандаеро медонанд, ки шугли корчалониашонро осон мекунанд. Доир ба натиҷаҳои воҳӯриатон ба хонандагон нақл кунед. Шумо бояд фаҳмонед, ки қадом қонунҳои нав қабул карда шудаанд ва онҳо барои тараққиётни корчалонӣ чӣ хел аҳамият доранд?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон омода мешаванд, ки баъзе тағииротҳои асосиро, ки дар робита ба ҳуқуки тиҷоратии баъди давраи Шӯравӣ сурат гирифта, шарҳу эзоҳ диханд.

МТ: дар хонандагон ба вучуд овардани малака оид ба мукоисаи ду шакли иқтисодӣ аст.

Шояд хубтар мебуд агар шумо барои истифода бурдани хонандагон мактубе менавиштед ва мефаҳмондед, ки ҳеч гуна маълумоти шахсӣ лозим нест ва иттилооти ҷамъ мешудагӣ танҳо барои корҳои тадқиқотии мактаб заруранд. Барои мисол ба машки 12, боби 4 нигаред.

Ба эътибор гиред, ки корчалонони ҷавон мумкин аст, ки аз қонунҳои пештар амалкунанда ҳабар надошта бошанд.

Супориши 08: Андозҳо барои чӣ лозиманд? (30 дакіқа)

Шумо метавонед бигӯед, ки ҳамагуна андозҳо одамонро аз ҳуқуқи мувофиқи ҳоҳии сарф кардани пулашон маҳрум мегардонанд. Бо вучуди ин, дар ҳамаи давлатҳо ягон намуди андоз мавҷуд аст.

- 1) Бо шарикатон муайян намоед, ки қадом намуди андозҳо зарурият надоранд ва дар қадом ҳолатҳо гуфта метавонем, ки заруранд. Барои шарҳ додани ҷавобатон омода бошед.
- 2) Бо шарикатон якҷоя муҳокима намоед, ки давлат қадом соҳаҳои аз ҳама муҳимтаринро бояд ҳудаш пардоҳт намояд. Барои шарҳ додани ҷавобатон омода бошед.
- 3) Тасаввур кунед, ки шумо Вазири молия ҳастед ва се миллиард сомонӣ доред. Дунафарӣ кор карда муайян намоед, ки аз ин миқдор маблағ ҷанд фоизашро барои соҳаҳои дар ҷадвал номбаршуда ҷудо менамоед.

Соҳаҳо	Ҷанд фоиз?
1. Диғоъ.	
2. Тандурустӣ.	
3. Ҳифзи иҷтимоӣ.	
4. Гумрук.	
5. Маориф.	
6. Муассисаҳои ҳифзи ҳуқуқ.	
7. Наклиёт.	
8. Муносибатҳои байналхалқӣ.	

4) Аз аҳли оилаатон пурсед, ки онҳо оид ба буҷети шумо чӣ фикрҳо доранд?

Қайдҳо барои смузгор:

МКХ:1. Хонандагон метавонанд зарур будани андозҳоро асоснок намоянд ва муайян кунанд, ки дар қадом ҳолатҳо нодурустанд.

2) +3) +4) Хонандагон метавонанд сарфи маблағро барои соҳаҳои афзалиятнок номбар намоянд.

МТ:1) Хонандагон ҳатман дарк мекунанд, ки андозҳо ҳалли масъалаҳои иҷтимоии ҷомеаро таъмин мекунанд.

2) Максади супориш: хонандагон донанд, ки андозҳо бо қадом максад истифода бурда мешаванд.

3) +4) Хонандагон донанд, ки ҳангоми тақсимоти маблағҳо ба соҳаҳои гуногун аз рӯйи афзалиятҳояшон хеле душвор аст, зеро дар ин ҳолат манфиатҳо ва талаботҳои онҳоро ба инобат гирифтани зарур аст.

Дар ин ҷо ҷавобҳои дуруст ва ё нодуруст вуҷуд наదоранд. Максади супориш ба хонандагон фахмонаиди мушкиниҳои чунин қарорҳо ва зарурияти ёфтани ҳамдигарфаҳмӣ мебошад.

1). Парлумонҳо барои маблағгузорӣ намудани фаъолияти муассисаҳои давлатӣ буҷет лозим аст. Дар навбати ҳуд бояд парлумонҳо ҳам дар назди ҳалқ масъул бошанд ва ҳам ҳисбот диганду адолати иҷтимоӣ ва баробарии шаҳрвандонро таъмин намоянд. Вақте ки аз одамон намепурсанд ва онҳо ба буҷети пешниҳод кардаи ҳукумат розӣ нестанд, андозҳо беасос мегарданд.

2). Моддаҳои аз ҳама мухимтарини буҷет, ки барои ворид намуданашон ҳукумат дар назди шаҳрвандон масъулияти дорад, онҳое мебошанд, ки мардум розигӣ додаанд. Моддаҳо инчунин мумкин аст ба гайр аз вазифаҳо, ки ҳукумат амалий месозад, барномаҳои дигар, аз қобили бунёди шароит барои пешрафт ва мусоидати рушди мамлакат (баланд бардоштани маориф, тараққиёти соҳаҳои нави саноат ва доираҳои хизматрасонӣ)-ро низ дарбар гирад. Инчунин метавонанд амалиётҳои беруни, аз қабили иҷрои вазифаҳои сулҳҷӯёнаро дар якҷоягӣ бо Созмони Милали Муттаҳид ба хотири таъмини вазъи мӯътадил ва сулҳ дар минтақаҳои нотинҷ дохил намоянд.

Супориши 09: Ҷаҳони мӯ’ (25 дакика)

Бо шарикатон саволҳои зеринро муҳокима намоед ва пас ба хонандагони синф ҷавобҳои худро шарҳ дигед:

1. Барои чӣ одамон меҳоҳанд, ки дар як вақт ҳам соҳиби озодиҳои иқтисодӣ ва ҳам сиёсӣ бошанд?
2. Барои чӣ баъзе одамон ҳоҳиш доранд, ки як навъи озодиро нисбат ба дигараш бештар дошта бошанд?

Қайдҳо барои смузгор:

МКХ: хонандагон метавонанд, ки далелҳои худро оид ба ҳоҳиши одамон дар бораи дар як вақт мавҷуд будани ҳар ду навъи озодиҳо, инчунин доир ба он ки барои чӣ дигарон меҳоҳанд яке аз ин озодиҳоро бештар дошта бошанд, пешниҳод намоянд.

Намунаи ҷавоб:

Он одамоне, ки тарафдори дар як вақт доштани ҳам озодиҳои сиёсӣ ва ҳам иқтисодӣ мебошанд, мушкини бунёд намудани онҳоро эътироф менамоянд. Онҳое, ки ҳоҳиши доштани яке аз озодиҳоро доранд, иброз менамоянд: бунёди як навъи ҳукук ва истифодаи он арзишҳо дар мӯҳлати номуайян барои ба вуҷуд овардани озодиҳои дигар замина мегузорад. Ин гурӯҳи одамон ақида доранд, ки бунёди озодиҳоро дар соҳаҳои имконпазир мебояд оғоз намуд ва интизори ҳамbastagии дурусти ҳарду озодиҳо набояд шуд. Нуктаи назари ҷиддиро дар робита ба ҳар ду ҳолати дар боло нишон дода шуда иброз дошта метавонем. Вобаста ба ин ҳар ду ҳолат ҳам гайриодӣ мебошанд ва рушди озодиҳои демократӣ асосан раванди тақрорнашавандаанд. Новобаста ба ин, ба назар чунин мерасад, ки мавҷудияти озодии сиёсӣ заминai озодии иқтисодӣ мебошад, зеро бе озодии сиёсӣ шаҳрвандон

рохбаронашонро дар назди худ ба хисоботдиҳанда табдил диханд. Чун рохбарон хисобот надиҳанд, барои суйистеъмол гардидани ҳукукҳо ва озодиҳои иқтисодӣ шароит фароҳам меояд.

Бо баҳисобгирии таърихи ҳозираи чаҳонӣ далелҳои зиёде мавҷуданд, ки озодӣ танҳо ба одамони барои чунин озодиҳо мубориз дастрас мешаванд. Баъзехо чунин озодиҳоро ҳамчун қисми ҳукукҳои худ ба даст медароранду барои онҳо мубориза мебаранд. Озодиҳое, ки бидуни дарҳости мардум дода мешаванд, хеле каманд.

БОБИ 6

ПАЙДОИШИ ДАВЛАТ ВА МИЛЛАТГАРОЙ

Максади умумии ин боб дидэ баромадани раванди бунёди давлатхо ва чихатхой мусбию манфии миллатгарой мебошад.

● **Машкючо пеш аз хондани матн:**

Супориши 01: «Бо истилохот мувофикат кардани муайянкундахо» (5 дакика)

Бо шарикатон кор карда муайянкунданаи истилохро аниҳ намоед.

Истилох	Муайянкунанда
1. Истиклолият	a). Хусусиятхое, ки аз чихати ирсий ба кадом гурӯхи одамон мансуб будани шуморо нишон медиҳад.
2. Миллат	b). Дорой мустакилият ва хокимияти пурра будан.
3. Халқият	v). Мафхумест дар мавриди ифтихор. Метавонад хоси ахли чомеа бошад, ки дар таърих саҳмгузоранд ва ё ҳатто хоси як гурӯхи этникӣ ё мазҳабӣ.
4. Ашрофон (элита)	g). Гурӯҳҳои пойдори одамоне ки аз чихати пайдоиш, хун, таърих, забон ва фарҳанг умумият доранд.
5. Миллатгарой	f). Гурӯҳ ё табақаи одамоне, ки афзалиятҳои зехнӣ, иҷтимоӣ ва ё иқтисодӣ доранд.
6. Мансубияти миллӣ	d). Халке, ки худуди муайянро ишғол намуда, дар доираи соҳтори сиёсӣ ташкил шудааст.
7. Қонунӣ будан	e). Ҳукуқхое, ки аз рӯзи таваллуд соҳибем.
8. Ҳукуқҳои табиии инсон	ё). Қонуният, қабули қонун ва итоат ба он.

Чавобҳо: 1-б, 2-д, 3-г, 4-ғ, 5-в, 6-а, 7-ё, 8-е.

Супориши 02: «Дар ибтидо» (20 дакика)

Пеш аз он ки мо чӣ гуна тарҳрезӣ намудани ҳуқуқҳо, қонунҳо ва ё тарзи бунёди ҷомеагаро муҳокима намоем, дар ҷамъияти номуташаккил дорои кадом ҳуқуқҳо буданамонро бояд донем. Ҳанӯз файласуфи машҳур Ҷон Лок ин масъаларо дидэ баромада буд.

Акнун наебати шумо. Тасаввур кунед, ки бо ҳамроҳии хонандагони синфатон ба маконе меравед, ки дар он ҷо ба гайр аз шумо дигар касе навошад ҳам, вале захираҳои коғӣ барои зиндагӣ кардан вуҷуд доранд. Чун ба он макон мерасед, пайхас мекунед, ки бо одамони дунё имконияти муюшират карданро надоред. Ба гурӯҳҳои се ё ҷор нафара тақсим шуда, муҳокима намоед, ки «Дар он макон заруриятҳои дар поён оварда шуда лозиманд ё не?»

1. Оё мавҷуд будани ягон давлат ё қонунҳое, ки тарзи зиндагонии шуморо ба назорат мегиранд, зарур аст? Дар ин давлат шумо кадом ҳуқуқу озодихо ва ҳуқуқ ба моликиятро соҳиб мешудед?
2. Касе ҳуқуқи идора кардани шуморо дорад?
3. Шумо метавонед дорои ҳуқуқ бошед? Онҳо кадоманд?
4. Одамони пурқудраттар барои иҷрои кадом корҳо саъю қӯшиш бояд кунанд? Барои чӣ?

5. Одамони чисман ва ақлан заифтар аз ичрои қадом корҳо баромада метавонанд? Барои чӣ?
6. Ҳаёт барои ҳама бояд чӣ гуна бошад?

Кайдко барои омӯзгор:

МКХ: 1. Ҳонандагон бояд шарҳ диҳанд, ки барои чӣ одамон дар «холати табий» ҳам мавҷудияти принципҳои ахлоқӣ ва ҳуқуқҳои табииро истифода мебаранд. Махӯз оғоҳ будан аз ҳуқуқҳои табий одамонро водор месозад, ки ягон ташкилот (давлат) дошта бошанд, то ки ҳуқуқҳояшон тавассути дигарон хубтар ҳимоя шаванд. Моҳияти ақидаи ҳуқуқҳои табий тасаввурот доштан дар бораи ҳуқуқҳоеанд, ки одамон аз онҳо бояд ҳангоми дар «холати табий» будан истифода баранд. «Холати табий» маъни таъоман мавҷудият надоштани давлат ё ташкилотро дорад

2. Ҳонандагон шарҳ дода тавонанд, ки барои чӣ инсон бе розигии дигарон ҳуқуқи ба сари қудрат омаданро пайдо намекунад?

МТ: дар ҳонандагон бедор намудани андеша дар бораи бунёди шаклҳои гуногуни ташкилотҳои ҷамъиятӣ (ғайридавлатӣ) мебошад.

Ҷавобҳои эҳтимолӣ:

1. Танҳо дар мавридҳое, ки шумо ва дигар одамон онҳоро созмон медиҳед.
2. Танҳо агар шумо ба онҳо ин ҳуқуқро медодед. (Вале, эҳтимол аст, ки касе шуморо бидуни ваколатдор гаштан ба ҷунин ҳуқуқ идора намояд).
3. Бале, ҳуқуқҳои асосии инсон (маҳсусан ҳуқуқҳои манғии инсон) танҳо ба хотири он ки шумо инсон ҳастед.
4. Қӯшиши идора намудани шумо бе розигии шумо.
5. Онҳо мумкин ба ҷунин ҳокимијат мӯқобилият нишон диҳанд ва ё меҳоҳанд, ки давлати ҳудро бунёд кунанд.
6. То лаҳзаи пайдо гардидан зажираҳои бештар мушкилий дорад.

Жонандагон барои ҳама ҳуқуқҳои табийро истифода мебаранд, онҳо одатан дар бораи ташкилоти сиёсӣ сӯҳбат мекунанд. Баъзан қалимаҳои дигар, аз қабили «ватан», «миллат», «кишвар», «мамлакат» низ истифода бурда мешаванд, ки онҳо ҳам маъни давлатро ифода мекунанд. Қалимаҳои «диёр» ё «ватан», «шоҳигарӣ» ё «ҷумҳурий» ҳам истифода мешаванд, ки онҳо маъни дигаре низ доранд. Мафҳуми давлат метавонад маъноҳои гуногун дошта бошад: вай ҳам одамони дар ҳудуди муайян истиқомат доштаи ташкилоти сиёсӣ барпо карда ва ҳам ба маъни маҳдуд метавонад соҳти давлати дар он ҳудуд мавҷуд бударо ифода намояд. Асосан, ин ду фахмиш то андозае ба якдигар мухолифат доранд, зеро шаҳрвандон мумкин ҳис кунанд, ки давлаташон манғиати онҳоро намояндагӣ намекунад. Ин ба давлатҳои даҳл дорад, ки дар онҳо низоми намояндагии бо роҳи интихобот ташаккулёфта нест.

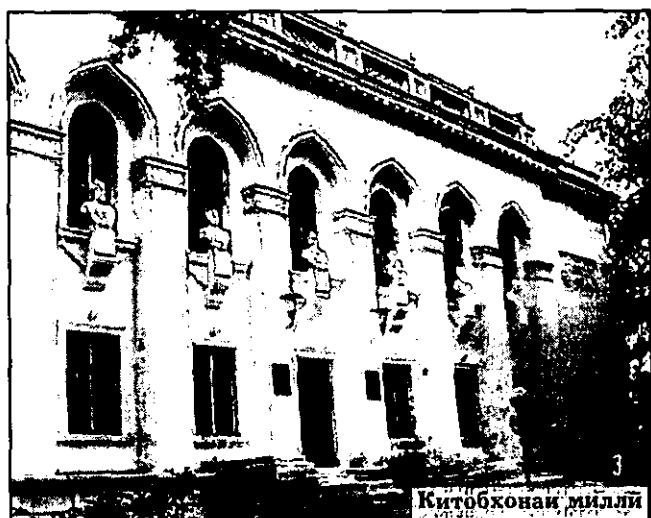

Матн барои ҳониш

Дар ин боб мо мавзӯъҳои зеринро дидা мебароем:

- Маъни калимаи «давлат».
- Мафҳуми давлат чӣ гуна пайдо шуд.
- Давлатҳо чӣ гуна ташкил ёфтанд ва қонунӣ гаштанд.
- Миллатгарӣ ва муносибатҳои миллияту шаҳрвандӣ.

Вақте ки одамон калимаи «давлат»-ро истифода мебаранд, онҳо одатан дар бораи ташкилоти сиёсӣ сӯҳбат мекунанд. Баъзан қалимаҳои дигар, аз қабили «ватан», «миллат», «кишвар», «мамлакат» низ истифода бурда мешаванд, ки онҳо ҳам маъни давлатро ифода мекунанд. Қалимаҳои «диёр» ё «ватан», «шоҳигарӣ» ё «ҷумҳурий» ҳам истифода мешаванд, ки онҳо маъни дигаре низ доранд. Мафҳуми давлат метавонад маъноҳои гуногун дошта бошад: вай ҳам одамони дар ҳудуди муайян истиқомат доштаи ташкилоти сиёсӣ барпо карда ва ҳам ба маъни маҳдуд метавонад соҳти давлати дар он ҳудуд мавҷуд бударо ифода намояд. Асосан, ин ду фахмиш то андозае ба якдигар мухолифат доранд, зеро шаҳрвандон мумкин ҳис кунанд, ки давлаташон манғиати онҳоро намояндагӣ намекунад. Ин ба давлатҳои даҳл дорад, ки дар онҳо низоми намояндагии бо роҳи интихобот ташаккулёфта нест.

Китобхонаи милли

Баъзан «давлат»-ро ҳамчун «мамлакат» ё «миллат» маънидод мекунанд. Масалан, Созмони милали муттаҳид дар ҳақиқат ташкилотест, ки аъзои давлатҳо ё мамлакатҳои алоҳида мебошанд. Гурӯҳе аз одамон, ки худашонро «миллат» меноманд, ба монанди лӯлиҳо ё курдҳо давлати худро надоранд. Дар сурати надоштани давлати худ ингуна гурӯҳҳо наметавонанд аъзи Созмони милали муттаҳид бошанд. Дар матни ин китоб маъни «давлат» ба гурӯҳи одамоне даҳл дорад, ки дар ҳудуди муайян зиндагӣ карда, низоми сиёсии он аз тарафи дигар давлатҳо ба таври қонунӣ эътироф шудааст. Давлат вакте ба таври қонунӣ таъсисёфта шуморида мешавад, ки он дар асоси низоми қабулшуда бунёд гардида бошад ва ё кудрати худро дар ҳамин асос ба даст овардааст. Одатан, ин раванд ба воситаи истифодаи маҷмӯъи қонунҳо сурат мегирад. Дар поён мо дида мебароем, ки чӣ тавр давлат қонуниятро ба даст меорад.

Дон Лок

1.0 Қонуният

Давлатҳо метавонанд ба воситаи амалиёти мақсадноки сиёсӣ бунёд ёбанд ва ба он ҳамаи одамони ҳоҳишманд тавассути ташкилотҳои сиёсӣ ҷалб карда шаванд (дар бисёр ҳолатҳо ба тарики мачбурий). Дар ин сурат соҳибистиклойӣ ва мустақилияти давлатҳо эътироф карда мешавад.

Мағҳуми «давлат» нисбатан нав аст. «Шаҳр-давлатҳо»-и Рими қадим баъд аз ду ҳазору панҷсад сол ба пайдошавии «давлатҳои миллӣ» замина гузоштанд. Шаҳр-давлат (полис)-и Рим як ташкилоти хеле ҳурди сиёсӣ буд ва баъзе ҳусусиятҳоеро дошт, ки имрӯз мо онро давлат меномем. Онҳо соҳибистиклоп буданд, ҳудуди муайянро ишғол мекарданд ва салоҳияташонро мардум эътироф менамуд. Бо вучуди ин, шаҳр-давлат на танҳо ташкилоти сиёсӣ буд, балки ҳаётӣ фарҳангӣ ва динии шаҳрвандонро низ назорат менамуд ва ба амалӣ шудани онҳо мусоидат мекард. Дар он замон байни давлат ва дин ҳеч гуна ҷудоӣ набуд ва ин мавзӯъ баъдтар ниҳоят мухим гашт. Шаҳр-давлатҳо чунон ҳурд буданд, ки дар замони ҳозира онҳоро давлат номидан мушкил аст. Файласуфи итолиёвӣ Никколо Макиавелли аввалин шуда дар асри XVI мағҳуми давлатро дар маданияти Аврупо пешниҳод кард. Макиавелли давлатро ташкилоти ҳудмухтор номид, ки ба он бояд ашҳоси оқилу хирадманд роҳбарӣ кунад. Роҳбарони давлат бояд ҳуқуқҳои шаҳрвандонашонро ҳимоя намуда, озодиҳои онҳоро таъмин кунанд. Яке аз сабабҳои маъмул шудани ин ақида эҳтимол ҳамин буд, ки вай ҳифзи шаҳрвандонро яке аз вазифаҳои асосии давлат мешуморид.

Бо вучуди ин, одамон ҳамеша барои он ки давлат қудрати ҳукмрониро истифода бурда метавонад, асоснок будани мавҷудияти онро эҳсос менамуданд. Возех аст, ки агар шахсе нисбати дигаре ҳукмфармой намояд, ва ин амал ҳоҳ ба манфиати дуввумист ҳоҳ на, баъзе далелу сабабҳо паси ҷунин амал вучуд дорад. Баъзе одамон Ҳудоро ҳамчун манбаи ҳамагуна асосноқкуниҳо барои истифодаи кувва медонанд. Дар Аврупо то давраи Макиавелли ҷунин мепиндоштанд, ки гӯё ҳуди Ҳудо шоҳон ва шоҳзодагонро соҳибкудрат мекунад. Бо вучуди ин, ҳокимијати онҳо маҳдуд буда, дар зери назорати калисо қарор доштанд. Ҷунки калисо ба Ҳудо хеле наздик ҳисобида мешуд.

Аз давраҳои қадим то имрӯз оид ба мавҷудияти давлат далелҳои гуногун пешниҳод мекарданд. Танҳо Ҷон Лок (1632-1704) барои бунёди давлат далели аҳлоқӣ пешниҳод намуд. Ӯ боварии қатъӣ дошт, ки ҷомеаи сиёсӣ бо аҳлоқи мусбии ҳуб дар он ҳолат таъмин мегардад, ки ҷамъият дар асоси принципҳои асосии этикӣ ва хирадӣ бунёд ёфта бошад.

Фояи асосии назарияи Лок оид ба идораи давлатӣ дар он аст, ки ҳамаи одамон дар дунё баробар оғарида шудаанд ва ҳар як фард ҳуқуқ ба ҳаёт, озодӣ ва моликият дорад. Ӯ ҳуқуқ ба моликиятро ҳамчун васеъ гардидани ҳуқуқ ба ҳаёт ва озодӣ шарҳ медод, зеро бе молу мулки ҳусусӣ зиндагӣ ғайри имкон буд. Ҳуқуқ ба ҳаёт, озодӣ ва моликият дар асл як мағкурато ифода мекунанд ва дар маҷмӯъ онҳо ҳуқуқ ба озодиро мефаҳмонанд.

Агар воситаҳои ҷазодиҳии он ашҳосе, ки ҳуқуқҳои дигаронро паймол мекунанд, мавҷуд набошад, ин ҳуқуқҳо лозим намешаванд.

Бинобар ин, бо назардошти ҳусусиятҳои инсонӣ одамон бояд муттаҳид шаванд ва аз як қисми ҳурди озодиҳои аввали ба хотири ҳимояи худ даст қашанд. Лок ҷунин мешуморид, ки агар давлат вучуд намедошт, одамон ихтиёран онро барои ҳимояи ҳуқуқҳои худ ташкил мекарданд.

Як нофаҳмии умумие, ки оид ба шакли давлатдории ба накша гирифтаи Лок вучуд дорад, ин аст, ки гүё манзури ўзодии пурра ва бемахдуд бошад (касе чй коре хоҳад, метавонад ба манфиати худ анчом дихад). Лекин дар чунин давлат пурра бекимияті хукмрон аст. Ин ҳолатро Лок «холати табий» меномад. Вале барьакси андешаҳои зикршуда, Лок озодии баробарро дар назар дорад, ки дар ҳолати зарурӣ ҳуқуқҳои ба ҳәти шахсии яқдигар даҳолат накардану оромона зиндагӣ карданро барои ҳама яхела танзим намудааст. Озодии ҳар яқ каси андоза дорад ва чй хеле ки мегӯянд, вай дар пешниши каси дигар ба охир мерасад. Агар ин ҳуқуқи баробар эхтиром карда нашавад, ҳаёлот дар бораи «озодӣ ба ҳама» абадӣ шуда наметавонад ва он ба бесарусомонӣ оварда мерасонад.

Лок дар бораи бартарии давлатҳои подшоҳӣ, аристократӣ ва демократӣ нуқтаи назари маҳсус ибroz накардааст. Ин масъалаи алоҳида аст. Ў чунин ҳис мекард, ки ҳар яке аз ин низомҳо, агар ба таври дуруст идора карда шаванд, метавонанд пурра фаъолият намоянд. Лок далели ахлоқии ҷиддие барои вучуд доштани давлат пешниҳод намудааст. Ба ақидаи ў дар қонунҳои давлат бояд ҳолатҳое шарҳ дода шаванд, ки боварии ҳалқ сўйистифода нагардад. Магар кудрат ва салоҳияти онҳое, ки худро намояндағони мардум мешуморанду дар амал ба ҳуқуқҳои одамон таваҷҷӯҳ зоҳир намекунанд, оё қонунист? Ин тоифа шахсон бояд аз вазифаҳояшон сабукдӯш карда шаванд. Лок исбот мекард, ки заминаи қонунияти давлат розигии мардум ба идора кардан мебошад. Ҳалқ онҳое мебошанд, ки соҳиби ҳуқуқ ба озодианд ва ҳамзамон барои озодии худ аз баъзе ҳуқуқояшон даст мекашанд. Бинобар ин, ба гуфтаи Лок ҳамагуна қонуният аз худи одамон сарчашма мегирад.

Бисёр файласуфҳои сиёсӣ барои исбот намудани мавҷудияти давлат ақидаҳои худро пешниҳод намудаанд. Баъзе мутафаккирон боварӣ доранд, ки давлат манбаи интизом аст ва он бояд меъерҳои ахлоқиро дар байни аҳолӣ ҷорӣ намояд. Дигарон бошанд чунин андеша доранд, ки давлат ба одамон ҳуқуқҳоро медиҳад, зеро онҳо ба истиснои шаҳрванд буданашон дигар ҳеч гуна ҳуқуқҳо надоранд. Қонунӣ будани мансабдорони давлатии ба таври демократӣ интихоб шударо онҳое шаҳодат медиҳанд, ки ба тарафдориашон овоз додаанд. Бешубҳа, давлатҳо метавонанд бокудрат бошанд, лекин маҳз давлат бояд қодир бошад, ки баъзе қонуниятҳоро барои тавониаш истифода барад.

К. Маркс, Ф. Энгелс ва баъдтар В. И. Ленин боварӣ доштанд, ки давлат дар зинаи олий ва дар зинаи охирини давраи тараққиёти таърихиаш, яъне коммунизм, аз байн меравад. Онҳо фикр мекарданд, ки давлат фишоровар аст ва бо ба охир расидани моликияти ҳусусӣ, давлат низ аз байн меравад.

Новобаста ба ин, дар низоми сиёсии сотсиалистӣ давлат ҳамаи ҷабҳаҳои ҳаётро зери назорат гирифт. Ин тааҷҷубовар набуд, зеро коммунизм дар ҷустуҷӯи роҳҳои барҳам додани моликияти ҳусусӣ буд, вале бар ивази он ягон шакли ташкилоти марказӣ оид ба идора карданни фаъолияти иқтисодиро пешниҳод накард. Дар охир низоми коммунистӣ на танҳо бесамар, балки ба озодии шахсии одамон зараповар буданашро низ сабит намуд.

2.0 Инқилоб

Дар тӯли таърихи гузаштаашон аксарияти давлатҳои миллӣ шаклҳои гуногуни давлатдориро аз сар гузаронидаанд. Баъзе тағириотҳо асосан безарар ва бо тартиб гузаронида шудаанд. Аз тарафи дигар, тағириотҳо дар баъзе давлатҳо хунин ва ниҳоят ҳаробиовар буд. Баъзе тағириотҳои кулӣ ҳамчун «тағириотҳои инқилобӣ» баррасӣ шудаанд. Вале он чий маъно дорад? Оё инқилоб бояд зӯроварона бошад? Оё инқилоб бояд тамоми низоми давлатиро дигаргун созад? Оё ҳалқ инқилобро бояд дастирий намояд? Агар не, пас қонунӣ номидани инқилоб мумкин аст?

Ба ин саволҳо ҷавоб додан мушкил аст, ҳатто агар ҷавоби яхела додан имконпазир ҳам бошад. Барҳамхӯрии сабиқ Иттиҳоди Шӯравӣ ба таври осоишта сурат гирифт. Бо вучуди ин, инқилоб тағириоти куллии низоми сиёсиро талаб мекунад.

Муайян намудани тағириоти кулӣ ниҳоят мушкил аст. Баъзе инқилобҳо танҳо бо иваз намудани роҳбарони сиёсӣ ба поён мерасанд, вале низоми сиёсӣ, чий тавре ки буд, бокӣ мемонад. Дар баъзеи дигарашон ҳам роҳбарон ва ҳам низоми давлатӣ дигаргун карда мешаванд.

Инқилоби Фаронса бояд шакли давлатдории шоҳиро барҳам дода, ба ҷойи он роҳбарии республикавиро ҷорӣ мекард. Ин озмоиш шикаст ҳурд, зеро шаклҳои иштироки шаҳрвандон дар ҳаёти сиёсӣ то ба охир маълум набуд. Барои ҷорӣ карданни заминаҳои шакли республикавии ҳозиразамон якчанд даҳсолаҳо лозим буданд.

Аз чониби дигар, инқилоби Амрико баъди шикаст додани тартиботи мустамликадории Англия ба бунёди давлати нави мӯътадили тозанизом мусоидат намуд. Аммо ачиботаш дар он аст, ки сабаби ин инқилоб норозигии мустамликадорони амрикой нисбати мутлакияти Бритониё набуда, баръакс, конститутсияро вайрон карда аз мансаб ниҳоят зиёд сўнистъемол намудани шоҳ Георги II буд. Мустамликадорони амрикой даъво мекарданд, ки андоҳои мегардоҳтагии онҳо аз тарафи давлат муйян нашудаанд ва онҳо дар парлумони Бритониё намояндагӣ надоранд. Мустамликадорон мегуфтанд, ки «андозҳоро шоҳ ба таври зўрӣ ҷорӣ мекунад».

Мустамликадорони амрикой ақидаи Ҷон Локро оид ба он ки қонунияти ҳуқуқӣ дар асоси розигии идоракунандагон сурат мегирад, амалӣ намуданд. Идоракунандагон, яъне мустамликадорон дар ин маврид даъво доштанд, ки онҳо ҳеч гуна розигии худро надодаанд. Хулосаи мустамликадорон чунин буд, ки мебоист барои ба таври дуруст ва қонунӣ идора намудан давлати нав бунёд шавад ва он тавассути интихоботи озод имконияти намояндагӣ карданро дихад.

Инқилоби соли 1917 дар Россия ба вуқӯйомада, дар ҳақиқат табаддулоти қатъӣ буд. Он тавре тарҳрезӣ шуда буд, ки бояд моликияти ҳусусӣ аз байн мерафт ва ҳокимиият пурра ба дasti мардуми камбизоат, ки (ҳукмравои коргару дехқон) кудрати на чандон зиёди иқтисодӣ доштанд, мегузашт. Инқилоби Октябр дигаргунҳо ва беҳбуниҳоро дар иқтисодиёт ба вучуд овард, вале ин намуди ҳокимиияти ташкилётта устувор набуд (дар натиҷаи қарори қабулгардида оид ба гузаронидани интихоботи нав дар асоси системаи бисёрҳизбӣ низом ба шикастхурӣ дучор гардид).

Вақте ки низоми Шӯравӣ дар соли 1991 барҳам ҳӯрд, бисёриҳо ин ҳодисаро ҳамчун «таркиши доҳилӣ барои дигаргунӣ» маънидод намуданд, зеро он дар ҳуд баъзе ҳусусиятҳои умумии инқилобиро надошт, аз ҷумла:

- Элитай масъул барои ворид намудани дигаргунӣ;
- Барномаи муайян барои дигаргунсозӣ;
- Барҳостани оммаи ҳалқ барои тақвияти дигаргунсозӣ;
- Табаддулоти силоҳнок.

Барҳамхӯрии Иттиҳоди Шӯравӣ ҳам инқилоб буд, лекин он аз ибтидояш ба кулӣ фарқ мекард. Ба назар чунин менамуд: ҳеч гуна ғурӯҳи маҳсуси масъул барои ташкил намудани табаддулот вучуд надошт; ягон ҳел нақшай аниқ набуд; ғурӯҳи одамоне мавҷуд набуданд, ки тарафдори дигаргунҳо бошанд; дар амал ҳеч гуна зӯроварӣ ҳам вучуд надошт. Дигаргунҳо дар ҷумҳуриҳои тозабунёд бо роҳҳои гуногун ба вуқӯй пайвастанд ва ҳоло ҳам идома доранд. Дар аксар ҳолатҳо, тағииротҳои ҷиддӣ, аз ҷумла, таҳияи Конститутсияи нав баъд аз ҷанд сол сурат гирифт. Масалан, ҷумҳурии Украина истиқлониятшро дар соли 1991 ба даст оварда бошад ҳам, вале Конститутсияшро соли 1995 қабул намуд. Баъзехо чунин арзёбӣ кардаанд, ки соҳти сотсиалистӣ ба таври табии фано ёфт, яъне ба монанди олами мавҷудот, ки дар натиҷаи эволютсия баъзе организмҳо мемиранду ба ҷои онҳо дигар организмҳо пайдо мешаванд.

Инкишофи сиёсӣ қисми муҳими ҳамагуна тағииротҳо аст. Инсоният дар таърихи ҳуд пайраҳаҳои гуногунро тай менамояд. Агар барои дигаргунҳо зӯроварии яроқнок ҷой дошта бошад ҳам, маънои онро надорад, ки низоми нав мӯътадил аст ва умри дароз дорад. Бараъкс, баъзе вақтҳо тағииротҳои дар мӯҳлати дароз ва оҳиста-оҳиста ба вуқӯй омада, аз тағииротҳои ба таври фаврӣ руҳҳода дарозтар давом меёбанд. Қисми мушкиттарини ҳамагуна дигаргунҳо хоҳ «инқилобӣ» бошад ва хоҳ не, бунёди тартиботи нав ва ҷомеаи шаҳрвандист.

Абуабдуллоҳ Рудакӣ

3.0 Миллатҳо, миллат ва миллатгарӣ

Мағҳуми «давлат», тавре дар боло зикр гардид, бешубҳа ҳаммаъни «миллат» шуда наметавонад. Давлатҳои бунёдгардида метавонанд сермиллат бошанд. Мо метавонем гӯем, ки

«миллат» гурӯхи ахолие мебошад, ки онҳоро забон ё умумияти таърихии гузаштаашон бо яқдигар муттахид гардонидааст. Ин сифати умумй дар баъзе ҳолатҳо воқеъй бошад ҳам дар дигар мавридҳо тасаввур карда мешавад ва ё аз тарафи нафархое бо максадҳои сиёсий эчод мегардад, ки «хуввияти миллии» мустақилеро барои гурӯхи одамон бунёд намоянд. Ба ибораи дигар, миллат иттиҳоди иҷтимоист, ки омили муттахидкунанда онро муайян кардан кори осон нест. Бо вучуди ин, муттахидий мавҷудияти миллат аст. Дар миллат, одатан, соҳтори сиёсие ба вучуд меояд, ки ба шаҳрвандон барои бо роҳбарони сиёсиашон робита доштан имконият фароҳам меоварад.

Миллат баъзан аз рӯи забон муайян мегардид. Масалан, олмонҳо худро миллати ба забони олмонй сухангү ҳисоб мекунанд. Бо вучуди ин, баъзе мардумони ғайри олмонй (ба монанди австриягиҳо) асосан бо забони олмонй гап зананд ҳам, vale ба миллати дигар мансубанд. Ба ин монанд баъзе мардумони бо забони фаронсавӣ ҳарф мезадагӣ, ба мисли аксариати мардумони кишвари Африқо ба миллатҳои дигар мансубанд. Баъзе олмонихо, ки дар Қазоқистон ё Точикистон таваллуд шуда ба воя расидаанд, забони олмониро намедонанд, vale чун волидонашон олмонй ҳастанд аз ин хотир худро олмонй муаррифӣ мекунанд.

Яҳудиёнро баъзан ҳамчун миллат мешиносанд, vale он чӣ, ки онҳоро муттахид мегардонад на забон, балки дин аст. Яҳудиён бо забони давлате, ки дар он ҷо таваллуд шудаанд, гуфтугӯ мекунанд. Бо вучуди ин, яҳудиёни ба дин эътиқод надоштаро низ ба миллати яҳудӣ мансуб медонанд. Дар ин гуна ҳолатҳо омили муттахидкунанда гузаштаи таърихии онҳо мебошад.

Дар Осиёи Марказӣ мағҳуми «миллат» барои баъзе гурӯҳҳои нажодӣ то андозае бо алоқаҳои қавмӣ пайваста аст, ки дар навбати худ онҳо ниҳоят печ дар печанд. Кишварҳои Осиёи Марказӣ сарҳадҳояшонро дар асоси қарорҳои сиёсии давраи Шӯравӣ ба даст овардаанд. Дар баъзе ҳолатҳо, гурӯҳҳои миллӣ ба мисли тоҷикон дар кишварҳои дигар пароканда шудаанд ва ҳоло шумораи зиёди онҳо дар Қирғизистон, Ўзбекистон, Афғонистон ва ғайра истиқомат мекунанд.

Миллатгароӣ аз бисёр ҷиҳат тавассути эътиқоди миллат ба ғояи умумй ифода мейбад. Мамлакатҳои Осиёи марказӣ дар робита ба муайян намудани ин ақидаҳо ва хусусияти миллиашон ба масъалаҳои душвор дучор мегарданд.

Масъалаҳои худшиноси миллӣ ва нажодӣ барои ҳамаи кишварҳо, ки баъд аз пошхӯрии Иттиҳоди Шӯравӣ ба вучуд омадаанд, аҳамияти калоне дорад, зоро аксари ин кишварҳо мамлакатҳои бисёрнажоданд ва дар онҳо гурӯҳҳои калони одамоне, ки забон, маданият ва дар баъзе ҳолатҳо динҳои гуногундошта зиндагӣ мекунанд.

Ҳар як шаҳс бояд аз худ саволҳои зеринро пурсад: «Шаҳрванди Точикистон будан чӣ маъно дорад?» ва «Дар байнин миллат ва шаҳрвандӣ чӣ алоқамандӣ аст?» Ин аниқ аст, ки шаҳрвандӣ ва миллат як нест. Масалан, шаҳси аз нигоҳи нажодӣ тоҷик, ки шиносномаи Олмонро дорад, шаҳрванди Олмон мебошад ва ўро дар он кишвар ҳамчун олмонй мешиносанд. Ин шаҳс дар чунин ҳолат ҳамаи ӯҳдадориҳои шаҳрвандии он кишварро қабул намудааст ва ҳамаи ҳукуқҳоро дорост. Vale ўз нигоҳи нажодӣ ва фарҳангӣ асосан тоҷик мебошад. Ин чунин маъно дорад, ки ҳар як шаҳрванди Точикистон новобаста ба миллаташ ӯҳдадориҳо ва ҳукуқҳои якхела дорад. Аз ин хотир, дар шиносномаҳои бисёр кишварҳои демократӣ мансубияти нажодӣ нишон дода намешавад. Дар ин гуна шиносномаҳо дар зери навиштаоти миллат, ки он талаботи қонуни байналхалқӣ аст, танҳо номи давлат навишта мешавад. Он маънои чудонашаванда будани мағҳуми шаҳрвандӣ ва миллатро дорад.

Миллатгароӣ метавонад воситае бошад, ки онро мансабдорон барои ҷанг андохтани одамон истифода баранд. Миллатгароӣ метавонад мұхите эчод намояд, ки дар он ҳуқукҳои ақалият (онҳое, ки чун қувваҳои ҳуқмфармои давлатӣ аз як гурӯҳанд) поймол мегарданд ва ё онҳоро қашида мегиранд. Йи намуди миллатгароӣ асосан дар ҷо вучуд дорад, ки он ҷо байнин ҳалқиятҳо мухолифати дурударози таърихӣ мавҷуд буду гурӯҳи дар айни замон ба сари кудрат омада бисёр зулм медиҳ. Дар навбати худ, ақалиятҳои миллӣ барои ҳимояи маданият ва забонашон зарур мешуморанд, ки анъанаҳои худро нигоҳ доранд.

Бо вучуди ин, ба миллатгароӣ набояд ҳамчун ба омили манғӣ нигоҳ кард. Барои кишваре, ки аз пешрафти шаҳрвандонаш ифтихор мекунад, миллатгароӣ ҳодисаси ғайримуқаррарӣ ё нодуруст нест.

Аз мұхимияти таҷрибаи умумии нажодӣ ё фарҳангӣ диди миллатгароӣ метавонад ақидаи мүқобилро иброз намояд. Он метавонад ақидаеро ифода намояд, ки ҳамаи одамони як миллат меҳоҳанд худро бо давлати ҳуқукҳои онҳоро ҳимоякунанда ва гуногуни маданияти аҳолиро қадрдан шинос намояд.

Мисоли равшани чунин кишварҳо Сингапур, Зеландияи Нав ва Канада мебошанд. Дар ин кишварҳо аҳолии фарҳангу нажодҳои ақидаҳои гуногундошта якҷоя зиндагӣ мекунанд. Ғайр аз ин,

чунин кишварҳо иқтисодиётӣ пуркуват доранд ва қодиранд, ки муҳочиронро аз тамоми кишварҳои дунё қабул намоянд. Муҳочирон хуб медонанд, ки ин гуна кишварҳо новобаста ба маданияташон онҳоро қабул мекунанд.

Ҳамин тавр, миллатгарӣ на хуб асту на бад. Вай танҳо қувваест, ки онро метавон барои мақсади ҳам хуб ва ҳам бад истифода бурд. Мушкилоти дигар, ин тағиیر додани ҳувияти миллӣ аст ва онро тавре анҷом додан лозим, ки боиси эҳтиром шудани тафовутҳои нави ба вучуд омада гардад.

ФАСЛИ 1. ПАЙДОИШИ ДАВЛAT

➊ Машқҳо баъд аз хониши матн

Супориши 03: Оё ташвиш лозим аст? (40 дакіқа) Ба ғурӯҳҳои се ё ҷониши махсустаро таҳдид мекунад, ки онҳо бо қадом мақсад аз тарафи ғурӯҳҳои одамон созмон дода шудани давлатро шарҳ медиҳанд?

Шуморо зарур аст, ки се амалиётро иҷро қунед:

1. Ба рӯйхат нигариста муайян намоед, ки қадом сабабҳо ба эътибор гирифта нашудаанд?
2. Сабабҳои дигареро, ки ба фикри шумо заруранд, илова намоед.
3. Вобаста ба аҳамияташон онҳоро ҷо ба ҷо гузоред.

Сабабҳо барои бунёди давлат		Дараҷаҳои зарурат
1	Нафаре метавонад ба сифати ҳоким амал қунад.	
2	Қобилияти махсусгардонии меҳнат.	
3	Ҳимоя аз душманон.	
4	Мо метавонем парчами миллӣ дошта бошем.	
5	Мо мутамаддинтар мешавем.	
6	Мумкин аст, ки барои хизматҳо намудҳои андоз мӯқаррар карда шаванд.	
7	Метавонем бигӯем, ки мо кистем.	
8	Хукуқҳои моро касе ҳимоя мекунад.	
9	Мубориза бар зидди чинояткорӣ.	
10		
11		

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд, ки сабабҳои зарур будани давлатро нишон диханд.. Шояд ба шумо лозим аст, ки аввал мазмуни қисми дуввумро шарҳ дихед.

Ин маъни онро дорад, ки ба ҷои ҳама факат баъзе одамони чомеа ба истехсоли махсулоти ҳурокворӣ машғул мешаванд. Дигарон бошанд метавонанд ба ҷӯбтарошӣ, дуҳтурӣ ва ё ҳар кори дигаре, ки аз ӯхдааш ба хубӣ мебароянд, шуғл намоянд. Вагарна дуҳтурон вакти зиёди ҳудро ба омӯхтани чӣ тавр истехсол

кардани маҳсулоти ҳӯрокворӣ сарф мекунанду деҳқонон бошанд дар сурати бемор шуданашон бе мулоича мемонанд.

Чавобҳои эҳтимолӣ:

Аз ҳама мухимтаринашон инҳо мебошанд 8, 3, 6, 9, 2.

Дигар ақидаҳои мухим инҳоянд:

1. Ташкили таҳсимиоти заҳираҳо.
2. Таҳияи қонунҳо ва роҳҳои маҷбуркунии онҳо.
3. Додани ваколат ба онҳое, ки аз ӯҳдаи ташкил намудани чомеа хубтар мебароянд.

Супориши 04: Шуомо чӣ фикр доред? (20 дакика)

Дунафарӣ кор карда, саволҳои зеринро мухокима намуда, баъд ба ҳар яки он ҳаттӣ ҷавоб нависед (ҷавобҳо ба ҳар як савол аз 100 калима зиёд набошанд).

1. Фарқияти байни давлат ва миллат аз чӣ иборат аст?
2. Оё дар як давлат зиёда аз як миллат вучуд дошта метавонад?
3. Оё ҷамъият метавонад бе гояи асосие, ки миллат ва кишварро муттаҳид месозад пеш равад?
4. Давлатҳо қонуний буданашонро чӣ тавр ба даст меоранд?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: ҳонандагон метавонанд: фарқи байни давлат ва миллатро шарҳ диханд; давлатҳо мақоми қонуний буданро чӣ тавр ба даст меоваранд?

МТ: ба ҳонандагон ёри расонидан аст, ки фарқияти байни давлату миллатро фахманд ва донанд, ки чӣ тавр қонуниятҳо таъмин мешаванд.

Чавобҳо:

Саволи якум яке аз мухимтарин масъалаҳои ин фан аст. Дар забони тоҷикий вожаи «миллат» назар ба забони англisisӣ андаке дигар маъно дорад. Дар забони англisisӣ он маънои зеринро дорост:

- Миллат аз одамоне иборат аст, ки минтақаи муайян зисташонро интихоб мекунанд ва худашонро бо гурӯҳи сокинони он ҷо мансуб медонанд. Мумкин аст, ки онҳо забон ва маданияти ягона надошта бошанд.
- Давлат миллатест, ки тавассути фишангҳояш худро бунёд мекунад. Ин воситаро ташкилотҳои давлатӣ номидан мумкин аст.

Миллат таъриҳан «аз ҷиҳати давлатию сиёсӣ ташаккулёфтai гурӯҳи одамонест, ки худуд, ҳаёти иқтисодӣ, маданият ва забони умумӣ доранд. Шуомо дар баъзе луғатҳои забони англisisӣ ва русӣ маънои калимаи «миллат»-ро, ки ба маҳфуми тоҷикии он шабоҳат дорад, пайдо карда метавонед. Мушкилий ин ҷо дар ҳамин аст, ки дар натиҷаи инкишофёбии забон маъно дар аксар ҳол тобишҳои маънои дигар мегирад.

Дар ин ҷо фарқияти ниҳоят қалон мавҷуд аст, зоро агар мо маънои тоҷикии калимаро истифода намоем, пас шаҳрвандони кишварҳое, ки аҳолиашон аз муҳочирон иборатанд ва ё мамлакатҳое, ки дар онҳо бо забонҳои гуногун гап мезананд, бо боварии том гуфта наметавонанд, ки онҳо ба он миллат мансубанд. Ба ибораи дигар гуем, шаҳси руси шиносномаи тоҷикий дошта гуфта наметавонад, ки вай ба миллати тоҷик тааллуқ дорад, (эҳтимол ин ибора ҳуд аз ҳуд ихтилофнок менамояд).

Дар ҷунин ҳолат мо наметавонем гӯем, ки маънои ин ё он калима ҳуб ё бад аст. Фарқият қалон аст, зоро мувоғики маънои тоҷикии калима миллати шаҳсро аз рӯйи маданият ва ё ҳун муайян кардан мумкин аст, ҳол он ки дар забони англisisӣ миллати шаҳсро одамон мувоғики ҷои интихобкардаи истиқомат муайян мекунанд. Ин маънои онро дорад, ки агар мо аз мард ё занни чопоние, ки шаҳрвандии Тоҷикистонро қабул кардаст, пурсем ки оё миллати ӯ тоҷик аст, дар ҷавоб бояд бигӯяд, ки «Не». Агар ҳамин гуна саволро бо маънои англisisиаш медодем, пас

Зебунисо

ҷавоби «Ҳа» мегирифтем, чунки сокини он мамлакат буда ба миллаташ мансуб набудан гайриимкон аст. Маҳз бо ҳамин сабаб, аксари давлатҳо дар шиносномаҳояшон находро сабт намекунанд. Вале дар шиносномаҳои нави тоҷикий бошад миллат нишон дода шудааст.

Дар омӯзиши ин фан қалимаи миллат ба маънои англisisиаш истифода мешавад. Ва хонандагони шумо инро бояд донанд.

2. Не, вакте ки он давлат суст идора карда мешаваду мардумонаш ба таври мачбурий зиндагӣ мекунанд, онҳо дар назди ҳуд максад мегузоранд, ки ошӯб бардошта аз он ҷудо шаванд.

3. Не, дар акси ҳол ҷӣ лозим буд, ки онҳо давлат бунёд кунанд

4. Тавассути ҷорӣ намудани тартибот ва низомхое, ки шаҳрвандон онҳоро дастгирӣ менамоянд, таъсис намудани дастгоҳи давлатӣ.

Супориши 05: Шаҳр-давлатҳои Юнон (15 дакика)

Маълумотро дар бораи инкишифи шаҳр-давлатҳои Юнон мутолиа қунед. Ба мисли ҷадвали дар китоб буда нақшае тартиб дигар. Фарқият ва монандии шаҳр-давлатҳои Юнон ва Тоҷикистони имрӯзаро нишон дигар. Бо ҳамсinfaton ҷадвали зеринро пур қунед.

Монандиҳо	Фарқиятҳо
<p>1. Дар ҳар ду ҷомеа эҳтиёҷоти мардум ба ҳимоя боиси бунёди давлат шудааст.</p> <p>2.</p>	<p>1. Дар шаҳр-давлатҳои Юнон ҳамаи роҳбаронро ба таври мустақим интиҳоб менамуданд.</p> <p>2.</p>

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд, ки ҳусусиятҳои фарқкунанда ва монандиҳои байни давлатҳои Юнон ва Тоҷикистонро муайян намоянд.

Монандиҳо	Фарқиятҳо
<p>1. Дар ҳарду ҷомеа ҳам эҳтиёҷоти мардум ба ҳимоя, боиси бунёди давлат шудааст.</p> <p>2. Дар ҳар ду ҳолат ҳам ташкилотҳои қонунбарор - парлумон мавҷуд аст.</p> <p>3.</p>	<p>1. Дар шаҳр-давлатҳои Юнон ҳамаи роҳбаронро ба таври мустақим интиҳоб менамуданд.</p> <p>2. Дар Тоҷикистон шаҳрванд қасе шуда метавонад, ки ҳукуки гирифтани шиносномаи Тоҷикистонро дорад. Дар шаҳр-давлатҳои Юнон шаҳрвандиро танҳо гурӯҳи маҳдуди соҳибони моликият мегирифтанд.</p> <p>3. Дар бисёр ҳолатҳо дар Тоҷикистон овоздихӣ барои намояндагон сурат мегирад, ҳол он ки дар шаҳр-давлатҳои Юнон шаҳрвандон асосан ба ҳалли масъалаҳои мубрами сиёсӣ овоз медоданд. Овоздихӣ дар Тоҷикистон ба таври маҳфӣ дар ҳонаҷаҳои маҳсус сурат мегирад, ҳол он ки дар шаҳр-давлатҳои Юнон тавассути даст бардоштан дар назди омма ба амал меомад.</p>

Супориши 06: Шумо ҷи ғифрдорӣ? (20 дакика)

Дунафарӣ саволҳои додашударо мухокима намуда ба ҳар як савол ҷавобе нависед, ки аз 150 қалима зиёд набошад.

Мустамликадорони Амрико инқилобашонро ҷӣ гуна асоснок намуданд? Сабабҳои асосии инқилоби соли 1917 қадоманд?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд сабабҳои ин ду инқилобро дар ду матни кӯтоҳ ҷамъbast намоянд.

МТ: хонандагон бояд тафовутҳо ва монандиҳои ду инқилобро донанд.

Чавобҳои эҳтимолӣ:

1. Онҳо барои идора кардани худ розигӣ надода буданд ва меҳостанд аз андозҳои беасосе, ки шоҳи Бритониё ҷорӣ карда буд, озод бошанд.
2. Озод будан аз оқибатҳои вазнини нодуруст идора шудани иқтисодиёт аз тарафи силай шоҳ ва тағиیر додани ҷомеа орзуи онҳо буд.

ФАСЛИ 2. МИЛЛАТҲО ВА МИЛЛАТГАРОЙ**Супориши 07. Шаҳсиятҳои бузург (30 дакика)**

Хамаи мамлакатҳо шаҳсиятҳои бузурги худро доранд. Масалан, дар Тоҷикистон Исмоили Сомонӣ, Фирдавсӣ ва дигарон; дар Қирғизистон Курманҷан-Датка; дар Қазоқистон Абильеҳ Хан; дар Ўзбекистон Улугбек; дар Россия Пётри I; дар Иёлоти Муттаҳиди Амрико Абраҳам Линколн; дар Фаронса Жанна Д'Арк ва гайра.

Дар гурӯҳҳои хурди се ё ҷорнафара саволҳои зеринро муҳокима намоед. Барои ақидаҳоятнро ба ҳонандагони синф пешниҳод намудан омода шавед.

1. Ба ҳамаи қаҳрамонҳои миллӣ қадом сифатҳои умумӣ ҳосанд?
2. Ба фикри шумо, қаҳрамонҳои миллӣ барои чӣ лозиманд?
3. Мо аз қаҳрамонҳои миллӣ ҷиҳоро омӯхта метавонем?
4. Кӣ дар ҷомеаи шумо қаҳрамони маҳаллатон ҳисоб шуда метавонад?
5. Шумо маҳз ҳамин одамонро барои чӣ интиҳоб намудед?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКҲ: ҳонандагон мөтавонанд, ки сифатҳои роҳбарони ҳам миллӣ ва ҳам маҳаллӣ, инчунин сабабҳои эҳтиёҷ доштани моро ба онҳо номбар қунанд.

Чавобҳои эҳтимолӣ:

1. Ҷавоб вобаста аз он аст, ки ҳонандагон ба таври аниқ қадоме аз қаҳрамонҳоро интиҳоб намудаанд. Суботкорӣ ва иродай мустаҳкам доштан шояд яке аз сифатҳои мухим ҳисоб шуда метавонад.
2. Баъзе одамон пешво ва баъзеи дигарашон пайравони онҳо мебошанд. Шояд барои мо роҳбарон лозим нестанд, вале онҳо намунаи ибрат шуда мөтавонанд. Онҳо ба мо нишон медиҳанд, ки шаҳрвандони оддӣ аз ӯҳдаи ҳама кор баромада мөтавонанд. Онҳо моро барои амалиёт ҳавасманд мекунанд.
3. Метавонем ҳулоса барорем, ки онҳо низ монанди моянд. Чун инро дарк намудем, мебинем, ки дар ҷомеа қаҳрамонҳои зиёди эътироғнашуда ҳастанд ва саҳмашонро ба таври хоксорона мегузоранд.
4. Ҷавобҳо гуногун ҳоҳанд буд.

Супориши 08. Онҳо чӣ кор қардаанд? (20 дакика)

Дунафарӣ яке аз қаҳрамонҳои миллиро интиҳоб намуда саҳми ӯро номбар қунед. Сифатҳои қаҳрамонро муайян намоед.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МТ: ҳонандагонро вазифадор мекунад, ки онҳо дар бораи сифатҳои гуногуни қаҳрамонҳои миллӣ андеша қунанд.

Ҷавобҳо гуногун ҳоҳанд буд.

Супориши 09: Занҳои машҳур (15 дакика)

Асосан ҳар як мамлакат шумораи занҳои машҳур дар муҳонса бо мардҳои қаҳрамон камтаранд. Намунаи чунин занҳои қаҳрамон Жанна Д'Арк, Клеопатра, Индира Гандӣ, Мария Кюри, Нодира Бегим ва Маҳастӣ мебошанд. Ба фикри шумо, барои чӯй шумораи занони қаҳрамон камтаранд? (Дунафарӣ саволҳои додашударо муҳокима намоед.)

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд, ки баъзе сабабҳои ҳамчун қаҳрамон камтар эътироф гардидани занҳоро номбар кунанд.

МТ: ба хонандагон фахмонидани он аст, ки мавҷуд набудани занҳои қобилиятнок не, балки танҳо анъанаҳои миллӣ ба кам эътироф гардидани занҳо ҳамчун қаҳрамонҳои миллӣ сабаб гаштаанд.

Намунаи ҷавоб:

Дар аксари мамлакатҳо, ки мутобики суннатҳои фарҳангӣ занҳо имконияти ками таҳсилгирӣ, мансаб ва ё ҷои кор доранд, мардҳо аз рӯии анъана ба занҳо роҳбарӣ мекунанд.

Дар таъриҳ якчанд мисолҳои намунавӣ мавҷуданд: занҳо, ба монанди Жанна Д'Арк, тавонистанд, ки бо усули ҳудро ба мард монанд намудан мардҳоро водор намоянд, ки онҳоро мисли ҳуд пиндоранд. Бинобар ин, ҷавоб дар нобаробарии имкониятҳо ніҳон аст.

Супориши 10: Ҳусусиятҳои мансубияти милли (10 дакика)

Бо шарикатон рӯйхати зеринро аз назар гузаронида ҳусусиятҳои фарӯқунандай як миллатро аз миллати дигар муайян намоед.

- Ҳусусияти ҷой (макон)
- Тарзи ҳаёт
- Макони зист
- Ҳодисаҳои таъриҳӣ
- Муносабати дигарон нисбат ба мо

Акнун ба ин рӯйхат ҳусусиятҳои навро илова карда, ба саволи зерин ҷавоб гардонед: «Оё гуфтан мумкин аст, ки як ҳусусият аз дигараи мухимтар аст?»

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон мухим будани ҳусусиятҳои алоҳидаро ҳаллу фасл менамоянд.

МТ: хонандагон бояд ба ҳусусиятҳои асосии ҳархела баҳо додани моро дарк кунанд.

Ҷавобҳо фарқ мекунанд. Муҳимаш он аст, ки хонандагон вазифаро иҷро мекунанд ва баъд шумо мақсади ин супоришро дарк мекунед. Шуморо шояд лозим аст, ки ба хонандагон саволҳои иловагӣ дихед ё таваҷҷӯҳи онҳоро ба нуқтаҳои назари гуногун ҷалб намоед.

Супориши 11: Моқистем? (30 дакика)

Бо шарикатон ба ҷадвали зерин нигаред ва баъд:

1. Онро ба дафтаратон рӯйбардор намуда, ҳамагуна ҳусусиятеро, ки ба фикри шумо, мухим аст, илова намоед;
2. Ҳусусиятҳои барои ҳар як меъёр нависед, ки хоси миллати тоҷик мебошанд (мисол дар поён оварда шудааст);
3. Як давлати дигарро интиҳоб намоед (давлати Осиёи марказӣ набошад) ва кӯшиш намуда, ҷадвалро пур кунед.

Хусусият	Чопон	Тоҷикистон	Мамлакати дигар
Макон	Дар шимоли укёнуси Ором		
Ҳодисаҳои асосии таърихӣ	Таркиши бомбаҳои ядроӣ дар шаҳрҳои Хиросима ва Нагасаки дар соли 1945		
Забон	чопонӣ		
Соҳтори идоракунӣ	Салтанати демократӣ		
Хусусияти чойгиршавӣ	Ҷазираҳои кӯҳӣ		
Санъат ва адабиёт	Овозхонҳои хуб		
Физо	Моҳӣ ва биринҷ		
Либос	Аз рӯи ҳоҳиш		
Маҳсулот	Мошинҳо, техника		
Нишонаи миллӣ	Офтоб		
Ақаллияти фарҳангӣ	Кореягиҳо		
Иклизим	Субтропикий		

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: ҳонандагон омода мешаванд, ки фикрҳои асосии ба айнияти миллӣ мансуб бударо дарк намоянд ва имконият пайдо мекунанд, ки он хусусиятҳоро мукоиса карда нависанд.

МТ: ҳонандагон чӣ ҳел будани урғу одат ва хусусиятҳои миллиро дарк намоянд ва донанд, ки ин хусусиятҳо аз таҷрибай ҳаётӣ шаҳс фарқи кулӣ доранд. Шояд барои иҷрои ин супориш ба ҳонандагон лозим аст, ки аз китобхона истифода баранд.

Супориши 12. Зебой аз нигоҳи аҳолии маҳаллии (40 дакика): Агар шумо аз мардуми мамлакатҳои гуногун оид ба ҳудшиносии миллиашон турсед, онҳо ба шумо аз қадом оила, деха, вилоят ва кишивар буданашонро мегӯянд. Агар шумо баъд дар бораи хусусиятҳои хоси он миллиат ва минтақа турсед, онҳо мумкин аст фикрҳои зеринро ифода намоянд:

- Халқи мо беҳад меҳнатдӯстанд ва бисёр заҳмат мекашанд
- Мо одамони аз ҳама саҳӣ ҳастем
- Ҳӯроки мо бомазатарин аст
- Мо дар дунё кӯҳҳои аз ҳама зеботарин дорем
- Мардуми мо сазовори боварист, зоро мо дар қиёс бо бовиҷдонтар ҳастем
- Фарзандони мо аз ҳама зеботаранд.
- Ҷизҳои хуби кишиварамон аз маданияти мо гирифта шудаанд.
- Забони мо забони аз ҳама аниқ ва мураккаб аст.

Тасаввур қунед, ки шумо дар қатора бо ду шахси ношинос нишастаед. Шумо аз музофоти мамлакате ҳастед, ки Риф ном дорад. Шумо дар қатора дар паҳлӯи шахси аз мамлакати ҳамса, ки Фир ном дорад, нишастаед. Дар он минтақа забон ва маданият ба кулӣ фарқ мекунад. Он шахс ба саёҳатчие аз кишивари Фир дар бораи минтақаи мамлакаташ гап зада истодааст. Ҳамаи шумо забони ягони умумиро ҳамчун забони дуюм истифода мекунед.

Духтаре дар либоси милли

Бо шарикатон ба ин саволдо چавоб гардонед:

1. Шумо, вакте ки суханҳо онҳоро мешунавед, чиро ҳис мекунед?
2. Шахси дигар чй гуна метавонад ин фикрҳоро ба таври дигар ифода намояд, то таъсираш зиёд бошаду ба иззати нафси миллатҳои дигар нарасад.
3. Ба фикри шумо, чй тавр ҳисси миллий метавонад ба ҳуқуқҳои нажодӣ, муносабатҳои қолабӣ, бадбинии дигарон ва дар охир нооромии мамлакат оварда расонад?

1. Деҳаи ман беҳтарин аст.
2. Вай аз деҳаи ҳамсоя беҳтар аст.
3. Мо саҳитарем, зоҳирان зебоем ва бештар заҳмат мекашем.
4. Одамони кишвари мо бештар сазовори боварианд.
5. Шумо ба он одамон дигар бовар карда наметавонед.
6. Пули шуморо дуздианд, пас касе аз деҳа ба он даст задааст.
7. Забони мо аз забони онҳо зеботар аст
8. Тарзи гапзании онҳо хандаовар аст. Шумо латифаеро дар ин бора шунидаед?
9. Ман бисёр меҳостам, ки онҳо дар дигар чой зиндагӣ кунанд.
10. Онҳо сабабгори ҳамаи мушкилиҳои мо мебошанд.
11. Ман онҳоро ҷашми дидан надорам. Биёд, оид ба ин масала ягон кор кунем.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: 1. Хонандагон метавонанд вакте ки шахсе миллаташро таъриф мекунаду дар муқоиса ба миллати худ ҳалқҳои дигарро паст мезанад, ҳиссиёташонро баён намоянд.

2. Хонандагон омода мешаванд, ки фикрҳои баён мекардагиашон таҳкиромез набошанд.

МТ: хонандагонро водор намудан аст, ки дар ҳусуси фикрҳои субъективӣ андеша ронда, дикқаташонро ба ҳиссиёте равона кунанд, ки ҳалқҳои дигар нисбат ба миллати онҳо доранд, инчунин дар хонандагон бедор қардани ҳиссиётест, ки ҳангоми сухан рондан дар ҳусуси миллати худ дигар ҳалқҳоро наҳ назананд.

Саволи 1

Боварӣ дорем, ки хонандагон то андозае меранҷанд, зёро сухангӯй манфиатӣ шунавандагонро ба инобат намегирад ва шунаванда фарқияти байни ақидаҳои субъективӣ ва объективиро фахмида наметавонад.

Саволи 2

Ба ҷумлаҳои зерин нигаред:

- Баъзе одамони минтақаи мо беҳад заҳматкашанд.
- Мо меҳоҳем, ки саҳӣ бошем.
- Ба фикри ман ҳӯроки мо ниҳоят болаэзат аст.
- Мо кӯҳҳои бисёр зебо дорем.
- Шумо метавонед ба мо бовар кунед.
- Ҳамаи қӯдакон зебоянд.
- Ҳамаи намояндагони маданиятҳои миллий дар бунёди боигарихои нотакорори кишварамон ҳисса мегузоранд.
- Забони мо саҳех ва бою тараққикарда аст.

Саволи 3.

Ҷавобҳо гуногун мешаванд, вале дар онҳо бояд ақидаҳои зерин зикр гарданд:

- Андешаҳои муқоисавии ба ин монанд мумкин аст одамонро ранҷонад ё онҳоро маҷбур намояд, ки ҳудашонро бад ҳис кунанд.
- Агар одамон ҳудро таҳкиршуда ҳис кунанд, онҳо мумкин аст суханрониро катъ намоянд ва он метавонад бъяди лаҳзае шиддатнокиро авҷ гиронад.
- Шиддатнокӣ бунёд мегардад ва таҳкиркунӣ зиёд мешавад. Гурӯҳҳои иҷтимоӣ ҳудашонро аз дигарон ҷудо менамоянд ва аз якдигар алоҳида зиндагӣ мекунанд ва ин боиси ба вучуд омадани ҳамдигарнофахӣ мегардад.

- Баробари паст шудани сатхи таҳаммул шиддатнокӣ меафзояд ва боиси истифода аз кувва мегардад.

Супориши 13. Ин чи маъно дорад? (30 дақика)

Мо бояд аз кишваралон ифтихор кунем ва ба одамон чунин суханҳоро гўем: «Ба назари ман кўхҳои мо бисёр зебоянд». Бо рафиқатон дар бораи чӣ маъно доштани панд: «Хоки ватанам аз таҳти Сулаймон беҳ аст», андеша намоед.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд шарқ дижанд, ки хонаи худашон макони бехтарин аст, зеро вай барои онҳо шинос ва ҷоест, ки ҳамай аъзои оила зиндагӣ мекунанд.
МТ: хонандагон бояд фахманд, ки на ҷизҳои дар хона буда ва муҳити он, балки маҳз ҳуди онро нағз донистанашон боиси ҷои аз ҳама бехтар ҳисобиданашон аст.
Чавобҳо гуногун ҳоҳанд буд.

Супориши 14. Миллатҳо бисёр - мамлакат якто? (30 дақика)

Тоҷикистон мамлакати сермиллат ба шумор меравад. Бо ҳамсинфатон камбудиҳои зиндагӣ кардан дар мамлакати сермиллат ва афзалиятҳои зиндагӣ дар кишвари каммиллатро, тавре ки дар ҷадвал нишон дода шудааст, номбар кунед. Барои ҷавобатонро ба дигар хонандагони синф гуфтан омода шавед.

Афзалиятҳои мамлакатҳои сермиллат	Камбудиҳои мамлакатҳои каммиллат
Шумо ба осонӣ метавонед бисёр забонҳоро омӯзед.	Кам будани жанрҳои мусикӣ

Се кишвареро номбар кунед, ки зиёда аз як најоди асосӣ доранд ва одамон дар онҳо дӯстона ва аҳлона зиндагӣ мекунанд. Кӯшиши карда рӯйхати ҳалқиятҳои ҳар яки ин кишварҳоро тартиб дигед. Ин ҷадвалро ба дафтаратон кашед. Барои шумо як мисол оварда шудааст.

Мамлакатҳо	Ҳалқиятҳои асосӣ
Россия	Русҳо, тоторҳо, қавқозихо, украинҳо...

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд ҳалқиятҳои баъзе кишварҳо ва бартарию камбудиҳои дар чунин мамлакатҳои сермиллат зиндагӣ мекардагиро номбар намоянд.
МТ: хонандагон аз муҳити кишварҳои сермиллат мисолҳо оварда тавонанд ва камбудиҳою афзалиятҳои онро исбот намоянд.

Намунаи ҷавобҳо:

Афзалиятҳои бисёрмиллатӣ ва гуногунмаданияти дар мамлакат:
ба осонӣ якчанд забонро аз ҳуд кардан мумкин аст.

Камбудиҳои якмиллатӣ ва якмаданияти дар мамлакат:

- намудҳо ва жанрҳои мусикӣ каманд.
- намудҳои ғизо бисёранд.
- имконот барои омӯхтани дигар забонҳо маҳдуданд.

Мамлакатҳо	Ҳалқиятҳои асосӣ
Австралия	англисҳо, грекҳо, ҳиндӯҳо, чинҳо, қазоқҳо, русҳо, италиягигҳо, хорватҳо
Канада	англисҳо, фаронсавиҳо, ҳиндӯҳо, чинҳо, италиягигҳо
Иёлоти Муттаҳида	англисҳо, фаронсавиҳо, русҳо, полякҳо, африкоиҳо, испаниҳо, ҳиндӯҳо, италиягигҳо, ирландиҳо
Олмон	олмониҳо, туркҳо, африкоиҳо, полякҳо
Холланд	холландиҳо, индонезиҳо, африкоиҳо

Дар бисёр мамлакатҳо шумораи зиёди ҳалқиятҳо мавҷуданд, Россия низ ба ин гуна мамлакатҳо доҳил мешавад.

Супориши 15: Миллатгарӣ барои шумо ҷи маъно дорад? (30 дакика)

Нуқтаҳои назари зеринро оид ба миллатгарӣ дода бароед:

- А). Ҳулоса бароред, ки қадом нуқтаҳои назар ба яқдигарашон ихтилоф доранд;
- Б). Ҳулоса бароред, ки қадоме аз як ё ду нуқтаи назар, ба фикри шумо, мувофиқтар аст.

1. Барои ман ин маънои ифтиҳор намудан ва бокувват буданро дорад. Ин маънои баробарии мо, оилаи мо ва ҳамхунии моро дорад. Ин маънои аз дигар мамлакатҳо фарқ доштанро дорад ва ҳамаи мо мероси умумии фарҳангӣ дорем, ки ба фикри мо, он яке аз беҳтаринҳо аст. Миллатгаро ҳоҳиши барои ватан қурбон гаштан дорад, зеро барои ўз ҳуқуқҳои шахсиаш дода мамлакаташ муҳимтар аст.
2. Ба фикри ман, ғояи миллатгарӣ озодӣ аст. Ин маънои онро дорад, ки мо бояд бо вуҷуди ҳалқиятҳои гуногун буданамон барои ҳимояи озодиҳоямон аз даҳолатҳои беруний якҷоя бошем. Агар ҳамчун мамлакат мо соҳиби озодиҳо набошем ва урғу одати фарҳангии ҳамаи ҳалқиятҳоро бе даҳолат ба ҳуқуқҳои дигарон риоя накунем, пас мо мақсади умумӣ надорем ва ҳатто миллат ҳам неstem.
3. Ба фикри ман, миллатгарӣ мағҳуми кӯҳнашуда аст. Дар вақти ҳозира бо имкониятҳои интернет, бозори озод ва паҳншавии демократия масъалаҳои миллатгарӣ муҳим нестанд. Барои ман хуб аст, ки ҷаҳон муттаҳид шуда истодааст. Тақсимшавии ҷаҳон факат нафраторо ба вуҷуд меовард.
4. Бояд ҳаминро эътироф намоем, ки мо забонҳо, расму оин ва динҳои гуногун дорем. Бинобар ин бояд барои ҳимояи онҳо ҳудамонро ба чунин гурӯҳҳое тақсим кунем, ки дар ҳолати зарурӣ бо ҳам омада тавонем. Ҳамин тавр, як миллат як забон ва як маданият дошта метавонад. Дар он ҷойҳое, ки ақаллиятҳо вуҷуд доранд, бояд розӣ бошанд, ки қарори қабул намудаи аксарият бояд ҳамеша татбиқ шавад, ҳатто агар он боиси аз додани ҳуқуқҳо гардад.

Қайдҳо барои смузгор:

МКХ: хонандагон метавонанд, ки фикрҳои муҳталифро аниқ карда, ақидаҳои ба фикри ҳуд мувофиқро муайян намоянд.

МТ: дар хонандагон бедор кардани фахмиш оид ба нуқтаҳои назари гуногун. Дар ҳолати интихоби фикрҳои муҳталифе, ки баъзе хонандагон ба онҳо розиянд, бояд нуқтаҳои назари ҳудро асоснок баён кунанд.

Ягон ҷавоби дуруст дар ин ҷо нест.

Супориши 16: Ҷи метавон кард? (30 дакика)

Бо ҳамсinfaton ба саволҳои зерин ҷавоб дигҳед. Барои ҷавобатонро ба хонандагони синф гуфтан омода шавед.

1. Бо назардошли он ки одамон захираи асосии мамлакатанд, дар ҳусуси аз ҷониби давлат ба онҳо додани имкониятҳои баробар фикр кунед. Давлат бояд ҷораҳое

андешад, ки одамон мувофиқи қобилияташон барои пешравии мамлакат ҳисса гузоранд.

- Барои он ки дар чомеа ҳама барои истифодаи тавоноиашон имкониятқои баробар дошта бошанд, шумо чй кор карда метавонед? Бо ҳамсифатон рүйхати чорабиниҳоро тартиб дихед.

Қайджо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд якчанд рохко ва воситаҳоеро номбар кунанд, ки давлат ба ҳама одамон имконияти баробар дода метавонад.

МТ: ба хонандагон фахмонаидан он аст, ки давлат чй гуна метавонад қувваи одамонро ба фойдаи омма бектар истифода намояд. Баъд дар бораи он фикр ронанд, ки ин корро дар сатхи чомеа ичро кардан мумкин аст.

Ҳарчанд ҷавобхо гуногун мешаванд, vale онҳо бояд ҷунин маълумот дошта бошанд:

- Ба сиёсане, ки танҳо ба баъзе гурӯҳко имконияти истифодаи манбаъҳоро медикад, набояд роҳ дод. Аммо ин маъни онро надорад, ки кас барои даромади якхела доштан маҷбур карда шавад. Агар одамон имконияти бештари пулёйи надошта бошанд, ҳавасманд нестанд, ки ба таври самаранок кор кунанд. Дар ин ҷо муҳим он аст, ки давлат барои истифодаи манбаъҳо, масалан, гирифтани маълумот ба баъзе гурӯҳко набояд ягон монеа ба вуҷуд биёранд.
- а) Боварӣ ҳосил кунед, ки ҳамаи одамон имконияти баробар доранд.
б) Талаб кунед, ки онҳо дар муносибат ба шумо низ ҳуқуки баробар дошта бошанд.
в) Ба мансабдорони маҳаллӣ дар бораи мушкилиҳои мавҷуд мактуб нависед.

Сұпориши 17. Шумо чи фикр дөред? (20 дәқика)

Чй кор бояд кард, ки одамон аз миллаташон ифтихор кунанд ва ҳамзамон ҳамаи шаҳрвандони мамлакат баробар ҳуқуқ босанд?

Қайджо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд корхоеро номбар кунанд, ки бе поймол намудани ҳуқуқҳои дигарон ифтихори миллиро инкишоф диханд.

Ҷавобхо бояд ақидаҳои зеринро ба инобат гиранд:

- Дар чомеа урғу одатҳои фарҳангии дигар гурӯҳҳои находӣ эътироф ғашта, нисбати онҳо мароқ зохир карда шаванд.
- Ба он ноил шудан лозим аст, ки ҳуқуқҳои ҳамаи шаҳрвандон ҳимоя карда шаванд.
- Гузаронидани чорабиниҳои тантанвӣ бахшида ба қаҳрамонҳои милли ва маҳаллӣ, ки ҳамеша боиси пешравии чомеа мегарданд.
- Намоиши эҳтиром нисбати шаҳсони барӯманди дигар кишварҳо.
- Иштирок дар ҳама ҷабҳаҳои ҳаётӣ фарҳангӣ, иқтисодӣ ва сиёсӣ.
- Ҳимоя намудани мамлакат аз онҳое, ки барои ришваҳӯр кардани низоми барои бунёдаш розигӣ додаамон, кӯшиш доранд.

Сұпориши 18. Миллатгарой өвватандустӣ? (30 дәқика)

Дар мавзӯзи зерин иншое нависед, ки аз

150 калима зиёд набошад: «Фарқият ва умумиятҳои миллатгарой ва ватандустӣ қадомжоянд?»

Қайджо барои омӯзгор:

МТ: хонандагон бояд дониши дар бораи миллатгарой андұхтаашонро таҳлил намоянд ва онро бо мағхуми ватандустӣ мүкоиса кунанд.

Ҷавобхо бояд ақидаҳои зеринро ба инобат гиранд:

Ватандустӣ факат маъни орзуи дүст доштан ва ҳимоя кардани ватанро дорад. Ватандустӣ бояд ҳамеша мусбий бошад. Ватанпаратон мамлакаташонро аз ҳатари берунӣ дифоъ мекунанд. Шаҳрвандеро, ки ба қонун итоат мекунад, онро наметавон ҳиёнаткор номид, ба шарте ки ба ҳуҷуми беруна ҳамроҳ нашавад.

Ин ҳеч муносибате ба гурӯҳи нажодӣ надорад ҳарчанд ки дар бисёр ҳолатҳо одамон онро дар ҳамин маъно истифода мебаранд.

Миллатгарой агар баъзе шаҳрвандонро аз рӯи нажод ва ё мансубияти диниашон таҳкир намояд, манғӣ шуда метавонад. Агар он хоҳиши мусоидат кардан ба манфиатҳои тамоми миллат ва шаҳрвандонро дошта бошад, мусбӣ аст. Дар маъни мусбиаш ҳар ду мағҳумҳо ҳам ба якдигар шабоҳат доранд.

Ҳамин ҷизро низ бояд фахмид, ки роҳи аз ҳама хуби ватандӯст ва миллатгаро будан ба маъни мусбиаш, ин ёфтани усуљҳои инкишофи мамлакат мебошад ва инро тавассути ҳамкорӣ бо шаҳрвандон ва ташкилотҳои дигар мамлакатҳо анҷом додан мумкин аст. Дар акси ҳол, чунин ба назар мерасад, ки ватандӯстиро танҳо ба маъни хифзи ватан фахмидан мумкин аст.

СУРУДИ МИЛЛИИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Шеъри Гулназар Келдӣ
Оҳангি Сулаймон Юдаков

Диёри арҷманди мо,
Ба баҳти мо сари азизи ту баланд бод,
Саодати ту, давлати ту бегазанд бод.
Зи дурии замонаҳо расидаем,
Ба зери парчами ту саф кашидаем, кашидаем
Зинда бош эй Ватан,
Тоҷикистони озоди ман!

Оё шумо мədonəd...???

- Суруди миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон 7 сентябри соли 1994, дар ҷалласаи XX Шӯрои Олий тасдиқ шудааст.
- Суруди миллий оҳангি пештараашро нигоҳ дошт, ки онро Сулаймон Юдаков навишта буд.
- Голиби озмуни «Суруди миллий» шоири ҳалқии Тоҷикистон, узви иттифоқи нависандагон ва узви иттифоқи журналистон Гулназар Келдӣ мебошад.
- Гулназар Келдӣ дар мuddati 2- рӯз матни сурудро эҷод кардааст. Ватандӯстӣ ва садоқатмандӣ дар эҷод намудани матн ба ў илҳом бахшиданд.
- Муаллифи матни суруди миллий дар дехаи Дар-Дари ноҳияи Айнӣ таваллуд шудааст. Ў хатмкардаи факултаи забон ва адабиёти тоҷики Донишгоҳи миллии Тоҷикистон аст.

БОБИ 7

ТАШАККУЛИ СОХТИ ДАВЛАТДОРЫ ДАР ТОЧИКИСТОН

Максади ин боб хulosагири оид ба раванди таърихии ташаккулебии миллат дар Тоҷикистон.

 Машқ пеш аз хониши матн:

Супориши 01: Истилоҳ ва муайянкунанда

Дунафарӣ кор карда, муайянкунандаи ҳар як истилоҳро интихоб намоед.

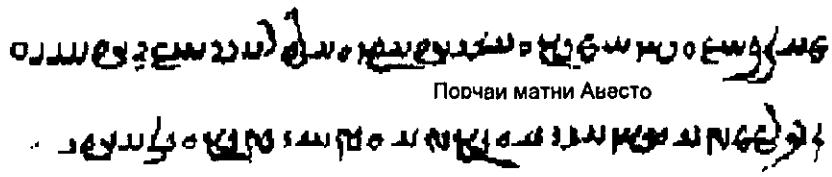
Истилоҳ	Муайянкунанда
1. Феодалӣ	a). Сарзамин ва ё миллатҳое, ки онҳоро як давлати ҳукмфармоидора мекунад.
2. Империя	b). Давлате, ки дин дар идоракунии он мавқеъ надорад.
3. Ҳудмухтор	v). Низоми сиёсӣ ва иқтисодӣ, ки дар асоси чудо қардани замин барои истифода бар ивази ўҳдадории нигоҳ доштани садоқат ба заминдор бунёд ёфтааст.
4. Давлати дунявиӣ	g). Ҳудидоракунӣ.

Ҷавобҳо: 1-в), 2-а), 3-г), 4-б).

Жаңоми хондани ин боб шумо дар ёд дошта бошед, ки шарҳи таърихи ҳар як мамлакат вобаста ба нуқтаи назар ва мақсадҳои дар пеш гузаштаи мо асос меёбад. Дар ҳолати дигар шудани мақсадҳоямон мо низ ба масъалаҳои муайян ва ҳодисаҳои таъриҳӣ бе хотирнишон қардани паҳлӯҳои дигар такъя менамоем. Бо вучуди ин, дар ҳама ҳолатҳо мо аз паҳн намудани ҳақиқат дур намеравем, чунки фанни таъриҳ наметавонад тамоми ҳодисаҳоро ба таври пурра инъикос намояд. Инчунин, муҳим аст, ки ҳангоми шарҳ додани гузашта мо бояд то қадом андоза ҳақиқатро инъикос қардани ҳодисаҳоро дарк намоем ё ба инобат гирем, зеро барои одамон он тасаввуроте, ки дар бораи ватанашон пайдо мекунанд, нийҳоят муҳим аст.

Дар ин боб мақсади мо хulosабарорӣ нест. Баръакс мо бояд омилҳоеро дида бароем, ки онҳо барои тараққиёти Тоҷикистон ҳамчун мамлакат, миллат ва давлат таъсир расонидаанд. Инчунин бояд донем, ки барои чӣ ин давлат имрӯз на дар шакли дигар, балки бо чунин соҳтор вучуд дорад. Мақсади мо дида баромадани масъалаи ташаккулебии ҳусусиятҳои миллии ҳалқи тоҷик мебошад.

Ҳангоми дида баромадани соҳтор ва ташаккулебии давлати Тоҷикистон дар шакли имрӯза ҳамин нуқтаро ба инобат гирифтан лозим аст, ки соҳторҳои дар гузашта, аз ҷумла дар давраи шӯравӣ вучуд дошта ба андозае ба соҳти давлатии Тоҷикистон таъсири зиёд гузаштаанд. Мақсади мо дар ин боб муҳокимаи соҳторҳои пеш аз Русия дар Тоҷикистон нуғуз дошта набуда, асосан ба инобат гирифтани ҳусусияти хоси паҳнгаштаи соҳти шӯравӣ

 Порчай матни Авесто

мебошад, чунки он ба ҳамаи ҷабҳаҳои ҳаёт таъсир дошт ва барои арзи вучуд кардани ягон сохтори дигар имконият намедод. Ҳарчанд ки маданият ва таърихи миллати тоҷик то асри XIX ба таърихи ҷаҳонӣ таъсири муайяне дошт, вале, тавре ки ба мо аниқ гашт, таъсири мустақими он ба ташаккулёбии давлати миллии тоҷик камтар аст.

2.0 Аз замонҳои қадим то асри XIX милодӣ

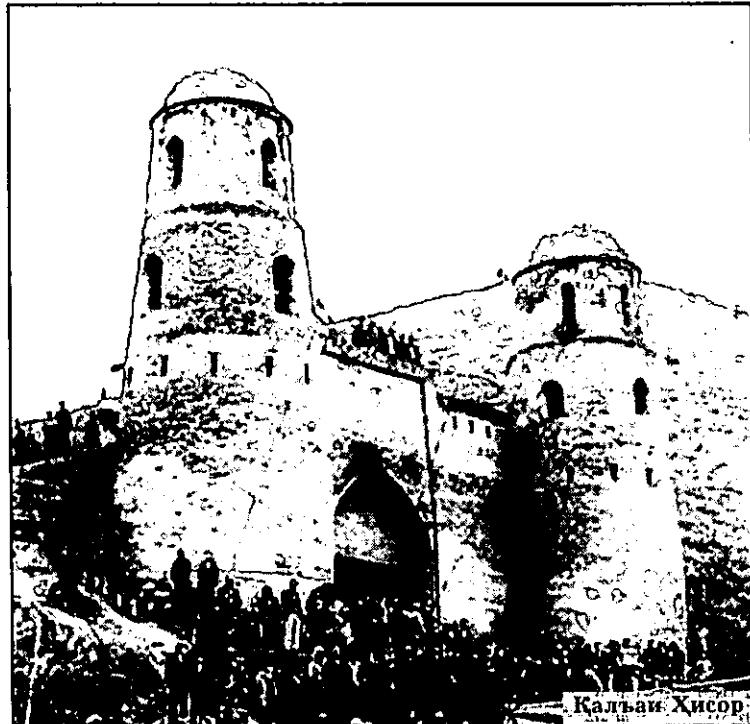
Сарҳади ҷуғрофие, ки дар он ҳалқе ба номи тоҷикон зиндагӣ ба сар мебурданд, масоҳаташ ҷандин маротиба аз ҳудуди Тоҷикистони имрӯза зиёдтар буд. Вале сарзамини он ҳудуди ҷуғрофӣ бо таъсири ҷоқеаҳои сиёсии дар асрҳои XIX ва XX ба вуқӯъ омада маҳдуд гардид. Маҳз аз ин хотир қисми зиёди ин боб таъсиррасонӣ ба минтақаро шарҳу эзоҳ медиҳад. Ин минтақа бо якчанд империяҳои гуногун ҳамсаҳад ва ҷаҳои зиёд қашида бошад ҳам, дар навбати ҳуд баъзан аз таҷовузҳои пай дар пайи ҳарбӣ, сиёсӣ ва фарҳангӣ ғоида бурдааст. Вале ҷун маданияти мардуми таҷчойӣ ба маданияти ҳалқҳои таҷовузкор тағйиротҳо ворид мекард, акси ҷунин раванд ба вучуд меомад.

Тадқиқотҳои бостоншиносӣ нишон медиҳанд, ки дар давраҳои қадим одамони бо забони форсӣ-дарӣ-тоҷикӣ ҳарфзананда сар то сари Осиёи марказӣ, маҳсусан, дар қисми ҷануб ба таври пароканда зиндагӣ мекарданд.

Бо вучуди ин ки онҳо ба таври муттаҳид дар ҳудуди ягона, ҷӣ хеле ки имрӯз мо онро давлат меномем, зиндагӣ намекарданд, лекин онҳо дорои хат ва низоми идоракунӣ буда, бо ҳалқҳои ҳамсояи ҳуд дар ҳудуди имрӯзai Ҳитой, Ҳиндустон, Покистон, Афғонистон, Эрон ва дигар давлатҳо робита ва тиҷорат доштанд. Барвақт ташаккул ёфтани ҳокимияти марказӣ мақомоти идоракуниро дар деҳот суст карда, мавқеъи ҳокимони маҳаллӣ, ки идораи бештар марказонидашударо намояндагӣ мекарданду андоз ҷамъ менамуданд, меафзуд.

Одамон асосан ба таври муқимӣ дар ҷойҳои зиндагӣ мекарданд, ки атрофашонро заминҳои корам ва ҷароғоҳҳо иҳота мекарданд. Ин гуна тарзи зиндагӣ онҳоро аз мардуми кӯчманҷии туркзабон, ки дар айни замон дар Қазоқистон, Қирғизистон, Туркманистон ва дигар давлатҳо мезистанду маҳсулот истехсол накарда, ба таври анъанавӣ аз як ҷароғо ба ҷароғоҳи нав кӯч мебастанд, фарқ мекунонд. Ин фарқият ниҳоят муҳим аст, зеро аз қадимулаём ниёғони мо дорои як навъи низоми моликият ба замин ва зиёда аз ин қонунҳое доштанд, ки тавассути онҳо моликият ҳифз карда мешуд. Бо назардошти он ки ин ҳалқ яке аз қадимтарин ҳалқҳои муқимӣ буд, метавон ғуфт, ки баъзе ақидаҳои нахустин дар ҳусуси соҳиб будан ба замин аз ҳамин гӯшай дунё пайдо шудаанд.

Ин минтақа ба сабаби тарзи ҳаёти муқимӣ доштанаш ба пайдоиши деҳот ва шаҳрҳо, инчунин ҳунармандӣ мусоидат намуда, такрибан 1000 сол пеш аз қарни мо макони ба вучуд омадани дини зардуштӣ гардид. Баъдтар, ба паҳншавии динҳои буддӣ, насронӣ ва, албатта, ислом низ мусоидат кардааст. Муҳим аст, ки дини зардуштӣ ба пайдошавии ҷомеаи идорашаванда ва бинобар нуғузи зиёде, ки он ба маданияти ҳалқҳои ҳамсоя дошт, ба воридшавӣ ва барқарорсозии назорати сиёсӣ оварда расонид. Ҳарчанд пайравони дини зардуштӣ дар замони ҳозира зиёд нестанд, вале «Авесто» яке аз бузургтарин ёдгории динӣ дар ҷаҳон бокӣ мондааст (баъзе олимон тасдиқ мекунанд, ки «Авесто» ба асарҳои файласуфи юнонӣ Арасту таъсири қалон дошт).

Калъаи Ҳисор

Дар асри б-уми пеш аз милод давлатҳои Боктар ва Сүғд ба вучуд омаданд. Ин шаҳрҳо бо давлатҳое, ки дар худуди Чин, Хиндустон ва Эрони ҳозира мавҷуд буданд, муносибатҳои

Харитаи давлати Сомониён

қисми Осиёи марказиро забт намуда буд. Дар давраи ҳукмронии империя сикказани танга, низоми бонкӣ, низоми қарордод ва қонунхое, ки онҳоро ҳимоя мекарданд, ба тасвив расонида шудаанд. Инчунин, дар он замон ҳат вучуд дошт. Дар соли 334 пеш аз милод лашкари Искандари Макдунӣ империяи Форсро ба тобеъияти худ даровард. Ҳарчанд ки онҳо баъзе унсурҳои маданияти Юнониро ворид карда бошанд ҳам, лекин арзишҳои мутеъшудагон ҳам ба маданияти истилогарон ворид гаштанд ва онҳо аз тарафи империяи Рим қабул ва истифода шуданд. Империяи Рим ба ҳалқиятҳое, ки дар айни ҳол дар давлатҳои демократии Фарб ва Русия зиндагӣ мекунанд, таъсири тӯлонии сиёсӣ ва забонӣ дошт.

Дар тӯли 200 соли оянда бошад империяи Юнон бештар дар зери ҳукмронии Форс қарор дошт. Асри I қарни мо шохигарии Кӯшониён, ки ба он аксарияти ҳудудҳои Тоҷикистони имрӯза дохил мешуданд, бо суръати тез инкишоф мейфт ва аз назорати фарҳангии сиёсии юнони озод гашт. Қарib то асри III ҳокимон роҳҳо бунёд намуда, системаи обёрикуни заминҳоро чун қисми соҳтори давлатӣ таҳия намуданд. Аз асри III то асри VII қарни мо дар ҳаёти сиёсӣ ва фарҳангӣ сулолаи Сосониён ҳукмронӣ мекард. Ҷомеаи Сосониён ба синҳо тоқсим шуда дар зери таъсири баланди дини зардуштий қарор дошт. Новобаста ба ин ҷомеа аз нигоҳи динӣ ботаҳаммул буд ва одамон дигар динҳоро низ пайравӣ мекарданд. Дар давраи ҳукмронии Сосониён низоми ҳуқуқӣ ниҳоят тараққӣ карда буд: кодексҳои гуногун, низоми идоракунии маҳаллӣ, инчунин низоми андоз мавҷуд буданд. Вале ба сабаби мавҷудияти яккаҳукмронии мутлақ низоми андоз бори вазнин буд, ки оқибат тараққиётӣ иқтисодии давлатро боз дошта, ба сустшавии империяи Сосониён оварда расонид. Дар асри VIII

тиҷоратӣ ва сиёсӣ барқарор намуда, байдар онҳо зери таъсири мустақими империяи Форс қарор гирифтанд. Оид ба чӣ гуна бунёд ёфтани шаҳрдорӣ мавълумоте вучуд надорад. Эҳтимол, онҳо дар ягон шакли иттиҳоди сиёсӣ бо дигар мамлакатҳо амал мекарданд.

Такрибан дар соли 550-уми пеш аз милод дар замони ҳукмронии Доро Империяи Форс ба авчи баландтарини тараққиёташ расид. Империя қисми зиёди Эрон, Ироқи имрӯза ва як

Оё шумо медонед...???

... Тоҷикон аз қадимтарин мардумоне мебошанд, ки дар Осиёи Марказӣ зиндагӣ ба сар мебаранд. Нахустин давлатҳои тоҷикон Боктар ва Сүғд дар асарҳои Ҳеродот (484-425 пеш аз милод) ёд шудааст. Таşkili давлатдорӣ ва таъмаддунӣ мардуми тоҷик ба империяи Сомониён (874-1005 милод) иртибот дорад. Дар замони ҳокимияти ҳонадони Сомониён ҷараёни ташаккули миллиати тоҷик, ки доронӣ забони умумӣ, сарзаминӣ ва фарҳангӣ умумӣ мебошад, аниҷом мёбад. Забони тоҷикӣ ба ҳайси забони давлатӣ, забони адабиёту фарҳанг ва илму ҳунар қарор мегирад. Дастоварди асосии даврони Сомониён таъсисӣ салтанатӣ таъсирбагаш мебошад, ки он аз ҷониби мардум ҷандинӣ дâxсолаҳо пуштибонӣ шуда буд. Дар ин давра тиҷорат, оберӣ, фулӯzsозӣ, саноатӣ мавъданӣ, шағрсозӣ, ҳунарҳои дастӣ, меъморӣ, адабиёт ва ғ. рушду равнақ ёфта буд...

(«Тоҷикистон. Гузориш дар бораи рӯйши инсон», 1999, сарҳо 16).

хилофати араб (пойтахташ ш. Бағдод) тамоми мінтақаи Осиёи марказиро забт намуд. Бо вучуди хукмрон будани фарҳанги исломӣ ақидаҳои зиёд ҳам ба ҷаҳони ислом ворид гаштанд. Ин ҳамон ҳолате буд, ки маданияти форс бори дигар бо кӯмаки Аббосиён истиқор гашт.

Ин сарзамиҳо ба ном қисми хилофати араб ба ҳисоб раванд ҳам, vale таъсири сулолаҳои маҳаллӣ меафзуд. Сулолаи Сомониёнро Исмоили Сомонӣ ва тарафдорони ўасос гузоштанд ва онҳо Бухоро ро ҳамчун пойтахт ва маркази фарҳангии дунёи форс интиҳоб намуданд. Олимон ва шоирони барои тамоми дунё маълум, az қабили Рӯдакӣ, Ибни Сино, Фирдавсӣ ва бисёр дигарон маҳз дар ҳамин сарзамиҳо камол расидаанд. Шаҳрҳо, маҳсусан пойтахт дар давраи хукмронии Сомониён китобхонаҳои калонтарин доштанд ва тавассути бозорҳои китобфурӯши мардумро маърифатнок мекарданд. Ин гуна инкишофи илм, санъат ва маориф қисман аз ғамхории давлат ва шаклҳои идоракунии он вобаста буд.

Новобаста ба нуғузи хилофати араб дар адабиёти исломӣ ва дигар адабиётҳо таъсири забони форсӣ-дарӣ-тоҷикӣ афзуд. Ин натиҷаи фаъолияти ҳаракати Шӯубия буд, ки он бо усули бомуваффақият ҳифз намудан, ташвиқу тарғиб кардани адабиёти тоҷик ва тарҷумаи он ба забони арабӣ бар зидди маҷбурий ҷорӣ кардани забони арабӣ ва маданияти исломӣ мубориза мебурд.

Исмоили Сомонӣ ва пайравонаш усули сиёсии oddī, яъне мутлақияти феодалиро истифода намуданд. Ин ниҳоят низоми авторитарӣ буд, ки гузаштагони Исмоили Сомонӣ аз он истифода бурданд ва он то давраи Шӯравӣ идома ёфт. Барои чӣ империяи Сомониён ниҳоят пеш рафта буд ва барои чӣ онро «давраи тиллӣ»-и маданияти форсҳо меномиданд? Яке аз сабабҳо он аст, ки барои мардуми бумии Осиёи марказӣ тиҷорат шуғли асосӣ буд ва кулли ҷомеа дар ин раванд иштирок мекард. Ин маъни онро дошт, ки ҳамаи ҳалқҳои дар дохили ин сулола зиндагӣ дошта дар муқоиса бо мардуми Эрон, ки асосан аз синфҳо иборат буданд, ҳукукҳои баробар доштанд. Роҳи Абрешим мисоли хуби исботи ҷунун гуфтаҳо мебошад, зеро тавассути ин роҳ муносибатҳои тиҷоратӣ ривоҷу равнак ёфтааст. Ба мо инҷунин маълум аст, ки дар он замон низоми воҳиди ҷенак ҷорӣ карда шуда, барои муомилот тангажо бароварда шудаанд. Ин ҷорабинҳо яке аз ҷузъҳои меъёрҳои ҳукукӣ буда, кафолати арзишҳои тиҷоратиро таъмин менамуданд.

Имрӯз Исмоили Сомониро на барои ҷорӣ кардани низоми сиёсӣ дар сарзамини тоҷикон, балки ҳамчун асосгузори сулолаи Сомониён ва бунёдгари аввалин давлати миллии тоҷикон ба мардум шинос менамоянду қаҳрамон мешуморанд. Вай, инҷунин, дар инкишофи умумияти сиёсии тоҷикон саҳми арзандагӣ гузоштааст. Файр аз ин, ба ҳамагон маълум аст, ки сулолаи Сомониён саҳми ҳудро дар тамаддуни ҷаҳонӣ низ гузоштааст.

Дар давраи сулолаи Сомониҳо қонунҳо тақмил дода шуда, маҷмӯъи қонунҳои нав (дар асоси қонунҳои Шариат) қабул гардида буданду низоми судӣ - қозиёт амал мекард. Ин гуна судҳо ҳангоми татбиқи қонун нисбати бисёр одамон ниҳоят саҳтириро ва адолатнок буданд.

Давлати Сомониён тавассути вазоратҳо низоми идоракуниро ҷорӣ намуд. Сарвазир 10 вазорат (девон)-ро бо вазирон назорат мекард. Ба номѓӯи вазоратҳо: вазоратҳои замин, молия, масъалаҳои алоқа ва дифоъ дохил мешуданд. Ҳамаи вазиронро таъйин менамуданд. Онҳо асосан олимони шинохта буданд.

Ҳарчанд ки идоракунии давлат то ҳадди имкон аз таъсири дин озод буд, vale mo онро дунявӣ номида наметавонем.

Исмоили Сомонӣ

Аз низоми идоракуние, ки Сомониён истифода мекарданد, то имрұз чизе бокй намонда бошад ҳам, vale бо боварии том гүфта метавонем, ки баъзе чиҳатҳои низоми онҳо аз тарафи дигар маданиятҳо қабул гардида, дар аксарияти минтақаҳо таъсири сиёсий доштанд. Масалан, асарҳои тиббии Ибни Сино тўли садсолаҳо дар тибби Аврупо бартарӣ дошт ва, инчунин, «Сиёсатнома»-и Низомулмулқ, ки сарвазири намоёну яке аз пайравони Исмоили Сомонӣ буд, мисоли равшани ин гуфтаҳо шуда метавонанд. Сулолаи Сомониён оҳиста-оҳиста дар зери асорати туркҳо қарор гирифт, ки баъдтар ин минтақаро истило карданд.

Баъд аз он империяи туркҳо дар натиҷаи тохтузҳои муғулҳо, ки дар асри XIII ба вуқӯй омад, барбод рафт. Ҳарчанд ки форсҳои Осиёи марказӣ баъди 600 сол ҳокимијатро аз нав ба даст гирифтанд, vale қудрат ва мақомашон, чӣ хеле ки дар давраи Сомониён мавҷуд буд, ба он дараҷа нарасид. Дар ин давра ҳуҷумҳои бардавоми ҳалқҳо, маҳсусан аз самти шимол ба омехташавии маданияти маҳалию туркҳо оварда расонид.

Аз солҳои 1600 сар карда то таҳти таъсири Русия қарор гирифтанд, кисми зиёди ҷанубии Осиёи марказӣ дар таҳти ҳукмронии се ҳонигарии ўзбекҳо қарор дошт. Аз соли 1868 таъсири Русия ҷунон зиёд шуд, ки аморати Бухоро пурра ба зери назорати вай гузашт. Ҷавлат то давраи барқароршавии ҳукумати шӯравӣ дар зери назорати мустақими Русия набуд. Дар минтақаҳои атрофи Ҳучанд ва Бадаҳшони Кӯҳӣ маданияти русию тафаккури сиёсии он таъсири бештар доштанд. Ин нишон медиҳад, ки сарзамини атрофи Ҳӯҷанд то замони пурра ба таҳти назорати Иттиҳоди Шӯравӣ гузаштанаш тараққикарда буд.

3.0 Аз соли 1868 то имрұз

Таъсири афзоишёбандай империяи Русия, ки аз соҳти феодалии мутлақ ташаккул мейғт, кисми зиёди сарзамини Осиёи марказиро ба мустамлика табдил дод. Онҳо асосан ба тиҷорат машғул буданд. Ин маънои онро дошт, ки қонунҳои Русия, низоми қонунгузорӣ, андозҳо, тақвим ва забони русӣ бо ҳуруфаҳ дар ин сарзамин ҷорӣ гардида, дар идоракуни давлат истифода мешуданд. Эҳтимол, муҳимтар он буд, ки ба мисли империяи Бритониё, русҳо дар мустамликаҳояшон маданияти русӣ ва аврупоиро аз маданияти ҳалқҳои маҳалӣ болотар медонистанд.

Дар аввали солҳои 1918 сарзамини ҳозираи Тоҷикистон дар ибтидо ҳамчун як кисми Ҷумҳурии Муҳтори Шӯравии Сотсиалистии Туркистон ба РСФСР ва аз соли 1922 ба ҳайати Иттиҳоди Шӯравӣ дохил гашт. Соли 1924 бошад ҳамчун Ҷумҳурии Муҳтори Шӯравии Сотсиалистии Тоҷикистон дар ҳайати Ҷумҳурии Шӯравии Сотсиалистии Ўзбекистон ташкил шуда бошад ҳам, лекин мақоми мустақилро соли 1929 баъди Ҷумҳурии Сотсиалистии Тоҷикистон эълон шуданаш ба даст овард. Аз соли 1927 то 1930 раванди колективиқунонӣ сурат гирифт, ки дар натиҷа замин аз моликияти ҳусусӣ ба моликияти давлатӣ табдил ёфт. Колективиқунонии маҷбурий ва ба таври ҳатмӣ додани замин, моликият ва ҳокимијат ба колхозҳои нав бунёдгардида ва ҳизби коммунистӣ дар ҳаёти сиёсӣ ба он оварда расонид, ки давлати тоҷикон дигар ягон имконияти ҳудшиносии миллӣ надошт. Ҳаминро ҳам бояд қайд кард, ки дар давраи шӯравӣ маданияти ҳубу маъмули тоҷикон бештар ҳамчун ҷузъи ҳаёти инсони шӯравӣ не, балки ба ёдгории таърихӣ табдил ёфт. Бартарӣ доштани забон ва маданияти русӣ мисоли равшани ин гуфтаҳост. Вале ин маънои онро надорад, ки одамони ин минтақа дар ҷунин дигаргунҳои фаъолона иштирок намекарданд.

Дар тӯли тамоми таърих ҷунин фарзандони миллиати тоҷик, ба монанди Торобӣ (1238) ва баъдтар дар давраи империяи Русия дигар одамон ва дар давраи шӯравӣ бошад босмачиён бар зидди даҳолати аҷнабиён ва идоракуни онҳо мубориза бурдаанд. Ин ҳолатҳо ба шӯришҳои ҳалқӣ оварда мерасонид.

Баъд аз соли 1945 Иттиҳоди Шӯравӣ ба соҳтмон ва барқароркунни бисёр иншоотҳо (роҳҳо, беморхонаҳо, муассисаҳои таълимиӣ ва гайра) шурӯъ карда, дар солҳои пасин ислоҳоти заминро гузаронид ва инчунин дигаргунҳои иқтисодӣ дар ҳочагии қишлоқ ва саноатро дар Тоҷикистон низ то дигаргунҳои соли 1991 ба вучуд овард.

Чорӣ шудани низоми иқтисодии коммунистӣ сабабгори барҳам ҳӯрдани ҳукуқ ба моликият, бекор шудани ҳукуки соҳибият ба корхона ва бунёди идоракуни бечуну чаро (авторитарӣ), ки мувофиқи он қабули қарори ниҳоӣ пурра аз Москав вобаста буд, оварда расонид. Бо вучуди намоён будани афзалиятҳои ин гуна низом, ки он ба ҳама имконияти таҳсилотро таъмин менамуд, одамон, тамоман ҳукуқҳои сиёсӣ надоштанд. Давлати Шӯравӣ давлати якхизбӣ буда, соҳти ягонаи банақшагирӣ ва идоракуни иқтисодиётро дошт.

Ин маъни онро дорад, ки қарорҳо дар бораи иқтисодиёт на барои инкишифи ҳар як ҷумҳурии алоҳидан узви иттиҳод, балки барои тамоми давлати шӯравӣ қабул мешуданд. Натиҷаи баъзе аз ҷунин қарорҳо, масалан, қабул карда шудани қарори мустақилона оид ба парвариши пахта дар Осиёи марказӣ ба бад шудани муҳити атроф оварда расонид. Ташаккули давлати шӯравӣ то андозае ба татбики одилонаи қонунҳо оварда расонид. Махсусан, кодекси ҷинӣ ҳукуқҳои инсонро хубтар ҳимоя мекард, vale на ҳукуқҳои сиёсии онҳоро.

Ҳолати марзии Тоҷикистони имрӯза на аз рӯи зарурияти бунёд намудани давлати мустақил, ки асосан аз тоҷикзабонон иборат бошад, балки дар асоси талаботи сиёсии он давра ба вучуд омадааст. Баражӯс, раванди сиёсии муҳочиркунӣ дар доҳили мамлакат ва дар як ҷо ҷамъ намудани ҳалқиятҳои гуногун, инчунин, муҳочиркуни кореягихо ва олмонҳо ба ҷумҳуриҳои Осиёи марказӣ ва ба таври умумӣ фиристонидани русҳо ба Душанбе барин шаҳрҳо ва шимоли Тоҷикистон ҳусусияти расмӣ гирифт. Оғози кашидани ҳатти марз дар солҳои 1920 боиси он шуд, ки гурӯҳҳои қалони миллатҳои гуногун, ки соҳиби давлатҳои миллӣ ҳуд буданд, муқими қишварҳои дигар шуданд. Ҳамин тавр, шумораи зиёди ўзбекҳо, шумораи на ҷандон зиёди қирғизҳо, инчунин, мардуми аз нигоҳи забоншиносӣ гуногуншевай Бадаҳшони кӯйӣ ба Тоҷикистон доҳил карда шуданд. Марзҳои сиёсии ҷумҳуриҳо, аз сабаби дар ҳайати Иттиҳоди Шӯравӣ қарор гирифтанашон, аҳамияти зиёд надоштанд. Дар натиҷаи пош ҳӯрдани Иттиҳоди Шӯравӣ соли 1991 ба Тоҷикистон марзҳои дар замони Ҷумҳурии Шӯравӣ мукаррар шуда мерос монд.

Марзҳои ҳозира маъни онро дорад, ки Тоҷикистон бояд ҷомеаи кӯшод бошад, зеро дар он одамони қавму миллатҳои гуногун зиндагӣ мекунанд. Ин ҳолат бартарии ҳудро низ дорад. Аксарияти мамлакатҳои пешрафта, ба монанди Австралия ва ИМА, ки дар он ҷо миллатҳои гуногун зиндагӣ мекунанд, инро собит менамояд.

Истиқлонияти Тоҷикистон, ки Шӯрои Оли 9 сентябри соли 1991 эълон намуд, ба бесарусомониҳои сиёсӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоӣ оварда расонид. Аз ҳамон вақт тағйиротҳои зиёде, аз он ҷумла ҷангӣ шаҳрвандӣ ба вуқӯй пайваст, ки то имзо шудани Шартномаи Сулҳ, (27 июня соли 1997) идома ёфтанд. Бо қабул шудани Конститутсияи нав мардуми Тоҷикистон барои рушди осоиштаи қишвари соҳибистиклол қадами муҳиме гузошт.

Тоҷикистон ҳоло давраи нави ташаккулро аз сар мегузаронад ва мо шаҳрвандони он бояд дар ин раванд фаъолона иштирок намоем.

Иқтибос аз Авосто: «Ҳазор қас наметавонад як одамро тавассути сухан бовар қунонал, тавре ки як одам тавассути амалаш ҳазор одамро бовар мекунонал» (Дк 6 Е15)

Садриддин Айни

● **Машҳо баяд аз ҳониши матн**

Супбриси 02: Таърихи монандии Ҳукуқҳои сиёсӣ (25 дакика)

Бо шарикатон раванди ҳодисаҳои асосии таърихи Тоҷикистонро тартиб дижед, ки ҳамчун давлати миллӣ инкишиф ёфтани онро инъикос намояд. Шумо метавонед дигаргуниҳои дар Конститутсияи Тоҷикистон сабт шударо низ илова қунед.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд замони рӯйдоди ҳодисаҳои асосии дар таърихи Тоҷикистон ба вуқӯй омадаро нишон диханд.

МТ: такрор ва ҷамъбаст намудани дониши хонандагон дар бораи таърихи Тоҷикистон мебошад.

Намунаи ҷавоб:

1000 сол пеш аз мелод - Зуҳури дини Зардуштӣ.

6 аср пеш аз мелод - Пайдошавии шаҳр-давлатҳои Бохтар ва Суғд.

334 сол пеш аз мелод - империяи Форсро истило кардани Искандари Макдунӣ. Асрҳои 3-7 мелод - Давраи ҳукмронии сулолаи Сосониҳо.

Асрҳои 7-8 мелод - Истилои Араб ва паҳншавии Ислом.

Асрҳои 9-10 мелод - Ташкилёбии давлати бузурги Сомониён.

Соли 1219 - Минтақаҳои тоҷикниширо истило карани муғулҳо.

Асри 19 - Якҷоякунии заминҳои тоҷикнишин ба ҳайати Империяи Русия.

Соли 1920 - Шикасти аморати Бухоро ва барқарор намудани ҳокимияти шӯравӣ дар минтақаҳои ҷанубӣ ва марказии Тоҷикистон.

Соли 1924 - Ташкил ёфтани ҷумҳурии Ҳудмұхтори Шӯравии Сусиёлистии Тоҷикистон дар ҳайати ҷумҳурии Шӯравии Сусиёлистии Ӯзбекистон.

Соли 1929 - Табдил додани ҷумҳурии Ҳудмұхтори Шӯравии Сусиёлистии Тоҷикистон ба ҷумҳурии Шӯравии Сусиёлистии Тоҷикистон дар ҳайати Иттиҳоди Шӯравӣ.

Соли 1991 - Паш ҳӯрдани Иттиҳоди ҷумҳуриҳои Шӯравии Сусиёлистӣ, ташкил ёфтани ҷумҳурии мустакили Тоҷикистон, қабули эъломия оид ба мустакилияти интиҳоби Президенти аввалини ҷумҳурий. Дохилшавии Тоҷикистон ба ҳайати Иттиҳоди давлатҳои Мустакил, дигар ташкилотҳои байналхалқӣ ва минтақаӣ.

Соли 1992 - Қабул шудани Тоҷикистон ба аъзогии Созмони Милали Муттаҳид. Солҳои 1992 - 1997 - Ҷанги шаҳрвандӣ дар Тоҷикистон.

Соли 1994 - Қабули Конститутсиияи аввалини Тоҷикистони мустакил

Соли 1995 - Ҷорӣ гардидани арзи миллии Тоҷикистон.

Соли 1997 - Имзои созишномаи умумии сулҳ ва ризоияти милли дар Тоҷикистон ва созмон ёфтани Комиссияи Оштии Милӣ.

Соли 1999 - Овоздихии умумиҳалқӣ оид ба ворид кардани тағйироту иловаҳо ба Конститутсиияи ҷумҳурии Тоҷикистон ва барпо намудани Маҷлиси Олии иборат аз ду палата. Парлумони ҷумҳурии Тоҷикистон.

Соли 2000 - Интиҳоботи намояндагони нави Маҷлиси Олии мутобики ислоҳоти конститутсионии соли 1999 ва интиҳоби намояндагони маҷlisҳои маҳаллии намояндагони ҳалқӣ.

Соли 2001 - Даҳсолагии ҷаҳони ҳодисаҳои ҷумҳурии Тоҷикистон.

Соли 2001 - Иштироки ҷумҳурии Тоҷикистон дар маъракаи зидди терористӣ дар Афғонистон.

Супориши 03: Ҳодисаҳо ва оқибатҳои онҳо (30 дакіка)

Ба

рӯйхати

ҳодисаҳое, ки то соли 1917 рӯҳ додаанд ва дар супориши гузашта тартиб дода будед, нигаред. Ба ақидай шумо, оё ин ҳодисаҳо ба асоси таъриҳӣ ва ташаккулёбии давлати Тоҷикистон ягон таъсир расонидаанд? Дар гурӯҷҳо ҷонварӣ кор карда, ҷадвали дар поён бударо ба дафтари кориатон қашед ва онро пур қунед. Мисоле ҳамчун намуна дода шудааст. Барои ҷавобатонро ба дигар ҳамсифонатон гуфтан омода шавед.

Ҳодисаҳо	Натиҷа
Ба вуҷуд омадани давлати Сомониён.	Унсурҳои мухими низоми сиёсӣ ба вуҷуд омаданд.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон ҳодисаҳои асосӣ ва оқибатҳои онҳоро номбар карда метавонанд.
МТ: хонандагон бояд дар бораи оқибатҳои гуногуни ҳодисаҳои таъриҳӣ ва таъсири онҳо ба ҳёти имрӯза фикр кунанд.

Ҷавобҳо гуногун шуда метавонанд. Ҷавоби намунаи мумкин аст чунин бошад:

Ҳодиса	Натиҷа
Асрҳои 7-8. Истилои Араб ва пахшавии Ислом.	Қабули Ислом ба бисёрхудой хотима гузошт ва дар ҳилофати араб намояндагони тоҷикон барои бунёди ҳокимияти дуняйӣ ҷалб карда шуданд.
Асрҳои 8-9. Пайдошавии давлати Сомониён.	Унсурҳои муҳими низоми сиёсӣ ба вуҷуд омаданд.
Соли 1920. Шикасти аморати Бухоро.	Барқарор гардидани шакли маҳсуси идоракунӣ дар Бухорои шарқӣ.
Соли 1929. Доҳил шудани ҳавзаи Ҳуҷанд ба ҳайати ҷумҳурии Ҳудмухтори Шӯравии Сузиёлистии Тоҷикистон.	Ин ба Ҷумҳурии Тоҷикистон имкон дод, ки масъалаи дар ҳайати Иттиҳоди Шӯравӣ ба ҷумҳурии иттифоқ табдил гаштанашро ба миён гузорад.
Солҳои 1924-1929. Ташкилёбии ҷумҳурии Шӯравии Сузиёлистии Тоҷикистон дар ҳайати Иттиҳоди ҷумҳуриҳои Шӯравии Сузиёлистӣ.	Ташаккулёбии миллати тоҷик ва давлати миллӣ дар ҷорҷӯбаи Иттиҳоди Шӯравӣ, рушди ҳаматарафаи иқтисодӣ, сиёсӣ ва фарҳангии он бо кӯмаки дигар ҳалқҳои Иттиҳоди Шӯравӣ.
Солҳои 1991-2002 Ташаккулёбӣ ва рушди давлати мустақил, соҳибистиклол, демократӣ, ҳукукбунёд, дуняйӣ, ягона ва иҷтимоии Тоҷикистон.	Татбики ислоҳоти мушкини иҷтимоӣ-иктисодӣ ва тадриҷан беҳтар гардонидани ҳёти одамон, мустаҳкам намудани заминаҳои конституционии ташкилотҳо ва фаъолиятҳои ҷумҳурии Тоҷикистон.

Супориши 045: Таъсири мусбӣ ва манғӣ давраи шӯравӣ (25 дақиқа)

Ҷадвали

дар поён бударо ба дафтари кориатон қашед. Ду нафарӣ кор карда аз қалонсолон ва ҳамсаъоятҳои мусбӣ ва манғӣ давраи шӯравии Тоҷикистонро оид ба ташаккулёбии давлати тоҷикон пурсед. Баъд аз тартиб додани номгӯи ҳодисаҳои мусбӣ ва манғӣ онҳоро ба таври зайл тасниф намоед:

- 1) А) қадами ниҳоят ҷиддӣ ба ақиб дар роҳи бунёди давлати миллии тоҷикон;
Б) қадами ниҳоят ҷиддӣ ба пеш дар роҳи бунёди давлати миллии тоҷикон;
- 2) А) қадами ҷиддӣ ба ақиб дар роҳи бунёди давлати миллии тоҷикон;
Б) қадаме ба пеш дар роҳи бунёди давлати миллии тоҷикон;
- 3) А) қадаме ба қафо дар роҳи бунёди давлати миллии тоҷикон;
Б) қадами начандон қалон барои бунёди давлати миллии тоҷикон.

Намунаи мисоли омилҳои мусбӣ ва манғӣ барои шумо дода шудааст. (Ҳамин тавр омили якуми мусбӣ ба гурӯҳи қадамҳои ниҳоят ҷиддӣ ба пеш барои бунёди давлати миллии тоҷикон доҳил карда шуд).

Барои ҷавобхоятҳои мусбӣ ва манғӣ барои бунёди давлати миллии тоҷикон дода шудааст.

Омилҳои мусбӣ	Гурӯҳ	Омилҳои манғӣ	Гурӯҳ
Маоши якхела барои як намуди кор ба ҳамаи шаҳрвандон.	1	Тоҷикистон наметавонист, ки сиёсати хориҷии худро мустақилан пеш барад.	1
Ҷорӣ кардани таҳсилоти ҳамагонии бепул.			

Кайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд омилҳои мусбӣ ва манфии дар ҳайати Иттиҳоди Шӯравӣ будани Тоҷикистонро номбар кунанд ва онҳоро аз рӯи дараҷаи таъсирашон ба ҳолати имрӯзаи мамлакат тасниф намоянд?

МТ: кор карда баромадани нуқтаи назари санҷидашуда оиди таъсири давраи Шӯравӣ, ки онро на танҳо хуб ва на танҳо бад шуморид. Ин ҷо нуқтаи аз ҳама муҳим ин аст, ки ҳамаи давраҳои таърихири бояд дар як вакт аз ҷиҳати таъсири мусбӣ ва манфиашон дида бароянд. Хонандагон инчунин мебинанд, ки оиди ин масъала дар ҷомеа нуқтаи назарҳо тағовути зиёд доранд. Дар ин ҷо бояд чунин равшани андохт, ки ин ҳолати табии барои ҳамагуна ҷомеа аст ва исботи дуруст будани як нуқтаи назар нисбати дигараш бефоида ва бемаъно мебуд.

Ҷавобҳо:

Омилҳои мусбӣ	Дараҷа	Омилҳои манғӣ	Дараҷа
Маоши яхела барои намуди кори яхела ба ҳамаи шаҳрвандон.	1	Тоҷикистон наметавонист сиёсати берунии худро пеш барад.	1
Чорӣ кардани таҳсилоти ҳамагонии белул.	3	Аҳолӣ дар ҳама кор такя ба давлат мекард.	2
Инкишофи инфроструктура	2	Набудани озодиҳои сиёсӣ.	3
Нигоҳдории тандурустии белул.	4	Набудани васоити озоди аҳбори умум.	4

Супориши 05. Шаҳрванди ҳақиқӣ (15 дакіка)

Дар гурӯҳҳои иборат аз се-ҷорнафарӣ кор кунед ва моҳияти фикрҳои дар поён бударо муҳокима намоед.

«Агар шаҳрванди Канада аз шумо пурсад: «Шумо кистед?» ва шаҳси шиносномаи Тоҷикистон дошта ҷавоб дигҳад, ки: «Ман кулобӣ», «Ман қаротегинӣ» ё «Ман бадаҳшонӣ» ва ҷоқазо. Оё ин ғуна шаҳсро шаҳрванди ҳақиқии Ҷумҳурии Тоҷикистон номидан мумжин аст?»

Шумо бо ин фикрҳо розиед?

1	2	3	4	5
Комилан розиям	Розиям	Намедонам	Розӣ нестам	Тамоман норозиам

Кайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд моҳияти гуфтаашонро шарҳ дода, то ҷи андоза ба он розӣ буданашонро баён намоянд.

МТ: хонандагон бояд фахманд, ки мағҳуми шаҳрванди ҷумҳурӣ будан мансубият ба минтақаи алоҳидаро надорад, балки маъни ба тамоми мамлакат тааллук доштани шаҳсро мефаҳмонад. Ақидаҳо доир ба ин масъала фарқ карда метавонанд.

Ҷавобҳо ғуногун шуда метавонанд. Агар хонандагон қатъиян рад намоянд, шумо аз онҳо ҳоҳиш намоед: шарҳ дигҳад, ки дар сурати танҳо шаҳрванди деха ва ё шаҳр буданашон худро ҷи тавр ҳис мекунанд?

Супориши 06. Маҳали шумо (15 дакіка)

Бо шарикатон якҷоя рӯйхати гурӯҳи аққалиятаҳои миллиро, ки дар маҳали шумо зиндагӣ мекунанд, тартиб дигҳад. Баъд усулҳоеро номбар кунед, ки тавассути онҳо шумо дар баробари анъанаҳои фарғангӣ ва расму оини дигаронро қадр кардан анъанаҳои фарғангии худро низ ба онҳо низон дода метавонед.

Кайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд аққалиятаҳои миллии Ҷумҳуриро номбар карда, бо қадом роҳ бо дигар ҳалқҳо шинос намудани ҳусусияти маданияти худ ва қадр

кардани арзишхой фархангии онхоро нишон диканд. (Ин хел нашуданаш ҳам мүмкин аст, чунки дар баязде деҳаҳо танҳо мардуми як миллат зиндагӣ мекунанд). МТ: хонандагон бояд фахманд, ки барои нигоҳ доштани муносибатҳои мӯътадили байни ҳалқиятҳои гуногун дар ҷомеа онҳо ҳам масъулият доранд.

Чавобҳои эҳтимолӣ метавонанд ҷунин бошанд:

- Ба суннатҳои миллӣ ва мадании ҳалқҳои дигар, ки аз расму оинҳои одаткардаи шумо фарқ мекунанд, таҳаммул намоед. Қўшиш карда, забони онхоро омӯзед ва ҳар чӣ бештар бо урғу одат, мусикий ва фарҳанги онҳо шинос шавед. Ҳамаи анъанаҳои миллиро баробархуқуқ ва баробараарзиш донед. Бо одамон новобаста ба нажод, забон, урғу одат ва ё суннатҳояшон муюшират намоед ва дӯст шавед.

- Ба ҷашнҳои ҳусусиятҳои миллиатонро барчаста инъикоскунанда онхоро даъват намуда, суннатҳои фарҳангиатонро ботаҳаммул тавре шарҳ дихед, ки арзишҳои миллии онхоро низ қадр менамоед.

Супориши 07. Тахаммул (15 дакика)

Дар гурӯҳҳои иборат аз сенчаҳои ҷаҳонӣ ҷондӯшии Ҳунарҳои Ҷондӯшии Ҷаҳонӣ, ки аз суннатҳои фарҳангии шумо тағловут доранду маъқул нестанд, ва инҷунин, бо онҳо чӣ хел муносибат карданатонро муҳокима намоед. Барои ҷавобҳоятонро ба аҳли синӣ гуфтани омода шавед.

Қайдҳо барои омӯзгор:

Хонандагон бояд андешаҳои ҳудро дар бораи муносибати ботаҳаммулашон ба ҳусусиятҳои миллию фарҳанги дигарон баён қунанд.

МТ: шинос намудани хонандагон бо доираи васеи ақидаҳо оид ба гуногунии ҳусусиятҳои миллӣ-фарҳангӣ ва таҳаммул кардан ба зухуроти он урғу одат ва анъанаҳо дар ҳаёти ҳаррӯза.

Чавобҳои эҳтимолӣ мүмкин аст мисли гуфтаҳо ва ғояҳои дар супориши пештара баён шуда бошанд. Вале ғояҳои асосие, дар ин супориш садо медиҳанд, бояд ҷунин бошанд:

- Ба онҳо таҳаммул намуда, тавре муносибат кардан лозим аст, ки ба ҳама маъқул бошад.
- Дар мавриди дарки камудиҳо пуртоқатӣ зоҳир намуда, ба шарҳу эзоҳе ҳусусиятҳои миллӣ-фарҳангӣ мардуми ҳуд омода будан лозим аст.
- Нишон дихед, ки гуногуншаклии маданиятро қадр мекунед.

Супориши 08. Тарафдор ва зидди (10 дакика)

Фарз мекунем, ки шумо Ҳунарҳои Ҷондӯшии Ҷаҳонӣ, **узви парламент** ҳастед ва **гурӯҳи миллии дар мамлакати Зава ҳукмфарморо** намояндагӣ мекунед. **Бо ҳамкоратон** ба ҳароре биёд! Шумо ба тарафдорӣ ё зидди лоиҳаҳои қонунҳои зерин овоз медиҳед? Дар хотир доред, ки ин овоздиҳии маҳфӣ нест ва мүмкин аст турсанд, ки ҷаро шумо ин ё он хел овоз додед. Ҷавоби якум ҳамчун намуна дода мешавад:

Лоиҳаи қонун	Ҳа	Не
1. Дар дохири бино ба ҷашм айнаки офтобпанҳо монда гаштан манъ аст.		✓
2. Манъи истифодаи забонҳои ақаллиятҳои миллӣ дар Ҷондӯшии Ҷаҳонӣ умумӣ		
3. Ҷудо кардани маблағҳои бучетӣ барои гузаронидани фестивали раксии ҳамаи маданиятҳои мамлакати Зава.		
4. Фақат шаҳрвандони давлати Зава метавонанд соҳиби моликият шаванд.		
5. Ҳамаи аққалиятҳои миллӣ, ки ба миллати ҳукмфармои Зава мансубият надорад, бояд барои иштирок дар мачлиси барпошаванда, ки ҳайати он аз 20 нафар зиёд бошад аз қайд гузаранд.		
6. Заваизм дини давлатии миллӣ мегардад.		
7. Шаҳрвандоне, ки забони заваро намедонанд метавонанд аъзои парламент шаванд.		

8. Чудо кардани маблағхо аз бучет барои нашри китобҳо бо забони аққалиятҳои миллий.		
9. Маълумоти ҳатмии 8 сола барои дуҳтарон ва 10 сола барои писарон.		
10. Бекор кардани қонуне, ки пӯшидани кулоҳи анъанавии миңтақаи Заваро манъ мекунад.		

Қайдҳо барои омӯзгор:

Хонандагон ба тарафдорӣ ва ё зидди қонунҳое, ки ба ҳаёти миллий-маданий аққалиятҳои миллии кишварашон даҳл доранд, овоз медиҳанд.

МТ: ба хонандагон нишон додан лозим аст, ки ҳатто таҳқири ҳуқуқи ягон миллат андаке ҷиҳати мусбӣ дошта бошад ҳам, ба натиҷаҳои манғӣ оварда мерасонад.

Бовар кардан мумкин аст, ки баъзе талабагон бар зидди ин қонунҳо овоз медиҳанд ва ин боиси пайдо шудани мубоҳиса дар синф мегардад.

Дар ин ҷо ҳама чиз аз афзалияти шаҳсӣ вобаста аст, вале ҷомеаи ботаҳаммул дар сурате бурд мекунад, ки агар аъзои парлумон ба таври зайл овоз диханд: 2. Не 3. Ҳа 4. Не 5. Не 6. Не 7. Ҳа 8. Ҳа 9. Ҳа 10. Не (Қонун бояд ҳам барои дуҳтарон ва ҳам барои писарон якхел бошад).

Супориши 09: Мувозина (30 дакіқа)

Фарз кардем, ки шумо вазири корҳои ҳориҷӣ ғастед ва давлати шумо қонунҳоеро дар амал татбиқ менамояд, ки онҳо ҳуқуқҳои одамони малламӯро поймол мекунанд. Мӯи ҳуди шумо сиёҳ аст. Шумо дар парламент ҷунин маърӯза мекунед: «Мо чӣ тавр метавонем ифтҳори миллиамонро нигоҳ дорем, дар зери як парчам бошем ва ҳамзамон ба одамон новобаста ба ранги мӯяшон кӯмак намоем, то имкониятҳояшонро васеътар истифода баранд». Бо шарикатон маърӯзае нависад, ки аз 5 дакиқа зиёд набошад. Дар маърӯзаатон бояд ба таври аниқ қайд кунед: «Барои чӣ инро муҳим мешуморед ва ба он чӣ тавр ноил шудан мумкин аст?»

Қайдҳо барои омӯзгор:

Хонандагон бояд ба усулҳои роҳ надодани ҳамагуна шаклҳои поймол намудани ҳукук дикқати асосӣ диханд.

МКХ: хонандагон метавонанд мактубе нависанд, ва масъсалай ба ташаккули миллиатко мусоидат накардани қонунҳои наҳодпарастӣ шарҳ диханд.

МТ: хонандагонро мачбур кардан лозим аст, ки дар болои қалимаҳо ва тавсияҳои фошкунандай нуқсонҳои наҳодпарастӣ андеша кунанд ва тавассути истифодаи онҳо фикрашонро асоснок намоянд.

Чавобҳо ҳархела мешаванд.

Супориши 10: Конвенсия ва Конститутсия (30 дакіқа)

Бо шарикатон Конвенсияи

Иттиҳоди давлатҳои Мустақил оид ба ҳуқуқ ва озодиҳои асосии инсонро аз назар гузаронед (Конвенсия ва Конститутсия дар охирин китоб оварда шудаанд) ва дар бораи ҳуқуқҳои аққалиятҳои миллий, ки мутобиқи Конвенсия ҳимоя мешаванд, ҳулоаси мухтасар нависед.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд баъзе ҳукукҳои дар ҳиччатҳои асосӣ оид ба ҳуқуқҳои инсон сабтшударо номбар кунанд.

МТ: ба хонандагон нишон додан даркор аст, ки аксарияти ҳиччатҳо барои хифзи ин ё он ҳукукҳои асосӣ истифода мешаванд.

Дар вакти ҷавоб додан дикқати хонандагон бояд асосан ба муқаддима (преамбула) - и конвенсия, инчунин моддаҳои 2, 3, 6 (банди 3), 10, 12, 14, 16, 18 (банди 8), 21 нигаронида шавад.

Супориши 11: Кодак, Анкор, БМВ, Майкрософт, ОРТ, Ҷойота, Кока Кола (30 дакіқа)

Ба монанди бисёр мамлакатҳо дар магозаҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон молҳои дигар давлатҳо фурӯҳта мешаванд (пойафзол аз Ҷин, дисқҳои мусикӣ ва фиттаҳо аз

ИМА). Ва инчунин одамони аз тামоми дүнё ба Тоҷикистон ташриф оварда кор мекунанд. Ҳамаи ин ҳаётро дигаргун месозад ва ба маданияти мамлакат таъсир мерасонад. Бо шарикатон саволҳои зеринро муҳокима намоед:

1. Шумо кадом калимаҳои дар давоми даҳ соли охир аз дигар забонҳо дар гуфтугӯи тоҷикӣ, русӣ ва ё узбекӣ пайдо шударо медонед.
2. Оё ҳамаи маданиятҳо натиҷаи таъсиррасониҳои гуногуни берунианд ё баъзеашон танҳо натиҷаи омилҳои дохилӣ?
3. Кадом мамлакатҳо ба дигар кишварҳо таъсири бештари фарҳангӣ мерасонанд: онҳое, ки мамлакатҳои кушода ва ё онҳое, ки аз таъсири беруна озоданд? (Мамлакатҳои кушода гуфта давлатҳоеро меноманд, ки шаҳрвандонашон бо тарзи озод ба хориҷа сафар мекунанд ва, инчунин, озодона мубодилаи афкор ё маданият мекунанд. Давлати Шӯравӣ бошад пӯшида буд. Озодии аз дохили мамлакат баромадан вучӯд надошт ва одамон наметавонистанд ба таври озод нуқтаи назарашонро иброз намоянд).
4. Ҳамаи таъсиррасониҳо манфианд ё ки мусбӣ ҳам шуда метавонанд?
5. Феълан, аз се мамлакат кадоме ба Ҷумҳурии Тоҷикистон таъсири бештари фарҳангӣ дорад?
6. Чӣ тавр шаҳрвандони Ҷумҳурии Тоҷикистон баробари нигоҳ доштани фарҳангӣ хеш ҳамзамон метавонанд узви фаъоли чомеаи ҷаҳонӣ бошанд?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд се калимаи ғайритоҷикии ба наздикий мавриди гуфтугӯ қароргирифтаро, номбар кунанду сонӣ таъсири маданияти дигар ҳалқҳоро муҳокима карда, чӣ тавр ҳифз намудани фарҳангӣ ҳалқи худро баён созанд.

МТ: ба хонандагон нишон додан лозим аст, ки маданияти миллӣ ҳамҷоя бо таъсири маданиятҳои гуногун инкишоф мейёбад.

Чавобҳо мумкин аст чунин маъниҳо дошта бошанд:

1. Чавобҳо мумкин аст гуногун бошанд. Масалан, Кока-кола.
2. Ҳамаи маданиятҳои миллӣ натиҷаи таъсироти гуногуни байниҳамдигарӣ мебошанд.
3. Дар ҳар ду ҳолат дар ҷамъиятҳои кушода таъсирот бештар аст, чунки шаҳрвандони онҳо имконияти бештар сафар кардан доранд.
4. Чавобҳо гуногун бошанд ҳам, vale мо боварӣ дорем, ки хонандагон ҷиҳатҳои мусбиҷо манғии ба ҳам таъсиррасонии маданиятҳои миллиро нағз мефаҳманд. Vale ба ҳар ҳол дар баҳодиҳӣ мавқеи шахсии онҳо таъсир дорад.
5. Чавобҳо гуногун мешаванд. Ба чӣ саъю кӯшиш кардани хонандагонро муҳокима кардан аҳамият дорад.
6. Чавобҳо гуногун мешаванд. Хонандагон дар бораи аз ҳусуси маданияти худ бо ифтиҳор сухан рондан арзишҳои дигар ҳалқҳоро низ қадр мекунанд. Новобаста ба вазъияти иқтисодӣ дар ҷамъият қадр доштани ҳар як фардро эътироф мекунанд. Ғаҳмида мегиранд, ки анъанаҳои мадани танҳо дар сурати ба талаботи мардуми мусоир мусоидат кардану мутобиқ омадан пояндаву созгор мемонанд.

Супориши 12: Ба ҳақиқӣ баргардед (20 дакика)

Нақлро хонед ва ба саволҳо ҷавоб дигед.

Дирӯз Роберт Ҳаниф, варзишгари амрикӣ медали тиллоии марафонро дар бозиҳои олимпӣ ба даст овард.

Вақте аз ў сирри ин мувафақияташро пурсиданд, ў ҷавоб дод, ки оби истеҳсолкарда як ширкати на он қадар машҳурро менӯшад. Ҳаниф гуфт, ки ў ду сол қабл ба ин мамлакат сафар карда буд ва аз ҳамон вақт сар карда ин об, яъне «Оби зулол»-ро бо нияти дар марафон ба натиҷаҳои баландтарин ноил шудан менӯшад.

1. Ба фикри шумо, баъди ин ба ширкате, ки нӯшокии «Оби зулол» мефурӯшад, чӣ руҳ медиҳад?
2. Ин нақл чӣ тавр ба маданияти Ҷумҳурии Тоҷикистон таъсир мерасонад?
3. Ин нақл ба маданияти дигар мамлакатҳо чӣ тавр таъсир мерасонад?

Кайдҳо барои омӯзгор:

МФТ: хонандагон метавонанд натиҷаҳои дар миқёси байналхалқӣ эътироф шудани маҳсулоти ширкати маҳаллиро баён кунанд.

МТ: ба хонандагон кӯмак расондан аст, ки аз як ҳалқ ба ҳалки дигар гузаштани тояҳоро дарк кунанд.

Чавобҳо мумкин аст чунин маъний дошта бошанд:

1. Фурӯши «Оби Зулол» мумкин аст дар тӯли маъмул будани он давом кунад.
2. Баъзеҳо меҳоҳанд даванда бошанд. Дигарон бошанд истехсол ва фурӯши «Оби Зулол»-ро меҳоҳанд.
3. Дар баъзе мамлакатҳо «Оби Зулол»-ро ҳамчун нӯшокии муқаррарӣ ва воситаи баланд бардоштани малакаҳои тездавҳо истифода мекунанд. Шояд баъзе мамлакатҳо онро бо мақсади дар бозорҳо фурӯхтану фоида бурдан истехсол кунанд.

Супориши 13! Саволҳо дар бораи оянда (20 дақика)

Бо ҳамсинфатон

кор карда, саволи

зерино мухокима кунед ва иншое нависед, ки шумораи қалимаҳои он аз дусад зиёд набошад.

«Дар айни замон дар назди Ҷумҳурии
Тоҷикистон вобаста ба ташакулёбӣ ва
пойдории миллат қадом вазифаҳо
истодаанд?»

Кайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд мушкилиҳои
асосӣ ва роҳҳои ҳалли онҳоро қайд
намоянд.

МТ: водор кардани хонандагон аст, ки дар
бораи мушкилиҳо ва мавҷудияти роҳҳои гуногуни ҳал ва стратегияи истифодай
онҳо фикр намоянд.

Онҳо метавонанд шаҳрвандони Тоҷикистон шаванд.

Чавобҳо метавонанд мулоҳизаҳои зерино дошта бошанд:

1. Тасдики волоияти қонун;
2. Рушди иқтисодӣ ва саноатқунонӣ;
3. Мубориза бо ришваҳӯрӣ;
4. Бунёди низоми бонкӣ боэътиҳод;
5. Озодкунии корхонаҳои давлатӣ аз ҳукмфармоии мансабдорон;
6. Тасдики меъёрҳои ахлоқӣ дар байни корчалонҳо ва хизматчиёни давлатӣ дар
сатҳи меъёрҳои эътирофшудаи байналхалқӣ;
7. Ризоияти умумӣ дар байни миллатҳо;
8. Бехатарии миллӣ ва минтақавӣ.

Инро бояд дар маҷмӯъ дида баромад. Зарур аст, ки заминаҳоро барои рушди озодонаи корхонаҳои хусусии миллӣ ва тиҷорати беруни ракобатнок бунёд кард.

БОБИ 8

ДАВЛАТ ВА ҲОКИМИЯТИ СИЁСӢ

Максади умумии ин боб дида баромадани шаклҳои гуногуни ҳокимияти сиёсии давлатҳо ва роҳҳои инкишофи онҳо мебошад.

● Машқҳо пеш аз хониши матн:

Супориши 01: Мувофиқати муайянкунандаҳо (5 дакика)

Бо шарикатон кор карда муайянкунандаҳои истилоҳотро ёбед.

Истилоҳ	Муайянкунанда
1. Ҳукмравӣ	a). Шакли идоракунии давлат, ки ба он ҳокимияти олий ба рӯҳониён тааллуқ доранд.
2. Теократия	b). Ҳокимияти давлатӣ, ки аз сатҳи ҳокимияти чумхурияӣ ё федералӣ поёнтар меистад.
3. Макомоти монтакавии ҳокимияти иҷроия	c). Режими сиёсӣ, ки дар он як шаҳс ва ё як гурӯҳе ҳокимияти бемахдудро истифода мебаранд.

Чавобҳо: 1-в, 2-а, 3-б.

Супориши 02: Ҳусусиятҳо (принципҳо) (15 дакика)

Дар гурӯҳҳо кор карда, ҳусусиятҳои асосии демократияро, ки ба ақидаи шумо мухиманд, нависед.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: ҳонандагон ҳусусиятҳои асосии демократияро номбар карда метавонанд.

МТ: ҳулосабарорист.

Чавобҳо бояд ақидаҳои зеринро ба инобат гиранд:

1. Як одам - як овоз
2. Роҳбаронро таъиин намекунанд, интихоб менамоянд.
3. Интихоби озоди номзадҳо
4. Баробарӣ ва тақсимоти ҳокимият
5. Ба конун пайравӣ кардан
6. Одамон розӣ ҳастанд онҳоро идора кунанд.

Матн барои хониш

Дар боби гузашта мо роҳҳои гуногуни бунёдшавии давлатҳо ва миллатҳоро дида баромадем. Дар ин боб мо чӣ хел ба сари қудрат омадани одамон, чӣ тавр сохта шудани дастгоҳи давлатӣ, ки ба ёрии он муносабати байни шаҳрвандон ва ҳокимият танзим карда мешавад, дида мебароем. Азбаски мо ҳамаи шаклҳои ҳамкории сиёсиро дар ин боб дида баромада наметавонем, бинобар ин дар ин ҷо танҳо ба масъалаҳои ташкили ҳокимияти давлатӣ таваққуф намуда, ба масъалаҳои зерин эътибор медиҳем:

- Тартиботи сиёсӣ то пайдоиши миллатҳо.
- Давлатҳои миллӣ.
- Шаклҳои ҳокимияти сиёсӣ.
- Барои чӣ давлатҳо сохти демократиро интихоб мекунанд?
- Ташкилотҳои умуничаҳонӣ.

1.0 Низоми сиёсій то пайдоиши миллатқо

Яке аз қадимтарин низоми сиёсій иттиходи қабилавій мебошад. Дар бисёр қисмати дунё, аз он чумла дар Осиёи марказай, имрұз ҳам қабилахое мавчуданд, ки таъсири гуногуни сиёсій доранд.

Иттиходи қабилавій аз рўйи хешутаборй бунёд шуда, чувзу томи оилахой калонро дарбар мегирад. Ба қабилахо, одатан, гурӯхи мардон ё нафароне, ки қобилияты маҳсуси рохбарй доранд (масалан, шаманхо) сарварй мекунанд. Қабилахо аз рўйи анъанаҳои ҳуқуқии нонавиши, ки дар асоси тачриба бунёд ёфтаанд, амал мекунанд. Нигахбони ҳуқуқи суннатй дохии қабила ба ҳисоб меравад. Анъанаҳои қонунй, ки онҳо дар тұли солжо метавонанд тағиیر ёбанд, одатан дар расму оини динй инъикос мегардан.

Шаклхои дигари ташкилотхои сиёсии поёни қамоатхои деҳот мебошанд. Дар тамоми қаҳон, маҳсусан, дар мамлакатхо, ки қочагии қишлоқ қисми мұхими иқтисодиети он кишвар аст маркази иқтисодий, ичтимой, динй ва ҳаёти сиёсиро қамоатхои деҳот ташкил мекунанд.

Тахаввулоти низоми сиёсій, ки дар хешутабории қабилавій асос ёфтааст, бештар тавассути тағиирот ва зиёд шудани масоҳати қамоатхои деҳот ба давлати миллій табдил мейбад.

Умуман, фаъолияти сиёсии деҳот нисбатан гайрирасмی буд ва дар шакли мусохибаҳо дар шүрои деҳот қараён мегирифту дар он, одатан, раиси шүро ва шахсони обруманд ширкат меварзиданд.

Вобаста ба манғиатхои умумии ҳуд дар натиҷаи муттахид шудани якчанд қамоатхои деҳот шаҳрхо бунёд мейғтанд. Шаҳрхо бо низоми сиёсии ҳуд ҳатто ҳазор сол пеш аз ин низ ташкилотхои сиёсии мураккаб буданд ва онҳо давра ба давра низоми давлатиро, ки дар асоси хешутаборй бунёд ёфта буд, шикаст медоданд. Ба қойи онҳо соҳти сиёсій, иқтисодий ва ичтимоии нав ташкил мейғтанд. Чунин тағииротҳо ба соҳти нави сиёсии синфий оварда расонид, ба монанди соҳти феодалй, ки он баяттар дар бисёр мамлакатхои дунё паҳн гардид. Азбаски мубодила то пайдоиши шаҳрхо шакли асосии ҳариду фурӯши мол буд, бинобар ин дар оянда ба низоми пулй изв карда шуд. Дар натиҷа шаҳр-давлатхо тадриҷан маркази империяҳои бузург гардидан.

Дар баязе шаҳрхои Юнони қадим қысман ва ё ҳамаи мардонро, (бағыр аз ғуломон) «шаҳрвандоғы» ном мебурданда ғана онҳо ҳамчун намоянда барои идора қардани шаҳр интихоб қарда мешуданд. Чунин шаҳр-давлатхои Юнони қадим намунаи ҳудидоракунии демократияи мусоир гардидан.

2.0 Давлатхои миллій – низоми муттахида ва федеративӣ

Аксарияти миллатхои дунё дар давлатхои муттахида зиндаги мекунанд. Бо вучуди ин, дар тағовуттагы байни онҳо аломати фарқунанда вучуд дорад. **Низоми муттахида** чунин низоми ташкилии ҳуқуматест, ки дар он рохбарй аз тарафи ҳокимияти марказай ба сохторхои ҳуқуматхои маҳаллій дода мешавад. Давлати муттахидаро ба се нағы чудо қардан мумкин аст:

1. Давлати марказонидашуда дар амал ниҳоят тез ба амал меояд, ҳарчанд ки он на ҳама вакт қонунй аст. Масалан, Бритониән Кабир, ки дар он Ирландияи шимолй, Уэлс ва Шотландия нисбатан мустақиланд, низоми интихоби ҳуқумати маҳаллій мустақилона амал мекунад. Мувоғики қонун ҳуқуматхои маҳаллій ба парламенти миллій тобеъ бошанд ҳам, дар амал онҳо ваколати зиёд доранд.
2. Дар давлате, ки худудхои марказонидашуда камтаранд, коидахои сахти назорат аз болой фаъолияти ташкилотхои маҳаллій амал мекунанд. Масалан, дар Фаронса ҳарчанд баязе мансабдорон аз тарафи ҳалқ интихоб қарда шаванд ҳам, ҳуқумати марказай мақомоти асосии ичроияи маҳаллиро ҳудаш таъйин мекунад.
3. Давлате, ки дар он тамоми құдрат дар дасти ҳуқумати марказай аст. Дар давраи Шұравій, масалан, мансабдорони маҳаллиро асосан хизби коммунистій таъйин мекард ва онҳо бояд ба ҳокимияти марказии дар Москвада итоат мекардан.

Абуали ибни Сино

Дар низоми федералӣ ҳокимияти сиёсӣ байни ду руҳни давлат тақсим мешавад: якум, ҳокимияти умумимилӣ ва дуюм, субъектҳои федеративӣ. Ҳукумати марказӣ ваколатҳои субъектҳои федеративиро ба осонӣ баргардонида наметавонад. Дар амал, ҳокимияти марказӣ мумкин аст аз ҳокимияти маҳалӣ вобаста бошад. Чунин вазъият дар Иёлоти Муттаҳида, Бразилия, Канада, Ҳиндустон, Федератсияи Русия, Австрия, Камерун, Либия, Малайзия, Мексико, Нигерия, Швейцария, Танзания, Венесуела, Олмон вучуд дорад. Давлатҳои зикршуда дар низоми давлатдории федералӣ амал мекунанд. Ду низоми федералӣ ба якдигар ҳеч гуна монандӣ надоранд. Дар баъзе ҳолатҳо субъектҳои федералӣ дар асоси нишонаҳои находӣ ва забонӣ ташкил мейбанд (масалан, дар Швейцария). Дар дигар ҳолатҳо марзҳои фарҳангӣ муайян нестанд (масалан, Федератсияи Русия).

3.0 Шаклҳои ҳокимияти сиёсӣ

Ҳокимияти сиёсӣ метавонад ба таври зайл идора шавад:

- аз ҷониби бисёриҳо (демократия).
- аз ҷониби якчанд сарватмандон (олигархия), ки аз гурӯҳҳои динӣ (теократия) ё табақаи ашрофон (аристократия) иборат шуда метавонанд.
- аз ҷониби як нафар (монархия, монократия ё диктатура).
- аз ҷониби ҳеч кас (анаҳия)

Ба истиснои анаҳия (бехокимијатӣ) ҳам дар давлатҳои муттаҳида ва ҳам федералӣ яке аз шаклҳои низомҳои зикршуда ҷой дошта метавонанд.

3.1 Ҳокимияти мутлақ ва яккаҳоҳокимијатӣ

Ҳокимияти мутлақ яке аз шаклҳои кӯҳнаи ташкилоти сиёсӣ буда, одатан аз тарафи як шахсе, ки ҳукмронии ўғӯи худодод аст, ба амал меояд. Ҳокимони мутлақро ҳалқ интихоб намекунад. Онҳоро ё табақаи боло интихоб мекунад ва ё худашон зӯран ба таҳт меоянд. Ҳокимијат мувофики қоидаҳои меросӣ ба ворисон мегузарад. Ҳоло ҳокимони мутлақ ҳокимијати сиёсӣ надошта бошанд ҳам, vale бештар нақши дар тантанаҳо ширкат карданро иҷро мекунанд. Ба ин Бритониёи Кабир мисол шуда метавонад. Дар давлатҳое, ки ҳокимијат мутобиқи Конститутсияи маҳдуд карда мешавад, онро ҳокимијати мутлақи конституционӣ меноманд. Дар бисёр ҳолатҳо, бо вучуди ин, шоҳ мумкин аст дар мамлакаташ таъсири шаҳсӣ дошта бошад, vale аз рӯи эҳтиром, масалан, чун дар Тайланд ва Бритониёи Кабир давлатҳои монархӣ ва ҳамзамон демократӣ низ мебошанд.

Роҳбарони интихобшуда, ҳатто агар онҳо дорои қувваю қудрати шоҳӣ бошанд ҳам, шоҳ ҳисоб намешаванд. Бисёре аз президентон, ҳамчунин қисман сарвазирони интихобшуда мумкин аст қудрати зиёд доранд ва он қудратро ба таври васеъ метавонанд истифода намоянд. Масалан, барои

ислоҳоти ҷиддӣ дар Украина ва Русия президентон метавонанд чунин шакли идоракуниро, яъне қабули қарорҳоро, бе ризоияти парламент истифода намоянд. Азбаски ҳар яке аз ин президентҳо мувофиқи конститутсия ба воситаи овоздихии умумӣ интихоб шудаанду ба таври демократӣ ва аз рӯи қонун амал мекунанд, бинобар ин онҳоро наметавон ҳокими мутлақ номид. Ҳокимони мутлақро интихоб намекунанд. Ҳодисаи дигар - яккаҳоҳокимијатӣ аст, ки дар он мамлакатро як шаҳс идора мекунад ва он шаҳс дар асоси интихобот ба сари қудрат омада бошад ҳам (мумкин ба таври қалбакӣ), vale дар амал ҳамчун ҳукмфармо фаъолият мекунад. Масалан, ба ин собиқ президенти

Индонезия Сухарто ва бисёр хокимони мамлакатҳои Африқо, ба монади собиқ президенти Заир (хозира Конго) Мобуту мисол шуда метавонанд.

3.2 Сарватмандон (олигархия)

Олигархия сохти давлатиест, ки онро гурӯхи ашхоси имтиёздор идора мекунад. Чүнин шакли давлатдорӣ дар ҷаҳон то давраи тараққиёти саноат ниҳоят паҳн шуда буд, ҳарчанд имрӯз низ онро дар бисёр мамлакатҳои Осиё мушоҳида қардан мумкин аст. Мансабдорони ҳукмронро аз байни табақаҳои болой интихоб мекарданд.

3.3 Демократия

Ақидаи асосии демократия ҳудидоракунӣ аст. Бо вучуди ин, баъзан барғалат чүнин меҳисобанд, ки идора қардан аз номи нафарони зиёд ва ё овози зиёд гирифтани қарорҳои қабул қардаи ҷамъияти демократиро қонунӣ мегардонад. Вале дар асл ин тавр нест. Дар бисёр мамлакатҳои демократӣ ба масъалаи дар интихоб бо усули овоздиҳӣ ба дигарон чӣ хел муносибат қарда тавонистани одамон маҳдудиятҳо муқаррар қарда шудааст, ки тавассути онҳо ҳукукҳои фарҳои алоҳида химоя мегардад. Масалан, аҳолии як қавми бузургҳаҷм барои аз озодии сухан маҳрум қардани қавми камшумор овоз дода наметавонад.

Яке аз мушкилоти асосии демократия барои одамон муайянсозӣ ва дарк намудани моҳияти он аст, ки «идоракуни ҳалқ» чист? Моро зарур аст, ки ҳолатҳои зеринро диде бароем:

- Мағҳуми ҳалқ чиро мефаҳмонад?
- Оё ба ин мағҳум ҳар як шахс доҳил мешавад?
- Оё баъзе ашхос мефаҳманд, ки барои мамлакат чӣ бехтар аст («бехбудии умумӣ»)?
- Оё ин аҳамият дошта метавонад?
- Дар ҳоле, ки факат як қисми одамон дар овоздиҳӣ ширкат меварзанд, ҳудидоракунӣ чӣ маъно дорад? Дар чүнин ҳолат оё мо гуфта метавонем, ки дигарон низ ҳудро идора мекунанд?
- Агар шумо овоз дихед ва номзадҳоятон дар интихобот ғолиб наоянд, дар ин сурат ҳудро чӣ хел идора қарда метавонед (яъне, дар идоракуни намояндаи ҳудро доред) ?

Ин саволҳои муҳим буда, дар таъриҳ ба онҳо ҷавобҳои гуногун дода шудаанд. Дар хотир доштан муҳим аст, ки дар аксари низомҳои ҳудро демократӣ нишон дижанд амалан демократия ба маънои томи ҳуд истифода намешавад. Ҳол он ки дар чүнин демократия бояд ҳар як шахс қонунҳо ва қарорҳоеро, ки ба ў таъсир ҳоҳанд расонд, ҳал намояд. Сабаб он аст, ки аҳолӣ ниҳоят зиёд ва бар замми ин, микдори қарорҳое, ки бароварда мешаванд, бисёранд. Аз ин лиҳоз, дар аксарияти мамлакатҳои демократӣ намояндағони босалоҳияте истифода бурда мешаванд, ки нұктаи назари овоздиҳандағонро ифода қарда тавонанд.

4.0 Навъҳои давлатҳои демократӣ

Чӣ хел муайян қарда метавонем, ки давлат демократӣ аст ё не? Файр аз ин, чӣ хел бояд донист, ки як давлат аз давлати дигар демократитар аст?

Сатҳи демократияи, давлатро дар он сурат муайян қардан мумкин аст, ки агар шумо омилҳои дохилии онро донед ва дарк намоед, ки ин омилҳо то андозае мейёрҳои демократӣ ва ҳукукҳои инсониро таъмин менамоянду ба шаҳрвандон имконияти озодона пеш бурдани ҳуд ва аз болои соҳторҳои давлатӣ назорат қарданро фароҳам меоваранд.

Бо вучуди дар давлатҳои гуногун амал қардани низомҳои ҳархелаи демократӣ барои омӯхтани онҳо ҳусусиятҳо ва мейёрҳои маҳсусе мавҷуданд, ки иҷрояшон ҳатмист. Ба онҳо доҳил мешаванд:

- *Истиқолияти ҳалқ.* Ҳалқ дар давлати ҳақиқии демократӣ ягона соҳиби асосии ҳокимият ба шумор меравад ва қудрати ҳудро тавассути намояндағоне, ки давра ба давра интихоботи мешаванд, амалӣ месозад.
- *Мунтазим гузаронидани интихобот.* Одамон ҳокимияти ҳудро тавассути интихоботи даврии намояндағони ҳуд дар асоси конститутсия амалӣ месозанд.
- *Мувоғиқати идораи аксарият барои ҳимояи аққалият.* Агар нисбати аққалият қарорҳои поймолқунии ҳукукхояшон қабул қарда шавад, пас чүнин низом ғайри демократӣ

мебошад. Гарчанде интихобот мувофиқи қонун тез-тез доир мегардад ва ҳукумати интихобӣ иваз карда мешавад.

- *Баробарии шаҳрвандон ҳангоми иштироки онҳо дар корҳои идоракуни давлат. Ин низом бо мақсади иброз доштани ҳоҳиши мардум аз қабили дастрас намудани иттилооти расмӣ, ва иштирок дар озмуни рақобатнок барои ишғоли вазифаҳои баланди давлатӣ ва ба таври озод созмон додани ҳизбҳои сиёсиву муассисаҳои ҷамъиятиро дар назар дорад.*
- *Бо усули ба вуҷудории назорат ва мувозинат вазифаҳоро тақсим намуда, тавассути он ба ҳамдигар тобеъ набудани онҳоро таъмин карда, ба он муваффақ шудан лозим аст, ки ин низом дар асоси қонун кор қунад.*
- *Садоқат ба Эъломияи умунибашарии ҳуқуқи инсон, ки дар он омадааст: «Давлат барои инсон аст, на инсон барои давлат».*
- *Хусусиятҳои баробарӣ. Баробарӣ метавонад ду хел бошад: баробарӣ дар назди қонун ва баробарӣ дар назди низоми судӣ. Дар баъзе кишварҳо шаҳрвандон аз рӯйи қонун баробаранд, vale дар суд ба онҳо баробар муносибат намекунанд.*
- *Баробарии ҳуқуқҳо мақоми сиёсӣ ва иктиносии шуморо тағйир медиҳад.*

Агар ҳоҳем, ки демократитар будани як мамлакатро нисбат ба дигараши муқоиса намоем, бояд руҳати нишондодҳое, ки дар боби «муносибатҳои тарафайни ҳуқуқҳои сиёсӣ ва иктиносӣ» оварда шудааст, истифода барем.

5.0 Барои чӣ мо низоми демократиро интихоб мекунем?

Дар асри XX се даврае буд, ки давлатҳо соҳтори сиёсиашонро тағйир дода, ба давлатҳои демократӣ табдил ёфтанд. Давраи якум дар аввалҳои асри XX ба амал омадааст. Дар он давра 29 давлати демократӣ пайдо шуд. Фашизм ва ҷанги дуюми ҷаҳон шумораи ҷунин давлатҳоро ба 12 расонид. Давраи дуюм, солҳои 1950 ва 1970-ро фаро гирифтааст, ки шумораи онҳо ба 36 кишвар афзуд. Давраи сеюм, солҳои 1980 ва 90-ум ба ҳисоб меравад, ки шумораи ҷунин давлатҳо ду маротиба афзуданд. То соли 1993 шумораи давлатҳои демократии мустақил 99 ададро ташкил кардааст. Ҳарчанд ки шумораи давлатҳои демократии устувор ва демократие, ки ҳуқуқҳои инсонро саҳт ҳимоя мекунад, кам аст, vale ҷараёни умумии ҷаҳонӣ имкон медиҳад бигӯем, ки шумораи давлатҳои нисбатан устувори демократии ба ҳимояи ҳуқуқи инсон бештар таваҷҷӯдошта зиёд шуда истодааст.

Низомҳои демократӣ аз рӯйи табииати ҳуд устувортаранд, зеро қабули қарор дар асоси ба вуҷуд омадани маданияти ҳамдигарфаҳмӣ ва гузашт қардан бунёд ёфтааст. Дар вазъиятҳои бӯхронӣ интихоботҳои пеш аз мӯҳлат ва овоздиҳии умумихалӣ оид ба масъалаҳои рӯзмарра ва баҳснок метавонанд ба дигаргунҳои қобили қабул оварда расонанд.

Демократия ба одамон рӯхи тоза мебахшад, зеро он ба манфиати мамлакат нигаронида шудааст ва одамон барои меҳнати эҷодӣ ва пурмаҳсули ҳуд кӯшиш менамоянд. Бинобар ин, бесабаб нест, ки 25 мамлакати бойтарин давлатҳои демократӣ ба ҳисоб мераванд.

Ҳукумати ноҳияи Раҷт

6.0 Соҳтори давлатҳои демократӣ чӣ тафовутҳо дорад?

Воситаҳои гуногуне мавҷуданд, ки бо ёрии онҳо ҳукуматҳои мамлакатҳои демократӣ шаҳрвандони ҳудро ба идора қардани давлат ҷалб менамоянд. Ба ин давлатҳо доҳил мешаванд, ки ҳудро мамлакати демократӣ меҳисобанду дар асл бошад ҳуқуқҳои асосии инсонро риоя

намекунанд. Демократияи сотсиалистій, либералій, халқында демократияи инқилобы вүчудоранд, ки идоракунни давлатты тавассути воситаҳои гуногун ба амал мебароранд.

Биёед, ба саволи «Кій идора мекунад?» (ё «Кій дар идоракуній иштирок мекунад?») тавакқуф намоем. Дар низоми демократій қонуният ҳаматарафа дастирій намуданы одамонро талаб мекунад. Одамон мағыбында курдатанду мансабдорони давлатты намояндагони онҳо мебошанд. Дұруст аст, ки одамон дар яғон давлати бузург мұстакиман дар идоракуній иштирок мекунанад. Аммо давлатхөс хастанд, ки дар онҳо одамон дар идоракуній бештар қалб карда мешаванд. Чүнин мамлакатхөс бештар давлатхөс демократій ба ҳисоб мераванд. Ҳар қадар ки одамон дар идоракуній бештар ширкатварзанд, давлат ба ҳамон андоза демократитар мегардад.

Андешие онхое, ки дар мавриди давлати сүсткүдірт әр давлати ғайрифаъол, ки яғон кореро ба анчом намерасонад, vale az шахрвандони худ фаъолнокій тақозо мекунад, гүё мамлакати сусту бефоида ва дар ҳифзи шахрвандони худ бекүдірт бошад, ҳатост.

Одамони дар замони шұравын зиндагында, хуб медонанд, ки давлат ҳамаи сохағоро назорат мекард, оздона иброз доштани ақидаи сиёсій ва фаъолияти мухолифиро ниҳоят маҳдуд карда буд. Онҳо инчунин медонанд, ки дар ташкили низоми иқтисодии давлат ва дар самаранок идоракунни захиражои давлатты камбудиҳои қиддій қой дошта бошанд ҳам, vale ҳеч кас ба таври оммавы танқид намекард. Дарк карда натавонистани чүнин камбудиҳо маҳз яке аз сабабхои бархам хұрдани Иттиҳоди Шұравы мебошад. Давраи байди коммунистій низ мүшкілоти худро дорад ва онҳо, махсусан, ба волоияти қонун ва татбиқи он дахл доранд. Дар байде кишвархо ғурӯххои қинояткори маҳаллій дар идоракуній боиси ришвахұрый ва халалдорсозии амният гардиданд. Давлати демократій ҳукуқхои ашхоси алохидаро ҳимоя мекунад ва қодир аст, ки ичрои қонунхои ба ҳукуқхои инсон таалукқоштаро таъмин намояд.

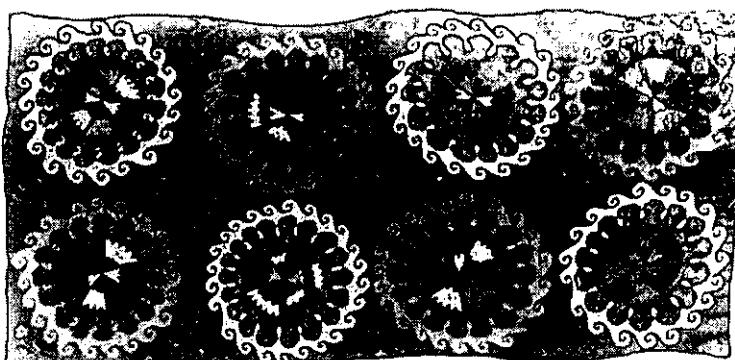
Демократия ба як қатор натижаҳои дилхөх оварда мерасонад:

- ❖ Демократия зулм ә бар зидди шахси дигар ғайриқонуній истифода шуданы қувваро пешгирій мекунад.
- ❖ Ҳукуқхои асосий озодихои сиёсій, шахрвандій ва ҳукуқ ба моликияти шахсири ҳимоя мекунад.
- ❖ Барои ҳама озодии умумии рафту омад, ки ба дигарон зарар намерасонад, амал мекунад.
- ❖ Низоми худмуайянкуній амал мекунад: шахрвандон ҳочаи худ хастанд.
- ❖ Худмухтории ахлоқи амал мекунад, яъне одамон барои амали худ қавобгарад.
- ❖ Демократия барои инкишофи инсон ва худфаъолияттій имконият медиҳад.
- ❖ Демократия баробарии сиёсиро эхтиром мекунад.

Хулоса, давлатхөс демократій ҳоло ҳам метавонанд низомхои гуногуни идоракуниро истифода бурда, дар навбати худ онхоро бо роҳи демократій ва конституціоній іваз намоянд. Илова бар ин, ҷиҳати аз ҳама хуби демократия ҳамин аст, ки он ба гуногунфікірій ва дар мұхити ором мубохиса кардан имконият медиҳад. Шиори демократия - «Интихобот на тирпароній».

7.0 Ташкилотхои байналхалқӣ

Ташкилотхои байналхалқӣ ҳам байдан дорои құдрати назаррас мебошанд. Онҳо метавонанд аз намояндагони давлатхои гуногун созмон ёбанд. Вале ин маънои онро надорад, ки ин давлатхо ҳоху ноҳох бояд дархосту талаботхои ин ташкилотхоро риоя ва ичро намоянд. Шояд Созмони милалы муттаҳид яке аз ташкилотхои маъмули сиёсій бошад. Ин ташкилот яке аз институтхои демократист ва қариб ҳамаи кишвархои дунё шомили ин созмон ҳастанд. Созмони милалы муттаҳидро дар аксар ҳолатқо зери тозиёна танқид мегиранд, зеро барои пешгирій намуданы амалхои кишвархои аъзо, созмони мазкур құдрати маҳдуд дорад. Ҳамин тарик Созмони милалы муттаҳид пеши роҳи ҳеч кишвареро аз ҷанг гирифта наметавонад, ҳарчанд ки күшиш ба ҳарч медиҳад то садди роҳи чүнин омилҳо гардад.

Яке аз вазифаҳои асосии Созмони милалы муттахид ин барои намояндагони давлатҳои аъзо барпо кардан муҳокимаи масъалаи умумӣ аст. Дар баяз ҳолатҳо чунин муҳокимаҳо муноқиширо шиддатнок мегардонанд. Қисми зиёди фаъолияти Созмони милалы муттахид дар қабули қарордод ифода мейбад, ки ичрои онҳо ҳатмӣ нестанд. Созмони милалы муттахидро дар саросари чаҳон тавассути корҳои ба анҷом расонидай ташкилотҳои маҳсуси он - Созмони байналхалқии тандурустӣ, Созмони байналхалқии меҳнат, Барномаи умумиҷаҳонии озуқа ва гайра мешиносанд.

Мамлакатҳо инчунин метавонанд иттиҳоди маҳсусеро оид ба масъалаҳои алоҳида, ба монанди иттиҳоди тиҷоратӣ ё амният созмон диханд. Мисоли чунин иттиҳод Давлатҳои Муштарак-ул-манофеъ шуда метавонад, ки ба он ҳамаи ҷумҳуриҳои Осиёи марказӣ низ дохил мешаванд.

Супориши: 03: Навъҳои гуногуни ҳокимият (30 дакика)

Бо шарикатон

нишондодҳои зеринро
оид ба муносибатҳои ҳокимият дидо бароед ва онҳоро аз рӯйи қудраташон, яъне аз
ҳокимияти пуркүвват ба ҳокимияти аз ҳама заиф ҷо ба ҷо гузоред.

Мисолҳо	Дараҷаи аҳамиятнокӣ
1. Ба касе фармон додан барои ичрои коре. Агар ў ин корро ичро накунад нисбаташ зуроварӣ кардан. Масалан, шумо касеро фармон медиҳед, ки кореро ичро кунад. Ў медонад, ки агар аз ичрои фармон саркашӣ кунад шумо ўро ҷазо медиҳед.	
2. Ба касе фармон додан, ки ў кореро ичро кунад. Дар ҳолати ичро накардан хеч чора андешидан намешавад. Шумо касеро кор мефармоед, ў суханҳои шуморо рад мекунад, зоро медонад, ки шумо ба ў ҷазо намедиҳед.	
3. Ба касе ичрои кореро супоридан ва агар ичро накунад аз ҳамкорӣ бо ў даст қашидан. Шумо аз касе тақозо мекунед, ки қарзашро ба шумо баргардонад, вагарна шумо ба ў дигар хеч ҷиз намефурӯшад.	
4. Ба касе ичрои кореро супоридан ва агар тавсияҳо рад шаванд аз узвият дар гурӯҳ маҳрум кардан. Шумо ба касе мегӯед, ки қоидаҳои бозиро риоя кунад, вагарна аз дастаи футбол хориҷ мешавад.	
5. Ба касе ичрои кореро супоридан ва агар кор ичро нашуд ўро ба суд қашидан. Шумо касеро ба ичрои шартҳои дар қарордод имзошуда водор месозед ва ба ў мегӯед, ки агар шартҳои риоя нашаванд шумо ўро ба суд мекашед.	
6. Ба касе ичрои кореро супоридан ва дар ҳолати ичро напудан ўро аз имтиёзҳо маҳрум кардан. Шумо ба касе мегӯед, ки дер накунад вагарна шумо ба ў иҷозат намедиҳед, ки бо дӯстонаш ба сайругашт равад.	
7. Ба касе ичрои кореро супоридан ва агар ичро накунад аз ў ҷарима ситонидан. Соҳиби дукони видео аз шумо барои саривакт барнагардонидани фитта ҷарима меситонад.	

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: Хонандагон метавонанд, ки намудҳои гуногуни ҳокимияти давлатиро ба гурӯҳҳо тасниф намоянд.

МТ: нишон додани он ки робитаҳои тарафайни ҳокимият тағиیر мейбанд ва барои ҳокимияти мутлақ алтернатив вучуд дорад.

Шумо бояд нишон дихед, ки ба бисёр ҷизҳо бе истифодаи ҳокимияти мутлақ ноил гаштан мумкин аст.

Ҷавоби эҳтимолӣ: 1 (аз ҳама пуркүвват) 5, 7, 6, 4, 3, 2 (аз ҳама камкудрат).

Нишон дихед, ки барои ин машқ ҷавоби аниқ вучуд надорад. Шумо мумкин муайян кунед, ки ақидаи хонандагон дар бораи тартиби пешниҳодшуда фарқ

мекунад. Ин чо нусхаҳои ҷавобҳо вобаста ба вазъияти пешниҳоднашуда гуногун буда метавонанд. Ба ҷавобҳои онҳо агар мантиқан дуруст бошанд, розӣ шавед.

Пас аз супоришро иҷро кардани хонандагон шумо метавонед аз онҳо пурсед: «Чӣ ҳел ҳокимијат бояд афзалиятнок бошад?».

- А) Афзалияти як хонанда аз хонандай дигар (аниқаш оё хонандагон бояд имкон дошта бошанд, ки якдигарро барои иҷрои кори дилҳоҳашонро мачбур кунанд?).
- Б) афзалияти волидон нисбати фарзандон.
- В) афзалияти ҳукуматҳои маҳаллӣ нисбат ба одамони он маҳал.
- Г) афзалияти ҳукумати марказӣ нисбат ба шаҳрвандони мамлакат.
- Д) афзалияти ташкилотҳои байналхалқӣ нисбат ба ҳукуматҳои миллӣ.

Фикри хонандагонро дар накша дарҷ намуда, онро барои таҳлил, ки дар охири боби 12 гузаронида мешавад, нигоҳ доред. Шояд ақидаи хонандагон тағиیر ёбанд.

Супориши 04. Таъсири ҳокимијати давлатӣ ба ҳаётӣ шумо (30 дакиқа)

Маълумоти дар ҷадвал дода шударо хонед:

Ваколат

Ҳар рӯз мо дар бораи масъалаҳои муҳими ҳаётӣ қароре қабул мекунем. Бо вучуди ин, ба ҷараёни қабули қарори мо низоми ҳокимијат таъсири ҳудро мерасонад. Мисолҳои низоми ҳокимијат инҳоянд: ҳусусиятҳои ахлоқӣ, қонунҳои маҳаллӣ ва давлатӣ, анъанаҳои фарҳангӣ, динӣ ва расму оини оиласӣ.

Саволҳои муҳим оид ба ҳокимијат:

1. Ҳокимијат аз кучо сарчашма мегирад (мисол, дар мамлакати шумо қонунҳоро кӣ қабул мекунад? Дар аксарияти кишварҳо одамон ба намояндагоне овоз медиҳанд, ки қонунҳоро қабул ва ё рад мекунанд).
2. Кӣ барои татбиқ намудани талаботи ҳокимијат масъул ва салоҳият дорад? Бо ибораи дигар, намояндаи ҳокимијат кист? (Масалан, падари шумо дар оила расму оини оиласиро амалий мекунад?).
3. Намояндаи ҳокимијат ҷӣ гуна ваколатҳо дорад? (Агар дуздӣ кунед, милиса метавонад шуморо дастгир кунад?).

Ҷомеа бе низоми ҳокимијати давлатӣ фаъолият намекунад. Бо вучуди ин, агар одамон ба мавҷудияти низом ва қудрат розигӣ дижанд, низоми ҳокимијати давлатӣ хуб кор мекунад.

Дар бораи корҷое, ки шумо дирӯзу имрӯз анҷом додед, андеша кунед.

Барои ҷӣ шумо ин ё он амалро маҳз ҳамин тавр иҷро кардед? Сабаби ин магар ҳусусиятҳои ахлоқӣ, қонун, анъанаи фарҳангӣ, динӣ, расму оини оиласӣ ва ё интиҳоби шахсиятон аст?

Дастурҳо: Нақшай зеринро дар дафтаратон кашида онро пур кунед. Амали ҳудро дар он қисмати ҷадвал нависед, ки ба фаъолияти ҳукумат тааллук дорад. Барои шумо аллакай якчанд мисолҳо пешниҳод шудаанд. Дар хотир гиред, ки баъзе амалҳо дар чанд сутунча оварда шудаанд.

Ҳусусиятҳои ахлоқӣ	Қонун	Интиҳоби шахсӣ	Оини оиласӣ	Анъанаи фарҳангӣ
Китобҳоро мувофиқи ҳоҳиши падар гузоштан.	Роҳро аз ҷойи муқарраршуда гузаштан лозим аст.	Гӯш кардани муsicӣ	Ҳӯроки шомро соати 7 ҳӯрдан.	Кашидани пойафзол пеш аз ба ҳона даромадан.

Дунафарū кор карда саволжои зеринро мүхокима намоед:

Фаҳмёнед, ки ҳар як амали дар фасли «Хусусиятҳои аҳлоқӣ» оварда шударо чиро ифода мекунад. Масалан: «Ту бояд падаратро гӯш кунӣ».

Аз тарафи кӣ ҳал карда шудани ҳар як фикри дар сутунчаҳо оварда шударо фаҳмоне. Онро кӣ ҳал мекунад? Кадомаш қобили қабул аст ва қадомаш не?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд хусусиятҳоеро, ки дар асоси ваколати қабули карорҳо гузашта шудаанд, тасниф намоянд.

МТ: хонандагонро аз чӣ тавр истифода шудани ваколатҳо дар қадом ҳолат ва шакл огоҳ кардан аст.

Чавобҳо метавонанд вобаста ба мисолҳои хонандагон фарқ кунанд. Шумо метавонед аз хонандагон талаб кунед, ки мисолҳо оварда таснифоташонро шарҳ диханд.

Баъзе мисолҳо метавонанд дар як вакт ба ду гурӯҳ тааллук дошта бошанд.

(Супориши:05. Ҳокимият ва қонуният аз ҷӯҷопайдо шудаанд?)(20 дакика)

Дунафарū кор карда ба номгӯи навъҳои ҳокимият нигаред. Навъҳои қонуният ё үсули ба даст овардани ҳокимиятро ба шакли идоракуни он мутобиқ намоед. Дар баъзе ҳолатҳо навъи ҳокимият қудрат дораду қонуният не.

Шакли идоракуни	Қонуният чӣ хел ба даст меояд?
1. Чумхурии демократии президентӣ.	A). Роҳбари унвони меросӣ дошта, расму оинеро тарафдорӣ мекунад, ки мувофиқи онҳо сардори оянда бояд писари охиринаш бошад. Одатан чунин ҳокимият аз тарафи қонун маҳдуд карда нашудааст.
2. Яккаҳокимиатии мутлақ.	B). Танҳо розигии одамони бой ё одамони табақаи алоҳида, ки мувофиқи қонунҳои қабулшуда ҳуқуқҳои сиёсӣ доранд (моликият, табақа, вакт).
3. Теократия.	B). Ба даст овардан ва амалий қунонидани ҳокимият аз тарафи шахс ё гурӯҳи одамон ба воситай кувва ва зӯрӣ.
4. Ҳукмравӣ (диктатура).	Г). Ҳокимиятро тавассути маҷмӯъи қоидаҳо, ки намояндаи худро бо овоздиҳӣ интихоб мекунанд, қонун мегардонанд ва он салоҳияти роҳбарро маҳдуд мекунад. Роҳбарро одамон интихоб намекунанд, Ин вазифа меросӣ аст.
5. Чумхурии олигархӣ.	F). Розигии одамон. Одамон розӣ мешаванд, ки ба роҳбари интихобшуда ҳокимиятро супоранд. Онҳо тарафдории худро ба воситай овоздиҳӣ изҳор мекунанд.
6. Монархияи конституцсионӣ.	D). Ҳокимияти пешвои динӣ ё ташкилоти динӣ, ки мавҷудияташро ба воситай анъанаҳои динӣ ва боварии одамон ба худодод будани он ифода мекунад.

Чавобҳо: 1-ғ, 2-а, 3-д, 4-в, 5-б, 6-г.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд шакли идоракуниро бо қонунӣ будани он муқоиса кунанд.

МТ: ба хонандагон нишон додани роҳҳои гуногуни қонунӣ кардани ҳокимият.

Барои ичрои ин вазифа хонандагон метавонанд аз луғат истифода баранд.

(Супориши:06. Ҷиҳатҳои мусбиӣ ва манғифӣ)(25 дакика)

Бартарӣ ва камбудиҳои ҳар як низом қадомҳоянд? Дар бораи чӣ хел амал кардани низомҳои қонунӣ фикр кунед. Ин корро ду нафарӣ ичро кунед. Якчанд мисол барои шумо оварда шудаанд.

Афзалиятхо	Камбудихо
Демократия:	Демократия:
1.	1.
2.	2.
Монархия:	Монархия:
1.	1. Рохбар бо хохиши худ метавонад қонунхоро тағирил дихад
2.	2.
Теократия:	Теократия:
1.	1.
2.	2.
Хукмравой:	Хукмравой:
1.	1. Роҳбари бадро аз вазифа сабукдӯш кардан мушкил аст
2.	2.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МФТ: хонандагон якчанд бартарӣ ва камбуни шаклҳои гуногуни ҳокимиятро номбар карда метавонанд.

Чавобҳои эҳтимолӣ:

Бартарихо	Камбуни
Демократия	Демократия
1. Ба ҳар як шахс имконият медиҳад, ки роҳбари худро интихоб кунад.	1. Дар баъзе ҳолатҳо қабули қарор вакти зиёдро мегирад.
2. Роҳбарон бояд бештар масъул бошанд.	2. Ташибикоти сиёсӣ дилгиркунанда аст.
3. Ҳукуқҳои инсон хуб эҳтиром мешаванд.	3. Аксариятҳо ҳукмфармӣ мекунанд.
4. Дар демократияи ҳақиқӣ роҳбарони ноӯҳдабароро сабукдӯш кардан осон аст.	4. Намояндагии на он қадар зиёди ақаллият.
5. Дараҷаи баланди озодии шахсӣ.	Монархия
6. Дар демократияи ҳақиқӣ таносуби баланд бо боигарии мувоғиқ мушоҳида мешавад.	1. Роҳбар интихоб карда намешавад.
Монархия	2. Роҳбар метавонад қонунхоро бо хохиши худ дигар намояд.
1. Ҳоҷат ба интихобот нест.	3. Роҳбар чунин фишорро ба манфиати риоя кардани ҳукуқҳои инсон ҳис намекунад
2. Дар сиёсат ба бахсунӣ ҳоҷат нест.	4. Роҳбар мумкин аст на ҳамаи гурӯҳҳои наҳодиро намояндагӣ кунад.
3. Агар шумо ба оилаи идоракунанда мутааллик бошед, бисёр хуб аст.	5. Ошнобозӣ ва хештаборӣ ҷой дорад
4. Тез қабул карда шудани қарор.	6. Роҳбари бадро сабукдӯш кардан мушкил аст
5. Эҳтимол дараҷаи бүрократӣ паст бошад.	7. Нигоҳ доштани шоҳон ва қасрҳо мушкил аст.
Теократия	Теократия
1. Тамоми ҷабҳаҳои ҳаёт аз тарафи дигарон ҳаллу фасл мегарданд, аз ин хотир зиндагӣ оддӣ аст.	1. Бисёр вакт бе интихоби роҳбар.
2. Моро лозим нест, ки фикр кунем.	2. Ба одамони ба он дин пайрав набуда фишор оварда мешавад.
3. Сатҳи баланди эътибор.	3. Онҳо одатан ба иқтисодиёт, сарфакорӣ ва азоби одамон диккат намедиҳанд.
	4. Бисёр вакт ба ҳукуқҳои инсон эътибор намедиҳанд.
	5. Дараҷаи баланди даҳолат ба ҳаёти шахсӣ.

Хукмравой (диктатура)	Хукмравой
1. Ҳочат ба интихобот нест.	1. Сабукдӯш кардани роҳбари бад аз вазифа мушкил аст.
2. Агар шумо тарафдори роҳбар ва ба ўалоқа дошта бошед, ҳаётатон мумкин аст хуб гузарад.	2. Бисёр вакт ҳукукҳо инсон ба эътибор гирифта намешаванд.
3. Роҳбарии пуркувват.	3. Роҳбар интихоб карда намешавад.
4. Роҳбар ба осонӣ эътироф карда мешавад.	4. Ҳудсарии ҳукумат.
	5. Таносуби баланди камбизоатӣ.
	6. Парастиши шахсият одатан таъсир дорад.

Супориши 07: Низомҳои байналхалқӣ (20 дакика)   **Бо шарикатон низоми ташкилотҳои байналхалқӣ ва вазифаҳояшон муайян намоед.**

Ташкилотҳои байналхалқӣ	Фаъолияти ташкилот
<p>1. Созмони милали муттаҳид.</p> <p>2. Коммисариати олии созмони милал оид ба гурезаҳо.</p> <p>3. Созмони амният ва ҳамкорӣ дар Аврупо.</p> <p>4. Созмони милал оид ба кӯмак ба қӯдакон.</p> <p>5. Ташкилоти байналхалқӣ оид ба кӯмаки иқтисодӣ ба мамлакатҳои Осиё.</p> <p>6. Иттиҳоди Аврупо.</p> <p>7. Бонки умумиҷаҳонӣ.</p> <p>8. Ташкилоти байналхалқӣ оид ба тиҷорат.</p> <p>9. Иттиҳоди давлатҳои мустақил.</p>	<p>A). Гурӯҳи мамлакатҳое, ки дар гузашта ба собик Иттиҳоди Шӯравӣ дохил буданд.</p> <p>Б). Ҳамаи мамлакатҳои ҷаҳон ба ин ташкилот дохиланд ва ҳар як давлат овози худро дорад.</p> <p>В). Ин ташкилот кӯшиш мекунад, ки қӯдакону модаронро ҳимоя намояд ва ба онҳо кӯмаки худро расонад.</p> <p>Г). Номи ин ташкилот ба давлатҳои Аврупо тааллук дорад, то ки барои рушди тиҷорати озод ва алоқа байни аъзояш мусоидат намояд.</p> <p>Д). Ин ташкилот ба мамлакатҳо барои тараққиёташон бо фоизи кам пул қарз медиҳад.</p> <p>Е). Ин ташкилот ба ҳарҷ медиҳад, ки дар мамлакатҳои Аврупо ва ба он наздик вазъи мӯътадили сиёсӣ ва демократия нигоҳ дошта шавад.</p> <p>Ё). Ин ташкилоти иқтисодии мамлакатҳои Ҷопон, Тайланд, Малайзия ва Ветнам мебошад.</p> <p>Ж). Ин ташкилот мусоидат мекунад, ки мамлакатҳо озодона байни яқдигар ҳариду фурӯш кунанд.</p>

Чавобҳо, 1-б, 2-д, 3-е, 4-в, 5-ё, 6-г, 7-ғ, 8-ж, 9-а.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд ташкилотҳоро бо вазифаҳояшон муқоиса намоянд.

МТ: ба хонандагон додани маълумот оид ба вазифаҳои баъзе ташкилотҳои асосии байналхалқӣ, ки дар айни замон амал мекунанд ва ё ба Тоҷикистон таъсир доранд.

Супориши 08: Кудрати ташкилотҳои байналхалқӣ (30 дакика)

Ташкилотҳои байналхалқӣ имконият доранд, ки ба ҳукуматҳо фишор оранд, то онҳо тарзи идоракуни мамлакати худро тағиyr диханд. Ба ин гуфтаҳо ҷарори мамлакатҳои аъзои Созмони милал мисол шуда метавонанд: бо Африқои Ҷанубӣ то замоне, ки вай ба ҳамаи одамон ҳукукуи овоздиҳиро иҷозат надиҳад, аз ҳариду фурӯш даст мекашанд.

- Бо шарикатон ду мисол нависед: «Кай ташкилотхои байналхалқы ұкуматеро маңбур кардаанд, ки сиёсаташро тәгіир діханд?»
- Бо шарикатон вазъиятеро тасвир намоед: «Ба фикри шумо, дар қадом ғолат ташкилотхои байналхалқы метавонанд ба ұкуматшоғишиор оранд, ки сиёсати худро тәгіир діханд?»

Қайдко барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд мисолжое оваранд, ки дар онхо ташкилотхои байналхалқы ба фаъолияти мамлакатхои миллі таъсир расонда бошанд ва холатхоеро низ тасвир кунанд, ки чунин таъсир кобили қабул бошад.

МТ: аз он иборат аст, ки хонандагон дар бораи шароите, ки дар чунин таъсир ва шаклхои он ба амал меояд, фикр кунанд. Мо мекүшем нишон діхем, ки давлатта дар муносибат ба ҳуқуқхои шахрвандони худ озод нестанд, яъне ҳар коре, ки хоонд карда наметавонанд.

Чавобхои эътиимолӣ:

Дар хотир гиред, ки дар саволи якум амалиёти Иёлоти Муттахидадар Афғонистон мисол шуда наметавонад, зеро вай ташкилоти байналхалқы нест. Амалиёти суди байналхалқы ва НАТО дар муносибат ба Слобадан Милошевич ва инчунин, фаъолияти Созмони Милали Муттахид дар Афғонистон, Босния ва Тимори Шарқий мисол шуда метавонад.

Ба ҷавоби саволи дуюм хонандагон метавонанд чунин фикрхоро пешниҳод намоянд:

Ташкилотхои байналхалқы ба истиқлолияти мамлакатхои миллі дар ҳолате даҳолат карда метавонанд, ки агар роҳбарони он давлатто ҳуқуқхои асосии аксарияти шахрвандони худро поймол кунанд. Дар чунин ҳолат, агар дар байнин ҳамаи давлатто ҳамдигарфаҳмий мавҷуд бошад, пас ба он давлати риоянакунанда бояд ғишори дипломатӣ расонида шавад. Агар ин ҷорро ҳаттичае надиханд, дар он сурат ҷорро ҷиддиро пеш гирифттан лозим меояд.

Фасли II. Демократия

Супориши 09: Демократия чист? (20 дәқика) Ба рӯйхати дар поён овардашуда нигаред.
Дунафарӣ муҳокима кунед ва қайд намоед, ки низомҳои муҳими демократия қадомжоянд? (Баъзеи онҳо гайридемократӣ мебошанд). Баъд дар гурӯҳи се-ҷорнафара шаш низоми муҳими демократияро интихоб кунед.

Ҳусусиятҳои демократия	Ҳа ё	Оё
Не	муҳиманд?	
1. Одамон метавонанд мунтазам овоз диханд.		
2. Одамон метавонанд намояндаашонро ӣаз намоянд.		
3. Одамон метавонанд оид ба роҳбаронашон дар давраҳои муайян қарор қабул кунанд.		
4. Синну соли акқал ва шахрвандӣ ягона мейёрест барои овоздиҳӣ.		
5. Интихобот бояд танҳо дар рӯзҳои офтобӣ баргузор гардад.		
6. Дар интихобот бояд номзадии занҳо пешбарӣ карда шавад.		
7. Ҳамаи номзадҳо бояд қобилияти хондан дошта бошанд.		
8. Ҷараёни овоздиҳии интихобот бояд аз тарафи ашхоси манфиатдор мушоҳида карда шавад.		
9. Парламент бояд аз ду палата иборат бошад.		
10. Интихобот бояд ба таври овоздиҳии махфӣ гузарад		
11. Ҳамаи онҳое, ки манфиатдоранд, метавонанд дар вақти шуморидани овоз ва хисоботдиҳии ҳаттичае он шоҳид бошанд.		
12. Агар шахрвандон оид ба қарорҳо овоз дода бошанд, онҳо демократӣ хисоб мешаванд.		
13. Дар интихобот бояд зиёда аз як номзад иштирок намоянд.		

14. Танхо шахси сарватманд метавонад президент шавад.		
15. Дар бүллэтийн овоздихий бояд тарчумай хол ва расми номзад мавчуд бошад.		
16. Дар бүллэтийн чое мавчуд бошад, ки интихобкунанда муқобили ҳамаи номзадхо овоз дода тавонад.		
17. Синну соли номзад бояд өвлийн талаботи қонун бошад.		
18. Ҳизбхой сиёсий бояд сабт шаванд.		

Қайджо барои омӯзгор:

Ба эътибор гиред, ки мо ба иштибоки дар дастури китоби дарсий буда, ишора кардем. Вай аз хонандагон талаб мекунад, ки шаш хусусияти муҳимро интихоб кунанд. Хонандагон дар аввал бояд хусусиятхоеро интихоб намоянд, ки дар давлатхой демократий амалй мегарданд ва баъд аз байни онҳо муҳимтаринашонро чудо кунанд.

МКХ: хонандагон метавонанд мулохизахоеро интихоб кунанд, ки онҳо чий тавр фаъолият кардани низоми демократиро шарҳ медиханд ва баъд аз байни он шаш қоидай муҳимашро чудо намоянд.

МТ: ба хонандагон шарҳ додани тавсифи асосии демократия ва дар асоси ба тартиб гузаронии хусусиятхои он оид ба маъни хар якашон ба вучуд овардани андеша аст.

Ҷавобҳои эҳтимолӣ:

2, 3, 4, 8, 10, 11 шаш мулохизаи аз ҳама муҳим мебошанд

Эзоҳ:

Рақами 6 муҳим аст, зоро занҳо нисфи ахолиро ташкил мекунанд. Дар чанде аз мамлакатҳо баъзе ҳизбҳои сиёсий қоидажоे доранд, ки мувоғики онҳо фоизи муайян номзадхо бояд аз ҳисоби занон бошанд. Бо вучуди ин, аксари одамон чунин фикр доранд, ки ин мулохиза ба мисли шаш мулохизаи дигар муҳим нестанд.

Рақами 13 ҳам муҳим аст, лекин мисолҳои воқеие мавчуданд, ки одамон аз доштани як номзад хурсанд мебошанд, чунки дигар ҳеч кас хоҳиши номзад шудан надорад. Бо вучуди ин, дар вазъияте, ки як номзад бо истифода аз қудраташ садди роҳи номзадшавии дигарон мегардад, пас ин кор нодуруст аст.

Рақами 18 муҳим аст. Дар чомеаҳои демократий ҳизбҳои сиёсий одатан сабт мешаванд ва ин кор ба онҳо имконият медиҳад, ки дар давраи маъракаи интихоботӣ онҳо аз давлат маблаги муайян гиранд ва Комиссияи Интихоботӣ ҳукуқ пайдо мекунад, ки ному наасаби номзадҳои ҳизбро ба бүллэтийн овоздихий дохил намояд. Ин кор инчунин пеши роҳи тақроршавии номи ҳизбҳо мегирад. Ба қайдгирӣ асосан ҷараёни осон аст. Масалан, дар Австралия маъни онро дорад, ки агар ҳизбҳо номнавис нашуда бошанд, номзадҳои сабт нашуда дар бүллэтийн овоздихий якчоя бо номи он навишта намешавад. Новобаста аз ин, барои шахсиятҳои алоҳида аз қайд гузаштан шарт нест ва номзади мустакил метавонад номашро ба бүллэтийн дохил кунад, ба шарте, ки номзадии ӯро дигарон ва ё ҳудаш пешниҳод карда бошад.

Рақами 7 ва 17 муҳим нестанд, зоро дар вазъияте, ки номзадҳои нолоиқ пешбарӣ мешаванд, овоздихандагон онҳоро дастгирӣ намекунанд. Агар номзади нолоиқ овоз гирад, пас маъсулият пурра ба ӯҳдаи овоздихандагон гузашта мешавад ва онҳо бояд барои оқибатҳои он омода бошанд.

Супориши 10: Оё қоидажои навбатиро демократӣ номидан мумкин аст? (30 дакика)

Бо шарикатон лоиҳаи қонунҳои пешниҳодшударо аз назар гузаронед ва ба ҳар қадоми он аз рӯи меъёри демократӣ баъдо дижед. Аз баҳогузории панҷхона истифода баред.

Адади 0- мефаҳмонад, ки лоиҳаи қонун аз амалӣ буданаш дида демократитар аст, рақамҳои 1- ниҳоят демократӣ, 2- демократӣ, 3- бетараф ва 4- гайридемократӣ, 5- ниҳоят гайридемократӣ буданро мефаҳмонанд.

Лоиҳаи қонун		Баҳо
1	Президент ҳамаи судяҳоро таъйин мекунад.	
2	Овозҳо баъди овоздиҳии ҳар як шахс як ба як санчида мешаванд.	
3	Вазифаҳои ҳамаи роҳбарони ҳукумати маҳаллий интихобӣ мешаванд.	
4	Донишҷӯён барои интихоби муаллими худ овоз медиҳанд.	
5	Танҳо соҳибони моликият метавонанд овоз диханд.	
6	Ҷамоатҳо табиби худро интихоб мекунанд.	
7	Қонунҳое қабул мешаванд, ки мувофиқи онҳо васоити ахбори омма барои тӯҳмат ба суд кашида мешаванд.	
8	Андози нави 20% барои арзиши хонаҳои нав ҷорӣ мешавад.	
9	Президентро парламент ба воситаи аксари овозҳо аз вазифа сабукдӯш карда метавонад.	
10	Шаҳодатномаи шахсии аксдор барои ҳамаи шахсони болиг ҳатмист.	
11	Номзадҳои ҳизбҳои сиёсӣ бояд 50% даромади солонаашонро ба идораи қайдгиранда супоранд.	
12	Баъзе ақаллиятҳои миллӣ ба шарте, ки аксарият ба тарафдории онҳо овоз диханд, камтар музл месупоранд.	
13	Номзадҳо ба интихоботи парламентӣ бисёр мешаванд, vale ғафат аз як ҳизби сиёсӣ.	
14	Ҳизбҳои сиёсӣ манъ карда шудаанд. Ҳамаи номзадҳо бояд мустақил бошанд.	
15	Беш аз 10 ҳизби сиёсӣ бояд мавҷуд бошад.	
16	Аъзои парламент метавонанд қонунҳоро вайрон кунанд, vale ба суд кашида намешаванд.	

Кайдҳо барои омӯзгор:

МФТ: хонандагон метавонанд дар бораи то чӣ андоза демократӣ будани ҳар як мулоҳизаи пешниҳодшуда хулоса бароранд.

МТ: донистани он аст, ки хонандагон то чӣ дараҷа оид ба ғояҳои асосии демократия маълумот доранд. Назар ба усули санчиши тарзи омӯзиши бехтар аст.

Чавобҳои эҳтимолӣ ва шарҳу эзоҳот:

1-3. Хуб мешуд агар ин вазифаҳо дар байни соҳторҳо тақсим карда шаванд.

Масалан, баъд аз пешбарии номзадҳо аз тарафи ҳукумати иҷроия номзадҳоро соҳтори дигар тасдик мекард.

2-5. Дар он ҳолат овоздиҳӣ маҳфӣ намешуд ва одамон хис намекарданд, ки онҳо чӣ хеле ки ҳоҳанд, ҳамон тавр овоз медиҳанд.

3-2. Ҳар як корманди ҳукумати маҳаллиро интихоб кардан шояд бетаҷрибагӣ бошад. Ба вазифаи хисобӣ ё котиби идора одамонро таъян мекарданд, зеро онҳо тайёрии маҳсус доранд. Ҳайати роҳбарӣ бошад бе шаку шубҳа бояд интихоб шавад.

4-0. Дар ҷеч сурат ин ба кор намеравад, зеро хонандагон мумкин ба тарафдории муаллиме овоз медиҳанд, ки камтар вазифаи хонагӣ ва ё кори осон медиҳад. Ин ҳоҳу ноҳоҳ ба омӯзиши хонандагон таъсир мерасонад. Яке аз ҳусусиятҳои интихоби роҳбарон ҳамон вакт натиҷа медиҳад, ки агар интихобкунандагон номзадашонро ба таври коғӣ донанд ва ваколати онҳо тавассути ризоияти эшон ба даст меояд. Ин ҳолат ба муаллимон даҳл надорад. Бо вуҷуди ин, дар баъзе қишварҳо мактабҳои ҳусусӣ мавҷуданд ва волидон бинобар маблағ доштанашон барои мактаби дилҳоҳашон овоз медиҳанд.

5-5. Баъзе одамон мегӯянд, ки сарватмандон бехтар медонанд. Мушкилии ин ақида дар он аст, ки онҳо чӣ хел нигоҳ доштани бойгариашонро шояд бехтар донанд. Давлатҳо бояд ба ҳамаи шаҳрвандон кӯмак расонанд. Ин маъни онро дорад, ки дар баъзе ҳолатҳо давлат бояд камбағалонро аз мумсикии сарватмандон химоя кунад. Новобаста аз ин, бисёр одамони сарватманде ҳастанд, ки меҳоҳанд ба

камбағалон мадад расонанд. Ба ғайр аз ин, интихоби роҳбари давлат ин яке аз хуқуқҳои инсон аст ва бинобар ин овоздиҳӣ барои ҳама бояд дастрас бошад.

6-0. Нигаред ба мулоҳизаи 4.

7-3. Ин дуруст аст. Васоити аҳбори умум бояд маълумоти сабитшударо хабар диханд. Агар ин корро накунанд, онҳо бояд ҷазо гиранд. Барои он ки онҳо бояд кори ба ҳудашон вобастаро иҷро қунанд, дар паҳн намудани ҳабарҳои хуб ва бад бояд озод бошанд.

8-3. Давлат бояд андоз гирад, дар акси ҳол вай наметавонад ҳамаи хизматҳои ваъда кардаашро таъмин намояд. Вале давлат бояд ба шаҳрвандон оид ба ҷорӣ кардани андозҳои наън пешакӣ маълумот дихад, зеро дар шаҳрвандон мумкин ҳоҳиши интихоб намудани роҳбарони дигар пайдо шавад. Агар инро наҳоҳанд, набояд ҳайрон шаванд. Дар интихоботи навбатӣ метавонанд онҳоро аз вазифаашон сабукдӯш қунанд. Ҳукумат бояд барои ба қадом мақсад ҳарҷ кардани андозҳо маълумот дихад.

9-2. Албатта, парлумон бояд имконияти аз вазифа сабукдӯш кардани президентро дошта бошад, вале ин қадами ниҳоят ҷиддӣ аст ва он дастгирии на кам аз 75% намояндагонро талаб мекунад.

10-3. Ин дар ҳақиқат бо демократия ягон алоқамандӣ надорад, зеро дар бâъзе қишишварҳо мегӯянд, ки ин таҳқири ҳаёти шахсӣ аст. Дар бисёр давлатҳои демократӣ чунин низом амал мекунад.

11-5. Ин вазъияти хеле ғайридемократӣ аст, чунки ҳар як шаҳрванд агар ҷинояткор набошад барои номзад шудан имконият дорад. Чунин қонун шояд маънои онро дорад, ки танҳо одамони бойи маблағи коғӣ дошта, метавонанд номзад шаванд.

12-5. Ин вазъияти хеле ғайридемократӣ аст, зеро ҳусусияти асосӣ ин аст, ки мо бояд аз барқароршавии зулми аксарият канораҷӯй намоем. Ин чунин маъно дорад: мо ҳеч гоҳ набояд иҷозат дихем, ки аксарият бо баҳонаи баробарӣ ҳуқуқҳои акқалиятро зери таҳдид қарор дихад.

13-5. Бисёр ғайридемократӣ.

14-5. Дар ҳеч гуна ҳолат қабулшаванда нест.

15-5. Давлат ҳуқуқи кам кардани ин ракамро надорад, ба шарте ки шаҳрвандон ба ў ваколат наҳиҳанд. Ин вазъият низ бисёр бад аст.

16-5. Ҳарчанд ки аъзои парлумон дар ҷомеаи демократӣ дар ҳолатҳои ҷудогона (масалан, онҳоро наметавон барои суханхое, ки дар доҳили бинои парлумон мегӯянд ба ҷавобгарӣ қашид) мақоми муқобилатнишондӣ доранду озодиашон аз таъқиби судӣ маҳдуд аст, вале онҳоро дар ҳолати суръати мошинрониро риоя накардан ва ё дуздӣ намудан метавон ба ҷавобгарӣ қашид.

Эзоҳ: Аъзои парлумон чунин муҳолифатро танҳо ҳангоми дар доҳили бинои парлумон будан дошта бошанд ҳам, вале бояд андеша намоянд, ки изҳороти ба муқобили шахс ё ташкилот гуфтаашон дуруст аст ё не. Агар онҳо ин корро берун аз парлумон мекарданд ва изҳороташон дурӯғ мебуд, онҳоро метавонистанд барои тӯҳмат ба ҷавобгарӣ қашанд.

Сӯпориши 11. Шумо тоҷи андоза демократ ҳастед? (30 дакика)

Қадами якӯм:

Мулоҳизаҳои зеринро мувофиқи фаҳмишатон мустақилона баҳогузорӣ кунед.

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

Комилан розиям Розиям Намедонам Розӣ нестам Тамоман норозиям

Мулоҳизаҳо		Баҳо
0	Дар рӯзномаҳо бояд танҳо ҳабарҳои хубро нависанд.	4
1	Ман ба рафиқонам нишон медиҳам, ки мо бояд чӣ кор қунем. Тоқати эътиrozro надорам.	
2	Рафиқони ман аз миллатҳои гуногунанд ва муомилаи ман бо онҳо яхел аст.	

3	Харчанд ки таңрибай ман нисбат ба хешони хурдсолам бештар аст, вале ақлу хиради онхоро әхтиром мекунам.	
4	Зиндагы бектар мебуд, агар ба фармондо итоат мекардем.	
5	Ба фикри ман, занхо ҳам бо мәрдөн бояд имкониятқой баробар дошта бошанд.	
6	Ба фикри ман, мо бояд барои ҳама қарордо овоз дихем.	
7	Агар касе маро саҳт ранҷонад, пас ман метавонам каме ба зұровары рох дихам.	
8	Ман нүктай назараларо намегүям, зеро фикр мекунам, ки он мухим нест.	
9	Сарватмандон дар корхонда ҳамеша бобаронад, аз ин рү танхонда онхонда ҳукуқи овоз додаң доранд.	
10	Забони англесий бектарин забон аст.	
11	Ҳеч кас ва ҳеч чиз аз қонун набояд боло бошад.	
12	Ман оқибатқой қарореро, ки дар натижа овоздиҳии озод ва адолатнок қабул шудааст, маъқул медонам.	
13	Озодий ба андешаи ман, ин ҳукуқи қарор қабул карда тавонистан ва ҳамзамон масъул будан дар оқибатқой мебошад.	
14	Роҳбари хуб ҳама чизро барои одамон таъмин мекунад ва оқибати онхоро ба дўши худ мегирад.	
15	Ба фикри ман, ба қадом қонунхонда итоат кардан ва ё накарданамонро мо бояд худамон ҳал кунем.	

Қадами дуввум:

Барои ҳар як баҳои гузаштаатон ҳолҳоро ҳисоб кунед. Ба сифати намуна ба ҷадвали зер, таҳти № 0 нигаред.

Ҷадвали ҳолҳо		
0	Баҳои 1 = 5 ҳол, 2=4, 3=3, 4=2, 5=1	2
1	Баҳои 1=5, 2=4, 3=3, 4=2, 5=1	
2	Баҳои 1=1, 2=2, 3=3, 4=4, 5=5	
3	Баҳои 1=1, 2=2, 3=3, 4=4, 5=5	
4	Баҳои 1=5, 2=4, 3=3, 4=2, 5=1	
5	Баҳои 1=1, 2=2, 3=3, 4=4, 5=5	
6	Баҳои 1=2, 2=1, 3=1, 4=2, 5=2	
7	Баҳои 1=5, 2=4, 3=3, 4=2, 5=1	
8	Баҳои 1=5, 2=4, 3=3, 4=2, 5=1	
9	Баҳои 1=5, 2=4, 3=3, 4=2, 5=1	
10	Баҳои 1=5, 2=4, 3=3, 4=2, 5=1	
11	Баҳои 1=1, 2=2, 3=3, 4=4, 5=5	
12	Баҳои 1=1, 2=2, 3=3, 4=4, 5=5	
13	Баҳои 1=1, 2=2, 3=3, 4=4, 5=5	
14	Баҳои 1=5, 2=4, 3=3, 4=2, 5=1	
15	Баҳои 1=5, 2=4, 3=3, 4=2, 5=1	
	Ҷамъ:	

Қадами сеюм:

Ҳисоби умумиро гирифта (ба истисноо рақами 0) онро ба 15 таңсум кунед.
Барои шумо ҳисоби:

- аз 1.0 то 2.0 нишон медиҳад, ки шумо дар ҳақиқат демократи асил ҳастед.
- аз 2.1 то 3.0 нишон медиҳад, ки шумо демократ ҳастед.
- аз 3.1 то 4.0 нишон медиҳад, ки шумо демократӣ асил нестед.
- аз 4.1 то 5.0 нишон медиҳад, ки тамоман демократ нестед.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд дар бораи то чӣ андоза демократ будани худ баҳо диханд.

МТ: хонандагонро водор намудан аст, ки оё онҳо бо фаъолияти намояндаашон дар парлумон, мансабдорон ва ҳамватанони худ қаноатманд ҳастанд ё не?

Супориши 12: Онҳо розианд? (10-дакика) Аз ягон нафар хоҳии кунед, ки то чӣ андоза демократ будани шуморо баҳо дихад. Натиҷаи тестро ба баҳои худатон мӯқоиса кунед. Онҳо якхелаанд ё не?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МТ: тавре ки дар боло оварда шуда аст.

Ин машқ шояд барои санҷидани якдигар шавқовар бошад. Вақте онҳоро шахсони бегона месанҷанд, шояд баъзе хонандагон дар ҷавоби худ нисбатан бовиҷдон бошанд. Шумо инчунин метавонед ба хонандагон супориш дихед, ки ба якдигар баҳо гузоранд. Барои ин супоришро иҷро кардан онҳоро лозим аст, ки ҳамдигарро хуб донанд.

Супориши 13: Қадом мурохиза ба шумо наздиқ аст? (15-дакика)

Дар поён саволҳое таҳия шудаанд, ки бисёр хонандагон ба онҳо таваҷҷӯҳ доранд. Бо рафиқатон онро мұхомима кунед ва гӯёд, ки қадоме аз нуқтаи назарҳои овардашуда ба андешаи шумо мувоғиҷат мекунад. Агар андешаҳо пурра бо ҳам мувоғиҷат накунанд, нуқтаи назари худро нависед. Барои шарҳ додани фикратон омода бошед.

«Оё мавҷудияти демократия маънои ҳукумати хуб доштанро дорад?»

Нозим:

Ман ба ин тамоман розӣ нестам. Демократия ин сарфи вақт аст. Демократия барои мамлакатҳои бой ҷизи хуб аст, на барои мо. Баъзе мамлакатҳо роҳбарони бозаковат, иқтисодиёти тараққикарда ва ҳукумати хуб доранд. Малавӣ, ки яке аз давлатҳои Африка мебошад, намунаи чунин мамлакат шуда метавонад.

Далер:

Ман боварии пурра надорам. Мавҷудияти демократия маънои онро надорад, ки шумо соҳиби давлати хуб бошед. Одамон ба тарафдории роҳбарони худ овоз медиҳанд ва баъдтар маълум мешавад, ки онҳо хуб нестанд. Нигаред ба давлати Филиппин, ки ба он ҷанд сол пеш чӣ ҳодиса рӯҳ дод? Бо вучуди ин, ба фикри ман, демократия яке аз шартҳои ҳукумати адолатнок аст, махсусан, агар он боинсофона ва бо роҳи овоздиҳии кушод ба амал омада бошад.

Наташа:

Барои ман фарқ надорад. Агар одамон дар муҳити сулҳ зиндагӣ кунанду ҳӯроки коғӣ дошта бошанд, дар чӣ хел давлат зиндагӣ кардани онҳо аҳамияте надорад. Ягона коре, ки ҳизбҳо мекунанд, байни якдигар баҳс кардан аст. Ба фикри ман, беҳтар аст, ки тамоман ҳукуматҳо вучуд надошта бошанд. Ман меҳоҳам дар ҷазираи тропикий зиндагӣ кунам.... Танҳои танҳо.

Нигора:

Шұмодуруст мегүед. Сулұ дар қаҳон бисёр мұхим аст. Болуңды ин, мояд құкуматро мұлоқизакорона бунёд намоем. Ба фикри ман, демократия ҳамеша ба бунёди давлати беҳтарин бурда мерасонад. Демократия қар қадар бештар чорый шавад, ҳамон қадар хуб аст. Ба фикри ман, өзінде, ки дар онжо демократия асил амал мекунад, онжо давлатқои беҳтаринанд. Раванди демократий мантиқан дуруст аст ва он ба қабули қарорхои беҳтарин мусоидат мекунад. Он мұлоқизакориро дар одамон меомұзонад.

Виктор:

Биё, ин тавр нағай. Ба баъзе қарорхои соддалавхонае, ки давлатқои демократий қабул кардаанд, нигаред. Шахсан ман фикр мекунам, ки демократия аз намудхой мавчудаи идораи давлати беҳтарин рох аст, зеро дар ҳама намудхой идора мушкилих мавчуданд. Дар ҳама намудхой идора мушкилии ягона он аст, ки қар кас дар бораи худ фикр мекунад. Сустии мо дар он аст, ки сабабхои заруриро намедонем. Ҳол он ки мавчудияти демократия имконияти аз сиёсатбозхо халос шуданро фароҳам меоварад.

Ситора:

Ман дар он ҳолат тарафдори демократиям, ки агар интихобкунандагон ба одамони ўқытуда овоз диханд. Ман дар назар дорам, ки овозхо факат ба сарватмандон дода шаванд, зеро онжо давлатро ғаный мегардонанд.

Қайдхо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд ҳал кунанд, ки қадоме аз фикрхои овардашуда ба нұқтаи назари онжо наздик аст.

МТ: шинос намудани хонандагон бо масъалаҳо ва нұқтаи назархои марбут ба ин мавзұй.

Ин супориши хубест барои давом додани мұхокима бо тамоми хонандагони синф. Ягон ҷавоби дуруст вұчуд надорад.

Супориши 14: Шұмодарғының (15 дақықа) фикрінде көрсетілген мұхокима менен шарикатон саволхои зеринро мұхокима күнед.

Барои ба хонандагони синф пешниҳод намудани ҷавобхои асоснок омода бошед.

«Агар шаҳрвандони мамлакат дар ҳаёти ҳаррӯзаи худ низоми демократиро риоя накунанд, низоми демократий дар он кишивар түрра вұчуд дошта метавонад?»

Қайдхо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд фахмонанд, ки зарурияты оғоз кардани бунёди демократия дар тамоми мамлакат аз зиндагии ҳаррӯзаамон оғоз мейбад.

МТ: тақрор ва таҳлил буда, он метавонад фахмиши моро дар бораи демократия мустахкам намояд. Максад нишон додани он аст, ки фаъолияти онжо чун шаҳрвандони ин давлат аз машғулияти роҳбарон камтар нест.

Намунаи ҷавобхо бояд ақидаҳои зеринро дар бар гиранд.

Агар ми демократия ва құқыкхои инсонро амалан дар ҳаёти ҳаррӯзаамон нишон надиҳем одамон онхоро ба таври қиддій қабул намекунанд. Онро ҳатто дар шароити низоми құқыкравои қазодиханда метавонем дар ҳаёти ҳаррӯзаамон истифода барем.

Он яке аз кисмҳои аңғанаҳои фархангий ба шумор меравад. Агар ми онро ҳамчун тарзи ҳаёти худ қабул кунем, дигарон ба он пайравый мекунанд ва мебинанд, ки то қадом андоза самаранок ва пешраванда аст.

БОБИ 9 ВОЛОИЯТИ ҚОНУН

Максади умумии ин боб дохил кардани Волоияти Қонун ва зарурати афзалияти он ба хукмронии инсон, инчунин ғояҳои асосие, ки дар қонунҳо ва конститусия ниҳонанд.

⦿ **Машқ пеш аз ҳондани матн:**

Супориши 01: Истилоҳот ва муайянкунандаҳот (5 дақика)
Бо ҳамсинфатон якҷоя кор карда бо қадом муайянкунандаҳо тааллуқ доштани истилоҳотро аниқ намоед.

Истилоҳот	Муайянкунанда
1. Райъпурсии умумихалкӣ (референдум)	а). Ҳамаи одамон ҳуқуқҳои ягона ва якхела доранд.
2. Қонунҳо	б). Меъёрҳои ҳатмини ахлоқие, ки аз тарафи мақомоти ҳокимияти давлатӣ барои ҳар як шахс муайян шудаанд.
3. Баробархуқуқӣ	в). Одамон дар мамлакат оид ба масъалаҳои сиёсии дорои аҳамияти умумимилий овоз медиҳанд.

Чавобҳо: 1-в, 2-б, 3-а.

⦿ **Матн барои ҳониш**

Вақте одамон низоми сиёсиеро, ки ҳуқуқҳои инсонро эҳтиром менамояд эҷод мекунанд, онҳо мекӯшанд чунин ҷомеае бунёд созанд, ки самаранокии он зиёд гардад ва фоидай он барои некӯаҳолии мардум тақсим шавад. Азбаски тақсимоти одилонаи он ҳамеша баҳснок аст, аз ин рӯ барои одамон ҳатман қонунҳо заруранд.

Қонунҳо низоми рафтори ҷамъиятро тавассути иҷозат ва манъ кардани амалҳои муайян нишон медиҳанд.

Сарчашмаҳои қонунҳо:

- Созишиномаҳои байналхалкӣ.
- Конститутсия.
- Карорҳои президент.
- Қонунҳои амалкунанда.
- Карорҳои муайянни судӣ.
- Қарорҳои ҳукуматҳои маҳалӣ.

Ба ҳамаи ин сарчашмаҳо арзишҳои маънавӣ, расму оинҳо ва таҷриба таъсир мерасонанд.

Низоми қонунҳо ҳамон вақт арзиш пайдо мекунанд, ки агар ҳама одамон онҳоро баробар риоя намоянд. Таъмини татбиқи ягонаи қонунҳо барои ҳамаи одамон дар он сурат имконпазир аст, ки агар талаботи қонун аз дарҳости ашҳоси алоҳида боло бошад. Ин мағҳум ҳамчун Волоияти қонун маънидод мешавад. Мө метавонем мағҳуми ин қоидаро ба шакли дигар ифода намоем, яъне ягон шахси алоҳида (новобаста аз он ки ў ба чӣ кор машғул аст) аз қонун боло буда наметавонад ва рафтору кирдори ҳамаи одамон ба як қоида вобаста аст. Волоияти қонун ба одамон аз рӯи мақоми дар ҷомеа доштаашон, миллат ва ё дигар ҳусусиятҳояшон имтиёзҳои маҳсус намедиҳад. Волоияти қонун инчунин дар назар дорад, ки карорҳо қонунианд, яъне онҳо тавассути тартиби муайян, ки дар қонунҳои то ин вақт амалкунанда таъйин буданд, кор карда шудаанд. Ҳуқуки инсон ва озодии асосӣ бе Волоияти қонун дар ҳудуди давлат вуҷуд дошта наметавонад.

Қонунҳо дар амал.

Волоияти қонун дар ҳамагуна давлат аз рұй омилхой зерин муайян карда мешавад:

1. Конститутсия.
2. Аньанаҳои хукуқие, ки хоси ин ё дигар давлат мебошанд.

1.0 Конститутсия

Қонуни асоси ҳар як давлат конститутсия буда дар асоси он хусусиятхой, давлат ва муносабатхой тарфайни сохторхой гүногуны құдраттый муайян карда мешаванд. Вобаста ба ин ҳар як давлат бояд конститутсия худро дошта бошад. Дар конститутсия хукуқхой асосй вазифаҳои шаҳрвандон мұқаррар карда мешаванд ва асосхой низоми сиёсии давлат дар он баён мегарданد. Ҳангоми тағсирин низоми сиёсий конститутсия, одатан, ҳудудхой ваколати ҳокимиятре мұқаррар менамояд.

Конститутсия ҳүччати мұхимтарини хукуқи мамлакат мебошад, ва ҳеч ягон қонуни дигар агар ба сарқонун мұхолифат кунад, зәтибор надорад. Бинобар ин конститутсия қонуни ой ба хисоб меравад. Конститутсия дар баробари бештар муайян намудани арзишхой асосй ва сохтори давлатті дастовардхой фарғангиву сиёсии ҳалқро низ инъикос мекунад. Агар ин ҳүччат хуб тартиб дода шуда бошад, он метавонад барои ҳимояи давлат аз душманони дохилй ва берунй воситаи ҳаётан мұхим гардад.

1.1 Ман барои қабул кардани конститутсия овоз нағодаам. Агар сарқонун ба мо маъкул набошад, оё метавонем онро тағийр дихем?

Қабули конститутсия аз тарафи шаҳрвандон, ки дар аксар ҳолатхо аз тарафи намояндагони онхо ба тасвіб мерасад, раванди мұхими сиёсий аст. Хеле мұхим аст, ки мардум ҳүччатеро, ки зиндагии онхоро ба танзим медарорад, ғаҳманд ва тасдиқ кунанд. Фояи асоси тасдиқи конститутсия исботи розиги одамон барои идора карда шудани онхост, ба шарте, ки он дар зери асосхой дар сарқонун баёншуда (ҳарчанд ки на ҳамаи одамон ба тамоми қисмхой дар конститутсия баёншуда розианд) сурат гирад.

Вале ҷомеаҳои демократті гузаронидани интихоботи озод ва күшодро ичозат медиҳанд ва ин маънои онро дорад, ки барои инъикоси талаботи имрӯзаи ҷомеа дар конститутсия ворид кардани тағийрот имконпазир аст. Инро ба воситаи парламент ва ё овоздихии умумхалқый (референдум) ҳам амалай намудан мүмкін аст.

Беш аз чор се ҳиссаи конститутсияи мамлакатхой қаҳон баъди бори аввал қабул гардидан, пурра аз нав навишка шудаанд. Бо мақсади он ки дар як мұддати күтох ва ё факат барои гүрӯхи алохидай шаҳрвандон тағийрот ба конститутсия ворид карда нашавад, мұқаррароти он ҳамин тавр навишка шудааст, ки дигаргүн карданашон мүшкіл аст. Вале мавриди тағийр қарор додани конститутсия шарти мұхим аст. Мақсад ва арзишхой ҳамагуна давлат бо мұрури замон монанди қонунхо тағийр меёбанд. Баъзе тағийротхой конститутсия құзъй буда, қисми дигарашон ба күллій дигар намудани низоми сиёсиро дар бар мегиранд. Чунин вазъият дар кишвархой сөбік Иттиходи Шұравй ба амал омада буд.

Мо метавонем қоидажоеро, ки раванди ислохоти конститутсиониро суст мегардонанд ба 6 түрүх тақсим кунем:

- (а) нафархое, ки ба тағийрот рох намедиҳанд;
- (б) онхое, ки ба даровардани тағийрот тавассути овоздихии умумихалқый ичозат медиҳанд;
- (в) онхое, ки даровардани тағийротро ба таъхир мегузоранд;
- (г) онхое, ки қарори дуюми тағийроти пешниҳодшударо талаб мекунанд;
- (д) онхое, ки даровардани тағийротро танҳо дар асоси пешниҳоди мутахассисони варзидан (масалан дар парламент) талаб мекунанд;
- (е) онхое, ки тасдиқи тағийроти аз ҷониби ҳукуматхой мінтақавий пешниҳодшударо талаб мекунанд.

Бо вұчуди ин, бисёр мамлакатхо якчанд намудхой чунин воситаҳоро дар як вакт ва дар пайвастагиҳои гүногун истифода мебаранд.

Масалан, дар Австралия, ки аз вохидхой алохидай маъмурие ташкил ёфтааст, тибки конститутсия бояд аввал ҳокимияти қонунбарор тағийротхой ба он воридшавандаро омода созанд. Баъд аз он, овоздихии умумихалқый гузаронида мешавад ва ҳар як шаҳрванд мавқеѧшро нисбат ба

тағириотҳо муйян мекунад. Барои конститутсияро тағирир додан зарур аст, ки аксарияти шаҳрвандони мамлакат ва бештари воҳидҳои маъмурӣ овоз диханд. (Ин маънои онро дорад, ки' аз б воҳиди маъмурӣ бояд ҳадди аққал дар 4 воҳиди он аксарияти шаҳрвандон барои дохил кардани тағириот овоз диханд).

Конститутсияи Иёлоти Муттаҳидаи Амрико кӯҳантарин сарқонуни ҷаҳон аст, ки тарики хаттӣ таҳия гаштааст ва таърихи беш аз 200 сола дорад. То имрӯз ба ин конститутсия 27 тағирир ворид карда шудааст. Байни тағириотҳои асосии конститутсияи Амрико ислоҳи васеъ кардани озодиҳои шаҳрвандон, аниқтараш иҷозати ҳуқуқи овоздиҳӣ ба сиёҳпӯстон ва байдтар ба занон қабул шудааст.

Муҳим аст, ки конститутсия барои озодии шаҳсӣ кафолатҳои боварибахш диҳад, онҳо бояд дар амал татбиқ шаванд ва воқеан дар ҳаёт амалий гарданд. Агар навишта шуда бошад, ки ҳуқуқ ҳимоя ҳоҳад шуд, вале дар амал давлат кӯшиши ҳимояи он накунад ё худ он ҳуқуқро воқеан ҳимоя кардан ғайриимкон бошад, пас новобаста ба саъю кӯшишҳои давлат, боварӣ ба конститутсия кам мешавад. Баъзе конститутсияҳо ба шаҳрвандони худ ваъдаҳои зиёд медиҳанд, ба мисли ҳуқуқ ба саломатӣ ва хизматҳои иҷтимоӣ. Ҳол он ки барои амалигардонии чунин ҳуқуқҳои воқеъӣ мумкин давлат ҳеч гуна ҳоҳиш надошта бошад. Махсусан, аз ҳамин сабаб, масалан, дар конститутсияи Украина, ки соли 1995 қабул шуда буд, чунин хизматҳои иҷтимоӣ на ҳамчун ҳуқуқҳои ҳимояшаванда, балки мисли мақсадҳои орзунок навишта шудаанд.

1.2 Унсурҳои конститутсияи навишташуда

Моддаҳои конститутсияи навишташуда аз фаслҳои зерин иборат аст:

- хусусияти давлат;
- ҳуқуқҳои шаҳс;
- ваколатҳои давлат;
- раванди тағирир додани конститутсия.

Конститутсияҳо бо қонуну қоидаҳои аз тарафи ҳокимияти давлатӣ таъйиншуда, усулҳои тақсимоти ваколати онҳо ва масъулияtnокӣ, инчунин муносибати байни ин қонуну қоидаҳо аз ҳамдигар фарқ мекунанд.

Одатан, моддаҳои аввали конститутсия низоми кишвар, ягона, федеративӣ, дунявӣ будан ва ё набудани давлатро муйян мекунад. Давлати дунявӣ чунин низомест, ки дар он ҳеч гурӯҳи мазҳабӣ дорои ҳокимияти давлатӣ нест.

Файр аз ин, конститутсия, одатан, муносибати байни давлат ва шаҳсро тавассути номгуӣ ҳуқуқҳои шаҳрвандӣ ба танзим медарорад. Мутаасифона, гарчанде ки бисёрии кишварҳои рӯи дунё конститутсияи худро дошта бошанд ҳам, вале дар амал баъзеи ин кишварҳо ҳуқуқи башар ва ё дигар ҳуқуқҳои шаҳрвандонашонро ҳимоя намекунанд ва ё баръакс баъзеи ин кишварҳо худ ҳуқуқҳои шаҳрвандонро помол мекунанд.

Ҳангоми тайёр кардани конститутсия таҳиягарон бояд ҳуқуқҳои шаҳс ва ваколатҳои ҳуқумати давлатиро дар мувозина нигоҳ доранд. Онҳо, инчунин, бояд ҳимояи ҳуқуқи аққалият (масалан, гурӯҳи начандон калони нажодӣ)-ро ба инобат гиранд. Инчунин, ба он роҳ додан лозим нест, ки ақаллият аз болои аксарияти аҳолӣ ҳукмравӣ кунад.

Муйян кардани ваколатҳои давлат фасли дигари конститутсия мебошад. Ин ҷо одатан дар тақсимоти ҳокимияти давлатӣ се шоҳаро истифода мебаранд:

1. Ҳокимияти ичроия (ваколати ҳокимият дар коркард ва қабули қарор мұвоғиқи қонунхои кишвар. Мақомоте, ки чүнин ваколатхоро дорад, идораи ичроия номида мешавад. Идораи ичроия дар бисёр мамлакатхо президент ва девони вазирон мебошад).
2. Ҳокимияти қонунбарор (хуқук доштан ба тахия ва қабули қонунхо ҳамчун қисми таркибии хуқуқии низоми мамлакат). Мақомоте, ки чүнин хуқуқро дар даст дорад онро идораи қонунбарор меноманд.
3. Ҳокимияти судй (чиноят содир кардан ва ё накардан шахси айбдоршударо муайян намуда, дар мавриди гунахкор буданаш навъи қазор дар асоси қонун мұқаррар месозад).

Моддахои конститутсия асосан тавре навишта мешаванд, ки шохаҳои ҳокимияти давлатӣ баробар бошанд ва як шоҳай идораи ҳокимият ба шоҳай дигари он набояд фармон дихад.

Дар охир, одатан, қоидаҳо дар мавриди воридсозии тағиирот ба конститутсия оварда мешаванд. Дар баязे ҳолатхо ин қоидаҳо конститутсияро аз тағииротхой фаврие, ки ҷараёни тӯлонӣ, иштироки одамони бисёр ва розигии идораҳои зиёдро талаб менамоянд, муҳофизат мекунанд.

Агар конститутсия ҳамчун шартномаи ҳаттӣ ба идора кардани ҳалқ розигӣ дихад, дар ин сурат дар коркард, тафсир ва амалӣ гардонии қоидаҳои он бояд одамони зиёде ширкат варзанд. Аз чумла:

- (а) шаҳрвандон;
- (б) намояндагони ҳалқ дар парламент (ҳокимияти қонунбарор);
- (в) намояндагони хукумат (ҳокимияти ичроия);
- (г) роҳбари давлат;
- (ғ) судяҳое, ки низоми судиро ташкил медиҳанд (ҳокимияти судй)

1.3 Дар давлатҳои авторитарӣ конститутсияро чӣ тавр истифода мебаранд?

Асосан давлатҳо ба ду навъ чудо мешаванд:

1. Давлатҳо, ки дар онҳо шаҳрвандон розигии худро барои идора кардан медиҳанд (инҳо давлатҳои демократӣ мебошанд).
2. Давлатҳо, ки онҳоро гурӯҳҳои алоҳида бе розигии идорашавандагон роҳбарӣ мекунанд.

Давлатҳои авторитарӣ, одатан, конститутсия доранд. Конститутсияи ин гуна давлатҳо ба таври күшоду равшан баязे хуқуқҳои одамонро ба инобат намегираид, масалан, хуқуқи интихоб намудани роҳбаријат аз рӯи сарқонун. Ба чүнин вазъият дар давлатҳои монархие воҳӯрдан мумкин аст, ки низоми яккаҳизбӣ доранд ва ё ягон гурӯҳи динӣ давлатро идора мекунанд.

Баъзан давлатҳои авторитарӣ метавонанд конститутсияе дошта бошанд, ки мутобики он бояд хуқуқҳои шаҳрвандон ҳимоя карда шаванд, valee дар ҳаётӣ ҳаррӯза он хуқуқҳо одатан ба инобат гирифта намешавад. Конститутсия барои соҳиб шудан ба боварии чомеали ҷаҳонӣ қабул карда мешавад, зеро аз ҷониби давлатҳои ҷаҳон چүнин ҳуччатҳои байналхалқӣ, ба монанди Эъломияи ҷаҳонии хуқуқи башар қабул шудааст. Конститутсия асосан бартарии гурӯҳи идоракунандаро қонунӣ мегардонад ва иҷозат намедиҳад, ки дигарон мұқобили он эътиroz кунанд. Конститутсияҳои гуногун дар собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ (1936 ва 1977) ва Чин (1954 ва 1982) ҳимояи хуқуқҳои инсонро ба таври ҷиддӣ аз ҷиҳати қонунӣ, озодии ақидаи сиёсӣ ва дахолнопазирии зиндагии шахсиро ба эътибор мегирифтанд. Аммо, ҳамзамон, дар онҳо моддаи алоҳида дар бораи нақши роҳбариқунандай ҳизби коммунистӣ чой дошт.

Ин конститутсияҳо, ҳарчанд, зоҳиран ба ҳимояи хуқуқҳои шахсӣ нигаронида шуда бошанд ҳам, дар асл ин хуқуқҳо ҳамон вақт амал мекарданд, ки агар онҳо ба манфиатҳои давлат ва ҳизб мухолиф набошанд.

Дар хотир доштан мұхим лозим аст, ки ҳеч гуна давлат хоҳ демократӣ бошад хоҳ гайридемократӣ, он пурра мутобики ҳуччатҳои навиштаи худ наметавонад амал кунад. Расмуда оинҳо дар ҳар як давлати ҷаҳон нақши асосиро ичро мекунанд. Ин, маҳсусан, ба мамлакатҳои демократие тааллук дорад, ки агар конститутсияи онҳо собиқаи кўхна дошта бошад. Бинобар ин

баъзе моддаҳои конститутсияи ин гуна давлатҳо ба талаботи замони ҳозира ҷавобгӯ нестанд. Бо вучуди ин, давлатҳое, ки конститутсияи худро ба наздики қабул кардаанду ҳукуқҳои инсон дар онҳо ба таври аниқ дарҷ шуда бошанд ҳам, вале азбаски давлат муттасил ба қонунҳои худ зътибор намедиҳад, чомеаи ҷаҳонӣ ба сарқонун бовар намекунад.

Азбаски ҳукуқҳои асосии инсон дар тӯли солҳо тағйир наёфтаанд ва ҳимояи ин ҳукуқҳо низ бοқӣ мондаанд, бинобар ин, конститутсия ва роҳҳои татбиқи он набояд мувофиқи ҳоҳишҳои роҳбарони ҳозира дигаргун карда шаванд.

2.0 Татбиқи волоияти қонун

Дар мамлакатҳое, ки волоияти қонун амал мекунад, бештар оромӣ мушоҳида мешавад, зёро ҳукмронии ҳукуқҳо боиси танзими тартиби сиёсӣ ва ҳукуқӣ мегардад ва қоидаҳои умумӣ, кушоду равшан, бе шахс ва ба ҳама қобили қабул буда, пеши роҳи ҳудсарии роҳбарон ва мардумро мегиранд.

Ғайр аз таъмини тартиботи муқаррарӣ волоияти қонун, маҳсусан дар демократияи қишварҳои гарб бо таври ниҳоӣ бо масъалаҳои озодии шаҳс, моликиятии ҳусусӣ ва бозори озод алоқаманд аст. Тавре ки падари маънавии Инқилоби Амрико Ҷон Лок қайд карда буд: «Мақсади қонун барҳам додан ё манъ кардани озодӣ набуда, балки нигоҳ доштан ва васеъ кардани он мебошад. Дар ҷое, ки қонун нест, дар он ҷо озодӣ нест». Волоияти қонун ҳатто фаъолияти ҳодимони давлатиро маҳдуд намуда, озодиро аз ҳудсарона идора кардани давлат таъмин менамояд.

Дар таърихи инсоният ҳалқҳои гуногун бо роҳҳои муҳталиф бунёд ва мустаҳкам кардани волоияти қонунро дар заминаҳои гуногун ҷустуҷӯ кардаанд. Се усули умумӣ ва заминаҳои ба он наздишавиро метавон чудо кард: динӣ, ҳукуқи умумӣ ва ҳукуқи шаҳрвандӣ (ҳарчанд байни онҳо тағйироти ҷузъӣ мавҷуданд).

3.0 Аиъанаҳои ҳукуқии динӣ

Аз давраҳои қадим, ҳалқҳо қонунҳои ҷомеаро дар асоси бартариву афзалиятҳои расму оинҳои динӣ (бе фарқгузорӣ дар байни онҳо) таҳия менамуданд. Онҳо аиъанаҳои қонуни диниро на ҳамчун ҳукмронии инсон, балки чун ҳукуқҳои амалқӯнандай ҳукмрон (қонунҳои худо) маънидод мекарданд. Мутаассифона, на ҳама вақт ҷунун аст, зеро идоракунанда бештар тағсиркунандаи қонунҳо ба шумор меравад. Новобаста аз ақидаи қонуни олиӣ, он ҳоҳ дар асоси дин ё ақл бунёд ёфтааст, оғози ҳукмронии ҳукуқ ба шумор меравад.

Мисолҳои аиъанаҳои ҳукуқи қонуниро, ки дар асоси зътиқоди динӣ ташкил ёфтаанд, дар Мисри қадим, Ҳиндустон, Аврупои асри миёна ва аксарияти мамлакатҳои исломӣ пайдо кардан мумкин аст. Имрӯз дар аксарияти ҳалқҳо, ҳатто дар давлатҳои дунявӣ низ низомҳои ҳукуқӣ баъзе нишонаҳои таърихии диниро нигоҳ доштаанд.

Ҳукуқҳои аиъанаҳии исломӣ ё шариат дар ҷаҳонӣ мусулмонӣ омили ҳукмрон ба шумор меравад. Дар баъзе мамлакатҳо, ба монанди Эрон он мақоми расмӣ дорад. Дар дигар мамлакатҳо Шариат дар якҷоягӣ бо низоми қонуни дунявӣ вучуд дорад ва асосан муносибаташро дар ҷунун ҷабҳаҳо, ба мисли ҳукуқҳои шаҳсӣ ва оиласӣ нигоҳ дошта бошад ҳам, вале нуфузи он аз болои ҳукуқӣ тиҷорат ва ҷинояткорӣ камтар аст. Дар давлатҳои Осиёи марказӣ ҳукуқи исломӣ дар аиъана ва оинҳо инъикос меёбад, вале он ҷузъи низоми ҳукуқӣ ба ҳисоб намеравад. Ин тағовутҳо қисман бо таърихи сиёсии ин мамлакатҳо ва инҷунин, ба мавҷуд будани гуногуни нуқтаҳои назар оид ба ҳукуқи исломӣ дар байни равияҳои мусулмонӣ вобастаанд.

Ҳукуқҳои аввалин дар ҷаҳони насронӣ низ асоси динӣ доштанд, вале онҳо дар навбати худ бисёр

чизхоро аз хукуқи римии дунявӣ, ки дар империяи Рим таҳия шудааст, иқтибос кардаанд. Муборизае, ки дар байни калисо ва хукумат шурӯй шуда буд, дар шохаҳои ҷараёни насронии шарқӣ ва ғарбӣ шаклҳои гуногунро гирифтанд. Ҳамин тавр, дар шарқ император патриархи Константинополро таъян мекард ва курдати кам кардан ё аз ваколатҳояш озод карданро дошт. Ба ин восита афзалияти давлатро аз болои калисо, ки то ҳол идома дорад, нишон медод.

Дар ғарб барьакс, мубориза байни калисо ва давлат садсолаҳо давом мекард ва он охиста-охиста ба тақсимшавии ҳокимијат байни папаи Рим ва шоҳ оварда расонд. Ин низом баробари пайдошавии шаҳрҳои тиҷоратӣ дар Аврупо, ислоҳоти протестантӣ, зиёдшавии таваҷҷӯҳ ба шахсият ва ба мушахас намуданӣ ақидаҳо дар бораи волоияти қонун мусоидат намуд. Аз ин рӯ, ин раванд бо ду роҳ – инкишофи умумианъанавии хукук дар Англия (баъдтар дар мамлакатҳои англисзабон) ва аз рӯи анъанаи хукуқи шаҳрвандӣ дар мамлакатҳои Аврупо пеш рафт.

3.1 Хукуқҳои урғӣ

Хукуқҳои урғӣ аз тарафи судяҳо тартиб дода шуданд ва онҳо барои ҳалли масъалаҳои баҳснок садсолаҳо инкишоф ёфтаанд. Ҳангоми ҳалли чунин низоъҳо судяҳо аз аҳлоқ, шуур ва ақли солим, ки дар асоси низоми дуруст ё нодуруст, инчунин таҷриба ё расму оин баромадааст, истифода намудаанд. Масалан, судя метавонад:

- далелҳои тарафайиро оид ба масъала шунавад;
- аз рӯи қадом қонун баррасӣ гаштани парвандаро муайян намояд;
- тасмим гирад, ки оё истифодаи он қонунҳо дар ҳамин ҳолат одилона аст ё не.

Дар гузашта ҳангоми рӯҳ додани ҳолатҳои шабеҳ қарорҳои ба ҳам монанде ба вуҷуд омадаанд, ки онҳоро дар шакли қоидаҳо шарҳ додан мумкин аст ва ин қоидаҳо ҳукми қонунӣ гирифтаанд, зеро чунин қазоваткунӣ дар таҷрибаи бисёр судяҳо такрор ба такрор мавриди баррасӣ қарор гирифтааст.

Яке аз ҳусусиятҳои хукуки урғӣ аз он иборат буд, ки ҳама дар назди суд баробар буданд. Чунин баробархукукӣ барои инкишофи демократия аҳамияти қалон дошт, зеро мутафаккирони англис, ба монанди Лок, вакте перомуни салоҳияти монархия савол бардоштанд, онҳо таваҷҷӯҳ ба он зоҳир карданд, ки оё ҳамон як қоидаҳоро ба муносибатҳои ашҳоси алоҳида ва идораи хукумат якхела истифода бурдан мумкин аст ё не? Чунин савол ба миён омад, ки «Шоҳ аз рӯи қадом ҳукук идора мекард?». Аз ҳамин вақт сар карда ба ақидаи мукаддас будани хукуқи зимомдории шоҳ ҳархна ворид шуд. Вай ба ақидаи хукуқҳои баробар иваз шуд. Ҳар яки мо соҳибхукукем ва хукуқҳои мо бо хукуқҳои дигарон баробар аст, яъне мо худро идора мекунем. Ҳукуқи ҳудидоракунӣ дар навбати худ ба идоракуни демократӣ оварда расонид.

Фарқият дар анъанаҳои хукуқҳои исломӣ:

Дар анъанаҳои хукуқҳои исломӣ чунин тафсивутҳо мавҷӯданд.

Баъзе оинҳо зарур шуморида, мешуморанд, ки судҳо аз далелҳои хеш - «иҷтиҳод» - барои ҳалли масъалаҳои аниқи шарият ҳангоми баррасӣ парвандаро истифода барда метавонанд. Ваъе «Аҳл-ал-ҳадис», чунин шарҳ додани муносибатро қабул надорад ва чунин мешуморад, ки судҳо бояд аз қуръон ва ҳадисҳо истифода баранд.

Баъзе дигарон чунин мешуморанд, ки таҷрибаҳои қаблиро низ ба инобат гирифтан мумкин аст, ваъе судҳо ҳукуқ надоранд, ки худашон қонунҳоро тафсир намоянд.

Абулқасим Фирдавсӣ

3.2 Анъанаҳои хукуки шаҳрвандӣ

На дар Фаронса ва на дар дигар мамлакатҳои минтака, ҳеч анъанаҳои хукуқие, дар ҷорӣ соҳтани низоми волоияти қонун, ба мисли анъанаҳои хукукии англисӣ мавҷуд набуд. Пас аз пошхӯрии империяи Рим қонуне, ки дар Аврупо пайдо шуд, ин омезиши хукуқи римӣ бо дигар қонунҳо буд. Ба ҷои интизор шудани парвандаро навбатӣ ва баъд ба ҳодисаҳои қаблиӣ такя кардан, анъанаҳои қонуни шаҳрвандӣ то барпо гаштани мурофиаи судӣ кӯшиши бошуруонаи танзими фаъолияти одамонро инъикос менамуданд.

Муайян намудани тафовути асосӣ байни низомҳо вазифаи суд аст. Дар низоми қонуни умумӣ судяҳо имконияти зиёд доранд, ки парвандҳои ҳукуқиро мувофиқи ҳоҳиши худ ҳал намоянд. Қарори онҳо асос ва сарчашмаи қонун мегардад. Ин маъни онро надорад, ки дар судҳои зинаи поёни, судяҳо қонунҳои худро таҳия намоянд, зеро қарори онҳо бояд ба қарорҳои қабли така кунад.

Баръакси ин, судяҳо дар суди ҳукуқи шаҳрвандӣ камтар салоҳият доранд, зеро ҳукми онҳо танҳо ба шахсони аниқ даҳл дорад, ки дар парванда иштирок доранд ва қарорҳои онҳо ба парвандҳои оянда ҳеч гуна таъсире наҳоҳад дошт.

Чараёни баррасии парвандҳо низ фарқ мекунанд. Дар суди қонуни умумӣ мо гуфта метавонем, ки вай низоми тафсиротӣ аст, зеро ду ҳукуқшинос, ки бо якдигар дар бораи айборд ё бегуноҳ будани маҳкумшаванд баҳс доранд, тарафҳои муқобилиро намояндагӣ мекунанд. Ҳукуқшиносон ба чамъ овардани далелҳо ҷавоб мегӯянд. Накши суд ё суди машваратӣ дар он аст, ки онҳо бояд муайян намоянд, ки ҳақиқатро кӣ гуфта истодааст ва аз ҷиҳати қонунӣ ҷӣ тавр бояд бошад? Байд мӯайян мекунад, ки аз қадом қонун мебояд истифода бурд.

Дар судҳои ҳукуқҳои шаҳрвандӣ низоми тафтишотӣ амал мекунад, чунки судяҳо ҳодисаи руҳдодаро пешакӣ тафтиш ва ҳангоми мурофиаи судӣ онро баррасӣ намуда, бояд қонуиро татбиқ кунанд. Накши адвокат дар ин ҷо назаррас нест, зеро онҳо барои чамъ овардани далелҳо масъул нестанд.

● Машқҳо баъд аз ҳониши матн

Супориши 02: Манбаъҳо (20 дакика) Дунафарӣ саволи зеринро мухокима кунед: «Вақте кӯшиш мекунем, ки барои ҷомеаи худ қоидҳо таҳия намоем, аз кучо бояд маслиҳат ё дастур пайдо кунем?»

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: ҳонандагон метавонанд барои пайдо кардани ҷавоб манбаъҳои гуногуноро пешниҳод намоянд.

МТ: дар ҳонандагон ба вуҷуд овардани фаҳмишест, ки оид ба кор манбаъҳои бисёре пайдо намудан мумкин аст.

Дар ҷавобҳо аз шахсони намоёни ҷамъияти, таҷрибай дигар мамлакатҳо, натиҷаи овозидҳии шаҳрвандон, суннатҳои динӣ, расму оинҳои тоҷикӣ ва таҷрибай сиёсии солҳои гузашта иқтибос овардан мумкин аст.

Супориши 03: Волоияти қонун ё ҳуқмронии шаҳсият (10 дакика) Бо
шарикатон
мулоҳизаҳои дар поён бударо аз назар гузаронед ва ҳулоса бароред, ки волоияти қонун ё ҳуқмронии шаҳсият чиро мефаҳмонад. Мулоҳизаи якум ҳамчун намуна иҷро карда шудааст.

Мулоҳизаҳо	Қонун	Инсон
1. Аксарияти мамлакатҳои иқтисодиёти устувордошта ва мутараккӣ ин низомро риоя мекунанд.	✓	
2. Қарорҳо дар асоси ба инобат гирифтани манфиатҳои ҳокимон қабул мешаванд.		
3. Низомҳо мувофиқи қонун бештар ба воситаи овозидҳии аксарият дар парламент тартиб ва тағиیر дода мешаванд.		
4. Барои мансабдорон шарҳи қонунҳо ба фоидай онҳое, ки ҳокимият надоранд, ҳодисаи ғайримуқаррарӣ аст.		
5. Иш тарзи қабули қарор дар он ҷойхое сурат мегирад, ки он ҷо тақсимоти ҳокимият нест.		
6. Қонунҳоро метавонанд ба осонӣ ба фоидай шахсоне, ки онҳоро таҳия мекунанд, қабул кунанд ё тағиир диханд.		
7. Дар ин низом ҳамаи одамон баробаранд ва қонун низ барои ҳама яххел аст.		

8. Қонунро мувофиқи ҳохиши мансабдорон шарх медиҳанд.		
9. Қарорхо мутобиқи қонунхо қабул мешаванд.		
10. Қонунхоро тез қабул карда ва ё тағиیر дода метавонанд.		
11. Ин низом дар назар дорад, ки одамон барои манфиатҳои худашон, на барои дигарон амал мекунанд.		
12. Ҳеч гуна шахс аз қонун боло нест.		
13. Қонунхоро мунтазам нодуруст шарх медиҳанд.		
14. Қонунхо ҳамон вақт татбиқ мешаванд, ки агар мухолифи ҳамдигар набошанд.		
15. Баъди қабули қарорхо онҳо бояд эътироф карда шаванд.		
16. Бо иваз шудани мансабдорон, қонунхо тағиир намеёбанд.		

Кайджо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд ҳодисаҳои волоияти қонун ва ҳукмронии инсоноро фарқ кунанд.

МТ: мустаҳкам кардани ғаҳмиши хонандагон оид ба тафовутҳои ин ду назария мебошад.

Чавобҳо:

1. Қонун	9. Қонун
2. Инсон	10. Инсон
3. Қонун	11. Инсон
4. Инсон	12. Қонун
5. Инсон	13. Инсон
6. Инсон	14. Қонун
7. Қонун	15. Қонун
8. Инсон	16. Қонун

Супориши 04: Шұмо чи фикр доред? (20 дақика) Дұнафарй саволи зеринро мұхокима қунед: «Ба фикри шұмо, барои чи волоияти қонун нисбат ба ҳукмронии шахсиятқа бартарй дорад?»

Кайджо барои омӯзгор:

Волоияти қонун кисми таркибии асосии давлати хурд мебошад. Мохияти асосии волоияти қонун дар он аст, ки чомеа мувофиқи қоидаҳои ба таври васеъ маълум ва қабулшуда идора карда мешавад ва ин қоидаҳо на танҳо аз тарафи одамон, инчунин аз тарафи худи ҳукumatдорон низ риоя мешаванд. Чунин низоми ахлоқи давлатдорй ва ҳукуматый, ки дар асоси қонун танзим шудаасту эхтироми қонунро риоя мекунад, аз низоми ҳукмравои истибдодй фарқ дорад. Давлатхое, ки низоми волоияти қонунро қабул кардаанд, асосан ҳокимияти давлатиро миёни сохторхой гүногуни он таксим менамоянд ва озодихои шахрвандиро дар атрофи конститутсия (дар чараёни татбиқи қонун ва баробар ҳимоя кардани қонун) мустаҳкам намуда, бо тартиби муайян таъмин намудани гузариши ҳокимияти сиёсий дар асоси интихоботи адолатнокро таъмин менамояд. Ҳамаи шаклҳои мусолижақории сиёсий мұхим будани волоияти қонунро таъкид мекунанд. Ақидай мұхиме мавҷуд аст, ки барои ба қонунхои ҳуқуқтар ғаҳмиши ҳокимияти давлатии хубкоркунанда, итоат кардан ба волоияти қонун, омили мұхими инқишифі иқтисодий ва сиёсии мамлакат ба шумор меравад.

Супориши 05: Қонунхо барои чи позиманд? (15 дақика) Ба рүйхати дар поён буда нигаред. Дар ин ҷо сабабҳои зарурияти қонунхо оварда шудаанд. Дар ин ҷадвал сабабҳо бо шарҳашон мувофиқат намекунанд. Онҳоро мувофиқ қунонед.

Асос барои қабули қонун	Шарҳу эзоҳ
<ol style="list-style-type: none"> 1. Меърҳои ахлоқӣ. 2. Расму оин. 3. Эътиқоди динӣ. 4. Озодии шаҳсӣ. 5. Ҷомеаи мӯътадил. 6. Имтиёз. 7. Ҳифз. 	<ol style="list-style-type: none"> а). Ҳимояи хуқуқҳои инсон. б). Гурӯҳи алоҳидай одамон мақоми маҳсусро аз худ мекунанд. в). Ба таври расмӣ эътироф кардани тарзи рафтори одамоне, ки дар мӯҳлати ҷароз ҳамчун гурӯҳ амал мекарданд. г). Эътироф кардани кори дуруст ва нодуруст. ғ). Таъмин намудани некӯаҳволии одамон аз ҷиҳати ҷисмонӣ, әвлӣ, молиявӣ ва пешгирий намудани ҳодисаҳои ба яқдигар зиёнвар. д). Нисбат ба таълимоти динӣ боъзтимод будан. е). Пешбуруди ҷомеае, ки дар он одамон ахлоқи ҳамида доранд ва баҳсҳо бо роҳи осоишта ҳал мешаванд.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон сабабҳо ва шарҳи онҳоро муқоиса карда метавонанд.

МТ: ба хонандагон ёри расондан аст, ки ҳусусиятҳои гуногуни барои асоснок намудани қонунҳо истифодашавандаро фахманд.

Чавобҳои эҳтимолӣ:

1. (г)
2. (в)
3. (д)
4. (а)
5. (е)
6. (б)
7. (ғ)

Супориши 06: Онҳо барои чӣ лозиманд? (10 дакика)

Ба гурӯҳҳои се-ҷорнафара

чудо шуда ақидаи худро дар бораи мақсадҳои конститутсия баён кунед.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МТ: ба хонандагон қўмак расондан аст барои чӣ зарур будани конститутсияро фахманд.

Намунаи ҷавоб:

Максад ва манфиати конститутсия аз он иборат аст, ки арзишҳои асосӣ ва ҳусусият низоми сиёсии мамлакатро ба таври расмӣ эълон мекунад ва ба шаҳрвандон роҳҳои баҳодиҳӣ ба фаъолияти идораҳои ҳокимияти давлатиро муайян мекунад. Барои иҷрои ин вазифа конститутсия соҳтори ҳукумат ва ваколати идораҳои давлатиро муайян намуда, робитаи байнӣ ҳалқу идораҳои давлатро ба танзим медарорад ва ба ҳукмронии давлатӣ маҳдудият таъйин мекунад, то ки ҳукуки шахсият ҳимоя гашта, ба манфиати умумӣ мусоидат намояд.

Супориши 07: Мойи тавр ба конститутсия баҳо мединем? (15 дакика)

Дар гурӯҳҳои се-ҷорнафара муҳокима кунед ва тавсияҳоятонро барои навиштани конститутсияи хуб пешниҳод намоед. Намунаи мисолҳо дар поён оварда шудаанд:

- Сарқонун бояд аз тарафи одамон тасдиқ шавад.
- Сарқонун бояд ҳокимиятро таҷзия намояд ва дар мувозинат нигоҳ дорад.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: Хонандагон метавонанд саволҳоеро тартиб диханд, ки мувоғики онҳо метавонанд ба конститутсия баҳо гузоранд.

Иттилоости иловагай:

МТ: ба хонандагон нишон додани меңдіри аник барои баҳо додан ба конститутсиякои гуногун ва ворид кардани ислоқу тағйиротқо ба сарқонуни мамлакати худ мебошад.

Дар ин чо мө күшиш мекунем, ки оид ба мазмунни конститутсия баъзе тавсияхоро пешниҳод намоем.

Чавоби эхтимолий:

Конститутсия бояд:

1. Номи мамлакатро зикр кунад ва марзи онро муайян намояд;
2. Арзишкои асосии чомеаро муайян ва баъзан сохтори ичтимои то ин давра вучуд доштаро эътироф намояд;
3. Чи гуна бунёд ёфтган, тақсим шудан ва мувозина гардидан шохаҳои ҳокимияти давлатиро зикр намояд;
4. Чи тавр ташаккул ёфтани сохторҳои гуногуни давлатро муайян намояд;
5. Тартиб ва ҳамагуна маҳдудиятхоро оид ба чи гуна ишғол намудани вазифаҳо дар макомоти иҷроия, судӣ ва қонунгузорӣ, зикр намояд (таъинӣ, интихобӣ ва ҳоказо).
6. Кадом шаҳс ҳукуки шаҳрвандӣ дорад ва кадом вазифаҳои давлатиро шаҳрвандон метавонанд ишғол намоянд;
7. Тартиботи қонунҳо ва судхоро муайян мекунад;
8. Ҷараёни қабули қонунҳои навро эълон мекунад;
9. Тартиби сабукдӯш кардани мансабдорони макомоти давлатиро муайян мекунад;
10. Ҳукуқҳои шаҳрвандонро муайян мекунад;
11. Мӯҳлати доир шудани интихоботро нишон медиҳад;
12. Чи тавр тағйир додани конститутсияро зикр мекунад.

Мубохисаҳо оид ба муроисаи афзалиятҳо ва камбузидҳои шаклҳои конститутсияи навишташуда ва «нонавишта» зиёданд. Дар машқи мазкур дикқат асосан ба конститутсияи навишташуда, равона шудааст. Он дар навбати худ манфиатҳои бардавом ва мавҷудияти ҳукуки умумиро дар ҳамаи мамлакатҳо эътироф мекунад. Мө ҳамчунин афзалиятҳои дар Бритониёи Кабир тӯли чандин асрҳо дар таҳияи қонунҳои пойдори, ба сифати конститутсияи нонавишта хизмат кунандаро, эътироф мекунем. Вале ба ин кӯр-кӯрона пайравӣ кардани мамлакатҳои дигар мувофиқ нест. Онҳо конститутсияи худро дар шакли ҳатти тайёр мекунанд.

Конститутсия, мачмӯи қоидаҳои умумӣ ва арзишҳо барои тамоми шаҳрвандони мамлакат мебошад. Конститутсия сохтори давлатӣ ва ҳукуқҳои шаҳсро муайян мекунад. Конститутсияи хуби як мамлакат метавонад барои кишвари дигар аз нигоҳи сиёсӣ, иктисадӣ ва фарҳангӣ мувофиқат накунад.

Конститутсияи мамлакатҳои Дания, Кения, Никарагуа, Африқои Ҷанубӣ ва Зимбабвэ аз якдигарашон ба кулӣ фарқ доранд. Конститутсияи Дания таърихи зиёда аз 150 сола дорад ва онро факат се маротиба тағйир додаанд. Маротибаи охир ба он дар соли 1953, яъне ним аср пеш дигаргунӣ дохил кардаанд, ки онҳо ҳам он қадар пуртасир набуданд. Дар фазои мунокшишавии сиёсии Никарагуа, конститутсия 11 маротиба тағйир дода шуд. Конститутсияи Африқои Ҷанубӣ нав аст, зеро дар давраи байд аз низоми апартеидӣ навишта шуда, соли 1996 қабул гардидааст.

Тағовутҳои калон дар навиштани конститутсияҳо низ мавҷуданд. Дар Зимбабве ва Кения конститутсияҳо дар Қасри Ланкастери шаҳри Лондон бе иштироки шаҳрвандони он ду мамлакат таҳия шудаанд. Конститутсияи Африқои Ҷанубӣ дар натиҷаи мубохисаҳои фаъоли ҷамъияти ва ба эътибор гирифтани миллионҳо фикру мулоҳизаҳо ва пешниҳодҳо ба вучуд омад.

Аз ҳама муҳимаш ин аст, ки дар мундариҷаи онҳо тағовути калон дида мешавад. Дар аксари конститутсияҳои мусосир ба мавзӯи бештар эътирофшудаи ҳукуқҳои инсон дикқати маҳсус дода шудааст. Ин маҳсусан, дар конститутсияи Африқои Ҷанубӣ ҷой дорад. Конститутсияҳои Африқои Ҷанубӣ ва Никарагуа бо ҳукуқҳои шаҳрвандон оғоз мешаванд. Конститутсияи Дания бошад, баръакси ин бо ҳукуқҳои Шоҳ оғоз мешавад ва бо якчанд ҳукуқҳои шаҳрвандон анҷом мейбад. Шарҳи ҳукуқҳои Шоҳ дар конститутсия назар ба шарҳвандон бештар аст.

Дар конститутсияи Зимбабве ва Кения хукукҳои шаҳрвандон зикр шудаанд, vale дар баробари он якчанд истисноҳо низ мавҷуданд, ки ба раиси чумхур имкон медиҳад мамлакатро ба таври худ идора кунад. Ин гуна конститутсияҳо сардори давлатро дастгирӣ мекунанд, vale барои шаҳрвандони оддӣ ва ҷомеаи шаҳрвандӣ ғазои камтар муҳайё менамоянд. Ин ҳолат мусоҳибаро дар атрофи конститутсия боз ҳам муҳимтар мегардонад.

Баробари мундариҷаи конститутсия қарорҳо ва татбики сарқонун низ муҳим аст. Дар Никарагуа конститутсия ҳозира замон аст, vale дар он идоракунни давлат ба таври зарурӣ ва қушоду равшан нишон дода нашудааст ва дар он қонуну хукукҳои зиёди аз эътибор сокитшуда мавҷуданд, ки бандҳои сарқонунро ташкил медиҳанд. Файр аз ин, дар конститутсияи бисёр мамлакатҳо ба ташкилотҳои ҷомеаи шаҳрвандӣ барои инкишоф ва муборизаи хукукҳои онҳо иҷозат дода намешавад. Дар Дания шумо метавонед ташкилотро бе мамоният созмон дихед. Дар бисёр мамлакатҳо барои ин кор розигии давлат лозим аст ва ҳатари иҷозат надодан ва ба ҳабс қашида шудани шумо вучуд дорад.

Ҳарчанд дар бисёр мамлакатҳо конститутсияҳоро аз наъ дида ва онҳоро тақмил додаанд, vale дар амал ин тағйиротҳо яку якбора ба тарзи демократӣ идора намудани ҷомеаҳоро дар ҳамаи самтҳо ба вучуд наовардаанд. Махсусан, наъ дида намешавад, ки ин тағйиротҳо иштироки фаъоли шаҳрвандони оддиро дар ҳаёти ҷомеа таъмин карда бошанд. Барои ба амал омадани он муҳим аст, ба демократия ҳамчун ба раванде, ки дар сатҳҳои гуногун иштироки бозингарони зиёдеро талаб мекунанд, таваҷҷӯҳ намуд ва аз нигоҳи хукукӣ ва конститутсионӣ муҳите барои фаъолияти шаҳрвандон ва ташкилот бояд бунёд намуд.

Дар бисёр мамлакатҳо табакаҳои болой ба ҳокимијат ва имтиёзҳо ҳусли тавҷҷӯҳ зохир мекунанд. Ба мисли конститутсияҳои кӯҳнашуда табакаҳои болой низ монеаи асосӣ барои рушди ҷомеа шуда метавонанд. Табакаҳои болой мунтазам қурдати сиёсӣ ва боигарии иқтисодии ҳудро мустаҳкам мекунанд. Ба ҷои он ки аз табакаҳои васеи аҳолӣ истифода шавад натиҷаи ҳама гуна рушди иқтисодӣ дар дасти як гурӯҳи муайян ҷамъ мегардад. Дар ҷунин ҳолатҳо муҳим аст, ки хукукҳои иштирок ва аз боигарии қишвар истифода бурдан дар конститутсия зикр шаванд. Танҳо ҳамон вакт конститутсия метавонад ба ғашангии мубориза бар зидди камбизоатӣ ва нобаробарӣ мубаддал гардад.

Ҳамаи мамлакатҳоро зарур аст, ки дар атрофи конститутсия мунтазам баҳско барпо намоянд. Ҳарчанд конститутсияи Дания кӯҳна ва маҳдуд башад ҳам, vale ба туғайли тағйирёбанда буданаш афзалият дорад. Конститутсияи Африқои Ҷанубӣ мушахҳас аст ва ба он тағйиротҳо тез-тез ворид карда мешаванд. Дар ҳар сурат, конститутсия бояд ҷунон мураттаб шуда башад, ки он бе дастгирии ҳаматарафаи аҳолӣ тағйир дода нашавад.

Мо ба масъалаи муҳим, оид ба он ки чӣ гуна қишварҳои гуногун хукукҳои конститутсионӣ, вобастагии мутакобила ва маҳдудияти ҳокимијати давлатиро бо мақсади химояи шаҳрванд оmezish додаанд, равшани андохtem. Мо тавсия медиҳем, ки аз ҳамдигар омӯzed ва ба соҳтани пойдевори ҷомеаи озоде, ки дар он хукукҳои инсонӣ, иқтисодӣ ва иҷtimoiy riоя мешаванд, кӯшиш намоед. Аксарияти моро корҳои зиёд дар пешанд.

Супориши ОВН Ҷуктаи назарӣ ақаллият (20 дакика)

Бо ҳамсинфатон тасаввур кунед, ки шумо аъзои гурӯҳи Кумитаи Байналхалқии Олимпии Тоҷикистон мебошед. Пешниҳод шуд, ки давлати ҳурде бо номи Зава аз бозиҳои ояндаи олимпӣ ҳориҷ карда шавад. Оид ба ин масъала дар дӯ даер овоздиҳӣ баргузор гашт. Баъд аз даври якум аксарият ба қароре меоянд, ки он давлатро аз бозиҳо ҳориҷ кунанд. Дар поён сабти муҳокимаи даври якум оварда шудааст.

Дастурҳо:

1. Суханрониҳоро хонед.
2. Якчанд мулоҳизаҳоеро, ки қоидаҳоро шарҳ медиҳанд, аз назар гузаронед.
3. Хулоса намоед, ки баромадкунандагони 3 ва 4 қадом қоидаҳои дар поён зикршударо дар назар доранд.

Баромадкундандаи якум: Дар низомномаи олимпиада омадааст, ки ҳамаи мамлакатҳо дар мусобиқаҳо новобаста аз мансубияти нажодӣ, мазҳабӣ ва низоми сиёсиашон метавонанд ширкат намоянд. Бо вучуди ин, мо ба хориҷ намудани давлати Зава овоз медиҳем. Мо барои ин корро кардан ҳуқуқ дорем, vale барои ин бояд далелҳои асоснок бошанд. Мо бояд фикр кунем, ки оқибатҳои он барои бозиҳои олимпии оянда чӣ хел таъсир мерасонад?

Баромадкундандаи дуюм: Мо ваколатдорем давлатҳоеро, ки ба қоидаҳои ахлоқӣ риоя намекунанд аз бозӣ хориҷ намоем. Агар мо ин қудратро истифода карда натавонем, пас он ҳеч маъно надорад. Ҳалқи Зава ба ягон дине, ки иштирокчиёни давлатҳои бозиҳои олимпий эътиқод доранд, дохил намешаванд. Ба замми ин расму оин ва анъанаҳои онҳо барои мо қобили қабул нест. Онҳо демократӣ нестанд ва дар бозори ҷаҳонӣ маҳсулоташонро аз арзиши аслиаш пасттар мефурӯшанд. Онҳо бо мо ва мо низ бо онҳо дӯстӣ надорем. Дар ҳолати иҷозат додан барои иштирок дар бозиҳо, мо онҳоро табъи дилашон пазирӣ мекунем.

Баромадкундандаи сеюм: Бале, ҳамаи гуфтаҳои шумо дурустанд. Ба таври гайри қонунӣ фурӯҳтани маҳсулоташон аз ҷиҳати иқтисодӣ ба мамлакати мо таъсири бад мерасонад. Бо вучуди ин, агар қоидаҳои олимпий ягон қадру қиммат дошта бошанд, мо бояд онро риоя кунем. Қудрати хориҷ карданро, чӣ тавре ки дар қоидаҳо омадааст, дар он ҳолат метавон истифода бурд, ки агар давлат нисбати мардуми худ зулму ситамро раво бинад ва аъзои дастаи миллий аз рӯи лаёқат интихоб нашавад.

Баромадкундандаи ҷорум: Ман меҳоҳам илова намоям, ки дар баробари салоҳияти хориҷсозии мамлакатҳо аз бозиҳои олимпий, мо инчунин бояд барои кори кардаамон ҳама баробар ҷавоб диҳем. Мо аниқ намедонем, ки медали тиллоро кӣ ва аз қадом мамлакат соҳиб мешавад. Бо манъ кардани мамлакат мо шояд голиби олимпиадаро хориҷ кунем. Бо ин рафтограмон мо, инчунин, имконияти баланд бардоштани меъёрҳоро низ аз даст медиҳем.

Қоидаҳо:

1. Волоияти қонун болотар аз ҳукмронии шахсият.
2. Озодии мазҳаб.
3. Ҷарори аксарият на ҳама вақт ҳуб аст.
4. Ақаллият бояд ҳуқуқи овоздиҳӣ дошта бошад.
5. Ақаллият ба ҳимояи аксарият ниёз дорад.
6. Ақаллият метавонад ба аксарият ҷизеро пешниҳод кунад.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: ҳонандагон метавонанд муайян кунанд, ки асноди ҳар яке аз баромадкунандагон ба чӣ асос ёфтааст.

МТ: шинос кардани ҳонандагон бо баъзе қоидаҳое, ки барои хориҷ кардани дастаи мамлакати муҳокимашаванда истифода мешаванд.

Ҷавобҳо ғуногун мебошанд. Ба назар гиред, ки:

Баромадкундандаи сеюм дар бораи бартарӣ доштани Волоияти қонун аз болои ҳукмронии шахс сухан гуфт.

Баромадкундандаи ҷорум оид ба қоидае сухан ронд, ки ақаллият ҳама вакт метавонад андешаи фоиданокеро ба аксарият пешниҳод кунад.

Сўпориши 09. Ҷаро ҳокимиётро тақсим кунем? (25 дакика) Бо шарикатон ба савол (на беш аз 150 калима) ҷавоб нависед: «Барои чӣ демократия тақозо мекунад, ки ҳокимиёт бояд миёни ҳокимиётҳои иҷроия, қонунбарор ва судӣ тақсим карда шавад?»

Қайдҳо барои омӯзгор:

МТ: дар шуури ҳонандагон мустаҳкам кардани мағҳуми зарурияти тақсимоти ҳокимиёт.

Намунаи ҷавобҳо:

Қоидаҳои тақсимоти ҳокимиётро мураттибони Конститутсияи ИМА фикр карда баромада, масъалаи муҳимеро ҳал кардаанд: роҳ надодан ба он ки аксарият ба воситаи панҷаҳои оҳанин идора кунанд. Дар асоси таҷрибаи худ таҳиягарон ҳаракат карданд, ки ба ҳеч як шоҳаи ҳокимиёти нави демократӣ салоҳиятҳои бештаре надиҳанд. Чунин таҷзияи ҳокимиёт бо унвони низоми назорат ва мувозина маълум аст.

Ҳар яке аз се шоҳаи ҳокимиёт ваколатҳои қудратии муайян дошта, ба якдигар вобастагӣ надоранд. Бо тақсим кардани вазифаҳои муҳими давлатӣ дар байни се мақомоти ҷудогона ва мустақил, таҳиягарони Конститутсия боварӣ ҳосил карданд, ки соҳторҳои асосии давлат, яъне ҳокимиёти қонунбарор, иҷроия ва судӣ дар дасти танҳо як мақомот нест. Тақсими ҳокимиёт дар миёни се мақомоти ҷудогона ҳамчунин пеши роҳи ташкили ҳокимиёти федеративиро, ки мумкин аст ҳукуматҳои алоҳидаи воҳидҳои маъмуриро пахш кунад, гирифта метавонад. Чунин тақсимот, ки мувофиқи он ҳокимиёти иҷроя, қонунбарор ва судӣ мустақиланд, ҳукуқу вазифаҳои якдигарро вайрон намекунанд. Ин яке аз низомҳои асосии Конститутсияи ИМА ба ҳисоб меравад.

Водии-Рашт

Супориши 10: Қадом мақомот масъул аст? (25 дакика) Вазифаҳои
дар поён
овардашударо ба таври бояду шояд байни шоҳаҳои ҳокимиёти иҷроя, қонунбарор
ва судӣ тақсим кунед. Ба фикри шумо, шояд баъзе вазифаҳоро ду ё се мақомот иҷро
кунанд. Агар чунин ҳолат бошад, пас ҷавоби ҳудро шарҳ дихед.

Вазифаҳо	Ҳокимиёти Иҷроя	Ҳокимиёти Қонунбарор	Ҳокимиёти Судӣ
1. Интихоби судяҳо барои таъйин кардан.			
2. Тасдиқи номзадии судяҳо барои таъйин кардан.			
3. Ҳулоса баровардан дар мавриди он ки, оё шаҳрвандон қонунҳои мамлакатро вайрон мекунанд ё не.			
4. Пешниҳоди қонунҳои нав.			
5. Оё қонунҳои пешниҳодшуда эътибор пайдо мекунанд?			
6. Ҷӣ тавр сарф кардани андоҳзоро ҳал намудан.			

7. Қонунхой пешниҳодшударо таҳлил карда, хулоса намудан лозим аст, ки оё онҳо ба ҳуқукхой шахрвандон, ки дар конститутсия омадааст мұвоғиқат мекунанд.			
8. Җи гуна ҷамъ оварданы андозхоро ҳал намудан.			
9. Шахси расмиро аз кори ҳукумати ичроя озод кардан.			
10. Тасдиқи бүтін.			
11. Эълон карданы чанг ба муқобили давлати дигар.			
12. Намояндагони алоҳидаро ба таври муваккәті аз ҳокимијати қонунбарор озод кардан.			
13. Тәріхихи гузарониданы интихоботро мұайян намудан.			

Қайдқо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд ақидаҳои худро дар мавриди кадом ваколатхо ба кадом мақомот мутаалиқанд, ибroz намоянд.

МТ: ба хонандагон күмак расонидан аст, ки зарурати бо усулхой гуногун тақсим намудани ҳокимијатро фахманд.

Чавобхо:

- Шохаи ичрояя ва қонунбарор. Ин накшро бояд ҳарду мақомот ичро кунанд.
- Қонунбарор. Тасдиқ бояд тавассути ҳокимијати қонунбарор ба амал ояд, зеро дар ин сурат интихоби судяхо бо ба хисоб гирифтани ҳокимијати ҳалқ ба амал меояд.
- Ҳокимијати судй. Ин супоришхоро бояд танҳо судхо ҳал кунанд, дар акси ҳол салохияти онҳо аз байн меравад.
- Ҳокимијати қонунбарор, ичрояя ва судй. Ин накшро ҳар се сохтор метавонанд ичро кунанд.
- Ҳокимијати қонунбарор. Дар ҷараёни эчоди қонун накши асосий бояд ба зиммаи шохаи қонунбарори ҳокимијат гузашта шавад, зеро онро ҳалқ интихоб мекунад ва низоми демократій дар асоси қонунхой он асоснок карда мешаванд. Бо вұчуди ин, шохаҳои ҳокимијати ичрояя дар баъзе низомхой давлатий ҳуқуқи маҳдуд карданы қонунхоро дорад.
- Ҳокимијати ичрояя. Бүтіншар ҳарчанд ҳокимијати қонунбарор тасдиқ кунад ҳам, аммо шохаи ичрояя онро пешниҳод мекунанд ва баъди тасдиқ, онро ичро мекунад.
- Ҳокимијати қонунбарор ва ичрояя. Дар аввал инро ҳокимијати қонунбарор ичро мекунад, зеро онҳо қонунро таҳия ва қабул мекунанд, баъд суди конститутсияны онро тағтиш мекунад, то ки он ба қонунхой мавчуда ва конститутсия мүхолифат накунанд.
- Шохаҳои ичрояя ва қонунбарор. Ҳарчанд ҳокимијати ичрояя метавонад усулеро тавассути қонун пешниҳод кунад ҳам, чунин қонун бояд аз тарафи қонунбарор таҳия ва қабул шавад. Баъд ин қонунро шохаи ичрояи ҳокимијат амалй гардонад.
- Шохаҳои ҳокимијати қонунбарор ва судй.
- Шохаҳои ҳокимијати ичрояя. Ин пули андозсупорандагон аст ва аз ин рү онхое, ки намояндагони бевоситаи он ба шумор мераванд, бояд ин күдратро дошта бошанд.
- Ҳокимијати қонунбарор. Чунин қадами чиддиро бояд ҳокимијати қонунбарор ба даст орад, зеро аз номи ҳалқ намояндагай мекунад.
- Ҳокимијати қонунбарор (раиси парлумон). Инро факат ҳокимијати қонунбарор ба амал меорад, зеро як кисми мұайяни ахоли намояндагони худро аз даст медиҳанд.
- Ҳокимијати ичрояя. Фахмост, ки ин корро ҳокимијати қонунбарор карда наметавонад, зеро аз тарафи ин идора күшиши интихоби вакти мусоид ба миён меояд. Дар бисёр мамлакатхо қабули чунин қарор аз тарафи қонун идора мешавад.

Дар хотир гиред, ки чавобҳо дар ин ҷо мумкин аз якдигар фарқ кунанд, зеро он бевосита дар асоси пешниҳоди хонандагон тартиб дода шудааст.

Супориши 1.1. Тахияи Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон (2 дарс) Дар ин машқ мо бояд барои як гурӯҳи одамоне, ки қишиғи онҳо дар ҷазираи беодам ба садама гирифтор шудааст, конститутсия нависем.

Пеш аз иҷрои машқ омӯзгор шуморо ба гурӯҳҳои ҳурҷ тақсим карда, сонӣ ба шумо дастур медиҳад. Тартиби навиштани конститутсия аз се марҳила иборат аст.

Марҳилаи 1. Фарқ шудани қишиғӣ

- 1) Ҳангоми сафар ба воситаи қишиғии мусофирикаш шумо ба тӯфон рӯ ба рӯ шудед. Қишиғӣ гарқ шуд ва шумо бо ҳамроҳии 100 нафар ба ҷазираи беодам афтидед. Роҳи бозгашт ба хона нест. Гурӯҳи шуморо (аз рӯи интиҳоби муаллим) ҳамчун «роҳбар» ё намояндагон барои кор карда баромадани қонунҳо дар ҷазира ба хотири бо ҳам зистан интиҳоб намуданд. Баъди гарқ шудани қишиғӣ ҳамагӣ якчанд асбоб (се корд, се бел ва як болға) ва каму беш ғизо (100 кило гандум ва 100 кило картошка) бокӣ мондааст.
- 2) Ҷазираро тасаввур кунед: он дар минтақаи субтропикий ҷойгир шудааст, дарозиаш 10 км ва барааш 5 км мебошад. Дар бораи чӣ хел будани ҷазира ва чӣ гуна будани он ба ҳаёлоти бадӣ рӯ оред (намуди зоҳирӣ иқлими, наботот, ҳайвонот ва ҷиҳатҳои ҷуғрофии он). Фарз кардем, ки ҷазира аз роҳҳои баҳрӣ дар масофаи дур ҷойгир шудааст ва ягон умеди начот додани шумо аз берун нест. Бо гурӯҳ ҳулоса намоед, ки он чӣ гуна ҷазира аст ва ба он ном гузоред.
- 3) Чӣ хел маҳорат доштани ҳар як узви гурӯҳро (100 нафар шаҳрвандони оддӣ) муайян намуда, рӯйхат тартиб дихед. (Шояд баъзеҳо дехқониро медонанд, баъзеҳо не). Дар бораи чӣ гуна истифода бурдану тақсим кардан асбобҳо ва гизои боқимонда қарор намоед. Ба чӣ қарор омаданатонро нависед.
- 4) Қоидаҳоеро муайян кунед, ки мувофиқи онҳо шумо дар ҷазира зиндагӣ ҳоҳед кард. Қоидаҳои аз ҳама асосӣ барои дар ин ҷазира зиндагӣ кардан қадомҳо бояд бошанд? Ҷаро ин қоидаҳо барои ба таври осоишта ва самаранок бо ҳам зиндагӣ кардан муҳиманд?
- 5) Саволҳои зеринро муҳокима кунед:
 1. Барои қабули қарорҳо шумо қадом қоидаҳоро истифода мебаред?
 2. Кӣ қудратро ба даст мегирад?
 3. Он шаҳс ё шахсон чӣ гуна интиҳоб мешаванд?
 4. Сокинони ҷазира қадом вазифа ва масъулиятҳоро доранд?
 5. Низоъҳои дохилиро чӣ гуна баратараф мекунед?
 6. Боз қадом ҳуқуқҳои муҳимро дохил кардан лозим аст?
 7. Агар ягон қас қонунҳои шуморо вайрон кунад, чӣ мешавад?

Боварӣ ҳосил намоед, ки маҷмӯи қонунҳои таҳия намудаи шумо тамоми ҷабҳаҳои муҳими барои фаъолияти ҷомеа мусоидро дар бар мегиранд.

- 6) Ба ҳуҷҷати тартибдодаатон, ки ба саволҳои мазкур ҷавоб медиҳанду иттилооти овардашударо дар бар мегиранд, ном гузоред. Дар гурӯҳ нафареро интиҳоб кунед, ки ў созишномаи шуморо ба дигарон пешниҳод кунад.

Марҳилаи 2. Баҳогузорӣ ба дигар гурӯҳҳо

Акнун, ки шумо маҷмӯи қонунҳои тартиб додед, метавонед ба кори анҷомдодаи гурӯҳҳои дигар назар кунед.

Аз шумо ҳоҳиш карда мешавад, ки ба ҳисоботи шифоҳии гурӯҳҳои дигар гӯш кунед ва ба кори онҳо баҳо дихед. Саволҳои зеринро ба дафтаратон нависед. Ба гурӯҳҳо мувофиқи меъёри зерин баҳо гузоред (аз 0 то 5; 5- баҳои баландтарин аст).

1. Дар ҳолатқои сар задани оғатқои табиі сокинони қазира чй имконот доранд?

Чазираи №1 _____ Чазираи №3 _____ Чазираи №5 _____
 Чазираи №2 _____ Чазираи №4 _____ Чазираи №6 _____

2. Ҳаёти шахсии сокинон то чй андоза ҳимоя мешавад?

Чазираи №1 _____ Чазираи №3 _____ Чазираи №5 _____
 Чазираи №2 _____ Чазираи №4 _____ Чазираи №6 _____

3. Тарзи зиндагй дар қазира бехатарии шахсии сокинонро то чй андоза таъмин мекунад?

Чазираи №1 _____ Чазираи №3 _____ Чазираи №5 _____
 Чазираи №2 _____ Чазираи №4 _____ Чазираи №6 _____

4. Сокинони қазира то чй андоза ба қарорхое, ки ба зиндагии онҳо дахл дорад, таъсир мерасонанд?

Чазираи №1 _____ Чазираи №3 _____ Чазираи №5 _____
 Чазираи №2 _____ Чазираи №4 _____ Чазираи №6 _____

5. То кадом андоза сокинони қазира метавонанд мувофиқи хошишашон амал кунанд?

Чазираи №1 _____ Чазираи №3 _____ Чазираи №5 _____
 Чазираи №2 _____ Чазираи №4 _____ Чазираи №6 _____

6. Қудрати роҳбарон то кадом андоза маҳдуд аст ва кй онжоро назорат мекунад.

Чазираи №1 _____ Чазираи №3 _____ Чазираи №5 _____
 Чазираи №2 _____ Чазираи №4 _____ Чазираи №6 _____

Марҳилаи 3. Тасаввур карданы вазъият

Омүзгор ба шумо дар ин боб күмак мерасонад. Тасаввур кунед, ки шумо дар вазъияти дар боло овардашуда қарор доред. Бо аъзои гурӯҳ роҳҳои ҳалли масъаларо кор карда бароед ва дар хотир гиред, ки шумо дар қазираи воқеъй ҳастед ва касе ба шумо наметавонад ёрӣ расонад.

Вазъияти 1.

Шахс (гурӯҳ)-и дар сари ҳокимият буда чунин қароре қабул кард: танҳо шахсоне ба вазифаҳои давлатй таъйин мегарданд, ки агар аъзои иттиҳодияни «Ягона роҳи дуруст» бошанд. Барои ба ин иттиҳод аъзо шудан шахс бояд маблаги калони узвият дар шакли хурокворӣ супорад ва содик буданашро ба раиси иттиҳодия эълом дорад.

Одамоне, ки аъзои иттиҳодия нестанд, исбот карданй мешаванд, ки қарори мазкур хилофи ҳукуқҳои дар конститутсияи қазираи онҳо муайяншуда мебошанд.

Вазъияти 2.

Соҳторхое, ки бояд тартиботро дар қазира нигоҳ доранд, аз зиёдшавии сатҳи чинояткорй дар ташвишанд. Қароре қабул карданд, ки мувофиқи он одамони дар вайронкунни қонун гумонбаршударо ба мӯҳлати як сол ҳабс кунанд. Барои ҳабс кардан маълумоти пешниҳод кардаи чабрдида ё шоҳидони чиноят коғист. Шарт нест, ки ба суд муроҷиат кунанд. Аз рӯи нуқтаи назари ҳукуматдорон аксуламали фаврӣ ва ҷазоҳои вазнин заминаҳои сулҳи чомеа ва тартибот мебошанд.

Баъзе шахрвандон бо низоми нав розӣ нестанд ва фикр мекунанд, ки ин низом ҳукуқҳои асосии дар конститутсияи қазира омадаро поймол мекунанд.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон дар гурӯҳҳо конститутсияро тархрезӣ мекунанд.

МТ: хонандагон дар амал дошишүү маҳорати оид ба конститутсия омӯхтаашонро истифода мебаранд. Дар раванди ичрои машқ хонандагон фахмишашонро мустаҳкам менамоянд.

Ба хонандагон ичозат надихед, ки конститутсия дар охири китоб овардашударо истифода бааранд.

Шумо метавонед ба хонандагон имконият дихед, ки ба конститутсия навиштай якдигар нигаранд. Қарор кунанд, ки кадоме аз онҳо бехтарин аст ва дар он моддахой хуб чой дода шудаанд.

Конститутсия бояд чунин маълумоткоро дар бар гирад:

Конститутсия бояд сохтори ташкилотро муайян карда мақсади онро шарҳ дихад, вазифаҳо ва масъулияти кормандони онро муқаррар созад.

Тархи зерин шояд дар навиштани конститутсия кўмак расонад. Барои он кӣ конститутсия бояд ба ташкилот мутобик бошад руйхати мазкур факат ба таври умумӣ таҳия шавад. Конститутсия мумкин аст чунин бандҳоро дар худ дошта бошад: Моддаи 1 - номи ташкилот; моддаи 2 - мақсад ва ҳудуди фаъолияти ташкилот; моддаи 3 - Ҳукуки аъзо шудан ва талаботҳои ташкилот; моддаи 4 - идораҳое, ки бояд созмон ёбанд; моддаи 5 - кормандон ва вазифаҳои онҳо аз ҷумла ҳазинадор; моддаи 6 - тағйиротҳо.

Супориши 12: Осон набудааст... (10 дакика) Бо гурӯҳи худ мушкилиҳоеро, ки дар раванди навиштани конститутсия рӯ ба рӯ шудед, нависед.

Акнун бо намояндағони дигар гурӯҳ маҷлис гузаронед ва ба онҳо барои навиштани конститутсия худ на беш аз 5 тавсия дихед.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МТ: қоидаҳои тартиб додани конститутсияи хубро мустаҳкам кардан.

Ин аз супориши 6 фарқ мекунад, чунки мо дар ин ҷо ҳоҳони он ҳастем, ки оид ба раванди таҳияи конститутсия тавсияҳои тартиб дода шаванд.

Чавобҳо фарқ ҳоҳанд кард.

Супориши 13: Шумо чиро фаромӯш кардед? (15 дакика) Ба гурӯҳи худ баргардед, конститутсияи навиштаи худро бо сарқонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон муқоиса намоед. 5 умумият ва 5 фарқияти онҳоро муайян кунед.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МТ: хонандагонро ба таҳлили амики Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон омода кардан аст.

Чавобҳо гуногун ҳоҳанд буд.

БОБИ 10

ВОЛОИЯТИ ҚОНУН ДАР ТОЧИКИСТОН

Максади умумии ин боб он аст, ки дар Тоҷикистон Волоияти қонун чӣ хел татбик мешавад.

⦿ **Машқ пеш аз ҳониши матн:**

Сурориши 01. Мувофиқати муайянкунандаҳо (5 дакика) Бо ҳамсимватон якҷоя кордадаро бо қадом муайянкунандаҳо тааллук доштани истилоҳотро аниқ намоед.

Истилоҳ	Муайянкунанда
1. Хукукинос	a). Амале, ки ба вайронкунии қонун, тавре ки дар кодекси чинояти нишон дода шудааст, оварда мерасонад.
2. Муттаҳам	b). Омодагӣ барои гӯш кардан ва қабули фикру ақидаҳое, ки аз андешаҳои шумо фарқ мекунанд.
3. Таҳаммул	c). Низоми сиёсие, ки давлат ҳама ҷабҳаҳои ҳаётро назорат мекунад ва ба-файолияти мухолифин иҷозат намедиҳад.
4. Чиноят	d). Коршиноси соҳаи ҳуқуқ, ки дигаронро дар мурофиаи судӣ намояндагӣ мекунад ва маслиҳати ҳуқуқӣ медиҳад.
5. Гунаҳкор	e). Вожае, ки маъни қонунро дорад.
6. Тоталитаризм	f). Шахсеро, ки давлат ва ё фарди алоҳида дар вайрон кардани қонун гунаҳгор мешуморад, бояд айборд будани ўро дар суд исбот намоянд. (Дар китоби дарсӣ «сафедкунанда» омадааст, ки ҳатост).
7. Санади ҳуқуқӣ	g). Ҳолате, ки як шаҳс каси дигарро дар анҷом додани кори нодуруст айборд мекунад.

Чавобҳо: 1-г, 2-д, 3-б, 4-а, 5-е, 6-в, 7-ғ.

Матн барои ҳониш

Дар ин боб масъалаи чӣ тавр амалий гаштани волоияти қонун дар Тоҷикистон ва аҳамияти он барои шаҳрвандон таҳлил карда мешавад. Файр аз ин чӣ тавр ҳукми қонуниӣ пайдо кардани конститутсия, муносибати он бо қонун ва судхое, ки онҳоро назорат мекунанд ва инчунин, ҷомеаи шаҳрванди, ки таҳти ҳимояи конститутсия аст, шарҳ дода мешаванд.

1.0 Волонияти қонун

Мисли дигар мамлакатҳо дар Тоҷикистон ҳам шаҳрвандоне зиндагӣ мекунанд, ки қудрати бо яқдигар ва бо давлат муноқиша карданро доранд. Файр аз ин, ба монанди дигар қишиварҳо баъзе шаҳрвандони мақомоти давлатӣ дар муқоиса бо дигарон боигарӣ ва заҳираҳои бештардоранд. Барои он ки ҷамъият дар ҳакиқат ҳамчун ҷомеаи демократӣ шинохта шавад, бояд муноқишаҳо дар асоси қонун ва дигар санадҳои ҳуқуқии қабулшуда, ки мувофиқи онҳо ҳам ба табакаҳои камбизоат ва ҳам сарватманд баробар муносибат карда мешаванд, бояд ҳаллу фасл шаванд. Дар акси ҳол, табакаи сарватманд бо истифода аз боигариаш муноқишаро барои манфиатҳои худ ҳал менамояд. Бинобар ин, дар моддаи якуми конститутсия омадааст, ки Тоҷикистон «давлати ҳуқуқбунёд» аст, на давлати аз рӯи ҳоҳиши шаҳсии касе идорашаванда. Ин нукта ниҳоят муҳим аст. Агар шаҳрвандон ҳис намоянд, ки қарорҳои қонунии ба ҳаёти онҳо таъсиркунанда аз рӯи ҳоҳиши шаҳсӣ қабул карда мешаванд, онҳо давлат ё қонунро эҳтиром намекунанд. Дар сурати мунтазам такрор ёфтани ҷунин вазъият давлатҳо ба ҳолати ҳудвайронкунӣ рӯ ба рӯ мегарданд. Зеро ки шаҳрвандон аз ҷунин давлат ифтихор надоранд. Давлатеро, ки ҷисбати мардум муносибати баробар надорад, одамон барои итоат кардан ба қонунҳои он ё мудофиа ягон асос надоранд. Аз ин ҷо бармеояд, ки

мағҳуми волоияти қонун танҳо дар асоси худи қонунҳо бунёд наёфтааст, балки он ба таври одилона татбик намудани он қонунҳоро дар назар дорад.

Ба монанди аксарияти кишварҳо, барои таъмин намудани волоияти қонун, яке аз роҳҳое, ки Тоҷикистон пеш гирифтааст, зинабандии (иерархия) қонунҳост, ки ихтилофоти байни онҳоро пешгирӣ менамояд ва қонуний будан ё набудани ин ё он амалро муайян меқунад. Агар тартибот дар қонунҳо мавҷуд намебуд, он гоҳ шахс мувофиқи як қонунъба ҷавобгарӣ қашида шуда, бегуноҳ ҳисобида мешуд, ҳоло он ки шахси дигарро аз рӯйи қонуни ба ҳамин монанд ба ҷавобгарӣ мекашиданд ва барои содир кардани чиноят гунаҳкор медонистанд.

Конститутсияи Тоҷикистон қонуни олии мамлакат буда, нисбат ба дигар қонунҳо бартарии пурраи худро дорад. Дар доҳили мамлакат бартарии конститутсия маънои онро дорад, ки агар ягон қонун бо конститутсия дар ихтилоф бошад, он арзиши қонуний надорад ва дар ҷунин ҳолат танҳо бояд конститутсия риоя карда шавад. Бо дарназардошти он ки конститутсия ҷунин қонуни пуркуввати имконпазир аст, мо бояд ҷӣ тавр пайдо шудан, қонуний гаштан ва мундариҷаву муҳтавои онро дидо бароем.

2.0 Таърихи конститутсияи мӯ

Инкишофи конститутсия бо рушди Тоҷикистон зич алоқаманд аст. Аз ин хотир, дар давраҳои гуногун, панҷ конститутсия қабул карда шудааст: солҳои 1929, 1931, 1937, 1978 ва 1994.

Соли 1924 баробари ташкил гардидани Чумхурии ҳудмұхтори Тоҷикистон дар ҳайати Чумхурии Ӯзбекистон (собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ) зарурияти қабули конститутсия ба миён омад. Лекин барои қонуний гардонидани он ҳеч гуна райъпурсии күшод ва озод гузаронида нашуд ва ҷунин ҳолат бо ҳамаи конститутсияҳои то соли 1978 қабулгардида рух дод. Илова бар ин, ҳеч қадоме аз онҳо конститутсияи давлати мустақил набуданд. Тоҷикистон ҳамчун давлати мустақил конститутсияи аввалинашро баъд аз райъпурсии умумихалқие, ки 6-уми ноябрь соли 1994 гузаронид, қабул намуд.

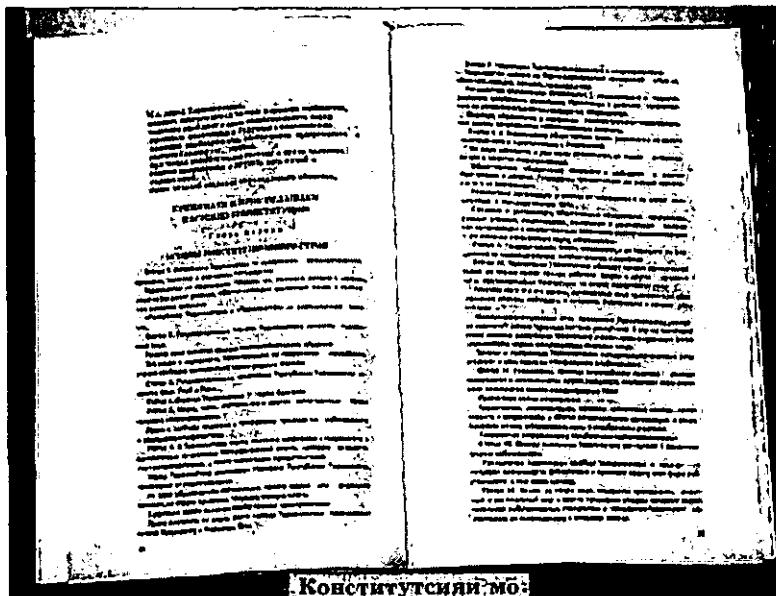
Азбаски таҳияи

конститутсияи соли 1994 бори
аввал дар солҳои бозсозии даврони
шӯравӣ оғоз гардида буд, бинобар
ин мақсади он баланд бардоштани
мақоми конститутсионии
Чумхурии Тоҷикистон набуда,
балки бештар додани муҳторият ба
давлати Тоҷикистон дар ҳайати
Иттиҳоди Шӯравӣ буд. Аз ин рӯ,
асоси онро конститутсияи нави
Иттиҳоди Шӯравӣ ташкил мекард.
Қадами аввалини таҳияи ин
конститутсия 24-уми августи соли
1990 қабул шудани эъломияи
мустакилияти Чумхурии
Сотсиалистии Тоҷикистон буд.

Лоиҳаи конститутсия то тобистони
соли 1991 тайёр шуда бошад ҳам, вале пошхӯрии Иттиҳоди Шӯравӣ садди роҳи он гашт.

Моҳи январи соли 1992 дар асоси қарори Шурӯи Олии Чумхурии Тоҷикистон соҳтори комиссияи конститутсионӣ тағийир дода шуд ва президенти ҷумҳури Рахмон Набиев раиси комиссияи конститутсионӣ интихоб гардид. Ӯ моҳи декабри соли 1991 дар интихоботи умумимилӣ ба сари қудрат омад. Ин гурӯҳ лоиҳаи конститутсияро таҳия карда, онро ба Шурӯи Олии пешниҳод намуд. Дар таърихи 22 моҳи апрели соли 1992 лоиҳаи конститутсия аз тарафи Суди Оли ба муҳокимаи умумихалқӣ гузошта шуда, тавассути аҳбори омма паҳн гардид. Вале ҷангӣ шаҳрвандие, ки дар Тоҷикистон аланга зад, ин равандро боздошт.

Моҳи июни соли 1993 баъд аз интихоб гардидани Эмомалӣ Раҳмонов ба ҳайси раиси Шурӯи Олии Чумхурии Тоҷикистон, ў ҳамзамон райиси Комиссияи конститутсионӣ таъйин гардид. Гурӯҳи корӣ созмон дода шуд ва он ду лоиҳаи Конститутсияро дар моҳи апрели 1994 барои муҳокимаи комиссия пешниҳод намуд. Яке аз лоиҳаҳо соҳти давлатро ҳамчун ҷумҳурии президентӣ ва дигар лоиҳа бошад, ҳамчун соҳти парламентӣ эзоҳ медоданд. Комиссияи

Конститутсияи мӯ

конститутсионй лоихаи шакли қымхурии президентиро тасдик намуд. Президиуми Шұрои Олій конститутсияро 13-уми априли соли 1994 интишор кард. Ҳамзамон президиум комиссияи конститутсиониро ваколатдор намуд, ки ақидаҳои шаҳрвандонро оид ба конститутсияи пешниҳодгардида, то мохи июни соли 1994 ба инобат гирад. Лоихаи конститутсия дар воситаҳои ахбори омма 21-22 юни априли соли 1994 нашр шуд. Лоиха аз 10 боб ва 100 модда иборат буд.

Лоихаи Конститутсия 21-22 июни соли 1994 дар мачлиси Шұрои Олій муҳокима гардид ва дар он ба чунин қарор омаданд, ки райъпурсы 25-уми сентябр гузаронида шавад. Ин сана ба б уми ноябрь соли 1994 иваз карда шуд. Дар райъпурсы одамон ба тарафдории лоиха овоз доданд ва бори аввал конститутсияи Қымхурии Тоҷикистони мустақил қабул гашта, он ба хукми қонун даромад. Ҳамзамон Эмомали Рахмонов дар интихоботи президентті бо 58% овозхо ғолиб баромад ва соли 1995 интихобот ба Мачлиси Олій сурат гирифт.

Конститутсия ҳокимијати давлатті, аз қымла қонунбарор, ичроия ва судиро муайян мекунад. Конститутсия вазифаҳо ва ҳокимијати Мачлиси Олиро ҳамчун мақомоти намояндагай ва қонунбарор муқаррар мекунад. Конститутсия ҳокимијати президенттөр ҳамчун сардори давлат, сардори ҳокимијати ичроия ва таъйинкундандаи судхо ба таври мушаххас нишон медиҳад. Он инчунин низоми ҳокимијати маҳаллӣ, накши додгоҳи қымхурияйи ва тартиби ворид намудани тағииротхо ба Конститутсияро шарху эзоҳ медиҳад. Дар охири китоби мазкур шумо метавонед бо Конститутсияи амалкунандай имрӯза шинос шавед.

Райъпурсии умумиҳалқӣ, ки 26-уми сентябрь соли 1999 гузаронида шуд, имконияти ворид намудани баъзе тағииротхоро ба Конститутсия муҳайё намуд. Баъд аз ворид кардани тағииротхо Мачлиси Олій ҳамчун парламенти иборат аз ду палата – Мачлиси миллӣ ва Мачлиси намояндагон ташкил ёфта, ба парламенти касбӣ мубаддал гашт.

Райъпурсии умумиҳалқии 22-юни июни соли 2003 сурат гирифта низ ба Конститутсия тағиирот доҳил кард. Яке аз ин тағиирот ба президент имконият медиҳад, ки ду муҳлат пай. дар пай интихоб шавад.

3.0 Дигар қонунҳои мо

Мо метавонем қонунҳои конститутсиониро ба таври зерин чудо кунем:

- Қонунҳои давлатті.
- Санадҳои ҳукуқӣ.

Қонунҳо нисбати санадҳои ҳукуқӣ бартарии худро доранд, яъне ин маъни онро дорад, ки ҳамагуна қарори президент бояд мутобики қонунҳо бароварда шаванд. Қонунҳои давлатті ба гурӯҳҳои зерин чудо мешаванд:

- Қонунҳои конститутсионӣ, ки ба мақомоти маҳсус ваколати ичро кардани вазифаҳои дар конститутсия муайяншударо медиҳад.
- Қонунҳои умумӣ, ки қонунӣ будани дигар амалҳоро баррасӣ мекунад

Намудҳои санадҳои ҳукуқӣ ба таври зайл мебошанд:

- Қарорҳои Мачлиси Олій.
- Қарорҳо ва фармонҳои Президенти Қымхурии Тоҷикистон.
- Қарорҳои Ҳукумати Қымхурии Тоҷикистон.
- Қарорҳо, фармонҳо ва дигар санадҳои вазоратҳо, Кумитаҳои давлатті ва дигар сохторҳои давлатті, аз қымла мақомоти маҳаллӣ.

Мачлисҳои маҳаллӣ низ метавонанд қарорҳои танҳо ба худи он минтақа дахлдоштаро қабул намоянд. Аммо он қарорҳо набояд бо қонунҳои давлатті мухолиф бошанд.

Мо метавонем вазифаҳои қонунҳоро ба таври зерин гурӯҳбандӣ кунем:

- Вазифадор намудани одамон ва ташкилотҳо (масалан, ноҳия вазифадор аст, ки шабакаи обтаъминкуниро доимо дар ҳолати корӣ нигоҳ дорад).

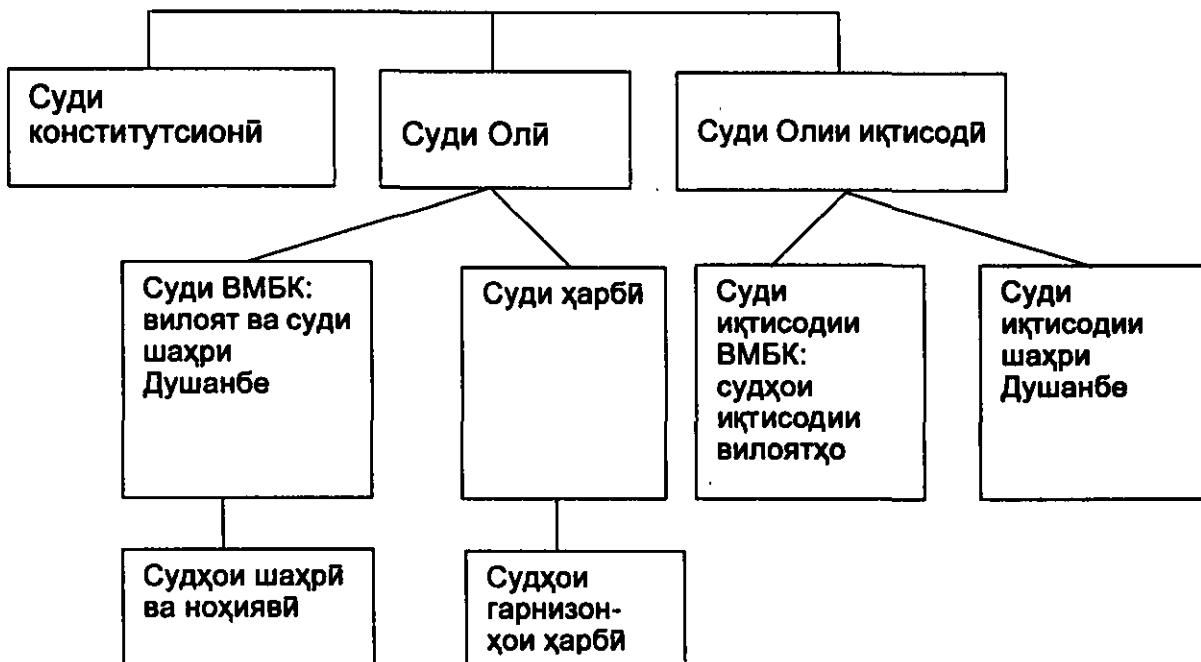
Судяҳои суди Конститутсионӣ

- Манъ кардани баъзе амалҳо (масалан, шумо наметавонед мошинро бо суръати аз 100 километр зиёд дар як соат ронед).
- Истифодаи ваколат (масалан, вилоят ваколат дорад, ки андозҳоро аз номи ҳокимияти марказӣ ҷамъоварӣ намояд.)

4.0 Низоми судӣ ва волоияти қонун

Тоҷикистон ҳам тартиби муайяни судҳоро (юридикӣ) дорад ва онҳо вазифадоранд, ки Волоияти қонунро нисбати ҳамаи ташкилотҳо давлатӣ, ҳусусӣ, ғайридавлатӣ, шаҳрвандон ва дигарон баробар татбик гардонанд.

Ҷадвали дар поён додашуда чунин тартибро нишон медиҳад.

Суди конституционӣ парвандахоро баррасӣ намекунад, лекин чунин вазифаҳо дорад:

- Муайян кардани он ки қонунҳо, санадҳои Мачлиси Олий, Президент, Ҳукумат, Суди Олий, Суди Олии иқтисодӣ ва дигар сохторҳои ҷамъияти давлатӣ, созишномаҳои байналхалқии аз ҷониби Тоҷикистон ба имзорасида ба Конститутсия мутобиқанд ё не.
- Ҳалли баҳсу мунозираҳое, ки миёни сохторҳои давлатӣ, вобаста ба ваколатҳояшон сурат мегиранд.
- Иҷрои дигар салоҳиятҳое, ки аз ҷониби Конститутсия ва дигар қонунҳо муайян гардидаанд.

Суди конституционӣ аз 7 судя иборат буда, яке аз онҳо намояндаи Вилояти Мухтори Бадаҳшони Кӯҳӣ мебошад ва онҳо қарорҳояшонро тавассути овоздихии кушода қабул мекунанд. Вазифаҳои Суди Олий иборатанд аз:

- Назорат аз болои судҳои ҳарбии суди ВМБК, судҳои вилоятҳо, суди шаҳри Душанбе, шаҳрҳо ва ноҳияҳо.
- Баровардани ҳукм нисбати парвандахое, ки аз ҷониби судҳои зинаи поёнӣ пешниҳод шудаанд.
- Баровардани ҳукм нисбати парвандахое, ки судҳои зинаи поёнӣ салоҳияти баррасӣ кардани онҳоро надоранд.
- Ҳалли баҳсу мунозираҳои вобаста ба интиҳобот ва райъпурсии умуниҳалӣ.

Судҳои иқтисодӣ ба дида баромадани парвандахои вобаста ба фаъолияти корчалонӣ, маҳсуссан, иҷро нашудани шартномаҳо масъул мебошанд.

Судҳои ҳарбӣ ба баровардани ҳукм оиди парвандахое, ки вобаста ба ҳамаи қисмҳои ҳарбӣ, корхонаҳо ва сохторҳои ҳарбӣ, кӯшунҳои сарҳадӣ, вазорати бехатарӣ ва дигар ташкилотҳои ҳарбӣ масъул мебошанд.

Агар шаҳрванд боварӣ дошта бошад, ки нисбати ў суди ноҳия ҳукми ноодилона баровардааст, он гоҳ ў метавонад гузаронидани мурофиаи судиро дар сатҳи вилоят талаб кунад.

Суди вилоятій далелхой дар парвандада аз тарафи суди нохия овардашударо таҳлил менамояд ва агар муайян намояд, ки тартибот ба таври дуруст риоя нашудааст, пас мурофиаи судй тақроран сурат мегирад. Агар шаһрванд бо қарори қабулнамудаи суди вилоятій низ қаноатманд нашавад, пас метавонад аз болой он қарор ба Суди Олій шикоят намояд. Суди Олій парвандаро аз нав баррасын намекунад. Агар муайян намояд, ки тартибот ба таври дуруст риоя нашудааст, дар ин ҳолат ба судхой зинаи поён дастур пешниҳод менамояд то парвандаро аз нав баррасын намоянд.

Мохияти асосии волоияти қонун ин аст, ки ҳама дар назди қонун баробаранд ва ҳеч гуна муносибати маҳсус нисбати қасе вучуд надорад. Низоми хуқуқтар дар ҳолате амал мекунад, ки агар он одилона ва мустақим бошад, яъне ин маънои онро дорад, ки ба парвандада мутобиқи қонун хукм бароварда шаванд, на аз рӯи ба инобат гирифтани чиҳатхой фарққунанда, ба мисли мақоми ичтимой, динй ё чинсий. Ҳеч кас хуқуқи барпо кардани баҳсу мунозирахоро бе гузаштани тартиботи муайян надорад. Барои он ки шахси гунаҳкор ва ё поймолкунандаи қонун ҷазо гирад, бояд ҷинояткор худашро дар мурофиаи судий химоя намояд. Илова бар ин, ҷазо бояд аз ҷониби судиян бетараф муайян шавад, на аз ҷониби ҷабрдида ё оилаи онҳо. Барои мисол, агар күшторе сурат гирифта бошад, аъзои оилаи ҷабрдида мумкин ба шахси гунаҳкор ҳуҷум намоянд. Лекин, агар волоияти қонун татбиқ шавад, пас мутобиқи он аъзои оилаи ҷабрдида салоҳияти қабул кардани қарорро надоранд. Маҳз худи қонун, яъне судя қонунӣ ва ё ғайриқонунӣ будани амалро муайян мекунад. Судя муайян мекунад, ки далелхой коғи барои исбот кардани қонунвайронкунӣ аз ҷониби шахс ё ташкилот мавҷуданд ё не. Агар мавҷуд бошанд, пас судя дар асоси онҳо хукм мебарорад. Бо вучуди ин, қонун одатан, ҳадди аққал ва ё ҳадди аксари хукмхоро нишон медиҳад.

Дар Тоҷикистон қонуни шаҳрвандӣ вучуд дорад, бинобар ин судяҳо хуқуқи тафсири қонунҳоро надоранд. Судя қонунро бояд тавре ки навишта шудааст, ҳамон хел татбиқ намояд ва усулеро, ки дар парвандай пешина истифода шуда буд, ба инобат гирад.

5.0 Мустақилияти судҳо

Мачлиси миллӣ раисону ҷонишиҳо, судяҳои Суди конститутсионӣ, Суди Олій ва Суди Олии иқтисодиро ба вазифа таъйин ва аз он озод мекунад. Бо вучуди ин, Мачлиси миллӣ метавонад судяҳоро дар асоси рӯйхати номзадҳои аз ҷониби президент пешниҳодшуда таъйин намояд. Ҳамаи дигар судяҳо аз тарафи президент мутобиқи пешбарии Шӯрои адлия ба вазифа таъйин ва аз он озод карда мешаванд.

Шӯрои адлия иборат аст аз:

- Раиси Суди Олій.
- Раиси Суди Олии иқтисодӣ.
- Як намоянда аз дастгохи иҷроияи президент.
- Як намоянда аз ҳар як палатаи парламент.
- Вазири адлия.
- Дигар судяҳо (тахминан ду судя) бо пешниҳоди президент.

Шӯрои адлия қарорҳоро тавассути овоздихӣ қабул мекунад ва он дар бинои вазорати адлия ҷойгир шудааст. Ҳамаи аъзои Шӯро бояд маълумот ва таҷрибаи хуқуқӣ дошта бошанд.

Конститутсия ва дигар қонунҳои давлатӣ мустақилияти судҳоро тавассути чунин талабот таъмин мекунанд:

- муайян кардани тартибу қоиди ва маҳдудиятҳо нисбати шахси ба вазифаи судя таъйиншаванд;
- ҷорӣ кардани низоми пешниҳоди арзу шикоятҳо ва сабти баррасии парвандадои судӣ;
- консепсияи хуқуқӣ, ки мувофиқи он дар назди қонун ҳама баробаранд;

- дахолат накардан дар корхой судяло хангоми тахлили хүччэтхой судй. Ин мааной онро дорад, ки мувофики өнүн ҳеч кас наметавонад ба он раванд (тавассути чунин амалх ба монанди пора додан ба суд бо максади ба фоидай ин ё он шахс ҳал намудани қарор) таъсир расонад;
- судхо ба тафтиши онхое, ки ба раванди баррасии өнүн дахолат мекунанд, кудрат доранд;
- шүрой адлияе, ки сифати қарорхой судиро назорат мекунад;
- судяло дар як вакт дигар вазифаҳоро ишғол намекунанд. Дар акси ҳол сабабгори ихтилофи манфиатхо мегарданд;
- баррасий шудани аксари парвандахой чиноятай тавассути телевизион намоиш дода мешаванд.

6.0 Додгохи чумхурияй вэ Вазорати адлия

Додгохи чумхурияй қисми таркибий ҳокимияти судий, ичроия ва өнүнбарор ба шумор рафта дар робита бо давлат вазифаҳои муҳими хукукӣ дорад. Вазифаҳои додгоҳ аз инҳо иборатанд:

- Чамъ овардани далелхое, ки өнүнвайронкунни ташкилот ё шахсонро нишон медиҳад;
- Агар додгоҳ боварӣ дошта бошад, ки далелҳо кофианд, пас додситон бояд он ташкилот ё шахсро ба ҷавобгарии судий қашад. (Ба ин восита додситон дар назди суд давлатро намояндагӣ мекунад). Додгоҳ қӯшиш мекунад исбот кунад, ки шахс ё ташкилот өнүнро поймол кардааст. Додгоҳ вазифадор аст, ки чунин амалро дар ҳама гуна ҳолати өнүнвайронкунӣ анҷом диҳад ва ба ин восита қӯмак намояд то волоияти өнүн таъмин гардад. Фарқ надорад, ки чиноят дар кучо ва аз тарафи кӣ содир шудааст. Ин чунин маано дорад, ки агар чизи шахсе дуздида шавад, дар ин ҳолат давлат бояд дуздро ба суд қашад, на ҷабрди даро. Ҳама гуна амали чиноятӣ нисбати шахс, ба монанди чиноят бар зидди давлат баррасӣ мешавад. Шахс ё ташкилоти барои чинояткорӣ муттаҳам кардашуда бояд сафедкунанда дошта бошад, ки вазифаи ў нишон додани нокифоя будани далелҳо барои исботи гуноҳ мебошад.
- Ҳимояи давлат дар суд. Дар сурати аз ҷониби шахс ба суд қашидани давлат дар ин ҳолат давлат ҳамчун гунахгор дониста шуда, додгоҳ давлатро ҳимоя мекунад;
- Мушоҳида аз болои ҳолатҳои шаҳрвандӣ ва оилавӣ бо максади амалҳои чинояткорӣ;
- Тафтиш кардани ҳамаи қарорхой ташкилотҳо ва шахсиятҳо бо максади мувофиқ будани онҳо бо өнүнҳои давлатӣ.

Додситони кулл аз ҷониби президент бо розигии Мачлиси миллий ба мӯҳлати панҷ сол таъйин ва озод карда мешавад. Додситони кулл дигар додситонҳоро ба мӯҳлати панҷ сол таъйин ва озод мекунад.

Вазорати адлия қисми таркибий ҳокимияти ичроия мебошад ва дар навбати худ барои бо маслиҳатҳои хукукӣ таъмин намудани давлат ва шаҳрвандон, инчунин назорат аз болои идораҳои давлатии нотариалӣ ва дигар идораҳои бақайдгирӣ вазифаҳои муҳим дорад.

7.0 Волоияти өнүн ва чомеаи шаҳрвандӣ

Конститутсия ва дигар өнүнҳо муносибати хукукӣ байни чомеаи шаҳрвандӣ ва давлатро муайян месозанд. Онҳо хукукҳо, озодиҳо ва вазифаҳои шаҳрвандонро нишон медиҳанд. Барои мисол, конститутсия ба ҳар як шахс кафолати хукукҳои озодии дин ва созмон додани иттиходияҳои ҷамъиятӣ, аз ҷумла созмонҳои гайридавлатиро медиҳад.

Принципи асосии рушди чомеаи шаҳрвандӣ ҳуқуқи озодии сухан аст. Конститутсия қайд мекунад, ки ҳар як шахс ҳуқуқи навиштани андешаҳо ва дар воситаҳои ахбори омма нашр кардани онҳо ва шомил гардидан ба мисли хизбҳои сиёсиро дорад.

Хулоса, волоияти қонун танҳо ҳамон вақт пуркуват мегардад, ки шаҳрвандон нисбат ба ҳама гуна низоми давлатӣ боварӣ дошта бошанд. Дар баробари ин вазифаи таъмин намудани волоияти қонун бештар ба ўҳдаи худи шаҳрвандон низ гузашта шудааст.

~~Жаңы Шармағағы XXI~~

➊ Машҳо баъд аз ҳониши матн

Супориши 02: Низоми ҳуқуқӣ дар Тоҷикистон (15 дакика) Чумлаҳои зеринро аз назар гузаронида хулоса бароред, ки оё онҳо дар Тоҷикистон воқеъиянд ё не? Агар онҳо воқеъӣ набошанд, пас шакли дурусти ҷумлаҳоро аз нав нависед.

Чумлаҳо	Дуруст ё нодуруст
1. Ҳар шахсе, ки ба суд қашида мешавад, гунаҳгор аст.	
2. Пеш аз ба ҷавобгарӣ қашидани шахс ўро бояд барои қонунвайронкуниш муттаҳам соҳт.	
3. Мақсади мурофиаи судӣ муайян кардани ҳаҷми далелҳо барои гунаҳгор намудани шахс аст.	
4. Ҳар шахсеро, ки милиса гунаҳгор мешуморад, ҳуқуқи аз хизмати химоятгар истифода бурданро дорад. Лекин шахси гумонбаршуда бояд барои чунин хизматҳо маблаге супорад.	
5. Суд муайян мекунад, ки дар ҳолати шахс гунаҳгор дониста мешавад, парвандай ўро суд ё машваратчиён баррасӣ намоянд ё не.	
6. Шахси гумонбаршударо метавон мӯҳлати дароз то оғози мурофиаи судӣ дар маҳбас нигоҳ дошт.	
7. Баъзе одамон набояд ба қонунҳо итоат намоянд.	
8. Танҳо суд ҳуқуқи аз назар гузаронидани қонунҳоро дорад.	
9. Суд, агар ҳоҳад, метавонад қонунро тағиیر дихад.	
10 Суд намуди ҷазори нисбати шахси гунаҳгор муайян мекунад.	

Кайдҳо барои омӯзгор:

МҚҲ: ҳонандагон метавонанд воқеӣ будан ё набудани ҷумлаҳоро муайян намоянд ва дар ҳолати нодуруст буданашон, шакли дурусти онҳоро аз нав нависанд.

МТ: ин вазифа фахмиши ҳонандагонро доир ба баъзе коидаҳои асосии татбики қонунҳо тавассути низоми судии Ҷумҳурии Тоҷикистон месанҷад.

- Нодуруст: ҳар шахси ба суд қашидашуда, то исботи гуноҳаш, бегуноҳ шуморида мешавад.
- Дуруст.
- Эҳтимол дар низоми тафтишотие, ки дар Тоҷикистон мавҷуд аст, дуруст бошад.
- Дуруст аст, лекин агар шахс маблаги хизмати химоятгарро пардоҳта натавонад, ў метавонад аз давлат ҳоҳиш намояд, ки ин маблагро пардозад.
- То ҳол (соли 2003) дар Тоҷикистон суди машваратчиён мавҷуд нест.
- Нодуруст; суд бояд муайян намояд, ки барои чӣ шахси гумонбар бояд дар маҳбас то мурофиаи судӣ нигоҳ дошта шавад (дар ҳолати барои чомеа ҳатарнок буданаш).
- Нодуруст; ҳамаи шаҳрвандон бояд ба қонунҳои мамлакат итоат кунанд.
- Нодуруст; қонунҳо барои чомеа мебошанд ва ба ҳама дастрасанд.
- Нодуруст; танҳо парлумон бояд қонунҳоро тағиир дихад, судҳо ҳеч гоҳ қонунҳоро тағиир намедиҳанд.
- Дуруст.

Супориши 03: Захмат барои чӣ? (25 дақика) Бо ҳамсингатон ба саволи зерин дар ҳаҷми 150 калима ҷавоб нависед: «Конститутсия ба мо барои чӣ лозим аст?»

Қайдҳо барои смузгор:

МКХ: хонандагон сабабҳои асосии мавҷудияти Конститутсияи Тоҷикистонро номбар менамоянд.

МТ: хонандагонро ҳидоят мекунад, ки сабабҳои асосии мавҷудияти Конститутсияи Тоҷикистонро ҷамъбаст намоянд.

Ҷавобҳо бояд фикрҳои зеринро дар бар гиранд:

- Конститутсияҳо замина барои ҳамаи қонунҳои давлатӣ мебошанд;
- Онҳо ҳукукҳо ва вазифаҳои моро ҳамчун шаҳрванд қайд мекунанд;
- Онҳо ба мо нишон медиҳанд, ки мо ҳудро ҳамчун ҷомеа бояд чӣ тавр бунёд намоем.

Супориши 04: Ҳокимияти судӣ (15 дақика) Бо ҳамсингатон конститутсияро аз назар гузаронида, матнне дар ҳаҷми камтар аз 150 калима ҷавоб нависед, ҳокимияти судӣ кай ва чӣ гуна метавонад қонуни аз ҷониби парламент пешниҳодгардидаро рад қунад?

Қайдҳо барои смузгор:

МКХ: хонандагон метавонанд мувозинаи ҳокимияти судиро шарҳ диханд.

МТ: ҷалб кардани таваҷҷӯҳи хонандагон ба қурдатест, ки ба суд дода мешавад. Зеро суд ҳокимияти иҷроия ва қонунбарорро дар мувозина нигоҳ медорад ва назорат мекунад.

Намунаи ҷавоб:

Суди конститутсионӣ, ки зинаи баландтарини ҳокимияти судӣ мебошад, қонуни пешниҳодгардидаро дар сурати бо конститутсия иҳтилоф доштанаш метавонад рад қунад. Он инчунин, агар қонуни пешниҳодшуда бо қонунҳои амалкунанда зид бошад тағйиротҳоро пешниҳод мекунад ё метавонад тавсия дихад, ки қонуни пешниҳодшуда қонуни амалкунандаро иваз қунад.

Ин раванд пеш аз ба имзо расидани қонун аз ҷониби Президент сурат мегирад. Бо вучуди ин дар амал таҳиягарони қонуни пешниҳодшаванда то ба ин вазъият расидан аз ҳокимияти судӣ маслиҳат мепурсанд.

Ин раванд зарур аст, зеро ки дар акси ҳол одамон дар вазъияти ногувор ва пурра дар зери ҳокимияти судҳо қарор мегиранд. Чунки судя метавонад ба як шахси ҷиноят содир карда як қонунрову ба шахси дигари ҳамин ҳел гуноҳ намуда, қонунро татбиқ намоянд, ки нисбатан сабуктар аст.

Қайд: ин на танҳо ба саволи «чӣ тавр» ва «кай» ҷавоб медиҳад. Шумо метавонед аз хонандагон пурсед, ки ҳангоми иҷрои ин вазифа ба саволи «барои чӣ» раванди тағтиши қонун аз тарафи ҳокимияти судӣ зарур аст, ҷавоб гӯянд.

Супориши 05: Мувоғики қонуни (20 дақика) Ҳуқуқшинос ё судяро ба сингатон даъват намуда,

саволҳои зеринро пурсед:

1. Шумо чӣ тавр ҳуқуқшинос шудед?
2. Ба шумо қадом навъҳои дониш заруранд?
3. Дар бораи қонунҳои нав шумо аз кучо маълумот мегиред?
4. Фарқи байни қонунҳои шаҳрвандӣ ва ҷиноӣ чӣ гунаанд?
5. Дар байни қонунҳои хуб ва бад чӣ фарқият мавҷуд аст?
6. Ҳусусияти кори ҳуқуқшинос дар якчанд соли охир то чӣ андоза тағиیر ёфт?

Қайдҳо барои смузгор:

МКХ: хонандагон метавонанд ба ин саволҳо ҷавоб диханд.

МТ: ба хонандагон кӯмак менамояд, ки кори судҳоро хуб омӯхта, оид ба фаъолияти адвокатҳо судҳо ҳамчун ҳимоягарони айбдоршавандаҳо фахмиш пайдо қунанд.

Чавобжо мүмкін аст чунин бошанд:

1. Ман дар донишгоҳи шахри Душанбе панҷ сол таҳсил кардам ва унвон гирифтам.
2. Шуморо зарур аст, ки дар бораи назарияи чй гуна кор кардани қонунхо дониш дошта бошед ва мохияти қонунхои асосии кишварамонро донед. Агар шумо дар як соҳа фаъолият намоед, зарур аст, ки қонунхои вобаста ба он соҳаро донед.
3. Ҳукукшиноско метавонанд нусхай қонунхои нави қабулшударо дархост намоянд.
4. Нигаред ба шарҳи матн.
5. Конуни номукаммал, одатан, ихтилофонок ва татбикнашаванда аст. Бо ибораи дигар он мүмкін ягон чизро ғайриқонунй мешуморад, лекин дастгир намудани одамонеро, ки қонунро вайрон кардаанд, имконнолазир аст. Қонунхо бояд одилона бошанд.
6. Имрӯз парвандажои чиной оид ба корчалонӣ ва, маҳсусан, ичро накардани шартномаҳо дар муқоиса ба солҳои пешин ниҳоят зиёданд. Қонунхои бештари душвор ва вазифаҳои зиёди чомеа ба он оварда расонид, ки тадкиқоти ҳуқуқӣ ва меъёрҳои ахлоқӣ барои ҳуқуқшиносон мүкаммал гардонида шавад. Албатта, душворихои иқтисодиёт фаъолияти ҳуқуқшиносро дар муқоиса то соли 1991 боз ҳам мушкилтар гардонид.

Супориши 06: Нұқтаи назарិ ҳуқуқшинос (15 дәқика)

Тасаввур күнед, ки шумо дар гүрӯҳдо кор карда, барои ҳар як масъалаи номбаршуда лоиҳаи қонунхоро тайёр кардед. Сипас, ҳуқуқшинос ё судяро ба синфатон даъват намоед ва нұқтаи назарិ онҳоро оиди қонунхои аз ҷониби шумо пешниҳодшуда пурсед.

Масъалаҳо:

1. Сагҳо, одатан, шабона аккос зада хоби шуморо халалдор мекунанд.
2. Шумо одамонеро, ки нашъа истеъмол мекунанд, медонед.
3. Гови ҳамсоя сабзавоти коштай шуморо мөхӯрад.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: аввал ин, ки хонандагон қонунро пешниҳод мекунанд ва сипас ҳуқуқшинос эродхояшро оид ба воеӣ будани он иброз медорад.
МТ: ба хонандагон мушкилии таҳияи қонунхо ва ҳолатҳои мухим будани қонунро нишон медиҳанд.

Хонандагон бояд дар гүрӯҳдо кор кунанд ва оид ба ҳар як масъалаи номбаршуда лоиҳаи қонунхоро тайёр кунанд.

Чавобжо гуногун хоҳанд буд.

БОБИ 11

СОХТОРИ ДАВЛАТ

Максади умумии ин боб шарҳ додани намунаи ташкили ҳокимияти давлатӣ мебошад.

 Машқ пеш аз хондани матн:

~~Супориши 01: Истилоҳот ва муайянкунандажо~~ (5-дакика)

Дунафарӣ кор
карда, истилоҳотро бо муайянкунандажо мӯжоиса намоед.

Истилоҳ	Муайянкунанда
1. Интихобот	a). Шахсе, ки ҳуқуки овоздиҳӣ дорад.
2. Ҳизби сиёсӣ	b). Гурӯҳи сиёсие, ки барои пешниҳод ва дастгирии роҳбарону номзадҳояшон ба вазифаҳои давлатӣ созмон ёфтааст.
3. Интихобкунанда	c). Ҷараёне, ки дар он ҳоҳиши ҳалқ тавассути интихоби намояндагон ба парламент ва роҳбарии соҳторҳои иҷроияи давлатӣ ифода мегардад.

Чавобҳо: 1-в, 2-б, 3-а.

 Матн барои хониш

Дар ин боб мо соҳтори умумии давлат ва бъзе мушкилотеро, ки рӯҳ медиҳанд, лида мебароем. Бинобар ин боби мазкур ба қисмҳои зерин тақсим карда мешавад:

1. Таносуби кудратҳо.
2. Ташкили ҳизматҳои давлатӣ.
3. Муносибати байни ҳизматҳои давлатӣ ва шаҳрвандон.
4. Ҳавфи монополия намудани кудрати давлатӣ.

1.0 Таносуби кудратҳо

Яке аз аввалин ва бузургтарин мутафаккирони сиёсӣ Аристотел буд, ки соли 384 то мелод таваллуд шудааст. Дар «Сиёсат» ном қитоби ў се вазифаи асосии давлат қайд карда шудааст:

1. Таҳияи қонунҳо (ин аз ҷониби ҳокимияти қонунбарор амали мегардад);
2. Қабули қарор оид ба идоракуни давлат дар асоси қонунҳо (ҳокимияти иҷроия);
3. Қабули қарор оид ба тафсир ва татбиқи қонунҳо (ҳокимияти судӣ).

Он ҷизҳое, ки Аристотел навишта буд, то ҳанӯз аҳамияти ҳудро гум накардаанд. Сарфи назар аз он ки ин вазифаҳоро метавонон бо роҳҳои мухталиф дар низомҳои гуногуни ҳокимияти иҷро намуд, вале онҳо на ҳамеша аниқ муайян карда шудаанд. Масалан, қонунбаророн низ метавонанд қонунҳоро татбиқ кунанд.

Чунин тақсимоти вазифаҳо ва ҳокимият зарур аст, зеро он барои пешгирий намудани муттамарказшавии ҳокимияти пуркудрати гурӯҳи ҳурди одамон ёрӣ мерасонад. Агар се шоҳаи ҳокимияти давлатӣ ба якдигар вобаста ҷабошад мо гуфта метавонем, ки тақсимоти ҳокимиият вучуд дорад. Чунин ташкили ҳокимиият самарабаҳш аст, зеро ин маънои онро дорад, ки ҳар як ҷузъи он ваколати маҳдудкунидорад ва, воқеан, ҷузъҳои ҳокимиияти дигарро маҳдуд мегардонад. Ваколатҳои ҳукуматӣ дар чунин вазъият дар натиҷаи ҳамкории шоҳаҳои ҳокимиияти давлатӣ ба вучуд меоянд ва имконияти амали онҳоро таъмин мекунад. Дар ин сурат ҳар як шоҳаи ҳокимиият қудрати баробар дорад. Инро низоми низорат ва мувозина меноманд. Масалан, тасаввур кунед, ки президент (як қисми шоҳаи ҳокимиияти иҷроия) меҳоҳад, ки ҳамаи одамон шими кӯтоҳ пӯшанд. Барои ба ин кор ноил гаштан ў ҳоҳиши мекунад, ки қонуне таҳия шавад, ки пӯшидани шимҳои дарозро манъ намояд. Чунин қонун бояд аз тарафи идораҳои ҳукӯқӣ таҳия ва қабул карда шавад. Барои танзими ин қонун соҳтори судӣ бояд ҳулосаҳои ҳудро баён кунад, ки қонуни пешниҳодшуда то чӣ андоза бо қонуни амалкунанда мувофиқат мекунад. Дар сурате, ки идораи

қонунбарор аз қабули чунин қонунхо худдорй намояд ё сохтори судй қайд кунад, ки он бо қонунхой дигар мувофиқат намекунад, президент бояд аз чунин мақсад даст кашад.

Хатто қонун қабул шавад ҳам, дар чорй кардани он низ тақсими вазифаҳо мушохид мешавад. Ҳокимияти судй дар сурати аз тарафи шахс вайрон қарда шудани қонун ба қинояткор қазо медиҳад. Ҳокимияти ичроия вобаста ба низоми амалкунанда барои амали милиса, ки вайронкунандагони қонунро дастгир ва кори онҳоро тафтиш мекунанд, масъул аст.

Дар аксарияти конституцияҳо имрӯза бунёди чунин ҳокимияти давлатй пешбинӣ шудааст, ки тақсимот ва баробарӣ асоси демократияи муосирро ташкил мекунад. Дар поён шархи тақсимоти ҳокимият оварда шудааст.

1.1 Идораҳои қонунбарор

Вазифаи асосии идораҳои қонунбарор бунёд намудани қонунхо мебошад. Дар бисёр низомҳои давлатй ҳокимияти ичроия низ баъзе вазифаҳои қонунгузоририро, ки онҳо бо роҳи баровардани фармонҳо ва дигар қоидаҳо амалӣ мегарданд, ба зимма мегирад. Ба гайр аз ин, ҳокимияти қонунбарор истифодаи маблағҳои буҷети давлатиро муайян карда, шартномаҳои байнидавлатиро тасдиқ мекунад ва оид ба масъалаҳои гуногун воҳӯриҳо мегузаронаду низоми интихоботро муайян намуда, баъзан судяҳоро низ тасдиқ мекунад. Ҳокимияти судй дар мамлакатҳои гуногун бо хусусиятҳои зиёди худ фарқ мекунад. Чунончи:

1. шумораи намояндагон;
2. тартибот ва муқаррароте, ки онҳо истифода мекунанд;
3. нақши ҳизбҳои сиёсӣ;
4. нақши онҳо дар давлат дар муқоиса бо ҳокимияти ичроия.

Аксарияти идораҳои қонунбарор аз ду шурӯ иборатанд, ки баъзан онҳоро

«палатаҳо» мегӯянд. Ин маъни онро дорад, ки сохтори зинаи болоie мавҷуд аст, ки одатан минтақаҳои калонро намояндагӣ мекунад. Ҳамзамон палатаи поёни нисбатан сершумор низ ҳаст, ки зерминтақаҳо ва ҳавзаҳои интихоботиро намояндагӣ менамоянд. Ҳар яке аз ин ҳавзаҳои интихоботӣ намояндаӣ ҳудро интихоб мекунад. Одатан, мақсади асосии парламенти дузинагӣ тақсимоти минбаъдаи ҳокимият аст. Бо вучуди ин, дар баъзе кишварҳои ҳурди демократӣ, масалан, Юнон танҳо парламенти якпалатагӣ амал мекунад. Органҳои қонунбарор – парламентҳо аз рӯи шумораи намояндагонашон фарқ мекунанд. Палатаи умумии Бритониё (ин палатаи поёни парламент аст, ки он аз намояндагони одамони oddī ташкил ёфтааст) 600 намоянда дорад ва яке аз калонтарин сохтори қонунбарор ба ҳисоб меравад. Ҳурдтарин идораи қонунбарор палатаи поёни парламенти Исландия аст, ки ҳамагӣ 40 намоянда дорад.

Яке аз мушкилоти асосии парламентҳои кишварҳои иттиҳоди давлатҳои мустакил дар он аст, ки намояндагони нав интихобшуда дар парламенти демократӣ таҷрибаи кор надоранд ва бо қоидаҳо ва тартиботи амалкунанда шинос нестанд. Барои бунёди гурӯҳҳои мухолифақида дар парламент, масалан, барои такмили қонунҳо вақти муайян лозим аст. Қонундонҳои хуб низ бояд чӣ гуна ба таври күшод бо интихобкунандагон ва воситаҳои аҳбори умум муюшират карданро омӯзанд. Агар қонундон аз ўҳдаи ичрои ин вазифаҳои мухим набарояд ё ҳоҳиши ичро карданро надошта бошад, дар он ҳолат мамлакат ба мушкилиҳо дучор мегардад.

1.2 Идораи ичроия

Идораи ичроия дар сохтори ҳокимияти давлатй вазифаи идоракунандаро адо мекунад (ба ин идораҳои интихобӣ низ дохил мешаванд). Онҳо самти сиёсати давлатиро муайян мекунанд ва қонунхоеро, ки парламент қабул мекунад, татбиқ менамоянд. Ба ҳайати он шахсони расмии мансабдори интихобшаванда, ба монанди президент, ё сарвазири таъингашта, девони вазирон,

инчунин хизматчиёни давлатии таъйиншуда, ки корҳои техникиро пеш мебаранд, дохил мешаванд.

Ҷиҳати фарқкунанда дар соҳтори иҷроия вобаста аз низоми қишвар аст. Яъне қишвар дорон низоми президентӣ ё парламентист.

Дар низоми президентӣ сардори ҳукумат президент ва инчунин, намояндагони парламент, ба мӯхлатҳои муайян интихоб карда мешаванд. Президентро ба таври мачбури, ба истисно ҳолатҳои фавқулодда ва аз рӯи тартиботи мураккаб, наметавон ба истеъ孚 равон кард. Одатан, президентон низ наметавонанд парламентро пароканда созанд. (Ин маъни ҳукуки намояндагии онҳоро бекор кардан аст. Ин ҳолат асосан танҳо пеш аз интихобот рух медиҳад). Дар бисёр системаҳои президентӣ вазифаи ноиби президентро дохил кардаанд, ки онҳоро ҳатто ба таври алоҳида интихоб мекунанд ва аз рӯи вазифаашон байд аз президент қарор доранд. Дар сурати корношоямии президент, дар чунин низом, вазифаи ўро ноиб ба ўҳда мегирад.

Иёлоти Муттаҳидаи Амрико ва Фаронса мисоли низоми президентӣ шуда метавонанд. Дар ҳар ду ҳолат, президент ҳам сардори давлат ва ҳам сардори ҳукумат ба ҳисоб меравад.

Дар низоми парламентӣ сардори ҳукуматро сарвазир ё консул мегӯянд. Сарвазирро аз ҳисоби аъзои парламент интихоб мекунанд. Одатан, ўроҳари ҳизби сиёси ҳисоб рафта, дар интихоботи парламент ҷойҳои бештарро ба даст овардааст ва ҳукуматро ташкил мекунад. Ин маъни онро дорад, ки ҳокимияти иҷроия қисман аз идораи қонунбарор иборат аст. Дар чунин низом сарвазир ва ҳукуматро ба воситаи аксарияти овозҳо дар шакли изҳори нобоварӣ ба истеъ孚 фиристодан мумкин аст. Аз тарафи дигар, сарвазир метавонад парламентро пароканда кунад ва интихоботи нави онро таъйин намояд.

Низоми парламентӣ талаб мекунад, ки дар байни ҳокимияти иҷроия ва қонунбарор ҳамкории зич мавҷуд бошад, зеро онҳо метавонанд ба осонӣ яқдигарро ба истеъ孚 фиристанд.

Дар низоми парламентӣ аз болои шоҳаҳои ҳокимияти иҷроия назорати ҷиддӣ мавҷуд аст, зеро вазифаҳои сардори давлат ва сардори ҳукумат дар ин ҷо аз ҳамдигар чудоянд. Сардори давлат шоҳ (монарҳ) ё сарвари интихобшуда аст, ки аз ин рӯ бояд, сухани охиринро гӯяд ва метавонад қонунҳои пешниҳодшударо қабул ё рад намояд. Ў баъзе судяҳоро таъйин мекунад. Бо вучуди ин, президент дар низоми парламентӣ дар муқоиса бо низоми президентӣ ҳокимияти маҳдуд дорад. Дар Ҷопон, Испания, Бритониёи Кабир ва мамлакатҳои Скандинавия давлатҳои парламентии монарҳӣ амал мекунанд. Давлатҳои Италия, Олмон, Венгрия ва Чехия ҷумҳуриҳои парламентӣ буда, дар онҳо президент сардори давлат аст, на сардори ҳукумат.

Ҳам президент ва ҳам сарвазир давлатро бо ёрии вазирон идора мекунанд, ки онҳо дар низоми парламентӣ мустакилияти бештар доранд ва сарвазир дар байни онҳо ягона аст.

Натиҷаи кори чунин тартибот ду лаҳзаи муҳим дорад: якум, дар низоми президентӣ сардори давлатро бевосита мардум интихоб мекунад. Дар низоми полумонӣ сардори ҳукумат (sarvazir)-ро намояндагони парламент интихоб мекунанд. Ин интихоботи бавосита аст. Бо вучуди ин, интихобкунандагон аллакай медонанд, ки вазифаи сарвазирро кӣ ишғол мекунад, зеро ўроҳари ҳизби сиёси аст. Дуюм, дар низоми парламентӣ вазирони идораҳои гуногун аъзои парламентанд. Бинобар ин, онҳо дар як вақт таъйин карда мешаванд, ки агар намояндагони ҳалқ дар парламент бошанд. Дар низоми президентӣ вазиронро, ки ҳукумати иҷрояро ташкил медиҳанд, таъйин мекунанд ва барои номзад шудан ба ин вазифа узви мақомоти интихобӣ будан шарт нест.

Азбаски ҳар ду низом демократӣ ба ҳисоб мераванд, гуфтан мушкил аст, ки қадоме аз инҳо демократитар аст. Муҳим он аст, ки дар низоми интихобшуда то қадом андоза конститутсия риоя мешавад ва то қадом андоза шоҳаҳои гуногуни ҳокимият баробар аст.

1.3 Идораҳои судӣ

Низоми судӣ ба татбики қонунҳо машғул буда татбики қонунҳоро ба таври одилона, мувоғики муқаррароти конститутсия ба роҳ мемонад. Аз ин рӯ, идораҳои судӣ бояд мустақил ва беғараз бошанд. Низоми судӣ, одатан, аз низоми мураккаби арзу шикоятҳо иборат аст. Агар қарорҳои қабулнамудаи суди зинаи поёни бо конститутсия ё қонунҳои амалкунанда мухолифат кунанд ва ё ҷараёни судӣ ҳатоғиҳо дошта бошад, суди зинаи баландтар метавонад онҳоро бекор созад.

Асосан ду гурӯҳи қонунҳои судӣ вучуд доранд, ки онҳо масъалаҳои ҳукуқиро баррасӣ менамоянд.

- **Хукуки шаҳрвандӣ** (мачмӯи қонунҳоест, ки ба хукумат ва шаҳрвандон хукуки анҷом додани байзе амалхоро медиҳад). Дар натиҷа, саволҳои зерин метавонанд хусусӣ бошанд: а) дида баромадани парвандоҳои байни шаҳрвандони алоҳида; б) дида баромадани парвандоҳои байни давлат ва шаҳрвандон. Зимнан, ҳар як тараф мекӯшад ичрои вазифаи худро исбот намояд.
- **Кодекси чиноятӣ** (қонунҳое, ки сўйисеъмол ё вайрон кардани хукуқ ва инчунин, барои он ҷаози мувоғикро, муайян мекунанд). Дар натиҷа ин парванда мақсади ҷамъиятиро ифода менамояд, зеро онҳо ҳамеша байни шаҳрванд ва давлат барои ҳимояи манфиати умум бурда мешавад.

Яке аз вазифаҳои мушкилтарини бозсозиҳои сиёсии давлатҳои соҳибистиклол бунёди низоми судии мустақил аст, ки он набояд ҷузъи ҳокимияти ичроия бошад. Таъйини судяҳои мустақил ва соҳибдониш, ки мардум нисбати онҳо эҳтиром ва боварӣ доранд, кори муҳим аст.

2.0 Соҳтори хизмати давлатӣ

Ичрои қонунҳо аз тарафи хизматчиёни давлатӣ ба амал бароварда мешавад, ки онҳо дар ташкилотҳои гуногун фаъолият мекунанд. Дар кишварҳои гарб ин соҳтор асосан дар ҷаҳорчӯбай раёсатҳои давлатӣ ва шӯъбаҳо маҳдуд карда шудааст.

Яке аз масъалаҳо, ки аз давраи Шӯравӣ мерос мондааст, мағҳуми хизмати давлатӣ новобаста аз соҳтори ҳизби мебошад. Давлатҳои нави мустақил хизмати давлатиеро ба мерос гирифтаанд, ки он вазифаи идоракуни давлат ва назорат аз болои ҳамаи ҷабҳаҳои ҳаётӣ ҷомеаро фаро мегирад. Дар натиҷа, қариб ҳар як ташкилот дар ҷомеа аз милиса, донишгоҳҳо, ташкилотҳои тандурустӣ ва ҳатто бонкҳо дар зери назорати идораҳои давлатӣ буд.

Ба наздикӣ идораи хизмати давлатӣ чунон тағиیر ёфт, ки байзе вазифаҳои он ба соҳторҳои тичоратӣ дода шуданд. Вале барои байзе вазифаҳо, ки зери назорати давлат қарор дорад, дар айни замон аз ҳад зиёд усулҳои идоракуни корҳонаҳои шахсиро истифода мебаранд.

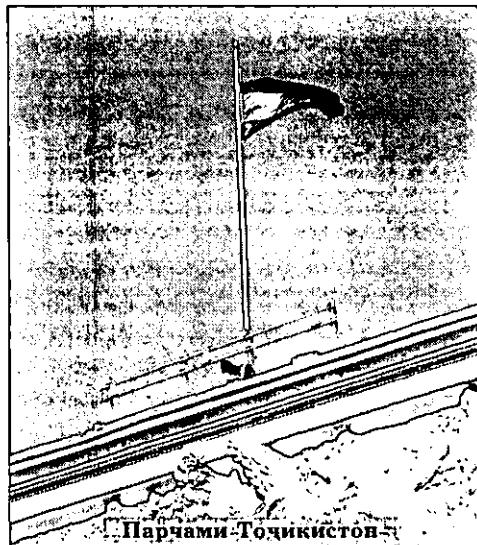
Дар давлатҳои гарб шумораи хизматчиёни давлатӣ ҷандон зиёд нестанд ва низоми идоракуни тавре ба роҳ монда шудааст, ки ҳар як раёсат мустақилияти заруриро соҳиб аст.

Аксари давлатҳои собиқ Шӯравӣ ҳоло низ бинобар зиёд будани шумораи хизматчиёни давлатӣ, ки ба мушкилиҳои буҷетӣ оварда мерасонад, душворӣ мекашанд.

Ин масъала барои он мушкил аст, ки аз рӯйи анъана бисёр ашҳоси мансабдор ба вазифаҳои худ дар асоси алоқаҳои сиёсӣ ва содик будан ба роҳбарони вазорату идораҳо таъйин карда мешаванд, на ин ки аз рӯйи сифати кор, шахсият ва хизмати онҳо.

Ин низом сифати ичрои вазифаҳои хизматӣ ва давлатиро ҳалалдор менамояд ва ба он оварда мерасонад, ки ашҳоси мансабдор на ҳама вақт миёни назорати сиёсӣ, садоқати шахсӣ ва сифати кор муносибати дуруст мекунанд.

Ин масъалаҳо сифати кори хизмати давлатиро аз сабаби маоши ноҷиз, вучуд надоштани низоми интиҳоби мутахассисон ва ҳавасманд насохтани онҳо паст менамояд. Чунин усули кор барои ба вучуд омадани муҳити ҳукмравои усулҳои идоракуни шароит фароҳам оварда ва дар ин гуна вазъият шавқу рағбати мутахассисон бедор намешавад, ташабbusi онҳо қадр намегардад ва дар амал, баръакс, метавонад он ба ҷазо оварда расонад. Дар натиҷа кормандони идораҳои давлатӣ барои беҳбудии корҳои худ ҳавасманд намегарданд, зеро онҳо мустақилона, бе иҷозати сардор ягон масъаларо ҳал карда наметавонанд. Онҳо факат метавонанд дар бораи шароити маҳал аҳбори номуқаммал дошта бошанд. Азбаски коркунони идораҳои давлатӣ имкониятҳои кам доранд ва барои такмили маҳорати маъмурӣ ва идоракуни онҳо шароити мусоид фароҳам оварда нашудааст, бинобар ин хуччатҳои тайёр намудаи онҳо бесифат мебароянд.

Парчами Тоҷикистон

3.0 Муносибати байни ҳадамоти давлатӣ ва шаҳрвандон

Дар бâъзе мамлакатҳо шаҳрвандон аз идораҳои ҳадамоти давлатӣ дар ҳаросанд ва нисбати самаранок будани хизматрасониҳо боварии кам доранд (идораҳои ҳуқуқӣ, тиббӣ, маориф, хифзи иҷтимоӣ ва гайра). Бо вучуди ин, идораҳои хизмати давлатӣ қудрати васеъи қонунӣ доранд, вале мутобики қонун амал намекунанд. Дар мамлакатҳои демократӣ шаҳрвандон аз ташкилотҳои давлатӣ хизмати сифатнокро интизоранд ва чунин меҳисобанд, ки мақсади асосии онҳо таъмини талаботи мардум аст, на ин ки баръакси он. Ташкилотҳои ҳадамоти давлатӣ бояд барои сарфи маблағҳои андоз, ки аз ҳисоби шаҳрвандон ҷамъ мешавад, ҷавоб гӯянд. Аз ин рӯ, дар бисёр қишиварҳо қонун «Дар бораи иттилоот» амал мекунад, ки шаҳрвандон метавонанд идораҳои давлатиро маҷбур созанд, то ба фаъолияти ҳадамоти давлатӣ рӯшанӣ андозанд. Агар маълум шавад, ки ташкилотҳои ҳадамоти давлатӣ гайриқаноатбаҳш фаъолият кардаанду сифати хизматрасониашон хеле паст аст ё сарфи бехудаи маблағҳо ҷой дорад, шаҳрвандон имкон доранд, ки дар интихоботи навбатӣ бо роҳи аз нав интихобкунӣ роҳбариятро иваз кунанд.

4.0 Инҳисор (монополия)-и давлатӣ дар ҳокимиют

Ҳама гуна низоми идораи давлатӣ метавонад ҳуб ё бад бошад, вале ҳаминаш аниқ аст, ки ягон низоми идораи ҳукуматӣ аз сӯйистеъмол озод нест. Кувваҳо дар ҳама гуна соҳти давлатӣ зери инҳисори давлат аст (тавассути милиса, артиш ва судҳо).

Яке аз мақсадҳои асосии давлат ҳимояи шаҳрвандон аз ҷинояткорон бошад ҳам, вале ҳолатҳое ҳастанд, ки ҳуди давлат ҳуқуқҳои шаҳрвандонро поймол месозад. Дар ин маврид, ҳимояттар ба ҷинояткор табдил мейёбад ва дар муқоиса бо таҷовузкори алоҳида ҳатарнок аст. Ҳамин тавр, давлат дар баробари барои мардум мухим буданаш метавонад ҳатарнок низ бошад. Мегӯянд, ки дар чунин сурат он ба давлати мустабид (тириания) табдил мейёбад.

Истибдод ё ҳукмронии мутлакро мумкин аст ҳамчун ҳокимиите муайян кард, ки дар натиҷаи ба муқобили ҳалқи ҳуд амал намудан боварии мардумро аз даст додааст. Ҳукмфармоён золимоне мебошанд, ки онҳо аҳолиро бо мақсади таъмини боигарии ҳудашон ғулом карда ба даҳшат мепандозанд. Ҳар як ҷузъи низоми давлатӣ ё мансабдорон аз ҳокимиюти ҳуд сӯйистеъмол мекунанд ва, бинобар ин, ба боварӣ сазовор намешаванд. Золимон, инчунин, метавонанд мавқеи ҳудро аз ҷиҳати ҳуқуқӣ тавассути қонуне, ки табииати ҳақиқии низоми идораи давлатиро рӯйпӯш мекунад, мустаҳкам намоянд. Дар чунин ҳолат нисбати амалиёти онҳо аҳолӣ ба ҳеч кучо арзу шикоят карда наметавонад ва, умуман, манфиати ҳалқро ҳеч кас ба ҳисоб намегирад.

Агар воситаҳои бартараф кардани ин камбудиҳо мавҷуд набошад низоми демократӣ ҳам золим шуда метавонад. Инчунин агар низоми демократӣ гурӯҳҳои ақаллиятро ҳимоя накунад, золимии гурӯҳҳои аксарият метавонад ҷой дошта бошад. Дар чунин ҳолат аксарият метавонад ақаллиятро ғулом гардонад, моликияташро горат ва несту нобуд кунад. Бинобар ин, тақсимоти қудрат ва кафолатҳои конституционӣ барои ҳимояи ҳуқуқҳои ақаллият заруранд.

Аз чунин низоми зӯроварона тавассути инқилоб раҳои ёфтани мумкин аст. Эҳтимол, пеши роҳи золимиро тавассути роҳҳои осоишта гирифтани мумкин аст ва барои аз нав авҷ гирифтани он имконият додан лозим нест. Дар шароити мавҷуд будани волоияти қонун новобаста аз он, ки ў президент ё шаҳрванди қаторӣ аст, дар мамлакат ҳамеша имконияти ба суд қашидан мансабдорони қонуншикан вучуд дорад. Барои ба амал омадани ин кор:

Муҷассамаи Исмоили Сомонӣ дар Душанбе

- Идораҳои ичроия бояд боварй дошта бошанд, ки ҳокимияти қонунгузор дар чаҳорчубаи қонун ва тартибите, ки конститутсия муайян кардааст, амал мекунанд (агар идораҳои ичроия онро назорат накунанд, идораҳои қонунбарор мәтавонанд ҳокимиятре вазифадор намоянд).
- Идораҳои қонунгузор, ҳангоми қабули қонунҳо дар сурати онҳоро ранҷонидан ва ё ҳокимияти идораҳои ичроияро маҳдуд кардан ҳам бояд мустақил бошанд (хатари аз ҷониби ҳокимияти ичроия озод намудани қонунгузорон набояд ҷой дошта бошад).
- Идораҳои судӣ дар қабули ҳукмҳое, ки ҷавобѓӯи қонун аст, ҳатто агар зарурати ба маҳбас қашидани президент ва намояндаи парламент мавҷуд бошад, ҳам, бояд мустақил амал кунанд (якин аст, ки чунин ҳолат рух намедиҳад. Агар судяҳоро ҳокимияти ичроия ё қонунгузор таъйин карда бошад, дар сурати пайдо шудани таҳдид ба имтиёзҳои ҳокимияти ичроия онҳо метавонанд судяҳоро аз вазифа сабукдӯш кунанд).

Албатта, роҳи дигари муҳими пешгири намудани золимӣ тавассути интихобот иваз кардани роҳбарон аз тарафи шаҳрвандон аст. Интихобот имконият медиҳад, ки на танҳо шахсиятҳо, балки тамоми низоми сиёсӣ ба воситаи ворид кардани тағиирот ба конститутсия ё таҳияи нави он дигаргун карда шуда низоми нави давлатдорӣ пешниҳод гардад. Интихобот чун воситаи ба тартиби муайян интихоб намудани намояндагон бо мақсади ичро кардани ҳоҳиши овоздиҳандагон гузаронида мешавад. Бо вучуди ин, вай наметавонад даъвое бошад, ки ҳамаи дардҳоро дармон бахшад.

Баъзан интихобот дар асоси қоидаҳои ноқис баргузор мегарданд. Бинобар ин, муҳим аст, ки қонунҳои интихоботӣ бо принципҳои байналхалқӣ мувофиқат кунанд ва он намояндаи боадолат ва интихоботи озодро таъмин намоянд. Меъёрҳои дар қофаз навишташуда барои озодона ва одилона гузаронидани интихобот кифоя нестанд. Маъсалаҳои марбурт ба доир кардани интихобот ва иштироки хизбҳои сиёсӣ дар қисми дуюми китоб оварда шудааст.

Супориши 02: Соҳторҳои давлатӣ (15 дакика)

Машқҳо баъд аз хониши матн

Дунафарӣ номгӯи
қоидаҳоеро тартиб дижед, ки
ба фикри шумо, ҳангоми
ташкил намудани соҳтори давлатӣ хеле муҳиманд.

Кайдҳо барои омӯзгор:

МТ: ин машқ барои тақрор аст. Мақсади он ба ҳонандагон хотиррасон намудани қоидаҳои асосии демократия мебошад.

Ҷавобҳо бояд ҷунин фикрҳоро дар бар гиранд:

- тақсимоти қудратҳо;
- низоми вобастагии мутакобила ва маҳдудиятҳо;
- дар назди ҳалқ ҳисобот додан;
- маҳдуд кардани тақрори вазифаҳо;
- нуқтаи назари аксарият ва ақаллиятро намояндагӣ кардан;
- барои он вучуд дорад, ки ба одамон ҳизмат намояд, на баръакс;
- аз рӯи принципҳои волоияти қонун асос ёфтааст.

Супориши 03: Онҳо чӣкор мекунанд? (15 дакика)

Бо шарикатон
вазифаҳои асосии давлатро аз рӯи боби додашуда тартиб дижед.

Кайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: ҳонандагон метавонанд мақсадҳои асосии вучуд доштани давлатро номбар кунанд.

МТ: он аст, ки ҳонандагон оид ба зарурияти вучуд доштани идораҳои ҳокимияти давлатӣ маълумот дошта бошанд.

Дар ҷараёни ичрои супориш аз ҳонандагон "ҳоҳиши кунед, ки вазифаҳои дар ин матн додана шударо муайян намоянд.

Ҷавобҳои эҳтимолӣ чунин шуда метавонанд:

1. Коркард ва татбики қонунҳо.
2. Химояни шаҳрвандон аз ҷинояткор.
3. Муайян кардани афзалиятҳои ҳароҷоти буҷет.
4. Намояндагӣ намудани кишвар дар форумҳои байналхалқӣ дар дигар мамлакатҳо.
5. Кафолати ҳукуқҳои шаҳрвандон дар намояндагии манфиатҳои онҳо.
6. Таъмини хизматҳо, ба монанди таҳсилот, милиса ва ғайра.

Супориши 04: Риоя кардани низоми адолат (15 дакика)

Омӯзгорон

ҳангоми гузаронидани имтиҳоноти давлатӣ имкониятҳои васеъ доранд. Низоми имтиҳоноти давлатиро чӣ гуна бояд таҳия намуд, ки он ба ҳар кас имконияти баробар дижад? Аз мудири мактаб оид ба чӣ тавр амал кардани ин низом маълумот гиред. Саволҳои зеринро дижед:

1. Кӣ барномаи имтиҳонотро тартиб медиҳад?
2. Саволҳои имтиҳонӣ чӣ гуна маҳфӣ нигоҳ дошта мешаванд?
3. Барои баҳои лоиқ гузоштан ба хонандагон дар имтиҳон, низоми баҳогузорӣ то чӣ андоза бомаврид кор мекунад?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд баъзе ҷиҳатҳои умумӣ ва хоси имтиҳонҳои давлатии мактабиро шарҳу эзоҳ диханд.

МТ: нишон додани он аст, ки низоми вобастагии мутақобила ва маҳдудкунӣ дар ҳаёти онҳо чӣ хел таҳия мешавад.

Супориши 05: Кафолатҳои конститутсия (25 дакика)

Бо шарикатон
Конститутсияи

Тоҷикистонро аз назар

гузаронида муайян намоед, ки дар шоҳаҷои ҳокимииятҳои иҷроия, судӣ ва қонунгузор кадом қоидаҷои вобастагии мутақобилаи қудратӣ истифода бурда мешаванд. Ба саволҳои зерин ҷавоб дижед:

1. Барои қонунҳои навро қабул кардан кадом монеъаҳо сари роҳи президент мешаванд?
2. Барои пешниҳод ва қабули қонунҳо кадом монеъаҳо садди роҳи палатаҳои парламент мегарданд?
3. Барои қабули қароре, ки судяҳо ҳоҳиш доранд, чӣ ҳалал мерасонад?
4. Тартиботи таъйин ва озод кардани судяҳо аз вазифа дар сатҳи ноҳия чӣ гуна сурат мегирад?

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд, ки моддаҳои конститутсияро номбар қунанд ва чӣ тавр амал кардани онҳоро шарҳ диханд.

МТ: дикқати хонандагонро ба он қисмҳои конститутсия, ки вобастагии мутақобила ва тақсимоти қудратиро дар Тоҷикистон майян мекунанд, равона кардан аст.

Ҷавобҳо:

Ба бобҳои 3-4 ва 8 Конститутсияи Тоҷикистон нигаред.

1. Парлумон бояд ҳамаи қонунҳоро қабул намояд, вале президент ҳукуқ дорад . лоиҳаи қонунҳои навро пешниҳод қунад.
2. Барои дар амал ҷорӣ кардани қонун имзои президент зарур аст.
3. Судя бояд мутобики қонунҳо амал қунад. Ў ҳукуки тафсир кардани қонунҳоро надорад.
4. Судяҳо мувофиқи синну сол, таҳсилот ва таҷрибаашон таъйин мешаванд ва бо сабаби бад будани саломатӣ, ҳоҳиши худ, содир кардани ҷиноят ё дар асоси пешниҳоди Шӯрои адлия ва қарори президент аз вазифа озод карда мешаванд.

Супориши 06 Вобастагий мутакобила ва маҳдудиятхо (25 дақика) Матни зеринро дар бораи он ки ба президенти мамлакати ҳаёлии Зиф чи ҳодиса рух дод, хонед.

Имрӯз президенти давлати Зиф- Залт Ҳамаразаро, ки дар сафар буд, ба хиёнати давлатӣ гунаҳкор карданд. Якчанд рӯз пеш президент ба сафари корӣ баромад ва дар кишвар, бо қўмаки артиш инқилоби ҳалқӣ сурат гирифт. Инқилобчиён интихоботи нави президентро талаб намуданд.

Мутаассифона, сабаби ин амали гайриқонунӣ таҳияи нодурусти конститутсия буд, ки дар он вобастагии мутакобила ва маҳдудиятҳо қудрати президент ва фаъолияти ў ба инобат гирифта нашуда буданд. Президент қонунро эълон намуда буд, ки мутобики он ў метавонист дар ҳама гуна вазъияти фавқуллода маблағи лозимиро истифода намояд. Ў маблағи 2,000,000 доллари амрикоиро барои худаш чудо намуд. Парламент қонунро дастгирий накард, vale presidente az ҳуқуқҳои худ истифода намуда, пешниҳоди парламентро ба инобат нағирифт. Парламент имконе наёфт, ки 100% намояндагонро ҷамъ оварда ба тарафдории аз вазифа сабукдӯш кардани президент овоз дидад. Ҳокимияти судӣ кӯшиш кард, ки гайриқонститутсионӣ будани қонунро собит созад, vale мувофиқи конститутсия президент ба суд итоат намекунад. Ў ҳуқуқ дорад, ки ҳамагуна қарорҳои суди конститутсиониро бекор созад, бинобар ин, илочи ягон кор кардан вучуд надорад.

Бо шарикатон дар ҳачми 200 калима матне нависед, ки дар он пешниҳодҳо барои конститутсияи давлати Зиф мавҷуд бошанд ва барои нигоҳ доштани мамлакат аз горат хизмат кунанд.

Қайдҳо барои омузгор:

МКХ: хонандагон метавонанд тағииротҳое барои конститутсия пешниҳод намоянд, ки вобастагии мутакобила ва маҳдудиятҳо қудратро барқарор намоянд.

МТ: хонандагон ҳангоми иҷрои ин супориши оид ба усуљҳои маҳдуд кардани ҳокимияти идораҳои муайянни давлатӣ фикр мекунанд.

Чавоби эҳтимолӣ:

Эҳтимол президент қудрат дошт, ки бе розигии парлумон ва Суди конститутсионӣ қонунҳоро пурра тасдиқ намояд. Агар ин ҷориҳои пешгирикунанда амал мекарданд, президент имкони аз худ кардани пулро пайдо намекард.

Дар Конститутсия бояд дарҷ мешуд, ки президент метавонад танҳо қонунҳоро пешниҳод намояд ва онҳоро парлумон бо аксарияти овозҳо тасдиқ кунад. Баъди ин қонунҳо бояд аз назорат ва розигии суди конститусионӣ гузаранд. Файр аз ин, парлумон мебоист ҳуқуки изҳор кардани нобовариро нисбати президент медошт ва барои аз вазифа сабукдӯш кардани президент, на 100%, балки таҳминан 60% овози намояндагон коғӣ мебуд. Дар натиҷаи чунин овоздӣӣ президент аз вазифааш сабукдӯш мешуд.

Илова бар ин, хуб мебуд, агар навишта мешуд: даҳлнолазирии президентӣ аз назорати судӣ дар канор нест ва дар сурати содир кардани ҷиноят ба ҷавобгарӣ қашида мешавад. Бешак, баъд аз инқилоб ҳамин гуна қонун бояд аз тарафи парлумон қабул мешуд.

Конститутсияи давлати Зиф эҳтимол маҳдудиятҳоро муайян накарда буд. Агар президент шахси бовичдон ва ҳамеша дар андешаи манфиатҳои мамлакат мебуд, кишваро ба чунин вазъият оварда намерасонид. Мутаассифона, табииати инсонӣ ҳамин хел аст.

Супориши 07: Сұхарто, Никсон ва Эстрада (10 дакика)

Чамзият ҳамон вақт ҳудро ҳимоя карда метавонад, ки агар президент ва шоҳ дар сурати вайрон кардани қонунҳо мутобикии конститутисия аз мансаб сабикдӯши

Сұпориши 08. Тақсимот барои чй лозим аст? (20 дакика)

Бо шарикатон
ба саволи зерин дар

хачми беш аз 100 калима چавоб нависед:

«Агар давлат демократий болад, пас тақсимоти ҳокимиият барои чй лозим аст»

Қайджо барои омӯзгор:

Чавобжо гуногун мешаванд.

Сұпориши 09. Низоми президентті ё парламентті? (20 дакика)

Бо шарикатон ұал қунед:

- (1) Ба кадом низом тааллук доштани онҳоро муайян намоед: парламентті, президентті ва ё ҳарду низом.
- (2) Муайян намоед, ки дар Тоҷикистон кадом низом амал мекунад.

Мулоҳизаҳо	Президентті	Парламентті
1. Ҳокимияти ичроия аз вазирон иборат аст.	✓	✓
2. Вакилон вазир буда наметавонанд.		
3. Миёни ҳокимииятҳои ичроия ва судий тақсимоти аниқ мавчуд нест.		
4. Сардори ҳокимияти ичроия сарвазир аст.		
5. Сардори ҳокимияти ичроия президент аст.		
6. Вазифаи ҳокимияти конунгузорӣ тасдики қонунҳо аст.		
7. Ваколати ҳокимиияти ичроия ба ваколатҳои мухолифин ва ҳокимиияти судий дар мувозина қарор дорад.		

Қайджо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд тафовутҳои байни низоми президентті ва парлумониро шарҳ диханд.

МТ: хонандагон дар натиҷаи омӯхтани маҳсусиятҳои идоракунии системаҳои дигар бояд низоми давлати худро хуб фаҳмида гиранд.

Чавобжо

- (1)
 1. Президентті ва парлумонӣ.
 2. Президентті.
 3. Парлумонӣ, vale номуайян.
 4. Парлумонӣ ва баъзан президентті.
 5. Президентті.
 6. Президентті ва парлумонӣ.
 7. Парлумонӣ.
- (2) Президентті.

Сұпориши 10. Таяйинні ё интихоби? (25 дакика)

Бо шарикатон баъзе
афзалиятҳо ва

камбудиҳои интихоби ё таяйиноти будани шахсони мансабдорро номбар қунед.

Афзалиятҳо	Камбудиҳо
Таяйинні	Таяйинні
1.	1.
2.	2.
3.	3.
Интихоби	Интихоби
1.	1.
2.	2.
3.	3.

Кайды барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон афзалиятҳо ва камбудиҳои ҳар ду низомро номбар карда метавонанд.

МТ: ба хонандагон нишон додани масъалаҳоест, ки ба таъйинотӣ ва интихобӣ будани шахсони расмии мансабдор вобаста аст.

Чавобҳои эҳтимолӣ:

Афзалиятҳо	Камбудиҳо
<u>Таъйинотӣ</u> <ol style="list-style-type: none"> 1. Тез ба амал меояд. 2. Бе бахсу мунозира. 3. Баъзан коршиноси техникии ношинос ба вазифа таъйин мешавад. <u>Интихобӣ</u> <ol style="list-style-type: none"> 1. Идорашавандагон барои идоракунӣ розигии худро медиҳанд. 2. Имкон намедиҳад, ки аз рӯи шиносбозӣ интихоб кунанд. 3. Ашхосеро интихоб мекунанд, ки онҳо беҳтаринанд. 	<u>Таъйинотӣ</u> <ol style="list-style-type: none"> 1. Сардоре, ки қудрати таъйин кардан дорад, мумкин аст рафиқон, хешовандон ё касеро, ки пора додааст, интихоб кунад. 2. Агар шахси нолоиқ ба сари мансаб ояд ин барои кишвар мусибат аст. 3. Одатан чунин шахсро аз вазифа озод кардан мушкил аст. <u>Интихобӣ</u> <ol style="list-style-type: none"> 1. Интихобкунандагон шояд ба таври кофӣ он шахсро надонанд. 2. Метавонад ба бахсу мунозира оварда расонад. 3. Баъзан вакти зиёдро талаб мекунад. 4. Шояд гарон бошад.

Супориши 11: КИ ЧИ КОР МЕКУНАД? (15 дақика)

Дар поён руихат оварда шудааст:

А) Мулоҳизаҳои умумӣ, ки вазифаҳои ҳокимияти судӣ, иҷроия ва қонунбарорро шарҳу эзоҳ медиҳанд;

Б) Мулоҳизаҳое, ки мақсадҳои мушаххаси ин ташкилотҳоро шарҳу эзоҳ медиҳанд

Бо шарикатон таснифи ҳар кадоме аз ин вазифаҳоро ва баъд мақсади идораҳое, ки чӣ корро анҷом медиҳанд, нишон дижед.

Мулоҳизаҳои умумӣ:

1. Мақомоти мазкур қонунҳоро пешниҳод ва тавассути низоми овоздиҳӣ қабул мекунад. Чун қоида ин мақомот намояндагӣ дорад. Мақомоти мазкур ваколати ба вазифа таъйин кардан ва ба дигар мақомотҳо нобоварӣ изҳор карданро дорад.
2. Одатан, ин мақомот таъйинотӣ буда, ду нақши асосӣ дорад. Мақсади асосии нақши якум назорат кардан аз болои қонунҳо буда намегузорад, ки қонунҳои қабулшаванда ба қонунҳои амалкунанда мухолиф бошанд, махсусан, бо конститутсия. Накши дуввум, татбиқи қонунҳо дар таҷрибаи судӣ вобаста ба ҳаётӣ ҳаррӯзаи одамон ва ташкилотҳо. Масалан, агар суд ҳал намояд, ки шумо гунаҳкоред ва ҷазоро муайян кунад, масъалаи иҷрои қарор ба ў дохил намешавад.

3. Ин мақомот маблагұхой захиравии пешниҳодшударо барои ичрои барномаҳои худ истифода менамояд. Мақомоти мазкур мүмкін қудрати таъйин намудани судяҳоро дошта бошад, инчунин пёши роҳи ба ҳукми қонун даромадани баъзе қонунҳои пешниҳодшударо гирад. Қарорҳои судро ичро мекунад ва барои татбиқи қонунҳои давлатӣ ва идоракуни чомеа бевосита масъул аст.

Ҳокимияти ичроия	Ҳокимияти қонунбарор	Ҳокимияти судӣ
Вазифаҳои умумӣ:	Вазифаҳои умумӣ:	Вазифаҳои умумӣ:
Вазифаҳои мушаххас:	Вазифаҳои мушаххас:	Вазифаҳои мушаххас:

Вазифаҳои мушаххас:

1. Мұхокима карда шуд, ки қонуни пешниҳодшуда бо моддаи 4- уми конститутсия ихтилоф дорад.
2. Шахсеро барои дуздидани мошин ба мұхлати панҷ сол маҳкум карданд.
3. Барои мактабро аз нав сохтан 400 000 сомонӣ сарф кард.
4. Қонуни пешниҳодшуда оид ба манъ кардани фаъолияти корхонаи «Кока-Кола»-ро ду маротиба хонда пешниҳод намуд, ки аз нав тағиیر диҳанд.
5. Судяро Суди Олий таъйин мекунад.
6. Маошҳои полисро пардохт.
7. Барои тасдиқи бучети соли 2004 овоз дод.
8. Интихоботи парламентро таъйин кард.
9. Президентро аз вазифааш озод намуд. Ба ў изҳори нобоварӣ кард.
10. Вазири нави корҳои хоричиро таъйин намуд.

Қайджо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон вазифаҳои умумӣ ва мушаххаси шоҳаҳои соҳторҳои гуногуни давлатиро шарху эзоҳ дода метавонанд.

МТ: он аст, ки дониши хонандагон дар бораи вазифаҳои соҳторҳои гуногуни шоҳаҳои давлатӣ мустаҳкам гарداد.

Мисолҳои ин супориш ҳеч ягон давлатро тасвир намекунад.

Мулохизаҳои умумӣ:

Ҳокимияти қонунбарор.

Ҳокимияти судӣ.

Ҳокимияти ичроия.

Мулохизаҳои мушаххас:

1. С

2. С

3. И

4. К

5. И ва С

6. И

7. К

8. И

9. К

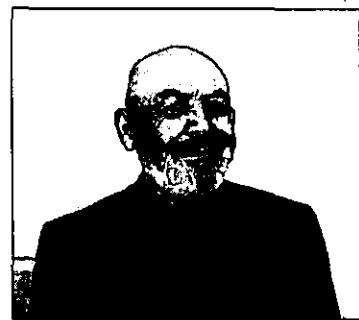
10. И

ОЁ ШУМО МЕДОНЕД...???

ФБСИ: бо рассоми Тоҷикистон, профессор Зуҳур Ҳабибуллоев ҳамсӯҳбат шуд. Эшон роҳбари гурӯҳест, ки дизайнни парчам ва нишони миллиро таҳия сохтааст.

ФБСИ: Лутған иброз медоштед, ки раванди кор чӣ гуна буд?

Профессор: 21 апрели соли 1991 ҳукумат озмуни нишон ва парчами миллиро эълон кард. Зиёда аз 250 пешниҳод буд, вале аъзои ҳакамон кори гурӯҳи моро интиҳоб карданд. Дар гурӯҳи мо ба файр аз банда Анатолий Заневский, Муҳаммад Саидалиев, Лариса Додихудоева ва Наталия Игнатушева шомил буданд. Аксарияти аъзои гурӯҳи корӣ, аз ҷумла худи ман низ дар Дошикадаи технологӣ кор мекардем. Асосан корро дар студияи ман пеш мебурдем. Мо аъзои ҳакамон набудем ва ҳама тасвирҳо ракамгузорӣ мешуданд, ки номи рассом махфӣ нигоҳ дошта мешуд. Аз моҳи июни соли 1991 то сентябри 1992, то он замоне, ки ҳакамон кори моро ба ҷаласаи XVI Шӯрои Олий дар Ҳӯҷанд дарҳост намуданд, мо барои беҳсозии сифати мусаввараҳо корро идома долем. Дар тули шабонарӯз мо парчамро бо анзодаи пурра тайёр кардем. Шӯрои Олий парчам ва нишонро қабул кард ва моҳи ноябрی соли 1992 президенти мо, ки он вакт раиси Шӯрои Олий буд, парчами навро афроҳт.

ФБСИ: Ичрои қадом кор мушкил буд: парчам ё нишон?

Профессор: Албатта нишон. Нишони пештараи муваққатӣ, ки аз соли 1991 то дами нишони моро қабул кардан мавриди истифода буд, дар марказ расми шер дошт. Мо пешниҳодҳои зиёд доштем ва дар охир ба ҷойи шер тоҷ гузаштем. Тибқи яке аз пешниҳодҳо парчам якранг - сабз буд ва ҳашт ситора дошт.

ФБСИ: Илҳоматон дар ичрои кор аз ҷӣ пайдо шуд?

Профессор: Мо бисёр китобҳоро дар Пажуҳишгоҳи таърихи қадим аз назар гузарондем. Ҳамаи мо дар гузашта дар саросари кишвар сафарҳои зиёд доштем ва аз таърихи худ хуб огоҳ будем.

ФБСИ: Оё парчам ва нишоне, ки интиҳоб шуд барои шумо дизайнҳои писандтарин аст ва агар шумо имрӯз имкон медоштед чиро дар онҳо тағиیر медодед?

Профессор: Бале он дизайнҳо барои ман аз ҳама маъқултар буданд ва имрӯз низ агар имкони тағиир мешуд ҳеч чизро дигаргун намесоҳтам. Фикр мекунам, ки ин интиҳоб гузашти хуби сиёсии он замон буд. Ҳар гоҳе, ки ман парчамро мебинам аз кори гурӯҳ фарҳ мекунам.

БОБИ 12

СОХТОРИ ҲОКИМИЯТ ДАР ТОЧИКИСТОН

Максади умумии ин боб шарҳ додани муносабати байни ҳокимияти икроия, конунбарор ва судӣ дар Тоҷикистон мебошад.

⦿ Машқ пеш аз хондани матн:

Супориши 01: Истилоҳот ва муайянкунандаҳо (10 дақика)

Дунафарӣ кор

карда истилоҳотро бо муайянкунандаҳояшон пайваст намоед:

Истилоҳот	Муайянкунанда
1. Раис (Спикер)	a). Таъмини икрои баъзе вазифаҳо.
2. Кафолат	б). Созишномаи ҳизбҳои сиёсӣ оид ба фаъолияти муштарак ба хотири ноил гаштан ба максадҳои умумӣ.
3. Коалитсия	в). Ҷаласаҳои парламентро роҳбарӣ мекунад, алоқаи байни палатаи парламент ва сардори давлатро бунёд мекунад, дар ҳолати баробар будани овозҳо дар овоздигӣ иштирок мекунад.
4. Ратификатсия	г). Ба таври расмӣ ва ботантана кушодан ё шурӯй кардан ба коре.
5. Парокандакуни парламент	ғ). Амали бекор кардани ҳокимияти қонуни парламент дар давоми мӯҳлати корӣ.
6. Савгандёдкуний (Инноугуратсия)	д). Тасдики созишнома аз тарафи органи олии ҳокимияти давлатӣ.

Чавобҳо: 1-в, 2-а, 3-б, 4-д, 5-ғ, 6-г.

Матн барои хониш

Ҳокимияти давлатӣ дар Тоҷикистон ба се шоҳа чудо шудааст:

- Шоҳаи қонунбарор.
- Шоҳаи икроия.
- Шоҳаи судӣ.

Боби мазкур вазифаҳои ин шоҳаҳо, тартибот ва муносабати байни онҳоро дида мебарояд. Ҷараёни интихоботи шоҳаи қонунгузор дар дигар боби қисми дуюми китоб бо таври мушаххастар шарҳ дода мешавад.

1.0 Шоҳаи қонунбарор

Мачлиси Олии Чумхурии Тоҷикистон, яъне парламент соҳтори олии намояндагӣ ва қонунгузор аст. Мачлиси Олий - ваколаташро аз шаҳрвандон тавассути интихобот, ки ҳар панҷ сол як маротиба гузаронида мешавад, ба даст меорад (интихобот метавонад барвақтар сурат гирад, агар парламент пароканда карда шавад). Лекин танҳо парламент салоҳияти анҷом додани чунин корро дорад. Асосҳои ҳукуқии ин парламент дар конститутсия, қонунҳои конститутсионӣ ва дигар санадҳои ҳукуқӣ заминагузорӣ шудаанд.

Вазифаи асосии Мачлиси Олий эҷод ва қабули қонунҳо мебошад. Мачлиси Олий аз ду палата иборат аст: палатаи болой - Мачлиси миллӣ ва палатаи поёнӣ - Мачлиси намояндагон. Ин соҳтори ҳокимияти қонунбарор аз тарафи нафарҳое, ки дар раванди гуфтушунидҳо оид ба истиқори сулҳ иштирок доштанд, қабул ва интихоб карда шуд.

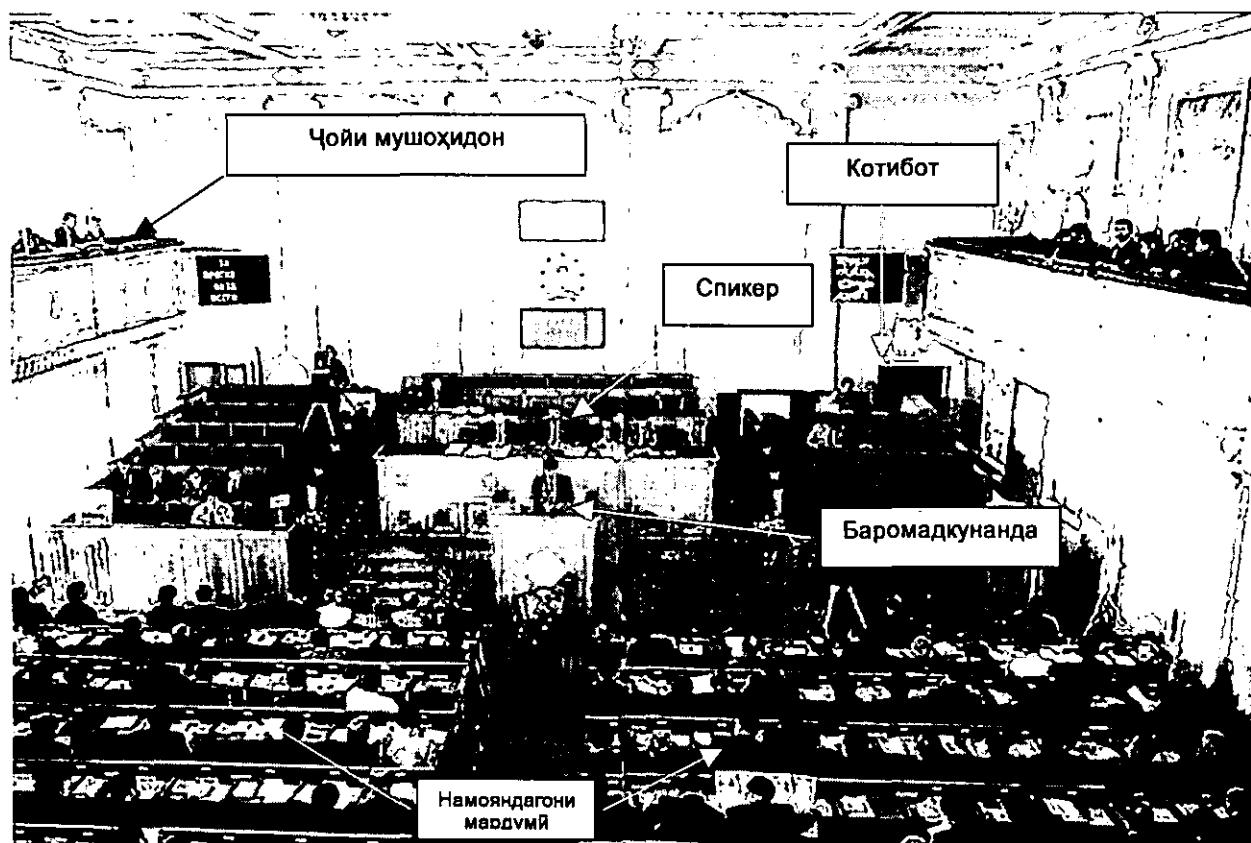
Мачлиси миллӣ 33 аъзо дорад, ки давра ба давра, лекин на кам аз ду маротиба дар як сол ҷамъ меоянд. 25 аъзои ин палата аз тарафи намояндагони мачлисҳои вилоятӣ, шаҳрӣ ва маҳаллӣ дар 5 ҳавза интихоб мешаванд. Президент 8 аъзои дигари Мачлиси миллиро таъйин менамояд.

Илова бар ин, собиқ президентони Чумхурии Тоҷикистон ҳукуки аъзои доимии ин палата буданро доранд. Аъзои Маҷлиси миллӣ маош намегирад.

Вазифаҳо ва салоҳиятҳои Маҷлиси миллӣ:

- тасдик ё инкор кардани қонунҳои аз ҷониби Маҷлиси намояндагон қабулишуда;
- пешниҳод, муҳокима ва қабули баъзе қонунҳо;
- муайян кардан, барҳам додан ва тағйир додани меъёрҳои идоракунӣ;
- интиҳоб ё аз вазифа озод кардани раисон, ҷонишиҳои ва судъҳои суди конститутсионӣ, Суди Олий ва Суди Олии иқтисодӣ дар асоси пешниҳоди президент;
- розӣ шудан ё рад кардани фармони президент оид ба таъян ва ё аз вазифа озод кардани додситони кулл ва ҷонишиҳои ў;
- дигар ваколатҳое, ки дар конститутсия ва қонунҳои мамлакат муайян шудаанд.

Маҷлиси намояндагон палатаи поёни парламент мебошад. Вазифаи асосии он тайёр кардани қонунҳо аст ва дар як сол фақат як ҷаласа мегузаронад, ки он аз рӯзи якуми кории моҳи октябр шурӯъ шуда, то охирон рӯзи кории моҳи июни соли оянда давом мекунад. Бинобар ҳаҷми кори бардавом доштанаш Маҷлиси намояндагон ҳайати ёридиҳандай доимӣ дорад, ки аз кормандони идоравӣ ва мушовирон иборатанд. Вакилон тавассути овоздиҳии пӯшида аз байнашон раиси парламент (спикер) ва ба воситаи овоздиҳии кушода се ҷонишини ўро интиҳоб менамоянд.

Ваколат ва вазифаҳои ҳаррӯзаи Маҷлиси намояндагон:

- пешниҳод, баррасӣ ва қабули қонунҳо;
- созмон додан ва иштирок дар фаъолияти қонунгузории комиссияҳо ва кумитаҳо;
- муҳокимаи масъалаҳои дигари муҳими давлатӣ ва ҷамъияти;
- тасдики барномаҳои иҷтимоӣ ва иқтисодии аз ҷониби ҳокимияти иҷроия пешниҳодшуда оид ба иҷозати қарздиҳӣ ва қарзгири;
- ба тасвиб расонидани созишномаҳои байналхалқӣ ва беътибор шуморидани онҳо дар Тоҷикистон;

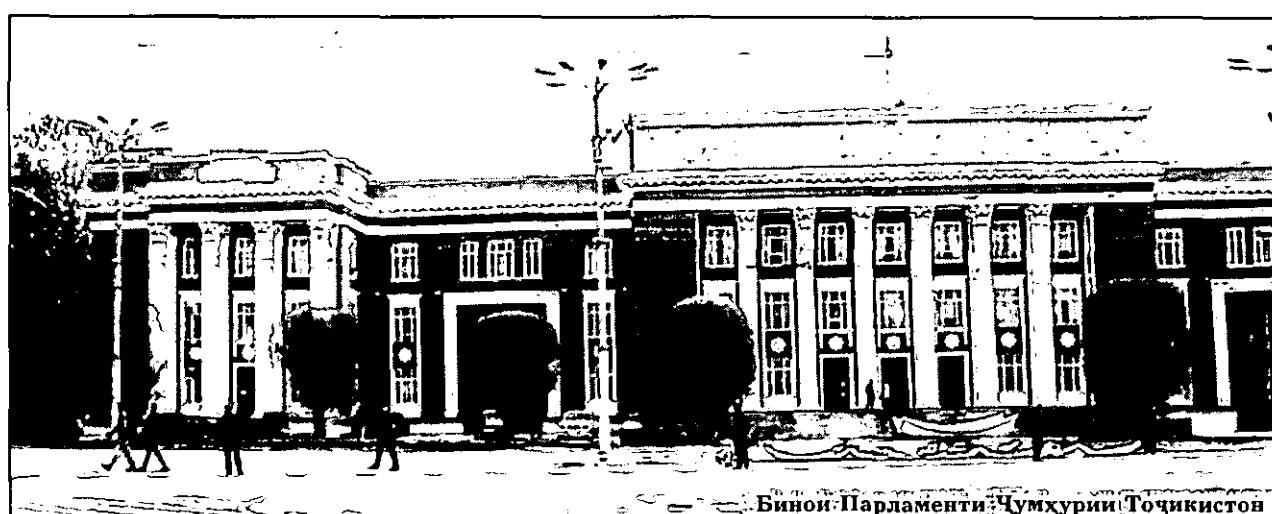
- тасдиқ намудани фармони президент дар бораи таъйин ва сабукдӯш кардани раис ва чонишинҳои бонки миллӣ;
- ичрои дигар ваколатҳои дар конститутсия ва конунҳо муайяншуда.
- муайян кардани маоши президент;

Чаласаҳои якҷояи Мачлиси миллии ва Мачлиси намояндагон:

Чаласаҳои муштарак бо мақсадҳои зерин гузаронида мешаванд:

- савгандёдкунии президент; қабули истеъфои президент;
- гӯш кардани нутки президент;
- тасдики баъзе фармонҳои президент;
- розигӣ додан барои истифодаи артиш берун аз марзи Тоҷикистон;
- тасдики фармонҳои президент дар бораи таъйин ё аз вазифа озод намудани аъзои ҳукумат;
- муайян кардани таърихи гузаронидани интихоботи президент;
- дигар ваколатҳое, ки дар конститутсия нишон дода шудаанд.

Мачлиси Олий инчунин ҳуқуқи маҳдуд кардани фаъолият ва аз вазифа озод кардани президентро дорад (нигаред ба моддаи 72 Конститутсияи ҶТ).

1.1 Чаласаи парламент чӣ гуна сурат мегирад?

Фаъолияти ҳарду палата одатан, дар шакли чаласаҳо сурат мегиранд ва онҳо дар бинои асосии парламент, ки палата ном дорад, дар шаҳри Душанбе гузаронида мешавад. Раиси Мачлиси миллий чаласаро на кам аз ду маротиба дар як сол даъват мекунад ва мухокимаро назорат мекунад. Ӯ ҳангоми баррасии масъалаҳо ба ҳар як намоянда бо навбат сухан медиҳад. Конунҳо дар он сурат қабул мешаванд, ки ҳангоми овоздихӣ аз се ду ҳиссаи намояндагон дар чаласа ҳатман иштирок карда бошанд ва дар қабули қарорҳо бошад, аксарияти овозҳо коғист. Бо вучуди ин, агар конуни пешниҳодшуда конститутсионӣ бошад, пас аз се ду ҳиссаи аксарияти овозҳо зарур аст. Президент ҳам одатан, дар Мачлиси миллий иштирок мекунад ва ў метавонад чаласаи маҳсус (фавқулодда) даъват намояд. Чаласаҳои ҳарду палатаи парламент барои аз ҷониби ҷомеа мавриди таҳлил қарор гирифтган, кушода гузаронида мешаванд. Дар баъзе чаласаҳо, ки пӯшида сурат мегиранд, аъзои ҷомеа иштирок карда наметавонанд. Ҷараёни қонунгузорӣ ва дар он иштирок кардани шаҳрвандон дар боби аввали қисми дуввуми ин китоб возехтар гуфта шудааст.

1.2 Кори комиссияҳо ва кумитаҳои маҳсуси парламент

Ҳарду палатаи парламент ҳуқуқи созмон додани комиссияҳо ва кумитаҳои маҳсусро доранд. Онҳо дар асоси дарҳости аксарияти вакилону аъзои палата созмон дода мешаванд ва яке аз вакилон ба ҳайси раис интихоб мешавад. Онҳо метавонанд ба минтақаҳои гуногуни мамлакат сафар кунанд ва ҳуқук доранд, ки ҳар намояндаи хокимияти судӣ ва ичроияро оид ба фаъолияташон пурсиш кунанд. Онҳо одатан, як масъаларо тафтиш мекунанд. Баъди санчиши масъала онҳо оид ба натиҷааш ба парламент ҳисобот медиҳанд ва дар аксар вақт лоиҳаи қонунро барои баррасӣ аз ҷониби ҳамаи вакилони палата таҳия мекунанд. Кумитаҳо доимоамалкунандаанд, ҳол он ки баъзеи комиссияҳо баъди ҳалли масъалаҳои мавриди таваҷҷӯҳи

онҳо қарор дошта, фаъолияташонро қатъ мегардонанд. Мачлиси намояндагон дорои Шӯро аст. Ба ҳайати Шӯрои Мачлиси намояндагон, райиси Мачлиси намояндагон, муовинони ў, райисони кумита ва комиссияҳо дохил мешаванд. Шӯрои Мачлиси намояндагон кори кумита ва комиссияҳоро мураттаб месозад, лоиҳаи қонунҳоро қаблан баррасӣ менамоянд, бо Мачлиси миллӣ ва Шӯрои Мачлиси миллӣ ҳамкорӣ таъмин менамояд ва робитаҳои байнипарламентиро ташкил мекунад.

2.0 Шоҳаи иҷроия

Шоҳаи иҷроия идоракуни давлатиро ба амал мебарорад ва қонунҳоро татбиқ мекунад. Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон сардори давлат ва роҳбари ҳокимияти иҷроия мебошад. Ба монанди бисёр мамлакатҳо шакли ягонаи ҳокимияти иҷроия мумкин тағиیر ёбад, зеро дар идоракуни кишвар масъалаҳои нав ба нав ба миён меоянд.

Ҳокимияти иҷроия дар Тоҷикистон чунин аст:

- Президент, соҳторҳои назди Президент ва дастгоҳи иҷроияи Президент;
- Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон;
- Президиум.

2.1 Президент, Дастгоҳи иҷроия ва соҳторҳои назди Президент

Мувофиқи конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон президент ҳомиии конститутсия, қонунҳо, хукуқҳои инсон ва озодиҳои шаҳрванд, кафили мустақилияти миллӣ, тамомияти арзӣ ва гайра мебошад. Президент инчунин вазифадор аст, ки фаъолияти самараноки идораҳои давлатӣ ва ҳамкории байни онҳоро таъмин намояд. Албатта, ин наметавонад танҳо масъулияти як шаҳс бошад, бинобар ин ҳамин чиз мусаллам аст, ки ҳамаи шаҳрвандон барои ҳимояи хукуқҳои ҳамдигар вазифадоранд ва дар рушди мамлакаташон бояд саҳм гузоранд.

Президент:

1. Кормандони дастгоҳи президентӣ ва аксарияти кормандони мақомоти судиро таъйин менамояд.
2. Самтҳои асосии сиёсати дохилӣ ва беруниро муайян мекунад, Тоҷикистонро дар дохил ва берун аз он намояндагӣ мекунад, вазоратҳо ва кумитаҳои давлатиро бунёд ё барҳам медиҳад.
3. Сарвазир, дигар аъзои ҳукумат, раиси ҳукумати ВМБК, дигар вилоятҳо, шаҳри Душанбе, шаҳру ноҳияҳо, раис ва ҷонишинони Бонки миллӣ, роҳбарони намояндагии Тоҷикистон дар мамлакатҳои хориҷӣ, дипломатҳои Тоҷикистон, ки мамлакатро дар ташкилотҳои байналхалқӣ намояндагӣ мекунанд, додситони кулл ва ҷонишињояшро таъйин ва аз вазифа озод мекунад.
4. Таърихи гузаронидани райъпурсӣ ва интихоботро ба Мачлиси Олий ва мақомоти маҳаллӣ муайян мекунад.
5. Қонунҳоро ба имзо мерасонад.
6. Масъалаҳои шаҳрвандиро ҳаллу фасл менамояд. Авф эълон мекунад.
7. Дигар ваколатҳоеро, ки аз тарафи конститутсия ва қонунҳо ба ў дода шудаанд, амалӣ мегардонад (нигаред ба Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон. Боби IV, дар охири китоб).

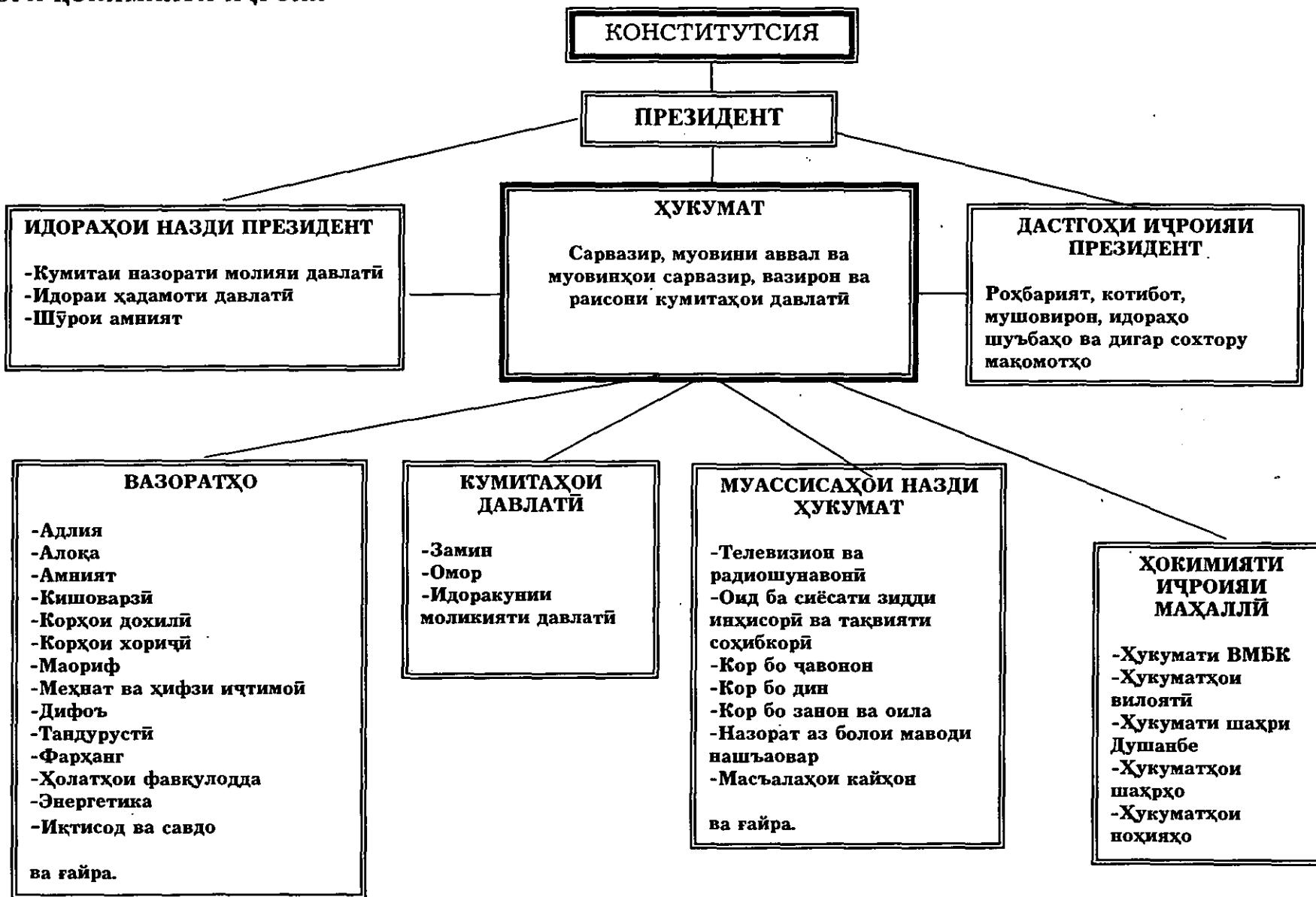

Касри президенти

Дастгоҳи иҷроия соҳтори машваратӣ буда, таҳлил ва иттилоотро интишор мекунад. Он инчунин дар татбиқ намудани қарорҳо ва гузаронидани воҳӯриҳо мусоидат мекунад. Дар айни ҳол дастгоҳи иҷроия аз 5 мушовири давлатӣ иборат аст. Президент инчунин як соҳтори дигари ёрирасон низ дорад, ки ин шӯрои бехатарӣ мебошад (ба ҷадвал нигаред).

СОХТОРИ ҲОКИМИЯТИ ИҶРОИЯ

200

2.2 Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон

Ҳамчун ташкилоти асосӣ ҳукумат дар бинои Қасри президентӣ ҷойгир шудааст. Дар он президент, сарвазир, ҷонишини якуми сарвазир ва ҷонишинони сарвазир қарор ғирифтаанд. Ғайр аз ин ҳукумат инчунин, аз вазоратҳо, кумитаҳои давлатӣ ва комиссияҳо таркиб ёфтааст.

Сарвазир	Молия ва иқтисодиёт.
Ҷонишини якуми сарвазир	Муносибатҳо бо мамлакатҳои ИДМ.
Ҷонишини сарвазир	Масъалаҳои иҷтимоӣ (маориф, нафақа, тандурустӣ ва ғайраҳо).
Ҷонишини сарвазир	Тараққиёт ва саноат.
Ҷонишини сарвазир	Хочагии қишлоқ.
Ҷонишини сарвазир	Дифоъ, милиса, корҳои дохилӣ.

Ҷаласаҳои ҳукумат на кам аз як маротиба дар як моҳ даъват карда шуда, дар бинои парламент гузаронида мешавад. Президент раиси ин ҷаласаҳо мебошад. Агар на кам аз се ду фоизи аъзо ба тарафдорӣ овоз диханд, дар он вақт қарорҳои ҳукумат барои иҷро ҳатмӣ ҳисоб мешаванд. Шахсони зерин ҳангоми бо таври кушода қабул намудани қарорҳо ҳуқуқи овоздигӣ доранд: президент, сарвазир, ҷонишини аввали сарвазир ва ҷонишинҳои сарвазир, вазирон ва раисони кумитаҳои давлатӣ.

Дигар шахсони расмии давлатӣ метавонанд дар ҷаласа иштирок ва ҳисбот диханд, лекин ҳуқуқи овоздигӣ надоранд. Ба чунин ғурӯҳ дохил мешаванд:

- Роҳбарони шӯъбаҳои гуногуни дастгоҳи иҷроияи президент;
- Ҷонишинони вазирон;
- Роҳбарони ҳукуматҳои вилоятҳо, ноҳияҳо ва шаҳрҳо;
- Раисони судҳо;
- Раисони ҳарду палата;
- Додситони кулл.

2.3 Кумитаҳои давлатӣ ва комиссияҳо

Кумитаҳои давлатӣ ва комиссияҳо ба мисли вазоратҳо қисми таркибии ҳокимиёти иҷроия ҳисоб мейбанд, на соҳаи қонунбарор. Бо вучуди ин, дар байзе мавридиҳо раисони кумитаҳои давлатӣ дар маҷлисҳои ҳукуматӣ ҳуқуқи овоздигӣ надоранд ва мақоми умумии онҳо дар байзе ҳолатҳо аз мақоми вазоратҳо пасттар аст. Баъзан, бинобар муҳим гардидани кори кумитаҳо мумкин аст онҳо ба вазорат табдил ёбанд. Вазорати нав оид ба саноат дар заминай ҷор қумитаҳо бунёд шуд. Дар назар бояд дошт, ки ин кумитаҳо ва комиссияҳоро бо кумитаҳо ва комиссияҳои шоҳаи қонунгузори ба онҳо монанд, ки вазифаҳои гуногун доранд ва дар бораашон дар боло сухан рафт, набояд омехта намоед.

2.4 Президиуми Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон

Бинобар зиёд будани иштирокчиён дар ҷаласаҳои ҳукумат (тахминан 40-60 нафар) ва аз сабаби аҳён-аҳён даъват гаштани он, ғурӯҳи хурдтар дар мавридиҳои зарурӣ ҷамъ меояд. Ин ғурӯҳ, одатан, дар як моҳ на кам аз ду маротиба ҷамъ омада, тавсияҳои худро пешниҳод менамояд. Ғурӯҳи мазкурро президиум меноманд, ки он дар қасри президентӣ нишастиҳо мегузаронад ва одатан, камтар аз 20 нафар (аъзои президиум) дар кори он иштирок мекунанд. Ба ғурӯҳ шахсони зерин шомиланд:

- сарвазир
- ҷонишини аввали сарвазир (1)
- ҷонишинони сарвазир (4)

Баъзан вазирони вазоратҳои даҳлдор иштирок менамоянд, лекин ҳуқуқи овоздигӣ надоранд.

Дигар шахсони расмии давлатӣ, ба монанди кормандони дастгоҳи иҷроияи президент мумкин аст ҳисбот диханд, лекин дар ҷаласаҳои президентӣ ҳуқуқи овоздигӣ надоранд.

2.5 Ҷараёни тахия ва қабули қарор

Ҳангоми ба миён омадани масъала ба мисли зарурати сохтмони бинои шифохонаи нав шүбәи дахлдори дастгохи ичроияи президент лоихаи қарорро тахия менамояд ва ба президиум ва баъдтар ба ҹаласаи Ҳукумат ҳисобот пешниҳод мекунад. Ин ҳисобот маълумотест дар бораи вазъи кунунӣ, сабабҳои тахия шудани лоиха, масъалаҳои фарогиршаванда, мақсади амали ба иақша гирифташуда (маблағи ҳарочот ва он бояд аз ҷониби кӣ ичро шавад) ва дар ҳолати ичро нашудани лоиха, оқибатҳои эҳтимолии онро дарбар мегирад. Одатан, чунин ҳисоботдиҳӣ дар ҷараёни машварат бо вазоратҳо, кумита, роҳбарияти вилоятҳо ва нохияҳои дахлдор сурат мегирад.

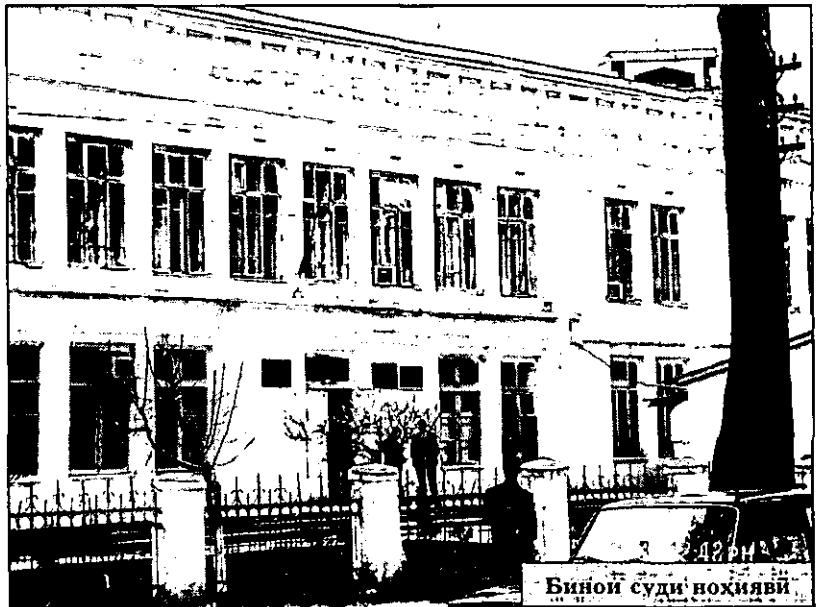
Агар президент розӣ бошад, пас амалҳои дар қарор тавсиягардида ба номгӯи масъалаҳои аз ҷониби Ҳукумат муҳокимашаванда дохил карда мешаванд. Баъди тасдиқ гардидани масъалаҳо, аз ҷониби Ҳукумат, сарвазир ва ҷонишинҳояш барои ичрои супоришиҳои қарори мазкур аз болои вазоратҳо назорат мебаранд, то ҷорабинҳо аз тарафи он татбиқ гарданд.

Ичрои чунин қарор мумкин аст, ҳатто тахия ва қабули конуни дахлдорро аз ҷониби парламент талаб намояд. Одатан, иншооти серҳарочот, ба монанди сохтмони беморхона, ба бучети солонаи давлатӣ дохил карда мешаванд, ки онро бояд Маҷлиси намояндагон то оғози ҳама гуна корҳои сохтмонӣ тасдиқ намояд.

3.0 Шоҳаи судӣ

Шоҳаи судӣ аз низоми судӣ ташкил ёфтааст ва вазифадор аст, ки дар бораи оё қонунҳои мамлакат аз ҷониби ягон ташкилот ва шахси алоҳида вайрон карда шудаанд ё не қарор қабул кунад. Инчунин, дар татбиксозии баробари қонунҳо нисбат ба ҳама масъул аст. Рӯйни ҳокимияти судӣ сохтори муҳими давлат мебошад, зеро барои амали ҳукумат ҷавобгар аст ва он амалҳо бояд мутобики қонунҳои давлат бошанд.

Маълумоти муҳтасар дар бораи низоми судӣ дар боби «Волоияти қонун дар Тоҷикистон» дода шудааст.

Бинои суди нохияӣ

➊ Машқҳо баъд аз хониши матн

Супориши 02. Ҷараёни кори Маҷлиси Олии ҷумҳурӣ аст? (30 дакика)

Дұнафарū кор карда, ҷадвали дар поён овардашударо дида бароед. Дар он якчанд ҷумлаҳо дода шудаанд, ки ҷараёни кори парламенти кишивари ҳаёлии бо номи Зифро шарҳ медиҳанд. Агар кори Маҷлиси Олии Тоҷикистон ба кори парламенти ин давлат шабоҳат дошта бошад, нависед, ки «монанд аст». Агар усули кори он дигар хел бошад, пас шуморо лозим меояд, ки ҷумлае нависед, ки он фарқиятро шарҳ дигъад.

Парламенти давлати Зиф

Маҷлиси Олии
Ҷумҳурии
Тоҷикистон

1. Парламент танҳо аз як палата иборат аст ва онро «Баракат» меноманд.	
2. Интихобот ҳар сол барпо мегардад.	
3. Ҳар як шаҳрванди аз 18-сола боло метавонад овоз дихад.	
4. Баъд аз интихобот ҳизб ё коалисияи ҳизбҳо, ки овозҳои аксариятро гирифтаанд, хукуматро бунёд мекунанд.	
5. Ин хукумат аз байни аъзои парламент сарвазирро интихоб мекунад. Сарвазир бошад вазиронро аз байни аъзои ҳизбаш интихоб мекунад.	
6. Президент дар давоми ҳар панҷ сол интихоб мешавад ва агар 75% ё аз ин зиёд аъзои парламент нисбати ў изҳори нобоварӣ намоянд, пас президент аз вазифа сабукдӯш карда мешавад.	
7. Президент метавонад қонуни нав пешниҳод намояд ва хукуки рад намудани ҳама гуна қонунҳои нави аз ҷониби парламент пешниҳодшударо дорад.	
8. Парламент аз ҷониби раис назорат карда мешавад. Раис метавонад аъзои парламентро ба мӯҳлати то як ҳафта аз кор озод намояд, агар онҳо ба қоидро итоат накунанд.	
9. Пеш аз он ки қонуни нав қабул шавад, одатан он аз ҷониби кумитаи маҳсуси созмонёғта таҳия мешавад. Ба ин кумитаҳо одатан, аъзои ҳамаи ҳизбҳо шомиланд.	
10. Намояндагони чомеа метавонанд дар парламент ҳама вакъ иштирок намоянд. Лекин, ба шарте ки ҳуди раис ҳоҳиш нақунад, онҳо наметавонанд суханронӣ кунанд.	
11. Парламент судҳои Суди конституціонӣ ва Олиро таъйин мекунад. Президент хукуки рад кардани на зиёда аз 50% номзадҳоро ба вазифа судягӣ дорад.	

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд бо таври дуруст ҷараёни кори парлумони Тоҷикистонро шарҳ диханд.

МТ: ин супориш фикрҳои хонандагонро оид ба парлумони Ҷумҳурии Тоҷикистон дар муқоиса бо дигар парлумонҳои кишварҳо аниқ мекунад. Барои иҷрои ин вазифа хонандагон бояд боби мазкур ва конститутсияро, ки дар охири китоб дода шудааст, аз назар гузаронанд.

Ҷавобҳо:

1. Парлумон аз ду палата иборат аст. Дар якчоягӣ онҳоро Маҷлиси Олии мегӯянд. Як палатааш МАҶЛИСИ МИЛЛӢ ва дигараш Маҷлиси намояндагон ном дорад.
2. Интихобот барои ҳарду палата дар давоми ҳар 5 сол сурат мегирад.
3. Ҳар як шаҳрванди аз 18-сола боло хукуки овоздиҳӣ дорад.
4. Президент хукуматро бо розигии сарвазир бунёд мекунад ва сарвазир аз ҷониби Маҷлиси Олии тасдик мешавад.
5. Номзад ба сарвазирӣ, аз ҷониби президент пешниҳод мешавад ва Маҷлиси Олии онро бояд тасдик кунад. Вазирон баъди аз ҷониби сарвазир пешбарӣ шуданашон аз тарафи президент тасдик мешаванд.

6. Президент дар давоми ҳар 7 сол интихоб карда мешавад ва аз вазифа дар ҳолате сабукдүш мегардад, ки агар аз чихати саломатй корношоям гардад ё ягон чиноят содир намояд. Нигаред ба моддахой 71 ва 72.
7. Президент метавонад қонуни нав пешниҳод намояд ва ҳуқуки рад намудани ҳама гуна қонунхой нави аз аз чониби парлумон пешниҳодшударо дорад.
8. Раисони палатахо ҳар як ҷаласаи онро роҳбарӣ мекунанд.
9. Қонунхой нав, одатан, аз чониби кумитахо матраҳ мегарданд. Кумитахо аз вакилони Маҷлиси намояндагон ё аъзои Маҷлиси миллӣ иборатанд.
10. Аъзои чомеа бо иҷозати роҳбари дастгохи палатаи даҳлдор дар кори парлумон иштирок намуда, вале ҳуқуки сухан гуфтган надоранд.
11. Маҷлиси Олий номзадҳои аз чониби президент пешниҳодгардидаи судяҳои Суди конститутсионӣ ва Суди Олиро таъйин мекунад.

Супориши 03. Онҳо ба қадом шоҳа дохиланд? (30 дақика) Ба номгӯи вазифаҳо ва ташкилотҳои дар сутунҳои поён додашуда нигаред ва онҳоро аз рӯйи ҷадвал гурӯҳбандӣ кунед: президент, сарвазир, Маҷлиси Олий, Суди конститутсионӣ, ҳукуматҳои маҳаллӣ, вазирон, ҷонишҳонни вазирон, раиси Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон, судяи Суди Олий, додситон ва роҳбари муҳолифин.

Икроия	Қонунбарор	Судӣ

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд ба қадом мақомот мансуб будани ин шахсонро номбар кунанд.

МТ: ба хонандагон нишон додани он аст, ки вазифаҳои ҳокимият дар соҳторҳои давлатӣ чӣ гуна тақсим шудаанд.

Ҷавоб:

Икроия	Қонунбарор	Судӣ
Президент Сарвазир Ҳукуматҳои маҳаллӣ Вазирон Ҷонишҳонни вазирон Додситон	Маҷлиси Олий Раисони Маҷлиси Миллӣ ва Маҷлиси Намояндагон	Судяи Суди Олий Суди конститутсионӣ

Супориши 04. Масъул кист? (25 дақика) Вазифаҳои зеринро дар байни ҳокимияти икроия, қонунбарор ва судӣ дар системаи сиёсии Ҷумҳурии Тоҷикистон гурӯҳбандӣ кунед. Шумо метавонед пешниҳод кунед, ки баъзе вазифаҳо аз чониби ду ё се ташкилот бояд иҷро карда шавад. Агар ин тавр бошад, пас шумо бояд шарҳ дихед, ки ин ҷараён чӣ тавр сурат мегирад.

Вазифаҳо	Икроия	Қонунбарор	Судӣ
1. Судяҳои барои таъйин кардан пешбарӣ мекунад.			
2. Судяҳои таъйин шударо тасдиқ мекунад.			
3. Муайян мекунад, ки оё одамон қонунхой давлатро вайрон кардаанд?			
4. Қонунхой нав пешниҳод мекунад.			

5. Муайян мекунад, ки қонунҳои пешниҳодшуда воқеъиянд ё не?			
6. Қарор мекунад, ки чӣ гуна андозҳоро истифода бояд бурд?			
7. Бучетро пешниҳод мекунад.			
8. Қонунҳои пешниҳодшударо таҳлил намуда, муайян мекунад, ки оё онҳо ҳуқуқҳои ба шаҳрвандон аз ҷониби Конститутсия додашударо поймол намекунанд?			
9. Чӣ гуна ҷамъ овардани андозҳоро муайян мекунад.			
10. Ҳукумати иҷроияро аз вазифа озод мекунад.			
11. Бучетро тасдиқ мекунад.			
12. Муқобили давлати дигар ҷанг эълон мекунад.			
13. Вақти интихоботи президентро муайян мекунанд.			

Қайдҳо барои омӯзгор:

МКХ: хонандагон метавонанд ба қадом соҳтор мансуб будани ҳокимиятиро, тавре ки дар Конститутсия ё матни боб нишон дода шудааст, номбар кунанд.

МТ: хонандагон метавонанд ҷавобхояшонро бо ҷавобҳои ҳамин гуна вазифа, ки дар боби 8 оварда шудааст, муқоиса намоянд.

Ҷавобҳо:

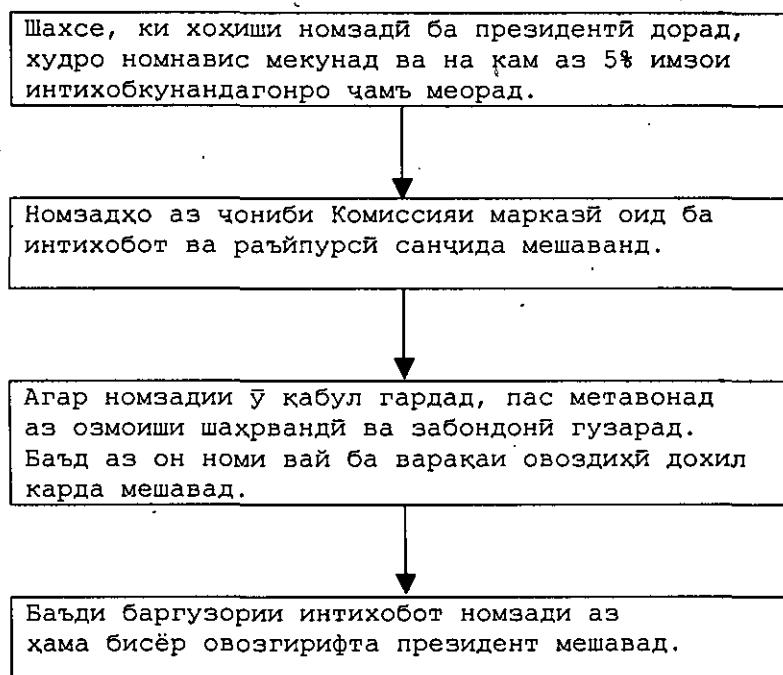
1. Иҷроия (Президент)
2. Қонунбарор барои судҳои конституционӣ, олӣ ва олии иқтисодӣ, лекин президент бо пешниҳоди Шӯрои адлия ҳамаи судҳои судҳои зинаи поёниро таъйин менамояд.
3. Судӣ.
4. Қонунбарор, ҳарчанд ки дигарон ҳуқуқи пешниҳод кардани қонунҳоро дошта бошанд ҳам, vale онҳо аз ҷониби органи қонунбарор бояд баррасӣ шаванд.
5. Иҷроия - президент тасдиқ мекунад, лекин органи қонунбарор бо аксари овозҳо, бояд пешниҳод намояд, то пешниҳод баррасӣ шавад. Вазифаи Суди Конституционӣ дар он аст, ки қонуни пешниҳодшударо таҳлил намояд ва муайян кунад, ки он то қадом андоза ба Конститутсия мувофиқат мекунад.
6. Иҷроия.
7. Иҷроия.
8. Қонунбарор ва судӣ.
9. Судӣ.
10. Қонунбарор, судӣ ва албатта шаҳрвандон.
11. Қонунбарор.
12. Иҷроия бо вучуди ин аз қонунбарор маслиҳат мепурсад.
13. Қонунбарор.

Супориши 05: Чӣ гуна президент мешаванд? (20 дакика) Ҷадвале тартиб дихед, ки ҷараёни интихоботи президенти Ҷумҳурии Тоҷикистонро инъикос намояд (нигаред ба Конститутсия дар охирин ин китоб).

Қайдҳо барои омӯзгор:

МТ: ба хонандагон кӯмак мерасонад, ки ҷараёни интихоботи президентро фахманд. Шумо метавонед ба хонандагон тавсия дихед, ки ба моддаҳои 65-68-и Конститутсия нигаранд.

Чавоб:

Супориши 06: Чи гуна шахс бояд президент бошад? (10 дакика) Бо шарикатон хислатҳоеро номбар кунед, ки ба фикри шумо президент бояд онҳоро дошта бошад.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МТ: хонандагонро водор мекунад, ки дар бораи шахсияти президент андеша кунанд.

Чавобҳо гуногун хоҳанд буд.

Супориши 07: Ман дар бораи вазифай президент чи мэдонаам? (10 дакика)

Бо шарикатон Конститутсияро аз назар гузаронед ва муайян намоед, ки ин ҷумлаҳо дурустанд ё не?

1. Президент метавонад раиси парламент бошад.
2. Ўзукӯюни вайрон кардани ҳама гуна қонунро дорад.
3. Ўзиронро тасдиқ мекунад ё метавонад рад кунад.
4. Ўзаколати таъйин намудани судяҳоро надорад.
5. Ўз то чӣ мӯҳлате, ки хоҳад метавонад президент бошад.
6. Зан метавонад президент бошад.

Қайдҳо барои омӯзгор:

МТ: ба хонандагон кӯмак мерасонад, ки маҳдудиятҳои ҳокимияти президентиро донанд.

Чавобҳо:

1. Нодуруст.
2. Нодуруст.
3. Дуруст.
4. Нодуруст, мард ё зан метавонад.
5. Нодуруст, мард ё зан бо мӯҳлат маҳдуданд.
6. Дуруст.

Супориши 08: Чи гуна сарвазир бояд шуд? (10 дакика)

Кадом боби конститутсия ба вазифаи сарвазири Ҷумҳурии Тоҷикистон таъйин шуданро шарҳ медиҳад? Раванди таъйиншавии сарвазирро нависед.

Кайджо барои омӯзгор:

МТ: ба хонандагон чараёни интихоб шудани сарвазирро нишон додан аст. Бояд қайд намуд, ки ин вазифаро ба осонӣ иҷро кардан мумкин аст, зеро ишғоли вазифаи сарвазири танҳо аз ду зина иборат мебошанд:
1) аз ҷониби президент пешбарӣ карда мешавад;
2) аз ҷониби Маҷлиси намояндагон тасдиқ карда мешавад.

Супориши 09 «Мұхтарам вакил!» (15 дақика) Бо шарикатон ба вакили парламент ё вакили маҳаллӣ мактуб нависед ва ҳоҳиш намоед, ки ба мактуби шумо ҷаъоб гардонад ё ба мактаб ташриф орад. Ҳоҳиш намоед, ки оид ба масъалаҳои имрӯзаи ҷаъобон, сухан гүйд.

Кайджо барои омӯзгор:

МТ: ба хонандагон фароҳам овардани имконияти воҳӯрӣ бо аъзои парлумон.

Супориши 10 «Ҳамкорий байни палатаҳои парламент» (15 дақика) Бо шарикатон ҷумлаҳои зеринро аз назар гузаронида ҳулоса бароред, ки ҳарду палатаи парламент аз рӯи ҳамин ҷуна усулҳо фаъолият мекунанд ё не? Агар не, шумо шакли дурусти онҳоро нависед.

1. Маҷлиси миллӣ метавонад ҳама гуна қонунҳоеро, ки Маҷлиси намояндагон пешниҳод мекунад, рад намояд.
2. Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон фармонҳои президентро дар бораи эълон намудани ҳолати фавқулодда ва вазъияти ҷангӣ тасдиқ мекунад.
3. Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон бучети ҷумҳуриро тасдиқ мекунанд ва ҳисоботро оид ба иҷрои он мешунаванд.
4. Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон масъалаи даҳлопазирии президентро баррасӣ мекунанд.

Кайджо барои омӯзгор:

МТ: ба хонандагон муносабати байни ду сохтори давлатиро нишон додан аст.

1. Нигаред ба моддаи 60.
2. Моддаи 55.3.
3. 60.
4. 55.9.

Ҷавобҳо:

1. Ин дуруст аст, лекин мо бояд илова намоем, ки қонун аз ҷониби Маҷлиси миллӣ ҳамон вакт тасдиқшуда ҳисобида мешавад, ки агар ба тарафдории он аксарияти вакilon аз шуморай умумӣ овоз дода бошанд. (Конститутсия, моддаи 60).
2. Дуруст. Конститутсия, моддаи 55, банди 3.
3. Нодуруст. Қабули қонунҳо, ба истиснои қонун дар бораи бучети давлатӣ, аз ҷониби Маҷлиси намояндагон ба Маҷлиси миллӣ пешниҳод карда мешаванд (Конститутсия, моддаи 60).
4. Дуруст (Конститутсия, моддаи 55, банди 9).

Фаромуш накунед, ки дар матни дастури таълимӣ маълумоти кофӣ барои иҷрои бâъзе аз ин супоришҳо вуҷуд надорад.

Қисми дуввум аз чī иборат аст?

Дар қисми дуввуми ин дастур мо дар бораи интихобот, мақоми зан дар сиёсат, воситаҳои ахбори омма, ришваҳӯй ва созмонҳои гайрихукуматӣ сӯҳбат мекунем. Бар замми ин мо инчунин баҳсҳоро ба масъалаҳои фаъолшавӣ ва иштирок дар сиёсат равон месозем. Одатан мо ичрои чунин корҳоро ба ўҳдаи дигарон месупоридем.

Дар ин акс шумо (аз тарафи чап) Исҳоков Зиёдуллоро мебинед, ки ҳамроҳи писарони худ роҳи мошингардро дар маҳалла таъмир кардааст. Ў мегӯяд, ки дигарон майли кумак расонидан надоштанд, ваде акнун аз ин роҳ истифода мебаранд.

**КОНСТИТУСИЯИ
(САР҃ҚОНУНИ)
ЧУМҲУРИИ ТОЧИКИСТОН**

МО, ХАЛҚИ ТОЧИКИСТОН,

қисми чудонашавандай ҷомеаи ҷаҳон буда,
худро дар назди наслҳои гузашта, ҳозира ва оянда масъул ва вазифадор
дониста,
таъмини соҳибихтиёри давлати ҳуд ва рушду камоли онро дарк намуда,
озодӣ ва ҳуқуқи шахсро муқаддас шумурда,
баробарҳуқуқӣ ва дӯстии тамоми миллату ҳалқиятҳоро эътироф карда,
бунёди ҷомеаи адолатпарварро вазифаи ҳуд қарор дода,

ҲАМИН КОНСТИТУСИЯРО ҚАБУЛ ВА ЭЪЛОН МЕНАМОЕМ.

Боби якум

**АСОСҲОИ СОҲТОРИ
КОНСТИТУСИОНӢ**

Моддаи 1. Ҷумҳурии Тоҷикистон давлати соҳибихтиёр, демократӣ, ҳуқуқбунёд, дунявӣ ва ягона мебошад.

Тоҷикистон давлати иҷтимоӣ буда, барои ҳар як инсон шароити зиндагии арзанда ва инкишофи озодонаро фароҳам меорад.

Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Тоҷикистон ҳаммаъноянд.

Моддаи 2. Забони давлатии Тоҷикистон забони тоҷикӣ аст.

Забони русӣ ҳамчун забони муюширати байни миллатҳо амал мекунад.

Ҳамаи миллатҳо ва ҳалқиятҳое, ки дар ҳудуди ҷумҳурий зиндагӣ мекунанд, ҳақ доранд аз забони модариашон озодона истифода кунанд.

Моддаи 3. Рамзҳои давлатии Тоҷикистон Парчам, Нишон ва Суруди Миллӣ аст.

Моддаи 4. Пойтахти Тоҷикистон шаҳри Душанбе аст.

Моддаи 5. Инсон, ҳуқуқ ва озодиҳои он арзиши олий мебошанд.

Ҳаёт, қадр, номус ва дигар ҳуқуқҳои фитрии инсон даҳлнапазиранд.

Ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрвандро давлат эътироф, риоя ва ҳифз менамояд.

Моддаи 6. Дар Тоҷикистон ҳалқ баёнгари соҳибихтиёрӣ ва сарҷашмаи ягонаи ҳокимияти давлатӣ буда, онро бевосита ва ё ба воситаи вакiloni ҳуд амалий мегардонад.

Ифодаи олии бевоситаи ҳокимияти ҳалқ раъйпурсии умуумихалқӣ ва интихобот аст.

Ҳалқи Тоҷикистонро сарфи назар аз миллаташон шаҳрвандони Тоҷикистон ташкил менамоянд.

Ҳеч як иттиҳодияи ҷамъияти, ҳизбҳои сиёсӣ, гурӯҳи одамон ва ё фарде ҳақ надорад, ки ҳокимияти давлатиро ғасб намояд.

Ғасби ҳокимият ва ё тасарруфи салоҳияти он манъ аст.

Аз номи тамоми ҳалқи Тоҷикистон фақат Президент, Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҷаласаи якҷояи ҳуд ҳуқуқи сухан гуфтан доранд.

Моддаи 7. Ҳудуди Тоҷикистон тақсимнашаванд ва даҳлнапазир мебошад.

Тоҷикистон аз Вилояти Муҳтори Қӯҳистони Бадаҳшон, вилоятҳо, шаҳрҳо, ноҳияҳо, шаҳракҳо ва деҳаҳо иборат аст.

Соҳибихтиёрӣ, истиқлолият ва тамомияти арзии Тоҷикистонро давлат таъмин менамояд. Тарғиб ва амалиёти ҷудоиандозӣ, ки ягонагии давлатро ҳалалдор мекунад, манъ аст.

Тартиби таъсис ва тағирии воҳидҳои марзиву маъмуриро қонуни конститутсионӣ танзим менамояд.

Моддаи 8. Дар Тоҷикистон ҳаёти ҷамъиятӣ дар асоси равияҳои гуногуни сиёсӣ ва мағкуравӣ инкишоф меёбад.

Мағкураи ҳеч як ҳизб, иттиҳодияи ҷамъиятӣ, динӣ, ҳаракат ва ғурӯҳе наметавонад ба ҳайси мағкураи давлатӣ эътироф шавад.

Иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ ва ҳизбҳои сиёсӣ дар доираи Конститутсия ва қонунҳо таъсис мейбанд ва амал мекунанд.

Ташкилотҳои динӣ аз давлат ҷудо буда, ба корҳои давлатӣ мудохила карда наметавонанд.

Таъсис ва фаъолияти иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ ва ҳизбҳои сиёсие, ки наҷодпарастӣ, миллатгарӣ, хусумат, бадбинии иҷтимоӣ ва мазҳабиро тарғиб мекунанд ва ё барои бо зӯри сарнагун кардани соҳтори конститутсионӣ ва ташкили ғурӯҳҳои мусаллаҳ даъват менамоянд, манъ аст.

Моддаи 9. Ҳокимияти давлатӣ дар асоси таҷзияи он ба ҳокимияти қонунгузор, иҷроия ва судӣ амалий мегардад.

Моддаи 10. Конститутсияи Тоҷикистон эътибори олии ҳуқуқӣ дорад ва меъёрҳои он мустақиман амал мекунанд. Қонунҳо ва дигар санадҳои ҳуқуқие, ки хилоғи Конститутсияанд, эътибори ҳуқуқӣ надоранд.

Давлат ва ҳамаи мақомоти он, шаҳсони мансабдор, шаҳрвандон ва иттиҳодияҳои онҳо вазифадоранд Конститутсия ва қонунҳои ҷумҳуриро риоя ва иҷро намоянд.

Санадҳои ҳуқуқии байналмилалие, ки Тоҷикистон онҳоро эътироф кардааст, қисми таркибии низоми ҳуқуқии ҷумҳуриро ташкил медиҳанд. Агар қонунҳои ҷумҳурий ба санадҳои ҳуқуқии байналмилалии эътирофшуда мутобиқат нақунанд, меъёрҳои санадҳои байналмилалий амал мекунанд.

Қонунҳо ва санадҳои ҳуқуқии байналмилалие, ки Тоҷикистон эътироф кардааст, пас аз интишори расмӣ амал мекунанд.

Моддаи 11. Тоҷикистон сиёсати сулҳчӯёнаро ба амал татбиқ намуда, соҳибихтиёрий ва истиқлолияти дигар давлатҳои ҷаҳонро эҳтиром менамояд ва муносибатҳои хориҷиро дар асоси меъёрҳои байналмилалий муайян мекунад.

Ташвиқоти ҷанг манъ аст.

Тоҷикистон вобаста ба манфиатҳои олии ҳалқ метавонад ба иттиҳодияҳо ва ташкилотҳои байналмилалий дохил шавад, аз онҳо барояд, бо қишварҳои хориҷӣ робита намояд.

Давлат бо ҳамвatanони берунмарзӣ ҳамкорӣ мекунад.

Моддаи 12. Асоси иқтисодиёти Тоҷикистонро шаклҳои гуногуни моликият ташкил медиҳанд.

Давлат фаъолияти озоди иқтисодӣ, соҳибкорӣ, баробарҳуқуқӣ ва ҳифзи ҳуқуқии ҳамаи шаклҳои моликият, аз ҷумла моликияти хусусиро кафолат медиҳад.

Моддаи 13. Замин, сарватҳои зеризаминӣ, об, фазои ҳавоӣ, олами набототу ҳайвонот ва дигар бойгарии табии моликияти истиснои давлат мебошанд ва давлат истифодаи самараноки онҳоро ба манфиати ҳалқ кафолат медиҳад.

Б о б и д у ю м

ҲУҚУҚ ОЗОДӢ, ВАЗИФАҲОИ АСОСИИ ИНСОН ВА ШАҲРВАНД

Моддаи 14. Ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд ба воситаи Конститутсия, қонунҳои ҷумҳурий ва санадҳои ҳуқуқии байналмилалие, ки аз тарафи Тоҷикистон эътироф шудаанд, ҳифз мегарданد.

Ҳуқуқ ва озодиҳои инсон ва шаҳрванд бевосита амалий мешаванд. Онҳо мақсад, мазмун ва татбиқи қонунҳо, фаъолияти ҳокимияти қонунгузор, иҷроия, маҳаллий ва мақомоти худидоракуни маҳаллиро муайян мекунанд ва ба воситаи ҳокимияти судӣ таъмин мегарданд.

Маҳдуд кардани ҳуқуқ ва озодиҳои шаҳрванд танҳо ба мақсади таъмини ҳуқуқ ва озодии дигарон, тартиботи ҷамъиятӣ, ҳимояи соҳти конститутсионӣ ва тамомияти арзии ҷумҳурий раво дониста мешавад.

Моддаи 15. Шаҳрванди Тоҷикистон шаҳс ҳисоб меёбад, ки дар рӯзи қабули Конституция шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон бошад.

Мансубияти шаҳрванди Тоҷикистон ба шаҳрванди давлати дигар эътироф намешавад, ба истиснои мавридҳое, ки дар қонун ва шартномаҳои байнидавлатии Тоҷикистон нишон дода шудааст.

Тартиби ба шаҳрвандӣ қабул шудан ва аз он хориҷ гардиданро қонуни конституционӣ танзим менамояд.

Моддаи 16. Шаҳрванди Тоҷикистон дар хориҷи кишвар таҳти ҳимояи давлат мебошад.. Ҳеч як шаҳрванди ҷумҳуриро ба давлати хориҷӣ супурдан мумкин нест. Супурдани ҷинояткор ба давлати хориҷӣ дар асоси шартномаи тарафайн ҳал мешавад.

Шаҳрванди хориҷӣ ва шаҳси бешаҳрванд аз ҳуқуқ ва озодиҳои эълоншуда истифода мебаранд ва баробари шаҳрванди Тоҷикистон вазифа ва масъулият доранд, ба истиснои ҳолатҳое, ки қонун пешбинӣ намудааст.

Тоҷикистон ба шаҳрвандони хориҷие, ки гирифтори вайронкунии ҳуқуқи инсон гаштаанд, метавонад паноҳгоҳи сиёсӣ диҳад.

Моддаи 17. Ҳама дар назди қонун ва суд баробаранд. Давлат ба ҳар кас, қатъи назар аз миллат, нажод, ҷинс, забон, эътиқоди динӣ, мавқеи сиёсӣ, вазъи иҷтимоӣ, таҳсил ва молу мулк, ҳуқуқу озодиҳоро кафолат медиҳад.

Мардон ва занон баробарҳуқуқанд.

Моддаи 18. Ҳар кас ҳаққи зиндагӣ дорад.

Ҳеч кас аз ҳаёт маҳрум карда намешавад, ба истиснои ҳукми суд барои ҷинояти маҳсусан вазнин.

Даҳлопазирӣ шаҳсро давлат кафолат медиҳад. Ба ҳеч кас шиканча, ҷазо ва муносибати ғайриинсонӣ раво дидা намешавад. Мавриди озмоиши маҷбурии тиббӣ ва илмӣ қарор додани инсон манъ аст.

Моддаи 19. Ҳар кас кафолати ҳифзи судӣ дорад. Ҳар шаҳс ҳуқуқ дорад талаб намояд, ки парвандаи ўро суди босалоҳият, мустақил ва бегараз, ки тибқи қонун таъсис ёфтааст, баррасӣ намояд.

Ҳеч касро бе асоси қонунӣ дастгир, ҳабс кардан мумкин нест. Ҳар шаҳс аз лаҳзай дастгир шудан метавонад аз ёрии адвокат истифода кунад.

Моддаи 20. Ҳеч кас то эътибори қонунӣ пайдо кардани ҳукми суд дар содир кардани ҷиноят гунаҳгор дониста намешавад.

Ҳеч кас баъди гузаштани мӯҳлати таъқиби ҷиной, инчунин барои содир кардани рафткоре, ки ҳангоми воқеъ шуданаш ҷиноят ҳисоб намеёфт, ба ҷавобгарӣ қашида намешавад. Барои як ҷиноят ҳеч кас такroran ҷазо намебинад.

Қонуне, ки баъд аз содир шудани рафткори ғайриқонунии шаҳс қабул шудааст ва он ҷазои шаҳсро вазнин мекунад, қувваи бозгашт надорад. Агар баъд аз содир шудани рафткори ғайриқонунӣ барои он ҷазо пешбинӣ нашуда бошад ва ё ҷазои сабук пешбинӣ шуда бошад, қонуни нав амал мекунад.

Мусодираи пурраи молу мулки шаҳси маҳкумшуда манъ аст.

Моддаи 21. Ҳуқуқи ҷабрди даро қонун ҳифз мекунад. Давлат ҳифзи судӣ ва ҷуброни зарарро барои ҷабрди кафолат медиҳад.

Моддаи 22. Манзили шаҳс даҳлопазир аст.

Ба манзили шаҳс зӯран даромадан ва касеро аз манзил маҳрум кардан манъ аст, ба истиснои мавридҳое, ки қонун муқаррар кардааст.

Моддаи 23. Маҳрамияти мукотиба, сӯҳбатҳои телефонӣ, муросилот ва мухобироти шаҳс таъмин карда мешавад, ба истиснои мавридҳое, ки дар қонун нишон дода шудааст.

Дар бораи ҳаёти шаҳсии инсон бе розигии ў чамъ намудан, нигоҳ доштан, истифода ва паҳн кардани маълумот манъ аст.

Моддаи 24. Шаҳрванд ба мусофират, интихоби озоди маҳалли зист, тарки ҷумҳурий ва бозгашт ба он ҳақ дорад.

Моддаи 25. Мақомоти давлатӣ, иттиҳодияҳои ҷамъиятиӣ, ҳизбҳои сиёсӣ ва шаҳсони мансабдор вазифадоранд ба ҳар кас имконияти пайдо намудан ва шинос шуданро ба ҳучҷатҳое, ки ба ҳуқуқ ва манфиати ў даҳл доранд, таъмин намоянд, ба истиснои ҳолатҳое, ки қонун муайян кардааст.

Моддаи 26. Ҳар кас ҳақ дорад муносибати худро нисбат ба дин мустақилона муайян намояд, алоҳида ва ё якчоя бо дигарон динеро пайравый намояд ва ё пайравый нақунад, дар маросим ва расму оинҳои диний иштирок намояд.

Моддаи 27. Шахрванд ҳақ дорад дар ҳаёти сиёсий ва идораи давлатий бевосита ва ё ба воситаи вакилонаш иштирок намояд.

Шахрвандон ба хидмати давлатий ҳуқуқи баробар доранд.

Шахрванд аз синни 18 ҳуқуқи дар раъйпурсый иштирок кардан, интихоб намудан, инчунин аз синни муқаррарнамудаи Конститутсия, қонунҳои конститутсионий ва қонунҳо ҳуқуқи интихоб шуданро дорад.

Шахсоне, ки аз тарафи суд гайри қобили амал дониста шудаанд ва ё мувофиқи ҳукми суд дар чойҳои аз озодӣ маҳрумшудагон нигоҳ дошта мешаванд, ҳуқуқи дар интихобот ва раъйпурсый иштирок кардан надоранд.

Тартиби гузаронидани интихоботро қонунҳои конститутсионий ва қонунҳо танзим менамоянд. Баргузории раъйпурсый тибқи қонуни конститутсионий сурат мегирад.

Моддаи 28. Шахрвандон ҳуқуқи муттаҳид шудан доранд. Шахрванд ҳақ дорад дар ташкили ҳизбҳои сиёсий, аз ҷумла ҳизбҳои характеристи демократӣ, динӣ ва атеистӣ дошта, иттифоқҳои касаба ва дигар иттиҳодияҳои ҷамъияти иштирок намояд, ихтиёран ба онҳо дохил ва аз онҳо хорич гардад.

Ҳизбҳои сиёсий дар асоси гуногунандешии сиёсий барои ташаккул ва ифодаи иродай ҳалқ мусоидат мекунанд ва дар ҳаёти сиёсий иштирок менамоянд. Сохтор ва фаъолияти онҳо бояд ба меъёрҳои демократӣ мувофиқ бошанд.

Моддаи 29. Шахрванд ҳақ дорад дар мачлис, гирдиҳамой, намоиш, раҳпаймоии осоишта, ки қонун муқаррар кардааст, ширкат варзад.

Ҳеч касро ба ин тадбирҳо маҷбуран ҷалб кардан мумкин нест.

Моддаи 30. Ба ҳар кас озодии сухан, нашр, ҳуқуқи истифодай воситаҳои ахбор кафолат дода мешавад.

Таблиғот ва ташвиқоте, ки бадбинӣ ва ҳусумати иҷтимоӣ, нажодӣ, миллӣ, динӣ ва забониро бармеангезанд, манъ аст.

Сензураи давлатий ва таъқиб барои танқид манъ аст.

Номѓүи маълумотҳоеро, ки сирри давлатий доранд, қонун муайян мекунад.

Моддаи 31. Шахрванд ҳақ дорад шахсан ва ё якчоя бо дигарон ба мақомоти давлатий муроҷиат намояд.

Моддаи 32. Ҳар кас ҳақ дорад соҳиби моликият ва мерос бошад.

Ҳеч кас ҳақ надорад ҳуқуқи шахсро ба моликият бекор ва маҳдуд кунад. Молу мулки шахсро барои эҳтиёҷоти ҷамъияти фақат дар асоси қонун ва розигии соҳиби он бо пардоҳти арзиши пуррааш давлат гирифта метавонад.

Товони зарари моддӣ ва маънавие, ки шахс дар натиҷаи амали гайриқонуни мақомоти давлатий, иттиҳодияҳои ҷамъияти, ҳизбҳои сиёсий ва ё шахсони алоҳида мебинад, мувофиқи қонун аз ҳисоби онҳо рӯёнида мешавад.

Моддаи 33. Давлат оиласро ҳамчун асоси ҷамъият ҳимоя мекунад.

Ҳар кас ҳуқуқи ташкили оила дорад. Мардон ва занон, ки ба синни никоҳ расидаанд, ҳуқуқдоранд озодона ақди никоҳ банданд. Дар оиласдорӣ ва бекор кардани ақди никоҳ зану шавҳар баробарҳуқуқанд.

Бисёрникоҳӣ манъ аст.

Моддаи 34. Модару кӯдак таҳти ҳимоя ва ғамхории маҳсуси давлатанд.

Падару модар барои тарбияи фарзандон ва фарзандони болигу қобили мөҳнат барои нигоҳубин ва таъмини падару модар масъуланд.

Давлат барои ҳифзи кӯдакони ятим, маъюб ва таълимуму тарбияи онҳо ғамхорӣ менамояд.

Моддаи 35. Ҳар кас ба мөҳнат, интихоби касбу кор, ҳифзи мөҳнат ва ҳимояи иҷтимоӣ ҳангоми бекорӣ ҳақ дорад. Музди кор аз ҳадди ақали музди мөҳнат набояд кам бошад.

Дар муносибатҳои мөҳнатӣ ҳама гуна маҳдудият манъ аст. Барои ичрои кори якхела музди баробар дода мешавад.

Ҳеч кас ба мөҳнати маҷбурий ҷалб карда намешавад, ба истиснои мавридиҳое, ки қонун муайян кардааст.

Дар корҳои вазнин, зеризаминиӣ ва шароити мөҳнаташон заарнок истифодай мөҳнати занон ва ноболигон манъ аст.

Моддаи 36. Ҳар кас ба манзил ҳуқуқ дорад. Ин ҳуқуқ бо роҳи соҳтмони манзили давлатӣ, ҷамъияти, кооперативӣ ва хусусӣ таъмин карда мешавад.

Моддаи 37. Шаҳрванд ҳуқуқи истироҳат дорад. Ин ҳуқуқ бо роҳи муқаррар ҷардани ҳафта ва рӯзи корӣ, рухсатии ҳарсолаи пулӣ, рӯзҳои ҳарҳафтаини истироҳат ва шароитҳои дигаре таъмин карда мешавад, ки қонун муайян кардааст.

Моддаи 38. Ҳар шаҳс ҳуқуқи ҳифзи саломатӣ дорад. Шаҳс дар доираи муқаррарнамудаи қонун аз ёрии тиббии ройгон дар муассисаҳои нигаҳдории тандурустии давлатӣ истифода менамояд. Давлат барои солимгардонии муҳити зист, инкишофи оммавии варзиш, тарбияи ҷисмонӣ ва туризм тадбирҳо меандешад.

Шаклҳои дигари ёрии тиббии қонун муайян мекунад.

Моддаи 39. Ҳар шаҳс дар пиронсолӣ, ҳангоми беморӣ, маъюбӣ, гум ҷардани кобилияти кор, маҳрум шудан аз сарпараст ва мавридиҳои дигаре, ки қонун муайян кардааст, кафолати таъмини иҷтимоӣ дорад.

Моддаи 40. Ҳар шаҳс ҳақ дорад озодона дар ҳаёти фарҳангии ҷамъият, эҷоди бадӣ, илмӣ ва техникий ширкат варзад, аз дастовардҳои онҳо истифода кунад.

Сарватҳои фарҳангӣ ва маънавиро давлат ҳимоя мекунад.

Моликияти зеҳнӣ дар ҳимояи қонун аст.

Моддаи 41. Ҳар шаҳс ҳуқуқи таҳсил дорад. Таълими умумии асосӣ ҳатмист. Давлат таълими умумии асосии ҳатмии ройгонро дар муассисаҳои таълимии давлатӣ кафолат медиҳад.

Шаҳс дар доираи муқаррарнамудаи қонун дар муассисаҳои таълимии давлатӣ метавонад ба таври ройгон таълими миёнаи умумӣ, ибтидоии қасбӣ, миёнаи қасбӣ ва олии қасбӣ гирад.

Шаклҳои дигари таълимро қонун муайян мекунад.

Моддаи 42. Дар Тоҷикистон ҳар шаҳс вазифадор аст, ки Конститутсия ва қонунҳоро риоя кунад, ҳуқуқ, озодӣ, шаъну шарафи дигаронро эҳтиром намояд.

Надонистани қонун ҷавобгариро истисно намекунад.

Моддаи 43. Ҳифзи Ватан, ҳимояи манфиати давлат, таҷқими истиқлолият, амният ва иқтидори мудофиавии он вазифаи муқаддаси шаҳрванд аст.

Тартиби хизмати ҳарбиро қонун муайян мекунад.

Моддаи 44. Ҳифзи табиат, ёдгориҳои таърихиву фарҳангӣ вазифаи ҳар як шаҳс аст.

Моддаи 45. Додани андоз ва пардохтҳо, ки қонун муайян кардааст, вазифаи ҳар кас мебошад.

Қонунҳое, ки андози навро муқаррар мекунанд ва ё шароити андозсупорандагонро вазнин менамоянд, қувваи бозгашт надоранд.

Моддаи 46. Ҳангоми таҳди迪 бевосита ба ҳуқуқу озодиҳои шаҳрвандон, истиқлолияти давлат, тамомияти арзии он ва оғатҳои табии, ки дар натиҷаи он мақомоти конститутсионии чумхурӣ наметавонад ба таври мӯътадил фаъолият намояд, ҳамчун тадбiri муваққатӣ барои амнияти шаҳрвандон ва давлат вазъияти фавқулодда эълон мегардад.

Мӯҳлати вазъияти фавқулодда то се моҳ аст. Дар мавридиҳои зарурӣ ин мӯҳлатро Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон метавонад дароз намояд.

Моддаи 47. Дар давраи вазъияти фавқулодда ҳуқуқ ва озодиҳое, ки дар моддаҳои 16, 17, 18, 19, 20, 22, 25, 28-и Конститутсия пешбинӣ шудааст, маҳдуд карда намешавад.

Низоми ҳуқуқии вазъияти фавқулоддаро қонуни конститутсионӣ муайян мекунад.

Б о б и с е ю м

МАЧЛИСИ ОЛӢ

Моддаи 48. Маҷлиси Олӣ-парламенти Ҷумҳурии Тоҷикистон – мақоми олии намояндагӣ ва қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

Маҷлиси Олӣ аз ду Маҷлис – Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон иборат аст.

Мұхлати ваколати Мачлиси миллій ва Мачлиси намояндагон 5 сол аст. Ваколати Мачлиси миллій ва Мачлиси намояндагон дар рўзи оғози фаъолияти Мачлиси миллій ва Мачлиси намояндагони даъвати нав қатъ мегардад.

Ташкил ва фаъолияти Мачлиси Олиро қонуни конститутсионӣ танзим мекунад.

Моддаи 49. Интихоботи Мачлиси намояндагон ба таври умумӣ, баробар, мустақим ва бо овоздиҳии пинҳонӣ сурат мегирад. Мачлиси намояндагон доимоамалкунанда ва касбӣ мебошад. Ҳар як шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки синни ўаз 25 кам набошад ва дорои таҳсилоти олий бошад, метавонад вакили Мачлиси намояндагон интихоб шавад.

Аз чор се ҳиссаи аъзои Мачлиси миллій ба таври гайримустақим дар мачлисҳои якчояни вакилони ҳалқи Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадаҳшон ва шаҳру ноҳияҳои он, вилоятҳо ва шаҳру ноҳияҳои онҳо, шаҳри Душанбе ва ноҳияҳои он, шаҳру ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ (якчоя) бо овоздиҳии пинҳонӣ интихоб мегардад. Дар Мачлиси миллій Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадаҳшон, вилоятҳо, шаҳри Душанбе, шаҳрҳо ва ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ намояндагони баробар доранд.

Аз чор як ҳиссаи аъзои Мачлиси миллиро Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон таъин мекунад.

Фаъолияти Мачлиси миллій даъватӣ мебошад.

Ҳар як шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки синни ўаз 35 кам набошад ва дорои таҳсилоти олий бошад, метавонад узви Мачлиси миллій интихоб ё таъин шавад.

Ҳар Президенти собиқи Ҷумҳурии Тоҷикистон узви якумраи Мачлиси миллій мебошад, агар ўаз истифодаи ин ҳақ даст накашад.

Қонуни конститутсионӣ шумораи аъзои Мачлиси миллій ва вакилони Мачлиси намояндагон, тартиби интихоби онҳо, тартиби интихоб нашудан ва мувофиқ набудани ваколати аъзои Мачлиси миллій ва вакилони Мачлиси намояндагонро танзим мекунад.

Моддаи 50. Аъзои Ҳукумат, судяҳо, кормандони мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, хизматчиёни ҳарбӣ ва шахсони дигаре, ки қонуни конститутсионӣ муайян кардааст, наметавонанд узви Мачлиси миллій бошанд.

Шаҳрванд наметавонад дар як вақт узви Мачлиси миллій ва вакили Мачлиси намояндагон бошад. Узви Мачлиси миллій наметавонад вакили зиёда аз ду мақоми намояндагӣ бошад.

Вакили Мачлиси намояндагон наметавонад вакили дигар мақомоти намояндагӣ бошад, вазифаи дигареро ичро қунад, фаъолияти соҳибкорӣ намояд, ба истиснои фаъолияти илмиву эҷодӣ ва омӯзгорӣ.

Моддаи 51. Узви Мачлиси миллій ва вакили Мачлиси намояндагон ба амири интихобкунандагон тобеъ набуда, ҳақ дорад фикри худро озодона изҳор намояд, мувофиқи ақидаҳои худ овоз диҳад.

Узви Мачлиси ииллӣ ва вакили Мачлиси намояндагон ҳуқуқи даҳлнозазирӣ дорад, ўро ҳабс кардан, дастгир кардан, мачбуран овардан, кофтуков кардан мумкин нест, ба истиснои дастгир шуданаш дар ҷои содир ҷиноят. Узви Мачлиси миллій ва вакили Мачлиси намояндагон ҳамчунон мавриди кофтукови шаҳсӣ қарор дода намешавад, ба истиснои ҳолатҳое, ки қонун барои таъмини амнияти дигарон муқаррар намудааст. Масъалаи маҳрум намудани даҳлнозазии узви Мачлиси миллій ва вакили Мачлиси намояндагон бо пешниҳоди Прокурори генералӣ аз ҷониби мачлиси даҳлдор ҳал карда мешавад.

Ваколати узви Мачлиси миллій ва вакили Мачлиси намояндагон ҳангоми вафот, истеълоф, гайри қобили амал эътироф шудани онҳо аз ҷониби суд, ба қувваи қонуни даромадани ҳуқми айборкуни суд, қатъи шаҳрвандӣ, тарки доимии ҷумҳурӣ, ишғоли вазифае, ки ба ваколати узви Мачлиси миллій мувофиқ нест, парокандашавии Мачлиси миллій ва Мачлиси намояндагон қатъ мегардад.

Вазъи ҳуқуқии узви Мачлиси миллій ва вакили Мачлиси намояндагонро қонуни конститутсионӣ танзим менамояд.

Моддаи 52. Иҷлосияи якуми Мачлиси миллій ва Мачлиси намояндагонро дар давоми як моҳи баъди интихоби онҳо Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон даъват мекунад.

Иҷлосияи якуми Мачлиси миллій ва Мачлиси намояндагонро узв ва вакили синну солаш калонтарин мекушояд ва то интихоб шудани раисони ин Мачлисҳо онро мебарад.

Фаъолияти Маҷлиси миллӣ дар шакли ичлосия сурат мегирад. Ичлосияни Маҷлиси миллӣ соле на камтар аз чор бор аз тарафи Раиси Маҷлиси миллӣ даъват карда мешавад.

Фаъолияти Маҷлиси намояндагон дар шакли ичлосия сурат мегирад. Ичлосияни навбатии Маҷлиси намояндагон дар як сол як маротиба аз рӯзи аввали кории моҳи октябр то рӯзи охирини кории моҳи июн гузаронида мешавад.

Дар давраи байни ичлосияҳои Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон ҳангоми зарурат Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ичлосияҳои гайринавбатии онҳоро даъват менамояд. Дар ин ичлосияҳо танҳо он масъалаҳои баррасӣ мешаванд, ки боиси даъвати ин ичлосияҳо гаштаанд.

Моддаи 53. Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон аз байни аъзо ва вакилон раисони Маҷлисҳо, муовинони якум ва муовинони онҳоро интихоб менамоянд. Яке аз муовинони Раиси Маҷлиси миллӣ аз ҳисоби намояндагони Вилояти Муҳтори Кӯҳистони Бадаҳшон мебошад.

Раиси Маҷлиси миллӣ ва Раиси Маҷлиси намояндагон бо овоздиҳии пинҳонӣ бо тарафдории аксарияти шумораи умумии аъзо ва вакилони онҳо интихоб мешаванд. Тартиби интихоби муовинони Раиси Маҷлиси миллӣ ва Раиси Маҷлиси намояндагонро Дастури Маҷлисҳо танзим мекунад.

Раисони Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон дар назди Маҷлиси даҳлдор ҳисботдиҳанда мебошанд ва онҳо метавонанд бо тарафдории на камтар аз се ду ҳиссаи шумораи умумии аъзо ва вакилон бозхонда шаванд.

Раисони Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон, муовинони якум ва муовинони онҳо ба ичлосия роҳбарӣ мекунанд ва дигар масъалаҳои даҳлдорро ҳал менамоянд.

Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон мақомоти ҳамоҳангсозанда ва кории худро мустақилона ташкил медиҳанд, инчунин кумита ва комиссияҳои даҳлдорро таъсис менамоянд ва аз рӯи масъалаҳои ба Маҷлисҳо тааллуқдошта муҳокимаҳои парламентӣ доир мекунанд.

Мақомоти ҳамоҳангсозандай Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон дар алоҳидагӣ ҷаласа мегузаронанд.

Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон Дастури фаъолияти худро қабул мекунанд.

Моддаи 54. Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон алоҳида ҷаласа мегузаронанд.

Ҷаласаҳои Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон ҳамон вақт гузаронида мешавад, ки агар аз се ду ҳиссаи шумораи умумии аъзо ва вакилони онҳо ҳузур дошта бошанд. Ҷаласаҳои Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон ошкоро гузаронида мешаванд. Дар ҳолатҳои пешбиникардаи қонун ва Дастури Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон мумкин аст ҷаласаи пӯшида гузаронида шавад.

Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон дар ҳолатҳои пешбининамудаи Конститутсия ҷаласаҳои якҷоя мегузаронанд.

Моддаи 55. Салоҳияти Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон ҳангоми гузаронидани ҷаласаҳои якҷоя:

1. Тасдиқи фармони Президент дар бораи таъин намудан ва озод кардани Сарвазир ва дигар аъзои Ҳукумат;
2. Тасдиқи фармони Президент дар бораи ҷорӣ намудани ҳолати ҷангӣ ва вазъияти фавқулодда;
3. Ризоият ба истифодаи Қувваҳои Мусаллаҳи Ҷумҳурии Тоҷикистон берун аз худуди он барои иҷрои ўждадориҳои байналмилалии Тоҷикистон;
4. Таъини интихоботи Президент;
5. Қабули истеъфои Президент;
6. Сарфароз гардонидани Президент бо мукофотҳои давлатӣ ва рутбаи олии ҳарбӣ;
7. Баррасии масъалаи даҳлназарии Президент.

Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон дар ҷаласаҳои якҷояи худ аз рӯи масъалаҳои зикршудаи салоҳияташон қарор қабул мекунанд. Қарори якҷояи Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон бо тарафдории аксарияти шумораи умумии аъзои Маҷлиси миллӣ ва вакилони Маҷлиси намояндагон, ки ҳар яке аз маҷлисҳо дар

алохидагй овоз медиҳанд, қабул мегардад, агар тартиби дигари қабули қарорро Конститутсия муқаррар накарда бошад.

Дар қаласай яқчояи Мачлиси миллий ва Мачлиси намояндагон Президент савганд ёд мекунад ва бо паёми худ дар бораи самтҳои асосии сиёсати дохилй ва хориции чумхүрй баромад менамояд.

Моддаи 56. Салоҳияти Мачлиси миллий:

1. Таъсис ва барҳам додани воҳидҳои марзиву маъмурӣ ва тафиири онҳо;
2. Интихоб ва бозхонди раис, муовинон ва судяҳои Суди конститутсионӣ, Суди Олӣ ва Суди Олии иқтисодӣ бо пешниҳоди Президент;
3. Ҳалли масъалаи бекор кардани даҳлнопазирии раис, муовинон ва судяҳои Суди конститутсионӣ, Суди Олӣ ва Суди Олии иқтисодӣ;
4. Ризоият барои таъин ва озод намудани Прокурори генералӣ ва муовинони ў;
5. Амалий намудани ваколатҳои дигаре, ки Конститутсия ва қонунҳо муайян кардаанд.

Мачлиси миллий аз рӯи масъалаҳои дар салоҳияташ буда қарор қабул мекунад. Қарори Мачлиси миллий бо тарафдории аксарияти шумораи умумии аъзои он қабул мегардад, агар тартиби дигари қабули қарорро Конститутсия муқаррар накарда бошад.

Моддаи 57. Салоҳияти Мачлиси намояндагон:

1. Таъсиси Комиссияи марказии интихобот ва раъйпурсии Ҷумҳурии Тоҷикистон, интихоб ва бозхонди раис, муовин ва аъзои он бо пешниҳоди Президент;
2. Ба муҳокимаи ҳалқ пешниҳод намудани лоиҳаи қонунҳо ва дигар масъалаҳои муҳими давлатию ҷамъияти;
3. Тасдиқи барномаҳои иқтисодӣ ва иҷтимоӣ;
4. Ризоият ба додугирифти қарзи давлатӣ;
5. Тасдиқ ва бекор кардани шартномаҳои байналмилалӣ;
6. Таъини раъйпурсӣ;
7. Таъсиси судҳо;
8. Тасдиқи рамзҳои давлатӣ;
9. Тасдиқи мукофотҳои давлатӣ;
10. Тасдиқи фармонҳои Президент дар бораи таъин ва озод намудани раиси Бонки миллий ва муовинони ў;
11. Муқаррар намудани рутбаҳои ҳарбӣ, дипломатӣ, рутбаҳо ва унвонҳои маҳсус;
12. Муайян намудани маоши Президент;
13. Амалий намудани ваколатҳои дигаре, ки Конститутсия ва қонунҳо муайян кардаанд.

Мачлиси намояндагон аз рӯи масъалаҳои дар салоҳияташ буда қарор қабул мекунад. Қарори Мачлиси намояндагон бо тарафдории аксарияти шумораи умумии вакилон қабул мегардад, агар тартиби дигари қабули қарорро Конститутсия муайян накарда бошад.

Дар қаласай Мачлиси намояндагон роҳбарони давлатҳои хориҷӣ метавонанд суханронӣ кунанд.

Моддаи 58. Аъзои Мачлиси миллий, вакили Мачлиси намояндагон, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Ҳукумати Тоҷикистон, Мачлиси вакилони ҳалқи Вилояти Мухтори Қўҳистони Бадаҳшон ҳуқуқи ташабbusи қонунгузорӣ доранд.

Моддаи 59. Лоиҳаи қонунҳо ба Мачлиси намояндагон пешниҳод мешаванд.

Лоиҳаи қонун дар бораи авф аз тарафи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Мачлиси намояндагон пешниҳод мешавад.

Лоиҳаи Қонун дар бораи бучет, оид ба муқаррар кардан ва бекор кардани андозҳо аз ҷониби Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Мачлиси намояндагон пешниҳод мешавад.

Моддаи 60. Қонунҳоро Мачлиси намояндагон қабул менамояд. Қонун бо тарафдории аксарияти шумораи умумии вакилон қабул мегардад; агар тартиби дигарро Конститутсия муқаррар накарда бошад.

Қонунхое, ки Мачлиси намояндагон қабул намудааст ба Мачлиси миллий пешниҳод мешаванд, ба истиснои қонунҳо дар бораи бучети давлатӣ ва авф.

Мачлиси миллий қонунро бо тарафдории аксарияти шумораи умумии аъзои худ ҷонибдорӣ мекунад. Дар мавриди дастгирий наёфтани қонун аз ҷониби Мачлиси миллий қонун такроран дар Мачлиси намояндагон баррасӣ мешавад.

Дар сурати бо қарори Маҷлиси миллӣ норозӣ будани Маҷлиси намояндагон, қонун ҳамон вақт қабулшуда ҳисоб мешавад, ки агар Маҷлиси намояндагон онро такроран бо тарафдории на камтар аз се ду ҳиссаи шумораи умумии вакилон тасдиқ намояд.

Қонунҳо дар бораи буҷети давлатӣ ва авғ танҳо аз ҷониби Маҷлиси намояндагон қабул карда мешаванд. Маҷлиси намояндагон иҷрои буҷети давлатиро назорат мекунад.

Моддаи 61. Қонунҳои конститутсионӣ оид ба масъалаҳое қабул мешаванд, ки Конститутсия муайян намудааст. Қонунҳои конститутсионӣ бо тарафдории на камтар аз се ду ҳиссаи шумораи умумии вакилони Маҷлиси намояндагон қабул мегарданد ва Маҷлиси миллӣ бо тарафдории на камтар аз се ду ҳиссаи аъзои худ ҷонибдорӣ мекунад.

Дар сурати бо Ҷарори Маҷлиси миллӣ норозӣ будани Маҷлиси намояндагон, қонуни конститутсионӣ ҳамон вақт қабулшуда ҳисоб мешавад, ки агар Маҷлиси намояндагон онро такроран бо тарафдории на камтар аз се ду ҳиссаи шумораи умумии вакилон тасдиқ намояд.

Тағсирӣ Конститутсияро Маҷлиси Олий тибқи тартиби мазкур баррасӣ намуда, дар шакли қонуни конститутсионӣ қабул менамояд.

Моддаи 62. Қонунҳо барои имзо ва интишор ба Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон пешниҳод мешаванд. Агар Президент ба қонун ё қисми он розӣ набошад, қонунро дар муддати понздаҳ рӯз бо далелу эродҳо ба Маҷлиси намояндагон бармегардонад. Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон бо тартиби муқарраркардаи Конститутсия қонуни мазкурро такроран баррасӣ менамоянд. Дар сурати баррасии тақрорӣ қонун дар матни пештар қабулшудааш бо аксарияти аз се ду ҳиссаи шумораи умумии аъзои Маҷлиси миллӣ ва вакiloni Maҷliси namояndagon daстgirӣ ёбад, Президент дар муддати даҳ rӯz ба қонун имзо мегузорад ва онро интишор менамояд.

Ҳангоми баррасии қонуни аз тарафи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон баргардонидашуда, ки онро пештар Маҷлиси намояндагон бо аз се ду ҳиссаи овозҳо қабул намуда буд, Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон онро такроран бо аксарияти на камтар аз се ду ҳиссаи овозҳо тарафдорӣ мекунанд.

Агар Президент қонуни конститутсиониро баргардонад, Маҷлиси намояндагон ва Маҷлиси миллӣ бо тартиби муқарраркардаи Конститутсия қонуни мазкурро тақроран баррасӣ менамоянд. Дар сурати баррасии тақрорӣ қонуни конститутсионӣ дар матни пештар қабулшудааш бо аксарияти аз ҷоре се ҳиссаи шумораи умумии аъзои Маҷлиси миллӣ ва вакiloni Maҷliси namояndagon tасdiқ shавад, Президент дар муддати даҳ rӯz ба қонуни конститутсионӣ имзо мегузорад ва онро интишор менамояд.

Моддаи 63. Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон метавонанд пеш аз мӯҳлат дар ҷаласаи якҷояи худ бо тарафдории на камтар аз се ду ҳиссаи аъзои Маҷлиси миллӣ ва вакiloni Maҷliси namояndagon iхтиёран пароканда шаванд.

Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон дар давраи вазъияти фавқулодда ва ҳолати ҷанғӣ пароканда намешаванд.

Б о б и ч а ҳ о р у м

ПРЕЗИДЕНТ

Моддаи 64. Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон сарвари давлат ва ҳокимияти иҷроия (Хукумат) аст.

Президент ҳомии Конститутсия ва қонунҳо, ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд, кафили истиқлолияти миллӣ, ягонагӣ ва тамомияти арзӣ, пойдориву бардавомии давлат, мураттабии фаъолияти мақомоти давлатӣ ва ҳамкории онҳо, риояи қарордодҳои байналмилалии Тоҷикистон мебошад.

Моддаи 65. Президентро шаҳрвандони Тоҷикистон ба тарзи умумӣ, мустақим, баробар ва овоздиҳии пинҳонӣ ба мӯҳлати 7 сол интихоб менамоянд.

Ҳар як шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки синни ў аз 35 кам набошад, забони давлатиро донад ва дар қаламрави ҷумҳуриӣ на камтар аз 10 соли охир истиқомат дошта бошад, метавонад ба номзадии Президент пешниҳод гардад.

Шахсе ба номзадии Президент ба қайд гирифта мешавад, ки ҳадди ақал 5 фоизи интихобкунандагон ба пешниҳоди номзадии ў имзо гузашта бошанд.

Як шахс ба вазифаи Президент бештар аз ду мӯҳлат пай дар пай интихоб шуда наметавонад.

Моддаи 66. Интихоботи Президент вақте боэътимод шумурда мешавад, ки дар он аз нисф зиёди интихобкунандагон ширкат варзида бошанд.

Номзаде Президент интихобшуда ҳисоб меёбад, ки ба тарафдории ў бештар аз нисфи интихобкунандагони ширкатварзида овоз дода бошанд.

Тартиби интихоби Президентро қонуни конститутсионӣ муайян мекунад.

Моддаи 67. Президент пеш аз шурӯъи вазифа дар ҷаласаи яқҷояи Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон савганд ёд мекунад:

“Ман, ҳамчун Президент савганд ёд мекунам, ки Конститутсия ва қонунҳои ҷумҳуриро ҳимоя менамоям, таъмини ҳуқуқ, озодиҳо ва шарафи шаҳрвандонро кафолат медиҳам, сарзамин, истиқлолияти сиёсиву иқтисодӣ ва фарҳангии Тоҷикистонро ҳифз мекунам, ба ҳалқ содиқона хидмат менамоям”.

Ваколати Президент баъд аз савганд ёд кардани Президенти нав қатъ мегардад.

Моддаи 68. Президент наметавонад вазифаи дигарро ичро намояд, вакили мақомоти намояндагӣ бошад, ба соҳибкорӣ машғул шавад.

Моддаи 69. Салоҳияти Президент:

1. Самтҳои асосии сиёсати дохилӣ ва ҳориҷии ҷумҳуриро муайян мекунад;
2. Тоҷикистонро дар дохири қишивар ва дар муносибатҳои байналмилалӣ намояндагӣ мекунад;
3. Вазоратҳо ва кумитаҳои давлатиро таъсис ва барҷам медиҳад;
4. Сарвазир ва дигар аъзои ҳукуматро таъин ва озод мекунад; фармон дар бораи таъин ва озод кардани Сарвазир ва дигар аъзои Ҳукуматро ба тасдиқи ҷаласаи яқҷояи Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон пешниҳод менамояд;
5. Раисони Вилояти Муҳтори Қӯҳистони Бадаҳшон, вилоят, шаҳри Душанбе, шаҳр ва ноҳияро таъин ва озод мекунад ва ба тасдиқи Маҷлиси даҳлдори вакilonи ҳалқ пешниҳод менамояд;
6. Санадҳои мақомоти ҳокимиюти икроияро ҳангоми мухолифати онҳо ба Конститутсия ва қонунҳо бекор мекунад ва ё бозмедорад;
7. Раиси Бонки миллӣ ва муовинони ўро таъин ва озод мекунад ва фармонро ба тасдиқи Маҷлиси намояндагон пешниҳод менамояд;
8. Номзадии раис, муовинон ва судҳои Суди конститутсионӣ, Суди Олӣ, Суди Олии иқтисодиро барои интихоб ва бозхонд ба Маҷлиси миллӣ пешниҳод менамояд;
9. Ба ризоияти Маҷлиси миллӣ Прокурори генералий ва муовинони ўро таъин ва озод мекунад;
10. Дастроҳи иҷроияи Президентро таъсис медиҳад;
11. Шӯрои амниятро таъсис ва роҳбарӣ мекунад;
12. Шӯрои адлияро таъсис медиҳад;
13. Судҳои суди ҳарбӣ, судҳои Вилояти Муҳтори Қӯҳистони Бадаҳшон, вилоят, шаҳри Душанбе, шаҳр ва ноҳия ва судҳои иқтисодии Вилояти Муҳтори Қӯҳистони Бадаҳшон, вилоят, шаҳри Душанберо бо пешниҳоди Шӯрои адлия таъин ва озод мекунад;
14. Раъйпурсӣ, интихоботи Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон ва мақомоти намояндагии маҳаллиро таъин мекунад;
15. Ба қонунҳо имзо мегузорад;
16. Низоми пулиро муайян менамояд ва мълумотро ба Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон пешниҳод менамояд;
17. Ихтиёрдор ва масъули сармояи захиравӣ мебошад;
18. Ба татбиқи сиёсати ҳориҷӣ роҳбарӣ мекунад, қарордоджои байналмилалиро имзо ва ба тасдиқи Маҷлиси намояндагон пешниҳод менамояд;
19. Сарони намояндагиҳои дипломатиро дар давлатҳои ҳориҷӣ, намояндаҳои ҷумҳуриро дар ташкилотҳои байналмилалий таъин ва озод мекунад;
20. Эътиодномаҳои сарони намояндагиҳои дипломатии давлатҳои ҳориҷиро қабул менамояд;

21. Сарфармондехи Олии Қувваҳои Мусаллаҳи Тоҷикистон мебошад; фармондехони кӯшунҳои Қувваҳои Мусаллаҳи Тоҷикистонро таъин ва озод мекунад;
22. Ҳангоми таҳди迪 хатари воқеъ ба амнияти давлат ҳолати ҷаңгро эълон менамояд ва фармонро ба тасдиқи ҷаласаи якҷояи Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон пешниҳод мекунад;
23. Барои ичрои ўҳдадориҳои байналмилалии Тоҷикистон Қувваҳои Мусаллаҳи Ҷумҳурии Тоҷикистонро берун аз ҳудуди он бо ризоияти Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон истифода мебарад;
24. Дар саросари ҷумҳурий ва ё дар маҳалҳои алоҳидай он вазъияти фавқулодда эълон намуда, фармонро фавран ба тасдиқи ҷаласаи якҷояи Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон пешниҳод менамояд ва ба Созмони Милали Муттаҳид хабар медиҳад;
25. Масъалаҳои шаҳрвандиро ҳал мекунад;
26. Паноҳгоҳи сиёсӣ медиҳад;
27. Масаълаҳои бахшиши ҷазори ҳал мекунад;
28. Бо рутбаҳои олии ҳарбӣ, дипломатӣ, рутбаҳо ва унвонҳои маҳсус сарфароз мегардонад;
29. Шаҳрвандонро бо мукофотҳои давлатӣ, ҷоизаҳои давлатӣ, нишонҳо ва унвонҳои ифтихории Тоҷикистон сарфароз мегардонад;
30. Ваколатҳои дигареро, ки Конститутсия ва қонунҳо муайян кардаанд, амалий менамояд.

Моддаи 70. Президент дар доираи салоҳияти худ фармон мебарорад ва амр медиҳад, дар бораи вазъи кишвар ба ҷаласаи якҷояи Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон маълумот медиҳад, масъалаҳоеро, ки заруру муҳим мешуморад, ба муҳокимаи ҷаласаи якҷояи Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон пешниҳод менамояд.

Моддаи 71. Ҳангоми вафот, истеъфо ва гайри қобили амал доистани Президент вазифаи ў то ба вазифааш шурӯъ намудани Президенти нав ба зиммаи Раиси Маҷлиси миллӣ мегузараад. Дар ин маврид ваколати Раиси Маҷлиси миллӣ ба зиммаи муовини якуми ў мегузараад.

Дар ҳолатҳои зикршуда дар мӯҳлати се моҳ интихоботи Президент гузаронида мешавад.

Ваколатҳои Президент дар ҳолате, ки ў дар ҷаласаи якҷояи Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон дар бораи ба истеъфо баромаданаш хабар медиҳад, бо тарафдории аксарияти аъзои Маҷлиси миллӣ ва вакiloni Maҷlisи namояndagon, kи ҳар яке аз онҳо дар алоҳидагӣ овоз медиҳанд, қатъ карда мешавад.

Дар сурате, ки Президент бинобар беморӣ вазифаҳои худро ичро карда натавонад, ҳар ду Маҷlis дар ҷаласаи якҷояи худ дар асоси хulosai комиссияи тиббии давлатии ташкил кардаашон, дар бораи пеш аз мӯҳлат аз мансаб озод намудани Президент бо тарафдории на камтар аз се ду ҳиссаи овозҳои шумораи умумии аъзо ва вакiloni ҳар яке аз Maҷlisxо қарор қабул мекунанд.

Моддаи 72. Президент ҳуқуқи даҳлнапазирӣ дорад.

Даҳлнапазирӣ Президент дар сурати аз тарафи ў содир шудани хиёнат ба давлат дар асоси хulosai Суди конститутсионӣ ва бо тарафдории аз се ду ҳиссаи шумораи умумии аъзои Maҷlisи milлӣ ва vakiiloni Maҷlisi namояndagon, kи ҳар яке аз онҳо дар алоҳидагӣ овоз медиҳанд, бекор карда мешавад.

Б о б и п а н ч у м

ҲУКУМАТ

Моддаи 73. Ҳукумати ҷумҳурий аз Сарвазир, муовини якум ва муовинони ў, вазирон, раисони кумитаҳои давлатӣ иборат аст.

Ҳукумат роҳбарии самараноки соҳаҳои иқтисодӣ, иҷтимоӣ, фарҳангӣ ва ичрои қонунҳо, қарорҳои якҷояи Maҷlisi milлӣ ва Maҷlisi namояndagon, қарорҳои Maҷlisi

миллӣ, қарорҳои Маҷлиси намояндагон, фармону амрҳои Президенти Тоҷикистонро таъмин мекунад.

Аъзои Ҳукумат наметавонанд вазифаи дигареро ичро намоянд, вакили мақомоти намояндагӣ бошанд, ба соҳибкорӣ машғул шаванд, ба истиснои фаъолияти илмиву эҷодӣ ва омӯзгорӣ.

Моддаи 74. Ҳукумат мувофиқи Конститутсия ва қонунҳои ҷумҳурий қарор мебарорад ва фармоиш медиҳад, ки ичрои онҳо дар қаламрави Тоҷикистон ҳатмист.

Ҳукумат ваколаташро дар назди Президенти навинтихобшуда вомегузорад.

Ҳукумат дар мавриди гайри имкон донистани ичрои фаъолияти мӯътадили худ метавонад ба Президент аз ҳусуси истеъфо арз намояд. Ҳар як узви Ҳукумат ҳуқуқи истеъфо дорад.

Тартиби ташкил, фаъолият ва салоҳияти Ҳукуматро қонуни конститутсионӣ муайян мекунад.

Моддаи 75. Ҳукумат барномаҳои иқтисодиву иҷтимоӣ, сиёсати додугирифти қарзи давлатӣ ва ёрии иқтисодӣ ба дигар давлатҳо, лоиҳаи бучети давлатӣ, масъалаи андозаи имконпазири касри бучети давлатӣ ва манбаи ҷуброни онро ба Маҷлиси намояндагон пешниҳод менамояд.

Б о б и ш а ш у м

ҲОКИМИЯТИ МАҲАЛӢ

Моддаи 76. Ҳокимиияти маҳалӣ аз мақомоти намояндагӣ ва ичроия иборат буда, дар доираи салоҳияти худ амал мекунад. Онҳо ичрои Конститутсия, қонунҳо, қарорҳои якҷои Маҷлиси миллӣ ва Маҷлиси намояндагон, қарорҳои Маҷлиси миллӣ, қарорҳои Маҷлиси намояндагон, санадҳои Президент ва Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистонро таъмин менамоянд.

Моддаи 77. Мақомоти намояндагии маҳалӣ дар вилоят, шаҳр ва ноҳия Маҷлиси вакилони ҳалқ аст, ки онро раис роҳбарӣ мекунад. Мӯжлати ваколати Маҷлиси вакилони ҳалқ 5 сол аст.

Маҷлиси вакилони ҳалқ бучети маҳалӣ ва ҳисботи ичрои онро тасдиқ мекунад, роҳҳои инкишифӣ иқтисодиву иҷтимоии маҳалро муайян менамояд, андоз ва пардоҳти маҳаллиро мувофиқи қонун муқаррар мекунад, дар доираи қонун тарзи идора ва ихтиёрдории моликияти коммуналиро муайян менамояд ва ваколатҳои дигареро амалӣ месозад, ки Конститутсия ва қонунҳо муайян кардаанд.

Моддаи 78. Ҳокимиияти ичроияро дар маҳал намояндаи Президент – раиси вилоят, шаҳр ва ноҳия амалӣ мегардонад.

Мақомоти намояндагӣ ва ичроияро дар воҳидҳои маъмурию марзӣ раис сарварӣ мекунад.

Раиси Вилояти Муҳтори Кӯҳистони Бадаҳшон, вилоят, шаҳри Душанбе, шаҳр ва ноҳияро Президент таъин ва озод мекунад ва ба тасдиқи Маҷлиси вакилони ҳалқи даҳлдор пешниҳод менамояд.

Раис дар назди мақомоти болоӣ ва Маҷлиси вакилони ҳалқи даҳлдор масъул аст.

Тартиби ташкил, ваколат ва фаъолияти мақомоти ҳокимиияти маҳаллиро қонуни конститутсионӣ танзим менамояд.

Мақомоти худидоракуни шаҳрак ва деҳот ҷамоат аст, ки тартиби ташкил, ваколат ва фаъолияти онро қонун танзим менамояд.

Моддаи 79. Мақомоти намояндагӣ ва раис дар доираи салоҳияти худ санадҳои ҳукуқӣ қабул мекунанд, ки ичрояшон дар он қаламрав ҳатмист.

Дар сурати бо Конститутсия ва қонун мувофиқат накардан санадҳои мақомоти намояндагӣ ва раис онҳо аз тарафи мақомоти болоӣ, худи ин мақомот, раис ва ё суд бекор карда мешаванд.

Моддаи 80. Дар сурати талаботи Конститутсия ва қонунро мунтазам ичро накардан Maҷлиси вакилони ҳалқи Вилояти Муҳтори Кӯҳистони Бадаҳшон, вилоят, шаҳри Душанбе, шаҳр ва ноҳия Maҷлиси миллӣ метавонад онро пароканда намояд.

Б о б и ҳ а ф т у м

ВИЛОЯТИ МУХТОРИ ҚЎҲИСТОНИ БАДАХШОН

Моддаи 81. Вилояти Мухтори Қўҳистони Бадахшон қисми таркибӣ ва ҷудонопазири Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

Худуди Вилояти Мухтори Қўҳистони Бадахшон бе ризоияти Маҷлиси вакилони ҳалқи вилоят тағйир дода намешавад.

Моддаи 82. Маҷлиси вакилони ҳалқи Вилояти Мухтори Қўҳистони Бадахшон ҳуқуқи ташабbusи қонунгузорӣ дорад.

Моддаи 83. Салоҳияти Вилояти Мухтори Қўҳистони Бадахшон дар соҳаи иҷтимоӣ, иқтисодӣ, фарҳангӣ ва ваколатҳои дигари вилоятро қонуни конститутсионӣ танзим мекунад.

Б о б и ҳ а ш т у м

СУД

Моддаи 84. Ҳокимияти судӣ мустақил буда, аз номи давлат ва аз тарафи судяҳо амалӣ мегардад. Ҳокимияти судӣ ҳуқуқ, озодии инсону шаҳрванд, манфиати давлат, ташкилоту муассисаҳо, қонунияти адолатро ҳифз менамояд.

Адолати судиро Суди конститутсионӣ, Суди Олӣ, Суди Олии иқтисодӣ, Суди ҳарбӣ, Суди Вилояти Мухтори Қўҳистони Бадахшон, судҳои вилоят, шаҳри Душанбе, шаҳр ва ноҳия, Суди иқтисодии Вилояти Мухтори Қўҳистони Бадахшон, судҳои иқтисодии вилоят ва шаҳри Душанбе амалӣ мекунанд.

Тарзи ташкил ва фаъолияти судро қонуни конститутсионӣ муайян мекунад.

Мӯҳлати ваколати судяҳо 10 сол аст.

Ташкили суди фавқулодда манъ аст.

Моддаи 85. Ба вазифаи судяҳои Суди Олӣ, Суди Олии иқтисодӣ, Суди Вилояти Мухтори Қўҳистони Бадахшон, суди вилоят ва шаҳри Душанбе ҳуқуқшиносе интихоб ва таъин мешавад, ки синни ў аз 30-сола кам ва аз 65 зиёд набошад, ҳадди ақал 5 сол собиқаи кории судягӣ дошта бошад.

Ба вазифаи судяҳои шаҳр ва ноҳия, Суди ҳарбӣ, Суди иқтисодии Вилояти Мухтори Қўҳистони Бадахшон, вилоят ва шаҳри Душанбе шахсе таъин мешавад, ки синни ў аз 25 кам ва аз 65 зиёд набошад, ҳадди ақал 3 сол собиқаи кории касбӣ дошта бошад.

Моддаи 86. Судяҳои Суди ҳарбӣ, судяҳои Суди Вилояти Мухтори Қўҳистони Бадахшон, вилоят, шаҳри Душанбе, шаҳр ва ноҳия, судяҳои Суди иқтисодии Вилояти Мухтори Қўҳистони Бадахшон, вилоят ва шаҳри Душанберо бо пешниҳоди Шӯрои адлия Президент таъин ва озод мекунад.

Моддаи 87. Судяҳо дар фаъолияти худ мустақил буда, танҳо ба Конститутсия ва қонун итоат мекунанд. Даҳолат ба фаъолияти онҳо манъ аст.

Моддаи 88. Судяҳо парвандаҳоро ба таври дастҷамъӣ ва ё танҳо баррасӣ мекунанд.

Мурофиа ба тарзи мубоҳиса ва дар асоси баробарии тарафҳо сурат мегирад.

Мурофиа дар ҳамаи судҳо ба тарзи ошкоро мегузараид, ба истиснои мавридиҳое, ки қонун муайян кардааст.

Мурофиа ба забони давлатӣ ва ё забони аксарияти аҳолии маҷал баргузор мегардад. Шахсоне, ки забони мурофиаро намедонаанд, бо тарҷумон таъмин карда мешаванд.

Моддаи 89. Суди конститутсионӣ аз 7 нафар иборат буда, яке аз онҳо намояндаи Вилояти Мухтори Қўҳистони Бадахшон мебошад.

Ба вазифаи судяи Суди конститутсионӣ ҳуқуқшиносе интихоб мешавад, ки синни ўз 30 кам ва аз 65 зиёд набошад ва беш аз 10 сол сабиқай кории қасбй дошта бошад.

Салоҳияти Суди конститутсионӣ:

1) муайян намудани мувофиқати қонунҳо, санадҳои ҳуқуқии якҷояи Мачлиси миллӣ ва Мачлиси намояндагон, Мачлиси миллӣ, Мачлиси намояндагон, Президент, Ҳукумат, Суди Олий, Суди Олии иқтисодӣ ва дигар мақомоти давлатию ҷамъияти, қарордодҳои ба қувваи қонун надаромадаи Тоҷикистон ба Конститутсиия;

2) ҳалли баҳсҳои байни мақомоти давлатӣ доир ба салоҳияти онҳо;

3) ичрои ваколатҳои дигаре, ки Конститутсиия ва қонунҳо муайян кардаанд.

Санадҳои Суди конститутсионӣ қатъист.

Моддаи 90. Судя наметавонад вазифаи дигареро ичро намояд, вакили мақомоти намояндагӣ, узви ҳизб ва созмонҳои сиёсӣ бошад, ба соҳибкорӣ машғул гардад, ба истиснои фаъолияти илмиву эҷодӣ ва омӯзгорӣ.

Моддаи 91. Судя ҳуқуқи даҳлнопазирӣ дорад. Ўро бе ризоияти мақомоте, ки интихоб ё таъин кардааст, ҳабс кардан ва ба ҷавобгарии чиной қашидан мумкин нест. Судяро дастгир кардан мумкин нест, ба истиснои дастгир кардани ўз ҳангоми содири ҷиноят.

Моддаи 92. Ёрии ҳуқуқӣ дар тамоми марҳилаҳои тафтишот ва мурофиаи судӣ кафолат дода мешавад.

Тарзи ташкил ва тартиби фаъолияти адвокатура ва дигар шаклҳои ёрии ҳуқуқиро қонун муайян мекунад.

Б о б и н ў ҳ у м

ПРОКУРАТУРА

Моддаи 93. Назорати риояи дақиқ ва ичрои якхелаи қонунҳоро дар қаламрави Тоҷикистон Прокурори генералӣ ва прокурорҳои тобеи он дар доираи ваколати худ татбик менамоянд.

Моддаи 94. Низоми ягонаи марказонидашудаи прокуратураи Тоҷикистонро Прокурори генералӣ сарварӣ мекунад. Прокурори генералӣ дар назди Мачлиси миллӣ ва Президент масъул аст.

Моддаи 95. Прокурори генералии Тоҷикистон ба мӯҳлати 5 сол таъин мешавад.

Прокурори генералӣ прокурорҳои тобеи худро таъин ва озод мекунад. Мӯҳлати ваколати прокурорҳо 5 сол аст.

Фаъолият, салоҳият ва сохтори мақомоти прокуратураго қонуни конститутсионӣ танзим мекунад.

Моддаи 96. Прокурори генералӣ ва прокурорҳои тобеи он бе даҳолати дигар мақомоти давлатӣ ва шахсони мансабдор мустақилона дар асоси қонун фаъолият мекунанд.

Моддаи 97. Прокурор наметавонад вазифаи дигареро ичро намояд, вакили мақомоти намояндагӣ, узви ҳизб ва созмонҳои сиёсӣ бошад, ба соҳибкорӣ машғул шавад, ба истиснои фаъолияти илмиву эҷодӣ ва омӯзгорӣ.

Б о б и д а ҳ у м

ТАРТИБИ ТАҒИЙРИ КОНСТИТУТСИЯ

Моддаи 98. Тағииру иловаҳои Конститутсиия бо роҳи раъйпурсии умуниҳалкӣ сурат мегирад.

Раъйпурсиро Президент ва ё Мачлиси намояндагон бо тарафдории на камтар аз се ду ҳиссаи шумораи умумии вакilonи таъин мекунанд.

Моддаи 99. Тағииру иловаҳоро ба Конститутсиия Президент ё ҳадди ақал аз се як ҳиссаи умумии аъзо ва вакilonи Мачлиси миллӣ ва Мачлиси намояндагон пешниҳод мекунанд.

Пешниҳоди тағириу иловаҳои Конститутсия се моҳ пеш аз раъйпурсӣ дар матбуот чоп мешавад.

Моддаи 100. Шакли идораи ҷумҳурӣ, тамомияти арзӣ, моҳияти демократӣ, ҳуқуқбунёдӣ, дунявӣ ва иҷтимоии давлат тағиирназаранд.

МУҚАРРАРОТИ ИНТИҲОӢ

1. Тағириу иловаҳо ба Конститутсияи (Сарқонуни) Ҷумҳурии Тоҷикистон пас аз эълони натиҷаи раъйпурсии умумиҳалӣ ва аз рӯзи интишори расмиаш эътибори ҳуқуқӣ пайдо мекунанд.
2. Конунҳо ва дигар санадҳои меъёрию ҳуқуқие, ки то ворид намудани «Тағириу иловаҳо ба Конститутсияи (Сарқонуни) Ҷумҳурии Тоҷикистон» амал мекарданд, дар он қисме, ки ба тағириу иловаҳо мухолиф нестанд, амал мекунанд.
3. Интихоби пай дар пайи Президент барои ду мӯҳлат, ки дар қисми чоруми моддаи 65 пешбинӣ шудааст, баъд аз ба охир расидани ваколати Президенти амалкунанда оғоз мейбад.
4. Судяҳои ҳамаи судҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки то эътибор пайдо кардани «Тағириу иловаҳо ба Конститутсияи (Сарқонуни) Ҷумҳурии Тоҷикистон» интихоб ва ё таъин шудаанд, ваколати худро то анҷоми мӯҳлаташон нигоҳ медоранд. Баъд аз эътибори ҳуқуқӣ пайдо кардани тағириу иловаҳо судяҳо ба мӯҳлати 10 сол интихоб ва ё таъин мешаванд.

КОНВЕНСИЯИ

Иттиҳоди Давлатхой Мустақил оид ба ҳуқуқ өзөдіхой асосии инсон

Давлатхой-иштироккунандаи Иттиҳоди Давлатхой Мустақил, минбаъд Тарафхой Ахдкунанда, бо назардошти Эъломияи ҳуқуқи башар, Ахдномаи байналмилалӣ оид ба ҳуқуқҳои иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангӣ ва Протоколи факултативӣ ба ин аҳднома, инчунин ўқуддориҳои байналмилалии оид ба ҳуқуқҳои инсон, ки дар доираи САҲА (ШАҲА) ба қабул расидаанд, бо назардошти он, ки ҳуҷҷатҳои зикргардида мақсади таъмин намудани эътирофи умумибашарию самаранок ва риояи ҳуқуқҳои дар онҳо эълонгардидаро доранд, бо назардошти Эъломияи сарони давлатхой иштироккунандаи Иттиҳоди Давлатхой Мустақил оид ба ўқуддориҳо дар соҳаи ҳуқуқҳои инсон ва өзөдіхой асосӣ, бо эътирофи он, ки аз тарафи тамоми давлатхой иштироккунандаи ИДМ риоя шудани стандартҳои байналмилалии соҳаи ҳуқуқи инсон, такмилу баланд бардоштани эҳтиром нисбати ҳуқуқҳои инсон ва өзөдіхой асосӣ барои ҳама, новобаста аз најод, чинс, забон, ақоиди сиёсӣ, мазҳаб ва насаби иҷтимоӣ ба тақвияти дигаргунҳои демократӣ, рушди иқтисодию иҷтимоӣ, таҳқими қонуният ва тартибот мусоидат мекунанд, барои ичрои босамаронаи ўқуддориҳо оид ба ҳифзи ҳуқуқҳои инсон ва өзөдіхой асосӣ чидду ҷаҳд намуда, бо саъю қўшиши дастачамъонаи Тарафҳои Ахдкунанда дар таҳқими идеалҳои өзодӣ ва волоияти қонун, пешгирии поймолкунии ҳуқуқҳои инсон ва өзөдіхой асосӣ, анъанаҳои таҳаммул ва дўстии башарият (халқҳо), таҳқими сулҳи шаҳрвандӣ ва ваҳдат, бо эҳтимолияи он, ки ин саъю қўшишҳо барои эҳтироми умумибашарӣ ва риояи ҳуқуқҳои инсон ва өзөдіхой асосӣ тибқи ҳуҷҷатҳои байналмилалию ҳуқуқӣ дар соҳаи ҳуқуқҳои инсон мусоидат мекунанд, ба мувофиқаи зайл расиданд.

Моддаи 1

Тарафҳои Ахдкунанда ҳар як шахсеро, ки дар ихтиёроти ҳуқуқии онҳо мебошад, бо ҳуқуқу өзөдіхой дар Конвенсияи мазкур изҳоршуда таъмин мекунанд.

Моддаи 2

1. Қонун ҳуқуқи ҳар як шахсро ба зиндагӣ ҳифз менамояд. Ҳеч касро қасдан аз ҳаёт маҳрум кардан мумкин нест. Ҳукми қатл, ки ҳоло беэътибор карда нашудааст, танҳо бо ҳукми суд барои чинояти маҳсусан вазнин истифода мегардад.

2. Ҳукми қатл, чун қоида, нисбати занҳо бароварда намешавад. Нисбати занҳо, ки ҳангоми баровардани ҳукм ҳомиладоранд, ҳукми қатл баровардан мумкин нест ва ҳукми қатлро нисбати занҳое, ки ҳангоми ичрои ҳукм ҳомиладоранд, ба ичро расонидан мумкин нест.

3. Нисбати шахсе, ки ҳангоми содир намудани чиноят ба синни 18-солагӣ нарасидааст, ҳукми қатл баровардан мумкин нест.

4. Аз ҳаёт маҳрум намудан, агар он дар натиҷаи истифода бурдани қувва танҳо дар ҳолатҳои ниҳояттан зарур ва барои ҳифз намудани худ, ки қонунгузории миллӣ пешбинӣ намудааст, содир шуда бошад, вайронкунии муқаррароти моддаи мазкур ҳисобида намешавад.

Моддаи 3

Ҳеч кас набояд таҳти шиканча ё муносибати бераҳмонаю иззати нафсашибаро поймолкунанда қарор гирад. Ҳеч кас набояд бе розигии озодонаи худ таҳти пажӯҳиши тиббӣ ва ё илмӣ қарор гирад.

Моддаи 4

1. Ҳеч кас набояд ба ғуломӣ гирифттор карда шавад ва ё ҷабран дар асорат нигоҳ дошта шавад.

2. Ҳеч кас набояд таҳти меҳнати иҷборию ҳатмӣ қарор гирад.

3. Дар моддаи мазкур ба мағҳуми «меҳнати иҷборию ҳатмӣ» инҳо дахл надоранд:

а) ҳар гуна коре, ки ҳангоми тибқи муқаррароти моддаи 5 Конвенсияи мазкур ҳабс гардидан ва ё дар давраи аз чунин маҳбас шартан озод шудан одатан бояд ичро шавад;

б) ҳар гуна хизмати ҳусусияти ҳарбидошта, нисбати Тарафҳои Аҳдкунанда бошад, хизмате, ки ичрои он ба ҷои хизмати ҳарбии ҳатмӣ бо сабабҳои сиёсӣ ва ё динию қавмӣ аз ин гуна хизмат рӯй гардонидани одамон талаб карда мешавад;

в) ҳар гуна хизмати ҳатмӣ ҳангоми вазъи фавқулодда ва ё рӯй додани оғатҳои ба ҳаёт ё саломатии аҳолӣ таҳдидкунанда;

г) ҳар гуна кор ё хизмате, ки ба ўҳдадориҳои муқаррарии шаҳрвандӣ дохил мешавад;

д) аз тарафи волидон ичро шудани вазифаҳояшон оид ба фароҳам овардани шароитҳои зарурӣ барои қӯдакашон ва аз тарафи фарзандони болиг ичро шудани вазифаҳояшон оид ба нигоҳубини волидони корношоями ба кӯмаки онҳо мӯҳтоҷ.

Моддаи 5

1. Ҳар як фард ба озодӣ ва даҳлнозасири шаҳсӣ ҳуқуқ дорад. Ҳеч кас набояд, аз озодӣ маҳрум карда шавад, ба истиснои ҳолатҳое ва мутобики қоидаҳое, ки қонунгузории миллӣ муқаррар кардааст:

а) нигоҳдории қонуни шаҳс дар ҳабс баъди аз тарафи суди салоҳиятдор бароварда шудани ҳукм;

б) ҳабси қонунӣ ё боздошт шудани шаҳс;

в) қонунан боздошт шудани ноболиг бо мақсади таҳвили парванда барои тафтиш, баровардани қарор дар бораи ҷазо ё ба суд.

2. Ба ҳар шаҳси ҳабсшуда бо забони ба вай фаҳмо сабаби ҳабсшавиаш фаҳмонида мешавад.

3. Ҳар як шаҳси дар натиҷаи ҳабс ё боздошт шудан аз озодӣ маҳрумгашта, тибқи қонунгузории миллӣ ҳуқуқ дорад, ки нисбати парвандаи ў дар бораи қонунӣ будани ҳабс шуданаш тафтишоти судӣ гузаронида шавад.

4. Ҳамаи шаҳсоне, ки аз озодӣ маҳрум гаштаанд, ба муносибати одамдӯстонаю эҳтироми иззати нафси ба шаҳсияти инсон ҳос ҳуқуқ доранд. Шаҳсони ғайриқонунӣ ҳабсшуда тибқи қонунгузории миллӣ ба ҷуброни зарари ба онҳо расонидашуда ҳуқуқ доранд.

Моддаи 6

1. Ҳамаи шаҳсон дар назди суд баробаранд.

Ҳангоми баррасии ҳар гуна парванда ҳар шаҳс ба тафтишоти одилонаю ошкоро, дар мӯҳлати муқаррар ва аз тарафи суди бегараз ҳуқуқ дорад. Қарор ва ё ҳукми суд ошкоро бароварда мешавад, vale ҳаҷми тафтишоти судӣ ё қисме аз он метавонад барои нигоҳдории тартиботи ҷамъияти, сирри давлатӣ ва ё агар инро манфиатҳои наврасон ё ҳифзи тарафҳои ниҳонии ҳаёти шаҳсони дар парванда иштироккунанда талаб кунанд, ҳусусияти пӯшида дошта бошад.

2. Ҳар як шаҳси дар содир намудани ҷиноят айборшаванда то тибқи қонун исбот шудани гуноҳаш бегуноҳ ҳисобида мешавад.

3. Ҳар як шаҳси дар содир намудани ҷиноят айборшаванда ба ҳадди ақалл ҳуқуқҳои зайл дорад:

а) фавран, батафсил ва бо забони ба ў фаҳмо оид ба ҳусусият ва асоси айборгардиаш оғоҳонида шавад;

б) барои ҳудро ҳимоя намудан вақт ва имконияти коғӣ дошта бошад;

в) шаҳсан ё ба воситаи ҳимоягари интихобнамудааш ҳудро ҳимоя кунад ва ё, агар манфиати адлия инро талаб намояд, ҳимоягари ба ў таъиншударо дошта бошад, инчунин дар ҳолатҳои бо қонунгузории миллӣ муайяншуда кӯмаки ройгони ҳимоягарро истифода барад.

г) ба суд бо илтимоснома дар бораи гузаронидани истинтоқи (бозпурсии) шоҳидон, муоина, талаб намудани ҳуҷҷатҳо, таъин намудани экспертиза ва амалиёти дигари тафтишотӣ муроҷиат намояд;

д) кӯмаки ройгони тарҷумонро истифода барад, агар забони дар суд истифодашавандаро нафаҳмад ё бо он забон гап назанад;

е) барои бар зидди худ маълумот додан ё худро гунаҳкор донистан маҷбур карда нашавад.

Моддаи 7

1. Касе барои рафтore, ки тибқи қонунгузории миллӣ ё ҳуқуқи байналмилалии ҳангоми содир шуданаш амалкунанда чиноят ҳисоб намешуд, ҷавобгӯ шуда наметавонад. Ҳамчунин ҷазои вазнинтаре таъин шуда наметавонад ба гайр аз оне, ки дар лаҳзаи содир шудани чиноят мавриди татбиқ буд. Агар баъди содир шудани чиноят қонун ҷазои сабуктаре муқаррар намояд ва ё ҷавобгарӣ барои он бартараф шуда бошад, қонуни нав татбиқ мегардад.

2. Касе, ки барои чинояти содирнамудааш дар асоси қонунгузории миллӣ маҳкум шудааст ё ҷазо дидааст, наметавонад барои ин чиноят дубора маҳкум шавад ё ҷазо бинад. Ҳар маҳкумшуда мутобиқи қонун ба баррасии дуборай ҳукми суд аз тарафи зинаи болои судӣ, инчунин барои талаб намудани авғ ё сабукгардонии ҷазо ҳуқуқ дорад.

Моддаи 8

Касе дар асоси оне, ки қобилияти иҷро намудани ягон ӯҳдадории шартномавиро надорад, аз озодӣ маҳрум шуда наметавонад.

Моддаи 9

1. Ҳар як кас ба ҳурмату эҳтиром нисбати ҳаёти шахсию оилавӣ, даҳлнопазирии мансиз ва сирри мукотиботаш ҳуқуқ дорад.

2. Ягон мақоми давлатӣ набояд ба истифодаи ин ҳуқуқ даҳолат кунад, ба истиснои ҳолатҳое, ки ин гуна даҳолатро қонун пешбинӣ намудааст ва он дар ҷомеаи демократӣ барои таъмини бехатарии давлатию ҷамъиятӣ, тартиботи ҷамъиятӣ, ҳифзи саломатӣ ва маънавиёти аҳолӣ ё ҳифзи ҳуқуқу озодиҳои шахсони дигар зарур башад.

Моддаи 10

1. Ҳар як шахс ба озодии фикр, вичдон ва эътиқоди динӣ ҳуқуқ дорад. Ин ҳуқуқ аз интихоби озоди дин ё ақоид, аз омурзиши озодонаи дин ва ақоиди худ ҳам ба таври фарзию ҳам якҷоя бо дигарон, аз иҷрои маросимҳои динӣ, риоя ва пайравӣ намудан ба расму оинҳои динӣ ва мувофиқи он амал кардан иборат аст.

2. Озодии омурзиши дин ё ақоид танҳо он маҳдудиятҳоеро дорад, ки қонун пешбинӣ намудааст ва онҳо дар ҷомеаи демократӣ барои таъмини бехатарии давлату ҷамъият, тартиботи ҷамъиятӣ, ҳифзи саломатӣ ва маънавиёти аҳолӣ ё барои ҳифзи ҳуқуқу озодиҳои асосии шахсони дигар зарур мебошанд.

Моддаи 11

1. Ҳар кас ҳуқуқ дорад фикру ақоиди худро озодона баён намояд. Ин ҳуқуқ аз озодии пайравӣ намудан ба ақоиди худ, бе даҳолати ҳокимияти давлатӣ ва бевосита аз сарҳадоти давлатӣ бо роҳи қонунӣ дастрас намудану паҳн кардани иттилоот ва ақоид иборат аст.

2. Азбаски истифодаи ин озодиҳо ӯҳдадорию масъулият voguzor менамояд, он мумкин аст бо расмиятҳо, шартҳо ва маҳдудиятҳои барои таъмини бехатарии давлату ҷамъият, тартиботи ҷамъиятӣ, ҳифзи саломатӣ ва маънавиёти аҳолӣ ё барои ҳифзи ҳуқуқу озодиҳои асосии шахсони дигар заруре, ки қонун пешбинӣ намудааст, вобаста бошад.

Моддаи 12

Ҳар шахс ҳуқуқи озодона гузаронидани ҷаласаҳои мусолиҳавӣ ва озодии созмони иттиҳодияҳои муштарак, аз ҷумла, созмон додани иттифоқҳои касаба ва ҳуқуқи узвиятии чунин ташкилотро дорад.

2. Истифодаи чунин ҳуқуқҳо ягон маҳдудияте надорад, ба истиснои ҳолатҳое, ки қонун пешбинӣ намудааст ва он дар ҷомеаи демократӣ ба манфиати бехатарии давлатию ҷамъиятӣ, тартиботи ҷамъиятӣ, ҳифзи саломатӣ ва маънавиёти аҳолӣ ё ҳифзи ҳуқуқу озодиҳои шахсони дигар зарур бошад. Моддаи мазкур ба муқаррар намудани маҳдудияти қонуни истифодаи чунин ҳуқуқҳои он шахсоне, ки дар ҳайати

қувваҳои мусаллаҳ, мақомоти ҳифзи тартибот ё маъмурии давлат мебошанд, мамониат намекунад.

Моддаи 13

Марду зане, ки ба синну соли хонадоршавӣ расидаанд, метавонанд издивоҷ кунанд ва тибқи қонунгузории миллии танзимкунандай ин ҳукуқ оила барпо намоянд.

2. Ақди никоҳ танҳо дар мавриди озодона ва пурра розӣ будани издивоҷкунандагон баста мешавад.

3. Бо мақсади таъмин намудани шароитҳои зарурӣ барои рушди оила, ки қисми асосии таркиботии ҷомеа мебошад, Тарафҳои Аҳдкунанда ўҳдадор мешаванд, тавассути додани ҷубронпулиҳои иҷтимоию оилавӣ, имтиёзҳои андозбанӣ, бо манзил таъмин намудани оила, ҷубронпулиҳо барои оилаҳои нағбуниёд ва воситаҳои дигари зарурӣ ба ҳифзи иқтисодию ҳуқуқӣ ва иҷтимоии ҳаёти оилавӣ мусоидат намоянд.

Моддаи 14

1. Ҳар шаҳс ба меҳнат, ҳимоя аз бекорӣ, инчунин ба подоши баробари хизмат барои кори баробарқимат, аз ҷумла ба гирифтани имтиёзҳо, ба шароити якхела нисбати меҳнати баробарқимат ва муомилаи якхела ҳангоми баҳодиҳӣ ба сифати кораш ҳуқуқ дорад.

2. Бо мақсади таъмини амалигардии пурраи ҳуқуқҳои коргарзанҳо Тарафҳои Аҳдкунанда ўҳдадор мешаванд:

а) ба занҳое, ки то ва баъди таваллуд шудани кӯдак тибқи қонунгузории миллии руҳсатии пардохтшаванда мегиранд, аз фондҳои таъминоти иҷтимоӣ ё маҳзанҳои ҷамъияти ҷубронпулиҳои кофӣ дижанд;

б) агар соҳибкор занеро дар бораи аз кор озод намудани ў ҳангоми руҳсатӣ бо сабаби ҳомиладорӣ ба кор наомаданаш огоҳонад ё ўро дар бораи аз кор озод шуданаш баъди ба охир расидани мӯҳлати огоҳинома ҳангоми набуданаш огоҳ созад, ин амалро гайриқонунӣ ҳисобанд;

в) модаронеро, ки кӯдаки ширмак доранд, барои макконидани кӯдакашон бо вақти холӣ ба таври кофӣ таъмин намоянд;

г) қабули занҳоро ба кори шабона дар саноат танзим намоянд;

д) қабул намудани занҳоро ба корҳои зеризамиёнӣ барои истихроҷи маъдан ва мутобиқан ба корҳои дигари ба ин монанде, ки бо сабаби ҳавфнок ва ба саломатӣ зааровар ё вазнин буданашон ба онҳо мувофиқ нестанд, танзим кунанд.

Моддаи 15

Бо мақсади таъмини амалигардии босамараи ҳуқуқ ва ҳифзи саломатӣ Тарафҳои Аҳдкунанда ўҳдадор мешаванд, ки бевосита ва ё дар ҳамкорӣ бо ташкилотҳои давлатӣ ё ҳусусӣ ҷораҳои мувофиқ андешанд, алалхусус ҷораҳое, ки ба таъмини:

а) дараҷаи баландтарини бартараф намудани сабабҳои бадшавии саломатӣ;

б) хизматҳои машваратӣ ва асосҳои таълимӣ барои таҳқими саломатӣ ва ҳавасмандкунӣ ба масъулияtnокии шахсӣ дар масоили саломатӣ;

в) шароитҳои санитарию гигиенӣ, ки пайдоиши бемориҳои сирояткунанд, вогир ва бемориҳои дигарро пешгирий мекунанд, равона шуда бошанд.

Моддаи 16

1. Ҳар шаҳс ба таъминоти иҷтимоӣ, аз ҷумла таъминоти иҷтимоӣ мувофиқи синну сол, дар ҳолати беморӣ, маъюбӣ, бесарпаноҳ мондан, тарбияи кӯдакон ва дигар ҳолатҳои бо қонунгузории миллии муқарраршуда ҳуқуқ дорад.

2. Бо мақсади таъмини амалигардии босамараи ҳуқуқҳо ба қӯмаки иҷтимоӣ ва тиббӣ Тарафҳои Аҳдкунанда ўҳдадор мешаванд, ба ҳар шаҳсе, ки маблаги кофӣ надорад ва ҷунин маблағро бо қӯшишҳои худ ё аз манбаъҳои дигар, ҷунончи, аз ҳисоби имтиёзҳо дар доираи системаи таъминоти иҷтимоӣ ба даст оварда наметавонад, шароит таъмин созанд, то ў қӯмаки зарурӣ гирад ва дар ҳолати беморӣ нигоҳубинӣ зарурӣ ёбад.

3. Бо мақсади таъмини амалигардии босамараи ҳуқуқи модарону күдакон ба ҳифзи ичтимоию иқтисоды Тарафхой Ахдкунанда дар ин самт тамоми чораҳои зарурӣ, аз ҷумла ташкилу таъмини институтҳо ё хадамоти дахлдорро меандешанд.

Моддаи 17

Хар ноболиг ба чораҳои махсуси ҳифз, ки вазъи ӯ аз тарафи оила, ҷомеа ва давлат онро тақозо менамояд, ҳуқук дорад.

Моддаи 18

Бо мақсади таъмини амалигардии босамараи ҳуқуқи шахсони аз ҷиҳати ҷисмоний ва ақлоний корношоям ба барқарор намудани коршоямӣ, тайёрии қасбӣ ва бозгашт ба ҳаёти ҷамъияти Тарафхой Ахдкунанда ӯжаддор мешаванд, ки:

а) оид ба ташкил намудани муассисаҳои таълимӣ, аз ҷумла, ҳангоми зарурат, муассисаҳои давлатӣ ё ҳусусии махсусгардонидашуда;

б) барои бо кор таъмин намудани шахсони корношоям, аз ҷумла ташаккул додани хадамоти махсусгардонидашуда оид ба таъмини кор, муассисаҳои барои меҳнат шароити махсусдошта ва чораҳои ҳавасмандгардонии кордиҳандагоне, ки маъюонро бо кор таъмин мекунанд, чораҳои зарурӣ андешанд.

Моддаи 19

Хар касе, ки ҳуқуқу озодиҳояш поймол гардидаанд, барои он ҳуқук дорад, ки ҳуқуқу озодиҳояш тибқи қонунгузории миллӣ пурра барқароркарда шаванд.

Моддаи 20

1. Ҳама дар назди қонун баробаранд ва бидуни ҳар гуна поймолкуниҳои ҳуқуқӣ (маҳдудият) ба ҳимояи баробари қонун ҳуқук доранд.

2. Истифодаи ҳуқуқу озодиҳои дар Конвенсиини мазкур ифодаёфта ба ҳама, новобаста аз ҷинс, најход, ранги пӯст, забон, мазҳаб, ақоиди сиёсӣ ё ақидаҳои дигар, мансубияти миллӣ, иҷтимоӣ, мансубият ба ақаллияти миллӣ, вазъи амволӣ ва мансаб, ҷои тавлид ё ҷиҳати дигар бе поймолкуни ҳуқуқӣ (бе маҳдудият) кафолат дода мешаванд.

Моддаи 21

Ҳуқуқи шахсони ба ақаллияти миллӣ мансуббууда барои ба тарзи инфириодӣ, дастҷамъӣ ва бе мамоният изҳор намудан, нигоҳ доштан ва такмил додани махсусияти најходӣ, забонӣ, фарҳангӣ ва мазҳабияшон набояд рад шавад.

Моддаи 22

1. Ҳар касе, ки дар ҳудуди яке аз Тарафхой Ахдкунанда қарор дорад, ҳуқук дорад дар ин ҳудуд озодона рафтуомад кунад ва маҳалли иқомат интихоб намояд.

2. Ҳар кас ҳуқуқи тарқ кардани ҳар қадом мамлакат, аз ҷумла мамлакати ҳудро дорад.

3. Ҳуқуқҳои дар бандҳои 1 ва 2 моддаи мазкур ифодаёфта мавзӯи ягон маҳдудият шуда наметавонанд, ба гайр аз онҳое, ки қонун барои таъмини бехатарии давлатӣ ё ҷамъияти, тартиботи ҷамъияти, барои ҳифзи саломатӣ ва маънавиёти аҳолӣ ё ҳифзи ҳуқуқу озодиҳои шахсони дигар пешбинӣ намудааст.

4. Ҳуқуқҳое, ки дар банди 1 моддаи мазкур ифода ёфтаанд, метавонанд дар нохияҳои мушаххас низ тибқи қонун ва ба манфиати ҷомеа маҳдуд карда шаванд.

Моддаи 23

Ҳар кас, дар кучое набошад, ҳуқук дорад ҳамчун шахси дорои ҳуқуқу озодиҳо шинохта шавад.

Моддаи 24

1. Ҳар шахс ҳуқуқи шаҳрвандӣ дорад.

2. Ҳеч қасро аз шаҳрвандиаш ё аз ҳуқуқи тағирии шаҳрвандиаш ҳудсарона маҳрум кардан мумкин нест.

Моддаи 25

1. Ҳеч касро аз ҳудуди давлате, ки ў шаҳрванди он мебошад, ба тарзи инфириродӣ ё дар натиҷаи иқдомоти дастаҷамъӣ рондан мумкин нест.

2. Ҳеч касро аз ҳуқуқи воридшавӣ ба ҳудуди давлате, ки ў шаҳрванди он мебошад, маҳрум намудан мумкин нест.

3. Шаҳси хориҷиеро, ки ба таври қонунӣ дар ҳудуди яке аз Тарафҳои Аҳдкунанда қарор дорад, танҳо бо мақсади иҷрои қарори қонунӣ қабулшуда рондан равост ва ў бояд нисбати нодурустии бадарға имконияти пешниҳод намудани далелҳоро дошта бошад.

4. Бадарғаи дастаҷамъӣ хориҷиён манъ аст.

Моддаи 26

1. Ҳар як шаҳси воқеӣ ва ҳуқуқӣ ҳуқуқи соҳибмулк буданро дорад. Ҳеч касро аз амволаш маҳрум кардан мумкин нест ба истиснои ҳолатҳое, ки ба манфиати ҷамъиятий, ба тариқи суд ва бо риояи шартҳои тибқи қонунгузории миллӣ пешбинишуда ва принсипҳои маъмули ҳуқуқи байналмилалӣ бошанд.

2. Муқаррароти дар боло зикргардида ба ҳеч ваҷҳ ба ҳуқуқи Тарафи Аҳдкунанда дар қабул намудани қонунҳое, ки вай барои назорати истифодаи ҷисмҳои ба манфиати давлатию ҷамъиятии аз муомилоти умумӣ ҳориҷшуда зарур медонад, тааллуқ надорад.

Моддаи 27

1. Ба ҳеч кас ҳуқуқи таҳсилро рад кардан мумкин нест. Ҳангоми баамалбарории ҳар гуна вазифаҳое, ки Тарафи Аҳдкунанда нисбати маориф ва таълим ба ўҳда гирифтааст, вай бояд ҳуқуқи волидонро дар таъмин намудани фарзандонашон бо он маълумоте, ки ба ақидаи худи онҳо ва анъанаҳои миллӣ мувофиқат дорад, эҳтиром намоянд.

2. Таълими ибтидой, таълими асосии ҳамагон ҳатмӣ ва ройгон мебошанд.

3. Ҳар қадоме аз Тарафҳои Аҳдкунанда он ҳадди ақалли синну солро муқаррар мекунад, ки таълим то ба он расидан ҳатмист ва он наметавонад аз синну соле, ки бо қонун тибқи стандартҳои маъмули байналмилалӣ оид ба синни ақаллӣ ҳангоми ба кор қабул намудан муқаррар шудааст, паст бошад.

Моддаи 28

Бо мақсади таъмини амалигардии босамараи ҳуқуқ ба таҳсили касбӣ Тарафҳои Аҳдкунанда ўҳдадор мешаванд, ки:

1. Таълими техникий ё касбии ҳамагон, аз ҷумла маъюронро ба қадри зарурӣ таъмин ва ҳавасманӣ гардонанд, дар мувофиқа бо иттиҳодияҳои касаба барои гирифтани маълумоти олӣ танҳо дар асоси қобилияти инфириродӣ имконият пешниҳод намоянд.

2. Барои ташкили:

а) асосҳои воҷибу васеи таълимии барои коргарон дастрас;

б) марказҳои маҳсуси азnavtayērkunii коргарон, ки рушди техникий ё тамоюлоти нав дар соҳаи шуғл боиси он гардидааст,

ба қадри зарурӣ мусоидат намоянд ё шароит фароҳам оваранд..

3. Барои истифодаи пурраи имтиёзҳое, ки вобаста ба ҷорӯрои даҳлдор дода мешаванд, мусоидат кунанд, аз он ҷумла барои:

а) ихтиisor ё барҳамдиҳии ҳар гуна бочу пардохтҳо;

б) дар ҳолатҳои даҳлдор расонидани кӯмаки моддӣ;

в) бо ҳоҳиши кордиганд ба рӯзи кории оддӣ дохил кардани вақте, ки ба азnavtayērkunii иловагии коргар сарф шудааст;

г) таъмини самаранокии тайёрии шогирдон ва ҷорабинҳои дигари таълимӣ барои коргарони ҷавон, инчунин ҳифзи куллии манфиатҳои коргарони ҷавон, дар сурати мавҷуд будани назорати даҳлдори бо иттиҳодияҳои иттиҳоғои касаба мувофиқашуда.

Моддаи 29

Ҳар шахс мутобики қонунгузории миллӣ дар давлате, ки шаҳрванди он мебошад, ҳуқуқ ва имкониятҳо дорад:

а) дар идора ва бурдани корҳои давлатӣ бевосита ва ё тавассути намояндаҳое, ки озодона интихоб шудаанд, ширкат варзад;

б) дар интихоботе, ки дар асоси ҳуқуки интихоботии умумӣ ва баробарона бо роҳи овоздиҳии пинҳонӣ гузаронида мешавад ва изҳори озодонаи иродай интихобкунандагонро таъмин месозад, овоз диҳад ва интихоб гардад;

в) дар мамлакати худ дар асоси шартҳои баробарӣ ба хизмати давлатӣ роҳ дода шавад.

Моддаи 30

Дар моддаҳои 11, 12 ва 20 барои он, ки Тарафҳои Аҳдкунанда нисбати фаъолияти сиёсии шаҳрвандони хориҷӣ ва шахсони бетабаа маҳдудиятҳо татбиқ намоянд, чизе ҳамчун монеа баррасӣ намешавад.

Моддаи 31

Чизеро дар Конвенсияи мазкур ҳамчун имконияти қадоме аз Тарафҳои Аҳдкунанда, гурӯҳи шахсон ё шахси алоҳиде барои машғул шудан бо ягон фаъолият ё содир намудани амале, ки ба маҳви ҳуқуқу озодиҳои дар Конвенсияи мазкур ифодаёфта равона шуда бошад, шарҳ додан мумкин нест.

Моддаи 32

Маҳдудиятҳо, ки тибқи Конвенсияи мазкур нисбати ҳуқуқу озодиҳои ифодаёфта роҳ дода мешаванд, набояд барои мақсадҳои дигар татбиқ гарданд, ба истиснои мақсадҳое, ки барояшон пешбинӣ шудаанд.

Моддаи 33

Чизеро дар Конвенсияи мазкур ҳамчун маҳдудкунандаи ҳуқуқу озодиҳои асосии инсон, ки мувофиқи қонунгузории Тарафи Аҳдкунандаи даҳлдор, инчунин бо ҳуҷҷати байналмилалии умда дар соҳаи ҳуқуқҳои инсон эътироф гардидаанд ё кафолат дода шудаанд, шарҳ додан мумкин нест.

Моддаи 34

Назорати иҷрои Конвенсияи мазкуро Комиссияи Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил оид ба ҳуқуқҳои инсон, ки Низомномаи он қисми ҷудонопазири Конвенсияи мазкур аст, амалий мегардонад.

Моддаи 35

1. Дар давраи ҷанг ё вазъи фавқулоддаи дигаре, ки ба манфиатҳои волои ҳар қадоме аз Тарафҳои Аҳдкунанда таҳдид мекунад, ҳар қадоми онҳо метавонанд оид ба даст қашидан аз ӯҳдадориҳои худ, ки тибқи Конвенсияи мазкур қабул намудаанд, ҷораҳо бинанд, танҳо ба он дараҷае, ки вазъият тақозо менамояд ва ба шарте, ки ин ҷораҳо ба ӯҳдадориҳои дигари онҳо оид ба ҳуқуқи байналмилалий зиддият надошта бошанд ва ба поймолкуни он тибқи аломатҳои дар моддаи 20 Конвенсияи мазкур зикргардида оварда нарасонанд.

2. Ягон дасткашӣ аз моддаи 2 Конвенсияи мазкур, ба истиснои ҳолатҳое, ки одамон дар натиҷаи амалиёти ҳарбии қонуниӣ ба ҳалокат расидаанд, ё дасткашӣ аз моддаи 3, банди 1 моддаи 4 ва моддаи 7 Конвенсияи мазкур дар асоси банди 1 моддаи мазкур мумкин нест.

3. Ҳар қадоме аз Тарафҳои Аҳдкунанда, ки ҳуқуқи дасткашӣ аз ӯҳдадориро истифода бурдааст, маҳфузкунандаро (депозитарийро) дар бораи ҷораю сабабҳои ин амал огоҳ менамояд. Вай маҳфузкунандаро (депозитарийро) инчунин ҳангоми қатъ намудани амали ин ҷораҳо ва аз нав бакулӣ иҷро шудани муқаррароти Конвенсия меогоҳонад.

Моддаи 36

Ҳар кадом аз Тарафи Аҳдкунанда ҳангоми имзо намудани Конвенсияи мазкур ё барои нигоҳдорӣ ирсол намудани тасдиқнома нисбати ҳар кадом муқаррапоти мушаххаси Конвенсия метавонад дар бораи ба кадом муқаррапот мутобиқат надоштани ин ё он қонуни дар ин давра дар ҳудудаш амалкунанда тазаккорот дижад. Тибқи моддаи мазкур додани тазаккороти хусусияти умумидошта манъ аст.

2. Дар ҳар кадом тазаккороте, ки тибқи моддаи мазкур дода мешавад, бояд мазмуни мухтасари қонуни даҳлдор ифода ёбад.

Моддаи 37

1. Ҳар кадоме аз Тарафҳои Аҳдкунанда баъди гузаштани шаш моҳ аз ирсоли огоҳинома ба маҳфузкунанда (депозитарий), ки онро ба маълумоти Тарафҳои Аҳдкунандай дигар мерасонад, метавонад Конвенсияи мазкуро бекор кунад.

2. Чунин бекоркунӣ Тарафи Аҳдкунандаро, ки дар бораи бекор намудани Конвенсияи мазкур арз кардааст, аз ӯҳдадориҳо тибқи он нисбати ҳар гуна амале, ки метавонист ин ӯҳдадориҳоро шиканад ва то мавриди амал қарор ёфтани бекоркунӣ содир шавад, озод намекунад.

Моддаи 38

1. Конвенсияи мазкур, ҳамчунин Низомнома оид ба Комиссияи ҳуқуқҳои инсони Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил, аз рӯзи ба маҳфузкунанда (депозитарий) супоридани огоҳиномаи сеюм дар бораи ба иҷро расидани амалиёти доҳилидавлатии зарурӣ аз тарафи Тарафҳои Аҳдкунанда, эътибор пайдо мекунад.

2. Барои Тарафҳои Аҳдкунандай дигар Конвенсияи мазкур аз санаи аз тарафи маҳфузкунанда (депозитарий) гирифта шудани огоҳинома дар бораи ба иҷро расидани амалиёти доҳилидавлатии дар банди 1 моддаи 38 Конвенсияи мазкур зикргардида аз тарафи онҳо эътибор пайдо мекунад.

Моддаи 39

Ба Конвенсияи мазкур баъди этибор пайдо намуданаш давлатҳои дигаре, ки ҳамраъӣ мақсаду принсипҳои он мебошанд, бо роҳи ба маҳфузкунанда (депозитарий) супоридани огоҳиномае, ки аз тарафи онҳо ба иҷро расидани амалиёти доҳилидавлатии дар банди 1 моддаи 38 Конвенсияи мазкур зикргардидаро тасдиқ мекунад, ҳамроҳ шуда метавонанд.

Санаи аз тарафи маҳфузкунанда (депозитарий) гирифта шудани огоҳинома санаи эътибор пайдо намудани Конвенсияи мазкур барои ин гуна давлат ҳисобида мешавад.

Дар шаҳри Минск 26 майи соли 1995 дар як нусхай аслӣ ба забони русӣ таҳия гардид. Нусхай аслӣ дар Котиботи Иҷроияи Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил, ки он ба ҳар кадом давлати Конвенсияи мазкуро имзонамуда нусхай тасдиқшударо мефиристанад, нигоҳ дошта мешавад.

Конвенсияро Озарбойҷон, Қазоқистон, Туркманистон, Ўзбекистон, Украина имзо накардаанд.

Фасли сеюм

1.0 Натижао ва арзёй

Фанни мазкур ду ҳадафи хеле гуногүн ва дар айни замон ҳамдигарро пурракунандай педагогий дорад: 1) интиқоли (додани) иттилооти таълимий; 2) ҳосил кунонидан ва инкишоф додани маҳоратхое, ки ба туфайли онҳо рафтторхой алоҳида (коркарди амики гояҳо, ки аз паҳлуҳои гуногүн баррасӣ мешаванд) муқаррар мегарданд.

Мо бо муайян кардани он ки иттилоот чӣ қадар зиёд асту хонандагон онро то кадом андоза амиқ азхуд кардаанд, ичрошавии ҳадафи аввалро санчида метавонем. Инро бо ёрии эссе ва тестҳо бо вариантыҳои пешниҳодшавандай ҷавобҳо ба ҷо оварда, баъд ба дониши ҳар як хонанда баҳо додан мумкин аст. Чунин навъи санчиш имконият медиҳад, баҳои умумие гузорем, ки онро мо тавассути баҳоҳои ҷорӣ ҳеле осон ҳосил карда метавонем. Аммо ин баҳоҳо дар беҳтарин ҳолат танҳо ними вазъи ҳақиқият ҷизҳоро инъикос мекунанд, зеро онҳо танҳо сатҳи муваффақшавӣ ба ҳадафи аввалро нишон медиҳанд.

Санчидани он, ки оё ҳадафи дуюм мұяссар шудааст, мұраккабтар мебошад. Мо пурра бовар карда наметавонем, ки хонандагони муваффақона ҳадафи аввалро ноилгашта ҳатман ба ҳадафи дуюм ҳам ноил мегарданд. Масалан, баъзе хонандагон қодир нестанд дар варақ инъикос намоянд, ки онҳо ба чунин консепсияҳо ҷун толерантӣ ва ҳуқуқҳои сиёсӣ то кадом андоза сарфаҳм мераванд, вали шояд шумо дар ҳаёти ҳамарӯза бинед, ки онҳо ин консепсияҳо амиқ мефаҳманд.

Ҳама гуна низоми баҳогузорӣ (системаи балҳо), ки шумо мекӯshed, бо ёрии онҳо аз тарафи хонандагон чӣ навъ дар амалия татбиқ шудани донишҳои назарии додаатонро арзёй кардан меҳоҳед, табиатан субъективӣ аст. Аммо проблемаи арзёй ё баҳодиҳӣ ба ҳар ҳол ҳалшаванда аст ва моро зарур аст, ҳамеша дар хотир дошта бошем: агар мо натижаҳоро осон арзёй накунем ва ба хонандагонамон аз ин ё он фан баҳо нагузорем, ин ҳаргиз чунин маънӣ надорад, ки онро таълим додан шарт нест.

Супоришҳо дар дастури таълимӣ танҳо таълимӣ буда, санчидашаванда нестанд. Онҳо бо мақсади вусъатбахшию мустаҳкамсозии он гояҳо, ки дар матнҳои дастури таълимӣ мавҷуданд, таҳия шудаанд. Азбаски яке аз ҳадафҳои асосии мо баланд бардоштани фаъолнокии хонандагон аст, ин супоришҳо асосан барои кор дар гурӯҳҳо пешбинӣ гардидаанд. Бинобар ин аксари онҳо имконият намедиҳанд, ки дараҷаи азхудшавии донишҳо ва инкишофи фардии хонандагон арзёй гарданд. Пас, барои мо ҷизи дигари иловагие ба донишҳо лозим аст. Аммо қабл аз таҳияи механизмҳо, ки бояд барои муайян кардани муваффақиятнокии таълим кӯмак расонанд, ба мо лозим аст, масъалаҳои зеринро баррасӣ кунем:

1. Чаро мө ба хонандагон баҳо мегузоем? (Баҳогузории мө чӣ медиҳад?)

Шояд он лозим бошад, то баҳои солона бароварда шавад, ё хонандагон донанд, ки муваффақиятҳои онҳо дар омӯзиши ин фан чигунаанд, ё худ фаҳмида шавад, ки методикаи таълимии мо то чӣ андоза натиҷабахш аст. Шумо ҳатто метавонед, баҳсро ҷун шакли ҳавасмандсозӣ ба таҳсил истифода намоед.

2. Мо чиро арзёй мекунем?

Мо, чун муаллимон, бояд кӯшиш намоем, муайян созем: ҳадафҳои гузоштаи мо, бигзор, он санчиши кори хонандагон бошад, ё санчиши самаранокии таълимии мо - оё мұяссар мегарданд? Агар ҳадафи шумо ҷалбсозии хонандагон ба ичрои ягон амал, яъне иштирок дар коре бошад, он гоҳ шуморо лозим аст, бовар ҳосил кунед, ки онҳо ин корро ичро мекунанд. Санчиши он ки хонандагон ин амалиётро то кадом андоза тасвир карда метавонанд, коғӣ нест.

3. Мо дониши хонандагонро ба кадом андоза санчиданием? (Дар ҳар дарс, аз рӯи ҳар боб, ҳар моҳ ва ғайра)

Мо бар он асос мекунем, ки шумо дониши хонандагонро дар интиҳои омӯзиши ҳар боб месанҷед ва дар асоси натиҷаҳои ин санчишҳо баҳои умумии солонаро мебароред.

4. Кадом низоми баҳодиҳӣ истифода мешавад?

Ҳангоми таҳияни низоми баҳодиҳӣ мо медонистем, ки дар айни замон аз аксари муаллимон баҳогузорӣ аз ин фан талаб карда намешавад. Вале агар ин фанро ба чумлаи фанҳои ҳатмии мактабӣ шомил сохтан ҳоҷанд (яъне агар онро ба Нақшай таълим ворид созанд), он вақт моро лозим аст, низоме таҳия созем, ки ба низомҳои амалкунандаи баҳогузорӣ мутобиқ бошанд.

1.1 Эътиомнокӣ ва эътиборнокӣ

Мо ба ин саволҳо ҷавоб гуфта, механизми назоратро таҳия карда метавонем. Дар рафти таҳияи мурӯзӣ баъди инҳоро ба назар гирэм:

1. Эътиомнокии тестҳою супоришҳоро чӣ навъ таъмин намоем? (Тавре ки нисбати ҳамон як хонанда ҳангоми такроран истифода кардани ин тестҳо бе гузаронидани машгулиятҳои иловагӣ аз рӯи мавод натиҷаҳои якхела ба даст оварем).
2. Чӣ тавр эътиборнокиро таъмин намоем? (Яъне тест маҳз он чиро, ки мо меҳоҳем, санҷад).

Барои тавзеҳи ин баъзе мисолҳоро баррасӣ мекунем

1. Ба саволи “Демократия чист?” ҷавоб нависед. Ҷавоб набояд аз 200 калима зиёд бошад.

Бо вучуди он ки чунин супориш барои санҷидани донишҳо кӯмаки хуб мерасонад, агар ҳадафи мо дар хонандагон инкишоф додани малакаҳои ба принсипҳои демократӣ асосёфтаи рафтор набошад, вай эътиборнокиро таъмин намекунад. Охир, донишҳои оддии низоми демократӣ маънои онро надорад, ки хонандагон ба вай бовар доранду дар зиндагӣ бо роҳи он мераванд.

2. Шоҳ Берtron бо он шӯҳратёр шуд, ки:

- а) соли 1817 се маротиба хонадор шуд (*издивоҷ кард*);
- б) соли 1813 парлумонро се бор пароқанда соҳт;
- в) соли 1816 сарвазир шуд;
- г) соли 1814 вазири молия шуд.

Ҳарчанд ин тест боэътибор бошад ҳам (агар яке аз ҳадафҳои таълими аз бар кардани донишҳо оид ба шоҳ Берtron бошад), вале он боэътиномд намешавад, зоро хонандагон дар бораи ҳаёти шоҳ Берtron чизе надониста ҳам, ҷавоби дурустри тоҳминан интиҳоб карда метавонанд. Аммо проблемаи эътиомнокиро бисёр вақт бо роҳи оддии дигаргунсозии шакли саволгузорӣ ҳал кардан мумкин аст. Масалан, чор варианти имконпазирро гирифта партофта, мо имконияти тоҳминӣ гуфтани ҷавобро низ аз байн мебардорем. Вале он гоҳ маҷмӯи аниқи меъёрҳоро бояд дод, то ин ки ҳамаи муаллимон дониши хонандагонро як хел арзёбӣ карда тавонанд, яъне дар ҷавоб бояд гуфта шавад, ки шоҳ Берtron соли 1813 се маротиба парлумонро пароқанда кард. Инро барои саволҳои фактологӣ, ки ҷавобҳои кӯтоҳро талаб мекунанд, осон кардан мумкин аст. Лекин агар мо ҳоҳем, ки лаёқати хонандагонро оид ба ибрози ақидаҳои хеш ё фаҳмиши ғояи мураккаб, вале абстракт бо роҳи инкишоф додани мулоҳизоти мантиқӣ санҷем, он ҷандон кори осон нест. Дар мавриди мазкур проблема метавонад аз сабаби субъективияти мо сар занад.

Эътиборнокӣ дар ин фан проблемаи аз ҳама мураккаби тестҳои санчиший аст. Ҳадафҳои тамоми курс бештар бо ташаккул додани на рафтори инфиродӣ, балки рафтӯрҳои колективию гурӯҳи иҷтимоӣ дар хонандагон алоқаманд мебошад. Гап дар сари он аст, ки шаҳрвандӣ ҳамкории моро бо тамоми чомеа муайян месозад. Мутаассифона, арзёбии чунин рафтор бо роҳи короямии оморӣ хеле душвортар аст. Ин ҷо сабаб он аст, ки мо бояд ҳамкориҳои хубу сермаҳсули хонандагонро бо дигар одамон баҳо дижем, на андоза кунем, ки онҳо дар бораи раванди ҳамкорӣ ё системаи идорақунии давлатӣ чиро медонанд.

Сарфи назар аз ин проблемаҳо, мо муваффақиятҳоро аз рӯи ин фан арзёбӣ карда метавонем. Аммо низоми баҳодиҳӣ, шояд, аз он низомҳое, ки мо ба онҳо одат кардаем, хеле ҷиддӣ фарқ мекунад. Дар зер мо ҳатто ҳадафҳои умумии фан ва таблитсаеро пешниҳод мекунем, ки дар он методҳои гуногуни баҳодиҳӣ ва самаранокии онҳо ба

маънои эътибор ва эътимоднокӣ баррасӣ мешаванд. Мусаллам аст, ки эътибор ва эътимоднокии аниқ аз мисоли мушаххаси овардашуда вобаста аст.

Хонандагон метавонанд:

1. хуқуқҳо ва вазифаҳои сиёсию шаҳрвандиро тавсия кунанд, ҳамчунин ба ҳамаи одамон - аз онҳое, ки дар наздикӣ зиндагӣ мекунанд, сар карда - дар **амалисозии** ин хуқуқҳо ёрӣ расонанд;
2. сохтор ва раванди идоракуни хубро дар сатҳҳои маҳаллию марказӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон тавсия кунанд, ҳамчунин ба онҳо сарфаҳм раванд;
3. сохтор ва равандҳои фаъолияти ташкилотҳои гайриҳукуматиро дар сатҳҳои маҳалли тавсиф созанд, ҳамчунин ба онҳо сарфаҳм раванд;
4. маҳорати фикрронии интиқодиро инкишоф диханд, то ин ки бо мақомоти ҳокимият ва ҷамоати ҳуд ҳар чӣ **бештару пурсамартар ҳамкорӣ кунанд**;
5. оқибатҳои имконпазири ногуории сиёсати миллатчигӣ ва мавқеъҳои миллатгароиро донанд;
6. усулҳои гуногуни ҳудташкили ҷомеаи моро **аз нигоҳи тақиҷӣ арзёбӣ намоянд**;
7. имконияти шунидани фикри дигарон ва **саҳмгузориро** дар ташаккули ризояти гурӯҳӣ, сарфи назар аз ҷинс ё мансубияти миллии дигар аъзои гурӯҳ, **кадр кунанд**.
8. бо мақсади иштироки фаъолона дар идоракуни ҷомеаи ҳуд **ташаббусро ба дасти хеш гиранд**.

Ин ҳадафҳо қисман ба мундариҷаи маводи омӯхташаванда асос меёбанд ва аз ин рӯ муваффақиятҳои онҳоро бо роҳи пурсиши хонандагоне, ки бояд як қатор маълумотҳои муайянро дар хотир дошта бошанд, санҷидан мумкин аст. Вале ифодаҳои феълии таъқидшуда (зерашон ҳаткашида) нишон медиҳанд, ки мо бояд имконияти баҳодиҳии лаёқати хонандагонро оид ба истифодаи ин маҳоратҳо дар амалия донем. Бо вуҷуди ин, муайянсозии лаёқати хонандагон оид ба фаҳмонидани ҷизе ё ифодасозии муносибатҳояшон нисбат ба ҷизе, на ҳамеша аз рӯи маҳорати баҳотиргирии факту рақамҳо, имконпазир аст.

	Механизми баҳодиҳӣ	Мисол	Эътиборнокӣ	Эътимоднокӣ
1	Масъалаҳои аз нигоҳи мундариҷа ҳарактери васеъдошта.	Шарҳ дихед, барои чӣ шумо фикр мекунед, ки инқиlobҳо дар инкишофи шуури ҷамъияти омили муҳиманд?	Барои қисми тавсифӣ баланд, vale барои қисми иҷроияи ҳадафи 1 паст. Барои ҳадафи 7 паст.	Баланд.
2	Тест бо мундариҷааш бо интиҳоби ҷавобҳои тайёр аз рӯйхат.	Вакилони Маҷлиси намояндагон ба мӯҳлати чанд сол интиҳоб мешаванд? а) 5; б) 4; в) 6; г) 7.	Барои ҳадафҳои 2 ва 3 миёна.	Паст, чунки ҷавобро таҳмин карда ёфтани мумкин аст, алалхусус агар дар рӯйхат фақат чор ва ё камтар ҷавобҳои имконпазир бошанд.
3	Мушоҳида ба рафттор дар синф.	Ба қайд гирифтани ҳолатҳое, ки хонандагон ба таҳқири якдигар напардохта, мубодилаи афкор мекунанд	Барои ҳадафҳои 6 ва 7 баланд. Барои арзёбии истифодаи маҳоратҳо (ҳадафҳои 1 ва 4) миёна. Барои дигар ҳадафҳо паст.	Баланд.

4	Масъалаҳои доираашон васеъ бо мақсади арзёбии рафтори муайян.	Агар шумо медиҳед, ки ҳуқуқи касе поймол мешавад, чӣ тадбире меандешидед?	Барои санҷиши маҳорати истиғодаи малакаҳо миёна, зоро мо ҳаргиз ба он мӯътакид буда наметавонем, ки одам маҳз тавре, ки ў мегӯяд, рафтор мекунад. Гайр аз ин эътиборнокӣ аз он вобаста аст, ки мо қадом меъёрҳои баҳодиҳиро таҳия кардаем ва истиғода мекунем.	Баланд.
5	Тест барои рафтор бо интихоб аз рӯйхати ҷавобҳои тайёр.	Агар шумо медиҳед, ки ҳуқуқҳои касе поймол мешавад, чӣ тадбире меандешидед? а) милисаро даъват мекардам; б) қувваи ҷисмониро ба кор мебурдам; в) падарамро даъват мекардам; г) аз он ҷо дур мерафтам.	Паст, зоро мо ҳеч вақт ба он мӯътакид буда наметавонем, ки одам маҳз тавре, ки ў мегӯяд, рафтор мекунад. Гайр аз ин тавсиф кардани ҳамаи он амалҳое, ки одамон нишон дода метавонанд, душвор аст. Бар илова хонандагон то он даме, ки лаҳзai тавсифшаванд мазъум нест, чӣ кор карданашонро намедонанд.	Паст, зоро ҷавобро таҳминан ёфтани мумкин аст.
6	Саволҳо оид ба рафтор ва ҷавобҳои кӯтоҳ.	Ба Конститутсия кай тағириру иловаҳо доҳил карда шуданд?	Миёна, чунки вай моро маҷбур месозад, танҳо саволҳои типи муайян дижем. Фояҳои мураккабро бо ин роҳ баҳо додан осон нест.	Баланд.
7	Саволҳо оид ба рафтор ва ҷавобҳои кӯтоҳ.	Агар медиҳед, ки рафиқатон одами бароятон тамоман ношиносро лату кӯб мекунад, шумо чӣ кор мекардед?	Паст, зоро мо ҳаргиз ба он мӯътакид буда наметавонем, ки одам маҳз тавре ки мегӯяд, ҳамон тавр рафтор мекунад. Ҳусусан, агар мо мавҷудияти танҳо як ҷавоби дурустӣ қайд кунем, желе паст аст.	Баланд.

8	Мушохидада ба рафттор берун аз синф.	Ба қайд гирифтани ҳолатхое, ки хонандагон ба таҳқири яқдигар напардохта, байни худ мубодилаи афкор карда метавонанд.	Эътиборнокӣ ба сабаби субъективӣ будани мулоҳизоте, ки бояд кард, метавонад зарар бинад, vale агар ин чиҳат зери назорат бошад, короямӣ бояд баланд гардад, чунки моро мұяссар мегардад бубинем, ки дар ҳақиқат фанни таълими ба рафттор таъсир мерасонад.	Баланд аст, агар мушохидада ба мұхлати дарозтаре бурда шавад.
9	Мушохидада ба равандҳои шаҳрвандӣ дар ҷамоати нисбатан вәсєтари одамон.	Қайд кардани дараҷаи муваффақият-нокии иштироки хонандагон дар амалиётҳои шаҳрвандӣ.	Эътиборнокии хеле баланд, чунки маҳз амалиётҳои мусбат дар ҷомеа ҳадафи ҳақиқии мөбощад. Одатан мө ҳамчунин метавонем, ҳулоса кунем: агар хонандагон дар ҷомеа муваффақона амал кунанд, ин чунин маъндорад, ки онҳо чиҳати ташкили онро хуб медонанд.	Хеле паст, зеро дигаргунихо дар ҷомеаҳои гуногун фарқ мекунанд. Файр аз ин таҳияи меъёрхое, ки ба ҳамаи вазъиятҳо мувоғиқ башанд, хеле душвор аст.

Аз ин ҷо баравъло дидан мүмкін аст, ки ягон метод беҳтарин шуда наметавонад. Бинобар ин барои ҳосил кардани баҳои аниқи азхудкуни ин фан аз ҷониби хонандагон моро лозим аст, ки методҳои гуногунро муштарак (омехта) гардонем. Аммо ин чунин маънӣ дорад, ки агар мо барои тамоми мавзӯҳои фан як баҳо гузорем, беш аз ҳама аҳамияти ин баҳо дар хонандагони гуногун фарқ мекунад. Масалан, дар дарсхояи адабиёт як хонанда барои маҳорати ҳуби ҳунармандона нақл кардани лаҳзаҳо аз асарҳо метавонад баҳои ҷамъбастии “4” гирад, хонандай дигар бошад, айнан ҳамин гуна баҳоро барои маҳорати таҳлили адабӣ мегирад.

2.0 Системаи пешниҳодшавандай баҳодиҳӣ оид ба фанни омӯзиши шаҳрвандӣ

Барои курси мазкур оид ба омӯзиши шаҳрвандӣ мо се ҷузъи баҳодиҳиро таҳия кардем:

Ҷадвали рафттор: Ҷадвалҳо бо меъёрхое, ки ба шумо барои муайян кардани чигунагии рафттор ва ҳамкории хонандагон дар муҳити мактабӣ кӯмак мекунанд. Ин санчиши маҳоратҳо аст, на дониши мундариҷа. Вай субъективӣ менамояд ва аз ин рӯ табиист, ки дигар методҳо чандон мӯътамад нест, vale он барои ҳадафҳои умумии ин фан метавонад ба дараҷаи олий боэътибор бошад.

Саволҳо барои иншонависӣ: Оид ба ҳар қадом боб мо дутой ҳавол таҳия кардем. Дар доираи ҳар қадоме аз ин саволҳо ҳамаи хонандагон бояд иншои (эссеи) ҳаҷман на чандон қалони иборат аз 300-400 калима нависанд.

Чунин тарзи арзёй мӯътамад аст, vale дар назди шумо метавонад оид ба короямӣ проблемаҳо пайдо шаванд. Сифати иншоҳои хонандагон метавонад аз ҷиҳати мазмун ва ҳам аз ҷиҳати фаҳмиши мавзӯъ истеъоди онҳоро муайян созад.

Тестҳо – саволҳо, ки ҷавобҳои конкрет меҳоҳанд: Мо қарид оид ба ҳар қадоме аз бобҳо силсилаҳои иборат аз 10 саволро тартиб додем, ки ҳар қадоме ҷавоби кӯтоҳи на беш аз як ҷумла ва аксаран иборат аз якчанд калимаро тақозо мекунанд.

Ин асосан барои санчиши дониши мундариҷа ёрӣ мерасонад ва аз ин рӯ бояд ба дараҷаи баланд эътиимоднок бошаду vale нисбати ҳадафҳои умумии фан чандон короям набошад.

2.1 Методи арзёбии рафтори мушоҳидашаванда

Равшан аст, ки проблемаи асосии чунин арзёбӣ дар субъективият ва сарфи зиёди вакӯт ифода мегардад. Субъективизмро бо ёрии меъёрҳои аниқи арзёбии рӯйдодҳои мушоҳидашаванда ва бо кӯмаки ҷадвал кам кардан мумкин аст.

1. Оё хонанда сухани дигаронро намебурад?

5	4	3	2	1
ҳамеша	зуд-зуд	баъзан	гоҳ-гоҳе	ҳеч гоҳ

2. Оё ҷавоби хонанда аз он шаҳодат медиҳад, ки вай дигар баромадкардагонро шунида ва фаҳмидааст?

5	4	3	2	1
ҳамеша	зуд-зуд	баъзан	гоҳ-гоҳе	ҳеч гоҳ

3. Оё хонанда дигаронро мегузорад, ки ақидаҳои фарқунаандаро ҷонибдор бошанд?

5	4	3	2	1
ҳамеша	зуд-зуд	баъзан	гоҳ-гоҳе	ҳеч гоҳ

4. Оё хонанда дар раванди баҳс аз гуфтани луқмаҳои таҳқиромез худдорӣ карда метавонад?

5	4	3	2	1
ҳамеша	зуд-зуд	баъзан	гоҳ-гоҳе	ҳеч гоҳ

5. Оё хонанда оид ба ин ё он масъала фикри дигаронро мепурсад?

5	4	3	2	1
ҳамеша	зуд-зуд	баъзан	гоҳ-гоҳе	ҳеч гоҳ

Суммаро ба 5 тақсим қунед.

Ба қайд гиред, ки бо ҷадвали “5” ҳамеша рафтори дилҳоҳ ишора мешавад. Аз ин рӯ саволҳо тавре мураттаб гардидаанд, ки рафтори дилҳоҳро пешбинӣ мекунанд. Равшан аст, ки мо метавонистем, дигар саволҳо низ дихем. Дар зер номгӯи саволҳое оварда шудаанд, ки шумо онҳоро ба сифати алтернатива ба саволҳои болӣ истифода карда метавонед. Қисме аз онҳо таҳҷо ба мавзӯъҳои мушаххас мувоғиқанд.

1. Оё ин хонанда ҳангоми ҳалли низоъҳо кӯшиш мекунад, ки роҳи созиш пайдо қунад?
2. Оё вай ҳангоми ҳалли низоъҳо аз истифодаи зӯрӣ канорачӯй мекунад?
3. Оё ин хонанда барои муваффақ шудан ба ризоияти умумӣ ва ба он ки агар ҳалли масъала ба дигарон низ даҳл дошта бошад, ва бо роҳи овоздиҳӣ дар синф ҳал гардад, кӯмак мекунад?

4. Оё аз рафтори ин хонанда қазоват кардан мүмкін аст, ки вай ҳуқуққои худро медонад?
5. Оё ин хонанда ҳуқуққои дигаронро, вақте ондо вайрон карда мешаванд, ҳимоя мекунад?
6. Оё ин хонанда күшиш мекунад, ки барои баробарии муносибатдо ҳам ба писарон ва ҳам ба духтарон дар синф ёрй расонад?
7. Оё шавқмандии хонанда ба проблемаҳои чомеаи маҳаллӣ меафзояд?

2.2 Баҳодидӣ бо ёрии эссе (иншо)

Кор дар сари навиштани эссеҳои кӯтоҳ одатан усули мӯътамади санчиши дониш ва фаҳмиши мавзӯъ аст. Ин чо душворӣ аз он иборат аст, ки барои санчиш ва гузоштани баҳои эссе вакът лозим мешавад. Файр аз ин дар эссе қайдҳо карда, шумо бояд як системаро истифода кунед (ин эътиимодиятре таъмин мекунад. Дар хотир дошта бошед: он чӣ ки талаба мекунад ва он чӣ ки муаллимро мебоист, бозътимод ва барҳақ бошад).

Шумо метавонед қайдҳои худ ва баҳоятонро нисбатан муттасил карда, ба хонандагон оид ба асоснок кунонидани баҳо бо ёрии системаи меъёрҳо, масалан, чуноне дар таблитсаи зерин нишон дода шудааст, маълумоти бештаре дихед. Шумо вобаста ба мавзӯъ вазни қиёсии меъёрҳои дахлдорро тағиیر дода ва ё ҳатто баъзеи онҳоро каме паст карда метавонед, зоро меъёрҳои 6, 7 ва 8 бо ҳадафҳои гузоштai мо чандон зич алоқаманд нестанд, ҳарчанд ондо ба хонандагон барои он ки ба ин ҷиҳатҳо дикқати бештаре диханд, ҳавасмандии иловагӣ мебахшанд.

№:	Меъёрҳо	Баҳои имконпазири аз ҳама баланд	Баҳои воқеӣ
1	Алоқа бо мавзӯъ	5	
2	Маҳорати мӯътакидсозӣ	5	
3	Оригинали будани гояҳо	4	
4	Мантиқи гояҳо	5	
5	Оё далели шайъӣ оварда мешавад?	4	
6	Ташкили матн - оё он мантиқан дуруст тартиб дода шудааст?	3	
7	Дурустии грамматикию орфографӣ	2	
8	Чӣ гуна пешниҳод шудааст - муаррифӣ	2	
Баҳои умумии имконпазири максималиӣ		30	

Агар минбаъд шуморо табдил додани ин баҳо ба баҳои панҷбаллӣ зарур ояд, адди ҳосилшударо ба 6 тақсим кунед ва натиҷаро яклухт созед.

Ба қайд гиред: агар шумо бо ёрии эссе фақат арзёйӣ кардан ҳоҳед, ки хонандагон маводро то чӣ андоза хуб аз бар кардаанд, ислоҳ кардани кори ондо лозим нест. Ва агар шумо ҳоҳед, ки кори хонандагонро беҳ созед, он гоҳ талаб кунед, ки худи ондо ҳатоҳои дар матн нишондодаи шуморо ислоҳ кунанд. Мағҳум аст, ки агар корҳоро ба озмун пешниҳод карданӣ ва ё дар китобхона ба сифати маводи иловагӣ оид ба омӯзиши шаҳрвандӣ маҳфуз доштани башад, бо шумо лозим аст, ба бе каму кост иҷро гардидани корҳои муваффақ шавед.

Мавзӯъҳои пешниҳодшаванд баҳои эссе

Боби 1. Маърифати шаҳрвандӣ, шаҳрвандон ва ҷараёни иҷтимоӣ

- Агар маърифати шаҳрвандӣ дар мактаб таълим дода нашавад, чӣ ба амал меояд?
- Оё усули ягонаи беҳтарини қабули қарорҳо мавҷуд аст? Ҷавоби худро шарҳ дихед.

Боби 2. Оила ва ҷомеа

- Барои он ки оила талаботи асри XXI-ро ба ҷо оварда тавонад, нақши аъзои он бояд чӣ гуна тағиیر ёбад?

- Дар асри XXI оилаҳо бо қадом проблемаҳо дучор меоянд ва онҳоро чӣ гуна бартараф кардан мумкин аст?

Боби 3. Ҳуқуқҳои инсон ва ҳуқуқҳои байналхалқӣ

- Гояи абстрактиро дар бораи ҳуқуқҳои инсон чӣ навъ мо як қисми ҳёти ҳамарӯзан худ гардонда метавонем?
- Пардохти андозҳо чӣ навъ метавонад ҳуқуқҳои инсонро ҳимоя кунад?

Боби 4. Моликият ва рушди иқтисодӣ

- Иқтисодиёти озоди бозор чӣ гуна бартариҳо ва камбуниҳо дорад?
- Бозори озоду кушод ба одамон чӣ ҳавасмандиҳо мебахшад? Ин ҳавасмандсозиҳо чӣ гуна амал мекунанд?

Боби 5. Муносабатҳои байнинҷамдигарии ҳуқуқҳои иқтисодӣ ва иҷтимоӣ

- Алоқамандии мантиқии байни андозҳо ва намояннагии демократӣ чӣ гуна аст?
- Барои чӣ ҳуқуқҳои сиёсӣ бояд ҳамзамон бо ҳуқуқҳои иқтисодӣ вусъат ёбанд?

Боби 6. Пайдоиши давлат ва миллатгарӣ

- Умуман, оё чунин гуфтани дуруст аст, ки одамони як миллат назар ба ҳалқҳои мамлакатҳои гуногун фарқи бештар доранд?
- Оё дуруст аст, ки садоқат ба ватан, аз рӯи намуди зоҳирӣ мо, анъанаҳо, доностани забон ва дини мо сурат гирад?

Боби 7. Ташаккули соҳти давлатдорӣ дар Тоҷикистон

- Бартариҳо ва камбуниҳои низоми демократӣ қадоманд?
- Функцияҳои ташкилотҳои байналхалқӣ қадомҷоянӣ?

Боби 8. Давлат ва ҳокимиияти сиёсӣ

- Афзалият ва камбуниҳои низоми демократӣ қадомҷоянӣ?
- Вазифаҳои созмонҳои байналмилаӣ қадомҷоянӣ?

Боби 9. Волоияти қонун

- Чаро принсиҳи волоияти қонун ин қадар муҳим аст?
- Ҳатари бунёди диктатураи инсон назар ба волоияти қонун дар чист?

Боби 10. Волоияти қонун дар Тоҷикистон

- Оё қонунҳое, ки дар парлумон қабул мешаванд, нисбати урғу одат ва қоидоҳои динӣ ҳамеша болотар меистанд?
- Нақши ҳокимиияти судӣ дар таносуб бо ду шоҳай дигари ҳокимиият чӣ гуна аст?

Боби 11. Соҳтори давлат

- Чаро мувозинати шоҳаҳои ҳокимиият заруранд?
- Бартариҳо ва камбуниҳои алоҳидай системаҳои парламентӣ ва президентӣ ҷигунаанд?

Боби 12. Соҳтори давлат дар Тоҷикистон

- Мувофиқи Конститутсияи амалқунандаи Тоҷикистон шоҳаҳои гуногуни ҳокимиият чӣ гуна баробарвазнанд?
- Дар функцияҳо ва фаъолияти байни палатаҳои парламенти дупалатагӣ чӣ фарқиятҳо ҳастанд?

Агар хонандагони шумо гӯянд, ки эссе навишта наметавонанд, ба онҳо эссеи дар зер омадаро ҳамчун намуна хонед.

Эссе дар мавзӯи “Зиндагӣ дар Тоҷикистон барои кӣ ҳуш аст?”

Ба андешаи мӯ, ин савол ба андозаи кофӣ мурakkab аст. Ба он ҷавоб гуфтани маҳсусан барои мӯ, тоҷикистониён, душвор мебошад. Ҳарчанд мӯ дар Тоҷикистон зиндагӣ карда, ҳамаи душвориҳо ва ташвишу изтиробҳои дар сар доштаи ҳалқамонро бинем ҳам, ба назар чунин менамояд, ки дар дунё дигар чунин мамлакате пайдо кардан душвор аст, ки дар он ҳамаи одамон ҳуҷӯлонса зиндагӣ кунанд. Ҳар як табакаи иҷтимоӣ аҳолӣ проблемаҳо ва душвориҳо дорад. Аз ин нуқтаи назар ҷумҳурии мӯ низ истисно нест. Агар ба қулии аҳолӣ назар андозем, дар ҷумҳурий се гурӯҳро ҷудо кардан мумкин аст, ки комилан ҳимоя намешаванд ва зери таъсироти гуногун ҳарор доранд. Инҳо кӯдакон, ҷавонон ва одамони кӯҳансоланд.

Чаро күдакон? Күдакон дар ҳар мамлакат табақаи аз ҳама нозуки ажоли мебошанд. Онҳо қодир нестанд, ки ба худ гамхорӣ кунанд, барои ҳамин ба онҳо ёрии калонсолон ҳамеша зарур аст. Чунин калонсолон, дар наебати аввал, бояд волидон бошанд. Вале, мутаассифона, төмөнди зиёди күдакон аз оилаҳо маҳруманд. Инҳо күдаконе мебошанд, ки волидонашон дар ҷанг ва ё ҳолатҳои дигар ҳалок шудаанд. Вале бадтар аз ҳама он аст, ки бисёр күдакон дар Тоҷикистон, ҳатто бо вуҷуди падару модар доштан, маҷбуранд, дар интиратҳо ва ҳонаҳои бачагон зиндагӣ кунанд. Бисёр тарбиятирандагони мактаб-интиратҳо ва ҳонаҳои бачагон ақаллан яке аз волидонро доранд.

Тарбия дар оила барои инкишифи күдак аҳамияти калон дорад. Маҳз дар оила ҳарактери күдак ва ҷаҳонбинии ў ташаккул меёбад, Албатта, мутахассисон дар интиратҳо ва ҳонаҳои бачагон кӯшиши мекунанд, ки барои ин күдакон оиласаро иваз карда, ба онҳо тарбияи зарурӣ диканду дар ҳаққашон гамхорӣ кунанд. Вале ҳамаи мо хуб мефаҳмем, ки ба ин муваффақ шудан осон нест ва на ҳамеша имконпазир аст. Ҳоло интиратҳо ва ҳонаҳои бачагон ба ёрии моддӣ ниёз доранд. На танҳо маводи гизоӣ, балки ашёи ҳониш намерасанд, норасони муаллимону мураббиён мушоҳида мешавад. Ҳуди күдакон дар муоширати оддӣ бо дигар күдакон норасонҳоро, ба мисли меҳрубонию гамхорӣ эҳсос мекунанд.

Вале сарфи назар аз он ки ин проблемаҳо зиёданд, Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон якҷоя бо Созмонҳои гайриҳукуматӣ (CFX) онҳоро тадриҷан ҳал мекунанд. Қадами ҷиддию асосӣ дар ин роҳ тасдиқ кардани Конвенсия дар бораи ҳуқуқҳои күдак буд. Вале барои он ки Конвенсия дар бораи ҳуқуқҳои күдак пурра амалӣ гарداد, кӯшишиҳои зиёде лозиманд. Дар ин кор CFX нақши муҳим мебозанд.

Ҷавонон ва CFX сарпарастони доимии ҳонаҳои бачагон ва интиратҳо мебошанд, онҳо бо күдакон сӯҳбатҳо мегузаронанд, баъзе корҳоро ҳамроҳ ба ҷо меоранд. Ба андешаи мо, ин корҳо барои он ки күдакони Тоҷикистон зиндагии хуб дошта бошанд, хеле муҳиманд.

Ҳамчунин ҷавонони Тоҷикистон низ душвориҳои зиёде ба сар доранд. Вайрон гардидани баъзе ҳуқуқҳо ба амал меояд. Масалан, соҳаи маорифро гирен. Феълан дар Тоҷикистон бисёр ҷавонон, сарфи назар аз ҳоҳииш, аз сабаби душвориҳои иқтисодӣ маълумоти олий ва баъзан ҳатто маълумоти миёнаи умумӣ гирифта наметавонанд. Пас онҳо наметавонанд коре пайдо кунанд, ки дастмуздаш баланд бошад. Ҳукумат набояд фаромӯши кунад, ки ин ҷавонон муҳимтарин захираҳои меҳнатианд ва баъди ҷанд сол иқтисодиётро идора карда, робитаҳои сиёсии ҳориҷиро ба роҳ мемонанд. Некӯаҳволии ҷомеа дар ояндаи наздиқ ба ҳамин ҷавонон вобаста аст. Ба андешаи мо, ҳукуматро лозим аст, ки барои соҳаи маориф маблаги бештаре сарф намояд.

Одамони кӯҳансол ҳамон табақаи ажолианд, ки бояд бо эҳтироми зиёд ва гамхориҳои маҳсус фаро гирифта шаванд. Ин одамон аллакай қисми зиёди умри худро бо меҳнати доимӣ аз сар гузаронидаанд. Онҳо ба дарони фарогат расида, ниёзҳои моддӣ доранд. Барои ҳалли ин проблема зарур аст, ки ҳамаи нафақаи онҳо зиёд карда шавад. Албатта, дар ин бора сухан кардан назар ба иҷро намудан осонтар аст. Вале барои амалӣ гаштани ин мақсад, бояд кӯшиши кард.

Ва ҳамин тавр, мо мебинем, ки дар Тоҷикистон ҳанӯз проблемаҳои ҳалталаҳ хеле зиёданд. Мо гуфта наметавонем, ки ҳама зиндагии хуб доранд. Вале агар ҳамаи мо дар роҳи беҳбуди зиндагӣ кӯшиши кунем, ҳатман ба некӯаҳволии ҷомеа муваффақ мегардем.

Агар ба ҳонандагони шумо эссенависӣ писанд ояд, шумо метавонед, ба осонӣ мавзӯъҳои иловагӣ таҳия намоед. Масалан:

- Ҳуқуқҳо ва ўҳдадориҳои шаҳрванди хуб;
- Қонунҳо чӣ тавр оғарида мешаванд?
- Чаро барои демократияи ҳақиқӣ ҷомеаи пурқуввати шаҳрандӣ лозим аст?
- Чаро муҳим аст, ки идоракунандагон барои ин розигӣ диханд?
- Чаро давлат набояд кӯшиши кунад, ки ҳамаи функсияҳои ҷомеаи шаҳрвандиро ба ҷо орад?
- Манбаъҳои мустақили воситаҳои ахбори омма чӣ медиҳанд?
- Ўҳдадориҳои шумо назди он одамони ҷомеаатон, ки ақидаҳояшон аз ақидаҳои шумо фарқ мекунанд, чӣ гуна аст?

- Чаро дар чомеаи демократӣ бояд тоқатпазирии динӣ бошад?
- Ҷӣ бояд кард, ки одамони бештаре дар ҳаёти ҷамъияти фаъолона иштирок қунанд?
- Барои иштирок кардан дар интихобот ҷӣ навъ ва ҷаро бояд аз қайд гузашт?
- Шарҳ дидед: ҷаро шумо ҷунин меҳисобед, ки иштирок кардан дар интихоботҳо вазифаи шаҳрвандон аст?
- Агар интихобот одилона ва ҳаққонӣ гузаронида шавад, он гоҳ барои ҷаълияти гайриқаноатбахши мақомоти давлатӣ կӣ масъул аст?
- Оқибатҳои ҳаридани овозҳои интихобкунандагон ҷигунаанд?
- Оё занҳо вакте соҳибҳуқуқ мешаванд, мардҳо ҳуқуқҳои худро аз даст медиҳанд?

Гояҳо!

- ❖ Ҷаро дар синғ барои мураттаб соҳтани саволҳои беҳтарин озмун нагузаронем!
- ❖ Агар ба шумо хуб гузаронидани мубоҳисаҳои синғӣ муюссар шавад, метавонед бисёре аз ин мавзӯъҳоро ба сифати саволҳои мубоҳисавӣ истифода қунед.

2.3 Саволҳо ва ҷавобҳои муҳтасар

Истифодаи саволҳо ва ҷавобҳои муҳтасар усули ҳуби санчиши он аст, ки ҳонандагон ба ҳадафҳои пурмазмуни фан то қадом андоза муваффақ гардидаанд. Шумо метавонед аз проблемаҳои беэътиимиҳии ҳангоми интихоб аз якчанд саволҳо пайдошавандана канорачӯй қунед. Ғайр аз ин, агар шумо ҳангоми гузориши савол ҷавоби ҷашмдоштро аниқ тасавур қунед, объективӣ мешавад. Дар зер рӯйхати ҷунин саволҳо ва ҷавобҳо оид ба ҳар боб оварда мешавад. Ба онҳо иловаю тағиирот даровардан мумкин аст, вале шумо мебинед, ки интихоби саволҳо барои бисёр бобҳо нисбатан маҳдуд аст, зоро мундариҷаи онҳо бештар ба ғояҳо даҳл дорад, на ба далелҳои мушаҳҳас.

	Саволҳо	Ҷавобҳо
1	<ol style="list-style-type: none"> 1. Се усули қабули қарорҳоро номбар қунед. 2. Барои муваффақ шудан ба созиш ҷӣ лозим аст? 3. Оё аз низоъҳо раҳӣ ҷустан мумкин аст? 4. Оё низоъҳо ҳамеша баданд? 5. Оё ҳар кас ҳуқуқи иҷрои ҳама гуна амалро дорад? 6. Оё дар ҳаёти сиёсӣ иштирок накарда, зиндагӣ кардан мумкин аст? 7. Қадом шаклҳои қабули қарор боиси натиҷаҳои устувор дар ҳамаи замонҳо мегардад? 8. Баробарии ҳамаро дар назди қонун ҷӣ меномем? 9. Агар ба зӯроварӣ даст зада шавад, оё дар бораи эҳтиром ба ҳуқуқҳои инсон сухан рондан мумкин аст? 10. Тарафҳои асосии танқиди конструктивӣ қадомҳоянд? 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Овоздиҳӣ/Водорсозӣ/Созиш 2. Ҳамаи тарафҳо барои шунидан, мухокима кардан ва баррасии роҳҳои созиш бояд омода бошанд. 3. Ин имконнапазир аст. 4. Не. Онҳо, агар ҳаробиовар набошанд, ҳатто метавонанд барои ҳама натиҷаҳои хуб диданд. 5. Дорад, ба шарте, ки ин амалҳо ҳуқуқҳои дигаронро ҳалалдор насананд. 6. Не. Ҳар ҷӣ ки шумо мекунед, хоҳу ноҳоҳ ба ҳаёти сиёсӣ таъсир мерасонад. 7. Созиш. 8. Волоияти қонун 9. Не. 10. а) шуниданаи фикри дигарон; б) нишон додани тарафҳои манфӣ; в) пешниҳод кардани роҳҳои созиш.
2	<ol style="list-style-type: none"> 1. Оилаи ҳурд аз киҷо иборат аст? 2. Никоҳи байни хешвандони наздикро ҷӣ меномем? 3. Қадом намуди издивоҷ аз ҳама маълум аст. 4. Ҳолатеро, ки як зан зиёда аз як 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Вай танҳо аз волидон ва қӯдакон иборат аст. 2. Инсест. 3. Якникоҳӣ. 4. Тааддуди издивоҷ (полиандрия). 5. Падармеросӣ.

	<p>шавхар дорад, чӣ меноманд?</p> <p>5. Низомеро, ки дар он мерос танҳо ба писарон гузашта мешавад, чӣ меноманд?</p> <p>6. Оилаеро, ки дар он бобою бибӣ, фарзандони онҳо Ҷаънатон аз зиндагӣ мекунанд, чӣ гуна оила меноманд?</p> <p>7. Чаро дар мамлакатҳои рӯ ба инкишоф оилаҳо одатан калонанд?</p> <p>8. Ҳолатеро, ки дар он зану мард якҷоя зиндагӣ мекунанду вале издивоҷ надоранд, чӣ меноманд?</p> <p>9. Оё дар Тоҷикистон тибқи қонун таадduди изdивoҷ (poliandriя) iҷozat doda shudaast?</p> <p>10. Оё dар Тоҷикистон meros tanҳo ба pisarон guzashta meshavad?</p>	<p>6. Оилаи калон.</p> <p>7. а) кор зиёд аст ва қувваи корӣ лозим.</p> <p>б) дар муқоиса бо кишварҳои мутараққӣ ҳарчи зиёд тақозо намешавад.</p> <p>в) фарзандон дар пиронсолӣ дастгири волидон мегарданд.</p> <p>г) фавти қӯдакон аз эҳтимол дур нест.</p> <p>8. Никоҳи қайднашуда (шаҳрвандӣ).</p> <p>9. Не.</p> <p>10. Не.</p>
3	<p>1. Оё овоздихӣ яке аз ҳуқуқҳои инсон ба шумор меравад?</p> <p>2. Оё ҳимояи ҳуқуқҳои шумо вазифаи аввалиндараваи Президент аст?</p> <p>3. Масъулияти ҳимояи кардани ҳуқуқҳои инсон ба дӯши қадом муассисаҳост?</p> <p>4. Оё “озодии сухан” чунин маънӣ дорад, ки шумо ҳар вақте ҳоҳед, ҳар чӣ гуфта метавонед?</p> <p>5. Мисолҳои ҳуқуқи иқтисодиро оред.</p> <p>6. Одам аз кай соҳиби ҳуқуқҳои табии мегардад?</p> <p>7. Эъломияи умумии ҳуқуқи башар дар ИДМ кай ба тасвиб расид?</p> <p>8. Ҳуқуқи сухан гуфтани ба забони худ таъминӣ аст, ё асосӣ?</p> <p>9. Бори аввал қадом ҳучҷатро оид ба ҳуқуқҳои инсон мамлакатҳои зиёди ҷаҳон қабул қарданд?</p> <p>10. Агар ягон моддаи Конститутсия ба асноди ҳуқуқи башар мувофиқ наояд, пас қадом ҳучҷат афзалият дорад?</p>	<p>1. Бале.</p> <p>2. Не, мо ҳама барои ҳимояи ҳуқуқҳои якдигар масъулем.</p> <p>3. Суд, мақомоти ҳифзи ҳуқуқ.</p> <p>4. Не, шумо бояд фақат ҳаққи гапро гӯед.</p> <p>5. Ҳуқуқи фурӯҳтани мол бо мақсади фоида гирифтани, ҳуқуқи соҳиби ба моликияти, ҳуқуқи ба ичора додани моликияти худ ва г.</p> <p>6. Аз лаҳзаи таваллуд.</p> <p>7. Соли 1995.</p> <p>8. Ин ҳуқуқи асосӣ аст. Зоро шумо барои он ки бо ин забон гуфтугӯ кунед, набояд чизе пешниҳод намоед.</p> <p>9. Эъломияи умумии ҳуқуқи башарро (1948).</p> <p>10. Ҳарчанд асноди байналмиллаӣ оид ба ҳуқуқи башар мақоми боло дошта бошад ҳам, вале конститутсияи ҳар як кишвар афзалият дорад.</p>
4	<p>1. Нархи мол дар иқтисодиёти бозор чигуна муайян мешавад.</p> <p>2. Агар талабот ба мол нисбат ба пешниҳод баланд бошад, он гоҳ нархи ин молҳо чӣ гуна мешавад?</p> <p>3. Рақобати иқтисодӣ чӣ гуна иқтисодиётро тараққӣ медиҳад?</p> <p>4. Аз рақобати озод одатан кӣ бештар бурд мекунад?</p> <p>5. Агар шумо назар ба он ки мол содир мекунед, бештар мол ворид кунед, оқибат чӣ мешавад?</p> <p>6. “Ҳавасмандӣ” чист?</p> <p>7. Оё андозчамъуний танҳо дар мамлакатҳои социалистӣ ба амал меояд?</p> <p>8. Даромад чист?</p> <p>9. Мубодила - ин...</p> <p>10. Бекӯрбашӣ чист?</p>	<p>1. Бо муносабати байниҳамдигарии талабот ва пешниҳод.</p> <p>2. Нархи ин молҳо баланд мешавад.</p> <p>3. Вай ҳавасманд месозад, ки молҳои сифатан баланд бо нарҳҳои нисбатан арzon истехсол карда шаванд.</p> <p>4. Истеъмолкунанда.</p> <p>5. Агар кредиторҳо қарз надиҳанд, дар ниҳояти кор шикасти иқтисодиёт ба амал меояд.</p> <p>6. Манфиате, ки шумо аз иҷрои ягон кор ҳосил мекунед.</p> <p>7. Не. Қариб дар ҳамаи мамлакатҳои соҳти иҷтимоиашон гуногун андозбандӣ вуҷуд дорад, вагарна давлат наметавонад, дастгоҳи худро нигоҳ дораду ба аҳолӣ ҳизмат расонад.</p> <p>8. Фоидае ки баъд аз пӯшонидани арзиши аслӣ ба даст меояд.</p>

		<p>9. Вақте амвол ё ҳадамот ба амвол ё ҳадамоти баробарарз бепул иваз карда мешаванд.</p> <p>10. Вақте қиммати пул нисбати арзиши мол кам мешавад.</p>
5	<p>1. Оё лозим аст, ки ҳамаи мамлакатҳо чун ИМА сохти давлатдорӣ дошта бошанд?</p> <p>2. Оё мо бояд аввал ҳуқуқҳои сиёсӣ гирему баъд ҳуқуқҳои иқтисодӣ, ё онҳо бояд ҳамзамон эълон шаванд?</p> <p>3. Оё баъзеҳо нисбат ба дигарон бояд бештар ҳуқуқҳои иқтисодӣ дошта бошанд?</p> <p>4. Се соҳаеро, ки аз бучети давлат маблағгузорӣ мешаванд, номбар кунед.</p> <p>5. Агар давлат андоз ҷамъ накунад, чӣ мешавад?</p> <p>6. Савдо кардани мол ҳуқуқи иқтисодӣ аст ё сиёсӣ?</p> <p>7. Оё пешвои пурӯзвати демократӣ бояд ҳуқуқҳои иқтисодӣ дидад?</p> <p>8. Оё ҳуқуқу озодиҳо маҳдудият доранд?</p> <p>9. Инвеститсия чист?</p> <p>10. Оё ба шаҳрвандони мамлакатҳои демократӣ ҳуқуқ дода мешавад, ки ҳама корро кунанд?</p>	<p>1. Не. Дар бисёр мамлакатҳо системаҳои парламентӣ ва дигар шаклҳои системаи президентӣ ҳастанд, ки хеле пурсамар амал мекунанд.</p> <p>2. Ҳамзамон.</p> <p>3. Не.</p> <p>4. Ба супориши 8 нигаред.</p> <p>5. Беҳокимијатӣ. Зоро пошӯрии давлат ба амал меояд. Ҳидматҳои давлатӣ низ расонида намешаванд.</p> <p>6. Иқтисодӣ</p> <p>7. Бале.</p> <p>8. Ҳамаи озодиҳо аз он ҷиҳат маҳдуданд, ки бояд дар доираи ба ҳуқуқу озодиҳои дигар одамон даҳлнадошта амал кунанд.</p> <p>9. Вақте нафари пули озод дошта (капитал) онро тавре истифода мекунад ё ба дигарон барои истифода медиҳад, ки дар натиҷа пули бештаре мегирад.</p> <p>10. Не. Ба ҷавоби саволи 8 нигаред.</p>
6	<p>1. Ба андешаи Макиавелли давлат чӣ буд?</p> <p>2. Макиавелли қадом функцияни давлатро аз ҳама асосӣ мешуморид?</p> <p>3. Оё Ленин чунин мушуморид, ки манфиатҳои давлат назар ба манфиатҳои шахсияти алоҳида муҳимтар аст?</p> <p>4. Оё барои дигаргунсозии ҳокимињти сиёсӣ дар мамлакат инқилоб кардан лозим аст?</p> <p>5. Ҳусусияти хоси инқилобро номбар кунед.</p> <p>6. Оё мамлакатҳои аҳолиашон ғуногуни миллиат бомуваффақият инкишоф ёфта метавонанд? Мисолҳо оред.</p> <p>7. Ҳавфи миллатгарӣ дар чист?</p> <p>8. Оё дигаргуниҳои куллӣ роҳи ягонаи мувваффақшавӣ ба эътидол ва болоравии иқтисодӣ шуда метавонад?</p> <p>9. Қонунӣ будан чист?</p> <p>10. Барои он ки шаҳрванди мамлакате ҳисоб шавед, оё шарт аст, ки танҳо бо забони ҳамон мамлакат сухан гӯед?</p>	<p>1. Ҷомеаи мустақил.</p> <p>2. Ҳимояи шаҳрвандонро.</p> <p>3. Бале.</p> <p>4. Не, ҷунки дар ин ҳолат одатан принципҳои демократӣ вайрон мешаванд.</p> <p>5. а) элитаи ташкилкунандай табаддуллот;</p> <p>б) нақшай аниқи табаддуллот;</p> <p>в) оммаи аҳолии тарафдори дигаргунсозиҳо;</p> <p>г) шӯриши яроқнок</p> <p>6. Албатта. Ба ин ИМА, Канада, Австралия ва ҳамаи мамлакатҳои Европои гарбӣ мисол шуда метавонанд.</p> <p>7. Баъзе гурӯҷҳои миллий ҳуқуқҳои худро поймолишуда меҳисобанд ва ин метавонад боиси низоъҳои миллий гардида, зарари зиёд орад.</p> <p>8. Не, ин ҳатто дар мамлакатҳои мутараққӣ ҳам аҳён-аҳён ба амал меояд.</p> <p>9. Мувофиқот ба қонунҳо ва меъёрҳои муқарраршуда.</p> <p>10. Не, зоро бисёр мамлакатҳо шаҳрвандиро дар асоси дар ҳудуди</p>

		жамон мамлакат таваллуд шудани шахс медиқанд. Вале дар бисёр мамлакатқо аз одамони аз дигар кишвархо омада талаб мекунанд, ки аз забондой имтихон супоранд.
7	<p>1. Кай Иттиҳоди Шұравй пош хұрд ва Тоҷикистон соҳибистиқлол шуд?</p> <p>2. Давлатхои аввалини тоҷикон чӣ номҳо доштанд?</p> <p>3. Кадоме аз ин китобҳо күхантараанд: “Авасто” ё “Куръон”?</p> <p>4. Искандари Мақдунӣ дар кучо таваллуд шудааст?</p> <p>5. Дини исломро кай ба сарзамини тоҷикон оварданд?</p> <p>6. Қисмати тоҷикнишини Осиёи марказӣ кай ба зери таъсири Русия афтод?</p> <p>7. Давлати Сомониён кадом низоми идоракуниро бунёд кард?</p> <p>8. Кадом чунбиш истифодаи забони тоҷикиро нисбати забони арабӣ авлотар медонист?</p> <p>9. Номи сарвазири маъруфи Давлати Сомониён, ки оид ба давлатдорӣ китоб навиштааст, чист?</p> <p>10. Республикаи Советии Сотсиалистии Тоҷикистон кай ташкил шудааст?</p>	<p>1. Соли 1991.</p> <p>2. Суғд, Ҷохтар.</p> <p>3. “Авасто”.</p> <p>4. Дар Юнон.</p> <p>5. Дар асри VIII.</p> <p>6. Соли 1868, аммо аморати Бухоро то соли 1920 вұчуд дошт.</p> <p>7. Девони вазиронро.</p> <p>8. Шуубия.</p> <p>9. Низомулмулк.</p> <p>10. Соли 1929.</p>
8	<p>1. Ҷомеаи қабилавӣ чӣ гуна ташкил шудааст?</p> <p>2. Теократия чист?</p> <p>3. Фарқияти байни системаи федеративӣ аз давлати ягона чист?</p> <p>4. Олигархия ин...</p> <p>5. Панҷ принципи демократияро номбар кунед.</p> <p>6. Оё дар ҳамаи мамлакатҳои демократӣ системаи яхелаи идораи давлатӣ амал мекунанд?</p> <p>7. Дар давлати демократӣ ҳокимияти олий ба кӣ мансуб аст?</p> <p>8. Қонунҳо аз кучо асос ёфтаанд?</p> <p>9. Дар мамлакатҳои демократӣ одамон бо кадом роҳ ба сари ҳокимият меоянд?</p> <p>10. Вазъиятеро, ки дар он ҳеч гуна ҳокимияти давлатӣ нест, бо кадом калима баён кардан мумкин аст?</p>	<p>1. Дар асоси алоқаҳои хешутаборӣ</p> <p>2. Давлате, ки онро дини ҳоким идора мекунад.</p> <p>3. Дар давлати федеративӣ ба штатҳои алоҳида (қисми таркибии федератсия) ҳукуқҳои зиёд дода шудаанд.</p> <p>4. Идораи давлат аз ҷониби гурӯҳи имтиёздор/сарватманди ҳоким.</p> <p>5. 1) ҳокимияти ҳалқ олист;</p> <p>2) идора аз рӯи иродай аксарият, вале бо ҳимояи ақаллият;</p> <p>3) баробарии шаҳрвандон;</p> <p>4) эътиқод ба ҳукуқҳои инсон;</p> <p>5) баробарии шаҳрвандон дар назди қонун ва суд.</p> <p>6. Не.</p> <p>7. Ба ҳалқ.</p> <p>8. Аз анъанаҳо, принципҳои ахлоқӣ.</p> <p>9. Бо роҳи интихобот.</p> <p>10. Беҳокимиятӣ (анархия).</p>
9	<p>1. Қонун - ин...</p> <p>2. Конститутсия чист?</p> <p>3. Оё ба Конститутсия тайғирот даровардан имконпазир аст?</p> <p>4. Қисматҳои асосии конститутсия</p>	<p>1. Қоидаҳои мұхокимашуда, ризогашта ва парламент қабулкарда.</p> <p>2. Қонуни олий ва асосии мамлакат.</p> <p>3. Бале, бо тағиیرәбии вазъияти сиёсий ва иқтисодӣ.</p>

	<p>кадоманд?</p> <p>5. Волоияти қонун ба ... мухолиф аст</p> <p>6. Чаро дар бисёр мамлакатҳо қонунҳои басо мураккаби вориди тағйирот ба конститутсия муқаррар шудаанд?</p> <p>7. Конститутсияи кадом мамлакат аз ҳама кӯҳантар (қадимтар) аст?</p> <p>8. Чаро конститутсияҳои мамлакатҳои гуногун аз ҳамдигар фарқ мекунанд?</p> <p>9. Се шоҳаи асосии ҳокимиияти давлатӣ кадомхоянд?</p> <p>10. Оё ба ягон давлат мусассар мешавад, ки ҳамеша қонунҳои худро анику дақиқ ба ҷо орад?</p>	<p>4. Навъи давлат, ҳуқуқҳои шаҳрвандон, салоҳиятҳои давлат, роҳҳои даровардани тағйирот ба конститутсия</p> <p>5. ба ҳукмронии одами алоҳида.</p> <p>6. Барои он ки ба даровардани тағйирот ба манфиати ягон гурӯҳи алоҳидаи сиёсӣ роҳ дода нашавад.</p> <p>7. Аз они ИМА.</p> <p>8. Чунки дар онҳо анъанаҳои гуногуни миллӣ ва системаҳои ҳокимиияти давлатӣ инъикос меёбанд.</p> <p>9. Ҳокимиятҳои икроия, қонунбарор ва суд.</p> <p>10. Не.</p>
10	<p>1. Аввалин Конститутсия дар Тоҷикистони Шӯравӣ кай қабул шуд?</p> <p>2. Конститутсияи Тоҷикистони соҳибистиклол кай қабул шуд?</p> <p>3. Кадом мақомот назорат мекунад, ки қонунҳо бо Сарқонун мухолифат нақунанд?</p> <p>4. Конститутсияи (Сарқонуни) Ҷумҳурии Тоҷикистон аз ҷанд модда иборат аст?</p> <p>5. Дар Конститутсияи соли 1994 кадом системаи идоракуни давлатӣ муайян карда шуд?</p> <p>6. Раванде, ки дар он мардум барои тағйир додани Конститутсия овоз медиҳанд, чӣ ном дорад?</p> <p>7. Аввалин президенти дар Тоҷикистон ба тариқи демократӣ интихобшуда кӣ буд?</p> <p>8. Агар шаҳрванд бо қарори суди вилоятӣ розӣ набошад, пас ў ба кадом мақомот муроҷиат карда метавонад?</p> <p>9. Оё Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон озодии суханро кафолат медиҳад?</p> <p>10. Кадом мақомот манфиатҳои давлатро дар суд ҳимоя мекунад?</p>	<p>1. Соли 1929.</p> <p>2. Соли 1994.</p> <p>3. Суди Конститутсионӣ.</p> <p>4. Аз 100 модда.</p> <p>5. Ҷумҳурии Президентӣ.</p> <p>6. Раъйпурсӣ.</p> <p>7. Набиев Раҳмон Набиевич.</p> <p>8. Ба Суди Олий.</p> <p>9. Бале.</p> <p>10. Прокуратура.</p>
11	<p>1. Фарқияти асосии системаи парламентӣ аз системаи президентӣ дар чист?</p> <p>2. Вазифаи асосии мақомоти қонунбарор кадом аст?</p> <p>3. Вазифаҳои мақомоти икроия ...</p> <p>4. Ҷиҳатҳои фарқунандаи мақомоти қонунбарорро дар мамлакатҳои гуногун номбар кунед.</p> <p>5. Вақте яке аз шоҳаҳои ҳокимиият бештар қудрат мегирад, чаро хавфнок аст?</p> <p>6. Ҷӣ бояд кард, то мувозинати шоҳаҳои ҳокимиият дар мамлакат нигоҳ дошта шаванд?</p> <p>7. Ду соҳаи асосии ҳуқуқро номбар кунед.</p> <p>8. Дар давраи ҳокимиияти шӯравӣ таъин кардан ба бисёр вазифаҳои давлатӣ чӣ</p>	<p>1. Дар системаи парламентӣ ҳукумат аз аъзои бевосита интихобшудаи парламент иборат аст. Дар системаи президентӣ ҳукумат аз тарафи президенти ҳалиқ интихобкарда таъин мегардад.</p> <p>2. Таҳия кардан ва қабул намудани қонунҳо.</p> <p>3. Дар ҳаёт татбиқ намудани қонунҳои қабулкардаи парламент.</p> <p>4. а) микдори аъзо; б) микдори палатаҳо; в) тартиби кор; г) нақши ҳизбҳои сиёсӣ; ғ) аҳамияти нисбӣ дар муқоиса бо мақомоти ҳокимиияти икроия.</p> <p>5. Вай танҳо бар асоси манфиатҳои худ қарорҳо қабул мекунад.</p>

	гұна сурат мегирифт? 9. Оё вазоратхой давлатті вазифадоранд, ки ба одамон хизмат кунанд, ё баръакс? 10. Истибдоди давлатті чист?	6. Ҳукуқи ба мансабхо таъин карданро байни шохаҳои гуногуни җокимият тақсим намудан ё ҳамаи мансабхоро интихоби кардан лозим аст. 7. Чиной ва шахрванды. 8. Ба вазифаҳо аз ҷониби мақомоти ҳизбий таъйин мешуданд. 9. Онҳо бояд ба одамон хизмат кунанд. 10. Вақте ҳукумат бар зидди ҳалқи худ амал мекунад.
12	1. Палатаи болой чи ном дорад? 2. Чор вазифаи асосии Президентро номбар кунед. 3. Палатаи поёйи чи ном дорад? 4. Ҳукуматро кій сарварй мекунад? 5. Интихоботи Президентро кадом мақомот таъин мекунад? 6. Функцияи асосии Суди Конституционий чигуна аст? 7. Шумо аз чандсолагй метавонед вакили Маҷлиси намояндагон интихоб шавед? 8. Кадом вилоят дар Суди Конституционий намояндаи маҳсус дорад? 9. Сарвазир чанд муовин дорад? 10. Ҷаласае, ки дар он сарвазир, муовинони сарвазир ва вазирони вазоратхой дахлдор чамъ меоянд, чи ном дорад?	1. Маҷлиси миллӣ. 2. (Ниг, ба боби 12, қисмҳои 2, 1 ё моддаҳои 46-53-и Конституция). 3. Маҷлиси намояндагон. 4. Президент. 5. Маҷлиси намояндагон. 6. Назорат кардан ба он ки қонунҳои пешниҳодшаванда ба Конституция мувофиқат кунанд. 7. Аз 25-солагй. 8. ВМҚБ. 9. 6 муовин. 10. Раёсат/Президиум.

2.4 Баҳогузори: таҳияи нақша

Шуморо масъалаи чи қадар сарф шудани вақт барои санчиши тести иборат аз 10 савол дар 45 хонанда ба ташвиши меорад?

- Саволҳоро дар таҳтаи синф нависед.
- Ба хонандагон барои ичрои тест 10 дақиқа вақт диҳед (худ дар қафои синф истода, ба кори онҳо назорат баред). Онҳо бояд бо ручка нависанд.
- Хонандагон варақаҳоро бо ҷавобҳои хеш, ки дар рӯи онҳо номхояшонро сабт мекунанд, барои санчиш ба якдигар медиҳанд (дар вақти гузаронидани ҳар як тест тағтишгаронро иваз намоед).
- Ҷавобҳои дурустро бо овози баланд хонед. Хонандагон навиштаҳоро тағтиш карда, дар варақаҳои гирифтаашон қайдҳо мекунанд, баъд миқдори ҷавобҳои дурустро ҳисоб карда, дар шафати маълумотҳои гирифтаашон фамилияи худро менависанд.
- Варақҳоро бо тестҳо чамъ кунед ва интихобан қайдҳои хонандагонро тағтиш намоед.

Аз гуфтаҳои боло аён аст, ки вариантын гуногуни ба хонандагон баҳодиҳӣ мавҷуданд. Варианти беҳтарин ба вақт доштани мо вобаста аст. Шояд ба шумо лозим набошад, ки дар шакли ҳаттӣ нақша тартиб диҳед, то аз рӯи он ба хонандагон баҳо гузоред, вале онро ақаллан фикр кардан лозим аст. Дар зер мо намунаи ҷанде аз чунин нақшаҳоро меорем. Зимнан, намунаи аввал нисбати дуюмаш мураккаб аст.

Модели 1.**Ба охири боби 3:**

Ман ба ҳар як хонанда аз рүи як қадвали рафторй баҳо мегузорам ва ҳар кадоме яктой эссе месупорад. На камтар аз нисфи ақли синф шифохй ба 10 (ҳадди ақал) савол (тест бо өзөндөгі күтох) өзөнчө мегүяд. Аз рүи ин натижаҳо ман тибқи низоми панчбаллй баҳо миёнаро ҳосил мекунам.

Бобхой 4-6:

Ба хонандагон боз аз рүи ду өзөндөгі қадвали рафторй ва ичрои супориш оид ба бизнес-нақша баҳо мегузорам. Дар асоси ҳамаи бобхой қаблй дар охири чөрек ман барои ҳар хонанда баҳо миёндөврй бароварда, тавзехоти мухтасари хаттии иборат на камтар аз 20 калима медиҳам.

Бобхой 7-9:

Ба ҳамаи хонандагон эссе ва илова бар он супориши начандон калон, тахминан иборат аз 10 савол дода мешавад. Саволжо, өзөндөгі күтохи хатти талаб мекунанд. Эссеҳои навишташударо ман ният дорам, барои тафтиши байниҳамдигарй ба хонандагон дихам. Ин хонандагон аз рүи мөйөрхой пешниҳодшуда тибқи низоми 30 балла ба эссеҳо бояд баҳо гузоранд. Натижаҳои ҳосилшуда ба ман барои баровардани баҳо өзөндөгі күмак мекунанд.

Бобхой 10-12:

Ба ҳамаи хонандагон як эссе дода мешаад. Гайр аз ин, ман боз аз рүи ду өзөндөгі қадвали рафторй баҳо мегузорам. Баъд ман оид ба ин ва дигар бобхой иттилоот өзөндөгі чамъбастай, иборат аз 10 савол дода мешавад, ки аз рүи ҳамаи қисматхой гузаронидашудаи китоб өзөндөгі күтохи хатти талаб мекунад. Гайр аз ин, ман аз ҳар як хонанда ҳоқиши мекунам, ки ба ҳуд баҳо дихад. Ин ҳудбаҳодиҳий аз ҷониби рафиқи ҳамсоли ўсанчида мешавад. Баъд ман тамоми иттилооти гирифтаамро барои баровардани баҳо 5-балла истифода мекунам. Вай дар табели ҳар хонанда ба сифати баҳо өзөндөгі чамъбастай аз ин фан сабт мегардад.

Баҳои өзөндөгі чамъбастии солона аз инжо иборат ҳоҳад шуд:

5 қадвали рафторй	25 балл
4 эссе/супориш	40 балл
Чавобхой күтох	20 балл
Чавобхой күтохи өзөндөгі чамъбастай	10 балл
Ҳудбаҳодиҳий	5 балл

Сипас тамоми ин сумма ба 20 тақсим ва то бутунни том яклухт карда мешавад.

Модели 2.**Азбаски дар як ҳафта 52 соат дарс дорам, ман чунин мекунам:**

1. Панч тест бо өзөндөгі күтох ба 10 савол – 20% аз баҳо өзөндөгі чамъбастай.
2. Се қадвали рафторй 30% аз баҳо өзөндөгі чамъбастай.
3. Ду эссе 50% аз баҳо өзөндөгі чамъбастай.

Аз рүи қадвалхой рафторй ман ба хонандагон аз рүи системаи 5 баллй тибқи мөйөрхой зерин баҳо медиҳам:

1. Оё онжо ба дигарон имконияти сухан гүфтән медиҳанд?
2. Оё онжо дар кори синф фаъолона иштирок мекунанд?
3. Ҳангоми қабули қарор дар кори гүрүхй оё онжо ба созиши меоянд?

2.4.1 Ҳисоби баҳо

Аз сабаби субъективияти характери маңоди баҳодиҳӣ, мо ба шумо маслиҳат медиҳем, ки муносибати маҳсуси худро ба хонандагони алоҳида ҳаргиз ба ин ё он шакл зоҳир накунед. Гайр аз ин, ба шумо, эҳтимол, лозим меояд, пеш аз гузоштани баҳо дар журнад ё рӯзнома шарҳ дихед, ки чаро ҷавобро маҳз чунин арзёбӣ кардед. Ба шояд истифодай таҷрибаи ба ҳамдигар баҳогузорӣ ва худбаҳогузории хонандагон манфиатбажш бошад. Бисёр вакт чунин мешавад, ки онҳо, алалхусус агар ин кор ошкоро сурат гирад, назар ба оне, ки интизор будем, хеле одилона ва ҳаққонӣ амал мекунанд. Ба сабаби маҳсусиятҳои ин фан гузоштани баҳо аз “як” то “панҷ” то андозае ачиб менамояд. Инро дар вакти гузоштани баҳо шарҳ додан беҳтар аст. Дар ин маврид мо иқрор мешавем, ки ин имконнапазир аст.

Агар шумо маълумотро аз рӯи се ҷузъи баҳодиҳии дар боло зикршуда гиред ва онҳоро ба 3 тақсим кунед, метавонед аз рӯи низоми 5 баллӣ натиҷа ҳосил намоед. Ба ин тарик, дар шумо бояд баҳои аниқе ҳосил шавад, ки дараҷаи муваффақшавии хонандагонро ба ҳадафҳои умумии ҳар як боб нишон дихад. Сипас шумо дар асоси баҳоҳои ҷории ба ҳар боб гузошташуда баҳои миёнаи нимсола ё солонаро бароварда метавонед.

Масалан: Боби 1. Нигина
Э (эссе) 23/6 = 3,8
(Р) рафтор 20/5 = 4
(ЧК) ҷавобҳои кӯтоҳ 6/2
= 3

Баъд ҳисоб мекунем
 $3,8 + 4 + 3 = 10,8; 10,8 : 3 = 3,6$. Инро то 4 яклуҳт кардан мумкин аст.

Агар ҳис кунед, ки дар шумо маълумоти хеле зиёд ҷамъ мешавад, метавонед баъзе марҳилаҳои баҳодиҳиро сарфи назар намоед, вале он гоҳ ба шумо лозим меояд, ки формулаи баровардани баҳоро дигар кунед.

3.0 Тавсияҳои иловагӣ оид ба навиштани эссе

Тавсияҳои пешниҳодшаванда, мушахҳас ба ин фан набуда, балки умуман, ба навиштани эссе (иншо) даҳл доранд.

Дар бисёр дарсҳои анъанавӣ хонандагон корҳои эҷодӣ наменависанд. Сабаб ин аст, ки имтиҳоноти мактабӣ навиштани корҳои эҷодии оригиналро хеле кам талаб мекунанд. Агар фанни мазкур дуруст таълим дода шавад, ин маҳорат барои инкишифии хонандагон хеле муғид ва шавқовар аст. Яке аз проблемаҳои асосие, ки мактаббачагон бо он дучор меоянд, набудани шунавандагон аст. Гап дар сари он аст, ки корҳоро муаллимон одатан бо овози баланд хонда, дикқати асосиро ба шакли иншо равона мекунанд, на ба мундариҷаи он.

Мо пешниҳод мекунем, ки аз ташкили озмуни корҳои хаттӣ ба мавзӯи додашуда шурӯъ карда шавад. Ба хонандагон гӯед, ки эссеҳои беҳтарин ҷамъ оварда аз ҷониби

Шарҳи шумо ба корҳои хонандагон чӣ гуна метавон шуд?

Шумо дар ҳусуси корҳои хонандагон ҳамеша ягон ҷизи мусбате гуфта метавонед. Шумо бояд ҳамчун хонандай тарафдор шарҳ дихед. Якчанд мисол:

- Накша хеле хуб андешида шудааст!
- Хеле мантиқист!
- Маълумоти ҷолиб.
- Ман инро пештар намедонистам.
- Дарёфти/ бозёфти хуб.
- Аз иншо маълум, ки шумо можияти масъаларо хуб медонед.
- Хеле шавқовар!
- Иншо дикқати касро ба худ мекашад.
- Кас иншои шуморо хонда, лаззат мебарад.
- Шумо ба истифодай дурусти феълҳо комёб мегардед.
- Ин қисми иншо хеле хуб фикр карда шудааст
- Хеле босаводона навишта шудааст.
- Аз иншо маълум, ки захираи лугавии шумо хеле бой аст.
- Ман гумон мекунам, шумо мисли Айнӣ маъруф мешавед.
- Қалимаю ибораҳо хеле хуб интиҳоб шудаанд.
- Иншои азло!
- Ташаккүр, шумо дар сари иҷрои ин супории хеле хуб меҳнат кардаед.
- Шумо малакаи беҳтарни иншонависӣ ҳосил кардед.

комиссияи чорнафара (хонандагонеро дар ҳайати комиссия интихоб кунед, ки маҳорати беҳтар навиштан доранд ва ё дар синф интихоби аъзои ҳакамонро ташкил кунед) санчида мешаванд ва баъд онҳоро худи шумо баррасӣ менамоед. Ба аъзои ҳакамон гӯед: агар онҳо ягон кори ачиб, vale бад навишташударо бинанд, бигзор, аввал ба муаллиф гӯянд, ки вай агар дар озмун голиб омадан хоҳад, ба ин эътибор дихад. Сипас шумо корҳои беҳтаринро интихоб карда, онҳоро бо усулҳои зер ба аҳли чамоа пешниҳод карда метавонед:

- Дар таҳтаси эълонҳо ба намоиш мегузоред.
- Дар маҷмӯъ, ба китобхонаи мактаб месӯпоред.
- Кӯшиш мекунед, ки дар рӯзномаи маҷалӣ чоп шавад.

Шумо мебинед: агар онҳо донанд, ки иншояшонро ба ҷуз муаллимони онҳо боз нафарони дигар меҳонанд, ба шакли иншо (яъне аз нигоҳи грамматикий дуруст будани он) эътибори зиёд медиҳанд.

3.1 Бо корҳои хонандагон чӣ бояд кард¹

Баҳодиҳӣ ба матн яке аз шаклҳои тақризи муаллим аст. Шумо ҳамчун муаллим, ба тафтиши иншо пардохта, бояд фикр кунед, ки мақсадатон чист: оё танҳо баҳо гузоштан меҳоҳед, ё ба он манфиатдор ҳастед, ки бо қайду таъкидҳои худ ба хонанда ҷизро ёд дихед. Аз ин рӯ, то муайян накунед, ки муносибати хонанда ба ин чӣ гуна аст, **БА ДАФТАРҲО ЧИЗЕ НАНАВИСЕД!!!** Агар хонандагон минбаъд корҳои худро ба ҷузвон гузошта, онҳоро фаромӯш кунанд, тамоми шаб нишаста, корҳои супоридашударо хондан ва ба онҳо ислоҳҳо даровардан маънне надорад. Қайду таъкидҳо бояд барои марҳилаи дигари кор таконе гарданд. Ба ибораи дигар, қайду таъкидҳои шумо бояд ба хонандагон супориҳои нав диханд. Ба он бовар ҳосил кунед, ки қайдҳои шумо ба марҳилаҳои кор дар сари эссе мувофиқат мекунанд. Масалан, ҳама ҷизро бо ҷузъиёташ дар сиёҳнависи эссе чун дар шакли анҷомёфта нанависед. Ҳангоми хондани сиёҳнавис шумо ба чунин масъалаҳо, чун мантиқи (ташкили) фикр, робитаи байни сарҳатҳо, ҳамчунин ба он ки оё мундариҷаи кор ба мавзӯъ мувофиқат мекунад, ё не, бояд дикқат дихед. Фақат дар сурати мувофиқи талаб будани ҳамаи ин корҳо шумо ба соҳти ҷумлаҳо ва грамматика эътибор медиҳед.

Усулҳо, ки метавонанд, баҳодиҳиро нисбатан пурсамар гардонанд

1. Ба ҷои ислоҳҳо қайдҳоро истифодоа кунед (ниг. ба зер). Қайдҳо ба хонанда ҳаторо нишон дода, vale онро ислоҳ намекунанд. Шумо дар бораи ҳатоҳо аз рӯи ҷорӣ маълумоти зерин дода метавонед:

- ҷои он;
- типи ҳато;
- барои ислоҳи ҳато чӣ кор кардан мумкин аст (“ба лугат нигаред”);
- аҳамиятнокии ҳато.

Барои хонандагони нисбатан лаёқатманд шумо метавонед дар ҳошияи иншояшон қайдҳо кунед - ишора ба мавҷудияти ҳато, аммо барои хонандагони сустхон бошад, шумо метавонед маълумоти муфассалтаре дихед, масалан, дар бораи ҷой ва навъи ҳато.

2. Эҷодкор бошед

Ба хонандагон гӯед, ки барои тафтиш намудан ва муайян кардани ҳатоҳо вақт маҳдуд аст, бинобар ин шумо танҳо баъзе қисматҳои корро аз назар мегузаронед. Масалан: “Ман ҳар як эссеи дуюмро тафтиш карда, қайдҳо мекунам”, “Ман танҳо саҳифаи аввалро тафиш мекунам”, “Ман танҳо ба ин ё он навъи ҳатоҳо дикқат медиҳам” (ниг. ба қисмати дигар).

¹ Ин қисмат дар бораи қайдҳо аз кори Саймон Ченкинс “Таълими нутқи ҳаттӣ”, 1998, Бунёди Сорос - Тоҷикистон гирифта шудааст.

3. Мақсаднок амал кунед

- Шаклхо ё навъхои муайяни хатоҳоро қайд кунед. “Ин ҳафта ман ният дорам, танҳо хатоҳои грамматикиро қайд кунам”. Гуфтаҳои боло хонандагонро водор месозад, ба хатоҳое эътибори бештар диханд, ки ба ин сатхи корҳои хаттӣ хосанд. Ин ба хонандагон имконият медиҳад, малакаҳое ҳосил намоянд, ки барои роҳ надодан ба чунин навъи хатоҳо заруранд. Шумо мебинед, ки бисёр хатоҳои дар варианти аввали сиёҳнавис ҷодошта, бе қӯшишҳои шумо дар мавриди ҷалб намудани диққати хонандагон ба ин навъи хатоҳо, дар тозанавис аз байн мераванд.
- Агар хонанда бинад, ки иншои ў pur аз қайдҳои ислоҳкунанда гардидааст, дар ў ҳама гуна ҳоҳиши чизе навиштан гум мешавад. Диққати худро ба хатоҳое равона созед, ки (1) бисёр вомехӯранд, (2) боиси вайрон шудани мазмуни матн мегарданд, (3) хеле осон ислоҳшавандаанд.
- Ба он бовар ҳосил кунед: хонандагон пурра дарк мекунанд, ки шумо дидаву дониста, бошууруна ба баъзе навъҳои хатоҳо диққат намедиҳед.

4. Ҳачми корро тақсим кунед

Бигзор хонандагон кори худро ҳаматарафа аз назар гузаронанд, иншоҳои яқдигарро тафтиш карда қайдҳо кунанд, ва баъд ба шумо супоранд. Ин усулро натанҳо ҳамчун воситай кўмакрасон барои кори тафтиш мебоист баррасӣ намуд. Тафтиши ҳамдигарӣ доираи хонандагони иншоҳоро васеъ мекунад. Ин ба талабагон барои беҳтар кардани сифати кори худ ҳавасмандии یловагӣ мебахшад. Ба тариқи дигар гӯем ин усул ба зарбулмасали “дўстон оинаи яқдигаранд” мувофиқ аст. Муаллиф барои шунавандагон иншои худро бо овози баланд қироат мекунад. Аллакай дар раванди қироат худи муаллиф бисёр хатоҳоро мебинад, ҳарчанд ки шунавандагон ба он эътибор ҳам намедиҳанд (Ниг. “Саволҳо барои хонандагоне, ки кори ҳамдигарро тафтиш мекунанд”).

5. Шахсан ҳамсӯҳбат шавед

Ҳанӯз, ки хонандагон бо иҷрои супориши хаттӣ машғуланд, хонандагони алоҳидаро як-як назди мизатон даъват кунед ва бо онҳо дар бораи рафти кор гуфтугӯ намоед.

6. Тавсияҳои дигар

- ❖ Таъкид кунед, ки байни сатрҳо аз меъёри муқаррарӣ ду баробар зиёдтар фосила гузоранд.
- ❖ Таъкид кунед, ки иншоро тоза ва зебо нависанд.
- ❖ Таъкид кунед, ки иншоро босифат нависанд ва ҳачми он калон набошад.
- ❖ Ба хонандагон гӯед, ки шумо ба онҳо хатоҳои қайдкардаатонро барои ислоҳ кардан медиҳед.
- ❖ Дар шарҳу тавзехҳои худ бодиққат ва эҳтиёткор бошед.
- ❖ Ҷун хатоҳоро гуфтед, тарафҳои мусбати корро низ қайд кунед.
- ❖ Харгиз ба сиёҳнавис баҳо нагузоред.
- ❖ Ҳақиқатнигор бошед. Агар нуқтаи назари шахсии шумо аз нуқтаи назари баёнкардаи хонанда фарқ кунад ҳам, ба он роҳ надиҳед, ки он ба баҳо таъсир расонад.

Амалҳои чавобии хонандагон ба қайдҳои шумо:

1. Хонандагон корро ислоҳ мекунанд, месанҷанд ва онро бори дигар рӯнавис мекунанд.
2. Хонандагон бо шумо вомехӯранд ва шумо бо онҳо хатоҳо ва тарафҳои пурқуввати корро муҳокима мекунед.
3. Хонанда ё муаллим кори навишташударо дар назди аҳли синф қироат мекунад.
4. Баъд кори хонанда дар рӯзномаи мактаб ё рӯзномаи маҳаллӣ чоп мешавад.
5. Кори хонанда дар лентай магнитфон сабт мешавад.

Саволжо барои хонандагоне, ки кори ҳамдигарро тафтиш мекунанд

1. Муаллиф кадом ақидаи асосиро ҷонибдор аст? _____

2. Ҳадафҳои муаллиф кадомхоянд?

- a) шарҳ додани чизе
- b) навиштани чизе
- c) касеро ба чизе мӯътакид сохтан
- d) нишон додани алоқамандии байни чизе
- e) ва гайра
- d) комбинатсияи нуқоти дар боло зикршуда (мисол a+b)

3. Оё муаллиф ба натиҷаи дилҳоҷаш муваффақ шудааст?

Ҳа Не

Тавзехот _____

4. Пешниҳодҳои ман оид ба беҳтар кардани варианти сиёҳнависи иншои мазкур

5. Оё иншо муқаддима ва хулоса дорад? _____

6. Шумо дар кучои матн бори аввал ғояи асосиро пай бурдед? _____

7. Оё барои равшан сохтани баъзе паҳлухои иншо ба муаллиф савол доред? Агар савол бошад, он чигуна аст? _____

8. Оё дар ин иншо ҳама чиз фахмост? Агар не, пас чӣ нофахмост? _____

9. Дар иншои мазкур ба шумо чӣ маъқул шуд? Тарафҳои мусбати он кадомхоянд?

Сана:

Имзо:

Ишораҳо ҳангоми тафтиш

Бовар ҳосил кунед, ки шумо дар истифодаи ишораҳо ҳангоми тафтиш муттасил ҳастед ва хонандагон варакҷоро бо шарҳи моҳияти онҳо доранд. Ишораҳои мазкур аз ҷониби муаллимони забони англисӣ истифода мешаванд, вале шумо онро метавонед ба осонӣ ба забонҳоӣ дигар мутобиқ гардонед.

Ишораҳо ба ҳатогиҳо

Ҳатои имлой*

Шакли дигари қалимаро оред*

Тартиби қалимаҳоро иваз намоед*

Қалимаро бо ҳарфи қалон нависед*

Сарҳати нав шурӯъ кунед*

Мисол

Шумо чӣ кор микунед? Имл.

Имрӯз ман худро беморӣ ҳис мекунам.
Ш.К.

Ӯин машине, ки меҳост бихарад.

Шоҳ дар фаронса таваллуд шуд. К

... ба соҳил рафтем. Рӯзи дигар ...

Сархати нав шурұғынан көрдін лозим нест	1 с
Ман намефақмам*	Имрұз дағни ү аст. Мен болып бегеңдік рұзынан шашбаптауда.
Чүмларо тақсам күнед (хеле дароз аст) *	...ва вакте ү назди одаме рафт, ки... ХД
Хатой услугабы*	Ман гумон мекунам, қонуни нав дар ҳақиқат зүр аст. Ифодаро дигар күнед.

ЭЗОХ:

Ба шұмадағы шарт нест, ки ұшамаи ин қайдарорда истифода күнед, бинобар ин аз онжое шурұғынан күнед, ки бо ситорача ишора шудаанд.

4.0 Барномаҳои ФБСИ, ки бо ин фан марбутанд**4.1 Кумитаҳои амали талабагон**

Агар назария дар амалия истифода нашавад пас донишҳои назарӣ аксаран бефоидаанд. ФБСИ бо мақсади күмак расонидан дар ин масъала барои мактабхо барномаи ташкили Кумитаҳои амали талабагонро (КАТ) таҳия кардааст, ки бо инкишофи чомеаи шаҳрвандӣ мусоидат мекунад.

Кумитаҳои амали талабагон аз ҷониби гурӯҳи хонандагон бо дастгирии маъмурияти мактаб ташкил гардида баъди гузаронидани семинарии ФБСИ созмон меёбанд. Таъсиси КАТ барои муваффақ шудан ба ҳадафҳои зерин нигаронида мешавад:

- Халли проблемаҳои иҷтимоӣ дар ҳудуди ноҳия ва мактаби худ. Масалан, расонидани күмакҳо ба оилаҳои камбизоат, пионсолон, ё беҳсозии таҷхизоти мактаб;
- “Сохтани пулҳо” дар якчоягӣ бо мақомоти маҳаллии ҳокимијат, мақомоти ҳудидоракуни мактаб, СФҲ ва дигар ташкилотҳои ҷамъияти;
- Хонандагон КАТ ташкил карда, бояд бо принципҳо ва асосҳои демократия дар муошират бошанд.

4.2 Рӯзи иштироки талабагон дар корҳои мақомоти маҳаллии ҳокимијат

Барои он ки хонандагони мактабҳои миёна аҳамияти мақомоти маҳаллии ҳокимијати давлатиро дар ҳаёти онҳо беҳтар фахманд, ФБСИ барномае таҳия кардааст, ки ба мактаббачагон имконият медиҳад, дар зарфи як рӯз дар утоқҳои корӣ дар шафати кормандони мақомоти маҳаллии ҳокимијат бошанд. Масалан, дар ҳукумат, ҷамоат, суди маҳаллии ва ғ. Дар ин рӯз хонандагон мебинанд, ки чӣ тавр кормандон вазифаҳои ҳудро ба ҷониб мөоранд, проблемаҳои гуногунро ҳал мекунанд, бо мақомоти дигар ҳамкорӣ карда, ба ҷомеа таъсир мерасонанд.

5.0 Бо мөн чӣ навъ бояд тамос гирифт?**IFES – Тоҷикистон:**

Тоҷикистон, ш. Душанбе, 734013
кӯчаи Беҳзод 25, ошёнаи сеюм
Тел: (992 372) 21-80-52
(992 372) 21-70-98

IFES – Вашингтон

ИМА, Вашингтон,
1101 15th Street. NW Third Floor
Washington D.C. 20005
Tel: 8-101-202-828-8507
Fax: 8-101-202-452-0804

6.0 Луғат

Термин (русӣ)	Истилоҳ (тоҷикӣ)	Ифода
Автономия	Мухтор	Идоракунни васеи дохилии минтақа.
Адаптация	Мутобиқшавӣ	Раванди мутобиқшавии шахсият ё гурӯҳи иҷтимоӣ ба муҳияти ҷамъиятие, ки дар рафти он талабот ва ниёзмандиҳои субъектҳои дар он иштирокдошта

Адаптировать	Мутобиқсозӣ	Мувофиқ гардонида мешаванд.
Активы	Сарват	Содда кардан матн, мутобиқсозии он барои хонандагони тайёриашон сусттар (камтар).
Амнистия	Афви умумӣ	Дар иқтисодиёт маҷмӯи амвол ва маблағҳои пулӣ, ки ба корхона, ширкат ва фирмажо мансубанд.
Анархия	Беҳокияти	Пурра ё қисман аз ҷазо озод кардан ашҳоси ҷиноятсодиркарда аз ҷониби мақомоти олии ҳокимијат.
Арбитражный суд	Суди арбитражӣ	Суди расмии давлатии доимоамалкунандай, ки баҳсҳои ҳочагии байнӣ ташкилотҳо, корхонаҳо ва ширкатҳоро баррасӣ карда, аз рӯи онҳо қарор мебарорад. Суди арбитражӣ асосан баҳсҳоро оид ба муносибатҳои қарордодӣ ва риояи ўҳдадориҳои аз онҳо бармеомадаро баррасӣ мекунад. Объекти баррасии судҳои арбитражӣ ҳамчунин робитаҳои берунии савдӣ ва дигар робитаҳои иқтисодии байналхалқӣ мебошанд.
Аренда	Иҷора	Иҷора гирифтани бино ё ягон ашё (мол) барои истифодаи муваққатӣ дар асосҳои қарордод.
Аристократия	Аристократия (Тарзи давлатдории ҳокимијати асилзодагон)	Аз юнонии <i>arustos</i> - беҳтарин ва ... кратия, шакли идоракунии давлатӣ, ки дар он ҳокимијат ба намояндагони аъёну ашроф, ё асилзодагон мансуб аст.
Аудиторы	Аудиторҳо	Ашҳоси боэътиҳод, ки аудит мегузаронанд. Онҳое, ки фаъолияти молиявии ҳочагиҳо, ширкатҳо, корхонаҳо, ҷамъиятҳои саҳҳомиро тафтиш мекунанд. Бо сифати аудиторҳо, мутахассисони баландиҳтисос, одамони соҳибқасб, ки литсензияи маҳсус. (иҷозатнома) доранд, ё кормандони ҳадамоту ширкатҳои аудидиторӣ метавонанд фаъолият кунанд.
Баланс	Мувозина	1. Баробарвазӣ. 2. Таносуби муайян-одатан дар ифодаи миқдорӣ, қисмҳо, тарафҳои ягон рӯйдод, раванд, ягон навъи фаъолият ва гайра.
Банк развития	Бонки рушд	Институти давлатӣ ё шаҳсии молиявӣ-кредитӣ, ки барои маблағгузорӣ ба иқтисодиёт мусоидат мекунад, қарзҳои дарозмулдати лоиҳаҳои азимро амалий мегардонад.
Бартер	Мубодила	Мубодилаи бевоситай бепули як мол ба моли дигар.
Бизнес (предпринимательство)	Бизнес (соҳибкорӣ)	Фаъолияти иқтисодие, ки барои гирифтани фоида нигаронида шудааст.
Бизнес-план	Бизнес-нақша	Ба маъни том, бизнес-нақша ҳӯҷҷатест, ки як қатор нишондодҳои ифодакунандай ҳолати бинесро дар баъзе фосилаҳои вакт молик аст. Ба ин тарик, банақшагарии бизнес - раванди ҳисобу китоби ин нишондиҳандаҳо вобаста ба параметрҳои додашавандай фаъолияти корхона аст.
Биржа	Биржа	Бозори яклухти доимоамалкунандай муайяни молҳои яхела, ки дар он ҳариду фурӯши молҳои зиёд ба амал меояд. Он чунин фарқиятҳо дорад: барномаҳои молии бо арзишҳои моддӣ савдокунанда; биржаҳои фондии бо қоғазҳои қиматбаҳо савдокунанда; биржаҳои асьори бӯ асьор савдокунанда; биржаҳои универсалии бо молҳои гуногун савдокунанда; биржай меҳнат, ки барои ҷои кор ёфтани одамони бекор ва ҷои кори худро ивазкунанда мусоидат мекунад.
Бюджет	Буҷет	Таблитса, ведомости воридоту содироти қувваи

		расмидошта, имзои эътирофгардидаю қабулшудаи субъекти иқтисодӣ барои давраи муайян вақт, одатан барои як сол. Аксаран бучет барои баҳисобгирии миқдори воситаҳои пулии дар ихтиёр будаю ҳарҷшаванде ва мувофиқати байніҳамдигарии онҳо соҳта мешавад.
Бюллетень	Бюллетен	Хуччат бо фамилияи номзадҳо барои овоздихӣ дар интихобот.
Валюта	Асъор	1. Воҳиди пулий, ки дар асоси низоми пулии давлат меистад. 2. Нишонаҳои пулии давлати ҳориҷӣ, ки дар ҳисобҳои байналхалқӣ дар таносуб бо нишонаҳои пулии ягон мамлакат истифода мешаванд.
Ведомство	Идора	Муассисае, ки соҳаи муайяни ҳаёти ҷамъиятиро идора мекунад ва ба низоми мақомоти идоракунии давлатӣ доҳил мешавад.
Валовой внутренний продукт (ВВП)	Мачмӯи маҳсулоти доҳилий (ММД)	Нишондиҳандаи омории даромади миллӣ дар системаи ҳисобҳои миллӣ; арзиши мачмӯии молҳо ва хадамоти ниҳоии дар ҳудуди ҳамон мамлакат истеҳсолшударо бо нарҳҳои бозорӣ ифода мекунад. ММД бо шакли натуралию молии ҳуд мачмӯи ашё ва хадамотест, ки дар зарфи ҳамин сол барои истеъмол ва гункунӣ истифода мешавад.
Верховенство закона	Волоияти қонун	Ҳолатест, ки дар он ягон шахси алоҳида аз қонун боло намеистад ва рафтари ҳамаи одамон ба ҳамон як қоидаҳо тобеъ аст. Ҳуқуқҳои инсон ва озодиҳои асосӣ дар доираи давлат бе волоияти қонун вучуд дошта наметавонанд.
Верховный суд	Суди Олий	Мақоми олии суди давлатӣ, ки низоми судиро сарварӣ мекунад. Парвандагои судии аҳамияти фавқулодда муҳим доштаро баррасӣ мекунад, барои ҳамаи дигар судҳои давлатӣ мақоми олитарин маҳсуб мешавад. Дар баъзе мамлакатҳо (масалан, дар ИМА) функцияи Суди конститутсиониро ба амал мебарорад.
Вето	Манъ кардан	Манъе, ки ба ягон қарор аз ҷониби мақомот ё шахси ба он салоҳиятдошта (дар ҳуқуқи давлатӣ ва байналхалқӣ) гузашта мешавад.
Власть	Ҳокимијат	Қудратмандӣ ё имконияти таъсиррасонӣ ба рафтора ва фаъолияти одамон барои муваффақшавӣ ба ягон мақсад.
Внутренний национальный продукт (ВНП)	Маҳсулоти доҳилии миллӣ (МДМ)	Нишондиҳандаи омории даромади миллӣ дар системаи ҳисобҳои миллӣ; бо мачмӯи маҳсулоти доҳилий (ММД) алоқаманд аст. Арзиши мачмӯии молҳо ва хадамоти ниҳоиро бо нарҳҳои бозорӣ ифода мекунад. Арзиши молҳо ва хадамоти истеъмолкардаи аҳолӣ, ҳаридҳои давлатӣ, маблагузориҳои асосӣ ва бақияи мувозинаи пардохтиро шомил месозад. Дар тафовут бо ММД, ҳамчунин суммаи даромадҳои софро аз ҳориҷа фаро мегирад.
Выборы	Интихобот	Раванди изҳори иродай мардум, ки сардори давлат ва намояндагони ҳудро дар парламент ва мақомоти иҷроия муайян мекунад.
Гарантия	Кафолат	Таъмини иҷрои ягон ўҳдадорӣ.
Государственные субсидии	Ерии пулии давлатӣ	Воситаҳои пулий, кӯмаклулиҳо, кӯмакҳои молиявии аз бучети давлатӣ ҷудокардаи мақомоти маҳаллии ҳокимијат, корхонаҳо ба аҳолӣ ва барои мақсадҳои қатъиан муайяншуда.
Государственный суверенитет	Истиқлолияти давлатӣ	Мустақилияти давлат дар соҳаи фаъолияти берунӣ ва волоияти ҳокимијати давлатӣ дар доҳили мамлакат. Эҳтироми истиқлолият принципи

		асоситарини ҳуқуқи байналхалқист, ки дар Оинномаи СММ зикр гардидааст.
Государство	Давлат	Ташкилоти сиёсии ҷамъият бо шакли муайянни идоракунӣ (монархия, республика). Аз рӯи шакли соҳти давлатӣ давлат метавонад федеративӣ ё ягона бошад.
Гражданин	Шаҳрванд	Узви озоду комилхуқуқи давлат, ки худро узви комилхуқуқи ҷомеаи сиёсӣ медонад, дар корҳои он фаъолона ва бо масъулията иштирок мекунад, қодир аст, ки ҳукуматро назорат кунад ва дар бораи некӯаҳволии давлати ҳуд гамхорӣ намояд.
Гражданское общество	Ҷомеаи шаҳрандӣ	Мачмӯи ташкилотҳои иҷтимоӣ (гуруҳҳо, коллективҳо) бо манфиатҳои маҳсус (иқтисодӣ, этникӣ, фарҳангӣ ва гайра) муттаҳидгашта, ки берун аз соҳаи фаъолияти давлат амал мекунанд.
Гражданское право	Ҳуқуқи шаҳрвандӣ	Соҳаи ҳуқуқ, ки муносибатҳои молию пулӣ ва гайтаро бо назардошти баробарии иштирокдорон танзим менамояд. Иштирокдорони муносибатҳои ҳуқуқҳои танзимшаванди шаҳрвандӣ ашҳоси воқеӣ (шаҳрвандон), ашҳоси юридикӣ, давлатҳо ва ҳамчунин ташкилотҳои мухтор ва маъмурию ҳудудӣ мебошанд. Ҳуқуқи шаҳрвандӣ ҳолатҳои умумии барои ҳамаи муносибатҳои шаҳрвандӣ аҳамиятдоштаро (масалан, дар бораи мурури даъво), ҳамчунин меъёрҳоро дар бораи ҳуқуқ ба моликият, ҳуқуқи ўҳдадорӣ, ҳуқуқи муаллифӣ, ҳуқуқ ба ихтироъкорӣ, ҳуқуқи мерос ва ғ. дар бар мегирад.
Гражданское право	Ҳуқуқи шаҳрвандӣ	Ҳуқуқи кодексӣ, анъанаи юридикии ба мачмӯи ташаккулӣётаю сабтгардидаи қонунҳо асосёфта, бар фарқият аз ҳуқуқҳои умумӣ ва амсолӣ.
Гражданство	Шаҳрвандӣ	Алоқамандии ҳуқуқии одам ва давлат, ки ҳуқуқу ўҳдадориҳои онҳоро ба вучуд меорад.
Дебаты	Мубоҳисаҳо	Баҳсҳои ошкоро ҳангоми муҳокимаи чизе, мубодилаи афкор оид ба ягон масъала.
Демаркация	Нишонгузорӣ	Муайян кардан ва нишон додани ҳатти сарҳади давлатӣ.
Демократия	Демократия	Ҳокимияти ҳалқ. Истилоҳ барои тавсифи низоми давлатӣ, ки дар он ҳалқ имконият дорад, ҳокимияти давлатиро ташаккул дидад, дар он ширкат варзад, ба вай таъсир расонаду онро назорат кунад, истифода мешавад. Демократия мустақим ва гайримустақим мешавад.
Денонсация	Изҳороти бекоркунӣ	Ҳабар додани як давлат ба давлати дигар дар бораи бекор кардани қарордоду созишиномаи байни онҳо басташуда (дар ҳуқуқи байналхалқӣ).
Деньги	Пул	Навъи маҳсуси моли универсалий, ки ба сифати эквиваленти умумӣ истифода шуда, тавассути он арзиши тамоми молҳои дигар ифода мегардад. Пул молеро мемонад, ки функцияҳои воситаҳои мубодила, пардохтҳо, ҷенакҳои арзиш, гуншавии боигариро иҷро мекунад.
Депозит	Амонат	Воситаҳои пулӣ ё қоғазҳои қиматбаҳое, ки дар муассисаҳои кредитӣ - бонкҳо, идораҳои нотариалий ва гайра барои нигоҳдорӣ ҷой кунонида мешаванд ва бояд ба ашҳоси онро супурда бо фарорасии шароитҳои муайян баргардонида шаванд.
Дефицит	Камчинӣ	Норасой, камчинии чизе. Он чӣ ки бо миқдори хеле кам мавҷуд аст.
Дефляция	Кам кардани миқдори пули қоғазӣ	Дар иқтисодиёт дар муомилот кам кардани пул бо роҳи гирифтани як қисми зиёдатӣ дар муқоиса бо таалоботи муомилоти пул, пулҳои қоғазӣ (антоним: бекурбашӣ).
Децентрализация	Ғайримарказонӣ	Додани функцияҳои идоракунӣ аз мақомоти

		марказии ҳокимият ба мақомоти маҳаллӣ, васеъ кардани доираи салоҳиятҳои мақомоти поёни идоракунй аз ҳисоби мақомоти болой.
Диктатура	Диктатура	Режими сиёсие, ки дар он шахс ё гурӯҳ аз ҳокимияти бемаҳдуд истифода мекунад.
Дискриминация	Табъиз	Дидаю доиста маҳдуд кардан ё маҳрум сохтани ягон одам, ташкилот ё давлат аз рӯи аломатҳои најодӣ, миллат, мансубияти давлатӣ аз хукуқу бартариҳо, вазъи амволӣ, ақоиди сиёсию динӣ ва гайра.
Дистрибьютор	Дистрибутор	Фирмаи савдои яклухт, ки хидматҳои маркетингӣ ва миёнравӣ мерасонад ва аз ҳисоби фарқияти нарҳҳои ҳариду фурӯши молҳо фоида ба даст меоварад. Корхонаи ба андозаи кофӣ қалоне, ки барои нигоҳдории маҳсулоти ҳаридаш анборҳо дорад, бо фирмаҳои саноатӣ дар асоси қарордодҳои дарозмӯҳлат сару кор мегирад.
Доход	Даромад	Пул ё аришиҳои моддие, ки давлат, муассиса, корхона ё шахси чудогона дар натиҷаи ягон фаъолият мегиранд.
Естественные права человека	Хукуқҳои табиии инсон	Хукуқҳое, ки вай аз замони таваллуд соҳиб аст (хукуқ барои зиндагӣ ва он хукуқҳое, ки талаботи физиологии одамро таъмин мекунанд).
Забастовка	Корпартой	Қатъи муташаккили коллективии кор дар фабрика, завод ва гайра бо мақсади муваффақ шудан ба иҷрои ягон талабот аз ҷониби маъмурият ё ҳукумат.
Заем	Қарз	Дар ҳуқуқи шаҳрвандӣ шартномае, ки дар асоси қувваи он, як тараф (қарзиҳонда) ба тарафи дигар (қарзиҳонда) ҳамчун моликият пул ё амволеро бо назардошти аломатҳои муайян, масалан, асили, миқдор, вазн, андоза (масалан, гандум) медиҳад ва қарзиҳонда ӯҳдадор мешавад, ки ҳамон қадар пул ё миқдори баробари ҷизҳоро бо ҳамон навъу ҳамон сифат баргардонад.
Закон	Қонун	Санади меъёрии мақомоти олии ҳокимияти давлатӣ, ки мувофиқи тартиби муқарраргардида қабул шуда, қувваи олии юридикӣ дорад.
Законодательная инициатива	Ташаббуси қонунгузорӣ	Ҳуқуқ ва имкониятҳои пешниҳоди лоиҳаҳои қонунҳо барои муҳокима ва овоздихӣ.
Законы	Қонунҳо	Меъёрҳои рафтори ҳатмие, ки давлат барои ҳама муқаррар мекунад.
Игра на бирже	Бозӣ дар биржа	Гузаронидани амалиёти ҳаннотона дар биржа тавассути ҳариду фурӯши бобарори көғазҳои қиматнок ва дигар объектҳои савдои биржавӣ бо мақсади гирифтани фоида. Бозии оддитарин аст, ки аз нарҳ ва қиматҳои гуногун дар бозорҳо босамар истифода мебаранд. Бозингарон моли биржавиро аз бозорҳое, ки он ҷо арzonанд, меҳаранд ва ҳамон замон онро дар он ҷое, ки қимат аст, мефурӯшанд.
Идеология	Идеология	Системаи ақидаҳо ва тасаввурот, ки диди ҳаётӣ иҷтимоӣ-сиёсӣ ва дигар навъҳои ҳаётӣ ягон гурӯҳ, синфи иҷтимоӣ, ҳизби сиёсӣ, ҷомеаро тавсиф мекунанд.
Иерархия	Иерархия	1. Ҷойгишавии қисмҳо ё унсурҳои чизи том аз рӯи тартиботи аз боло ба поён. 2. Мавқеи унвонҳо ва рутбаҳои хидматӣ бо тартиби тобеияти онҳо.
Избиратель	Интихобкунанда	Шаҳрванди давлате, ки ба тарафдории ин ё он номзад ё қарор, хукуки овоздихӣ дорад.
Издержки	Харочот	Дар иқтисодиёт ҳар гуна ҳарҷҳо: чун қоида, ҳарочоти асосие, ки нарҳро ташкил медиҳад (арзиши аслӣ). Аз ҷиҳати хусусиятҳо (ҳарочоти муомилот, ҳарочоти истехсолот, савдо, нақлиёт,

		нигохдорий) ва усули хисоби харочот (пурра ё қисм-қисм) фарқ мекунад.
Иммунитет	Масуният	Аз нигохи юридик ҳуқуқи фавқулоддаи итоат накардан ба баъзе қонунҳо. Ба одамоне дода мешавад, ки дар давлат мақоми маҳсусеро ишғол мекунанд. Масунияти депутат - дахлиназарии шахсияти мақомоти қонунбарор. Дар он ифода меёбад, ки ўро бе розигии мақомоти қонунбарор дастгиру ҳабс кардан ё ба масъулияти судӣ кашидан мумкин нест. Масунияти дипломатӣ - маҷмӯи ҳуқуқҳо ва имтиёзҳо, ки ба намояндагони дипломатии давлатҳои хориҷӣ дода мешавад.
Импичмент	Импичмент	Тартиби пешниҳоди айнома бар зидди президент ва озод кардани ўз вазифа.
Имущественный ценз	Меъёри моликиятдорӣ	Гузориши дарозмӯҳлати сармоя дар мамлакати ҳуд ва ё дар хориҷа дар корхонаҳои гуногунсоҳа, лоиҳаҳои соҳибкорӣ, барномаҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ, лоиҳаҳои навовар. Самара баъди муддати тӯлонии сармоягузорӣ ба амал меояд.
Инстанция	Зина	Зинаҳо дар системаи тобеият; мақомот зинаҳои поёни давлатӣ, судӣ ва гайра ба моқомоти зинаҳои боло тобеъанд.
Инцест	Издивоҷи хешовандони наздик	Никоҳи байни хешовандони наздик (омехташавии хун).
Ипотека	Карз	1. Гарави амволи гайриманқул барои гирифтани қарз; 2. Қарзе, ки бонк таҳти гарави зикрёфта медиҳад; 3. Шаҳодатномаи қарз дар борай ба гарав мондани амволи гайриманқул, ки бонк ба қарздор медиҳад.
Кадры	Кадрҳо	Ҳайати асосии кормандони ҳамаҷониба тайёри ягон корхона, муассиса, ташкилот.
Кандидат	Номзад	Оне, ки барои интихоб намудан, таъйин кардан ё қабул ба ягон ҷо (кор) дар назар аст.
Капиталовложения	Маблағгузорӣ	Ҳиссаи боигарии иқтисодӣ, ки бо дар назардошли гирифтани фоида ба бизнеси нав сарф карда мешавад.
Кассация	Шикоят	1. Ба суди болой шикоят кардан ё рад намудани ҳукми суди поёни, ки ҳанӯз қувваи қонунӣ пайдо накардааст. 2. Аз рӯи шикояти тарафҳо ё раддияи прокурор аз ҷониби суди болой тафтиш шудани мувофиқат ба қонун ва асоснокии қарор ва ҳукми суди поёни, ки ҳанӯз эътибори қонунӣ пайдо накардааст.
Квалифицирован - ный	Баландиҳтинос	Соҳиби донишҳо, малакаҳо ва маҳоратҳои маҳсус, соҳибтарчиба.
Классификация	Таснифот	(Az lot. Classis - дараҷа, мақом, поя синф ва... фикатсия), низоми мағҳумҳои якҷоя тобеъ қунонидашудаи ягон соҳаи дониш ё фаъолияти одам, ки барои барқарорсозии алоқамандиҳои байни ин мағҳумҳо ё дараҷаҳои объектҳо ҳамчун восита истифода мешавад.
Коалиция	Эътилоф	Муттаҳидшавии ихтиёри барои муваффақ шудан ба ягон мақсад.
Компенсация	Чуброн	Подошдихӣ ё пуррасозии чизе.
Компетенция	Салоҳият	1. Соҳаи дониш, доираи масъалаҳое, ки аз он касе хуб огоҳ аст. 2. Доираи салоҳиятҳо, ҳуқуқҳои ягон мақомот ё шахси мансабдор.
Компромис	Созиш	Созиши бо роҳи гузаштҳои тарафайн ҳосилшуда.
Конкуренция	Рақобат	Мавҷудияти зиёда аз як истеҳсолкунандай моли муайян.

Консенсус	Ризоият	Созиши умумй оид ба мастьалаҳои баҳсталаб, ки иштирокдорони гүфтүшунид ба он мұваффақ мешаванд.
Конституционный суд	Суди конституционий	Дар бисёр мамлакатҳо мақомоти махсуси судӣ аст, ки ба зиммаи он назорати риояи конститутсия вогузор гаштааст. Ба конститутсия мұвофиқат намудани ҳамаи санадҳои меъерӣ, ки аз тарафи мақомоти давлат қабул мешаванд, қарордодҳои байналхалқии давлат ва ҳамчунин конститутсионий будани истифодаи воқеи ҳуқуқҳо вазифаи он аст.
Конституция	Конститутсия	Қонуни асосии давлат.
Конфиденциальный	Махфӣ	Боварибахш, махфӣ.
Конфликт	Низоъ	(Аз лот. conflictus - бархӯрд), бархӯрди тарафҳо, ақидаҳо, қувваҳо.
Концепция	Концепсия	(Аз лот. consepio - фаҳмиш, низом), усули муайяни фаҳмиши ягон рӯйдод, нұктаи назари асосӣ, гояи роҳбарикунанда барои инъикоси онҳо, фикри пешбар, принсипи конструктивии навъҳои гуногуни фаъолият.
Кооперация	Кооператсия	1. Шакли махсуси ташкили меҳнат, ки дар он төъзоди зиёди одамон якчоя дар ҳамон як раванд, ё равандҳои гуногуни меҳнати байни ҳам алоқаманд иштирок мекунанд. 2. Иттиҳодияи колективии истехсолот, манзил-соҳтмонӣ ва гайра, ки бо маблагҳои аъзои он бунёд мегардад.
Координация	Ҳамоҳангсозӣ	Созишқарда, мутобик, ба тартиб оварда, мұвофиқаткунанда.
Коррупция	Ришважӯрӣ	Сўиистифода аз мансаб барои гирифтани ҳама гуна фоидаҳои гайриқонунӣ.
Кризис	Бӯҳрон	Тагйири шадид, давраи гузариши душвор.
Легитимный	Қонунӣ	Дар чаҳорҷӯбай қонунҳои давлат амалкунанда қарор доштан; қонуният.
Лицензия	Литсензия	1. Рухсатнома барои даровардани бор аз хориҷа ё баровардани он ба берун аз сарҳад, ки мақомоти давлатӣ медиҳанд. Ҳучҷат - иҷозатнома. 2. Рухсатнома барои ягон навъи фаъолият (амалиётҳои бонӣ, шикор ва гайра). Ҳучҷати тасдиқунандаи чунин амал.
Лоббирование	Қӯшиши ақидагузаронӣ	Таъсиррасонии мақсадиҳои барои мұваффақ шудан ба ҳадафҳо.
Майорат	Меросгири қалонӣ	(Аз лот. Мајор - шакли меросигирии амволи гайриманқул, пеш аз ҳама замин), ки дар ин маврид вай пурра ба нафари аз ҳама қалони меросигирон мегузарад.
Маркетинг	Маркетинг	Муносибати комплексӣ ба идоракунии истехсолот ва ташкили фаъолияти хочагидорӣ, ки ба назардошти талаботи бозор ва таъсиррасонии фаъолона ба вусъат додани фурӯши маҳсулот ва хадамот асос ёфтааст.
Международная конвенция	Конвенсияи байналхалқӣ	Яке аз навъҳои созишиномаҳои байналхалқӣ.
Международное право	Ҳуқуқи байналхалқӣ	Муносибатҳои ҳуқуқии байни давлатҳо, принсипҳои якчоя пеш бурданни кор ва рафторҳои ташкилотҳои байналхалқиро чун баъзе муносибатҳои давлат умуман бо шахсиятҳои чудогона ба танзим медарорад.

Международные валютно-кредитные организации	Ташкилотхой байналхалқии асъорӣ-кредитӣ	Ташкилотхой байналхалқии молиявии дар асоси созишиномаҳои байналхалқӣ таъсисёфта бо мақсади ба танзим даровардаи муносибатҳои асъорӣ ва кредитӣ-молиявии байни мамлакатҳо; ҳамкорӣ кардан барои тараққиети иқтисодии мамлакат; ёрии кредитӣ. Ба ҷумлаи чунин ташкилотҳо, бонки ҳисобҳои байналхалқӣ, фонди байналхалқии асъор, бонки байналхалқии реконструксия ва рушд, корпоратсияи байналхалқии молиявӣ, бонки маблагғузори аврупойӣ, бонкҳои минтақавии байналхалқии рушд, дохил мешаванд.
Менджмент	Менечмент	Маҷмӯи принципҳо, методҳо, усулҳо ва шаклҳо, ки санъати идоракунии захираҳои зеҳнӣ, молиявӣ, моддӣ ва гайраро муайян мекунанд.
Местное самоуправление	Худидоракуний маҳаллӣ	Мақомоти ҳокимијат, ки барои ҳалли проблемаҳои минтақаи майян масъул аст.
Минорат	Меросгузори ба хурдӣ	Амвол ҳамчун мерос ба писари ҳурдии оила мегузарад.
Монархия	Ҳокимијати мутлақ	Шакли идоракунии давлатӣ, ки дар он ҳокимијати ойлӣ ба ҳокими ягонаи меросӣ - ҳокими мутлақ мансуб аст.
Мониторинг	Монитиринг	Омӯзиши вазъият оид ба ягон проблема.
Моногомия	Якканикоҳӣ	Никоҳи як мард бо як зан.
Монократия	Яккаҳокимијатӣ	Идоракуний як одам, шояд золим.
Монополия	Инхисор	Ҳуқуқи фавқулодда ба ҷизе дар ягон соҳаи фаъолият (дар истехсолот, савдо ва гайра), ба одами ҷудогона, гурӯҳи ашхос ё давлат таалуқ дорад.
Налоги	Андозҳо	Пардохтҳои ҳатмие, ки мақомоти марказию маҳаллии ҳокимијати давлатӣ аз ашҳоси воқеи юридик меситонанд ва он ба буҷети давлатию маҳаллӣ ворид мегардад. Андозҳо манбаи асосии маблагҳои аз ҳазинаи давлат воридшаванда мебошанд. Ҳамзамон андозҳо яке аз усулҳои танзими равандҳои иқтисодии ҳаёти хочагӣ маҳсуб мешаванд.
Наследство	Мерос	Амволе, ки баъди фавти соҳибаш ба одами дигар тибқи қонун ё васиятнома мегузарад.
Национализм	Миллатгарӣ	Идеология ва сиёсате, ки моҳияташ тарғиби маҳсусияту мансубиятҳои миллӣ мебошад.
Нация	Миллат	1. Шакли таърихан ташаккулёфтai умумияти одамон, ки бо ҳудуди истиқоматӣ, тарзи иқтисодии зиндагӣ, умумияти забон, маишат ва анъаноти фарҳангӣ муттаҳиданд. 2. Дар анъаноти гарбӣ миллатро тамоми одамоне, ки минтақаи муайянро барои зиндагӣ интихоб мекунанд ва бо аҳли бошандагони он минтақа дар мувофиқа зиндагӣ мебаранд, ташкил мекунанд.
Нуклеарная семья	Оилаи ҳурд	Аз волидон ва кӯдакон иборат аст.
Обычай	Оин	Тартиботи аз ҷониби умум эътирофкардашуда, муқарраргардида ва анъанавӣ, ки аз қадим дар маишати ягон ҳалқ, ягон гурӯҳи ҷамъиятӣ решавондааст.
Олигархия	Олигархия	Аз юонии oligarchia - аз oligos - төъдодаш зиёд нест ва ағеҳе - ҳокимијат. Режиме, ки дар он ҳокимијати сиёсӣ ба доираи маҳдуди одамон (сарватмандон) тааллуқ дорад.
Оппозиция	Мухолифин	Гурӯҳе, ки бо аксарият ҳамфирӯз нест.
Ортодоксальный	Мӯътакид	Асосҳои муттасил ва бемайлон риояшавандаи ягон таълимот, ҷаҳонбинӣ ва ақоид.
Отставка	Истеъзо	Аз вазифа бебозгашт озод шудан.
Парламент	Парламент	Мақоми ҳокимијат, ки қонун қабул мекунад.

Парламентская республика	Чумхурий парламентті	Гуногуннавъин шакли республикавий идоракунй, кидар он вазифаи сардори давлатро президент ё ҳокими мутлақи аз ҷониби халқ интихобшуда ба ҷо меорад. (Сұхани охирини рад кардан ё қабул кардани лоиҳаҳо қонунҳо ва қарорҳо ба ӯ вобаста аст). Сардори ҳукумат (саравазир ё канслер) аз ҷумлаи аъзои парламент интихоб мешавад. Вай одатан сарвари ҳизбест, ки дар интихобот ҷои аз ҳама бештарро дар парламент соҳиб шудааст ва ҳукуматро ташкил медиҳад. Дар чүнин шакли идоракунй назар ба ҷумхурии президентті ба фаъолияти ҳокимияти ичроия назорати нисбатан қатъӣ ҷорӣ мегардад.
Патент	Патент	1. Ҳүччат барои ҳуқуқи машғул шудан бо истеҳсолот, савдо ё саноат. 2. Шаҳодатномае, ки ба ихтироъкорӣ ҳуқуқи фавқулодда доштани соҳибашро тасдиқ мекунад.
Патрилинейность	Падармеросӣ/ падархунӣ	Ҳуқуқи хешутаборӣ ва меросгирӣ аз ҷониби падар. Мерос ба ҳамаи писарон баробар тақсим карда мешавад.
Персонификация	Таҷассум	(Аз лот. Persona- шаҳс фикация), 1) тасаввури рӯйдодҳои табии, ҳосиятҳои одамӣ, мағфумҳои муҷаррад дар образи одам; 2) усули методие, ки дар он ҳонанда дар маркази проблемаи омӯҳташаванда қарор гирифта, рафтари ҳудро муайян мекунад.
Планирование	Банақшагирӣ	Яке аз қисмҳои таркибии идоракунй, ки дар таҳия ва татбиқи амалии нақшоҳои муайянкунандай вазъи ояндаи системаи иқтисодӣ, роҳҳо, усулҳо ва воситаҳои муваффақшавӣ ба он ифода мейбад. Файр аз ин, банақшагирии навъҳои алоҳидаи заҳираҳо ҷудо шуда мейстанд.
Племя (племенное сообщество)	Қабила (чомеаи қабилавӣ)	Навъи умумияти этникӣ ва ташкили иҷтимоии чомеаи ибтидой.
Плюрализм	Гуногунандешӣ	Яке аз принципҳои асосии соҳти чомеаи ҳуқуқӣ, ки зарурати гуногунрангии субъектҳои ҳаёти иқтисодӣ, сиёсӣ ва фарҳангии чомеаро муқаррар мекунад. Ҳамчунин бисёр будани афкор, мулоҳизот, ақоид ва гайраро чун яке аз принципҳои соҳти ҷамъияти дар назар дорад.
Покупательная способность населения	Қудрати ҳаридории аҳолӣ	Микдори молҳо ва хадамот, ки аҳолӣ қудрат дорад, тибқи пулдорӣ ва дараҷаи нарҳи молҳо ва тарифҳо барои хидматҳои дар мамлакат ташаккулёфта ҳаридорӣ кунад. Қудрати ҳаридорӣ аз дараҷаи даромади аҳолӣ ва он қисми вай, ки метавонад, барои ҳаридорӣ ҷудо шаваду vale на камтар ба бузургихои нарҳҳо ва тарифҳо барои хадамот асос ёфта бошад, вобаста аст.
Полиандрия	Бисёршавҳарӣ	Никоҳи зан бо зиёда аз як мард.
Полигамия	Бисёрзаниӣ	Никоҳи мард бо зиёда аз як зан.
Политическая партия	Ҳизби сиёсӣ	Ташкилоти сиёсӣ, ки манфиатҳои интихобкунандагонро дар мақомоти ҳокимият муарриғӣ ва ҷонибдорӣ мекунад.
Политические права	Ҳукуқҳои сиёсӣ	Ҳукуқҳои шаҳрвандон барои иштироки фаъолона дар ҳаёти сиёсӣ.
Полномочия	Ваколат	Ҳукуқҳои ба шахси мансабдор ё муассисаи мақомоти ҳокимият додашуда.

Потребительская ценность	Арзиши истемолой	Истеъмолкунандагон аз маҳсулоти мазкур ё хадамоти мазкур чи гуна фоидаро интизоранд, ё истеъмолкунанда тавоноии маҳсулотро барои қонеъсозии талаботи ў чигуна арзёй мекунад. Арзиш ҳамчун қисми чудонашавандай нарх аҳамияти соф пулӣ надорад. Ҳамчунин арзиш соф объективий андоза намешавад. Аз ин рӯ истеъмолкунандагон аксаран молҳои камёфтро (арзиши камчинӣ) қадр мекунанд ва тайёранд, ки барои он нархи нисбатан баландтар пардохт кунанд.
Права человека	Ҳуқуқҳои инсон	Системаи принципҳо ва меъёрҳо, ки муносабатҳои байниҳамдигарии одам (умумияти иҷтимоӣ) ва давлатро танзим менамоянд, ҳамчунин манфиатҳои муайяни иҷтимоӣ гирифтани онҳоро таъмин мекунанд.
Правительство	Ҳукумат	Муассисаи сиёсии қабулкардаи давлат.
Право	Ҳуқуқ	Ба маъни маҳдуд, ин системаи меъёрҳои иҷтимоии барои ҳама ҳатмии давлат муқарраркарда ё тасдиқкарда аст. Ба маъни нисбатан васеъ ҳамчунин муносабатҳои ҳуқуқӣ ва ҳуқуқҳои асосии аз ҷониби давлат таҳқимбахшида, кафолатдор ва ҳифзшавандаро фаро мегирад.
Правоохранительные органы	Мақомоти ҳифзи ҳуқуқ	Мақомоти давлатие, ки функсияи асосиашон (маҳсусашон) ҳимояи қонунияти, мубориза бо ҷинояткорӣ ва дигар ҳуқуқшиканиҳо мебошад. Мақомоти ҳифзи ҳуқуқ суд, прокуратура, мақомоти корҳои дохилий, амният, адлия, арбитраж мебошанд.
Предложение	Пешниҳод	Дар иқтисодиёт мавҷудияти молҳо барои истифодаи дигар одамон.
Представитель	Намоянда	Шаҳсе, ки бо супориши касе амал мекунад, касеро намояндагӣ мекунад ва манфиатҳои касеро ифода мекунад.
Президент	Президент	Сардори давлат.
Президентская Республика	Ҷумҳурии президентӣ	Гуногуннавъии шакли ҷумҳуриявии идоракунӣ, ки дар он президенти аз ҷониби тамоми ҳалқ интихобшуда ба таври юридикӣ ва аслӣ сарвари давлат ва ҳокимияти иҷроия мебошад.
Преступление	Ҷиноят	Қонуншикании маҳсусан хатарнок, ки кодекси ҷиной пешбинӣ мекунад.
Прибыль	Фоида	Афзуншавии даромад аз фурӯши молҳо ва ҳадамот бар ҳарочоти истеҳсолу фурӯши ин молҳо. Ин яке аз нишондиҳандагои нисбатан муҳими натиҷаҳои молиявии фаъолияти ҳочагии корхонаҳо ва соҳибкорон мебошад. Фоида ҳамчун фарқияти байни даромад аз фурӯши маҳсулоти фаъолияти ҳочагӣ ва суммаи ҳарочоти омилҳои истеҳсолӣ ба ин фаъолият бо ифодаи пулӣ ҳисоб карда мешавад. Фоидаҳои пурра, умумиро, ки маҷмӯй номида мешаванд, маъмул ҳастанд.
Приватизация	Хусусигардонӣ	Гузаронидани моликияти давлатӣ ба шаҳрвандон ҳамчун моликияти хусусӣ.
Привилегия	Бартарӣ, имтиёз	Ҳуқуқи истисноие, ки ба касе дода мешавад.
Приобретенные права человека	Ҳуқуқҳои соҳибгаштаи инсон	Ҳуқуқҳо, ки амали одамро дар ҷомеа танзим мекунанд (иқтисодӣ, сиёсӣ ва шаҳрвандӣ).
Проект	Лоиха	Матни қаблии ягон ҳуччат, ки барои муҳокима ва тасдиқ кардан пешниҳод карда мешавад.
Производительность	Маҳсулнокӣ	Нишондиҳандай самаранокии истеҳсолот, ки истеҳсоли маҳсулотро аз рӯи ҳисоби воҳиди захираҳои истифодашуда, омилҳои истеҳсолот тавсиф мекунад.

Прокуратура	Додситон	Системаи мақомоти махсуси давлатӣ барои таъқиботи ошкоро аз рӯи парвандаҳои чиной пешбинишуда. Ба салоҳияти мақомоти додситон кушодани парвандаҳои чиной, тафтиши онҳо, ҳамчунин дастирии айнома аз номи давлат дохил мешавад. Файр аз ин додситон ба фаъолияти судӣ, иҷрои хукм, риояи қонуният ҳангоми аз сар гузаронидани ҷазо ва ғайра назорат мекунад.
Процедура	Тартибот	Муттасилии расман муқарраргардидаи амалиёт барои иҷрои ҷизе.
Равенство	Баробарӣ	Вазъияти якхела.
Радикальные	Қатъӣ	Асиљ, котеъ, ҷонидори ақоиди тамоман дигари қатъӣ.
Разгосударствование экономики	Файридавлатӣ гардонидани иқтисодиёт	Камшавии функсия, паст шудани нақши давлат дар идоракунии объектҳои иқтисодӣ дар сурати ҳамзамон ҳусусиашавии як қисми моликияти давлатӣ, додани як қатор салоҳиятҳои мақомоти давлатӣ ба корхонаҳо, инкишофи соҳибкории ҳусусӣ.
Расширенная семья	Оилаи қалон	Аз волидон, қӯдакон ва хешовандон иборат аст.
Ратификация	Ба тасвib расонидан	Аз ҷониби мақомоти ҳокимиёти давлатӣ тасдиқ кардани созишинаи байналхалқии имзокардаи намояндаи давлат; пурра тасдиқ гардидани созишинаи байналхалқӣ.
Регион	Минтақа	Вилоят, ноҳия, қисми мамлакат, ки аз дигар вилоятҳо бо маҷмӯи ҳусусиятҳои табиатан ва таърихан ташаккулёфта фарқ мекунад.
Регламент	Низом	Ҳучҷате, ки фаъолиятре ба танзим медарорад.
Рейтинг	Нуфуз	Дараҷаи машҳурнокӣ.
Реклама	Реклама	Раванди боҳабарсозии истеъмолкунандагон, оид ба он ки мол ё ҳадамоти муайян фурӯҳта мешавад.
Референдум	Раъипурсӣ	Баёни умумихалқии ирода ва фикру андеша оид ба ягон масъала, ки дар шакли овозидӣ мегузарад.
Сальдо платежного баланса	Бақияи мувозинаи пардохтӣ	Фарқият байни пардохтҳо бо ҳориҷа ва аз ҳориҷа ворид шудани маблағҳо.
Санкция	Тасдиқ	1. Чораи таъсиррасонӣ. 2. Воситаи муҳимтарини назорати иҷтимоӣ.
Свободная торговля	Савдои озод	Савдои байналхалқие, ки ҳеч гуна маҳдудиятҳо надорад.
Свободно плавающие валютные курсы	Курсҳои озоди асъор	Курси тағиyrёбанда ва қалаванди асъор, ки бузургии он бо бардошти бозор, талаботу пешниҳодот ва дигар омилҳои бозорӣ мӯайян мешавад.
Свободный рынок	Бозори озод	Бозоре, ки амали он танҳо бо талабот ва пешниҳодот дар шароити рақобати озод муайян мегардад.
Сессия	Иҷлосия	Ҷамъомади мақомоти намояндагӣ ё муассисаи коллегialӣ, ки давра ба давра мегузарад.
Собственность	Моликият	Предмети соҳибият; молҳои иқтисодии шаҳсӣ, ки одатан бо меҳнати ҳудӣ истеҳсол мешаванд ё таввассути ҳарид ва мерос ба даст меоянд. Моликият метавонад ҳусусӣ, шаҳсӣ ва зеҳнӣ (интеллектуалӣ) бошад.
Сотрудничество	Ҳамкорӣ	Меҳнати якҷои ихтиёри барои муваффақ шудан ба ҳадафи умумӣ.
Спикер	Раис	Раиси палата, ки ба ҷамъомадҳои парламентро ҳарбарӣ мекунад, алоқаи палатаро бо сарвари давлат амалӣ месозад ва дар овозидӣ танҳо дар сурати баробарии овозҳо ширкат меварзад.

Спрос	Тақозо	Фаҳмиши бунёдии иқтисодиёти бозорӣ, ки имконияти таҳқими пулии ҳоҳиш ва ниятҳои ҳаридорон, талабгаронро барои соҳиб шудан ба ҳамон мол ифода мекунад. Талабот бо бузургии миқдори боре, ки ҳаридор меҳоҳад ва қудрат дорад, бо ҳамон нарх ва дар ҳамон давра бигирад, муайян мешавад.
Ссуда	Қарз	Маблағе, ки ҳамчун қарз ба шâҳсӣ юридикӣ ва воқеӣ дода мешавад.
Стабильный	Мӯътадил	Устувор, доимӣ, бетагири.
Статистика	Омор	Интизоми илмӣ, ки миқдори нишондиҳандаҳои инкишофи чомеа ва истеҳсолотро меомӯзад.
Статус	Мақом	1. Вазъи ҳукуқии (маҷмӯи ҳукуқҳо ва ўҳдадориҳои) шаҳрванд. 2. Мақоми иҷтимоӣ - вазъи (мавқеи) фард ё гурӯҳ дар системаи иҷтимоӣ. Бо як қатор маҳсусиятҳои иқтисодӣ, қасбӣ, этникӣ ва гайраи ҳоси ҳамон системаи аломатҳо (чинс, маълумот, қасб, даромад ва гайра) муайян мегардад.
Стимул	Ҳавасмандӣ	Шавқмандӣ ба коре чун амали водоркунандай амал, сабаби водоршавӣ.
Стоимость	Арзиш	Миқдори меҳнати барои истеҳсоли мол ва расонидани хизмат сарфшуда.
Структура	Соҳтор	(Az lot. Structura - соҳт, ҷойгиршавӣ, тартиб) нигоҳдории ҳусусиятҳои асосии объект дар мавриди дигаргуниҳои гуногуни берунию дохилий.
Субъект федерации	Субъети федератсия	Ташаккули давлат дар ҳайати федератсия.
Суверенитет	Истиқлолият	Мустақилияти пурраи давлат аз давлатҳои дигар дар муносабатҳои дохилию берунии он; истиқлолияти миллӣ-маҷмӯи ҳукуқҳои миллат (халқ) бо озодии интихоби соҳти иҷтимоию сиёсӣ, тамомияти ҳудудӣ, истиқлолияти иқтисодӣ ва гайра.
Сунна	Сура	Маҷмӯи таълимот ва тавсифи рафткорҳои Муҳаммад (с), ки намунаи ибрат барои зътиқодмандон аст.
Счётная палата	Палатаи ҳисобкунӣ	Мақоми олии дар баъзе мамлакатҳо амалкунанда барои ба амал баровардани назорати молиявӣ.
Таможня	Гумруқ	Ҳадамоти давлатӣ, ки ба бурдану овардани молҳо тавассути сарҳад назорат мекунад ва бочкои гумрукии дигар андоҳо меситонад.
Теократия	Ҳокимияти динӣ	Шакли: идоракунӣ, ки дар он ҳокимияти олии давлатӣ аз ҷониби рӯҳониён ё сарвари қалисо амалий мешавад.
Технология	Технология	Аз юонии <i>technē</i> - санъат, устокорӣ, маҳорат ва ... логия - маҷмӯи методҳои коркард, тайёркунӣ; дигаргунсозии ҳолат, ҳосият, шакли ашё, мавод, маводи нимтайёр, ки дар раванди истеҳсоли маҳсулот ба амал бароварда мешавад; интизоми илмие, ки қонуниятҳои физикий, химикий, механикий ва гайраи дар равандҳои технологӣ амалкунандаро меомӯзад. Ҳамчунин ҳуди амалиёти истеҳсол, коркард, интиқол, нигоҳдорӣ, назоратро, ки ҷузъҳои раванди умумии истеҳсолот мебошанд, технология меноманд.
Тирания	Зулм, истибдод	Аз юонии <i>Tugannis</i> , дар полисҳои Юонони қадим шакли ҳокимияти давлатӣ, ки бо роҳи зӯроварӣ ва дар асоси яккаидоракунӣ амалий мегашт. Идоракунии қатъии бераҳмона.

Титул	Унвон	<p>1. Асоси юридикӣ, ҳучҷатҳои ҳуқуқ ба амали муайян, ба мақоми маҳсус, ба моликият, ба соҳибамвотӣ.</p> <p>2. Ному увоне, ки ба касе ҳамчун нишони эътироф кардани ҳизматҳо ва камёбихо дар ягон соҳаи фаъолият дода мешавад.</p>
Товар	Мол	Маҳсулот ё ҳадамоте, ки барои фурӯш дар бозор истеҳсол шудааст.
Тolerантность	Таҳаммулнокӣ	Таҳаммулнокӣ ба тарзи зиндагӣ афкор, рафткор, ба эҳсосот, гояҳо ва арзишҳои бегона.
Торговая палата	Палатаи савдо	<p>Ташкилоти байналхалқии ҷамъиятӣ ё давлатӣ, ки ба инкишофи иқтисодиёт ва савдо, дар навбати аввал ба муносабатҳои савдои берунии байни мамлакатҳо мусоидат мекунад.</p> <p>Палатаҳои савдо кӯшиш мекунанд, ки доираҳои корчаллони ширкатҳоро муттаҳид созанд, робитаҳои савдой барқарор кунанд, ба иштирокдорони амалиётҳои савдой иттилооти зарурӣ пешниҳод кунанд.</p>
Тоталитаризм	Тоталитаризм	Режими сиёсие, ки дар он давлат тавассути назорати пурра ва фарогиронда ба ҳамаи тарафҳои ҳаёти ҷамъиятӣ кӯшиш мекунад.
Традиция	Анъана	Он чӣ, ки таъриҳан ташаккул ёфта, аз насл ба насл бо роҳи интиқол, шифоҳӣ ё хаттӣ (гояҳо, донишҳо, ақидаҳо, тарзи амал ва гайра) дода мешавад.
Трайбализм	Кавмгарӣ	Англ. Tribalism - аз лот. Tribus - қабила, маҳсурияти маданий-маиший, фарҳанг ва ҷамъиятӣ-сиёсии қабилавӣ.
Трансформация	Тағиирот	Дигаргуншавӣ, тағиирёбии навъ, шакл, ҳосиятҳои хоси чизе.
Узурпация	Ғасб кардан	Ғасби гайриқонунии ҳокимият ё аз худ кардани ҳуқуқу салоҳиятҳои дигарон.
Унитарное государство	Давлати ягона	Низоми ташкили ҳокимият, ки дар он салоҳиятҳо аз ҷониби ҳуқумати марказӣ ба соҳторҳои поёни минтақаӣ ва ҳокимияташон камтар дода мешавад.
Услуги	Ҳадамот	<p>Навъҳои фаъолият, корҳо, ки дар раванди иҷрои онҳо маҳсулоти нави қаблан вуҷуднадоштаи моддию молӣ тавлид намешаванд, вале сифати маҳсулоти аллакай мавҷудау истеҳсолшуда беҳтар мегардад.</p> <p>Инҳо ҳушиҳои на дар шакли молҳо, балки дар шакли фаъолият пешниҳодшаванд мебошанд. Ба ин тариқ, ҳуди ҳизматрасонӣ натиҷаи дилҳоҳ ба бар меорад. Ба ҳадамот ҳизматҳои коммуналӣ, ҳизматрасонии нақлиёт, таълим, табобат, корҳои маданию тарбияӣ, нигоҳубини кӯдакон ва пиронсолон доҳил мешавад.</p>
Федеративное государство	Давлати федеративӣ	Давлате, ки аз воҳидҳои давлатӣ иборатанд ва муҳториятҳои муайянӣ ҳуқуқиву сиёсӣ доранд. Федератсия аз рӯи ҳусусият ҳокимияти сиёсиро байни ду мақомоти ҳокимият: ҳокимияти федералӣ ва ҳокимияти субъектҳои федератсия тақсим мекунад.
Финансирование	Маблаггузорӣ	<p>Бо заҳираҳои зарурии молиявӣ таъмин кардани тамоми ҳочагии мамлакат, минтақаҳо, корхонаҳо, соҳибкорон, шаҳрвандон, ҳамчунин барномаҳо ва навъҳои гуногуни фаъолияти иқтисодӣ.</p> <p>Маблаггузорӣ аз манбаъҳои ҳудӣ, доҳилий ва манбаъҳои беруний дар шакли маблагчудокунӣ аз маблағҳои буҷетӣ, саҳмҳои дигар одамон амали мешавад.</p>

Финансы	Маблагчо	Истилоҳи иқтисодӣ, ки маъни маблагҳои пулий, захираҳои молиявии дар бунёду ҳаракати онҳо баррасишаандар, тақсимоту аз нав тақсимкунӣ ва истифодабарӣ дорад. Ҳамчунин, он, маъни муносибатҳои иқтисодии ҳисобҳои байниҳамдигарии субъектҳои хочагӣ, муомилоти пулий ва истифодаи онро дорад.
Форум	Анҷуман	Ҷамъомади умумии бонуфуз.
Фракция	Чиноҳ	1. Қисми чудошудаи ҳизби сиёсӣ, ки дорои маркази ташкилии худ ва мавқеи маҳсус аст. 2. Гурӯҳи муташаккили аъзои ҳизби сиёсӣ, ки дар парламент, мақомоти худидораи маҳаллӣ ва ё дар ташкилотҳои ҷамъиятӣ сиёсати онро ба амал мебароранд.
Функция	Функция	(Az lot. <i>Functio</i> – истифода кардан, амалий сохтан), фаъолият, ўҳдадорӣ, кор, зуҳури берунии ҳосиятҳои ягон объект дар системаи мазкур.
Харизм	Ҷаззобият	Соҳибэътиборӣ дар асоси сифатҳои соғ зехӣ, маънавӣ ё сифатҳои дигари ҳамидаи шахс.
Цена	Нарх	Ифодаи пулии арзиш.
Частная собственность	Моликияти ҳусусӣ	Яке аз шаклҳои моликият, ки маъни комилан бо қонун ҳимояшавандар ҳуқуқҳои шаҳрванд ё шаҳси юридикиро ба амволи мушаххас (замин, дигар амволи манқулу гайриманқул) дорад.
Чиновник	Хизматчӣ	Хизматчи давлатӣ.
Шариат	Шариат	Маҷмӯи меъерҳои динӣ ва юридикиӣ, ки бар Қуръон ва оятҳо асос ёфтаанд, ҳуқуқи мусулмонӣ.
Эволюция	Эволюция	Яке аз шаклҳои ҳаракат, инкишоф дар табиат ва ҷомеа, дигаргунии муттасилу тадриции миқдорӣ.
Эквивалент	Эквивалент	Маҳсулоти баробарҳамияту баробарқувва. Эквивалентнокӣ алалхусус ҳангоми баробаркунии молҳо ва мубодилаи онҳо ба якдигар муҳим аст. Бо ин мақсад эквивалентҳои молӣ, яъне молҳои бо дигарон баробарарзиш истифода мегардад, яъне чун этalonҳои баробарсозии арзишҳо истифода мешавад. Эквиваленти умумии молӣ, ки бо он ҳамаи молҳои дигар баробар карда мешаванд, пул аст.
Экономические права	Ҳуқуқҳои иқтисодӣ	Ҳуқук ба моликият, соҳибкорӣ, озодона сарф кардани қувваи кории худ.
Электорат	Интихобкунандагон	Доираи интихобкунандагоне, ки дар интихоботҳои парламентӣ, президентӣ ё муниципалӣ ба тарафдории ягон ҳизби сиёсӣ овоз медиҳанд.
Этническая принадлежность (этнос)	Мансубияти этники	Гурӯҳи босуботи одамон, ки умумияти гузаштаи (хунӣ) таърихӣ, забонӣ ва фарҳангӣ доранд.
Эффективное участие	Иштироки пурсамар	Иштироки сиёсии ҳамаи аъзои ташкилот.
Юрист	Ҳуқуқшинос	Мутахассис дар соҳаи ҳуқуқ.

7.0 ФЕХРИСТ

- International Alert
Маводи захиравӣ барои рафъсозии низозъҳо // Нашриёти технологияҳои ёрирасон. Лондон, 1996
- Гомес Р. ва дигарон
Ҳама баробар, ҳама гуногун: мавод барои омӯзиши
Идора оид ба корҳои ҷавонони Шӯрои Аврупо. Страсбург, 1995
We the People...The Citizen and the Constitution (Мо ҳалқ...
ва Конститутсия), Калифорния, 1999
- Маркази маърифати
Шаҳрванд
шаҳрвандӣ
Foundations of Democracy-Authority, Privacy, Responsibility and
Justice (Асосҳои демократия - ҳокимият, даҳлнопазирии ҳаётӣ
шахсӣ, масъулият ва адлия) Калифорния, 2001
- Маркази маърифати
Шаҳрвандӣ

Маркази маърифати шаҳрвандӣ	<i>We the People... Project Citizen</i> (Мо, халқ... Лоиҳаи "Шаҳрванд")// Конфронси миллии мақомоти қонунгузори давлат. Калифорния, 1999.
Саймон Ченкинс ва Раја барои Қодирова.	<i>Омӯзиши таҳаммулноқӣ (толерантӣ) ва тагайири низоъ</i> // Роҳнамо муаллимон. Идораи Комиссари Олии СММ оид ба фирориён ва Фонди байналхалқии Каунтерпарт дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, 1997.
Маркази омӯзиши таълим афкори умум ва ЮНЕСФ пешбинихо	Мониторинги дастовардҳо дар таълим//Тадқиқоти миллии сифати дар мактаби ибтидой. Вазорати маорифи Ҷумҳурии Қирғизистон, ва ЮНЕСКО, Бишкек, 2001.
Лори Ҳэндреҳен	<i>International Human Rights Law and Bride Kidnapping in Kyrgyzstan</i> . Конуни байналхалқӣ оид ба ҳукуқҳои инсон ва арӯсрабоӣ дар Қирғизистон). Январь, 28.2001 Http://www.eurasianet.org/departments/insight/articlesear012400.shtml
Цулиана Черан Пилон	<i>Bloody Flag – Post Communist Nationalism in Eastern Europe Focus on Romania</i> (Байраки хунин. Миллатгарои посткоммунистӣ дар Аврупои Шарқӣ, Руминия), 1992
Шӯрои исломӣ оид ба Literature Маърифат	<i>Beyond A Thousand and One Nights. A Sampler Activity of from Muslim Civilization</i> . (Зиёда аз ҳазору як шаб: Мисолҳои адабиёт аз тамаддуни мусулмонӣ), Калифорния, 1999.
Абдулло Юсуф Алӣ	<i>Glorious Koran</i> . (Қуръони шӯҳратманд), Тарҷума ба забони англӣ бо тавзеҳот, Ливия, 1973
Департаменти федералии шуғл, маориф, таълим ва шуғли чавонон	<i>Discovering Democracy units</i> . (Омӯзиши асосҷои демократия)// Силсилаи дастурҳои таълимӣ барои мактабҳои миёна. Иттифоқи Австралияӣ, 1998
Фонди байналхалқии системаҳои интихоботӣ	Муқаддимаи маърифати шаҳрвандӣ. Китоби дарсӣ барои мактабҳои миёнаи Қазоқистон. Синфҳои 10-11, Алмаато, 2000
Фонди байналхалқии системаҳои интихоботӣ	Муқаддимаи маърифати шаҳрвандӣ. Китоби дарсӣ барои мактабҳои миёнаи Қирғизистон. Синфҳои 10-11, Бишкек, 2001
Дэвид Маккуйд-Мейсон Мандла Макхуну ва дигарон	Демократия барои ҳама. <i>Juta и Ko LTD</i> якҷоя бо <i>Street Law</i> , Бо ҳукуқшиносон барои ҳукуқҳои инсон (Африқаи Ҷанубӣ) ва Институти миллӣ оид ба маърифати шаҳрвандон дар соҳаи ҳукуқшиносӣ (ИМА), 1994
Даниэл Шапиро	<i>Низоъ ва муошират</i> //Институти "Чомеаи кушода", Ню Йорк, 1995
Сикена Кармали	Зӯроварӣ ба зан //Хисботи тадқиқоти санчишии ТУТ дар Тоҷикистон, 1999
Чейн Фалкингам	Занҳо ва муносибатҳои гендерӣ Дар Тоҷикистон, 2000
Руссел С.	<i>Guide to Parliament and Government, Asia Pacific Economic News</i> (Роҳнамо ба парламент ва ҳукумат. Навигарии иқтисодии кишварҳои Осиёи Үқёнуси Ором), Веллингтон, 2000
Биер Ч.Е. ва Стиф Е.	<i>The Mediators Handbook /</i> Китоби дарсии миёнарав (созишкор), New Society Publishers, BC 1998
Лори Ҳэндреҳен	<i>Secondary Civic Education & Gender Consultancy (Report)</i> (Маърифати шаҳрвандӣ дар мактабҳои маълумоти умумӣ ва маслиҳатҳо оид ба масъалаҳои муносибати гендерӣ (Хисбот) ФБСИ – Тоҷикистон, 2000 .

- БИСММ *Хисоботи миллий. Инкишифи инсонӣ дар минтақаҳои кӯҳсари Тоҷикистон, БИСММ, Бишкек, 2001.*
- БИСММ *Хисоботи миллий сид ба инкишифи инсонӣ дар Тоҷикистон барои соли 2001, БИСММ, Бишкек, 2001.*
- Урбан Институт *Роҳнамо сид ба буҷет барои шаҳрвандон. Урбан Институт, Бишкек, 2002.*
- Терский П.А. *Атласи таърихӣ-фарҳангии Тоҷикистон. Дизайн, Иттилоот, Хариташиносӣ Москва, 2001.*
- ЮНФПА *Муносибатҳои гендерӣ дар Тоҷикистон, ЮНФПА, 2001*
- Ахмед Р. *Jihad, The Rise of Islamic Militancy in Central Asia. (Чиҳод, болоравии сиёсати ҷангҷӯёнаи ислом дар Осиёи Марказӣ). Нашриёти Донишгоҳи Йел, 2002.*
- Рой О. *The New Central Asia: The creation of Nations (Осиёи Марказии наъ: Бунёди миллатҳо). Нашриёти Донишгоҳи Ню Йорк, 1997.*

Фонди байналмилалии системаҳои интихоботӣ (ФБСИ)

Фонди байналмилалии системаҳои интихоботӣ ба кишварҳои эҳтиёҷманд кӯмаки усулии боматгуб пешниҳод менамояд. Аз соли 1987 ФБСИ иқдоми демократияро дар зиёда аз 120 кишварҳои рӯи ҷаҳон дастгири намуда, боварии созмонҳое, ки ба гузаронидани интихобот масъуланд ва ҳамчунин боварии ҳукумат, маблагузорон ва институтҳои ҷомеаи шаҳрвандиро сазовор гашт. Ҳадафи ФБСИ аз ёрии методӣ барои густаришти демократия дар саросари ҷаҳон ва ҳамчун сарчашмаи иттилоотӣ дар рушди демократия ва баргузорсозии интихобот, иборат аст. ФБСИ фаъолияти хешро барди гаҷабаи демократия дар ҷаҳон бахшидааст. ФБСИ соли 1997 дар Тоҷикистон дафтари ҳудро боз намуд ва асосан ба масъалаҳои интихобот сару кор гирифт. Ба хотири гузаронидани интихоботи боадолат ва озод ба Комиссияи марказии интихобот ва раъйшурсӣ кӯмакҳои усулий ва иттилоотӣ расонид. Марҳилаи кунунии рушди Тоҷикистон шаҳодат аз он медиҳад, ки маърифати шаҳрвандӣ мебоист яке аз ҷӯзъиёти муҳими таҳсилот гардад. Маърифати шаҳрвандӣ ба инкишофи куляни ҷомеа таъсир мерасонад.

www.ifescentralasia.kg

Оҷонсии Амрико оид ба рушди байналмилалий (ОАРБ)

ИМА ба Тоҷикистон тавассути Оҷонсии Амрико оид ба рушди байналмилалий (ОАРБ) аз соли 1992 ёри мерасонад. Ҳайати минтақавии ОАРБ дар Осиёи Марказӣ, масъул аст ба рушди Тоҷикистон таҳти роҳбарии сафири Иёлоти Муттаҳидаи Амрико дар Ҷумҳурии Тоҷикистон кӯмак расонад.

Мақсади ОАРБ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон – вазеъ намудани имконоти шаҳрвандон барои иштироки фаъол дар беҳтар гардонидани корҳои идорӣ, афзоонии даромад ва баланд бардоштани сатҳи зиндагист. ОАРБ талоҷи менамояд, ки вазифаҳои зеринро амалий гардонад: вуслат додани соҳибкорӣ ва савдо, мукаммалсозии ӯмури молия ва ҳудидори маҳаллӣ, бунёди фарҳангии демократӣ, мусоидат ба рушди хидмати тандурустӣ ва баланд бардоштани самаранокии истифодаи захираҳои обӣ ва энергетики.

ОАРБ барои фаъол соҳтани музокира миёни ҳукумат ва шаҳрвандон тавассути кӯмак ба созмонҳо ва институтҳое, ки ба шаҳрвандон (ба воситаи интихобот, таъсис доддани Созмонҳои гайриҳукуматӣ ва т.) итилоот дастрас менамоянд, мусоидат мекунанд. Ёри ба созмонҳои шаҳрвандӣ, ки намудҳои гуногуни хидматрасониро иҷро мекунанд, аз ҷумла; ба омӯзиш ва ҳифзи ҳуқуқҳои шаҳрвандӣ машгуланд, маълумот дар бораи сиёсати ҷомеа пешниҳод менамоянд; пораҳӯрӣ ва дигар масоилиро тавассути воҳӯриҳо, лексияҳо, бюджетенҳои иттилоотӣ, васоити аҳбори умум ва интернет фаро мегиранд ба доифони фаъолияти дар боло зикргашта дохил мешаванд. ОАРБ ба аъзои парламент барои робита бо шаҳрвандон ва роҳҳои дигари шомилгардонии аҳолӣ ёри мерасонад. Ба гайр аз ин масъалаҳои радиошуనавониро дастгирий менамояд. Иқдомҳоро дар масоили ҳуқуқи занон, воқифшавии ҷомеа оид ба ҳодисаҳои ҳушунат дар оила, зӯроварӣ ба хотири қонеъ гардонидани нафси шаҳвонӣ, фурӯши занон, поймолсозии ҳуқуқ дар вағти қабул ба кор, дастгирий менамояд.

Фаъолиятҳои дигар, аз қабили ташкилдии лагерҳо оид ба маърифати шаҳрвандӣ, омӯзишнандани раванди судӣ, нацири китобҳо оид ба маърифати шаҳрвандӣ наслни наврасро бо арзишҳои демократӣ шинос месозад.

www.usaid.gov/regions/europe_urasia/car

Textbook on Civic Education in Tajikistan

Publication place and date: Dushanbe, 2003

**Title: "Civic Education and Government: Your Role in Civil Society in XXI
Century" Part I**

Language: Tajik

Description: The textbook covers topics such as the importance of civic education, what is interactive method and how it is used, family and society; it also contains glossary and Constitution of Tajikistan.

CIVIC ED coll

Tajikistan

04/27/06